ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ, ಕೋಶಸಂಖ್ಯೆ—೪೪

ಮಹಾಕವಿ, ಕವಿರಾಜ ಕುಂಜರಾಭಿದ

ಚತುರ್ಭಾಷಾಚಕ್ರವರ್ತಿ

ನೇಮಿಚಂದ್ರ

ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣಂ

(ಅರ್ಧನೇಮಿಪುರಾಣಂ)

ಮ. ಆ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್

ಆಕ್ಟಿಂಗ್ ಕನ್ನಡ ಟ್ರಾನ್ಸ್ಲೇಟರ್

ಮೈಸೂರು ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು:—

ಇವರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಮೈಸೂರು

ಜ ಟ ಏ ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ

ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು.

1914

ಕ್ರಯ ರೂ. 1—6—0]

ಉಪೋದ್ಘಾತ

ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ—

1. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ (ಶಾಸನದ) ಇಲಾಖೆಯ ಡಿತರಾದ ಮ|| ರಾ|| ಪದ್ಮರಾಜ ಪಂಡಿತರವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ತಾಳೆಯ ಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು. ಈ ಪ್ರತಿಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ:—

ಬರೆ ಶಾಲೀವಾಹನಂ ಬೇಗಡೆ ಶಕವರುಷಂ ಸಾರೆ ಸಂವತ್ಸರಂ ಸಾ |
ಸಿರದಾನೂರ್ಱಾಱು ಸಂದೊಪ್ಪುವ ಕಲಿಯುಗರಕ್ತಾಕ್ಷಿಯಾಮಾಘಮಾಸಾ ||
ಪರಪಕ್ಷಂ ಸಚ್ಚತುರ್ದಶ್ಯಹಿಮಕಿರಣವಾರಂ ಬರಲ್ ಪದ್ಮರಾಜಂ |
ಬರೆದತ್ಯಂತಕ್ಕಱಿಂದತ್ಯಧಿಕ ಬಕುತಿಯಿಂ ನೇಮಿಸತ್ಕಾವ್ಯಮಂ ತಾಂ ||೧||

ಅರಿಕುಠಾರದ ಸೂರಿಪಂಡಿತರಾತ್ಮಜಂ ಚಿಕತಮ್ಮನಾ |
ವರಸುಪುತ್ರನು ಪದ್ಮರಾಜನು ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣಮಂ ||
ಬರೆದನಿಂತಿದನೋದೆ ಕೇಳ್ದೊಡೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಸಂಪದಂ |
ಭರದೆ ಸೇರ್ವುದು ಮಾನಸರ್ಗದಱತ್ತಣಿಂದವೆ ಲಕ್ಷಿಪಂ ||೨||

ಬರೆದೆಂ ನೇಮಿಪುರಾಣಮಂ ವಿಬುಧರತ್ಯಾನಂದದಿಂದೋದೆ ಕೇ |
ಳ್ದರೆ ಪುಣ್ಯಂ ಮುದದಿಂದೆ ಸೇರುವುದು ನುತ್ತಿಲ್ಲಿರ್ದ ದೋಷಂಗಳಂ ||
ಭರದಿಂ ತಿರ್ದಿದಸೀಗಳರ್ಕಶಶಿತಾರಾವೊತ್ತಮುಳ್ಳನ್ನ ಸು |
ಸ್ಥಿರದಿಂದೊಪ್ಪಲಿ ಧಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜದಿಂ ಭದ್ರಂ ಶುಭಂ ಮಂಗಳಂ ||೩||

ಸಂಸ್ಕೃತ|| ಭಗ್ನಪೃಷ್ಠಕಟಿಗ್ರೀವಾಬದ್ಧದೃಷ್ಟಿರಧೋಮುಖಂ |
ಕಷ್ಟೇನ ಲಿಖಿತಂ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಯತ್ನೇನ ಪರಿಪಾಲಿತಂ ||
ಬಿ ದುದುರ್ಲಿಪಿ ವಿಸರ್ಗವೀಧಿಕಾ |
ಶೃಂಗಪಙ್ಕ್ತಿಪದಭೇದದೂಷಣಂ ||
ಹಸ್ತವೇಗಜವಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕಂ |
ಕ್ಷಂತುಮರ್ಹತಿ ಪಮಾಕ್ಷ್ಮಿ ಸಜ್ಜನಾಃ ||
ಶ್ರೀವೀತರಾಗಾಯನಮಃ |
ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ |
ನೇಮಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ||

ಎಂದು ಈರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಮಾತೃಕೆಯು ಶಕ 1606 ನೆಯ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1684) ರಕ್ತಾಕ್ಷಿ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಘಮಾಸದ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶೀ ಸೋಮವಾರದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮರಾಜಪಂಡಿತನೆಂಬವನಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು

ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ೨೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅಶುದ್ಧಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೆ ದುರವಗಾಹವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಪ್ರತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

೨. ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರತಿಯು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರೇರಿಯ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಯು. ಇದು ಅಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಓಲೆಯ ಮಾತೃಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೋ ಅದು ಎಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟರೂ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಯಿತು.

೩ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರತಿಯು ನಮ್ಮ ಭಂಡಾರದ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಗ್ರಂಥಪಾತವಾದ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ.

ಈ ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳಿದ್ದರೂ ಗ್ರಂಥವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗುವಂತೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪದ್ಯಗಳಿಗೂ ಗದ್ಯಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಬಹಳ ತಪ್ಪುಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಅರ್ಥವಾಗುವ ಕಡೆ ಬಹಳ ರಮಣೀಯವಾಗಿದೆ; ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಡೆ ಶುದ್ಧ ಪ್ರತಿ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಶೋಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧ ಮಾತೃಕೆಯೂ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಅಚ್ಚುಮಾಡದೆ ಇದ್ದೆವು. ಇದು ಭಾವಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಪರ್ಯಂತರಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಲಾರದೆಂದು ತೋರಿತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ಶುದ್ಧವಾದ ಪರ್ಯಂತರವು ಸಿಕ್ಕದೆ ಹೋಯಿತು. "ಸ್ಥಿತಸ್ಯ ಗತಿಃ ಕಲ್ಪನೀಯಾ" ಎಂಬ ನ್ಯಾಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೋಧಿಸಿ, ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಡೆ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಮಾದಗಳಿಗಾಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇವೆ.

ಮ|| ರಾ|| ಪದ್ಮರಾಜ ಪಂಡಿತರ ಉಪಕಾರವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಶೋಧನಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಮ|| ರಾ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುವೆನು.

ಕವಿಚರಿತ್ರೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನು ನೇಮಿಚಂದ್ರನು. ಈತನು ತಾನು ಬರೆದ ಲೀಲಾವತೀ ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನು ರಾಜನೆಂದೂ, ನೇಮಿಚಂದ್ರನೆ ಕವೀಶ್ವರನೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಇದರಿಂದ ಕವಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವನ ಆಶ್ರಿತನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಆಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯ ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ—

ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವಪ್ರಸಾದಾಸಾಧಿತ ಮಹಾಪ್ರಧಾನಪದವೀರಾಜಿತ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವಕಾರಿತಂ" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ವೀರ ಬಲ್ಲಾಳನು ಕ್ರಿ. ಶ. 1172-1219 ರವರೆಗೆ ಆಳಿದಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಸುಮಾರು ಈಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದರೆ 12 ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬೇಕು.

ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳಪದ್ಮನಾಭನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈತನು ಆಸ್ಥಾನಪಂಡಿತನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈತನು ತಾನು ಚತುರ್ಭಾಷಾಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ—ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನೆನಿಸಿದ ತನ್ನ "ನವ್ಯಕಾವ್ಯಕಮಲಾಕರದೊಳ್ ಸರಸ್ವತಿ ಪುನಃಪ್ರೇಮದಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುವಳ್" ಎಂದೂ,

ಯುವತಿ ಸರಸ್ವತಿ ಪುರಾತನ |
ಕವಿವಿರಹಮನಾಂದಳಿಲ್ಲ ನಿರ್ಮಳದಶನ ||
ಚ್ಛವಿಕುಸುಮಶರಸನಾಪ |
ಲ್ಲವತಲ್ಪದೊಳಿರ್ದು ಸುಕರಕವಿಶೇಖರನಾ ||" ಎಂದೂ,

ಮತ್ತು,

ಸುಕರಕವಿಶೇಖರಂ ತಾ |
ಕ್ರಿಕತಿಲಕಂ ಮಾನಮೇರು ಜಿನಶಾಸನದೀ ||
ಪಕನಕಳಂಕಚರಿತ್ರಂ ಭಾವುಕ |
ಮುಕುರಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಪ್ರತಿಮಲ್ಲಂ ||

ಎಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಪಾರ್ಶ್ವಪಂಡಿತ, ಜನ್ನ, ಮಂಗರಸರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಕವಿಗಳು ಇವನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕವಿಯು ಮಧುರಕವಿಯು ಹೇಳುವಂತೆ ಕರ್ಣಾಟಕಕೃತಿಗೆ ಸೀಮಾಪುರುಷನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಗ್ರಂಥವಿಚಾರ.

ಇದು ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಚಂಪೂಗ್ರಂಥ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಧನೇಮಿಪುರಾಣ ವೆಂದು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಹೆಸರು. ಇದು ೨೨ ನೆಯ ತೀರ್ಥಂಕರನಾದ ನೇಮಿನಾಥನ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ವೀರಬಲ್ಲಾಳನ ಪ್ರಧಾನನಾದ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭನು ಹೇಳಿದಮೇರೆಗೆ ತಾನು ಬರೆದುದಾಗಿ ಕವಿಯು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸದ ೪೦ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ—

"ಜಿನಕಥೆಯೊಳ್ ಸಂಧಿಸಿ ವಸುದೇವಾಚ್ಯುತ ಕಂದರ್ಪರ ಕಥೆಗಳನಿತುಮಂ ವಿರಚಿಸುವೆಂ"

ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಿನಕಥೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಬರೆದು, ೪ ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ವಸುದೇವನ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿ ೮ ನೆಯ ಆಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿ ಕಂಸವಧೆಯಪರ್ಯಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆತಿಲ್ಲ—ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅರ್ಧನೇಮಿ ಪುರಾಣವೆಂದು ವಾಡಿಕೆಯಾದ ಹೆಸರಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಕವಿಯು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡದೆ ಕಾಲಾಧೀನನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವರ್ಣನಾಭಾಗಗಳು ಬಹಳ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಸ್ವಾದೃಶಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡೇ ವಾದಿವಿದ್ಯಾನಂದನು ಕಾವ್ಯಸಾರವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದಲೂ ಲೀಲಾವತಿಯಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು,
25—7—1914.

ಮಂ. ಆ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್
ಕ. ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ ಪ್ರಸಾರಕ

ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣಂ

ಆ ಶ್ವಾ ಸ ಸೂ ಚಿ.

			ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ.
ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ	...	...	೧—೨೩
ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ	...	...	೨೩—೪೨
ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ	...	...	೪೩—೬೮
ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ—ವಸುದೇವಪ್ರತಾಪವರ್ಣನಂ		...	೬೯—೧೦೨
ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ—ವಸುದೇವ ವನಪ್ರವೇಶವರ್ಣನಂ		...	೧೦೩—೧೩೧
ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ—ದೇವಕೀದೇವಿವಿವಾಹೋತ್ಸವ ವರ್ಣನಂ			೧೩೨—೧೫೭
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ—ಹರಿಬಾಲಕ್ರೀಡಾವರ್ಣನಂ		...	೧೫೬—೧೮೦
ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ—ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನಂ			೧೮೧—೨೧೩

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣಂ

ಶ್ರೀವೀತರಾಗಾಯ ನಮಃ,—ಶ್ರೀಮತ್ಪಂಚಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ.

ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ರೀಮತೇ ನೇಮಿನಾಥಾಯ ನಮಸ್ಸ್ಯಾದ್ವಾದಸಿಂಧವೇ ।
ಯಸ್ಮಿನ್ನುದಿತ[1]ಬೋಧೇಂದೌ[1] ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಂ ಲಕ್ಷಣಾಯತೇ ॥

ಶ್ರೀಯಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಂ ಪ್ರಥಿತವಿಭವಮಂ ಚಾಮರಂ ಬೋಧಮಂ ವಾ।
ಕ್ಪೀಯೂಷಂ ಪೆರ್ಮೆಯಂ ಭಾಸುರತರಪಟಹಂ ಶಕ್ತಿಯಂ ಸಿಂಹಪೀಠಂ ॥
ಸ್ವಾಯತ್ತಂಮಾಳ್ಪಿನಂ ಭಾವಳಯಮಿಳಸಿತಾಶೋಕಮಂದಾರವರ್ಷ ।
ಚ್ಛಾಯಚ್ಛನ್ನಾಂಗನಾದಂ ತ್ರಿಭುವನವಿನುತಂ ನೇಮಿ ರಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಂ ॥೧॥

ಲೀಳಾಗಾತ್ರೈಕಮಲ್ಲೀಮುಕುಳಮೆನಿಸೆ ನಾಸಾಗ್ರದೊಳ್ ಪಾಂಚಜನ್ಯಂ।
ವ್ಯಾಳಂ ಶಯ್ಯಾತಳಂ ಪೂಗಣೆ ಯ[2]ನೊಣೆದ್ಧೃತಂ[2] ವುರ್ವಿಲ್ಲಾಗೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಂ।
ಹೇಳಾಕೃಷ್ಟಂ ಸಪುಷ್ಟಂ ಹರಿಮುದಹರನಪ್ಪಂತೆ ಕಂದರ್ಪದರ್ಪ।
ವ್ಯಾಳೋಳಕ್ರೀಡೆಗಾದಂ ಕುಡುಗೆಮಗೆ ಮಹೋತ್ಸಾಹಮಂ ನೇಮಿನಾಥಂ ॥

ವಿಮಳಜ್ಞಾನಾಳನಾಳಂ ಸುಖಮಯಮಕರಂದಾಕರಂ ಮುಕ್ತಪಾಪ ।
ಭ್ರಮರಂಸಂಸಕ್ತಸೂಕ್ಷ್ಮೇಜ್ವಲಗುಣಮವಗಾಹಾವಹಂಭದ್ರಮುನ್ನಿ॥
ದ್ರಮಪಾರಂ ಪಾವನಪ್ರಸ್ತುತಗತಿ ಭುವನಾಗ್ರಸ್ಥಿತಂ ತೋರ್ಕೆ ನಿಚ್ಚಂ ।
[3]ನಮಗಿಂತ[3]ತ್ಯಂತಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲಿತಲಪನಮಂ ಸಿದ್ಧನೀರೇಜಷಂಡಂ ॥೩॥

ಆಚಾರಂ ನಿಸದಾಗಿ ಸದ್ಗುಣಗಣಂ ಮುಂತಾಗಿ ಮಂತ್ರಕ್ರಿಯಾ ।
ಳೋಚಂ ನಿರ್ವ್ಯಭಿಚಾರಮಾಗೆ ಜಿನರಾಜಪ್ರಾಜ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥
ಶೌಚಪ್ರೋಚಿತಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತಮಗೇಕಚ್ಛತ್ರಮಾಯ್ತೆಂದುಮೆಂ ।
ಬಾಚಾರ್ಯರ್ ನಮಗೀವರಕ್ಕೆ ನಯನಿಕ್ಷೇಪಪ್ರಮಾಣಂಗಳಂ ॥೪॥

ಪಾ—1. ಗ, ಬೋಧೇಂದುಸ್ತ್ರೈ. 2. ಕ. ಸೊಣೆದ್ಧೃತಂ. 3. ಕ, ನಮಗೀಗ.

ಪುಸಿಯುಂ ಪೊರ್ದದಿರಾರ್ತಮುಂ ಬಿಸುಡು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೇಸೊಳ್ಪನ ||
ರ್ಚಿಸು ನೀಂ ದರ್ಶನಶುದ್ಧನಾಗು ದುರಘವ್ಯೂಹಕ್ಕೆ ಬೋಧಾಸಿಯುಂ ||
ಮಸೆ ಲೇಸಾಗಿ ದಯಾತರಂಗಿಣಿಯೊಳೋಲಾಡೆಂದುಪಾಧ್ಯಾಯರೋ |
ದಿಸಿ ಕೈಗನ್ನಡಿಯುಂದದಿಂ ಬೆಳಗುಗಂದಂದಿಂಗೆ ಮುಚ್ಚೆತ್ತಮುಂ ||೫||

ಶ್ರೋತ್ರಂಗಳ್ ಪರಮಾಗಮಕ್ಕೆ ಮತಿ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾ |
ರಿತ್ರಂಗಳ್ಗೆ ದಯಾವಲೋಕನೆಗೆ ಕಣ್ಗಳ್ ಮಾಱುವೋದಂತೆ ಚೆ ||
ನ್ಮಾತ್ರಕ್ಕಂ ಪರಭಾವದೊಳ್ಪೊಱಿಯದಿರ್ಪೇಕಾಂತಶಾಂತಂ ಕ್ಷಮಾ ||
ಪಾತ್ರಂ ಸಾಧುಸುಧಾಂಶುವಂಶಮೆಮಗೀಗತ್ಯಂತಸಂಶುದ್ಧಿಯುಂ ||೬||

ಆಯತಿಯುಂ ಸಿಮಿರ್ಚುವರುಹಂತರ ಕೇವಲಬುದ್ಧಿಸಿದ್ಧರಾ |
ದಾಯತಬೋಧಸಿದ್ಧಿವರಸೂರಿಗಳುತ್ತಮವೃತ್ತಿ ಸಂದುಪಾ ||
ಧ್ಯಾಯರ ಪಾವನಪ್ರತಿಭೆ ಸಾಧುಗಳರ್ದ ವಿಶುದ್ಧದರ್ಶನಾ |
ಮ್ನಾಯಮತಿಪ್ರಕರ್ಷಮೆಮಗೀಗೆ ಸಮಸ್ತಮತಿಪ್ರಕಾಶಮಂ ||೭||

ಜವದಿಂ ಪಾಪದ ಪಿಂಡಿನಂತಳಿಕುಳಂ ಬಿಟ್ಟೋಡೆ ಕೊಟ್ಟಗ್ರಪ |
ಲ್ಲವಘಾತಕ್ಕೆ ಸಮಸ್ತಯುಕ್ತತಿಳಕಂ ಸರ್ವಜ್ಞನಾದೇಱ್ ತೋ ||
ಱುವುದುಂ ಗಂಧಗಜೋತ್ತಮಂ ತುಱಿದು ಕಿಱ್ತೀಡಾಡುಗಾನಂದಚಂ |
ದ್ರವಿರುದ್ಧಸ್ಥಿತಿಯುಂ ವಿಶುದ್ಧಜಿನಧರ್ಮದ್ರೋಹಪಂಕೇಜಮಂ ||೮||

ಬಲುನಗೆಯುಂ ಶುಭಂಕರನೊಳಲ್ಲುಗುತುಂ ಪಡೆಗಣ್ಣೊಳತ್ತ ಜ |
ಕ್ಕುಲಿಸುತುಮಾಪ್ರಭಾಕರನನೆಯ್ದೆ ಕೊನರ್ತು ತಳರ್ತು ಪೂತು ಕಾ ||
ಯ್ತುಲಸದೆ ಕಲ್ಪಪಾದಪದ ತಣ್ಣೆೞಲಲ್ಲಿ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿವೋಲ್ ||
ನೆಲಸಿದ ಯಕ್ಷಿಯೆಮಗೀಗೊಲವಿಂದೆ ದಯಾವಲೋಕಮಂ ||೯||

ಸ್ಫುಟವಾದಂ ಪವಣಾಗೆ ಜಾತ್ಯಭಿನಯಂ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಸದ್ದರ್ಶನಂ |
ದಿಟಮಾಗುತ್ತಿರೆ ಕೂಡೆ ಕೋಮಳಪದೋಪನ್ಯಾಸಮುದ್ದಂಡಮಾ ||
ಕ್ಪಟುಗಳ್ ಸೋಲೆ ವಿಭೂಷಣಂ ತೊಳಗೆ ತತ್ಸ್ಯಾದ್ವಾದವಿದ್ಯಾನಟಿ |(ವೆ
ಲ್ಲಟಹಂ ರಂಜಿಸುತಿರ್ಕೆ ತಾರ್ಕಿಕಮುಖಾಂಭೋಜಾತರಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ ||

ಸಕಲಾಘೌಘಪತಂಗವಧ್ಯಶಿಖೆಯೊಳ್ ತತ್ಕೇವಲಜ್ಞಾನದೀ |
ಪಿಕೆಯೊಳ್ ಮಂಗಳಕಾರಣಪ್ರಭೆಯೊಳಂತದ್ಧ್ವಾಂತವಿಚ್ಛಿತ್ತಿಗು ||

ತ್ಸುಕನೇಂ ಶುದ್ಧಮನಾತ್ಮಪಾತ್ರಗತಮಂ ಸುಸ್ನಿಗ್ಧಮಂ ಚಿತ್ತವ |
ರ್ತಿಕೆಯಂ ಪತ್ತಿಸಿ [1]ರಾಗದಿಂ[1] ಬೆಳಗುವೆಂ ಬೋಧಾಮಲಜ್ಯೋತಿಯಂ ||

ಜೀವನಮಂ ಜಲನಿಧಿಯೊಳ್ |
ತೀವಿದ ಮುಗಿಲಂತೆ ಜಿನವಚೋಮೃತಮಂ ಭ ||
ವ್ಯಾವಳಿಗೆ ಕಱೆವ ಗಣಧರ |
ದೇವರ್ ದಯೆಗೆಯ್ಗೆ ನಮಗೆ ಸಕಲಶ್ರುತಮಂ ||೧೦||

ಇದು ಚೋದ್ಯಂ ಜಿನಸಮಯದ |
ಮೊದಲಿಗರೆನಿಸಿರ್ದ ಗೃಧ್ರಪಿಂಛಾಚಾರ್ಯರ್ ||
ಮುದಮೊದವೆ ಬರೆದ ತತ್ತ್ವಾ |
ರ್ಥದ ಸೂತ್ರದ ವೃತ್ತಿಯಾಪುದಱಿವರ್ಗೆಲ್ಲಂ ||೧೧||

ಧೈರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಕೊಂಡಕುಂದಾ |
ಚಾರ್ಯರ ಚರಣಂಗಳೊಲೆದು ನೆಲಮುಟ್ಟದ ತಾ ||
ತ್ಪರ್ಯಮನಱಿದೆಂ ನಿಜಸೌ |
ಕರ್ಯಮದೆಂದಿರ್ಪುದೆನ್ನ ಮನದೊಳ್ ಸತತಂ ||೧೨||

ಜಿನರ ಪುರಾಣಂಗಳೊಳೊಂ |
ದನೆ ಬರೆಪೊಡೆ ಬರೆದೆವೆಂಬರೀಭುವನಂ ಜೀ ||
ಯನೆ ಬರೆದಿರಿಸಿದರಿರ್ಪ |
ತ್ತನಾಲ್ಕುಮಂ ಪೊಗೞೆ ಸುಕವಿಪರಮೇಶ್ವರರಂ ||೧೩||

ಸುಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ನಾ |
ಟಕವೆನಿಸಿದ ಭುವನವಂದ್ಯವರವಿದ್ಯಾತೀ ||
ರ್ಥಕರತ್ವಪುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ |
ಸಕಳಶ್ರುತದೇವಿ ಯಕ್ಷಿ ಯಕ್ಷಂ ಬೊಮ್ಮಂ ||೧೪||

ಕುಂದದಿವರ್ ಪೇೞ್ದೋದಿಂ |
ಗೊಂದು ಮೊಗಂ ನೆರೆಯದೆಂದು ಬಹುಮುಖನಾದಂ ||
ಸಂದ ಪಿತಾಮಹನೆನೆ ಸಲೆ |
ಸಂದರ್ ಜಿನಸೇನವೀರಸೇನಾಚಾರ್ಯರ್ ||೧೫||

ಪಾ—1. ಕ, ರಾಗಮಂ.

ನೆಱೆಯಲ್ ಮಹಾಪುರಾಣಮ |
ನಱ್ವಳವಡೆ ಪೇೞ್ದ ವದಸಮಿರೆ ತಮಗೊಲ್ದು ||
ನೆಱಗೆ ಗುಣಭದ್ರದೇವರ |
ಮಿಱುಪಂಘ್ರಿಗಳತ್ತುವೆನಗೆ ಕವಿತೆಯನಣ್ಕಂ ||೧೮||

ಕಲಿಕಾಲದ ಜಿನರಂ [1]ನ |
ಮ್ರಲೆಂಕರಂ[1] ಪುಷ್ಪದಂತಮಲಧಾರಿಗಳಂ ||
ಬಲಗೊಂಡು ಪಾಡಿ ಮಾಡುವೆ |
ನಲಘುಗುಣಸ್ತವನಪುಣ್ಯಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಂ ||೧೯||

ಲಪನಂ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಕನ್ನಡಿಸೆ ಸಹಜಸಂಶುದ್ಧಿಯಂ ಮಾನಸಂ [2]ತಾ |
ನುಪದೇಶಂಗೆಯ್ಯೆ, ಸತ್ತ್ವಾವಳಿಗಭಯಸುಧಾಸಾರಮಂ ಸೂಸೆ ನೋಟಂ ||
[3]ತಪಮಾ[3]ವೈಧವ್ಯದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನೆ ರತಿಗಾರ್ತೀಯೆ ಸಂದಿರ್ದ ಯೋಗೀಂ |
ದ್ರಪದಾಂಭೋಜಂಗಳೊಳ್ ರಂಜಿಸುಗೆ ಮಧುರಮದ್ವಾಕ್ಯಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂ ||

ಬಳಗಾದಳ್ ಶ್ರುತದೇವಿ ನೇಮಿಗೆ ಗುಣಶ್ರೀಮದ್ಗುಣಸ್ತೋತ್ರಮಂ |
ಗಳಮಂತ್ರಂಗಳನಾಕೆ ನೀಂ ಜಿನಕಥಾನಾಂದೀಮುಖಂ ಮುಖ್ಯಮಂ ||
ಗಳಮರ್ಹತ್ಪತಿ ಮಂಗಳಂ ಸಕಳಸಿದ್ಧರ್ ಮಂಗಳಂ ಸಾಧುಮಂ |
ಗಳಮರ್ಹನ್ಮುಖಚಂದ್ರಚಂಚದಮೃತಂ ಧರ್ಮಂ ಮಹಾಮಂಗಳಂ ||೨೦||

ಪರಮತಮತ್ತಹೈಹಯಮುಖಚ್ಯುತೆ ವಿಶ್ರುತಜೈನಶಾಸನಾ |
ಮರಭುವನ[4]ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತೆ ರಸಾ[4]ನುಭವೋಚಿತೆ ವತ್ಸಲತ್ವದಿಂ ||
ತೊರೆದ ಕುಚಂಬೊಲೊಪ್ಪುವ ಚತುರ್ವಿಧಭಾಷೆಯೊಳಂ ಸರಸ್ವತೀ ||
ಸುರಭಿ ನಿರಂತರಂ ಕಱೆಗೆ ಕಾಮಿತಮಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಾ ||೨೧||

ಸಮಸಿಸೆ ಪಡೆದುವು ಜಿನಮುಖ |
ಕಮಲಂಗಳ್ [5]ಪರ[5]ಸರಸ್ವತೀಸೌರಭಮಂ ||
ತಮಗೆಱಸ ನೇಮಿಚಂದ್ರ |
ಭ್ರಮರಂಗಳ್ ದಂತಿರದನವೇಗ್ಗೈದಪುದೋ ||೨೨||

ಪಾ—1. ಗ. ನಮ್ರಲೋಕರಂ. 2. ಗ, ಕಣ್ಗೆ. 3. ಗ, ಕಪಮಂ.
4. ಕ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ತೀವ್ರರಸಾ; ಗ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಿವೃಷಾ. 5. ವರ.

ನೇಮಿಗೆ ಸಮಂತಭದ್ರ |
ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮವಿಷಮಕವಿತೆಯಕಲಂಕನ ವಿ ||
ದ್ಯಾಮಹಿಮೆ ಪೂಜ್ಯಪಾದ |
ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾಣೀವಿಲಾಸಮೀಗಭಿಮತಮಂ ||೨೪||

ಕವಿಕುಲಪತಿ ನೇಮಿಗೆ ತ |
ನ್ನ ವಾಣಿಯಂ ಕುಡುಗೆ ನೇಮಿನಾಥಂ ತನಗೊ ||
ಪ್ಪುವ ತೊಡವಂ ಮಾಡಿಸಿದಂ |
ಸುವರ್ಣಕಾಱಂಗೆ ಪೊನ್ನನಿಕ್ಕುವ ತೆಱದಿಂ ||೨೫||

ರುಚಿರಕಲಾಧರನಿಂ ನೇ |
ಮಿಚಂದ್ರನಿಂ ಸತ್ಕವೀಶಚೂಡಾಮಣಿಯಿಂ ||
ಶುಚಿಪದಶಶಿಕಾಂತೋಪಲ |
ನಿಚಯಂ ರಸಮೊಸರುತಿರ್ಪುದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ||೨೬||

ಈಕೇವಣಿಸನೆ ಜೈನಕ |
ಥಾಕಾರಪರಾರ್ಧ್ಯರತ್ನಮಂ ನೇಮಿವಚಃ ||
ಶ್ರೀಕಟಕಂ ರತ್ನತ್ರಯ |
ನೈಕಟಕಂ ಕಾಂತಶಬ್ದರುಚಿಕಾಂಚನದೊಳ್ ||೨೭||

ರಸಮೊ ರಸಾಯನಮೋ [2]ಶ್ರುತಿ[2] |
ವಸಂತಮೋ ಕಿವಿಗಳಮೃತಮೋ ನೇಮಿಯವಾಕ್ ||
ಪ್ರಸರಮದದೆಸಕದಿಂ ನಿ |
ಪ್ಪೊಸತಾದುದು ಜಗಕ್ಕೆ ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣಂ ||೨೮||

ಪರಿಭಾವಿಸೆ ಪೂರ್ವಾಪರ |
ವಿರೋಧಮಿಲ್ಲದುದೆ ತಾಂ ಪುರಾಣಮದಂ ಮಾಂ ||
ಕರಿಸುವ್ರೊಡೇನಿಱಿಗಾಱರ |
ಪರಪಿದ ಮಾತುಂ ಪುರಾಣಮಕ್ಕುಮಗೇನೋ ||೨೯||

ಪ್ರಣುತಜಿನಚರಿತಮಂ ಲ |
ಕ್ಷಣಮಿಲ್ಲದೆ ಕುಕವಿ ಕಬ್ಬದೊಳ್ ಕಟ್ಟೆ ಮಹಾ ||

ಮಣಿಯುಂ ಕಬ್ಬೊನ್ನೊಳೆ ಕೇ |
ವಣಿಸಿದ ತೆಱನಕ್ಕುಮಲ್ಲದಪ್ಪುದೆ ಶುಭದಂ ||೩೦||

ಕಡುಕಂಪಂ ಪಿಡಿಕೆಯ್ಸಲ್ಕ[1]ಮೆ[1] ಬೞಲ್ದೈತಂದ ತಂಗಾಳಿಯುಂ |
ಪಿಡಿಯಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ತೃಷ್ಣೆಗೊರ್ಕುಡಿತೆಯಿಂ ಕೊಂಡಚ್ಚವೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ||
ಕುಡಿಯಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ಕೊರ್ವಿತೆಂದು ತರುಣೀಸಂಭೋಗಸೌಖ್ಯಂಗಳಂ |
ನುಡಿಯಲ್ ಬರ್ಕುಮೆ ಬಾರದಿಂತುಟೆ ವಲಂ ಕಾವ್ಯಾಮೃತಾಸ್ವಾದನಂ ||

ಕಮಳಕ್ಕಾವಗಮುಲ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿರವಾಸ್ವಾಬ್ಜಕ್ಕನುಂಟಗ್ಗದಿಂ |
ಪ*ಮುರ್ದಿಂಗೊಚ್ಚತಮುಲ್ತು ಮತ್ತಿವರ ವಾಕ್ಶ್ರೀಯುಂಷಪೂರಕ್ಕಮುಂ ||
ಟ*ಮುರರ್ಗರ್ಪಿತಮುಲ್ತು ಸೌಖ್ಯಮಿವರೀಸಂಸೇವ್ಯಕಾವ್ಯಂಗಳಂ |
ಸಮುಸಂದಾಲಿಸುವರ್ಗಮುಂಟೆನಿಪರೀಗೊಳ್ಪಂ ಕವೀಂದ್ರೋತ್ತಮರ್ ||೩೨||

ಕುವಳಯದಳರಂ ಕೌಮುದಿ |
ಯ ವಿಭವಮುಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡು ಕೊನೆವಂ ಕವಿಯೋ ||
ರವಿಯೋ "ರವಿ ಕಾಣದುದಂ |
ಕವಿ ಕಾಣ್ಬ"ನೆನಿಪ್ಪ ವಚನಮೇಂ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ||೩೩||

ಶ್ರೀಯುನೊಲಿಸುವೊಡೆ ತಾಂ ಕವಿ |
ನಾಯಕನೆನಿಸುವೊಡೆ ತನ್ನ ಕೃತಿ ಕಲ್ಪಾಂತ ||
ಸ್ಥಾಯಿಯೆನಿಸುವೊಡೆ ಬಲ್ಲರ |
ಬಾಯುಂ ಪೊಕ್ಕೋದಿ ಕಲ್ಗೆ ಕವಿ ಸಕಲಮುಮಂ ||೩೪||

ಬಗೆಗೊಂಡೋದದೆ ಕೇಳದೆಲ್ಲ ಕಳೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಜ್ಞರಿಂ ಕಲ್ಲದ |
ಜ್ಜಿಗದಿಂ ಕಟ್ಟಿದ ಕೆಟ್ಟ ಕನ್ನಡದ ಕಾಱುಬ್ಬಂಗಳಂ [2]ಬಂಟ[2]ಸಾ ||
ಮಿಗಳಂ ಕೇಳಿಸಿ ತಾಮೆ ತಮ್ಮ ಮನದೊಳ್ ಸರ್ವಜ್ಞರೆಂದಿರ್ಪ ಕ |
ಬ್ಬಿಗರುಂ ಕಬ್ಬಿಗರೆಂಬ ಲೆಕ್ಕದೊಳಗೇಂ ಭೂಭೃತ್ಸಭಾಭೂಷಣಂ ||೩೫||

ನವರಸಪೂರ್ಣದೊಳ್ ಲಲಿತಬಿಂಬಿತಸರ್ವಪದಾರ್ಥದೊಳ್ ಮಹಾ |
ಕವಿಕುಲಸೇವ್ಯದೊಳ್ ಲಸದಳಂಕೃತಿಕಂಜನಿವಾಸದೊಳ್ ಜನೋ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಬಕ್ಕುಮೆ. 2. ಗ, ಬಟ್ಟ.

ತ್ನವಕರದೊಳ್ ಸರಸ್ವತಿ ಮನೋಮುದದಿಂ ಜಲಕೇಳಿಯಾಡುವಳ್ |
ಪ್ರವಿಮಳನವ್ಯಕಾವ್ಯಕಮಳಾಕರದೊಳ್ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಾ ||೩೭||

ಧರೆ ಲೇಸೆಂಬಾಸೆಗಾಱಂ ಪರಪುರುಷಗುಣಾನ್ವೇಷದೊಳ್ ಸೈಪುಗಾಱಂ |
ಸಿರಿಯೊಳ್ ಕಟ್ಟುಣ್ಮುಕಾಱಂ ವಿತತವಿತರಣೋತ್ಸಾಹದೊಳ್ ಗೆಲ್ಲಕಾಱಂ ||
ಪರವಾದಿವ್ರಾತದೊಳ್ ಬಿತ್ತರಿಪ ತುರಿಪಕಾಱಂ ಮಹಾಧರ್ಮದೊಳ್ ಮ |
ಚ್ಚರಕಾಱಂ ಭಾವಕೋತ್ಪಾದಕರಸಿಕಕವಿಸ್ತೋಮದೊಳ್ ನೇಮಿಚಂದ್ರಂ ||

ಜಗಕೆ ಜಿನೇಂದ್ರರುಕ್ತಿಯೆ ಸರಸ್ವತಿಯಾಕೆಗೆ ರಮ್ಯರೂಪಜಿ |
ತ್ತಗುಣವಿಳಾಸವಿಲ್ಲ ನಲವೇಱಿವನುತ್ತಮಕಾವ್ಯದೊಳ್ ಮೊಗಂ ||
ನಗೆಮೊಗಮಿಲ್ಲಳಂಕೃತಿಯಳಂಕೃತಿ ಭಾವಗತಂ ರಸಂ ರಸಂ ||
ಬಗೆ ಬಗೆ ಮಾತು ಮಾತು ಸತಿ ಭಾರತಿ ಕೊಳ್ಗ ವಿದೇಶಿಕಾಱನೊಳ್ ||

ಚರಿತಪುರಾಣದೊಳ್ಮಣಿಗಳಂ ಸರವೇಱಿಪ [1]ತೋಳ್[1] ಭವಾವಳೀ |
ಸ್ಮರಣಕಥಾಭವಂಗಳನದಾರ್ ಬರೆವರ್ ಸರವೇಱಿಪಂದದಿಂ ||
ಸಿರಿಗಳನೀಮಹಾಕಥೆಗಳಂ ಪ್ರಥಿತಂಗಳನೊಂದೆ ಕಾವ್ಯದೊಳ್ |
ಬರೆದನಿದೇಂ ಸಮಗ್ರನೊ ಕವೀಶ್ವರರೊಳ್ ಕವಿರಾಜಕುಂಜರಂ ||೩೯||

ಎಂದೆಂದು ಪರಸೆ ಗುರುಜನ |
ಮಂದೊಂದನೆ ಪೊಗೞೆ[3] ಬುಧಜನಂ ಜಿನಕಥೆಯೊಳ್ ||
ಸಂದಿಸಿ ವಸುದೇವಾಚ್ಯುತ |
ಕಂದರ್ಪರ ಕಥೆಗಳನಿತುಮಂ ವಿರಚಿಸುವೆಂ ||೪೦||

ಈರಸವತ್ಕೃತಿಯೊಳಹಂ |
ಕಾರಜರಾಸಂಧ ಕಾಮನೇಮಿ[2]ಕುಮಾರರ್ ||
ಶ್ರೀರಮಣರ್ ಧೀರರ್ ಧೃತ[2] |
ವೀರಲಲಿತವೀರಶಾಂತಧೀರೋದಾತ್ತರ್ ||೪೧||

ಒಡವುಟ್ಟಿದ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ |
ಯೊಡನಿರಲಾಗೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ವಿಷ್ಣುವಿನುರಮಂ ||
ಬಿಡುವಿಸರ್ಗೆ ಪದ್ಮನಾಭನ |
ಬೆಡಂಗಿನುರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಲೆ ನೆಲಸಿರ್ಪಳ್ ||೪೨||

ಪಾ — ಗ, ವೋಲ್. 2. ಕುಮಾರಶ್ರೀರಮಣರ್ ಧೀರೋದ್ಧೃತ.

ವದನಂ ಚಂದ್ರಪ್ರಭಂ ವಿಕ್ರಮಭುಜಮಜಿತಂ ಪಾಣಿ ಪದ್ಮಪ್ರಭಂ ಸಂ|
ಪದಮೊಂದುಂ ವರ್ಧಮಾನಂ ಗುಣತತಿ ವಿಮಳಂ ತನ್ನ ಪೆಂಪೊಂದನಂತಂ ||
ಹೃದಯಂ ಸ್ವಾಧೀನಧರ್ಮಂ ಮತಿ ಪುರುಚರಿತಂ ಶೀತಲಂ ಸುವ್ರತಂ ತಾ |
ನದಱಿಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೀರ್ಥೇಶ್ವರನೆನೆ ನೆಗಟ್ದಂ ಪದ್ಮನಾಭಪ್ರಧಾನಂ ||೪೩||

ಆಪದ್ಮನಾಭದೇವಂ |
ಶ್ರೀಪತಿಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವದಿಂ ನೇಮಿಯ ವಿ ||
ದ್ಯಾಪೃಥುಲಜಲಧಿಭವಕೃತಿ |
ರೂಪದ ಕೌಸ್ತುಭಕೆ ಸುಭಗವಲ್ಲಭನಾದಂ ||೪೪||

ಬೆಲೆಯಿಂದಕ್ಕುಮೆ ಕೃತಿ ಗಾ |
ವಿಲ ಭುವನದ ಭಾಗ್ಯದಿಂದಮಕ್ಕುಂ ನೋಟ್ಪಂ ||
ಬೆಲೆಗೊಟ್ಟು ತಾರ ಮಧುವಂ |
ಮಲಯಾನಿಲನಂ ಮನೋಜನಂ ಕೌಮುದಿಯಂ ||೪೫||

ಕವಿ ಕಾಂಚನಕಣಿಕೆಗೆ ಮಾ |
ಱುವನೇಕೆಯೊ ಮರುಳನಳೆಗೆ ಮಾಣಿಕಮಂ ಮಾ ||
ಱುವ ತೆಱದಿನೀಚತುರ್ದಶ |
ಭುವನಮೆ ಬೆಲೆಯೆನಿಪ ಕೃತಿಯನಮಳಾಕೃತಿಯಂ ||೪೬||

ಎಣಿಸದೆ ಗುಣಮಂ [1]ಗಾಜಿನ[1] |
ಮಣಿಯಂ ಮಾಱುವವೊಲಹಹ ! ನಿಗಗಂ ತನಗಂ ||
ಪಣಕೆ ಕೃತಿಯೆಂಬ ಚಿಂತಾ |
ಮಣಿಯಂ ಮಾಱುವನ ಬುದ್ಧಿಗಾಂ ಬೆಱಗಾದೆಂ ||೪೭||

ಬಡವೆ ತನಗಪ್ಪೊಡೆಂತಾ |
ದೊಡಮಾದಪುದಿನ್ನು [2]ದಿರ್ಕೆ[2] ಕಬ್ಬಂಬೇಳ್ದಂ ||
ಜಡಮತಿಗಳ ಕರ್ಚದ ಕಾ |
ಲ್ವಿಡಿಯಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆ ಬುಧಂಗೆ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆಯೊಳ್ ||೪೮||

ನಿಧಿ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡಂ ಬಗವಿಗಂಜುವರೇ ಮಿಗೆ ಮುಗ್ಧರುಂ ಸುಧಾಂ|
ಬುಧಿ ದೊರೆಕೊಂಡೊಡೇನೊಱವುದೋಡುವರೇ ಸಕಲಾರ್ಥಸಂಭವಾ ||

ಪಾ –1. ಗ, ಕಾಚಿನ. 2. ಗೆ, ದಕ್ಕೆ.

ವಧಿ ಜಿನರಾಜರಾಜಿತಕಥಾಕಥನಂ ದೊರಕೊಂಡೊಡಂ ಪೞ |
ಕ್ಕಧಮರನ್ಣ ಬಣ್ಣಿಪರೆ ಚಾರುವಿಚಾರಪರರ್ ಕವೀಶ್ವರರ್ ॥೪೯॥

ಇದನಱಿದು ನೇಮಿಚಂದ್ರಂ |
ವಿದಗ್ಧವಿದ್ಯಾಧರೇಂದ್ರನಖಿಲಕಲಾಕೋ ॥
ವಿದನುಚಿತಸಬುಧವಿದ್ಯಾ |
ಸದನಂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಭುವನಾಭರಣಂ ॥೫೦॥

ಸುಕರಕವಿಶೇಖರಂ ತಾ |
ರ್ಕಿಕತಿಲಕಂ ಮಾನಮೇರು ಜಿನಶಾಸನದೀ ॥
ಪಕನಕಳಂಕಂ [1]ಭಾವುಕ[1] |
ಮುಕುರಂ ಕವಿರಾಜಮಲ್ಲನಪ್ರತಿಮಲ್ಲಂ ॥೫೧॥

ಪರಮಾರ್ಥಂ ನೇಮಿನಾಮಗ್ರಹಣಮೆ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದಂ ತತ್ತ್ರ ಲೋಕೀ | ಗುರುಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕಸಂಕೀರ್ತನಮೆ ತನಗೆನಿಪ್ಪಾತನೈಶ್ವರ್ಯಮಿನ್ನೇ॥ ವಿರಿದೋ ಪೇೞೆಂದು ಪಾಪಕ್ಷಯಮನಯಲತಾಕಂದನಮಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಂ | ಹರಿವಂಶಕ್ಷತ್ರಚೂಡಾಮಣಿಯ ಚರಿತಮಂ ಪೇೞಲುದ್ಯುಕ್ತನಾದಂ॥

ಆದೆಂತೆಂದೊಡೆ ;

ನಿಯುತಪ್ರಾಲೇಯದೀಪ್ತದ್ಯುಮಣಿಭಗಣದೀಪ್ರೋಜ್ವಳಾಕೃತ್ರಿಮಾತ್ಮೀ |
ದಯಮಪ್ಪಾಕಾಶಮೆಂಬಾಗಸವಳಕನನಂತೈಕಸಂಶುದ್ಧಸಿದ್ಧಾ ॥
ಲಯದೊಳ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂ ಮುಟ್ಟದೆ ನತಭುವನರ್ ಸಿದ್ಧರೇಱಿರ್ದಪೀತ|
ತ್ರಯಮೆಂಬಂತಿರ್ಪುದವ್ಯಾಹತಜಿನಪತಿಬೋಧಾವಲೋಕಂ ತ್ರಿಲೋಕಂ ॥

ಅಂತೆನಿಸಿರ್ಪುದಧೋಲೋ |
ಕಂ ತಿರ್ಯಗ್ಲೋಕಮೂರ್ಧ್ವಲೋಕಮದದಱೊಳ್ ॥
ಕಾಂತ[2]ಮೆಸೆದಪುದು[2] ನರಲೋ |
ಕಂ ತನುಭೃತ್ಪುಣ್ಯಪಾಪಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಂ ॥೫೪॥

ವ॥ ಆಮಧ್ಯಮಲೋಕದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್—

*

ಅಂಬುಧಿಯೊ[3]ಳುದಿರ್ದ[3] ತೇಂಕುವು |
ದುಂಬರಜಂಬುವಿನ ದೋರೆವಣ್ಣವೊಲೆಸೆಗುಂ ॥

ಪಾ—1. ಗ, ಭಾವಕ. 2. ಗ, ಮೆನಿಸುವುದು. 3. ಗ, ಳಿದುರ್.

ಜಂಬೂದ್ವೀಪಂ ಮಂದರ |
ಮಂ ಬಲವರ್ಪರುಣಕಿರಣದಿಂ ಕಟ್ತಿಲೆಯಿಂ ||೫೫||

ವ || ಆಶರಧಿಸರೋವರಕ್ಕಳಂಕಾರವಾದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮೆಂಬ ಕಮಲದ ಕರ್ಣಿಕೆಯಂತೆ,

ಎನಗುರ್ವೀಧರವೈರಿ ಬಂಧು, ಜಯುವರ್ ದೇವರ್ಕಳೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲ್ |
ಕನಕಂ, ಪಾಱುವ ಪಕ್ಕಿ ಭಾನು, ಮರನೆಲ್ಲಂ ಬಂದ ಮಂದಾರಮಾ ||
ವ ನಗಂ ಮತ್ನಮಮೊಂದು ಬೀಗಿ ಬಳೆದಂತಿರ್ಕುಂ ಜಿನಸ್ನಾನಪಾ |
ವನವಾನಿರ್ಝರನಿರ್ಝರೋಜ್ವಲಮಣಿಶ್ರೀಕಂದರಂ ಮಂದರಂ ||೫೬||

ಅದಱಯೆ ಪೂರ್ವಾಪರದೊಳ್ |
ವಿದೇಹವೆರಡಿರ್ಪುವವಱೊಳೊಂದೊಂದಱೊಳಂ ||
ಪದಿನಾಱು ನಾಡು ಚಂದ್ರನ |
ಪದಿನಾಱುಂ ಕಳೆವೊಲಖಿಳನಿರ್ಜರಸೇವ್ಯಂ ||೫೭||

ಪರಭೃತಭೃಂಗಕೀರಕಳಹಂಸೆಗಳಲ್ಲದೆ ಕಾಕಘೂಕಭೀ |
ಕರಖಗಮಿಲ್ಲ ಮೇಲ್ಮರಗಳಲ್ಲದೆ ಕೀಲ್ಮರನಿಲ್ಲ ಹಸ್ತಿಕ ||
ತ್ತುರಿಮಿಗಮಲ್ಲದುಗ್ರಮೃಗಮಿಲ್ಲಱಮಲ್ಲದೆ ಪಾಪಮಿಲ್ಲ ಭಾ |
ಸುರಜಿನಧರ್ಮಮಲ್ಲದೆ ಕುಧರ್ಮದ ವಾರ್ತೆಯುಮಿಲ್ಲ ದೇಶದೊಳ್ ||೫೮||

ಋತಮೆಸೆದಿರ್ಪ ನಿಸ್ಪೃಹತೆಯಿರ್ಪ ದಯಾಗುಣಮಿರ್ಪ ಶೋಭಮಿ |
ರ್ಪತಿಶಯತೋಷಮಿರ್ಪ ಮತಮಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ಪುಸಿಯಿರ್ಪ ಚೌರ್ಯಮಿ ||
ರ್ಪ ಶಿವಧೆಯಿರ್ಪ ಪಾರದರಮಿರ್ಪ ಪರಿಗ್ರಹಕಾಂಕ್ಷೆಯಿರ್ಪ ಕು |
ತ್ಸಿತಮತಮಿರ್ಪುದಲ್ತು ಬೆಳಗಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳ್ ತಮಮೊಂದುಮಿರ್ಪುದೇ ||೫೯

ಅಸದಳಮಾಗಿ ಸಂದ ಜಿನಶಾಸನವರ್ತನೆಯಿಂ ಜಿನಾಗಮಂ |
ಬೆಸಸಿದ ಭಂಗಿಯಿಂ ನೆಗೞ್ದ ಶಾಂತಿಕದಿಂ ಸಿರಿ ತುಳ್ಕ ಸಂತಸಂ ||
ಪಸರಿಸೆ ಕಯ್ಯೊಳಂ ಕಳದೊಳಂ ಬಗೆದೊಟ್ಟು ವದಾನ್ಯವರ್ಗದಿಂ |
ಪುಸಿ ಪುಸಿಯಾೞ್ದಿಯಾೞ್ದಿಗೆ ಬಱಂ ಬಱಕಾದುದು ತನ್ಮಹೀತಳಂ ||೬೦||

ವ || ಆವಿದೇಹಂಗಳೊಳಪರವಿದೇಹಮೆ ದೇಹಮಾಗೆ;

ಪಾ — ೩. ಕ, ಮಿಲ್ಲಯುಮಿ.

ಮೇದಿನಿ ಬೆಂಗೆಬಿಟ್ಟ ಮುಡಿಯಂತೆಸೆದಿರ್ಪುದು. ಪುಷ್ಪಿತಂ ತಟೀ |
ಪಾದಪವೀಥಿ, ಪಂತಿಗುರುಳಂತಿರೆ ಸಂಚಳಮೀನಸಂಚಯಂ. ||

ಪೂದುಱುಗಲ್ ತಡಂ ತೊಡರ್ದು ತೋರ್ಪ ಪೊಲೊಪ್ಪಿರೆ. ಕೊಂಕುವೆತ್ತ ಶೀ|
ತೋದೆ ಸಡಿಲ್ದು ನೀಳ್ದು ಸಿರದಿಂ ನಿಱಿಗೊಂಡು ಬೞಲ್ದ ಭಂಗಿಯಿಂ ||೬೧||

ತೆರೆ ಪಲ್ಲನೆ ಪಲ್ಲವತರು |
ಪರಿವೃತದರಿಯಧರವೆನೆ ಪರಾಗದ ಕಂಪಂ ||
ಪರಪುವೆಲರ್ ನಱುಸುಯ್ಯೆನೆ |
ಧರಣಿಯ ಬಾಯ್ದೆಱೆಯ ತೆಱದಿನಾತೊಱೆ ಚೆಲ್ವಿಂ ||೬೨||

ವ|| ಆತೊಱೆಯ ಬೆಡಂಗುವಡೆದ ಬಡಗಣ ತೆಂಕಣ ತಡಿಯೊಳ್ ಬಾಂದೊಱೆಯ ತಡಿಯ ಪದಿನಾಱುಂ ಸಗ್ಗಂಗಳಂತಿರ್ಪ ಪದಿನಾಱುಂ ನಾಡ್ಕಳೊಳಗೆ ಬಡಗಣ ತಡಿಯ ವಪ್ರೆ ಸುವಪ್ರೆ ಮಹಾವಪ್ರೆ ವತ್ಸಕಾವತಿ ಗಂಧೆ ಸುಗಂಧೆ ಗಂಧಿಳೆ ಗಂಧಮಾಳನಿಯೆಂಬ ನಾಡ್ಕಳೊಳಗೆ ;

ತಿಳಗೊಳನಬ್ಜಗಂಧಿಯುದಱಾರಮೆ ಚಂಪಕಗಂಧಿ. ಕಾನನಂ |
ಮಳಯಜಗಂಧಿ. ಕೇಳನಗಸಾನು ಮೃಗೋದ್ಭವಗಂಧಿ. ಕೆಯ್ವೊಲಂ ||
ಕಳಮಕದಂಬಗಂಧಿಯೆನೆ. ಸಾರಸುಖಾಮಳಗೇಹಗಂಧಿ. ಗಂ |
ಧಿಳವಿಷಯಂ ಸಮಸ್ತವಿಷಯಂಗಳ ವಲ್ಲಭನಪ್ಪುಗೊಪ್ಪದೇ ||೬೩||

ಮದನಂಗುಪ್ಪರವಟ್ಟಮಾಗದ ತಳಿರ್ ಕಾಮಂಗೆ ಕೋದಂಡಮಾ |
ಗದ ಕರ್ವಂಗಭವಂಗೆ ಭಂಗುರಧನುರ್ಜ್ಯಾಲೇಖೆ ತಾನಾಗದು ||
ನ್ಮದಭೃಂಗಾವಳಿ ಚಿತ್ತಜಂಗೆ ಜಗಮಂ ಗೆಲ್ದೀವ ಬಾಣಂಗಳಾ |
ಗದ ಪೂಗಳ್ ಮಱೆದಾಗವೆಂಬ ವಿವಿಧೋದ್ಯಾನಂಗಳಾದೇಶದೊಳ್ ||೬೪||

ಎಳಸುತ್ತಿರ್ಕುಂ ಪಿಕಾ[1]ಳಾಪೆಯರೆ[1] ಕಳಕೆಗೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದಂ. ಶುಕವ್ಯಾ|
ಮುಳೆಯರ್ ಮಾಂಗಾಯ್ಗೆ. ಭೃಂಗಾಳಿಕೆಯರರಲ್ಗೆ. ಚಂಚಚ್ಚಕೋರಾಕ್ಷಿಯ
ರ್ ತಾ || ಮೆಳ[2]ನೀರ್ಬೆ[2]ಳ್ದಂಗಳೊಳ್ ಬೆಂಚೆಗೆ. ಸಮದಮರಾಳಾಂಗನಾ
ಯಾನೆಯರ್ ಪೂ | ಗೊಳಕುದ್ಯಾನಂಗಳೊಳ್ ಬರ್ಹಿಣಕಚಭರೆಯರ್ ಕೇಳ
ಮೇಳಕ್ಕೆ ನಿಚ್ಚಂ ||೬೫||

ಪಾ—1. ಗ, ಪ್ರತತಿ. 2. ಗ, ಸೀರ್ವೆ.

ಎಳನೀರಂ ಜಿನಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಜಿನಪಾದಾಬ್ಜಕ್ಕೆ ಪೂವಂ ಫಳಾ |
ವಳಿಯುಂ ಪೂಜೆಗೆ ತೋರಣಕ್ಕೆ ತಳಿರಂ ತಾಮಿತ್ತು ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾ ||
ಫಳವಂ ಪೇೞ್ದ[1] ನಾದ[1] ನಂದನವನಂ ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಪೋದಂತೆ ಕ |
ಣ್ಗೊಳಿಕುಂ ನಂದನವಲ್ಲದಂದು ಬನಕಂ ಸಗ್ಗಕ್ಕಮೇಂ ಸಂಮದಂ ||೬೬||

ವ|| ಎನೆ ಸೊಗಯಿಸುವ ಸುಗಂಧಿಳವಿಷಯಕ್ಕೆ ಭೂಷಣಮಾಗಿ—

ಮುತ್ತಿನ ತೋರಣಂ ಗಜದ ನೆತ್ತಿಯ ಮುತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಪಲ್ಗಳೊಳ್ |
ಪತ್ತಿದ ಪೋಲ್ವೆಯುಂ ಪಡೆವ ಗೋಪುರಪಂಚಕಮಾಸ್ಯಮಾಗಿ ಮೆ ||
ಯ್ವೆತ್ತಿರೆ ಪಾಯ್ದು ಕುಂಭಿನಿಯು ಮೇಲೆ ಸುಧಾಧವಳಂ ಪ್ರತಾಪವುಂ |
ಪೊತ್ತದದೊಂದು ಸಿಂಹಪುರಮೆಂಬ ಪುರಂ ಜನಘೋಷಗರ್ಜಿತಂ ||೬೭||

ಸುರತದ ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಮನ ಸರಲ್ಗಳ ಪೂವಿನ ಪೊಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನಾ |
ಭರಣದ ಜೊನ್ನಮುವ್ವಳಿಪ ನೀಲದ ಕಾಳದ ಮುರ್ಬು ಬೆಟ್ಟದೊಂ ||
ದುರಿಗಳ ಬೆಟ್ಟಬೇಸಗೆ ಸುರಾಗರಸಂಗಳ ಕಾರ ಮುಂಬು ತ |
ತ್ಪುರವರದಲ್ಲಿ ಸಾತ್ವಿಕದ ಮೆಯ್ಯುಡುಕಂಗಳ ಮಾಗಿಯಾಗಳುಂ ||೬೮||

ವ|| ಆಪುರದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪರಮಪುರುಷೋತ್ತಮಾವತಾರನ ವಾರಪಾರಗಂಭೀರನಪಾರಪುರುಷಾರ್ಥಪ್ರಸೂತಶೀತಳನಭಸ್ತಳತಿಳಕತುಷಾರಕರಶಿಶಿರಶರದಭ್ರವಿಭ್ರಮದಶದಿಶಾಮುಖಮಂಡಲಮಂಡನೀಭೂತವಿಶದಯಶಃಪ್ರಹಾಸನನರ್ಹದ್ದಾಸನೆಂಬೊಂ—

ಮದನಂ ರೂಪಿಂಗೆ ದಾಸಂ ಮನೆಗೆ ನೃಪನ ಪುಣ್ಯೋದಯಂ ದಾಸನರ್ಕಂ|
ಮದವತ್ತೇಜಂಗೆ ದಾಸಂ ವಿಧು ವದನಯಶಶ್ರೀಗೆ ದಾಸಂ ಕೃತಾಂತಂ ||
ಕದನಕ್ರೋಧಕ್ಕೆ ದಾಸಂ ಗುರುಭುಜಕೆ ಜಯಂ ದಾಸನೆಂದಂದದಿನ್ನಾ |
ರ್ಹದಿದರ್ಹದ್ದಾಸಭೂಪಂಗರಸರೆಸಕದಿಂದಾಸೆಯಿಂ ದಾಸರಾದರ್ ||೬೯||

ಪೂಸಲ್ ಮೆಯ್ಗರ್ಹದಂಘ್ರಿದ್ವಯಪರಿಚಯಪೂತೋತ್ತಮಂ ದಿವ್ಯಗಂಧಂ|
ಸೇಸಿಕ್ಕಲ್ ಗಂಧಶಾಲ್ಯಕ್ಷತಶತಮನಿಶಂ ಪುಷ್ಪದಾಮಂ ತುಱುಂಬಲ್ ||
ಸೀಸಕ್ಕಿಂಬಾದುದೆಂಬಂದೆಲೆ ಕುಲವೞಿಯಿಂ ಬಂದ ದಾಸತ್ವಮರ್ಹ |
ದ್ದಾಸಂಗೇನಣ್ಣ ನಾಟ್ವಿರ್ತನಮೆ ಸಕಲಪೃಥ್ವೀಪತಿಪ್ರಾರ್ಥನೀಯಂ ||೭೦||

ಪಾ—1. ಗ, ನಾಡ.

ಜಿನಪತಿಯ ಪೆರ್ಮೆಗವನೊ |
ರ್ವನೆ ದಾಸನೆ ದಾಸನಲ್ಲದವರಾರ್ ಜಗದೊಳ್ ||
ಜಿನನುಂಡೊಲ್ಲದೆ ಬಿಸುಟಂ |
ದ್ರನರೇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳರಾಜ್ಯಸುಖಮುಣ್ಬವರೊಳ್ ||೨೧||

ನಿರಹಾಸಂ ಕುಚಕಂಜಕುಟ್ಮಲಯುಗಂ ಮುಗ್ಧಾನಸಂ ವರ್ಜಿತಾಂ |
ತರಹಾಸಂ ಕುಸುಮಚ್ಯುತಂ ಕಚಭರಂ ಕರ್ಣಂ ಕನತ್ಕರ್ಣಿಕಾ ||
ಭರುಹಂ ಭ್ರಷ್ಟಮೆನಲ್ಕೆ ಶೋಕತಮಮಂ ನಿಷ್ಕ್ಲೇಶನಿರ್ಗ್ರಂಥಮಿ |
ರ್ದರುಹದ್ದಾಸನ ಖಡ್ಗಮೀವುದು ರಿಪುಸ್ತ್ರೀಯರ್ಗೆ ಕಾರುಣ್ಯದೊಳ್ ||

ಜಿನದತ್ತೆಯೆಂಬಳಾಭೂ |
ಪನ ಕುಲವಧು ತನ್ನ ದಾಸನೆಂದೊಸೆದು ಕರಂ ||
ಜಿನನಿತ್ತ ಪುಣ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ |
ನನುಕರಿಸುವಳೆಸೆಯೆ ಸಿರಿಯೊಳಂ ರೂಪಿನೊಳಂ ||೨೩||

ಮೊಲೆವಿಣ್ಪಿಂ ಮುಱಿದಪುದೀ |
ಲಲನೆಯ ಬಡನಡುವಿದೊಂದು ಕುಸುಮಶರಂ ಕೈ ||
ವಲದಾಂಕೆಗೊಟ್ಟ ನೀಲದ |
ಸಲಿಗೆಯಿದೆನೆ ರೋಮರಾಜಿ ರಾಜಿಸಿ ತೋರ್ಕುಂ ||೨೪||

ಅಲರಾಗಿ ಸಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಾ |
ದಲನಂ ಮುಗುಳಾಗಿ ಸೋಂಕಿದೆಡೆಯೊಳ್ ಕಾಮಂ ||
ಗಲಸದೆ ಸರಳಾಗಿ ಪೆಱಂ |
ಚಲಿವುದು ತೊಳಪವಳಪಾಂಗಮಲರ್*ಗಳ ಪಾಂಗಂ ||೨೫||

ಪೋ! ವ್ರತಮಾವ ಪೆಂಡಿರೊಳಮಿರ್ದೊಡಮೇನೊ ವಿಳಾಸಮಾಂತ ನಿ |
ತ್ಯವ್ರತಮಾಕೆಯೊಳ್ ಸೊಬಗುವೆತ್ತ ಗುಣವ್ರತಮಂ ಜಗಂ ವಿಳಾ ||
ಸವ್ರತಿ ಕೊಂಡದೇ ಸವಿ ರತಿವ್ರತಮಾನೃಪನೆತ್ತಿದೇಕಪ |
ತ್ನೀವ್ರತಮೆಯ್ದೆ ಸೂಚಿಸವೆ ಕಾಂತೆಯ ರೂಪಿನ ಪೆಂಪಿನೊಳ್ಮೆಯುಂ ||೨೬||

ಮಂದಾರಮೊಂದು ಪುಟ್ಟುವ |
ಮಂದರಮುಂ ವಾರ್ಧಿವೇಲೆಯುಂ ಮಾಣಿಕಮೊ ||

ಲ್ದೊಂದೊಗೆವ ರೋಹಣಾದ್ರಿಯು |
ಮುಂ ಧರೆಯುಂ ದೊರೆಗೆ ವಂದ ಪತಿಯುಂ ಸತಿಯುಂ||೭೮||

ವ|| ಅಂತಿಷ್ಟವಿಷಯಕಾಮಭೋಗಂಗಳನನುಭವಿಸಿರ್ಪನವೊಂದುದಿವಸಂ ಮುನಿಚರ್ಯಾಕಾಲ[1]ಮಾಧಾರ್ಮಿಕಜನಗುಣಮುಂ[1] ಪುಣ್ಯಮೆಯ್ತರ್ಪಕಾಲಂ| ಜಿನದತ್ತಾದೇವಿ ದಾನಂಗುಡುವ ಬೆವಸೆಯೊಳ್ಗಲಮಿಾಕಾಲ[2]ಮಾ[2]ರುಂ||

ಮನೆಯೊಳ್ ಸೂನಂಗಳಂ ಸಂಧಿಸಿ [3]ಡೆ[3]ತಿಮಿರೆಮಾಚಾಗದಿಂದೆಂದು ಪೃಥ್ವೀ|
ಜನಕೆಲ್ಲಂ ಸಾಱುವಂತೇನೊಗೆದುದೊ ಮಿಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಶಂಖಪ್ರಣಾದಂ ||

ಸದಮಳಪಾತ್ರಕ್ಷೇತ್ರದೊ |
ಳದು ಬಿತ್ತುವ ಪದದ ಪೊೞ್ತು ಗೃಹಮೇಧಿಗದೇ ||
ವುದೊ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಪೊೞ್ತು |
ಲ್ಲದ ಪೊೞ್ತಾ ಬಂಜೆವೊೞ್ತು ತಾನದು ಪೊೞ್ತೇ ||೭೯||

ವ|| ಅದಂ ಕೇಳ್ದು ಕಾರ ಮೊಳಗಂ ಕೇಳ್ದ ನವಿಲಂತೆ ನಲಿದು ಯತಿಗಳ ಪಾವನಪದಪದ್ಮಗಳಂ ಗಣಮುಂ ಮೆಟ್ಟೆ ಪವಿತ್ರಂಮಾಳ್ಪ ಪೊೞ್ತಾದುದೆಂದು ಬೇಗಮುಬ್ಬೆಗಳಂ ಬಂದಿಸಿ ಬಿಸದಿಯುಂ ಪೊಱಮಟ್ಟರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ವಾಡದೊಳ್ ವಿಭವಂಬೆರಸು ಬಂದಿರ್ದಾಳನ್ನೆಗಂ—

ಹರಿಯುಂ ಕರಿಯುಂ ಪುಲಿಯುಂ |
ಕರಿಣಿಯುಮೊಂದಾಗಿ ಮಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚದೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ ||
ಬರೆ ಗಡಣದೊಳಾನಗರ |
ಕ್ಕರಣ್ಯದಿಂ ಚರಿಗೆಗೊಟ್ಟನಂಗಜಮಲ್ಲಂ ||೮೦||

ಪೆಗಲೊಳ್ ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತಮೊಪ್ಪೆ ಸಸಿನಂ ವಾಮಂ ಕರಂ ತಾಂಗೆ ಗುಂ |
ಡಿಗೆಯುಂ ದೃಷ್ಟಿಯುಗಪ್ರಮಾಣಪರದೊಳ್ ಮತ್ತೆತ್ತಲುಂ ಸೂಸದೊ ||
ಳ್ಪಗೆ ನಿಪ್ಪಂದಮೆನಲ್ಕೆ ಪೂರ್ವತನು[4]ಖಂಣಂ[4] ಮುಟ್ಟುವಂತೊಯ್ಯಗೊ |
ಯ್ಯಗೆ ಕಾಲ್ಗಳ್ ನೆಲಮುಟ್ಟೆ ಚಂದ್ರಗತಿಯಿಂ ಬಂದಂ ಮುನೀಂದ್ರೋತ್ತಮಂ||

ಬಂದುಂ [5]ಪ್ರಾಣಿಗೆ[5] ಭಯಮುಮುಂ |
ದಂದುಗಮುಂ ನೋವುಮೆಯ್ದೆ ಬಾರದ ತೆಱದಿಂ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಮಿಾಧರ್ಮಿಕ ಜನಗೃಹಮಂ. 2. ಗ, ಮಾ.
3, ಕ, ದಿ. 4. ಗ, ಕಂಣಂ. 5. ಕ, ಪಾಣ್ತಿಗೆ.

ಬಂದಂ ಚರಿಗೆಗೆ ಬಸದಿಂ ।
ಮಂದಾನಿಲನಂತೆ ಕುಕ್ಕುಟಾಸನದೇವಂ ॥೧೨॥

ಬಳಸಂದು ಮುಂದೆ ಕಂಪಿಂ ।
ಗೆಱಲೆ ಮನಂ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದ ಮಲಧಾರಿಗೆ ಮೆಯಲ್ ॥
ನೆಱಲಾದಳಿತತಿ ಪೀಲಿಯ ।
ಕಳ[1]ಯುಂ ಛರ[1]ದಲ್ಲಿ ಬರ್ಪ ತೆಱನಾಯ್ತಾಗಳ್ ॥೧೩॥

ಅಡಿಗೆಱಪ ಜನಕ್ಕಾಗಳೆ ।
ಕುಡಲೆ ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷಪದವಿಯುಂ ಮುನಿ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ॥
ಪಿಡಿದಿರ್ಪಂತೆವೊಲೆಸೆದ ।
ತಿಡಿದೊಪ್ಪುವ ಪಲವು ಕಣ್ಣ ಪೀಲಿಯ ಕುಂಚಂ ॥೧೪॥

ಕಾಣಲಬ್ಬರದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ।
ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ನೋಡಿ ನಡೆಯಲೆಂದಾಜೀವ ॥
ತ್ರಾಣಸ [2]ಕಾಲಂ[2] ಕಣ್ಗಳೆ ।
ಮಾಣಿಕದಂತಾದುವೆನಿಸಿ ತೊಳಗಿದುವುಗುರ್ಗಳ್ ॥೧೫॥

ಮುನಿಪತಿಯ ತೋರ್ಪ ಬಱಿಯೆ ।
ಲ್ವಿನ ಪುದುವಿಂ ಬೂದಿವಾಱುತಿ[3]ರ್ಪಿರವಿಂ[3] ಕಾ ॥
ಮನ ಸುಟ್ಟ [4]ಕಾಡಿಗೆನೆ[4] ಕ ।
ರ್ಗನೆ ಕನಿತುದು ಮಲದ ಮಸಿಯ [5]ಮಣಕ[5]ದಿನಂಗಂ ॥೧೬॥

ಉಲಿವ ದಯಾತರಂಗಿಣಿಯ ಪಾವಸೆ ಕರ್ಬುರಕಾಯದೀಪಕ ।
ಜ್ಜ್ವಲಮಮರ್ದಪ್ಪಿಕೊಂಡಸಮಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಮೆಯ್ಯಮೃಗೋದ್ಭವಂ ತಪೋ ॥
ನಲನವಧೂಮಲೇಖೆ ಧೃತಿಪರ್ವತಲಗ್ನಘನಾಳಿ ಪಾಱಿ ಪೋ ।
ಗಲೆ ಪೊಱಮಟ್ಟ ಪಾಪಮೆನಿಸಿತ್ತು ಮಲಂ ಮಲಧಾರಿದೇವನಾ ॥೧೭॥

+ವ॥ ಅಂತು ತನ್ನ ಪುಣ್ಯಮೆ ಬರ್ಪಂತೆ ಬರ್ಪ ಪರಮರ್ಷಿಯರಂ ಕಂಡೇೞ್ತರ್ಪ ನಿಧಾನಮಂ ಕಂಡಂತೆ ಕೃತಾರ್ಥೆಯಾಗಿ,

---

ಪಾ—1. ಗ, ಯೆಂಬರ. 2. ಗ, ಕಾಲ್ಗಂ. 3. ಗ, ಪರಲಿಂ.
4. ಗ, ಕಾಡಿದೆಸೆ. 5. ಗ, ಮಳಕ.

+ನಡೆಮುಡಿ ಗಂಧವಕ್ಷತೆ ಫಲಾವಲಿ ಪೂವಿನ ಮಾಲೆ ಮುತ್ತು ಕ |
ನ್ನಡಿ ಕಳಸಂ ವಿಲಾಸಿನಿಯರರ್ಚನೆ ಮಂಗಳಗೀತ ಭೇರಿ ಬೆ ||
ಳ್ಗೊಡೆ ಗುಡಿ ತೋರಣಂ ತೊಡಿಗೆ ಸೀಗುರಿ ಚಾಮರಮೆಂಬಿವೊಪ್ಪಮಂ |
ಕುಡೆ ಜಿನದತ್ತೆಯೋಂ ನಡೆದಳೋ ನಿಲಿಸಲ್ ಮಲಧಾರಿದೇವನಂ ||೮೮||

ಮಱೆದುಮದೊರ್ಮೆ ಲೌಕಿಕದ ವಾರ್ತೆಯನಾಡದ ಕೆತ್ತ ಬಾಗಿಲಂ |
ತೆಱೆಯದ ಭಾನುವಸ್ತಮಿತನಾದೊಡೆ ಪೋಗದೆ ಮೆಯ್ಯನೊರ್ಮೆಯುಂ ||
ತುಱಿಸದೆ ಕುಕ್ಕುಟಾಸನಕೆ ಸೋಲದ ಗಂಡವಿಮುಕ್ತವೃತ್ತಿಯುಂ |
ಮೆಱೆಯದ ಘೋರದುರ್ಧರತಪಶ್ಚರಣಂ ಮಲಧಾರಿದೇವನಾ+ ||೮೯||

ಮುನಿಪಂ ಚರ್ಯೆಗೆ ಪೋಗುತಿರ್ದ ಪದದೊಳ್ ಮೆಯ್ಯಲ್ಲಿ [1]ಪತ್ತಿರ್ದ[1] ಪು|
ತ್ತಿನ [2]ಪೋದಿಂ[2] ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋದ ಮಧುಪಂ ತನ್ನಿಂದೆ ತಾನಾಗಿ ಬ ||
ರ್ಪಿನಮೇಱೆಂಟು ದಿನಂಬರಂ ಕರುಣದಿಂ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡಿ[3]ರ್ದ[3] ಯೋ|
ಗನಿಯೋಗಂ ಮಲಧಾರಿದೇವಮುನಿಸಂಗಕ್ಕಂ ಪೆಱರ್ಗಕ್ಕುಮೇ ||೯೦||

ವ|| ಎಂದೋದುವ ಮಂಗಳಪಾಠಕರ್ಗೆ ಮಂಗಳಭೂಷಣಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚಿಗೊಟ್ಟು ತಚ್ಚರಣಕಮಲಂಗಳಂ ವಿಮಲವಿಲೋಚನಮರೀಚಿಚ್ಛಟಾಚಂದನಚರ್ಚೆಗಳನರ್ಚಿಸುತ್ತುಮಿದಿರ್ದಂದು,

ಅಱಿಯದೆ ಗೆಯ್ದನೆನ್ನಿನಿಯನಾತನ ಮಾಡಿದ ದುರ್ವಿನೀತಿಯಂ |
ಮಱೆವೆನಗಕ್ಕೆಱಿಂ ಪುರುಷಭೈಕ್ಷಮನಿಕ್ಕ ದಯಾಪರತ್ವಮಂ ||
ಮೆಱೆ ಮಱುಮಾತು ಬೇಡ ಗಡಮೆಂದು ಮನೋಜನ ಕಾಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಬಂ|
ದೆಱಗುವ ಪಾಂಗಿನಿಂದೆಱಗಿದಳ್ ಮಲಧಾರಿಯ ಪಾದಪದ್ಮದೊಳ್ ||೯೧||

ವ|| ಅಂತು ನಿಧಾನಕ್ಕೆಱಗುವ ದೀಪವರ್ತಿಯಂತೆಱಗಿ ತುಱುಗಿದರ್ಚನೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ ಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಬಂದಿಸಿ ನಿರ್ಮಲಮಪ್ಪ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಡಿಗಳೆಂಬರುಣಾಂಬುಜಗಳೆನ್ನ ಸದನಸರೋವರದೊಳೊಂದು ಸಿರಿಯುಂ ನಿಲಿಸಲ್ವೇಱ್ಕುಮೆಂದು ದರಹಸಿತವದನಾರವಿಂದೆಯಾಗಿ,

ನಿಲಿಸುವೊಡೆ ನಿನ್ನ ಪುರುಷಂ |
ನಿಲಿಸುಗೆ ಮೇಣ್ನಿನ್ನ ಪುತ್ರರುಳ್ಳೊಡವರ್ ಮೇಣ್ ||

ಪಾ—+. ೮೭ ಗದ್ಯ, ೮೮, ೮೯ ಪದ್ಯಗಳು ಗ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.
1. ಗ, ಪುತ್ತಿರ್ದ. 2. ಗ, ಪೋರಿಂ. 3. ಕ, ದುರ್.

ಸಿಲಿಸುಗೆ ಪೆಂಡಿರ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ |
ಸಿಲಿಲಿಱಿವರೆ ಪೇೞ್ವುಬ್ಬ ಗಂಡವಿಮುಕ್ತರ್ ||೯೨||

ವ|| ಎಂದು ಪರಮರ್ಷಿಯರ್ ಪರಸಿ ಪೋಪುದುಮಾಮಹಾಭಾಗ್ಯೆಗೆ ಭೋಗಾಂತರಾಯಂ ಮಾಡಿದ ನೋವುಂ ಮಕ್ಕಳ್ವಡೆಯದ ನೋವುಂ ಅೞಲನೊದವಿಸೆ ಮನಮಿಕ್ಕಿ ಮನ್ನುಮಿಕ್ಕಿ ಮುಗುಳ್ದ ಬಪ್ಪಗಳ್–ಮೊಗಂಮುರಿದು, ಮೊಲೆಯೂಡಲಡ್ಡಸಾರ್ಚಿದ ಪುಲ್ಲೆಯಿರ್ದಂತೆ, ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಪರಿತಂದು ಕಡೆವಾಯ ಪಾಲಂ ತೊಡೆಯೊಳ್ ತಸೆಗಾಲ್ಪುತೆಮ, ಕೊಣಕಿಸುವ ಕೊಣಸುಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಾಡಿಸುತ್ತುಂ, ತಾಯ ಬಾಯ ಕಾತುಕಂ ಕೊಂಡು ನೇವುರದನುಱ್ಱ ರಕ್ಕೆ[1]ಮರಳ್ದು[1]ಮರಾಳಬಾಳಕಂಗಳಮೊಗಮೊಳ್ ಮುಗುಳ್ನಗೆವಾಲಂ ಚೆಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಮಾಡುತ್ತುಂ, ಸವಿಲ್ವಾಣತಿಯ ಬೆನ್ನನೇಱಿ ಮಂಡೆಯ ಚಂಡಿಕೆಯಂ ಕರ್ಚಿ ಸೆಳೆವ ಸೋಗೆಯ ಮಱಿಯ ಮುದ್ದುತನಮಂ ಮುದ್ದುಗುಣಂಗಳ ಬೆಳಗೆಂಬೆಳಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಿಂ ಮುಂಡಾಡುತ್ತುಂ, [2]ಮುನಿಯಾಡಿದ[2] ಮಾತಿಂ ಮೊಳೆತು ಪೆಸಿಸ ಪುತ್ರದೋಹಳದಿಂ ಸಮಸಿಸಿದುದ್ದೀಪನಭಾರವೆಂಬಮರ್ದಿನ ಮಱಿಯಿಂ ಮಡಲ್ತು ನನೆಕೊನೆವೋಗೆ ರಾಜಾಂಗಣದ ಕೆಲದ ಕುಲಚೈತ್ಯಾಲಯಮುಮಂ ಬಳಸಿದ ಬಸದೊಳಗಣ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಡಪದ ಮುಂದಣ [3]ತವಂಗದ[3] ಶೋಭೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಮತ್ತವಾರಣದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಳಾಧರೆಯೆಂಬ ಕೆಳದಿ[4]ಗಿಂ[4]ತೆಂದಳ್ :—

ಇವೆ ಬಾಯ್ದೞೆಯಿಂ ಮುತ್ತುಂ |
ಪವಳಮುಮಿಾಯಸಿಯ ನುಡಿಯೆ ಸುರಿದಪುವೆಂಬಂ ||
ತೆಪ್ಪೊಲಬೞೆ ನುಡಿಯೆ ಪಲ್ಗಳ |
ಚವಿ[5]ಯಂ[5] ತುಟಿದಳಿರ [6]ಕೆಂಪದೇಂ[6] ಕೆದಱಿದುದೋ ||೯೩||

ಒಡನೆಯ ಚಕ್ರವಾಕಿ ಪೊಸಮಾಣತಿ ಕೋಗಿಲೆಯಿಾಱಿಲಿಂದು ಕೇ |
ಳ್ಗಡ ಗಿಳಿವೆಣ್ಗೆ ಪೊತ್ತಿಪೊಳಗೆಯ್ದೆ ನವಿಲ್ ಮನೆದೀಪಿ ಮಕ್ಕಳಂ |
ಪಡೆದುದು ನೋಡ ಶಾರಿಕೆಯ ಚೊಚ್ಚಲ ಬಾಲಕಮೋದಿದಪ್ಪುದೀ |
ನಡೆದುದೆ ತಾಯ ಬೆನ್ನೊಳೆ ತಳರ್ನಡೆಯಿಂ ಕಳಹಂಸಪೋತಕಂ ||೯೪||

ಪಾ—1. ಕ, ಮರಳ್ವ. 2. ಕ, ಮುಗಿಯದ. 3. ಗ, ತದಂಗದ.
4. ಗ, ಯಿಂ. 5. ಗ, ಯುಂ. 6. ಗ, ಕೆಂಪುಮೇಂ.

ಎನ್ನೋರಗೆಯಂಗನೆಯರ್ |
ಕನ್ನಡಿಯುಂ ನೋಡುವಂದದಿಂ ನೋಡಿದಪರ್ ||
ಪೊನ್ನ ಸಸಿಯಂತೆ ಮಿಸುಗುವ |
ರನ್ನದ ಮೊಳೆಯಂತೆ ತೊಳಪ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಗಮಂ ||೯೫||

ಮರ್ವಿನ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ಹಿಮಕರಾಭ್ಯುದಯಂ ತಡವಾದ ಕೇಡಿನಾ |
ಶಾರ್ವರಿ ಲೋಕಮಂ ಪೊರೆವ ಸಸ್ಯಸಮುದ್ಭವ[1]ದೊಳ್[1] ವಿಳಂಬವಾ ||
ದುರ್ವರೆ ಮಿಕ್ಕ ಮೌಕ್ತಿಕಭವಂ ವ್ಯವಧಾನಮನಾಳ್ದ [2]ಶುಕ್ತಿಯೊ |
ನ್ನೊರ್ವಳ್[2] ಕಾಲದೊಳ್ ಫಲಿಕೆ ಬಾರದ ವಲ್ಲರಿಯಾದೆನೇಕೆಯೋ ||೯೬||

ಪರಿಕಿಪೊಡಿದೆನ್ನ ತನುವ |
ಲ್ಲರಿ ವಲ್ಲರಿಯಂತೆ ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿಯುಮೊ ||
ಪ್ಪಿರೆ ಫಲಿಕೆ ಬಾರದಂತಿದು |
ಸುರಗಿಯೊ ಸಂಪಗೆಯೊ ಮೊಲ್ಲೆಯೋ ಮಲ್ಲಿಗೆಯೋ ||೯೭||

ಕಾಳಗನಾಗನಂತೆ ಮುಡಿ ಬಂದುದು ತುಂಗಕಟೀತಟಂಬರಂ |
ಬಾಳೆಗಳಂತೆ ಕಣ್ಪುರಿದು ಬಂದುದು ಕೆನ್ನೆವರಂ ತೊಳಪ್ಪಿನಂ ||
ತೋಳ ಮೊದಲ್ವರಂ ಮುಸಕದಿಂ ಮೊಲೆ ಬಂದುವಿದೆನ್ನ ಬೆಂಬರಂ |
ಬಾಳಕಗರ್ಭಮಪ್ಪ ಬಸಿಱೇಕೆಯೊ ಬಾರದು ವಾರಿಜಾನನೇ ||೯೮||

ಪನಿತ ಮೊಲೆವಾಲ ಬಂಬ |
ಲ್ವನಿಗಳೊ ಸಸುನಗೆಯೊ ಮೊಳೆಗಳೋ ಪೊಳೆದಪ್ಪುವೆಂ ||
ಬಿಸವೊಗೆದ ಪಲ್ಲಿನೊಪ್ಪುವ |
ತನಯನ ನಗೆಮೊಗಮನೆಂದು ಪೇೞ್ ಕಂಡಪೆನೋ ! ||೯೯||

ನಿಱಿಯ ಸೆಱಂಗನೋಸರಿಸಿ ಕೆಂದಳದಿಂದಮೆ ಕರ್ಚಿಕೊಂಡು ತಾ |
ಪಿಱಿದೊಗೆದಲ್ಕಱಿಂದೊಗೆದ ಪೆರ್ಮೊಲೆಯಂ ಬೆರಲಿಂದವುಂಕಿ ಬಾ ||
ಯ್ದಱಿಗಿದಿರೇಯೆ ಪಾಲ್ಪೊರೆವ ನುಣ್ಬೊರಲಂ ಮೊಲೆಗಿತ್ತು ಪೀರ್ದು ಕ |
ಣ್ದೆಱೆಯುವ ಕಂದನೆಂದೆನಗೆ [3]ಕಣ್ದೆಱೆ[3]ಯಿಪ್ಪನೊ ಮಂದಹಾಸಮಂ ||೧೦೦||

ಬಱಿದಿರ್ದು ಮೊಲೆಯನೊಲ್ಲದೆ |
ಸೆಱೆವಿಡಿ[5]ದೆ[5]ನ್ನೊಂದು ಮೊಲೆಯ[4]ಮೇಲೆ ನೆಱಿಲ್ದ[4] ||

ಪಾ—1. ಕ, ಮಂ. 2. ಗ, ಸೂಕ್ತಿಯಾನೊರ್ವಳೆ. 3. ಗ, ಕಣ್ಗೆಱೆ.
4. ಮೇಲ್ಸೆರೆದಿರ್ದೆ. 5. ಗ, ದಿ.

ನ್ನೞ್ತಿಮನ ಕರಕಿಸಲಯಮಂ |
ಕಿಱುಮಗನೆಂ[1]ದೞ್ತು[1] ನೂಂಕಿ ಮೊಲೆಯುಂಡಪನೋ! ||೧೦೧||
ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ ನೂಂಕಿ ನಗುತೆ ಕೆ |
ಲಕ್ಕರಮನುಣುತೆ ಮೊಲೆಯನುಣುತೆನ್ನ ಕುಚಾ ||
ಗ್ರಕ್ಕೆ ತಳತಳಿಸಿ ತೊಳಗುವ |
ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕಮದೆಂದು ತೊಡವಾದಪುದೋ! ||೧೦೨||
ಇದಿ*ರ್ವರೆ ಗೆಜ್ಜೆಗಳುಲಿಗೊವ |
ಮಿದ ಕಂಕಣದುಲಿ[2]ಗಳೆ[2]ಸೆಯೆ ಬರ್ಪಾತ್ಮಜನಂ ||
ಮದಧಿಪನೆನ್ನಂ ತಕ್ಕೈ |
ಸಿದ ತೋಳ್ಗಳಂ ತೆಗೆವನೆಂದು ತೞ್ಕೈಸುಗುಮೋ! ||೧೦೩||
ನಮಗೋದಲಿಟ್ಟ ದಿವಸಮೆ |
ಕುಮರಂ ತೋರ್ಪಂತೆ ತನ್ನ ಮತಿಯುಂ ಸಿದ್ಧಂ ||
ನಮ ಸಿದ್ಧಂನಮ ಸಿದ್ಧಂ |
ನಮ ಎಂದೆಂದೆನ್ನ ಮುಂದೆ ಬರೆದೋದುಗುಮೋ! ||೧೦೪||
ಪೊಲೆವೆಣ್ಣೆನಿಪೆನ[3]ಗೆಂದುಂ[3] |
ನಿಲಲೊಲ್ಲದೆ ತೊಲಗಿ ಪೋಪ ಗಂಡವಿಮುಕ್ತರ್ ||
ಮಲಧಾರಿಸ್ವಾಮಿಗಳಂ |
ನಿಲಿಸುವ ಸತ್ಪುತ್ರನೆನಗದೆಂದಾಪನೋ! ||೧೦೫||

ವ|| ಗರ್ಭದ ಬಯಕೆಯಂತಿರ್ಕೆ: ಗರ್ಭಮನೆ ಬಯಸುವಂತಾದುದೊಂದ ಜಿನದತ್ತೆಗೆ ಕಳಾಧರೆಯಿಂತೆಂದಳ್ :—

ನಂದನರೆನ್ನಯ [4]ಪರ[4]ಮದ |
ಸೌಂದರಿಯರ್ಗಾದರಾಗರೆನಗೆನ್ನದಿರಿ ||
ನೊಂದಿರುಳೊಳ್ ತಡೆದುದಯಿಪ |
ನೊಂದಿರುಳೊಳ್ ತಡೆಮದುದಯಿಪಂ ತುಹಿನಕರಂ ||೧೦೬||

ವ|| ಇದನಾಚಾರ್ಯರಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವಂ, ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಿಮೆನೆ ಬಸದಿಗೆ

ಪಾ—1. ಕ, ದಟ್ಟು. 2. ಗ, ಗಳ್ದಿ. 3. ಕ, ಗೊಂದುಂ.
4. ಗ, ಪರಿ.

ಪೋಗಿ ದೇವರುಮನಾಚಾರ್ಯರುಮಂ ಬಂದಿಸಿ ಬೞಿಯಂ ನಿಮಿತ್ತಜ್ಞೋತಿಗಳ್ಗೆ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು—

ಎಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ವೀರವೃಜಿನಂ ಜಿನರಾಜನೆ ದೈವಮಾಗಿಯುಂ |
ನಿಮ್ಮಡಿಯನ್ನರುಂ ಗುರುಗಳಾಗಿಯುಮುತ್ತಮಪಾತ್ರದಾನದೊಳ್ ||
ಸಮ್ಮದಶೀಲನಪ್ಪ ಜಿನಶಾಸನದೀಪಕನಪ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳ್ |
ಸಮ್ಮತನಪ್ಪ ಪುತ್ರನೆನಗಾಗದ ಕಾರಣಮೇಂ ಮುನೀಶ್ವರಾ ||೧೦೬||

ವ|| ಎಂದ ಜಿನದತ್ತೆಗೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಮವರಿಂತೆಂದರ್ :—

ತಪದಿಂ ಗುಣದಿಂ ಪುಣ್ಯಮ |
ನುಪಾರ್ಜಿಪರ್ ಪಲಬರಾದರವರ್ಗೆಂದೀಭೂ ||
ಮಿಾಪದಿವಿಜಭವನಮವರ |
ಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟದಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ಪುತ್ರವಶೀ ||೧೦೭||

ಇನಿತೇಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಱುಕಂ |
ತನಯಂ ನಿನಗಾಗಲೆಂದು ತಪಮಂ ಮಾೞ್ಪಾ ||
ತನ ಮುಱುಕಮೆ ಸಾಲದೆ ಪೇ |
ೞಿಸನಂ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತ ಪಾಪಮುಳ್ಳೆಂ ಮುಱುಗುಗುಮೋ ||೧೦೮||

ವ|| ಇದನೀಗ[1]ಳಂತೆ[1] ನಿಸ್ಸರಸನರುಹದ್ದಾಸ[2]ನುಂ[2] ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ಪೇೞಿದ್ವು, ಪೋಗಿ ಬೆಸಗೊಳ್ಳೆಂಬುದುಂ | ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಪೋಗುತ್ತಮೆ ಕಳಾಧರೆಯುಂ ದೇವನನೊಡಗೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಕಳಿಪಿ, ತಾನಂತವುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು. ವಿಳಾಸನಿಳಯದೊಳಗಣ ಮಣಿಮಂಚದ ಕೆಲದ ಕಾಂಚನವಿಷ್ಟರದೊಳ್ ಸರಿವಿಷ್ಟೆಯಾಗಿರ್ದಳನ್ನೆಗಂ :

ಪ್ರಿಯನ ಬರ[3]ವುಂತೆ[3] ಚಿತ್ತ |
ಪ್ರಿಯನಾತನೆ ಬಂದಪಂ ಮನಸ್ತಾಪಮನತಿ ||
ಶಯದಿಂ ಬಂದಾಱಿಪವೊಲ್ |
ನಯಮೇಱಿ ಬೆಸು[4]ತಱ[4]ಮೆಯ್ಗೆ ದಕ್ಷಿಣಪವನಂ ||೧೧೦||

ವ|| ಎಂಬಿನಮಿನಿಯಳ ಮೊಗನುತ್ತಲೆ ಕಣ್ಣಾಗಿ ಬರುತ್ತುಮರಸಂ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದಂ :—

ಪಾ—1. ಗ, ಳಂತೆ. 2. ಗ, ನಂ. 3. ಗ, ವಂತೆ. 4. ಗ, ತುಱ.

ಕಿಱಿದನುರಾಗಮಂ ಕಿಱಿದು ದುಮ್ಮನಮಂ ಕಿಱಿದೊಂದು ಹಾಸಮಂ |
ಕಿಱಿಯುೞಿಯುೞ್ಕಿಯುಂ ಕಿಱಿದು ಸಂತಸಮಂ ಕಿಱಿದೊಂದು ಖೇದಮಂ ‖
ಸೆಱೆವಿಡಿದೆನ್ನವಲ್ಲಭೆಯ ಮುದ್ದುಮೊಗಂ ವ್ಯಭಿಚಾರವಿಭ್ರಮಂ |
ಮೆಱೆದಪುದೋ ದಿನಾಗಮದ ರಾತ್ರಿವಿರಾಮದ ಪದ್ಮದಂದದಿಂ ‖೧೧೧‖

ವ|| ಎಂದು ಬಗೆಯುತ್ತುಂ ಬಂದರಸಂ ಸಿರಿಮಂಚಮನಳಂಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂ, ಕಳಾಧರೆ ಮಣಿಮಯಮಾದ ಪೀಠಂ ಬೆಟ್ಟಿತ್ತುಂ ಬಂತಿರಲೆ ನೂಂಕಿ ಮೆಲ್ಲಿದುವಪ್ಪ ತನ್ನ ನುಣ್ದೊಡೆಗಳನರಸನ ಪಾದಪಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಚಿ ಪಾಣಿಪಲ್ಲವಂಗಳಿಂ ಪಿಡಿಕ್ಕೈಸುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮರಸನಿಂತೆಂದಂ :—

ಅರಸನ ನುಡಿ ಮುನ್ನಮೆ ಕ |
ರ್ಣರಸಾಯನಮವಱ ಮೇಲೆ ಸುತಲಾಭಕಥಾಂ ‖
ತ[1]ರಮೆನೆ ಸರಸಿಂಜಾ[1]ಸ್ಯೆಗೆ |
ಮರುಗಂ ಪೂತತ್ತು ಕರ್ಪುರ ಪಣ್ತುದು ಪೆಱತೇಂ! ‖೧೧೨‖

ಅರಸಿಯ ವಕ್ತ್ರಪದ್ಮಮಿಸಿತೇಕೆಯೊ ಮಾಗಿಯ ಪದ್ಮದಂದದಿಂ |
ಕೊರಗಿದುದಿಂತಿದೇಕೆ ಮಧುಮಂ ನೆಱೆ ಕಾಱಿದ ನೈದಿಲಂದದಿಂ ‖
ನೆರೆದುವು ನೀಳ್ದ ಕಣ್ಬೊ*ರ್ಗಳೊಲ್ಗವೆ ತಂಬುಲಮಂ ಪ್ರವಾಳದಂ |
ತಿರೆ ಪೊಳೆ[2]ದಪ್ಪುದೊ[2]ಪ್ಪುವರುಣಾಧರಮೇಕೆಯೊ ಪೇೞ್ ಕಳಾಧರೇ ‖

ಬಾಡಿದ ದೇವಿಯ ತನುಲತೆ |
ಬಾಡಿಸಿದುದು ನೋಡಿ ಬಾಡುಮೆನ್ನಯ ಮೊಗಮಂ ‖
ಬಾಡಿ ಬಸವೞಿದು ಸಸಿಯುಂ |
ಬಾಡಿಸಿದುತ್ಪಳನಿಯಂತೆ ಮುನ್ನೇಸಱನೊಳ್ ‖೧೧೪‖

ನೀರ್ವಡಸಿ ಪಿಡಿದ ಕರಿ[3]ಯೊಳ |
ನೀರ್ವೂವುಂ[3] ಚುಂಬಿಸುತ್ತೆ ನಾರಿಯ ನಾಣಿಂ ‖
ಸಾರ್ವ ಮೊಗಂ ಕತ್ತಲೆಯುಂ |
ಪೀರ್ವಮೃತಕರಂಬೊಲೊಪ್ಪನಂ ನುಡಿಯಲೊಡಂ ‖೧೧೫‖

ವ|| ಎಂದರಸಂಗೆ ಕಳಾಧರೆಯಿಂತೆಂದಳ್ :—

ಪಾ— 1. ಗ, ರಸಮನೆಸರಸಿಜಾ. 2. ಕ, ದೊಪ್ಪುವೊ. 3. ಕ, ಯೊಳೆನೀರ್ವೂವುಂ.

ಮಲಧಾರಿಸ್ವಾಮಿಗಳಂ ।
ನಿಲಿಸಲ್ಪೋದಲ್ಲಿ ದೇವಿಗವರಿಂತೆಂದರ್ ॥
ನಿಲಿಸುಗೆ ನಿನ್ನಯ ಪುರುಷಂ ।
ನಿಲಿಸುಗೆ ಮೋಗ್ ನಿನಗೆ ಪುತ್ರರುಳ್ಕೊಡೆ ಸಾಲ್ವಂ ॥೧೧೬॥

ವ॥ ಎಂದಾಮುನಿವೃಂದಾರಕನ ವಚನದಿನಾದ ಪುತ್ರದೋಹಳದಾಹಂ ದೇಹಮುಂ ಕರಗಿಸೆ ಕರಮೞಲ್ದೞುತ್ತುಂ ಕೆಱೆಯುತ್ತುಮುಣ್ಣದೆ ಕುಡಿಯುದಾರ್ ಸಂತೈಸಿದೊಡಂ ಸಂತಮಿರದಿರ್ದಪಳದೇಕೆನೆ—

ಮುನಿಭಾಸ್ಕರನಿಂದಮೆ ಬ ।
ರ್ದಿನಿಯುಮನಸ್ಸೂರ್ಯಕಾಂತದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದ ನಂ ॥
ದನದೋಹಳದಹನಂ ದೇ ।
ವನ ವಾಕ್ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿನಲ್ಲದೇನಾಱುಗುಮೋ ॥೧೧೭॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮರಸನರಸಿಗಿಂತೆಂದಂ :—

ಎನ್ನ ವಿಷಾದವಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ನಿನ್ನ ವಿಷಾದವಲ್ಲಿದೇ ।
ಕೆನ್ನತಿಭಿನ್ನವಾಯ್ತು ಮಹಿಭಾರದಿನೆನ್ನ ಭುಜಂ ತನೂಜನೋ ॥
ರ್ವನ್ನಿನಗಾದೊಡಾಪ್ಪೊಱೆಯನೆತ್ತಿ ಸುತಾದ್ರಿಗೆ ಬರ್ದನೆಂದು ತೋ ।
ಳನ್ನಿಮಿ*ರ್ದಪ್ಪೆನುಬ್ಬೆಗಮಿದೆನ್ನದೊ ನಿನ್ನದೊ ಪೇೞ್ ಮನಃಪ್ರಿಯೇ ॥೧೧೮॥

ಅರ್ಣವವೃತಭೂಭರಮುಂ ।
ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ಗತಿವಡೆಯದೆ ಪೋ ॥
ಪರ್ ನರಪ "ಅಪುತ್ರಸ್ಯ ಗ ।
ತಿರ್ನಾಸ್ತಿ" ಯೆನಿಪ್ಪ ವಾಕ್ಯಮಾ[1]ಯ್ತಾ[1]ದುದಱಿಂ ॥೧೧೯॥

ವ॥ ಸದ್ಧರ್ಮಲಾಭಮುಂ ಸತ್ಪುತ್ರಲಾಭಮುಮುಭಯಭವಹಿತಕರಮುನೆರಡುಮಂ ಪಡೆಯದಾನೆರಡಱಿಂ ಕೆಟ್ಟೆನೆಂದೆರಡಿಲ್ಲದಾನುಮಿದನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಸೊಡರಿರ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲೆಯುಂ ತೊಡುವುದು ಮೂರ್ಖಂಗಮೊಳಗಾಗಿಲ್ಲೆಂದು [2]ಪೋಗಿ[2] ನಮ್ಮ ಕುಲಗುರುಗಳಪ್ಪ ನಿಮಿತ್ತಜ್ಯೋತಿಗಳ ಚರಣನಖಜ್ಯೋತಿಗಳ್ಗೆ ಕತ್ತಲೆಯುಂ ಕಳೆಯೆಂದೆಱಗುವಂತೆಱಗಿ ಬೆಸಸಿಮೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡೆ ದತ್ತಾವಧಾನರಾಗಿ ನಮೋಸ್ತುಗಳ್ ನಿಮಿತ್ತಮುಂ [3]ನಿಟ್ಟಯಿಸಿ[3] ನೋಡಿ,

---

ಪಾ—1. ಕ, ಯ್ತೋ. 2. ಕ, ಪೇೞ್. 3. ಗ, ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ.

ಹರಿವಂಶೋದಿತವಿಕ್ರಮಂ ವಿವಿಧವಿದ್ಯಾತೀರ್ಥಹಂಸಂ ಸುಧಾ |
ಕರಶೀಲಂ ವಸುದೇವಕೇಳನಿಳಯಂ ನಾನಾನಯೋಪಾಯಭಾ ||
ಸುರಭಾಗ್ಯೋದಯಪದ್ಮನಾಭನಿಭರಾವಣಾಕಾರವಂತ್ರಂ [1]ಸಿಜಾ |
ಚರಿತೋಚ್ಚಾಲಿತ[1] ನೇಮಿನಾಥಚರಿತಂ ಸೌಜನ್ಯಜನ್ಮವ್ರತಂ ||೧೨೦||

|| ಗದ್ಯ ||

ಇದು ವೃದುಪದಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗ್ಯಭಂಗಿನಿಧಾನ ದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇ ಮಿ ಚಂ ದ್ರ ಕೃತಮುಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀ ರ ಬ ಲ್ಲಾ ಳ ದೇ ವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳ ಪ ದ್ಮ ನಾ ಭ ದೇ ವ ಕಾರಿತಮುಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ

***

ಎರಡನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀರಮಣೀಪ್ರಿಯ[2]ನತಿ[2]ಗಂ |
ಧೀರಂ ಭುವನೈಕದಾನಿ ಧರೋದಾತ್ತಂ ||
ಸಾರಸ್ವತಪಾರಂ ಶೃಂ |
ಗಾಂಭಾವೃತಸೇತು ಸುಕವಿಕಂಠಾಭರಣಂ ||೧||

ವಿನಯನಿಧಿ ಭಾಗ್ಯವಂತಂ |
ಜಿನಶಾಸನದೀಪಕಂ ಪ್ರತಾಪಿ ಸುವಿಜ್ಞಾ ||
ತನಯನುದಾತ್ತಂ ತಡೆಯದೆ |
ಸಿನಗಾದಪನೆಂದು ಬೆಸಸಿದರ್ವನಜಮುಖೀ ||೨||

ಕರತಳದಮುತ್ತನಱವಂ |
ತಿರೆ ಮುನಿಪಂ ಚಿಹ್ನಲಕ್ಷಣಾಂಗದ ಕಲೆ ಸು ||
ಸ್ವರಭಾವಮುವ್ಯಂಜನಮಂ |
ತರಕ್ಷಮೆಂಬೀನಿಮಿತ್ತಮೆಂಟುಮನಱವರ್ ||೩||

ಪಾ—1. ಗ, ನಿಜೋಚ್ಚರಿತೋಚ್ಚಾರಿತ. 2, ಕ, ರತಿ.

ವ|| ಮತ್ತಮದರ್ಕೆಱಂದು ಕೂಸವುಂ ಪೇೞ್ದರ್ :—ನಿನ್ನ ಪೊೞಲೆಗೆಲ ದೊಳ್ ಚಿನ್ನದಗಲದ ಪೊನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಮುತ್ತಿ ಮತ್ತೆನಿಸದೆ ಮಾಡಿದುದು ಗಡ ತೋಱಿಂದು ನೋಡುವಾಗಳ್

ಉತ್ತುಂಗಕುಚಾದ್ರಿಯು ಪೊ |
ಮ್ಮತ್ತಿಯ ಪೊಳೆ ಪೊಳೆತ ಜರಗಿಸಂತಿರೆ ಕಾಣ ||
ಲೆತ್ತ ಸತಿಗಾಯ್ತು ಸುತನಂ |
ಪೆತ್ತಂತಪ್ಪುದು ಸಂತಸಂ ತತ್ಕ್ಷಣದೊಳ್ ||೩||

ಪಡೆಯಲರಿದೆನಿಸುವಜಿನಂ |
ಪಡೆದಂ ಜಿನನೆಂಬ ಭವ್ಯಚಿಂತಾಮಣಿಯಂ ||
ಪಡೆದಂ [1] ಮಗನೇನಪನಂ |
ಪಡೆಯುದುದಿನ್ನೊಂದು [1] ಮುಂಟೆ ನಮಗೆ ಮೃಗಾಕ್ಷೀ ||೪||

ವ|| ನೆಲಸಂ ಪೊಯ್ದು ಕೆಯ್‌ತಪ್ಪುಗುಮಾಚಾರ್ಯರ ವಚನಂ ತಪ್ಪದು ಧರ್ಮಪರೆಯಾಗಿರೆಂದರಸನಪಷ್ಟ್ಯಕಮುನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡತ್ತ ಮಹೇಂದ್ರನುಂ ಮಾಡಲಾಱದ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯುಂ ಮಾಡುತ್ತಮಿರ್ದನತ್ತಲ್

ಗುಡಿಯಿಂ ತೋರಣದಿಂ ಕ |
ನ್ನಡಿಯಿಂ ಕಳಶದಿನನೇಕಚಾಮರದಿಂ ಬೆ ||
ಳ್ಗೊಡೆಯಿಂ ಮಡಿಯಿಂ ಮುತ್ತಿನ |
ಕಡೆಯಿಂದರ್ಚಿಸಿದಳರಸಿ ಚಂದ್ರಪ್ರಭನಂ ||೬||

ಮಳಯಜದಿಂ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಂ |
ದೆಳಮುತ್ತಿಂ ಮಗಮಗಿಪ್ಪ ಕಪ್ಪುರದಿಂದು ||
ತ್ಪಳಲೊಚನೆಯರ್ಚಿಸಿದಳ್ |
ತೊಳತೊಳತೊಳಗುತ್ತಮಿರ್ಪ ಚಂದ್ರಪ್ರಭನಂ ||೭||

ಕಳಹಂಸೆಯು ಕರ್ಪೂರದ
ಮಳಯರುಹದ ಬೆಳ್ಪನಿಟ್ಟಪ ಜಿನರಾಜನ ಮೈ ||
ಯ್ಯೊಳಗಿನ ಸುರಭಿಯ ಪಾಲಿಂ |
ಪುಳಕಿತತನು ಪುತ್ರಕಾಮ್ಯದಿಂದಂ ಮಿಂದಳ್ ||೮||

ಪಾ—1. ಕ, ಮಗನೆನಗಹನಂಪಡೆದುದಿನ್ನೊಂದು;...ದಿಂಬೊಂದು.

ವ|| ಬೞಿಯುಮಾಬಳವಿರೋಧಿಪೂಜಿತನ ಪದಪಯೋಜಂಗ[1]ಳ್ಗಱ[31] ಪೆಱ[3]ನೊಸಲನೆಱಗಿಸಿ

ಸಲಿಯಿಸು ಬಿನ್ನಪವುಂ ಮು |
ತ್ಕುಲಪಾಲಕ ಚಂದ್ರನಾಥ ನಿನ್ನ ಸುಧಾಸಿ ||
ರ್ಮಲಮೆನಿಸಿದ ದೇಹದ್ಯುತಿ |
ವೊಲೆವಾಲಕ್ಕೆನ್ನ ಸುತಚಕೋರಂಗೆ ಜಿನಾ ||೯||

ವ|| ಅಂತು ಜಿನಪೂಜಾಮಹೋತ್ಸಾಹಂಗಳಂ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿನಿಮಿತ್ತವಾ ಜಿನದತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಮೊಂದುದಿವಸಂ

ಪಾಯ್ವ ಕುಚಂಗಳಂ ಮಿಡಿದು ನೋಡಿ ಕಪುಂಕಱನೆತ್ತಿ ಕಂಪನಾ |
ರಯ್ವುದುಮೊತ್ತುತುಂ ಮೊಡವಿಯುಂ ಮೊಗಮುಂ ಮೃಗನೇತ್ರೆ ದರ್ಪಣ ||
ಕ್ಕೆಯ್ವುದುಮೆಲ್ಲಮಂ ಕಳೆದು ಮಾಣಿಕಮುಂ ಕನಕಂಗಳಿಂದೆ ಕೈ |
ಗೆಯ್ವುದುಮೆಂದು ಕೆಯ್ಗೆ ಸೆಳೆಯುಂ ಸಖಿ ಕೊಟ್ಟಳದೇಂ ಪ್ರಗಲ್ಭೆಯೋ ||
ತೊಳಗುವ ಮೆಯ್ಗಳೊಳ್ ತಿಮಿರ್ದ* ಕುಂಕುಮದಿಂ [2]ತೆಗೆದುಟ್ಟಮು [ತ್ತಿನಿಂ[2] |
ದಳೆವಡೆ ತೊಟ್ಟ ಪೊಂದುಡಿಗೆ[3]ಯಿಂ[3] ಚಳಕೋಮಳಹಸ್ತಶಾಖೆಯೊಳ್ ||
ಸೆಳೆ ಸೆಳೆಗೊಂಬಿನಂತೆ ಪೊಳೆವೊಂದು ವಿಳಾಸದಿನಗ್ಗಳಂ ತಳ |
ರ್ತೆಳಲತೆಯಂತೆ ತೋಱುವರುಣಾಧರೆ ಪುಷ್ಪಿತೆಯಪ್ಪುದೊಪ್ಪದೇ ||೧೧||

ಚಿಕುರಂ ಪ್ರಜ್ವಲಿಪಿಂದ್ರನೀಲನಿಕರಂ ಬಾಯ್ವಿದ್ರುಮಂ ಛಾಯೆ ಮಾ |
ರಕತಚ್ಛಾಯೆ ನಖಾಳಿ ವಜ್ರಮುಮಳಂ ದಂತೋತ್ಕರಂ ವ್ಯಕ್ತಮೌ ||
ಕ್ತಿಕಮಾಗಲ್ಕೆ ಪರಾರ್ಧ್ಯವಾಗೆ ನೆಗೞ್ದ* ಪೆಣ್ಮಾಣಿಕಂ ಮಾಣ ಮಾ |
ಣಿಕ[4]ಗೆಂಟಿಂ[4]ದೊಡೆಮಾಡ್ದನಂದರಸನಾಸ್ತ್ರೀಮಾಯೆಯುಂಮಾರ್ವರಾರ್||

ಅಸಿಯುಸೆಳೆ ತಳದೊಳತಿರಂ |
ಜಿಸೆ ಪುರ್ವಪ್ಪಳಸೆ ಪತ್ತಸಾರ್ವವರಂ [5]ತ ||

ಪಾ—1. ಕ, ಳ್ಗಬ್ಬೇಱ. 2. ಕ, ದಮುರ್ದುಟ್ಟ ಮುಳ್ಪಿನಂ. 3. ಕ, ಯುಂ.
4. ಕ, ಗೆಟ್ಟಿಂ. 5. ಕ,ಕರ್ಚಿಸಿ.

ರ್ಜಿಸಿ[5] ಕಾಮನ ಪಡಿಯಱಿತಿವೊ |
ಲೆಸೆದಳ್ ಪೊಸದೇಸೆಕಾರ್ತಿ ಪೊಸಕಿ[5]ಲ್ದ[5]ಳದೊಳ್ ||೧೩||

ವ|| ಅಂತು ರಜಸ್ವಲೆಯಾಗಿ ಚತುರ್ಥದಿನದೊಳ್ ಬಿಸಿಲಂ ಕಳೆದು ಬೆಳದಿಂಗಳಂ ತುಡುಕುವ ಗಗನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆ ಕೆಂಪಿನ ಪಸದನಮಂ ಕಳೆದು ತಲೆನೀರ್ಮಿಂದು ಬೆಳ್ಪಸದನಂಗೆಯ್ದು

ನನೆಗಣೆಯಂ ಸ್ಮರಂ ಪಡೆದ [2]ಪೊನ್ಗಳ[2]ದಂತೆವೊಲಿರ್ದುದಚ್ಛ ಮಿಂ |
ಚಿನ ಸುಲಿಪಲ್ಗಳಚ್ಛ ಬಿಳಿದೆಂಬಿನಮುಟ್ಟ ದುಕೂಲಮಚ್ಛ ಗಂ ||
ಪಿನ ಸಿರಿಕಂಡದಂಪು ತೊಳಪಚ್ಛ ಬೆಳಂತಿಗೆಯೋಲೆಯಚ್ಛ ಮು |
ತ್ತಿನ ತೊಡವಚ್ಛ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸೋರ್ಮುಡಿ ಸೋಮಸಮಾನವಕ್ತ್ರೆಯಾ ||

ಸುದತಿಯ ದಿವ್ಯಗಂಧತನುಚಂದನಶಾಖೆಯೊಳಂಗಜಾಹಿಯಿ |
ಕ್ಕಿದ ಹರೆಯಂತಿರುಟ್ಟ ದುಗುಲಂ ಕುಚಕೋಕಯುಗಂಗಳಡ್ಡಗ ||
ರ್ಚಿದ ಬಿಸದಂತೆ ಹಾರಲತೆ ಕಣ್ಗೆ ಕರಂ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಪಙ್ತಿಯೊ |
ಪ್ಪಿದುದು ಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬ[3]ಮೊ[3]ಳ ಮುತ್ತನೆ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿರ್ದುದೆಂಬಿನಂ||೧೫||

ಮಿಗೆ ವಿರಹಿಕರಿಗಳಂ ಪೊ |
ಯ್ದಗಿದಂಗಜನಸಿ[4]ಯೊಳಡರೆ[4] ಪತ್ತಿದ ಪೊಸಮು ||
ತ್ತುಗಳೆನೆ ಸೋರ್ಮುಡಿಯೊಳ್ ಮ |
ಲ್ಲಿಗೆಯ ಸರಂ ಕಣ್ಗೆ ವಂದುದಾಕಾಮಿನಿಯಾ ||೧೬||

ವ|| ಎಂಬಿನಂ ಕೈಗೆಯ್ದು ಕಾಂತನ ಸೂಳ್ಗೆ ವರೆ ಸಮುರತಸಮನಂತರ ಸಮಯದೊಳ್

ಅತಿಶಯಸಮಾಧಿಮಾದಕ |
ಯತಿಜನಘನನಿನದ[5]ಮೊದಮೆ[5] ಬಂದುದು ಚಿಂತಾ ||
ಗತಿಜಿನಹಂಸಂ ತನ್ನೃಪ |
ಸತಿಯಮಳನಗರ್ಭಮಾನಸಕ್ಕತಿಜವದಿಂ ||೧೭||

ವ|| ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಕಾಮಕೇಳೀವಿನೋದದಿಂ ಶ್ರಮಂಬೆತ್ತು ಸುಖಸುಪ್ತೆಯಾಗಿ,

ಪಾ—1. ಗ, ಟ್ಟ. 2. ಕ, ಪೊಗರ್ಗಳ. ಗ, ಪೆಣ್ಗಳ. 3. ಗ. ದೆ.
4. ಕ, ದೊಳಡಸಿ. 5. ಕ. ಮೊಡನೆ.

ಭಾನುವನಿಂಗಡಲಂ ಮದ |
ದಾನೆಯುನದಟಲೆವದೊಂದು ಕೇಸರಿಯುಂ ಸಂ ||
ತಾನದ ಪೂವಿನ ಸರವುಂ |
ಸ್ನಾನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಸಿರಿಯುಂ ಕಂಡಳ್ ||೧೮||

ವ|| ಕಂಡು ತನ್ನ ನಿದ್ರೆಯೊಡನೆ [1]ಕಟ್ಟಿಲೆ ಪರೆಯುತ್ತುಂ ಕಣ್ಮರಲೊಡನೆ[1] ಕಮಲದಳವಲರೆ ತನ್ನ ಪಿಂಡುಗಂಕಣದೊಡನೆ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳುಲಿಯೆ ತನ್ನ ಮನೋರಥದೊಡನೆ ರವಿರಥೋದಯುವಾಗೆ ಮಂಗಳಗೇಯಸ್ತುತಿಯುಂ ತಾಗೆ ಸೆಜ್ಜೆಯನುಜ್ಜುಗದಿನೆರ್ದು ಶೃಂಗಾರಗೇಹದೊಳ್ ಶೃಂಗಾರಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರ್ದಳನ್ನೆಗಂ

|| ಹರಿಣಿ ||

ಎಡದ ಕರದೊಳ್ಗಂಧಂ ಪೂವಾಲೆ ಸಿರ್ಪಿನ ಸೇಸೆ ಪೊಂ |
ಬಡಲಗೆಯೊ[2]ಳೊಂದಂದಂ[2] ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಗಂಧಹಳಂಗಳಂ ||
ಪಿಡಿದ ಕಳಸಂ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಮತ್ತೊಂದಱ[3]ೊಳ್ಮಗೆ ಶೋಭೆಯುಂ |
ಪಡೆಯೆ ಪದಪಿಂದೊರ್ವಂ ಬಂದಂ ಪ್ರಗಲ್ಭಪುರೋಹಿತಂ ||೧೯||

ವ|| ಬಂದು ದೇವರ ಬರವಂ ಕಾಣಬಂತೆ ತನ್ನ ಬರವಂ ಕಂಡಿದಿರೆರ್ದು ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದ ರಾಜವಲ್ಲಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂದು

|| ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ||

ಲಕ್ಷ್ಮೀರ್ಭೂಯಾತ್ ತವ ಪ್ರಥಮಪುಣ್ಯಫಲಂ ಪ್ರಸೂತಂ।
ಶೀತಾಂಶುಲಾಂಛವವತಾಂ ವಿತತಿರ್ನಖಾನಾಂ ||
ರುಗ್ಮಂಜರೀ ಚರಣಪಲ್ಲವಫುಲ್ಲಕಾನಾಂ।
ಶೋಭಾ[3] ಜನಿ[3] ರ್ಜೀವಪತೇಃ ಫಲಿವಚ್ಚ ನಿತ್ಯಂ ||

ವ|| ಎಂದೋದಿ ಗಂಧೋದಕವುಮಂ ಸಿದ್ಧಶೇಷೆಯುಂ ಕುಡೆ ಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲ್ಕೊಡಿಸ್ತಿ ತನ್ನ ಕಂಡ ಕನಸುಗಳನನುಕ್ರಮದಿಂ ಪೇೞೆ[3] ಕೇಳ್ದು

ಭಾನುವಿನಂತೆ ತೇಜದೊಡೆಯುಂ ಕಡಲಂತೆ ಗಭೀರನಾನೆಯುಂ |
ತಾನತಲೋಕದಾಸಪತಿ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಪರಾಕ್ರಮಾರ್ಥಿ ಸಂ ||
ತಾನದ ಪೂವಿನಂತೆ ಲಲಿತಂ ಸಿರಿಯಂತೆ ಸಮಗ್ರಭಾಗ್ಯನು |
ತ್ತಾನಯಶೋತ್ತಮಂ ನಿನಗೆ ಪುಟ್ಟದಸಂ ಕುಲರತ್ನಭೂಷಣಂ ||೨೦||

ಪಾ—1. ಗ, ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ. 2. ಗ, ಳೊಂದೊಂದಂ; ಕ, ಳಂದೊಂದಂ.
3. ಕ, ಜನಂ......ಫಲಿನಸ್ಯ.

ವ|| ಎಂದು ಸ್ವಪ್ನಫಲಮಂ ಪೇೞ್ದು ಪುರೋಹಿತನಂ ಮಣಿಕುಂಡಲಾದಿಗಳನರ್ಚಿಸಿ ಪಂಚಪರಮೇಶ್ವರರ ಪೂಜಾಪ್ರಭಾವತತ್ಪರೆಯಾಗಿರೆ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸದಿಂ

ಸೆಳೆನಡುವನುಡಿವ ಭರದಿಂ |
ಬಳೆವಂತಿರೆ ಬಳೆಯೆ ಮೊಲೆಗಳವಱಿಯೆ ಚಲದಿಂ ||
ಬಳೆವಂತೆ ಬಳೆಯೆ ನಡುವು |
ಮ್ಮಳಿಸಿದವೋಲ್ ಕರ್ಗಿಕೊಂಡುವವಱ ಮೊಗಂಗಳ್ ||೨೨||

ನೆಗೆದ ಪಯೋಧರದ್ವಯದೊಳಾಕೆಯ ಗರ್ಭದ ರಾಜಪುತ್ರನಾ |
ರೊಗಿಸುವ ಪಾಲ್ಗಳಂ [1]ಮಡಗಿ[1] ಮುದ್ರಿಸಿದಂತೆ ವಿಧಾತ್ರನೊಯ್ಯನೊ ||
ಯ್ಯಗೆ ಕುಚಚೂಚುಕಂಗಳೊಳೆ ಕರ್ಗೊಳೊಳಂಗನೆಯೊಚ್ಚ ಕೊಳ್ವ ಕಾ |
ಡಿಗೆಯುದಿರ್ದಂತೆ ಕರ್ಪು [2]ಕವ[2]ದಿಂದಡಿಯಿಟ್ಟುದು ಭೃಂಗಭಾಸುರಂ||೨೩||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಬಿದಿ ಪಚ್ಚೆಯ ಕಾವಿನ ಸಿ |
ಲದ ಕಳಸದ ಸವಡಿಗೊಡೆಯನಾವಸಿತೆಯ ಗ ||
ರ್ಭದ ಬಾಳಂಗೆತ್ತಿದನೆನಿ |
ಸಿದುದು ಸರೋಜಮಾಳೆ ಕುಚಯುಗಂ ಕೃಷ್ಣಮುಖಂ ||೨೪||

ಕಾಱ್ಪುರಮೇೞ್[3] ಪಾಲಮುಯುಮುಂ [3]ಜಸ[3]ಮುಂ ಜಿನಮಜ್ಜನಂಗಳಂ |
ಮಾೞ್ಪ ಜಿನೇಂದ್ರಪೂಜೆಯನೆ ಮಾೞ್ಪ ಜಿನಾಲಯಸಂಕುಲಂಗಳಂ ||
ಮಾೞ್ಪ ಜಿನಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನೆ ಮಾೞ್ಪ ಚತುರ್ವಿಧಮಪ್ಪ ದಾನಮಂ |
ಮಾೞ್ಪ ಬಯಕೆಯಾಯ್ತು ಜಿನದತ್ತೆಗೆ ಭವ್ಯನಮೇರುಗರ್ಭದೊಳ್||೨೫||

ಜಿನತೀರ್ಥಾತಿಶಯಮುಮಂ |
ಜಿನಜನನೀಗರ್ಭದೋಹಳಾತಿಶಯಮುಮಂ ||
ಜಿನಧರ್ಮಾತಿಶಯಮುಮಂ |
ಜಿನದತ್ತಾದೇವಿ ಕೇಳಲೞ್ತಿಗೆಯಾದಳ್ ||೨೬||

ವ|| ಅಂತು ಬಯಸಲ್ತಕ್ಕ ಬಯಕೆಗಳಂ ನವಮಾಸಂ ತೀವೆ,

---

2. ಟೀಕು—ಕವ=ದ . ಕ್ರಮ.

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಮಡದಿ. 3. ಕ, ನಿಜ.

ಮಣಿಮಯಪುತ್ರಿಕೆ ಚಿಂತಾ |
ಮಣಿಯುಂ ಲತೆ ಪಾರಿಜಾತಮುಂ ಕನ್ನಡಿ ಪೂ ||
ರ್ಣಶಶಿಯುಂ ದೀಪಿಕೆ ದಿನ |
ಮಣಿಯುಂ ಪಡೆವಂತೆ ಪಡೆದಳಾಸತಿ ಸುತನಂ ||೧೭||

ಅಜಯಪತಿ ಪುಟ್ಟಲೊಡಂ |
ತೇಜಮನಿಂಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟಸುಹೃ ||
ದ್ರಾಜಕಮಗಿದಾತಂಗಪ |
ರಾಜಿತನೆಂದಿಟ್ಟರಮರ್ದನೊಸರಂ ಪೆಸರಂ ||೧೮||

ಮಂಪಸಿನೊಳೆ ಮಾಣಿಕಮಿ |
ರ್ಪಂದದಿನತಿಶಯಮುರಾಳವಾಳಗೋದರದೊಳ್ ||
ಮಂದಾರದ [1]ಸಸಿ[1]ಯೆಸೆವಿ |
ರ್ಪಂದದಿನಭಿಮಾನಮೇರು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳೆಸೆದಂ ||೧೯||

ತೂಗುವ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಾಡಿದ |
ನಾಗುಣನಿಧಿ ಪೊಳೆದು ಪಾಱಿ ಪೆಱಗಾದೆಂ ಚಿಂ ||
ತಾಗತಿಖಚರನೆ[2]ನೆಂ[2]ದು ನ |
ಭೋಗತಿಯುಂ ನಭದೊಳಾಡಿ ತೋಱುವ ತೆಱದಿಂ ||೨೦||

ನಡೆಗಲ್ವಂದೆ ತಳರ್ತೆ |
ನಡೆಯಿಸಿದಂ ನೃಪಕುಮಾರನಗೆಯುಂ ಬಿಣ್ಪಿಂ ||
ನುಡಿಗಲ್ವಂದೆ ತೊದಳ್ನುಡಿ |
[3]ನುಡಿಯಿಸಿದಂ[3] ತನಗೆ ಪೋಲ್ತ ವಾಕ್ಕನ್ನಿಕೆಯುಂ ||೨೧||

ಗರ್ವಾರಿಗೆ ಷಟ್ಪ್ರತ್ಯಯ |
ನಿರ್ವಾಹಂ ಛಂದದೊಳ್ ಸ್ವರಜ್ಞಾನಂ ಗಾಂ ||
ಧರ್ವದೊಳನುಭವಚರಮಾ |
ಯುರ್ವೇದದೊಳಾದುದಿನ್ನರಾರ್ ನೃಪತನಯರ್ ||೨೨||

ವೀರಶ್ರೀಯುಂ ನಿಡುದೋಳ್ |
ಕೂರಿಸಿದುದು ಕೈದುಗಲ್ತ ಜಸವೆಣ್ಣಂ ದಿ ||

ಪಾ—1. ಪ, ಶಶಿ. 2. ಗ, ಯೆಂ. 3. ಕ, ಗ, ನಡೆಯಿಸಿದಂ.

ಗ್ವಾರಣಮನೇಱ[1]ಸಿತ್ತು[1] ಗ |
ಜಾರೂಢಪ್ರೌಢಿ ರಾಜರಾಜಾತ್ಮಜನಾ ||೩೩||

ಆಕುಮರಂಗೆ ಛಾಜನೆ ಲಿಪಿವ್ರಜದೊಳ್ ಪದಸಿದ್ಧಿಪಾಟವಂ |
ವ್ಯಾಕರಣಂಗಳೊಳ್ಮತಿಯುಳಂಕೃತಿಯೊಳ್ ಪರಪಕ್ಷದೂಷಣಾ ||
ಲೋಕನದುರ್ಕು ತರ್ಕದೊಳಭಿಜ್ಞತೆಯಾಗಮದೊಳ್ ಪ್ರಸನ್ನಲೀ |
ಲಾಕವಿತಾಗುಣಂ ಸಕಲಭಾಷೆಯೊಳಾದುದು ತಜ್ಞರಂಜನಂ ||೩೪||

ವ|| ಅಂತು ಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸನತಾಗ್ರಣಿ ಶ್ರೇಣೀಕರ್ಷಣ ನಿರತಿಶಯನಿಶಿತಪ್ರಗಲ್ಭಪರಾಕ್ರಮನುಂ ಚಿರಾರೂಢಯೌವನನುಮಪ್ಪ ಮಗನಂ ಕಂಡು, ತದೀಯಪಾಣಿಪಲ್ಲವಮನನುರೂಪಕನ್ಯಾಕರಕಿಸಲಯದೊಳ್ ತೊಡರ್ಚಲ್ ಬಗೆದು, ಭಗವದರ್ಹತ್ಪೂಜಾಪೂರ್ವಕಮರ್ಹದ್ದಾಸನಪೂರ್ವನಿವಾಸನಂ ಪೂರ್ವಭವಪ್ರೇಮಪ್ರೇರಿತಮತಿಯಪ್ಪ ಪ್ರೀತಿಮತಿಯೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಡನೆ ಮಹೋತ್ಸವದಿಂ ಮದುವೆಮಾಡಿ,

ಅಂಗಜಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿವಡೆದಂತಿರೆ ವಿಾಂಬೊಣರಾಗಿ ಬಾಳಜಾ |
ಳಂಗಳ ಸಿಲ್ಕುಗಂಡುವು|ಕುಮಾರಿಯ ಕಣ್ಮಱದುಂಬಿಯಾಗಿ ಸೊ ||
ರ್ಕಿಂಗೆ ಸರೋಜದೊಂದು ಸವಿಗಂಡುವು|ಬಾಳಚಕೋರಮಾಗಿ ಬೆ |
ಳ್ದಂಗಳ ಸುಗ್ಗಿಗಂಡುವು|ಕುಮಾರನ ಕಾಂತಿಮುಖೇಕ್ಷಣಂಗಳೊಳ್ ||೩೫||

ತುಱುಗೆವೆನಿಂದು ನೋಡೆ ಕಡೆಗಣ್ಣ ದಿಗೊರ್ಳ್ವಳಪಾಡೆ ಪೊಕ್ಕು ಸ್ಯೆ |
ಪೆಱಗಿದಿಗೊರ್ಳ್ವ ಸೋಂಕು ನಳತೋಳದಿಗೊರ್ಳ್ವತೊಡಂಕಿನಪ್ಪು ಬಾ ||
ಯ್ದುಱೆಯಿದಿಗೊರ್ಳ್ವಚುಂಬನಮುಲಂಪಿದಿಗೊರ್ಳ್ವಳ್ವದುಮಿರೆ(?)ದಪ್ಪಿಕಾ|
ಳ್ಗೆಱೆಯಿದಿಗೊರ್ಳ್ವಲಲ್ಲೆಯಿದಿಗೊಂಡುದುಕೂಟದಕಾಯ್ಪುವೋಪರಾ||

ವ|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,

ಅರಮುಗನಿರ್ವನೋಲಗದೊಳೋಲಗಕಾರ್ತಿಯರಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟ ಕ |
ಪ್ಪುರದ ಪರಲ್ಗೆ ಬಿರ್ದರಲ್ಗೆ ಸೂಸಿದ ಕುಂಕುಮರೇಣುಗೊಕ್ಕ ಕ ||
ಸ್ತುರಿಯ ರಜಕ್ಕೆ ಪಾಯಲೆಡೆಯಿಲ್ಲದ ಕರ್ಪು ಕೆರಳ್ದು ದರ್ಪಕಂ |
ತಿರಿಪುವ ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರಿಯುತ್ತಿರೆ ಮೇಲೆ ಮದಾಳಿಮಾಳೆಗಳ್ ||೩೭||

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಸುತ್ತೆ.

ಕನಕಾಂಗಚ್ಛವಿ ಪದ್ಮರಾಗಚರಣಂ ನೀಳಾಳಕಂ ಜಾತಿವ |
ಜ್ರನಖಂ ಮೌಕ್ತಿಕಕಾಂತಿದಂತನಿಕರಂ ಬಾಳಪ್ರವಾಳಾಧರಂ ||
ವನಿತಾಸಂಕುಳವೊಪ್ಪೆ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗಿಂ ¹ಕರ್ಣೋಪ್ಪುಗುಂ ಕಾಮದೇ |
ವನ ಭಂಡಾರದ ಬಾಗಿಲಂ ತೆಱೆದವೋಲ್ ಭೂಪಾಲಕೇಳೀಗೃಹಂ ||೩೮||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡರ್ಹದ್ದಾಸದೇವಂ ಕಾಮದೇವಂಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟ ರಾಗರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಲ್ಲಂಟಿಯಾಗಿ,

ಮುದದೆಸೆದಿರ್ಪ ಬದ್ಧವಣಮುದ್ಧವಣಂ ರಿಜೆ ಪಾಟವಾಟಮೆ |
ತ್ತಿದ ಗುಡಿ ತೋರಣಂ ಸಸಿ ಮೊಸರ್ ಪಸೆ ಸೇಸೆ ವಿಳಾಸಿನೀಜನಂ ||
ಚದುಕಮಿದೊಡ್ಡಗಟ್ಟೆ ಮದವುಂ ರಿಪುವಾರಣನೆತ್ತಿ ಕಟ್ಟ ಕ |
ಟ್ಟದನಪರಾಜಿತಂಗೆ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ ||೩೯||

ಬಂದಡಿಯಿಟ್ಟುದು ಸಿರಿ ನೃಪ |
ನಂದನಪರಾಜಿತನೊಳೆಸೆವ ಪೊಸಜವ್ವನದೊಳ್ ||
ಬಂದ ಬಸಂತದೊಳಡಿಯಿಡು |
ವಂದದಿನುತ್ಸವದೊಳಿರ್ದ ಸಿರಿ ಸರಸಿಜದೊಳ್ ||೪೦||

ವ|| ಅಂತು ಸುತವಿಭಕ್ತರಾಜ್ಯಭಾರನುಂ ಕಾಲವಿಭಕ್ತವಯೋಭಾರನುಮಾಗಿ ಪಂಜರದಿಂದರೆನುಸುಳ್ವ ಶಕುಂತನಂತೆ ಭೂಕಾಂತನಿರ್ಪಿನ ಮೊಂದುದಿವಸಂ,

ತಂದೆಳೆಗಱನೆಂಬಮರ್ದಿನ* |
ತಂದಲನುಗುಱುತ್ತುಮೊಂದು ಜಳಧರಪಟಳಂ ||
ಬಂದುದೆನೆ ಸಮವಸರಣಂ |
ಬಂದುದು ಭೋರೆಂದು ವಿಮಲವಾಹನಜಿನನಾ ||೪೧||

ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಂ ಮಣಿ |
ಧೂಳೀಸಾಳಂ ಪ್ರಲಂಬಪಲ್ಲವಮೆಸೆಗುಂ ||
ಭೂಲಲನೆಗೆ ಬಿದಿಯೆತ್ತಿದ |
ಪೀಲಿಯ ಕೊಡೆಯಂತೆ ಸಮವಸೃತಿ ಜಿನಪತಿಯಾ ||೪೨||

ಪಾ—1. ಗ, ಕಾ.

ವ॥ ಆಸಮವಸರಣಕ್ಕರ್ಹದ್ದಾಸನುಂ ವಂದನಾಭಕ್ತಿನಿಮಿತ್ತಂ ಪುತ್ರಮಿತ್ರಸಮೇತನಾಗಿ ಪೋಗಿ ವಿಮಲವಾಹನಜಿನಪತಿಯಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ದರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸಂಸಾರಶರೀರನಿರ್ವೇಗದಿಂ ಬೇಗಮಪರಾಜಿತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಯ್ನೂರ್ವರರಸುಮಕ್ಕಳ್ವೆರಸು ತಪೋಂಗನಾಲಿಂಗಿತನಾದಂ. ಅದರ್ಕೆ ಪುರುಡಿಸಿದಂತೆ ಜಿನದತ್ತೆಯುಂ ಸಂಯಮದತ್ತೆಯುಂ. ಅಪರಾಜಿತನುಂ ಸಮ್ಯಗ್ದರ್ಶನಾದಿ ಶ್ರಾವಕವ್ರತಂಗಳ ಸಳಂಕೃತನಾಗಿ ಪೊೞಲ್ಗೆ ವಂದು ಪರಿಜನದ ಮನಕ್ಕೆ ವಂದು ತಂತ್ರಾವಾಪದೊಳ್ ಬರಂಗೆಯ್ದು ಪೃಥ್ವೀಪಾಲನಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ಯೆ,

ತೀಡುವ ಗಾಳಿಯುಂ ಸೆಱಿಯುಮುಣ್ಮದು,ಮೋಱುದಸಂಜೆ ಪಣ್ಗಳಂ |
ಕೋಡಗಮಿಕ್ಕಿದಲ್ಲದೆ ಕರ್ದುಂಕದು ಪೆಂಡಿರ ಪೊಸ್ವ ಮಾಲೆಯಂ ॥
ಸೂಡಿಯೆ [2]ಬಟ್ಟೆ[2]ವೋಪಳಗವಸ್ಯರಥಾಂಗಿಕೆಯೊಳ್ ರಥಾಂಗಮಂ |
ಕೂಡದೆನಿಪ್ಪುದಾಜ್ಞೆಯಪರಾಜಿತಭೂಪನ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾ ॥೪೨॥

ನರಪತಿಯಾಜ್ಞೆಗೆ ಬಿಸಿಲೋ |
ಸರಿಸಿರ್ದುದು ಕೊಲ್ಲದಂಧಕಾರಮನೆನೆ ಕೆಂ ॥
ಬರಲ ರುಚಿ ನೀಲರುಚಿಯೊಳ್ |
ಬೆರಸಿರ್ಪುದು ದೇಶದೊಳಗೆ ತನ್ನೃಪಸುತನಾ ॥೪೩॥

ತಲ್ಲಣಿಸಿ ನೆಗೞ್ವ ಪಾಣ್ಬರ |
ಮಲ್ಲನ ತೇಜಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕರಮಂ ವಸುಧಾ ॥
ವಲ್ಲಭನ ದೇಶದೊಳ್ ದಿನ |
ವಲ್ಲಭನಿಡಲಣ್ಮನನುದಿನಂ ಕುಮುದಿನಿಯೊಳ್ ॥೪೪॥

ವ॥ ಎನಿಪಗ್ಗಳವೊಗೞ್ತೆಗೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪೃಥ್ವೀಮತಿ ಪ್ರೇಮಪರವಶಾಪಾಂಗನಪರಾಜಿತಂ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀವಿರಾಜಿತನಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ವಿಮಲವಾಹನನುಮರ್ಹದ್ದಾಸನುಂ ನಿರ್ಮೂಲಿತಕರ್ಮರಾಗಿ,

---

ಪಾ—1. ಗ, ಮೆಲ್ವದ. 2. ಗ, ಬಟ್ಟ. 3. ಗ, ಯಿ.

ಎರಡಳಿಯೆಕ್ಕೆಯ ಪೂವಿನೊ |
ಳರಲೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಪಾಱ್ ಪಿರಿದೆನಿಸಿದ ಪಾ ||
ದರಿಯ ತುದಿಗೊಂಬಿನಿಂಬಿನ |
ಬಿರಿಮುಗುಳೊಡನೆಱಗುವಂತೆ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಂದರ್ ||೪೬||

ಅವರಿರ್ವರುಮೊರ್ವಳಿ ಮು |
ಕ್ತಿವಧುಗೆ ಕಡುಗೂರ್ತರ್ ಕೂಡಿ ಪೋದೊ[1]ಡ[1]ಮದನಂ ||
ದವರಾರೆಱಗಿದುದವಗೀರ್* |
ಭುವನಜನಂ ಸಮೆದುದರ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಮುಮುಂಟೇ ||೪೭||

ವ|| ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಜನಪಂ ತದ್ವಜನಕ್ಕೆ ಪೋಪ ಸುರಭೇರೀನಾದಮಂ ಕೇಳ್ದಗೇ |
ನೆನೆ ಪೋದಂ ಗಡ! ಮುಕ್ತಿಗರ್ನೊಡನರ್ದ್ವಾಸನುಂ ಕೇಳವೆಂ ||
ದೆನೆ ಮಾತಿಂದಮೆ ಮುನ್ನಮುನ್ನತಗುರುಶ್ರೀಪಾದಮಂ ಮರ್ಚ ಬೆ |
ನ್ನನೆ ಪೋದಂತಿರೆ ಮೂರ್ಛೆವೋಗನರಸಂ ವ್ಯಾಮೋಹಮೇಗೆಯ್ಯದೋ ||೪೮||

ವ|| ಇನಿಸಾನುಂ ಬೇಗಕ್ಕೆ ಮೂರ್ಛೆದಿಳಿದುಂ ಮೋಹಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿಯುದಿರೆ ತಳವೆಳಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ಬಗೆದು

ನೆಲೆನಾಡಂಗಳನೇಱ ನೋೞ್ಪ ತೆಱದಿಂ ನಿಶ್ರೇಣಿಯುಂ ಕಾಂಚನಾ |
ಚಲದಿಂ ನಾಕಮನೇಱ ನೋೞ್ಪನತರ್ಪೆಂ ಗ್ರೈವೇಯಕಕ್ಕೆಯ್ದುವೆಂ ||
ಲಲಿತಾನುತ್ತರೆಗಳ್ಗೆ ಪೋಪೆನದಱಿಂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಂಸಿದ್ಧಿಗಂ |
ಬಲಗೊಳ್ವೆಂ ಬೞಿಕೆನ್ನ ಸದ್ಗುರುಗಳಂ ಸನ್ಮೋಕ್ಷದೊಳ್ ಮೋಕ್ಷದೊಳ್

ವ|| ಇದು ನಿನಗಿನ್ನೇೞನೆಯ ಭವಕ್ಕಾದಪುದೆಂದಾಕಾಶವಚನಮನ ವಕರ್ಣಿಸಿ ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಂ :—

ವಿಧುವೊಂದು ಪೊೞ್ತು ವರವಾ |
ರಿಧಿಯುಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಪುದಾಗಿ ಸುಖಮಿರ್ಕೆರವಾ ||
ರಿಧಿ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಪೋದೊಡೆ ಪೇೞ್ |
ವಿಧು ಪೆಱಗೆಂತಿರ್ಕುಮೆಂತು ಸ್ಥಿರಿಸಲಾರ್ಕುಂ ||೫೦||

ಪಾ—1. ಗ, ಡೆ.

ತಂದೆ ತಪಕ್ಕೆ ಪೋದೊಡೊಳಗಂ ಪೊಱಗಂ ಸುಡುತಿರ್ಪ ತಾಪಮಂ |
ನಂದಿಸುತಿರ್ದುದಿನ್ನೆವರಮೆನ್ನ ಮನಂಗೊಳುತಿರ್ಪ ತದ್ವಚ ||
ಶ್ಚಂದನದಣ್ಪುಮೆನ್ನ ತನುವಾರ್ದಿನಮಿಕ್ಕಮ ! ತತ್ಪದಾರ್ಚನಾ |
ಚಂದನದಣ್ಪುಮಿನ್ನೆನಗೆ ಸಾರ್ದುದೆ ಸೈರಿಸುವಾಸೆಯಾವುದೋ ||೫೧||

ಪೂಜ್ಯರುಮೇಕೆ ಪೇೞ್ವುಸುಗೆದಪ್ಪುವರಾಪುರುಷಾರ್ಥಸಂಗ್ರಹಂ |
ಪ್ರಾಜ್ಯಮಿದೆನ್ನದಾಂ ಪಿರಿದುಮೊಲ್ಲದೊಡಂಬಡೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಸಾ ||
ಮ್ರಾಜ್ಯಮನಿತ್ತಪೋಲೆನಗೆ ತನ್ನ ಜಗತ್ತ್ರಯಪೂಜ್ಯಮಂ ತಪೋ |
ರಾಜ್ಯಮನೊಲ್ದುದಂ ಕುಡದೆ ಪೋಪುದು ಮಜ್ಜನಕಂಗೆ ಮಾರ್ಗಮೇ ||೫೨||

ಬರವೇೞ್ಪತ್ತಿಯನೆಯ್ದೆ ಪೂಡಿ ತರವೇಡಿತ್ತೇರೆಲ್ಲಮಂ ಪಣ್ಣವೇಡ್ |
ಕರಿಯಂ ಭೋಂಕನೆ ಕಟ್ಟವೇೞ್ಕುದುರೆಯಂ ಸೂಳ್ಯ[1]ಸ[1]ವೇಡಿ[3]ಭೇರಿಯಂ ||
ಭರದಿಂದಂ ನಡೆದಿಂದೆ ಧಾತ್ರಿಬಿಡುವಂತೀಸ್ಥೈರ್ಯಮಂ ಶೌರ್ಯಮಂ |
ಸುರರಾಜಂ ಬಿಡುವಂತು ಬೀಡುವಿಡುವೆಂ ದೇವಾಚಳಪ್ರಸ್ಥದೊಳ್ ||೫೩||

ವ|| ಎಂದಾಸ್ಥಾನದಿನೆದ್ದುಯೆನ್ನ ಪೆತ್ತ ತಂದೆಯುಮಂ[2]ಜಾಣಂ[2]ಪೆತ್ತ ತಂದೆಯುಮಂ ಕಂಡು [3]ಪರಕೆಗೊಂಡ[3]ಲ್ಲದಾಹಾರಂಗೊಳ್ಳೆನೆಂದಪರಾಜಿತನ ಮರಗಿರಿಗೆತ್ತಿ ನಡೆಯೆ ಪಡೆಯು ಪದಘಟ್ಟಣೆಯಿಂ ಪೊಡಮಿಯಿಂ ನೆಗೆದ ಕುಂಕುಮದ ಪುಡಿಯುಂತಪ್ಪುಡಿ ಕಣ್ಣಂ ಪುಗೆ, ಪುರಂದರಂ ಪರಿಸಿವಿಾಲಿತ ನಯನನಾಗಿ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಗಡುಗೊಂಡಿದೇನೆಂದು ಬಗೆದು ನೋಡಿ ನಕುನಕ್ಕು ಕುಬೇರನಂ [4]ಕರಸಿ[4] ಬೆಸಸೆ

ನಂಬಿಸಲೆಂದು ಮಾಗಿಯೊಳೆ ಮಾಟದ ಮಲ್ಲಿಗೆಪೂಗಳಂ ಮರು |
ಳ್ದುಂಬಿಗೆ ತೋರ್ಪಪೋಲ್ವಿಕಳನಾದಪರಾಜಿತರಾಜಶೇಖರಂ ||
ಗಂಬರದೊಳ್ ಸಭಾಸಹಿತಮಾಜಿನರಾಜಮಹರ್ಷಿರಾಜರಂ |
ಶಂಬರನಂತೆ ಮಾಯೆಯೊಳೆ ತೋಱಿದನಾಧನದೈಂದ್ರಜಾಲಿಕಂ ||೫೪||

ವ|| ಅಪರಾಜಿತಂ ಕಂಡು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನೆಂದು ಬಂದಿಸಿ ಬಂದು ಪರಿಣಾಮದಿಂ [5]ಪಾಠಿಸಿ[5] ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ರೂಪನೆ ಕರುವಿಡಿಸುವ ಕಡೆಯಿಸುವ ಕಂಡರಿಸುವ ಬೆಸನೆ [6]ಬಸ[6]ಮಾಗಿ

ಪಾ—1. ಗ, ಪ. 2. ಕ, ಚಾಣಂ. 3. ಕ, ಪದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ. 4. ಕ, ಕರಿಸಿ. 5. ಕ, ಪಾಲಿಸಿ. 6. ಕ, ಬಸನ.

ಜಿನನ ಮತವೆನ್ನ ಮನವದು ।
ಜಿನನಾಕೃತಿಯೆನ್ನ ನಯನವದು ಪರವಾರ್ಥಂ ॥
ಜಿನನ ನುಡಿಯೆನ್ನ ಕಿವಿಯದು ।
ಜಿನನಡಿಗಳವೆನ್ನ ನೊಸಲದೇಂ ವಿಸ್ಮಯಮೋ ॥೫೫॥

ವ॥ ಎಂದು ತನ್ನಯೆ ತನ್ಮನೋರೂಪನಾಗಿ ಸುಖದಿನಿರೆ,

ನನೆ[1]ಯಿಂ ಷಟ್ಪದ[1] ಧೂಸಧೂಮಲತೆಯುಂ ಚೂತಂ, ಫಲವ್ರಾತಮಂ ।
ಪನಸಂ, ಕುಟ್ಮಲದೀಪಿಕಾಪ್ರಕರಮಂ ಚಾಂಪೇಯಮುಂ ಪೊತ್ತು [2]ತ[2] ॥
ಣಿಬಿಯುಂ ಚಂದನಗಂಧಮಂ ಮಲೆಯೆರಲ್ತಂದೀಯೆ ಬಂದತ್ತು ಫಾ ।
ಲ್ಗುನನಂದೀಶ್ವರಮರ್ಹದೀಶ್ವರನ ಪೂಜೋತ್ಸಾಹದಿಂ ಬರ್ಪವೋಲ್ ॥೫೬ ॥

ಪಿಡಿಗಿಕ್ಕಿತ್ತು ಮೃಣಾಳಮಂ ವನಗಜಂ, ಪೊಕ್ಕತ್ತು ತುಂಡಾಗ್ರದಿಂ ।
ದೊಡೆದಂಭೋಜದ ಮೊಗ್ಗೆಯಂ ಮಧುಕರಂ, ಘ್ರಾಣಾಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಸ ॥
ಯ್ತುಡಿಯೆತ್ತಿತ್ತು ನವಿಲ್, ಮರಾಳ ಪರಿಕಾಲೊಳ್ ಕಾಲನಿಟ್ಟತ್ತು, ಸೀ ।
ರ್ಗುಡಿಯಲ್ಬೀಡಿದುದಂದು ಪಂಜರಶುಕಂ ಶುಷ್ಕೀಭವತ್ತಾಲುಕಂ ॥೫೭॥

ವ॥ ಆಪರ್ವತಕ್ಕಪೂರ್ವಪುರಂದರನತಿಪ್ರೀತಿಮತಿಪ್ರಮುಖಾಂತಃಪುರಪರೀತನಾಗಿ ಪೋಗಿ ಮನೋಹರೋದ್ಯಾನದೊಳಗೆ ನಿಜಜನಕಂ ಮಾಡಿಸಿದ ತ್ರಿಭುವನತಿಳಕಮೆಂಬ [3]ಪೊನ್ನ[3] ಬಸದಿಯುಂ ಬಳವಿರೋಧಿ ಪೊಂಬೆಟ್ಟುಮಂ ಬಲಗೊಳ್ವಂತೆ ಬಲಗೊಳುತ್ತುಮಿರ್ಪಾಗಳ್

ಇದು ಬಾನಿಂ ಬರ್ಪ ಪೊವಿಮ್ಮಾಂಬೊಣರ ತೆಱನಿದಲ್ಲೊಂದು ಮೇಣ್ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿ । ಲ್ಲದಿವರ್ಚಂದ್ರಾರ್ಕರೇನೀಯುಗಳಮಿಱುವ ಚಂದ್ರಾರ್ಕರೇ ಖೇಚರದ್ವಂ ॥ ದ್ವದ ಕೆಯ್ತಂ ಖೇಚರದ್ವಂದ್ವಮೆ ಪುಸಿ ಪೊಸತೀಚಾರಣದ್ವಂದ್ವಮೆಂದು । ವಿದಲಂಪಿಂ ನೋಡೆ ಭೂಪಂ ಗಗನದಿನಿೞದರ್ಚಾರಣರ್ಚಾರುರೂಪರ್ ॥೫೮॥

ದೊರೆಗೆಡೆ ತಮ್ಮ ವಿಯೋಗದೊ ।
ಳರಸಂಗಾದಱಲನಾಱಸಲ್ಕುಕಿತ್ತಯನಾ ॥ ।೦೨।
ಗುರುಯುಗಳಮಿೞದು ಬಂದಂ ।
ತಿರೆ ನಭದಿಂದಿೞದು ಬರ್ಪ ಚಾರಣಯುಗಳಂ ।೫೯॥

ಪಾ—1. ಕ, ಯಂ ಪುಷ್ಪ. 2. ಕ, ಗ, ಕ. 3. ಕ, ನಿಜ.

ವ|| ವಿನಮಿತಮೌಳಿಮರೀಚಿಮಂಜರೀನೀರಾಜನಸರಾಜಿತಸಿದಿಗೊಂಡು ಮನೋಮಣಿಪೀಠದೊಳುಮನೇಕಾಂಕಮಣಿಪೀಠದೊಳುಂ ಮೋಹವ್ಯಕ್ತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳಿರೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಾಗಳ್,

ಎಲೆಯೊಳ್ಸುತ್ತಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆ |
ಯಲರಂ ಕಂಪಿಂದಮಳಿಯ ಮೂಗಱಿವವೊಲಾ ||
ಲಲಿತಮನವಱಿಯದುದು ಕ |
ಣ್ಮಲರಱಿಯದೆ ಮೋಹವಶದಿನಾಚಾರಣರಂ ||೬೦||

ವ|| ಅಂತು ಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ ಕಣ್ಣಱಿಯದೆ ಪೋದೊಡಮಿನಿಯರಂ ಮನಕ್ಕೆ ಸೋಂಕಱಿಪುವಂತೆ ಮೋಹಮಱಿಪಿದ ಮನದ ಬೆಚ್ಚ ಬಱಿಯಱಿವು ಬಱಿಯ ಬೆಱಗನೆ ನೋಟಗೊಳ್ ನಾಟಿಸಿ ಕಿಱಿದುಭೋಗಂ ಬೆಱಗಾಗಿ ದುರ್ಗಮಿರಲಾಱದೆ ಭಾವಕಮುಕುರಂ ಮುಕುಳಿತಕರಕಮಳನಾಗಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳಂ ಕಾಣಲೊಡನೆ ಎನ್ನ ಮನಮನಾಳ್ದಱಿಲಂಪುಮುಕ್ಕುಱುಂ ನಿಂತುಮೆಲ್ಲಿಯಾನುಂ ಕಂಡಱಿವಂತಾದಪುದೆಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಂ ಬೆಸಸಿಮೆನೆ ಮನಂಗೊಂಡಾಮುನಿಗಳೊಳಗೆ ಮುಖ್ಯರಪ್ಪ ಮುನಿಗಳ್ ಕೆಯ್ಗಳೊಳಗೆ ಬಲಗೆಯ್ ಬೆಸಕ್ಕೆ ವರ್ಪಂತೆ ಬೆಸಸಲ್ತಗುಳ್ದರವೆಂತೆನೆ:–

ಸೊಡರವೊ[1]ಲ[1]ಕ್ಕುಂ ಕಾಡಿಗೆ |
ಗುಡಿಯೆನೆ ಮುಗಿಲೆಳಸಿ ಬಳಸಿ ಬೀೞ್ ಪತಂಗಂ ||
ಕಡುಬೆಳಗಿ ಪುಷ್ಕರಾರ್ಘದ |
ಪಡುವಣ ದೆಸೆ ಮುಂದುಗೊಂಡ ಮಂದರಶೈಲಂ ||೬೧||

ಮಂದರಶೈಲದ ಪಡುವಲ್ |
ನಂದನವಳಕಾಳಿ ಕೊಳನೆ ಪೊಕರ್ೞ್ ಕರ್ಣಂ ||
ಕುಂದಂ ಕುಚಮೆನೆ ವಸುಧಾ |
ಸುಂದರಿಯ ಸುದೇಹಮೆಸಿಪ್ಪುದಪರವಿದೇಹಂ ||೬೨||

ಅಪರವಿದೇಹೋದ್ಭವೆ ಸೀ |
ಳಪರ್ವತಂ ಘನಗುಹೋದರಾಸ್ಯಂ ನೆಱೆಗೆ ||

ಪಾ—1. ಕ, ಲಿ.

ಯ್ಯ ಪಯೋನಿಧಿಯುಂ ಪುಣ್ಯ |
ಲ್ಬಿ ಪೊಯ್ದು ಸೀತೋದೆ ಸೀತೆಯಂತೆವೊಲೆಸೆಗುಂ ||೬೨||

ಭಯದಾಯಿ ವಜ್ರಿಯೇಂ ವ |
ಜ್ರಿಯೆನುತ್ತನುಮಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕೆ ಕಾದಪೆನೆಂದ ||
ದ್ರಿಯು ತಲೆಯೊಳಟ್ಟ ವಾರಾ |
ಸಿಯ ಕೆಯ್ಯನೆ ರಯ್ಯವಾದುದಾನದಿ ನೀಳ್ಪಂ ||೬೩||

ಆತೆಱೆಯ ಬಡಗದಣಿಯೊಳ್ |
ಪೂತೆಱಗಿದ ಗಿಡುಗಳಂತೆ ಕಾಯ್ತೆಱಗಿದ ಭೂ ||
ಜಾತವೊದವಿಂದೆ ಸಿರಿ ಕರ |
ವೋತೆಱಗಿದ ವಿಷಯಮುಂಟು ಗಂಧಿಲವಿಷಯಂ ||೬೪||

ಕೆಳೆಗೊಂಡಿರ್ಪುವು ಕೇಳಿವನಾವಿಷಯದೊಳ್ ಕಾಮಾಗ್ನಿಯುಂ ನಂದನಾ|
ವಳಿಯುಂ ಕಾಮುಕರೇಣುವುಂ ಕಮಳವುಂ ಕಾಮಾಂಧಕಾರಂಗಳುಂ ||
ತೊಳಗುತ್ತಿರ್ಪ ಸುಧಾಂಶುಬಿಂಬರುಚಿಯುಂ ಕಾಮಾಹಿಯುಂ ಶೀ |
ತಳಾನಿಳನುಂ ಕಾಮುಕಾನುರಾಗರಸಮುಂ ತೃಷ್ಣಾಗ್ನಿಯುದ್ರೇಕಮುಂ ||

ನುಡಿವಂತಿರ್ಪುವು ಕೀರಕೋಕಿಲಕಲಧ್ವಾನಂಗಳಂ ಕಣ್ಗಳಂ |
ಬಿಡುವಂತಿರ್ಪುವರಲ್ವರಲ್ದಱುಗಲಿಂದಲೆಕ್ಕ ಪೂವಿಂದೆ ಕಾ ||
ಲಿಡಲಿಂಬಿಲ್ಲದೆ ಮೆಟ್ಟಲಾಗದಿನನೆಂಬಂತಂಘ್ರಿಸವ್ರಾತಮುಂ |
ನಡೆಯುಂ ನೀಗಿಯೆನಿಂದುವೇಂ ಪ್ರಚುರವೋ ಜೈನವ್ರತಂ ದೇಶದೊಳ್ ||

ಎನಿಸಿದ ನಾಡ ನಟ್ಟನಡುವಿರ್ಪುದು ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜದಂತೆ ಪೂ |
ವಿನ ಕೊಳನೊಂದು ನಟ್ಟನಡುವಿರ್ಪ ಸಿತಸ್ಮಿತಪದ್ಮದಂತೆ ಬೆಳ್ಳ ||
ನೆ ನಭದೊಂದು ನಟ್ಟನಡುವಿರ್ಪ ಸುಧಾಕರಬಿಂಬದಂತೆ ಸಂ |
ಜನಿತಸಮಸ್ತಪರ್ವತಮಶೋವಿಜಮುಂ ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಂ ||೬೫||

ಅರವಿಂದಾಕರರೇಣುಪಿಂಜರತೆಯಿಂ ಪೆಣ್ಣಂಚೆಗಳ್ ಬೇಗದೊಳ್ |
ಪೊರೆದಂಭೋಜದ ಕಪ್ಪನುದ್ಗತನಖಾನೀಕಂ ಚರತ್ಖೇಚರೀ ||
ಚರಣಾಲಕ್ತಕರಾಗಮಂ ತೊಡೆಯಲೆವೆಮ್ಮಳ್ ಪಾಯ್ದುವೋ ತಾರಕಾಂ |
ಕುರತಾರಾಧಿಪತಾರಳಪ್ರಭೆಗಳಂ ತಾರಾಚಳಪ್ರಸ್ಥದೊಳ್ ||೬೬||

ಗಂಗೆ ಬಟಿಲ್ದುವೋಲ್ನೆಲಕೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬೆಟ್ಟದ ಬಳ್ಳಿವೆಳ್ಪು ಬೆ |
ಳ್ಳಂಗೆಡೆವೊಪ್ಪೆ ತಪ್ಪಲ ಫಲಾಗುಣದರ್ಧತಟಾಕಸಂಕುಳಂ ||
ತಿಂಗಳ ತೋಂಟದಂತೆ ಬಳೆದೊಪ್ಪುವ ನೇರೆಯ ಕೆಯ್ಗಳಚ್ಚವೆ |
ಳ್ದಂಗಳ ಕೆಯ್ಗಳಂತೆ ನಡೆನೋಟ್ಪರ ಕಣ್ಗೆ ಕರಂ ಮನೋಹರಂ ||೨೦||

ಪನಸಾವಮ್ರಾತಕಮಾತುಳುಂಗಕದಳೀಖರ್ಜೂರನಾರಂಗಪೀ |
ತನಜಂಬೂಸಹಕಾರದಾಡಿಮಫಲವ್ರಾತಂಗಳಿಂದಾಗಳುಂ ||
ತನಿಗಂಪಂ ಮೊಗೆತ್ತು [1]ತೀಡುವೆಲರೊಂದಿಂಪಿಂಗೆ[1] ಪೊಂಗೂರ್ತು ಮು |
ಲ್ಲನೆ ಬಾಯುಂ ಪೊಳಕುತ್ತು ನೋಟ್ಪರಮರರ್ ತಾರಾಚಳೋದ್ಯಾನದೊಳ್ ||

ಎರಲಿಂದೆ ಪಾಱ[2]ದಾವನ |
ತರುನಿಕರದ ಕುಸುಮ[2]ರೇಣುಪರಮಾಣುಗಳಂ ||
ಸುರಲೋಕದವನವಾಯ್ತುಂ |
ದರಗಿಳಯೋದುವುವು ನಗದ ವನವರ್ಣನಮಂ ||೨೧||

ಸಲ್ಗೆಯೊಳಲ್ಲಿಯ ಕೋಡುಂ |
ಗಲ್ಗಳ್ ಖೇಚರತೆವಡೆದು ಪಾಱುವ ತೆಱದಿಂ ||
ಮೇಲ್ವಾಳ[3]ಯು[3]ಲೆಯೆ ಬಿಳಯ ಮು |
ಗಿಲ್ಗಳ್ ಪಾಱುವುವು ಖಚರಗಿರಿವನತಟದೊಳ್ ||೨೨||

ನಡೆವುವು ನಭಕ್ಕೆ ಮಿಂಚುವ |
ನಿಡುಮುಗಿಲಮರಿಯರ ಕಣ್ಗೆ ಕುಡಲೆ[4]ದಗದೊಳ್[4] ||
ಬಿಡದೋದುವ ಖೇಚರಿಯರ |
ಕಡೆಗಣ್ಗಳ ಬೆಳಗನೇಱ[5]ತೋಱದ[5] ತೆಱದಿಂ ||೨೪||

ಕಡುನೆರೆದ ಖಚರಿಯರ್ ನೀ |
ರಡಿಸಲೊಡಂ ಕರಿಯ ಕಿಱಯ ಮುಗಿಲಂ ಖಚರರ್ ||
ಪಿಡಿದು ಪೊರೆಯೆತ್ತು ಮಿಂಚಿನ |
ಪುಡಿಕೆಗಳಂ ತೆಱದ ತೆಱದಿ ತೋರ್ಪುವು ನಗದೊಳ್ ||೨೫||

ಪಾ—1. ಗ. ತೀಡುವೆಲರಿಂದಾಪಂಗೆ. 2. ಕ, ಭೋಗಿದಾನವತರುಕಮಳನಿಕರವ.
3. ಗ, ಯೊ. 4. ಗ, ದಾಗಳ್. 5. ಕ, ತೋರಣದ; ಗ, ಪೇಱದ.

ಜಿನಬಾಳಕನೆನೆ ಮಧ್ಯಂ ।
ದಿನದಿನನವ್ಯಕ್ತ ಭಗಣನಯುನಸಹಸ್ರಂ ॥
ಜಿನನ ಸವನಕ್ಕೆ ಗಗನೇಂ ।
ದ್ರನೇಱಿದೈರಾವತಂಬೊಲಿರ್ದುದಗೇಂದ್ರಂ ॥೭೬॥

ಜಿನರಾಜಂ ಕಾಮನಂ ಮರ್ದಿಸಿದ ಬಿರುದಿನೊಳ್ ವಿಕ್ರಮುಂದಪ್ಪುದಿಂಪುಂ।
ದನಿಯುಂ ಕೈಕೊಳ್ವನಂ ಬೀಣೆಯ ಕಳರವಮುಂ ತತ್ಕಥಾನಾಟಕಾಲೋ ॥
ಕನ[1] ಸುಪ್ರ[1] ಸ್ಥಾನದೊಳ್ ಪಾಡುವ ಖಚರಿಯ ರಂಗಸ್ಥಿತಂ ಕೇಳ್ದುಕೇಳ್ದು ।
ಯ್ಯನೆ ಲಜ್ಜಾಭಾರದಿಂ ಕುತ್ತಿದ [2] ತಲೆಯನಣಂ[2] ಕುತ್ತುವಂತೆತ್ತಲಾರಂ ॥೭೭॥

ಸ್ಮರರಾಗಾಮೃತಮಂ ತುಱುಂಕಿ ಖಚರೀನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗೇಕ್ಷಣಂ ।
ಪರಮಾನಂದಮನೆಂದುಮೀಯೆ ಜಿನಪೂಜಾಲೋಕನಂ ಪುಣ್ಯದಿಂ ॥
ದೆರಡುಂ ನಾಕದ ಮೋಕ್ಷದೇವಸುಖಮೊಂದಾದಂತೆ ತಾರಾದ್ರಿಗಾ ।
ದೆರಡುಂ ಪಕ್ಕದೊಳೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪುವೆರಡುಂ ವಿದ್ಯಾಧರಶ್ರೇಣಿಗಳ್ ॥೭೮॥

ವ॥ ಆವಱೊಳುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಗಳಲಂಕಾರಮಾಗಿ,

ದೀಪ್ರಸುವರ್ಣವಪ್ರವಿಮಳಪ್ರಭೆಗಳ್ ಬಳೆದುಂಟುಮಾಡೆ ಸೂ ।
ರ್ಯಪ್ರಭೆಯುಕ್ಕಿದುಕ್ಕನಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ಶರದಭ್ರಶುಭ್ರಸೌಧ ॥
ಪ್ರಭೆಗಳ್ ಶಶಿಪ್ರಭೆಯ ಮಾಡಿದ ಮಾಟಮನುಂಟುಮಾಡೆ ಸೂ ।
ರ್ಯಪ್ರಭಮೆಂಬುದೊಂದು ಪೊೞಲುಂಟು ಪೊೞಲ್ ಕೃತಕೌತುಕಂಗಳಂ ॥

ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳಾಡುವ ಖೇ ।
ಚರಿಯರ್ ಪುರವರದ ಪೊನ್ನಕೋಂಟೆಯನಿರದ ॥
ಚ್ಚರಿವಟ್ಟು ಸೂರ್ಯಬಿಂಬದ ।
ಪರಿವೇಷಮೆಗೆತ್ತು ನೋಡುವರ್ ನಡುವಗಲೊಳ್ ॥೮೦॥

ಬಿಳಿಯ ಮನೆಯೆನಿಸಿ ತಮ್ಮಯ ।
ಬೆಳಗಿಂ ಪೊೞಲಾದ ಮನೆ ಸಮುಜ್ಜ್ವಳರಜತಾ ॥
ಚಳಮಿಕ್ಕಿದ ತತ್ತಿಗಳೆನೆ ।
ತೊಳತೊಳತೊಳಗುವುವು ಸೌಧಸದನಾವಳಿಗಳ್ ॥೮೧॥

ಪಾ—1. ಕ, ಪುತ್ರ. 2. ಕ, ತಲೆಯೊನಗೊಂ.

ಅದನಾಳ್ವಂ ಸದನಂ ಜಸಕ್ಕೆ ಮದನಂ ಕಾಂತಾಜನಕ್ಕುಲ್ಲಸ |
ದ್ವದನಂ ನೀತಿವಿಲೋಚನಕ್ಕೆ ಮದಮುದ್ಯದ್ವಿಕ್ರಮೋಭಕ್ಕಿರಂ ||
ಮದಮುಗ್ರಾರಿಗೆ ಸಂಮದಂ ಸಿರಿಗೆ ಸಂಸ್ತುತ್ಯೋದಯಂ ಭಾಗ್ಯಧೂ |
ಹೃದಯಂ ಜಾತದಪಾಪಗಾದ್ರಿಶರಭಂ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಂ ಸುಪ್ರಭಂ ||೮೦||

ಜಗಳಂಬೊಕ್ಕವರೊಳ್ ಕೆಲರ್ ಪೆಱವರಾಗಿರ್ದರ್ ಜವಂಗೆಟ್ಟು ಪಾ |
ಱುಗಳನ್ನಾದ್ರಿಗೆ ಪಱ್ ಪೋಗಿ ಕೆಲಬರ್ ಚೆಳ್ವಂಗಳಂ ಪೀರ್ವ ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ||
ತಿರ್ಪರಳುರ್ಕೆಗೆಟ್ಟು ಕೆಲಬರ್ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಂಗಳ್ಕೆ ಗೂ |
ಗೆಗಳಂತಿರ್ಪರದಭ್ರಗಹ್ವರತಮೋವಾಗರ್ ಖಗಾಧೀಶ್ವರರ್ ||೮೧||

ಅಪ್ರತಿರಥತೇಜಕ್ಕೆ ಖಗ |
ಗಪ್ರಭುಗಳ್ ಕಣ್ಗಳಂದುಮೋಸುಣ್ಮೆ ಸೂ ||
ರ್ಯಪ್ರಭನ ತೊಳಗು ಕರವಾ |
ಳ ಪ್ರಭೆಗಳ್ಕೊಪ್ಪು ಕಣ್ಗಳಂ ಖಗಕರಣಂ ||೮೨||

ಖಗಗನಸಚರನ ಜಗನೊಳ್
ಮೋಗಿಲ್ಲದೆ ವಿಕ್ರಮಕ್ಕೆ ರಿಪುಖಗಪತಿಗಳ್ ||
ಕೂಗಡಗಿ ಬೀತ ವಾಪಿನ |
ಕೋಗಿಲೆಯೊಳ್ ಕೊಂಬುಗೊಂಡು ಕುಂಬುತಿರ್ಪರ್ ||೮೩||

ವ|| ಅಮಘರಾಜನೆಂಬ ಮಹಾವರಾಹನ ಕೋದಂಡವೆಂಬ ದಾಡೆ
ಯುಂ ನೆಮ್ಮೆ

ಕುಂತಳಪಟ್ಟಬಂದ ಬನದಂತಿರೆ ಪೆರ್ಮೊಲೆ ಪರ್ವತಂಗಳೇಂ |
ಬಂತಿರೆ ವಕ್ತ್ರಮಬ್ಜವನದಂತಿರೆ ತನ್ನುಡೆ ವಾರ್ಧಿ ಸುತ್ತಿ ಕೊಂ ||
ಡಂತಿರೆ ಕಾಮನಾಳ್ವರಸನಂತಿರೆ ಮೆಯ್ಯೊಳಗಾತನೊಂದು ತೇ |
ಜಂ ತೊಳಪಂತರೀಕ್ಷಣಕೆ ಧಾರಿಣಿ ಧಾರಿಣಿಯಂತಿರೊಪ್ಪುಗುಂ ||೮೪

ತಲ್ಲಲನೆಯ ಉಳಿತಾಳಕ |
ಮೆಲ್ಲಂ ನಿಜಕಾಂತಿಯಿಂದಮುದಟಲೆಯೆ ಕರಂ ||
ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಸೋಲ್ತು ನೀಲಂ |
ಪುಲ್ಲಂ ಕರ್ಚಿದುದು ಭೀತಿ ಬಾಳಿಸದಾರಂ ||೮೫||

ಟೀಕು—೮೧. ಇರಂಮದ = ಮಿಂಚು.

ಅಂತೆನಿಸಿದ ಸೂರ್ಯಪ್ರಭ |
ಕಾಂತಂಗಂ ನೆಗೞ್ದ* ಧಾರಿಣೀಕಾಂತೆಗವಾ ||
ದಂ ತನಯನಚಿಂತ್ಯಗುಣಂ |
ಚಿಂತಾಗತಿಯೆಂಬನಖಿಳವಿದ್ಯಾಳಂಬಂ ||೮೮||

ಅಮೃತಾಂಶುಗೆ ಕಳೆ ಸಿರಿಗಂ |
ಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕಂ ಪುಟ್ಟಿತೆನಿಸದೆಸೆದಿರೆ ಪುಟ್ಟ ||
ತ್ತಮೃತಾರ್ಣವಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪ |
ದ್ರುಮವೆನಿಸಿದರಾಖಗೇಂದ್ರನುಂ ತತ್ಸುತನುಂ ||೮೯||

ಮೇಗೆನಿಸಿ ಜಗನ್ಮಂಗಳ |
ನಾಗಲೊಡಂ ಧಾರಿಣೀಸುತಂ ನೆಗೞ್ದಚಿಂ ||
ತಾಗತಿಗೆ ತೇಜದಿಂ ಮುಂ |
ತಾಗಿರಲಾದಿತ್ಯಸೋಮರನುಚರರಾದರ್ ||೯೦||

ಅಭಿನವಜಲಧರತತಿಗಳ್ |
ನಭಕ್ಕೆ ಸಗೆವುವು ಖಗಾದ್ರಿಯೆಸೆಯಿಂ ಸೂರ್ಯ ||
ಪ್ರಭತನಯನತುಳಭುಜಬಲ |
ವಿಭವಂ ಪೊಡೆಸೆಂಡುವೊದ್ದ ಬೆಟ್ಟಂಗಳವೋಲ್ ||೯೧||

ಕರುಣಿಸುವುದೆನ್ನ ತೇಜ |
ಸ್ಫುರಣೆಗೆ ನೀನೆಂದು ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಸಕೆಯ್ವವೊಲೇಂ ||
ಕರುವಾಡಕ್ಕೋಲಗಿಸನೊ |
ಖರಕರನಾಖಚರಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಸುತನಾ ||೯೨||

ಸಂತಸಮಂ ಕೀರ್ತಿಯ ಬೆಳ |
ಗಿಂ ತೃಪ್ತಿಯನಮರಫಣಿನರಾಳಿಗೆ ಕುಡುವೀ ||
ಚಿಂತಾಗತಿಯೆ ಜಗತ್ರಯ |
ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆನ್ನದೆಂಬಸಿನ್ನೇನೆಂಬಂ ||೯೩||

ಘನಕೇಶಂ ದರಹಾಸವರ್ಷವದನಂ ತಾಮ್ರಾಧರಂ ಲೋಳಲೋ |
ಚನನಾಜಾನುವಿಳಂಬಿ ಬಾಹು ಸುವಿಶಾಳೋರಸ್ಸ್ಥಳಂ ತಪ್ತಕಾಂ ||

ಚನವರ್ಣಂ ತನುಮಧ್ಯನಾತನತನುಪ್ರಾಯಮುಂ ನವಾರೂಢಯೌ |
ವನವೇಂ ನೋಡಿಸಿದತ್ತೊ ಮುಗ್ಧಖಚರೀನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಂಗಳಂ ||೯೪||

ಮಿಂಚಿನ ತಟ್ಟಿಯೊಳಂ ಬಳಸಿದಂತಿರೆ ಕಣ್ಗಳ ಮಿಂಚು ಮೇಗೆ ಪೂ |
ಗೊಂಚಲ ಪಂದರಂ ಪಡೆಯೆ ಪೆಂಡಿರ ವಕ್ತ್ರಸಹಸ್ರಕಾಂತಿ ಚ ||
ಲ್ಲಂ ಚಳಯಂಗಡುತ್ತುಮಿರೆ ರಾಗರಸಾಮೃತದಿಂ ವಿನೋದಮಂ |
ವಂಚಿಸದೋಲಗಂಗುಡುವನಂಬರದೊಳ್ ಖಚರೇಂದ್ರನಂದನಂ ||೯೫||

ರಸಮಂ ಸೂಸೆ ಮುಖೇಂದು ಕೈ ಮದನನಂ ಕೈವೀಸೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ |
ಪೊಸತಂ ಪುಟ್ಟಿಸೆ ದೃಷ್ಟಿ ಮೈ ಪೊಳೆವ ಮಿಂಚಂ ಪೋಲೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ಬ ||
ಣ್ಣಸರಂ ಕಾೞ್ಪುರವೇೞಿ ಕಾಕಳಿ ನಭೋರಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ವಚ್ಚಲಾ |
ಡಿಸುವಂ ಪಾಡಿಸುವಂ ವಿಯಚ್ಚರಿಯರಂ ವಾಗ್ಗೆಯ್ಯೆ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ||೯೬||

ಇವನೆಮ್ಮಾಳ್ದನಸಿಕ್ಕ ಸಾಧುವಿನವೋಲ್ ತಾಪಲ್ಲದಂತಿಲ್ಲಿ ಪೋ |
ಕವಿದಿರ್ಪಂ ಜಿನನೆಂದು ಪೊಂಬಸದಿಯುಂ [1]ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಾಳೀಯುಮು ||
ತ್ತಮವೋಲ್ ಪೆಂಡಿರ ತಂಡವೊಪ್ಪೆ[1] ಬಲಗೊಂಡಷ್ಟಾಹ್ನಿಕಾಚಾರ್ಯಮಹೋ |
ತ್ಸವಮಂ ಮಾಡುವನಿಂದ್ರನಾಗಿ ಮುದದಿಂ ವಿದ್ಯಾವಧೂವಲ್ಲಭಂ ||೯೭||

— ಗದ್ಯ —

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಸಿಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗ್ಯಭಂಗಿನಿಧಾನ ದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸಜ್ಜಿವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಪಾ—1. ಪುಷ್ಪಾಸ್ತ್ರನಾಳಿಯುಮುತ್ತಮವೋಲ್ ಪೆಂಡಿರತಂಡವೊಪ್ಪಿ.

ಮೂಱನೆಯ ಆಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಯೆನಗಮುರದ ಮುತ್ತನೆ |
ಕೇಯೂರಂ ಬೀರಸಿರಿಯ ಕಣ್ಬೆಳಗೆನೆ ಕೆಂ ||
ಬಾಯುಮಜನ ಸತಿಯೆಂದೆನೆ |
ಜೇಯೆನಿಸಿದನಮಳಮೂರ್ತಿ ಕೀರ್ತಿಪತಾಕಂ ||೧||

ಸಲೆ ಚಿಂತಾಗತಿ ತನ್ನ ಚಿಂತ್ಯಮಹಿಮಾವಷ್ಟಂಭವಿದ್ಯಾಸಮು |
ಜ್ಜ್ವಲತೇಜಃಪ್ರಭೆಯಿಂದೆ ತನ್ನ ರುಚಿಮತ್ತಾರಾದ್ರಿಯುಂ ಕಾಂಚನಾ ||
ಚಲಮುಂ ಮಾಡಿಯೆ ಕಾಂಚನಾಚಲಮುಮಂ ತಾರಾದ್ರಿಯುಂ ಮಾಡಿದಂ |
ನೆಲೆಗೊಂಡುಪ್ಪವ ಕೀರ್ತಿಕೌಮುದಿಯಿನಿನ್ನೇನೆಂಬ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮೋ ! ||೨||

ರಾಗಕೊಡವುಟ್ಟುವವೋಲ್ |
ಭೋಗಮುಮುಪಭೋಗಮುಂ ಶುಭೋದಯದಿಂ ಚಿಂ ||
ತಾಗತಿಗಾದರ್ಕೆಳ ಮ |
ನೋಗತಿಯುಂ ಚಪಳಗತಿಯುಮೆಂಬನುಜಾತರ್ ||೩||

ವ|| ಅಪ್ಪುದುಮಾಸುರಮಪ್ಪ ಸಿರಿಯನೊರ್ವನೆ ನಿರ್ವಂದದಿನಂತವಂ ತವೆಯುಣಲಾಱದೆ ಬಹುರೂಪಿಣಿವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಮತ್ತೆರಡು ರೂಪಾದಂತೆ ತಮ್ಮಂದಿರಿರ್ವರ್ವೆರಸು ಚಿಂತಾಗತಿ ಖೇಚರರಾಜ್ಯಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಮಾ ಶ್ರೇಢಿಯರಿಂದಮಪುರಮನಾಳ್ವರಿಂಜಯಖಚರಪತಿಗಳ್ಗಮಾತನ ಸತಿಯಜಿತಸೇನಾದೇವಿಗಂ ವಿಳಾಸವತಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಿ—

ರತಿಯುಂ ರೂಪಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಳ್ ಸಿರಿಗೆ ಸಿರಿಯುಮಂ ಪುಲ್ಗೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಳಾಭಾ |
ರತಿಯುಂ ವಿದ್ಯಾಗುಣಕ್ಕೊಂದಡಕೆಗಮೆಣಿಸಳ್ ಕೇಳಮುತ್ಸೇಕಮಂ ಪಾ ||
ರ್ವತಿಯುಂ ತನ್ನೊಂದು ಪೆಂಪಿಂಗರೆಗವಡಿಕೆಯುಂ ಕೊಳ್ಳಳೇವೇಳ್ವೆನುದ್ |
ಧತೆಯುಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಖಗನ ಮಗಳ್ ರಂಭೆಯುಂ ಸಿಂಬೆಯೆಂಬಳ್ ||

ತೊಡರ್ದೀರ್ಘಗಾಣದ ಗೂಟಿಯಂತೆ ತಿರಿಯುತ್ತಿಂತಿರ್ಪರೇ ಮೆಟ್ಟಿದೊಂ |
ದೆಡೆಯುಂ ಮೆಟ್ಟ ತರಸ್ವಿಗಳ್ ಬಡಗಣಿಂ ತೆಂಕಣ್ಗೆ ಮೇಣ್ತೆಂಕಣಿಂ ||

ಬಡಗಣ್ಗಾಯೆರಡಿರ್ಕೆ ಮೋಣ್ಪುದುವಣಿಂ ಮೂಡಣ್ಗೆ ತಾಂ ಪಾಱಲಾ |
ಪೊರ್ಡೆ ಬಂದೆನ್ನೊಡವಾಱುಗೆಂದು ನುಡಿವಳ್ಮಿತ್ರಾಕೆ ಮಾರ್ತಂಡನಂ ||೫||

ಗಂಡರ ಕೇಡಂ ಪೆಂಡಿರ |
ತಂಡಂ [1]ಮಾಡುತಿರಿರ್ಕೆಮ ಖಚರರವಳ್ಗೆ[1] ||
ಭಂಡಂ ಬಾಂಬರೆಯೊಳ್ ಮಾ |
ರ್ತಂಡನುಮಂ ಪುಲ್ಲ ಕಡ್ಡಿಗಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಳ್ ||೬||

ವೇಗಿಲ್ಲಿನ್ನೀಕೆಗಾರುಂ ಗಗನಗತಿಯೊಳಂಬೊಂಪೆ ಹೃದ್ಗರ್ವಮೋ ವಿ |
ದ್ಯಾಗರ್ವಂ ಪ್ರಾಯಗರ್ವಂ ಕುಲದ ಚಲದ ಗರ್ವಂ ಕಳಾಪ್ರಾಪ್ತಿಗರ್ವಂ ||
ಶ್ರೀಗರ್ವಂ ರೂಪಗರ್ವಂ ಪ್ರಬಳಸಹಜಸೌಭಾಗ್ಯಗರ್ವಂ ಜಯಕ್ರೀ |
ಡಾಗರ್ವಂ ಕೂಡೆ ವಿದ್ಯಾಧರಿಗೆ ಪಡೆದುವೇಳೆಂಟು ಸೊರ್ಕಿಂಗೆ ಸೊರ್ಕಂ ||

ಗಾಡಿಗೆ ಮರುಳ್ದು ತನ್ನಂ |
ಬೇಡಲೆ ಸಲೆ ಬಂದ ಖಚರರಂ ಗತಿಯೊಳ್ ಕಿ ||
ಱ್ಮಡಿ ಕೊಱಚಾಡಿ ಕಿವಿಗಳ |
ನಾಡಿಸಿ ಬಿಡುವಳ್ ವಿನೋದಮಿದು ಖೇಚರಿಯಾ ||೮||

ಅಮರಗಿರಿಶಿಖರದಿಂ ಪು |
ಷ್ಪಮಾಲೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಮೂಮೆ ಬಲಗೊಂಡಾಶ್ಯೆ ||
ಲಮನವಳಳೆ ಮುಟ್ಟದ ಮು |
ನ್ನಮೆ ಮಾಲೆಯನೆಯ್ದೆ ಪಿಡಿವಳೆನ್ನದು ವೇಗಂ ||೯||

ಬಾಳಕರುಮಂತೆ ಪಾಱುಂ |
ಬಾಳಂ ಮಸೆವಂತೆ ಪಾಱುತನಮಿಂತಾಯ್ತಾ ||
ಕೇಳನ್ನೇನುಮನೇನಂ |
ಗಾಳಗೆ ಗಱಿಮೂಡಿದಂತೆ ಮೊನಂ[2]ಗೊಳ್ವಂ[2] ||೧೦||

ವ|| ಅಂತು ಖಚರಲೋಕದೆ ಕೋಳಾಹಳಮಾದ ತನ್ನ ಮಗಳ ಗಗನಗಮನವೇಗಾತಿಶಯಮುಮನಭಿನವಯೌವನಾತಿಶಯಮುಮನೆಂತಪ್ಪರುಮಂ ಮೆಚ್ಚದ ರೂಪಾತಿಶಯಮುಮನರಿಂಜಯಂ ಕಂಡು, ಕೇವಣಿಸದ ಮಾಣಿಕ

ಪಾ—1. ಮಾತಂತಿರ್ಕೆನೋಡೆ ತಾಂ ಖೇಚರನವಳ್ಗೇ. 2. ಗೊಳ್ವಿಂ.

ಮುಂ ಕುಡದ ಕುಸುಮಿನ್ನಾಗೋರ್ಗಸುಗುಂ ಸಾರ್ಬಗೆಯುಮಂ (?) ನಲ್ಲನುಮನೊಲ್ಲದ ಪೆಣ್ಣ ಸವಿಯುಂ ಪೆಣ್ಣ ರೂಪುಮೇಂ ಬಾೞ್ತೆ ವಸಂತ ಮಾಳ (?) ನೆರೆಯದ ಚೂತಲತೆಯುಂ ಕಾಂತನೊಳ್ ನೆರೆಯದ ತನು ಲತೆಯುಂ ಸಹಜಸೌಂದರ್ಯಮುಳ್ಳೊಡಮೆನಿತೊಪ್ಪಲಾರ್ಪುದೆಂದಂಬರಗತಿ ಸ್ವಯಂಬರಮಂ ಮಾಡಲ್ಕಸಂದಂದು ವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತಾಗ್ರವನದೊಳಗೆ ನಳನಳಸುವ ಕೆಂದಳಿರ ಕಾವಣಂಗಳುಮಂ ಮಿಳಿರ್ವ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಂಟಪಂಗಳುಮಂ ಬಳ್ವಳ ಬೆಳೆದ ಬಾಳಚೂತದ ಬಾೞ್ಜೊಂಪಂಗಳುಮಂ ಲಲಿತ ಲತಾಲತಾನಿಳಯಮನೊಳಗುಮಾಡಿ ಪಲವುಂ ನೆಲೆಯ ಚೌಪಳಿಕೆಗಳನಿಕ್ಕಿಸಿ ಕಾಯ್ತ ಬಳ್ಕ್ಕೊಂಗಿನ ಪಸುರ್ವಂದರುಮಂ ಪಣ್ತ ಮಧುರದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಾೞ್ವಂದರುಮನಿರ್ಕೆಱೆದೊಳಕ್ಕಿಸಿ ಸಡೆಪೂವಿನ ಪಂದರುಮಂ ವಿವಾಹವೇದಿಕೆಯುಮಂ ಸಮೆಯಿಸಿ ಖಚರಕುಮಾರರೆಲ್ಲಂ ವಿಳಾಸವತಿಯುರೆಯ್ದೆಯುಂಬರಕ್ಕೆ ಪೂವಿನ ಮಾಲೆಯುಂ ಪಿಡಿದು ತಡೆಯದೆ ಬರ್ಪುದೆಂದುಭಯಶ್ರೇಢಿಯೊಳಂ ಗೋಸಣೆಯಿಡಿಸಲೊಡನೆ—

ಬಿರುದಂಕಂ ಸಂದ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯ ಮನಮುದಂ ಸಾರಿಸಲ್ ಚಂದ್ರನೊರ್ವಂ|
ಸ್ಮರನೊರ್ವಂ ಚೈತ್ರನೊರ್ವಂ ನೆಱೆಯದೆ ನೆಱೆದೇಂ ಬಂದುದೋ ಚಂದ್ರ [ಸೈನ್ಯಂ ||
ಸ್ಮರಸೈನ್ಯಂ ಚೈತ್ರಸೈನ್ಯಂ ಪಿರಿದುಮೆಸಿಸಿ ಬಂದತ್ತು ವಿದ್ಯಾಧರೌಘಂ |
ಸುರಭಿಶ್ರೀಖಂಡಶುಭ್ರಂ ಮೃಗಮದಮಳಿನಂ ಮಲ್ಲಿಕಾಮೋದವಾಹಂ||೧೧||

ಪಸಿಯಂ ನುಂಗುತೆ ತುಂಬಿ ಚಾದಗೆ ಜಳದ್ಗಂಧಾನಿಳಂ ಪಾಯ್ದು ಝು |
ಲ್ಲನೆ ಝಂಝಾನಿಳನಾಗೆ ಖೇಚರಚಮೂಹಸ್ತಾಗ್ರಮಾಳೌಘಮೇ ||
ಘುಸಿಕಾಯಂಗಳನೇಂ ಬೞಲ್ದುಡುಗಿತೋ ರೂಪ್ಯಾದ್ರಿಯೊಳ್ ಪುಷ್ಪನೀ |
ರನವಾಸಾರದಿನಿಂದು ಸಾನುತರುಗಳ್ತಾಂ ಕಾಡುತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ||೧೨||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಗಾಚಿಂತಾಗತಿಯುಂ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿರ್ವರ್ವೆರಸು ಬಂದಿರ್ದನಾಗಳಾವಿದ್ಯಾಧರಿ ನೆರೆದ ವಿದ್ಯಾಧರರ್ಗೆ ಬಹುರೂಪಿಣೀವಿದ್ಯೆಯುಂ ತಾಳ್ದಿದಂತೆ

ಸಮದಾಳೋಕನದಿಂ ಸಮುನ್ನತಕುಚದ್ವಂದ್ವಂಗಳಂ ಸ್ಮೇರಚಾ |
ರುಮುಖಶ್ರೇಣಿಗಳಂ ಬೞಿಲ್ಮುಡಿಗಳಂ ವಿದ್ಯುಸ್ಮಯಂ ಚಕ್ರವಾ ||

ಕಮಯಂ ಚಂದ್ರಮಯಂ ಮಯೂರಮಯಮೆಂಬಂತಭ್ರಮೋನೆಂಬ ವಿ |
ಭ್ರಮದಿಂ ಬಂದರೊ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಸಖಿಯರ್ ಸಾಸಿರ್ವರಾ ಕನ್ನೆಯಂ||೧೩
ಘ್ರೋದಯಿಸಿದಡ್ತ್ರಣಂಬೊಲಿರೆ ಸುತ್ತಿದ ಸತ್ತಿಗೆ ಡಿಂಡಿಮಸ್ವನಂ |
ಕೆದಱೆ ಬೆಡಂಗಿನಿಟ್ಟ ತಿಳಕಂ ತಿಮಿರೊಪ್ಪಮಸೀಯೆ ಕೂರ್ಪ ಕುಂ ||
ದದ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಗೇಸ್ ಫ್ರೊಳೆಯೆ ಪಿಲ್ಲಿಸೆ ಕಟ್ಟ ಕಳಕ್ಕೆ ಪರ್ಪದ |
ರ್ಪದ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಸಂಕಮೆನೆ ಖೇಚರಿ ಬಂದಳದೊಂದು ದೇಸೆಯಿಂ||೧೪||

ವ|| ಬಂದರ್ಚಿಸಿದ ಗತಿಯುದ್ಧಶಿಲಾಪಟ್ಟಮಂ ಮೆಟ್ಟ ಮಟ್ಟಮಾಗಿ ಪೂಮಾಲೆಯುಂ ಪಿಡಿದಾಲೀಢಸ್ಥಾನಮಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲ್ವುದುಮಾಕೆಯ ಕೆಳದಿ ಚಂದ್ರಲೇಖೆಯೆಂಬಳಂಬರಚರಕುಮಾರರ್ಗಿಂತೆಂದಳ್:—ಈಕುಮಾರಿಯೊಡಸೀಗಿರಿಯಿಂ ಮೇರುಗಿರಿಗೆ ಪೋಗಿ ಜಿನಪತಿಸವನಸುಧಾಸಿಂಧುಸಲಿಲಫೇನಪಿಂಡಪಾಂಡುರಮಪ್ಪ ಪಾಂಡುಕವನಮಂ ಬಲಗೊಂಡಲ್ಲಿಯ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯ ಪಾದಪದ್ಮಂಗಳನೆರಡುಂ ಕೆಯ್ಯ ಬಾಸಿಗಂಗಳನರ್ಚಿಸಿ ಮುನ್ನಮರ್ಚಿಸಿರ್ದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯುಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡೀಕೆಯುಂ ಮಿಕ್ಕು ಬಂದ ಮಹಾಭಾಗನೀಪೂವಿನ ಪಂದೊರೊಳೀಪಂಕಜಮುಖಿಯೊಳ್ ಮದುವೆನಿಲ್ವನೆಂಬುದುಂ; ಎಮಗೆ ತಮಗೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರರಂ ನೀಮುನ್ನೆಗಮಿರಿಮೆಂದು ತಾನುಮೊರ್ವ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಾಕೆಗೆ ಸೋಲ್ತು ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಬಂದ ಪರಿಭವಮುಂ ಪರಿಭಾವಿಸಿ ಚೆಂತಾಗತಿಯುಂ ಗತಿಯುದ್ಧಶಿಲಾತಳದೊಳಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢಸ್ಥಾನಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು

ಸಿಲ್ತು ತನು ನಿಂದ ನಿಲವಂ |
ಪೋಲ್ತನ ಗಾಡಿಗಿವಳ ಕಣ್ಣುಂ ಮನಮುಂ ||
ಸೋಲ್ತುವು ಘನಪದಗತಿಯೊಳ್ |
ಸೋಲ್ತಪಳಿವಳೆಂದು ಸೂಚಿಪಂತೆವೊಲಾಗಳ್ ||೧೫||

ನೋಡಿರೆ ಕೇಳ್ದವರೆಲ್ಲಂ |
ನೋಡಲ್ಬಯಸುವ ವಿವೇಕವಿದ್ಯಾಧರನಂ ||
ನೋಡಿದ ಕಣ್ಗಳ್ ಪೆಱರಂ |
ನೋ[1]ಡವು[1] ವೀಕ್ಷಣವಿದಗ್ಧವಿದ್ಯಾಧರನಾ ||೧೬||

ಪಾ—1. ಡವೆ.

ವ|| ಅಂತು ವಿಳಾಸವತಿಯುಂ ಕೆಳರ್ದು ಗತಿಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳನೇಱಿ ನಿಲ್ವುದುಂ; ಉಭಯಪಕ್ಷದೊಳ್ ಸೂೞೈಸುವ ದುಂದುಭಿಗಳ್ ಪೊಡೆವ ಪಟಹ ಢಕ್ಕೆಗಳ ಬೊಬ್ಬಿಱಿವ ಖೇಚರಿಯರ ತುಮುಳರವದೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ಪರಿವಂತೆ ಮನಪೊಳ್ತ್ರಚ್ಚರಿಸಿ ಪಾಱುವಂತೆ ನುಸುಳಂ ನೊಪ್ಪುಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ನಸು ಮುಸುಱ್ದಿಂಗಲೇಱಿ ಪೊಱಮಟ್ಟರೆ ಗೊಲ್ ಪೊಱವಾಱ ಮೇಲೆ ಪ|
ತ್ತಿಸಿದ ಮಡಂ ಕರಪ್ಪಯನೆ ಬಿದ್ದಿಸೆಪೆತ್ತ ವಮಾಲೆ ಮಂಡನಂ ||
ಕಿಸುವ ಮುಱೇಂದು ಮುಃಚಲನುಗೆಯ್ದು ಕುಚಂ ಮಱಿಕಲ್ಪಭಂಗಿ ಕ|
ಣ್ಗೆಸೆದಿರೆ ಪಾಱಿದಳ್ ಪೊಳೆದು ಖೇಚರಿ ಮಿಂಚಿನ ಬೊಂಬೆಯೆಂಬಿನಂ ||೧೭||

ಸಱಿಗಲ್ಲಂ ದಬ್ಬುಕದಿಂ |
ದಱಿದೊಡೆ ಕಿಡಿ ಹಾಱುವಂತೆ ಮುಂತೊಗೆದ ಮುಗಿ ||
ಲ್ದುಱುಗಲನೆ ಖಚರಿ ಕುಚದಿಂ |
ದಱಿದಳ್ ಕಿಱುಮಿಂಚು ನುಚ್ಚು ನುಱಿಯಪ್ಪಿನೆಗಂ ||೧೮||

ವ|| ಚಿಂತಾಗತಿಯುಂ ತನ್ನ ಪೆಸರಂ ನಷ್ಟಮಾಡಿ ತರುಣಿಗೆ ತಕ್ಕುಗೊಟ್ಟು ಪೆಱಗೆ ಪಾಱಿ ಪೋಗಿ ಮಿಡಿವಸಿತು ಬೇಗಕ್ಕೆ ಮಂದರಮನೆಯ್ದಿ ಪಾಂಡುಕಶಿಲಾತಳಮುಂ ತ್ರಿಃಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದಲ್ಲಿಯ ಪರಮೇಶ್ವರಪ್ರತಿಬಿಂಬದ ಪದಾಂಭೋಜಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಗೆ ಕುಸುಮದಾಮಮನೇಱಿಸಿ ನೊಸಲೊಳಿಟ್ಟು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ರೂಪಸ್ತವವಸ್ತುಸ್ತವಗುಣಸ್ತವಂಗಳಿಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ ಪಂಚಗುರುಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕಂ ಪಿರಿದುಪೊೞ್ತು ದೇವರಂ ಕಂಡು ಗೇವರ್ಕಳರ್ಹದ್ದೇವನ ದಿವ್ಯಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮದ ಮೇಲೆ ಮಂದಮಾಗೊಟ್ಟಿದ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯುಮಂ ಚಂದನಕರ್ದಮಮುಮಂ ಮುತ್ತಿನ ಸಲಗೆಯಂತೆ ನವಮಾಳಕೆಯ ನನೆಗಳಂತೆ ಸಿಡಿಯುವುಂ ಕಮ್ಮಿದುವುಮಪ್ಪ ಕಳಮಾಕ್ಷತಂಗಳುಮಂ ತುಱುಬಿ ತಿಳಕಮಿಕ್ಕಿ ತನ್ನ ಗೆಲವಿಂಗೆ ಸೇಸೆಗೊಳ್ವಂತೆ ಸೇಸೆಗೊಂಡು ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷಚಿತ್ತನುಂ ರೋಮಾಂಚಕಂಚುಕಿತಶರೀರನುಮಾಗಿ ಬೞಿಕ ಮಕೃತ್ರಿಮಚೈತ್ಯಾಲಯಂಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಬಂದಿಸಿ ದೇವಗಿರಿಯುಂ ದೇಸನಂತೆ ಮಗಮಗಿಸಿ ಮಗುಳ್ದು ಬರುತ್ತುಂ ತನ್ನೊಳಂತೆಂದನಮರ್ದಂ* ಮರ್ದು ಮೇಟ್ದಂತೆಯುಂ ಮಲರ ಮೇಲೆ ಮದಾಳಿಗೆ ದಾೞಿವೇಟ್ದಂತೆಯುಮನ್ನೆವರ

ಮೆನ್ನ ಪುರುಳ್ಕಟ್ಟು ದುರಾಗ್ರಹಂ ದುರಿತಹರವಾದುದು, ಲತೆಯೆನಿತ್ತು ಬಲ್ಲಿತ್ತಾದೊಡಂ ಮರದಿಂ ಬಲ್ಲಿತ್ತಲ್ತು, ಪಾರ್ವೊಡೆ ಪೂವಾಳಿಗಂ ಪಾಶಕ್ಕಮುಜಗಜಾಂತರಂ, ಚಪಳಪ್ರಕೃತಿಯಪ್ಪ ಪೆಂಡಿರ್ಗೆತಾನುಮೊಂದು ಗುಣಲವಂ ಘುಣಾಕ್ಷರನ್ಯಾಯದಿನಾದುದಾಡೆದೊಡನಗುರ್ವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊನೆದು ಕೊಣಕಿಟ್ಟು ಕೋಣನನಿಱಿವ ಭಗವತಿಯಂತೆ ಬಿಱ್ರನೆ ಬೀಗಿಯುದನೆ ಮುಂದೇಂಗೊಂಡಿರ್ಪರೆಂದು ನಚುನಗುತ್ತುಂ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಖಚರಗಿರಿಗೆ ವಂದು ಗತಿಯುದ್ಧಶಿಲಾತಳಮನೇಱಲೊಡನೆ—

ಪೂವಿನ ಮಱೆಯುಂ ಸುರಿದರ್ |
ದೇವರ್ಕಳ್ ದೇವದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ನಭಮಂ ||
ತೀವಿದುದು ವೇಗಮಂ ಖಚ |
ರಾವಳಿ ಪೊಗೞ್ದುದು ವಿವೇಕವಿದ್ಯಾಧರನಾ ||೧೯||

ದೊರೆವೆತ್ತಾವ್ಯೋಮಯಾನೋನ್ನತಿವಿತರಣವಿದ್ಯಾಧರಂಗಿಂದು ತಾನೊಂ |
ದರಿದಲ್ಲೀಪೇೞ್ದ ಪುಣ್ಯಾಂಬುಧಿಯ ವಿಬುಧವೃಂದಪ್ರತಂ ನೇಮಿನಾಮಾ ||
ಚರಣಂ ತಾನಾಗಿ ಶುಂಭತ್ಸಮವಸೃತಿಸಭಾಸಂಯುತಂ ಶೋಭೆವೆತ್ತಂ |
ಬರಯಾನಶ್ರೀಯ ಪೆಂಪಂ ತ್ರಿಭುವನಜನತಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತು ತೋರ್ಪಂ ||

ವ|| ಎಂದೋದೆ ಕೊರಲಿಂ ವೃಂದಾರಕವೃಂದಂ ಪೊಂಗಿ ಪೊಗೞುತ್ತುಮಿರ್ಪಂತೆನಗಮಧ್ಯಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಮುಗುಳ್ದು

ಅಂತೆನೆ ಬಂದಳಾಕೆ ಮದನಾನಳನುರ್ವೆ ಕರಂ ಬೞಲ್ದ ತ |
ನ್ನಂ ತಗೆವೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನವಿಲುಂ ಪೊಣರ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪಾಱ್ ಬ ||
ರ್ಪಂತಿವೊಲೊಪ್ಪೆ ಬಿಟ್ಟಮುಡಿಯುಂ ಮೊಲೆಯುಂ ವಧು ನಾಣೆಯೋಡೆ ಬೆ |
ನ್ನಂ ತಗುಳ್ದಿಚ್ಚ ಕಾಮನಲರಲಂಬಿನ ಬಾಯೊಳ್ ಬಂದಳೆಂಬಿನಂ ||೨೧||

ಬೆಮರಂ ವ್ಯೋಮಪ್ರಯಾಣಂ ಪಡೆದ ಬೆಮರ್ಗಳೊಳ್ ಬಾಷ್ಪಮುಂ [ಸೋಲ್ತ ಸಿಗ್ಗಿಂ |
ದಮೆ ಪೂರಂಬಾಯ್ವ ಬಾಷ್ಪಂಗಳೊಳ್ ಸಮಸರಂ ಮಾಡಿದುಭ್ವಾಸಖಿನ್ನ ||
ಶ್ರಮಮಂ ಪ್ರೋಡ್ಡೀನಡೀನಶ್ರಮದೊಳೊಗೆದ ರೋಮಾಂಚಮಂಶೀತವಾತ |
ಸ್ತಿಮಿತೋಪಸ್ಪರ್ಶರೋಮಾಂಚನೊಳ್ ಬೆರಸಿದಳ್ಕನ್ನೆಗೇಕಿನ್ನಮಂದಂ ||೨೨||

ಎಡೆಗಿಱಿದಬಲೆಯ ಮೊಲೆಯಿ |
ಟ್ಟೆಡೆಯೊಳ್ ಕೊಳಗೊಂಡು ನಿಂದುವಲ್ಲದೆ ನುಸುಳಲ್ ||
ಪಡೆಯವು ಮದನಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂ |
ದೊಡೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಮೆಂತು ಪೇೞ್ನುಸುೞ್ವುದೇ ||೧೩||

ಜವದಿಂ ವಿದ್ಯಾಧರಿಯುಂ |
ವಿವೇಕವಿದ್ಯಾಧರಾಂಕನೇಂ ಗೆಲ್ದನೆ ಕೈ ||
ತವದಿಂ ಬೞಲಿಸಿ ಗೆಲಿಸಿದ |
ನಿವನೆನೆ ಕಾಮಂ ವಿಕಾರಬರಮಂ ಪಡೆದಂ ||೧೪||

ವ|| ಅಂತಾಕೆಯಾವ ಮೆಯ್ಯೊಳಂ ಸೋಲುತ್ತ ಚಿಂತಾಗತಿಗೆ ಜಿನಪೂಜೆಗೆಂದು ಪಿಡಿದು ಪೋದ ಪೂಮಾಲೆಯನಿದಕ್ಕೆ ಮತ್ತಾವನುಂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲಂ ಭಾವಿ ಜಿನನಪ್ಪ ನೀನೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂಬಂತೆ ಮಾಲೆಸೂಡಲೆತ್ತಿದೊಡೆ ಮಾವಂ ಕೊರಲೊಳಕ್ಕಿದಂತಗಿದು ಮಾಱ್ ಪೆಱಮೆಟ್ಟಲೊಡನೆ—

ಅವನೀಭರ್ತಾರನ ಜೆ |
ತ್ತವಜ್ರಮುಂ ತಾಗಿ ತಾಗಿ ತರಳಾಪಾಂಗಂ ||
ಸಿವುಱಿದ್ದಂತೆವೊಲೆಸೆದುವು |
ಯುವತಿಯ ನವಕರ್ಣಪೂರಕುವಲಯದಲಗಳ್ ||೧೫||

ವ|| ಆಕೆಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ನಸುನಗುತ್ತುಮಾಗೆಲವೆನ್ನ ತಮ್ಮಂದರ ಸೋಲವಲ್ಲದೆನ್ನ ಗೆಲವಲ್ಲದಿವರೀರ್ವರೊಳಾವಂ ನಿನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ವಂದನವಂಗೆ ಮಾಲೆಯುಂ ಸೂಡೆನೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ವಿಳಾಸವತಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :—

ನೀರೇಜಸಿಯೆನಿತಲರ್ದೇ೯ಂ |
ಸಾರದೆ ಪೋದಂ ದಿನೇಶನಂತೆನಗಂ ನೀಂ ||
ದೂರಪ್ರಿಯನಾದೈ ಸಂ |
ಸಾರಂ ವ್ಯರ್ಥಮಾದುದೆಂದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದಳ್ ||೧೬||

ನಿನ್ನೊಂದೆ ನೋಟಗುಣದಿಂ |
ನಿನ್ನಿಂದಮುಮುಱುವ ಮದವನೊಳ್ ಮದುವೆಯನಿಂ ||
ದಾನ್ನಿಲ್ಲದಂತು ತಪ್ಪಿಂ |
ನನ್ನಿಗೆ ಪುಸಿದಂದು ನಗಿಸದೇ ಮತ್ಕುಲಮುಂ ||೧೭||

ವ|| [1]ಉತ್ತುಂಗ,[1] ನಿನಗಾಂ ಮುನಿಯಲೇಕೆ| ಪಸೆಯೊಳ್ ಪಾವು ಕೊಂಡು ದೆಂಬಂತೆನಗೆ ನಿನ್ನಂತಪ್ಪ ಪುರುಷನಂ ದೊರೆಕೊಳಿಸಿ ಕಳಂಚುಮಾಡಿ ಕಳೆದ ದುರ್ವಿದಗ್ಧವಿಧಾತ್ರಂಗೆ ಮುನಿಪೆನಾಂ | ಮುನ್ನಂ ಬೇಱೆ ನೋಂತೆನಿಲ್ಲಕ್ಕು ಮರ್ಹದ್ದೇವನೊಂದು ಚರಣಕ್ಕೆ ಪೂವಂ ಮಿಗೆಯೇಱಿಸಿ ಮತ್ತೊಂದು ಚರಣಕ್ಕೆಯೇಱಿಸಲ್ಮಱೆದೆನಕ್ಕುಮೆಂದಾನಿರ್ವೇಗದೊಳೆ ಬೇಗಂ ಪೋಗಿ| ಮುನ್ನಂ ತನ್ನ ಮದುವೆಗಿಕ್ಕಿದ ಪೂವಿನ ಪಂದರೊಳ್ ತಪಮೆಂಬ ಮದವ ನಿಗನೊಳ್ಮದುವೆನಿಲಲ್ಬಗೆದು | ಪಾಸಿದ ಪಸೆಯ ಮೇಲೆ [2]ಪುಲ್ಲಂ ತಿಱಿದು[2] ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದುಮಾವುನ್ಮೀಲಿತಲೋಚನೆ ಲೋಚಂಮಾ ಡಲೆಂದು [3]ವಾಮಾ[3]ರ್ಜಕಾಕರೇಣುಕರಕೋಮಲಾಂಗುಲಿ ಗಳಗಳಸಿಯುಳ ಕುಳಮುಳಸಮುಪ್ಪ ಕುಂತಳಕಮುಳವನದೊಳಗೆ ಪುಗುವಾಗಳ್—

ಅಳಿಕೆಯ ಕಂಪಿಂಗೆಱಗಿ |
ರ್ದಳಿಗಳ್ ಪಾಱಿದುವು ಕುಸುಮಕೋಮಳೆಯೇನಾ ||
ರ್ಪಳೆ ಕೀಱೆ ಸೈರಿಸಲ್ಕೆಂ |
ದಳಕಂಗಳ್ ತಮಗೆ ತಾಮೆ ಪಾಱುವ ತೆಱದಿಂ ||೨೮||

ಬೆದಱಿ ಕುಡುಪದದ ಕಿರ್ಚೆ |
ರ್ದದನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪಿಡಿವ ರತಿಯ ಕೆಯ್ಯಂ ಮಿಗೆ ತೀ ||
ವಿದ ಮನೆ ತೀವಿರ್ದಂದದೆ |
ಮದನಂ ತಪ್ರೂಸಭವನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟಂ ||೨೯||

ವ|| ಅಂತು ತನ್ನೊಡವಂದ ಸಾಸಿರ್ವರ್ಸಖಿಯರ್ವೆರಸು ತಪಂಬಟ್ಟು ಮುನ್ನೆ ತನ್ನ ಕುಚಕಚವಿಲೋಚನಾದ್ಯವಯಂಗಳ್ಗೆಱಗದಾತನ ನಿಜಚರಣಕ್ಕೆ ಱಗಿದ ಖಚರಿಯ ಪರಿಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ

ಆಗುಣವತಿಯ ತಪಂ ನಿ |
ರ್ವೇಗಕ್ಕೆ ನಿಮಿತ್ತಮಾಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತಂ ಜಿಂ ||
ತಾಗತಿಯನುಜಯುತಂ ಸಂ |
ಭೋಗಮನಿಂ ಬಿಟ್ಟು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ||೩೦||

ಪಾ—1. ಗ, ಅಂತುಂ. 2. ಗ, ಮಾಲಂಕಿಗಿಱಿದು. 3. ಕ, ಗ, ರಾಮಾ

ಅಸಿಯೊಳ್ ಖೇಚರನೊಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೆ ತಪಂಬಟ್ಟಂದದಿಂದಾ ಬುಧಂ |
ಬಿಸುಟುವಿರ್ದೀವಧು ಭೂಮಿಭೃದ್ಭುಜವನಕ್ಕೆೞ್ತಂದು ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ||
ದಸಿಧಾರಾವ್ರತಮಂ ನೆಗೞ್ದು ತಳೆದಳ್ತಾನುಂ ಕ್ಷಮಾರೂಪಮಂ |
ಮಸೆದಂ ಕಲ್ಪಿಸವೇೞ್ಪುದೇ ಪುರುಡಿನೊಳ್ ಪೆಂಡಿರ್ಗೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯಮಂ ||೩೧||

ವ|| ಅಂತು ಮೂವರುಮೊರ್ವಳೊಳೆ ಮದುವೆನಿಂದು ನಿಜಾಯು ರವಸಾನದೊಳ್ ಮಹೇಂದ್ರಕಲ್ಪದೊಳ್ ಸಾಮಾನಿಕನಿಳಿಂಪರಾದರ್.

ಅಚಿಂತಾಗತಿಯೈ ನೀಂ |
ಭೂಚರಪತಿಮಕುಟಮಣಿಗಣಾರ್ಚಿತಪದಕಮ ||
ಖಾಚರಪಳಗತಿವಿಯಚ್ಚರ |
ನೀಂಚಾರಣತಿಲಕನಾಂ ಮನೋಗತಿಯೆಂಬೆಂ ||೩೨||

ವ|| ಅಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಸಾಗರಜೀವನಮಂ ಜೀವನೆಂಬಗಸ್ತ್ಯನಿಂದೆ ನೀಂ ಬಂದಪರಾಜಿತ[1]ನಾದಯಾ[1]ವಿಮಾನರ್ವಮುಮಂ ಬಂದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಪೂರ್ವ ವಿದೇಹದ ಪುಷ್ಕಳಾವತೀವಿಷಯದ ವಿಜಯಾರ್ಧದುತ್ತರಶ್ರೇಣಿಯ ಗಗನ ವಲ್ಲಭನಗರಮನಾಳ್ವ ಗಗನಚಂದ್ರಖಚರೇಂದ್ರಂಗಂ ಗಗನಸುಂದರಿಗಮ ಮಿತಗತಿಯುಮಮಿತತೇಜನುಮೆಂಬ ತನುಜರೆಮಾಗಿ ಪುಂಡರೀಕಿಣಿಯೊಳ್ ಪುಂಡರೀಕತ್ರಯಾದಿವಿಭವವಿಭ್ರಾಜಿತನಾಗಿರ್ದ ಸ್ವಯಂಪ್ರಭಜಿನಪ್ರಭುವಂ ಪೂಜಿಸಲ್ಪೋಗಿ ಭವದೀಯ ಭವತ್ರಯಮಂ ಜಗತ್ರಯಪತಿಯ ಪಕ್ಕದೊಳ್ಕೇಳ್ದು ಸರ್ವಸಂಗಮುಮಂ ಬಿಸುಟ್ಟು ಸಂಯಮಮಂ ತಳೆದುಕೊಂಡು ಸದಾಚರಣದಿಂ ಗಗನಚಾರಣಬುದ್ಧಿಸಂಪನ್ನರೆಮಾಗಿ ನಿನ್ನಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬಂದೆವಲ್ಲದೆಯುಂ ನಮ್ಮನ್ಯೋನ್ಯಪ್ರೀತಿನಿಮಿತ್ತಮಪ್ಪ ಪೂರ್ವಭವಪ್ರಪಂಚಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ—

ಬಳೆದೆಸೆವ ಮಗಧಮಂಡಳ |
ದೊಳಗೆಸೆವುದು ಕಾನನಂ ಕಳಂಕಂ ಶಶಿಮಂ ||
ಡಳದೊಳೆಸೆವಂತೆ ಮೃಗಮದ |
ಮಳಿನಂ ವಲ್ಮೀಕಮೃಗಮಹಾಮಹಿಮಜಯಂ ||೩೩||

ಅದು ಜಂಬೂಜಂಭರಂಭಾಕುಳಕಬಕುಳಕಂ ಪಿಲ್ಲಸತ್ಪರ್ಣಸಪ್ತ |
ಚ್ಛದನಾದೇಯಪ್ರಿಯಾಳಿಪ್ರಿಯಕಕುರವಕಾಶೋಕನಿಂಬಾಮ್ರಕುಂಭೀ ||

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ದೇವಾ

ಬದರನ್ಯಗ್ರೋಧಗುಂದ್ರಾಪಿಚುಳನಿಚುಳಕಾಶ್ಮರ್ಯಮಾಲೂರಲೋಧ್ರೇಂ |
ಗುದಿಕಾಕ್ಷಪ್ಲಕ್ಷಪಥ್ಯಾಮಳಕತಿಳಕಭೂಜಾರ್ದಿಭೂಜಾವಕೀರ್ಣಂ ||೩೪||

ನವನಿರ್ಮೋಕಗ್ರಹವ್ಯಾಕುಳನಕುಳಕುಳಂ ಘೋರವಸ್ಫಾರಥಕ್ರಾ |
ರವವಲ್ಗದ್ವ್ಯಾನರಂ ಮಾರುತಚಳತತಮಾಳಾಹಿತೋತ್ಕಂಠಕಂಠೀ ||
ರವದಂತಿಭ್ರಾಂತಿದಾನದ್ರವಕಿಸಲಯುಜಾಲಾನುಸಂಸರ್ಪಿಶೂರ್ಪ |
ಶ್ರವಸಂಭ್ರಶ್ಯತ್ಪತಂಗಾಶಯಶಯುಗಿಳತಾಪತ್ತಿತತ್ಕೀರ್ಣಪರ್ಣಂ ||೩೫||

ಕದಳೀಪ್ರಿಯುಕಶಿವಾರ್ಜುನ |
ಕದಂಬಪುನ್ನಾಗತಾಳಚಮುರಕಶಲ್ಯಾ ||
ಸ್ಪದಮಾಯ್ತು ಪುದಿದ ಪಾದಪ |
ಕದಂಬದಿಂ ಮೃಗಕದಂಬದಿಂದಾವಿಪಿನಂ ||೩೬||

ಅಳಗರ್ದಮಾಳುಧಾನಕ |
ತಿಳುಪನಿರ್ಮುಕ್ತಶೇಷಶಯುವಾಸುಕಿರಾ ||
ಜಿಳಜಾಳನಿಕೇತಂ ಕ |
ಟ್ಟಳಪುದು ಫಣಿಲೋಕದಂತೆ ತತ್ಕಾಂತಾರಂ ||೩೭||

|| ತಿವದಿ ||

[1]ಪಾಮಾಳ[1]ಕಪುನ್ನಾಗಗಂತವೆಮೆಂ |
ದೀನತೆವಪುವೆ ತಿಮಿರದೊಳೆನಿಪುವು |
ನಾನಾಹಿಮಸ್ತಮಣಿದೀಪಾ (?) ||೩೮||

ಕರಟತಟಘುಟಿತಮದಸುಂ |
ದರಸುಭಗಸಲೀಲಗತಿಗೆ ಸೋಲ್ತು ಕರಂ ಕೇ ||
ಸರಿಣಿ ನಡೆ ನೋಡೆ ರದನಿಗೆ |
ಪುರುಡಿಸಿ ಪಾಯ್ವಂತೆ ಪಾಯ್ದುದಲ್ಲಿ ಮೃಗೇಂದ್ರಂ ||೩೯||

ಭೃಂಗಮಲಿನೋಪಕಂಠಂ |
ತುಂಗಶಿಖಾಚುಂಬಿಚಳತಚಂದ್ರಂ ಗಿರಿಜೇ ||
ಶಂಗೆಣೆಮಂದುದು ಜಗದ ಭು |
ಜಂಗಮುವಳಯಾದಿಭಾಸಿ ಚಂದನನಿವಹಂ ||೪೦||

ಪಾ.—1. ಕ, ಕಾಮೋಳ. ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತವೂ ಪ್ರಾಸವೂ ತಪ್ಪಾಗಿವೆ.

ಅಡಸಿ ಫಣಿ ಸುತ್ತೆ ಚಂದನ |
[1]ಕಡೆ[1] ಮೊದಲುಮನೊರಸಿಕೊಳ್ವ ಕೊರಲುಮನೆೞಸೊ ‖
ಕೆರ್ಱಡೆದು ಕಟತಟದಿನಿೞಿತರೆ |
ನಡುಪಟ್ಟಭಮಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವಟ್ಟವ್ರೊಲಿಕರ್ಱಂ ‖೪೧‖
ಪಿಡಿದು ಕೊಲೆ ಜೀವರಾಶಿಯ |
ನಡಿಗಡಿಗರೆಯಾದೊಡಾ[2]ಯುಗಳ್[2] ಪ್ರಾಣಮನಾ ‖
ಗಡೆ ಪಾಯ್ದು ಕೊಳ್ವ ತೆಱದಿಂ |
ಕುಡಿವುವು ಬಾಯ್ದೆಱೆದು ಪವನನಂ ಫಣಿತತಿಗಳ್ ‖೪೨‖
ಜಡೆಯುಂ ಬಕ್ಕಳೆಯುಮನಾ |
ಳ್ದಡವಿಯೊಳಿರ್ದೆಲರಸಲದೆ ಕೋಟರಮುಖದಿಂ ‖
ಕುಡಿವ ವಟವಿಟಪಿಪಟಳಂ |
ತುಡುಂಕುವಂತಿರ್ಪುದಾವ ಚೋದ್ಯಮೊ ದಿವಮುಂ ‖೪೩‖
ನೀರಡಸಿದ ಕಾಸರಪತಿ |
ಕೇರೆಯುನಗದೊಸರೆಗೆತ್ತು ಸಕ್ಕುವುದಹಿಯುಂ ‖
ಸ್ಯೈರಿಭದ ಬಾಯ ನೊರೆಯುಂ |
ಸ್ಯೈರಿಸಿ ಪಾಲೆಂದು ನಕ್ಕುವುದು ಕಾನನದೊಳ್ ‖೪೪‖
ತಾರಗೆಯೆನೆ ತೊನೆಗೊಟ್ಟದ |
ಮೂರಿಯ ರೋಮಂಥಫೇನಮಂಜರಿಸಿಕರಂ ‖
ಕಾರಿರುಳ ತಿರುಳದೆನೆ ಮದ |
ಸ್ಯೈರಿಭಮಿರ್ಪುವು ಚಳತ್ತಮಾಳದ ನೆೞಲೊಳ್ ‖೪೫‖
ಗಿರಿಗುರುಚಪೇಟಪಾಟಿತ |
ಕರಿಯುಂ ಹರಿ ಕೊಂಡು ಕೀೞ್ ಪಾಱುವುದರುಣಾ ‖
ತ್ಯರುಣತನು ತರುಚರೇಂದ್ರಂ |
ಶರಧಿಗೆ ಕೈಬೆಟ್ಟ*ವೆತ್ತಿ ಪಾಱುವ ತೆಱದಿಂ ‖೪೬‖
ಬಲಿದುಗುರ್ಗಳಲ್ಲ ಪಲ್ಗಳ |
ಬಲಮಿಲ್ಲ ಕಡಂಗಿ ಕಾದುವುವು ಕಾನನದೊಳ್ ‖

ಪಾ—1. ಗ, ದಡಿ. 2. ಗ, ಯುಗ.

ತೊಲಗದೆಳವೆಳಗುಮೆಳಗ |
ಱ್ತಲೆಯುಂ ತಲೆಯೆತ್ತದಂತೆ ಹರಿಕರಿಶಿಶುಗಳ್ ||೪೭||

ತಮಮಂ ಕಾಡೊಳಕೊಂಡು ಕಾದ ಪಗೆ ತಮ್ಮವರ್ಗಮಂತಾದೊಡಂ|
ಸಮಮರ್ಕಂ ಸುಡುತುಂ ನಿಜಾತ್ಮಶಿಖಿಯಿಂದಾನಂದಿಪಂ ಚಂದ್ರನಿಂ ||
[1]ದುಮಣಿ[1]ಸ್ರೋತದಿನೆಂಬವೊಲ್ ವಿಪಿನದೊಳ್ಕದುತ್ಪಳಾನೀಕಮಂ |
ಕಮಳಾನೀಕಮನರ್ಕಗೃಹ್ಯಕುಲಮಂ ಕೊಲ್ಗಂ ವನೇಭೋತ್ಕರಂ ||೪೮||

ಅವಱದೊಳಪೂರ್ವದವತಮ |
ಸಾವೃತದೊಳದೊಂದು ಶಬರಶಿಬಿರಂ ಪಾವಂ ||
ತೀವಿದವೊಲ್ಪಾತಾಳದೊ |
ಳಾವನಮಿರ್ಪಂತೆ ದುಷ್ಟದಾನವಶಿಬಿರಂ ||೪೯||

ಪೊಡೆದತ್ತಂ ಪರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಪುಱುವಂ ತಿಂಗುಂ ಶಿಶುಶ್ರೇಣಿಗಳ್ |
ಪಿಡಿದುರ್ಕಿಂ ಪೊಲಗೆಟ್ಟು ಪೊಕ್ಕು ಮೃಗಶಾಬಾಸೀಕಮಂ ಕೊಂಡು ಕೇ ||
ಸಡಗಂ ಸೂಡುವರಲ್ಲಿ ಬಾಲೆಯರೆನಲ್ಕರ್ಮೊತ್ತದಿಂ ಮತ್ತಮೊಂ |
ದೆಡೆಗೇನೀಗುಮೆ ಪೋಗಲುತ್ಕಟಮಹಾಪಾಪಕ್ಕೆ ತಾಂ ಪಕ್ಕಣಂ ||೫೦||

ಮದಗಜಕುಂಭಕೋಟಿಯು ಕಲಂಕಗಿದಂತದ[2]ಕಾ[2] ತರಕ್ಷುಚ |
ರ್ಮದ ತೆರೆಸುತ್ತು ಕೇಸರಿಯು ದಾಡೆಯು ಜೂದಿನ ದಿಂಟೆ ಪೀಲಿಯುಂ ||
ಪೊದೆಸಿದ ಪಂದರಾಳಯುಲರಾನೆಯು ಮುತ್ತಿನ ರಾಸಿ ಜೇನ ತು |
ಪ್ಪದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ನೆತ್ತರ ಕೊಳಂ ಚಮರೀವೃಕವಾಳತೋರಣಂ ||೫೧||

ಅಪಳ್ಳಿಗಧಿಪನಾದಂ |
ಕೋಪದೊಳರದರುಣನಾದ ಸಂಗರವಿಚಳ ||
ಚಾಪದೊಳರ್ಜುನನಾದಂ |
ರೂಪದೊಳತಿಕೃಷ್ಣನಾದ ವಿಂಧ್ಯಕನೆಂಬಂ ||೫೨||

ಪೊಸಕೋಲಂ ಗಱಿಗಟ್ಟುವಂ ಗರುಡಪಕ್ಷಚ್ಛೇದದಿಂ ತಿರ್ದುವಂ |
ಪ್ರಸರದ್ದಂತಿಯ ದಂತದೊಳ್ ಹರಿಯ ದಂಷ್ಟ್ರಾಲೇಖೆಯುಂ ಕಿಱ್ತು ತೆ ||
ತ್ತಿಸುವಂ ಲೀಲೆಯೊಳರ್ಧಚಂದ್ರಶರಮಂ ಮಾಱ್ಪಿಱ್ತಿಯಿಂದುಣ್ಮ ದ |
ಳ್ಳಸೆ ಸಿಂಹೀಸುತನೇತ್ರದತ್ತಪತಿಶೋಕಾ[3]ವಂಧ್ಯಕಂ[3]ವಿಂಧ್ಯಕಂ ||೫೩||

ಪಾ—1. ಗ, ದ್ಯುಮಣಿ. 2. ಕ, ಕೇ. 3. ಗ, ವೃಂದಕಂ.

ಜಯಮಡೆದಾಪುಳಿಂದಿಸತಿಯಾಡುವ ಬೇಂಟೆಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಪೋಗೆ ಚಂ |
ಡಿಯ ಮಱಿಯಿಂ ಮೃಗಾರಿ ಮುರವೈರಿಯ ಮೈಮಱಿಯಿಂ ಖಗೇಂದ್ರನು ||
ವಿಱಿಯ ಮಱಿಯಿಂ ಮಹಾಪ್ರಳಯದಾದಿವರಾಹನಿದದ್ಭುತಂ ದಿಶಾ |
ಳಿಯ ಮಱಿಯಿಂ ಗಡಿನ್ನುಮವೆ ಪೊಕ್ಕುೞಿದಿ[1]ದರ್ಪಮು[1]ವಪ್ಪದಂತಿಗಳ್ ||೫೪||

ಆವನಚರನ ಮನಃಪ್ರಿಯೆ |
ಪೂವಿನ ಬಿಲ್ಲಾತನವಳ ಯೌವನಸಲ್ಲ ||
ಕ್ಷ್ಮೇವನಚರನೆನೆ ದೃಕ್ ಶಫ |
ರೀವಾಗುರಿ ಪೆಸರೊಳಾಕೆ ವಾಗುರಿಯೆಂಬಳ್ ||೫೫||

ವಾಗುರಿಕೆಯ ಮೊಲೆವೆಟ್ಟದ |
ಮೇಗಣ ಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಫಲರಸಮಂ ಪೀ ||
ರ್ದಾಗಳೆರ್ದೆ* ತಣ್ಣನೆ ತಣಿ |
ದೀಗಡಸಿರಲುೞಿದ ಪಣ್ಣನೊಲ್ಲಂ ಭಿಲ್ಲಂ ||೫೬||

ಎನಿತಂ ಕತ್ತರಿಸಿದೊಡಂ |
ವನೇಚರಂ ನಡೆವನಡರೆ ಪೊಳೆದಡಗದ ಮಿಂ ||
ಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ಮಿಂಚುವ |
ವನೇಚರಿಯ ಬಿಳಿಯ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗಿಂ ಬನದೊಳ್ ||೫೭||

ಧವಳವಿಲೋಚನಂ ಪೊಳೆವ ಪೂವೆನೆ ಪೀನಕುಚಂ ಪ್ರಗಲ್ಭಗು |
ತ್ಸವವೆನೆ [2]ನಮ್ರ[2]ಬಾಹು ಸೆಳೆಗೊಂಬೆನೆ ಜಾತ್ಯರುಣಾಧರಾಂಶು ಪ ||
ಲ್ಲವಮೆನೆ ಪೋಲೆ ವಿಂಧ್ಯಕನ ಬೆಂಬೞಿಯಿಂ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಕೂರ್ತು ಬ |
ರ್ಪವೊಲಿರೆ ಬರ್ಪಳಾಶಬರಿ ಸೋನ್ಮಾಡಿ ಕೞ್ತಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಂ ||೫೮||

ವ|| ಅಂತವರ್ ಕೃತಕಕಿರಾತಭೂಪತಿಯುಂ ವನಚರೀವೇಷವಶಗತಭವಾನಿಯುಮಿರ್ಪಂತಿರ್ಪರುಮನ್ಯೋನ್ಯಸಕ್ತರುಮವಿಯುಕ್ತರುಮಾಗಿ ರಾಗದಿಂದಮಿರೆ,

ಕೞಿದುದು ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗುಳ್ತುದು ಕೊಂಕಿಸು ಪೞ್ತಿಯಿಂಬರಂ|
ಪೞಮುರವಾದುದುಪ್ಪವಡಸಿತ್ತು ಪಿಕಧ್ವನಿ ಪೊಯ್ತು ನೇಳಲಂ ||

ಪಾ—1. ಗ, ದರ್ಪು. 2. ಕ, ಸಿಮ್ನ.

ಗೊಱಿಯದೆ ಮಾವು ಬಂದುದದಱಿಂ ಶಿಶಿರಾಧಮನಂ ಜಡಾತ್ಮನಂ |
ದುಱಿದು ಬಸಂತನಂ ಕರೆದಳಕ್ಕುಮೆ ಭೂವಧು ವೇಶ್ಯೆಯಂದದಿಂ ||೫೯||

|| ಸ್ವಾಗತ ||

ನೋಡಿ ನೋಡ ರತಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂ ಕೈ |
ನೀಡಿ ತಾಂ ತಿಱಿಯಲಾಱದೆ ಕಂಪಿಂ ||
ದೂಡುತಿರ್ಪಳನೆ ಕುಂತಳಮಂ ಸಾ |
ರ್ದಾಡುತಿರ್ದುವದಱೊಳ್ ಮಧುಪಂಗಳ್ ||೬೦||

ವ|| ಆವಸಂತದೊಳಾತಮಾಳಶ್ಯಾಮಳನಪ್ಪ ವಿಂಧ್ಯಕನೊಂದುದಿವಸಂ ಶಾರ್ದೂಲಸ್ನಾಯುಸಂಜನಿತಶಿಂಜಿತಸಮಾಸ್ಫಾಳನವಾಚಾಳಚಪಳಚಾಪನುಂ ಕರತಳಕಲಿತಕಂಕಪತ್ರನುಮಾಗಿ ಮೃಗಯಾವಿನೋದದಿಂ ತೊೞಲುತಿರ್ಪಾಗಳ್ ಪೂಗಣೆಯನ ಪೆಱಗೆ ಬರ್ಪ ರತಿಯ ರಮಣೀಯಮನೊಳಗುಮಾಡಿ,

ತಳಿರುಡೆ ಫುಲ್ಲಕಂಕಣಮಶೋಕೆಯ ಬಿಲ್ ಬಿಳಿಯಂಬು ಕಾಡ ಪೂ |
ಗಳ ತಲೆಸುತ್ತು ಮಾಂದಳಿರ ಕೈಪೊಡೆ ರಂಜಿಸೆ ಬೆಂಟೆಯಾಡೆ ಚಾ ||
ಪಳಹರಿಣೀವಿಲೋಕನಮನೀಳ್ಕಱಿಗೊಂಡಳೆನಲ್ಕೆ ಗಾಳಂಗ |
ಣ್ಪೊಳೆಯೆ ಪುಳಿಂದಿ ವೀರಸಿರಿಯಂತಿರೆ ಬೆನ್ನನೆ ಬಂದಳೋಪನಾ ||೬೧||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಂ ಪೆಱಗೆ,

[1]ಸಲೆ[1] ಸೂಚೀಬಿನ್ನವಕ್ಷಂ ಕಿಟಿರದಲಿಖಿತಗ್ರೀವನಾಪೂತಿಶಂಕಾ |
ವಿಳ[2]ಚಿತ್ರೋದ್ಘ್ರಾಣ[2]ನುತ್ಪ್ರಸ್ರವಣಸಮಯ[3]ಸೂತಾಸ್ಥಿತೈಕಾಂಘ್ರಿ[3]
[ವಕ್ತ್ರಂ ||
ಚಳನಾಳಸ್ಪೃಷ್ಟನೀ ವೀವೃತವದನವಿನಿಃಕ್ರಾಂತಜಿಹ್ವಾಪ್ರವಾಳಂ |
ಪೊಳವೊಂದೇಂ ಬಂದುದೋ ಬೇಡನ ಬೞಿವೞಿಯಿಂ ಶ್ವಾನನೇಣಾವಸಾನಂ ||
ಬರಸುತ್ತುಂ ಗ್ರಾವಕೋಣಂಗಳೊಳವಯವಮಂ ಕಂಡು ಕಾಡಾನೆಯಂ ಕೇ |
ಸರಿಸುತ್ತುಂ ಕಣ್ಗಿಂ ತಾಗುವ ಬಿಸುಗದಿರಂಪೊಯ್ಯುತುಂ ಕೋಪದಿಂ ಘೂ ||
ರ್ಘುರಿಸುತ್ತುಂ ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳ್ಕೞ್ಗಸಱನಱಸುತುಂ ಪೋಗುತಿರ್ದತ್ತು
[ದಂಷ್ಟ್ರಂ |
ಕುರಪೂತವ್ಯಸ್ತಮುಸ್ತಾಕ್ಷುರಿತಸುರಭಿತಪ್ರೋವ್ರಾತರೋಹಂ ವರಾಹಂ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಶಳ. 2. ಗ, ಚಿತ್ರೋದ್ಘ್ರೇಣ. 3. ಗ, ಸುತಾಪೇಕಾಗ್ರೀವ

ವನಗಜವ್ರಾತ[1]ಕ್ರೋಡದ[1]ಕೋಟಿಸಮಿತಿಗಳ್ ಕೆಸಱಾಟವಾಡಿ ಸೊ|
ರ್ಕಿನ ಸೊವಡಿಂಗೆ ಮುತ್ತಿ ಮಱಿದುಂಬಿಗಳಂಬಿಸೆ ರೋಮವಿಕ್ಕಿ ಬಿ||
ಕ್ಕನೆ ಬಿರಿವಂತೆ ಬಂದ [2]ಘರಟೆಗಳ್*ಬಿಳರ್ಚಟ್ಟು[2]ಮದಕ್ಕೆ ವಂದ ಕಂ |
ಪಿನ ಕಳಭಂಬೊಲಿರ್ದುದತಿದರ್ಪರಸಾಕರನೊಂದು ಸೂಕರಂ ||೬೫||

ಆಪಂದಿಗಳನಾನಾಯೆ ಬೆಂಕೊಂಡು ಪೋಗೆ ಮುಂದೊಂದು ಮೇದಿನೀ ಧರದರೀದೇಶದೊಳ್

ಹರಿ ಹೀರೋದ್ರೇಕದಿಂ ಕುಂಜರಗಿರಿಶಿರದೊಳ್ಪಾಯ್ದು ಮುಂ ಪಿಂತೆ [ಮೇಗಂ |
ಬರದೊಳ್ ಮೇಘವ್ರಜಂ ಘರ್ಜಿಸೆ ಶರಭರವಾಶಂಕೆಯಿಂ ನಟ್ಟ ಕಾಲ್ಗ ||
ಟ್ಟಿರೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ಪಾಯ್ದುಗುರ್ವಾಯ್ದಿರೆ ಬಿದುತಟದೊಳ್ಕಂದದೊಳ್ಪೊಕ್ಕ [ಮೆಯ್ ಪೊ |
ಕ್ಕಿರೆ ಸೋತ್ಕಂಠಂ ಸಧೀರಂ ಸಟಳಿತಸಟವೊಂದಾಯ್ತು ಸಿಂಹಾವಲೋಕಂ||

ವ|| ಆ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನಮಂ ನಾಶಬರಸಿಂಹನವಜ್ಞೆಯಿನವಲೋಕಿಸುತ್ತುಂ ಸಜಳಜಳಧರಮಳಿನಧ್ವಧಕಟಿನೋತ್ತುಂಗಕಾಯುಬಳದಿಂ ವಿಂಧ್ಯಕಂ ಮೇಲಪ್ಪ ವಿಂಧ್ಯಕನಂದಿನ ಬೇಟೆಯೊಳ್ ಬೆರ್ಚಿ ನೋಡುವ ಪುಲ್ಲೆಗಳೊಳ್ ನಲ್ಲಳ ಕೊಳ್ಳಿನೋಟಮುಂ ಕಂಡು ಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆಯುಂ, ಕಾಡಾನೆಯ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಗಳೊಳ್ ಕಾಮಿನಿಯ ಮೊಲೆಯ ಮಿಸುಪಂ ಕಂಡಿಸಲೊಲ್ಲದೆಯುಂ, ನೋಗೆನವಿಲ್ಗಳೊಳ್ ವಾಗುರೆಯ ನೋರ್ಮುಡಿಯ ಸಿರಿಯ ಸೊಬಗಂ ಕಂಡಿಡಲೊಲ್ಲದೆಯುಂ, ನಡೆಯೆನಡೆಯೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳೊಂದು ಮಹಾಮಹೀಧರಮಸ್ತಕದೊಳ್

ಸಮುಪಾದಂ ಪೊರ್ದೆ ಬಲ್ಪಂ ಕರಣಸಮುದಯಂ ತನ್ನೊಳಕ್ಕಾಡೆಕಣ್ಗಳ್|
ನಿಮಿಷವ್ಯಾಸಂಗಮಂ ಬಿಟ್ಟಿರೆ ಬಳೆಯೆ ಚಿದಾನಂದಸೌಖ್ಯಂ ನಿದಾಘ ||
ದ್ಯುಮಣಿಪ್ರೋದ್ಧಾಂಶುಗಾಸ್ಯಾಂಬುಜಮಲರೆ ಮನಂಧ್ಯಾನದೊಳ್ಸಿಲ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯಿ|
ಕ್ಕಿ ಮುನೀಂದ್ರದ್ವಂದ್ವವೊಂದಿರ್ದುದು ಗಿರಿಶಿಖರದ್ವಂದ್ವಮಿರ್ಪಂದದಿಂದಂ||೬೭||

ವ|| ಅಂತು ಕಲ್ಮೇಲೆ ನಿಂದ ವಿಮಳಬುದ್ಧಿಯುಮಮಳಬುದ್ಧಿಯುಮೆಂಬ ಮುನಿದುಂರಕರಂ ದೂರಾಂತರದೊಳ್ಕಂಡು ವಿಂಧ್ಯಕಂ ವಾಗುರೆಗೆಂದಂ—ಅತೋ

ಪಾ—1. ಕ, ಮಳ್ಕದದ. 2. ಕ, ಭರದೊಳ್ಬೆಳರ್ಚಟ್ಟು.

ರ್ಪ ಪುರುಷಮೃಗಂಗಳಂ ಸಿಡಿಲ್ವೊಡೆಯೆ ಕೋಡುಂಗಲ್ಗಳ್ ಕಡೆವಂತೆ ಯೊಂದೇ ಕೋಲೊಳ್ಕಡೆವಿನಮೆಚ್ಚಿಪೆಂ ಮೆಚ್ಚುಂಟೆಯೆಂಬುದುಮಾಕೆ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ನಡನಡ ನಡುಗಿ,

ಇವರನಿಸುವಾಗಳೆನ್ನಯ |
ಕಿವಿಯೋಲೆಯ [1]ಮೋಲೆ[1]ಯುಕ್ಕುಮೊಂದಾರತಿ ಕಂ ||
ತುವಿನಿಸುವ ಕೆಯ್ಗೆ ಪಾಯ್ವಂ |
ತೆವ್ರೊಲವಳಾಶಬರನಿಸುವ ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದಳ್ ||೬೮||

ಪುರುಷಮೃಗಂಗಳಲ್ಲಮಿವರಪ್ಪೊಡೆ ದಿವ್ಯಮುನೀಂದ್ರರೆಚ್ಚೊಡಂ |
ಕಱವಿದು ತಾಗಲಣ್ಮದಿವರಂ ನಡಲೊಲ್ಲದೆ ಸೂರ್ಯರಶ್ಮಿಯೋ ||
ಸರಸಿಯೆ ಪೋಗುತಿರ್ಪುದು ನೋಡ ಪದಾಬ್ಜಮನೋಪ ಸಿಂಹಮುಂ |
ಶರಭಮುಮೊತ್ತಿದಪ್ಪುವಿವರಿಂ ಬಲವಂತಮೆ ನಿನ್ನ ಸಾಯಕಂ ||೬೯||

ಕೆಳ*ರ್ದು ಪರಿತಂದ ಬೇಗೆಯುಂ |
ಮುಳುರಲ್ತಾನಳ್ಕಿ ನಿಂದು ಪೆಱಕಾಲೊಳ್ಕಂ ||
ದಳಿರಂ ಕೇರ್ಗಟ್ಟಿದವೋಲ್ |
ಒಳೆಯಿಸಿ ಮುಱಿವಪುದು ನೋಡ ಮುನಿಪುಂಗವರಾ ||೭೦||

ವ|| ನೀನಿವರನೆಂತು ಬಲ್ಲೆಯಪ್ಪೊಡೆ—

ಹರಿಶಕ್ತೀ ಭವದಸ್ತ್ರಭಿನ್ನಕರಿಕುಂಭೋನ್ಮುಕ್ತಮುಕ್ತಾಫಲೋ |
ತ್ಕರಮಂ ಮಾಱಲೆ ಪೋಗಿ ರಾಜಗೃಹದೊಳ್ ಕೊಂಬೆಂ ಗೃಹದ್ವಾರದೊಳ್ ||
[2]ಬರೆ[2]ಪಾದರ್ಗತಭೂಪನಾವೃಷಭದತ್ತಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೀಮುನೀ |
ಶ್ವರರಂ ತಾನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಕಾಲ್ಕೆಱಗುವಂ ರತ್ನಂಗಳಿಂದರ್ಚಿಪಂ ||೭೧||

ಎನೆ ಬಿಲ್ಲುಮನಂಬುಮನಾ |
ವನಚರನೀಡಾಡಿ ದಿವಿಜಧನುವಂ ಮಿಂಚಂ ||
ಘನಮೀಡಾಡುವೊಲ್ ಭೋಂ |
ಕೆನೆ ಶರದದೊಳಮುಳನಾಗಲುದ್ಯತನಾದಂ ||೭೨||

ವ|| ಆಗಿ[3]ಯಾವೇಗ[3]ದೊಳುತ್ತರೋತ್ತರಸ್ಥಾನಮಂ ತಾನೇಱುವುದನಱಿಪುವಂತೆ ನಗಾಗ್ರಮನೇಱಿ ತಾಮರೆಗಳ್ಗೆ ತಪ್ಪಂ ಮಾಡಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿವ ತುಂಬಿಗ

ಪಾ—1. ಕ, ನೋಲೆ. 2. ಗ, ಬರ. 3. ಕ, ಗ, ಯಾಬೆಗ.

ಳಂತಾಯೋಗಿಯುಗಳಪದಯುಗಳಂಗಳ ಮುಂತೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿರ್ಪುದುಮನ್ನೆ ಗಮಾಮುನಿಕುಮಾರರ್ ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಲುಬ್ಧಕನಕಾಲಲಬ್ಧಿಕ್ಷಯೋಪಶಮಮುಂ ಕಂಡು ಕರ್ನೆಯ್ದಿಲ ಮೇಲೆ ಕುಮುದಪ್ರಿಯನಮೃತಮಯೂಖಮುಂ ತಳೆವಂತೆ ದಯಾಮೃತರಸಮುಂ ತಳೆದು ದುಃಪಾತಕನಂ ಪೂತಂಮಾಡಿ—

ಕೊಲಲಾಗದು ಕಳಲಾಗದು |
ಕುಲಟೆಯರೊಳ್ ನೆರೆಯಲಾಗದಾರ್ತದಿನ ||
ಕ್ಕಲವರಲಣಮಾಗದು ಪುಸಿ |
ಯಲಾಗದೀಬ್ರತಮನೈದುಮಂ ಪಿಡಿ ಮಗನೇ ||೨೩||

ಎನೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು,

ಶರಮದು ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಪಂಕಂ |
ಸರಸಿಜಜನಕತ್ವಗುಣಮನಳವಡೆ ಕೊಳ್ವಂ ||
ತಿರೆ ವಿಮಳಮತಿಯು ಕೆಯ್ಯೊಳ್ |
ಪರಮವ್ರತಮಂ ಕಿರಾತನೊಲವಿಂ ಕೊಂಡಂ ||೨೪||

ಜಿನಸಮಯವ್ರತಮೆತ್ತಲ್ |
ವನಚರನೆತ್ತಲ್ ವಿರುದ್ಧಮೆನಬೇಡ ಜಗ ||
ಜ್ಜನನುತಸಿದ್ಧರಸಂ ಕ |
ರ್ಬುನಮಂ ಪೊನ್ಮಾಡಲಾಯ್ತು ಪೊನ್ನೇನಾಯ್ತೇ ||೨೫||

ವ|| ಅಂತು ಮೇರುಮಂ ಸಾರ್ದ ಕಾಗೆ ಪೊಂಬಣ್ಣಮಾದಂತಿರಾಜಾತರೂಪಧರರಂ ಸಾರ್ದ ಶಬರಂ ಸುವ್ರತಸ್ವೀಕಾರಭಾಸುರನಪ್ಪುದುಂ ವಾಗುರೆಯುಂ ಮನಮಲ್ಲದ ಮನದೊಳಾನುಮೀವ್ರತಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆನೆಂದು ಪೊಡಮಡೆ ಪರಸಿ ಪೋಪ ಪರಮೇಶ್ವರರ ಬೞಿಯುಮವರ್ಗುಳ್ದವಲ್ಲಿವರಂ ಪೋಗಿ ಮಗುೞ್ದು ಬಂದು ವಿಪಿನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಮುನ್ನೆಗೆಯ್ದ ವಧಭೀಭತ್ಸಸ್ಮರಣಮೆ ಕಂದಮೂಳಫಳಾಸ್ವಾದನದೊಳ್ ಮುಟ್ಟುಪಡಮಂ ಪಡೆವುದುಮದೇನುಮಂ ನೆನೆಯದೆ ಮದನಾರಿಗಳ ಪದನಳಿನಮುಂ ನೆನೆಯುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ,

ಸ್ವಗೃಹೀತವ್ರತರಕ್ಷಾ |
ಪ್ರಗಲ್ಭಮತಿ [1]ಪುಟ್ಟಿದತ್ತು[1] ತದ್ವನಚರಸೂ ||
ನುಗೆ ಕಾಷ್ಠಕ್ಕನಲಂ ಪಂ |
ದಿಗೆ ಮುತ್ತುರಗಂಗೆ ಮಾಣಿಕಂ ಪುಟ್ಟುವವೊಲ್ ||೨೬||

ವನಚರರಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಮೃಗದಿಂ ಮೃಗಮಾರಣಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಯು |
ಲ್ವಿನ ಕೊಲಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಖಗದಿಂ ಖಗಮರ್ದನಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ತೋ ||
ಱಿನ ಕವಿಯಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರಂ ಫಣಿಹಿಂಸನಮಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಕೊ |
ಲ್ವನೆ[2]ವೊಸಲಿ[2]ಲ್ಲದಲ್ಲಿ ಶಬರಂ ಸುಖಮಿರ್ಪನಿದೇಂ ಸುಚಿತ್ರಮೋ ||೨೭||

ಗಿಳಿ ತಿನ್ನದ ಬಿಂಬಫಲಂ |
ಗಳನಿತ್ತಂ ಪರಭೃತಂ ಕರ್ದುಕದಿನಮ್ಮಾವಿನ ಪ ||
ಣ್ಗಳನನ್ಯಪಕ್ಷಿಯುಣ್ಣದ |
ಶಲಾಟುಸಂಕುಳಮನಾಯ್ದು ಮೆಲುವಂ ಶಬರಂ ||೨೮||

ಜಳಧರವಿಮುಕ್ತಧಾರಾ |
ಜಳಮಂ ಕುಡಿದಿರ್ಪ ಖಗದವೊಲ್ಕುಡಿದು ಮುಹಾ ||
ಚಳಶಿಖರದಳಿತನಿರ್ಝರ |
ಜಳಮಂ ಸಲೆ ಬೇಡನುೞಿದ ಜಲಮಂ ಬೇಡಂ ||೨೯||

ವ|| ವಾಗುರೆಯೊಡನೋದುವ ಬೇಡತಿಯರ್ ಮೇಱೆಗೆಡೆದು ಕಂಡುಂ ನೀನುಂ ನಿನ್ನ ಗಂಡನುಂ ಪುಲಿಯುಂತಿರ್ದು ನರಿಯುಂತಿರೇಕೆಯಿರ್ದಪಿರೆನೆ ಕಣ್ಬನಿಯುಂ ತೀವಿ ಭಿಲ್ಲಿಯಿಂತೆಂದಳ್:—

ತುಡೆ ಕೋಲಂ ಮುನಿಗಳ್ಗೆ ಕಾದ ಫಲಮುಂ ಕೈಗೆಯ್ಯೆ ಕಂಡಪ್ಪೆನಾ |
ದಡಿಗಂ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ[3]ರ್ಕರಿಯು[3] ಕೆಯ್ಯುಂ ಬಾಯುಮಂ ಕಟ್ಟಿ ನಾಂ ||
ಪಿಡಿಯುಂ ಪಕ್ಕಿಗಳಂ ಮೃಗಕ್ಕೆ ಬಿಡಲೊಲ್ಲಂ ನಾಯ್ಗಳಂ ಜೇನುಮಂ |
ಬಡಿಯುಂ ಗೋಣನುನಿಕ್ಕನೊ[4]ಕ್ಕನಿಸಿ[4]ಯುಂ ತಸ್ಸಿಕ್ಕೆಯುಂ ಬಾಳ್ಕೆಯುಂ ||೩೦||

ವ|| ಎಂಬುದುಮಾಕೆಗಳೆಂದರ್:—ನೀನೆಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳ್ ಬಾ ಬಯಸಿದುದನುಂಡು ಮೆಯ್ಗೆ ಬೆಚ್ಚ ದಂತಿರುಬಾಯೆಂಬುದುಂ ವಾಗುರೆ ತಲೆಯು

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಪುಟ್ಟಿದಂತು. 2. ಕ, ಮೊಸೆಯಿ. 3. ಕ, ಕಱಲಿಯು. 4. ಗ, ಕ್ಕಗಿನಿ.

ನಲುಗಿ ಬೆರಲಂ ಮಿಡಿದು ಮನದೊಳರ್ದುದಂ ಮಾತಿನೊಳ್ ಬಱಿಕೆಯ್ವನಲ್ಲದೆ ಬೇಱೊಂದರ್ಕೆ ಬಗೆದವಳೆನಲ್ಲೆನಿನ್ನೆನ್ನ ನಲ್ಲನಪ್ಪುದನಪ್ಪೆನದು ಲೇಸಾದೊಡಂ ಪೊಲ್ಲಾದೊಡಮೆನ್ನ ಪುಣ್ಯಮೆಂದು ಪೂಣ್ದಿರ್ದಳಪ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿವಸಂ ವಿಂಧ್ಯಕನೆಲ್ಲಿಯುಮೊಳ್ಳಿದುವಪ್ಪ ಫಲಂಗಳಂ ಪಡೆಯದಱಸುತ್ತುಂ ಬಂದೊಂದು ಕುಬ್ಜಾಮ್ರಕುಜದ ಬೀೞ್ಗೊಂಬಿನ ಪಸುರೆಲೆಯ ಕುಸುಂ ಕುಱೊಳಗೆ ರಸಾಯನದ ಕುಪ್ಪಿಗೆಯಂತೆ ತೋರ್ಪ ತನಿವಣ್ಣಂ ತಿಱಿಯಲೊಡನೆ

ತರುಣತರವಿಷಧರಂ ಕೋ |
ಟರಮುಖದಿಂ ನುಂಗಿದಂತಘಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ||
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪೋೞಲೊಳಗಾ |
ಸರಸಫಳಂ ಕೈಕರ್ದುಂಕೆ ಬಿರ್ದತ್ತಾಗಳ್ ||೮೧||

ಆಪಣ್ಣನಱಸುವಳಪಿಂ |
ದಾಪೋೞಲ್ಗುಯ್ದ ತತ್ಕಿರಾತನ ಕರಮುಂ ||
ಕೋಪದೊಳಹಿ ಕೊಂಡುದು ತರು |
ಚಾಪದಿನಂತಕನ ಕಣೆಯ ಕೊಂಡವೊಲೆನಸುಂ ||೮೨||

ಅಯ್ಯೊ ! ಫಳಾಮೃತರಸಮುಂ |
ಕೆಯ್ಯಿಂದಂ ಪಿಡಿಯೆ ವಿಷಮುದಾಯ್ತೇ ಬೇಡಂ ||
ಗಯ್ಯ ನೃಶಂಸಕೃತಾಂತನ |
ಕೆಯ್ಯಡಕಮನಱಿವೆನೆಂಬ ದೇವನುಮೊಳನೇ ||೮೩||

ಪಿಕಹಾಹಾಕ್ರಂದನಮುಂ |
ವಿಕಳೆ ವನಾಗ್ರಸ್ತೆ ಮಾಡೆ ಸತಿ ಸತ್ತು ಯಶೋ ||
ಧಿಕವೃಷಭದತ್ತವಿಭುಗಿ |
ಭ್ಯಕೇತುವೆಂಬಾತ್ಮಜನಾದಂ ವ್ಯಾಧಂ ||೮೪||

ವನಚರಿಯುಮೆನಗೆ ಮತ್ಕಾಂ |
ತನ ಲೋಕಮೆ ಲೋಕಮೆಂದು ಹಸ್ತಮನಾಪಾ ||
ವಿನ ಪಲ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ತಾ |
ತನ ಪೊೞಲೊಳ್ ಮುಖ್ಯನಪ್ಪ ದೀವಳನಾದಂ ||೮೫||

ವ॥ ಆವೃಷಭದತ್ತವೈಶ್ಯೋತ್ತಮನ ವಿಭವಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ—

ಪಿಂಗದ ಪೊನ್ನ ರಾಸಿಯ ಬಿಸಿಲ್ಗಳ ಮುತ್ತಿನ ಮೊತ್ತದಚ್ಚವೆ ।
ಳ್ದಂಗಳ ಮಾಣಿಕಂಗಳೆಳಸಂಜೆಯ ನೀಳ್ದೊಗೆದಿಂದ್ರನೀಲಜಾ ॥
ಲಂಗಳ ಮರ್ವೆ ವಜ್ರರುಚಿಯೊಗ್ಗಿಯ ಪಚ್ಚೆಯ ರೋಚಿಯುಚ್ಚಜಾ ।
ಳಂಗಳ ಸಂತತಂ ವೃಷಭದತ್ತವಣಿಕ್ಪತಿಯೊಂದು ಗೇಹದೊಳ್ ॥೮೬॥

ಬಮಮುಳ್ದಭಕರ್ದಮಮುಮಂ ।
ಕ್ರಮದೊಳ್ ಕಾನೀಕಜಾನುದಘ್ನಮನೆ ತುರಂ ॥
ಗಮಲಾಲಾಜಳದ ಪೊನಲ್ ।
ತೆಮಳ್ದು ತೊಳೆವುದು ತದೀಯಗೇಹಾಂಗಣದೊಳ್ ॥೮೭॥

ತೆಗೆದತಿವರ್ತಿಗಳಂ ದಂ ।
ತಿಗಳ ಮೊಗಂಗಾಣದತ್ತ ಕಟ್ಟಿದೊಡೆ ಮೊಗಂ ॥
ಬುಗಲಪ್ಪಳಪ್ರವು ಮಣಿಪ ।
ರ್ಮ್ಯಗತನಿಜಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ ವಣಿಗ್ವಲ್ಲಭನಾ ॥೮೮॥

ಪರದನ ಪೆರ್ಮನೆಯೊಳ್ ಕ ।
ಪ್ಪುರಮಂ ಬೆಳ್ವಟ್ಟದೆಂದು ಚೇಟಿಕೆಯರ್ ಕ ॥
ತ್ತುರಿಯುಂ ಹರಿನೀಲಮನೋ ।
ಹರಕುಟ್ಟಿಮರಜಮಿದೆಂದು ಪೊಱಗುತ್ತಿರ್ಪರ್ ॥೮೯॥

ಪದ್ಮದ ಸುತನಖಿಳಕಳಾ ।
ಸದ್ಮಂ ಚತುರಾಸ್ಯನಾದ ತೆಱನಂ ತೋಱಲ್ ॥
ಪದ್ಮಶ್ರೀಯಸುತಂ ವಿಪ ।
ಪದ್ಮರಸುತನಿಭ್ಯಕೇತು ಕಳೆಗಳನಾಳ್ದಂ ॥೯೦॥

ಸಮಸಂದಾರತಿಯಿಭ್ಯಕೇತುವಿನ ರೂಪಂಗಂಡು ಕಣ್ಸೋಲುತ್ತಕಾ ।
ಡುವ ಕಾಯ್ಪಿಂದಭಿಸಾರಿಕಾಪದವಿಗಂದೊಂದಾಸೆಯಂ ಮಾಡುವಳ್ ॥
ಭವನಿನ್ನೊರ್ಮನೋಜನಂ ಮುನಿದುನೋೞ್ಕಿಂದೇನೊಪ್ಪುವಳ್ವಸಂ ।
ತವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕನಲ್ವಳೆಂದೊಡೆ ವಣಿಕ್ಕಾಂತಂ ಕರಂ ಕಾಂತನೋ ॥೯೧॥

ಶ್ರುತವಧು ಕೂರ್ತು ಕೊಟ್ಟ ತೆಱದಿಂದೆಸೆದಿರ್ಪುದು ನಾಟಕಪ್ರವೀ ।
ಣತೆ ಕೃತಿಭಾವಕೋವಿದತೆ ಶಬ್ದಸಮಗ್ರತೆ ತರ್ಕರೀತ್ಯಭಿ ॥

ಜ್ಞತೆ ನಯುವಾಗ್ವಿಚಕ್ಷಣತೆ ವಾದ್ಯವಿದಗ್ಧತೆ ನರ್ತನಪ್ರಗ |
ಲ್ಭತೆ ರಸಗಾನನುಗ್ನತೆ ವಿಳಾಸಗಸಜ್ಞತೆ ವೈಶ್ಯಪುತ್ರನಾ ||೯೦||

ಬಾಧಿಸುವಂ ಮನೋಮೃಗಮನಂಗಜದಾವಮನಿಟ್ಟು ಸೋಲ್ತು ಬಿಂ |
ಬಾಧರೆಯುರ್ಕಳೊಪ್ಪುಪಿಣಿಲಂ ನವಿಲಂ ಪಿಡಿವಂ ವಿವೇಕವಿ ||
ದ್ಯಾಧರನಂಗಜಾಳದೊಳೆ ಸಿಲ್ಕಿಸುವಂ ಸಲೆ ಪೋದ ಜನ್ಮದಾ |
ವೋದನಕೆಯ್ತುಮಂ ಕೆದಱುವಂತಿರೆ ಲೋಚನಮತ್ಸ್ಯಜಾಲಮಂ ||೯೩||

ಅಪ್ರತಿಮರಾಜಗೃಹಸಗ |
ರಪ್ರಭು ಜಿತಶತ್ರುವೆಂಬನಾಭೂಪಂಗಂ ||
ಸುಪ್ರಭೆಗಂ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಮ |
ಳಪ್ರಭೆ ರೂಪಾತಿಶಯುದ ಸಿರಿಯುಂ ಪಡೆದಳ್ ||೯೪||

ವ|| ಆಕೆಯ ನೂತನತನುಮನಕ್ಕೆ ವಸಂತದಂತೆ ಬಂದ ಪೊಸಜವ್ವನ ಮಂ ಜಿತಶತ್ರುಮಹಾರಾಜಂ ಕಂಡು ಭೂಮಂಡಲದೊಳುಳ್ಳ ರಾಜಕುಮಾರ ರಂ ಬರಿಸಿ ಸ್ವಯಂಬರಮಂ ಸ್ಮರಂ ಬರಮಿತ್ತಂತೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಮಾ ಱ್ಪುದುಂ ವನದೊಳಗೆ ಬಳೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಮೀನಕೇತುವಿನಂತೆ ನೆಲನುಂ ನೇಸಱುಂ ಕಾಣದಂತು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಳೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದಭ್ಯಕೇತುಕುಮಾ ನಂ ಬೇಡವೇಡನೆಯುಂ ನಿಜಜನಕನೊಡನೆ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ—

ಎನಿತಲರ್ಗಳಲರ್ದೊಡಂ ಭೃಂ |
ಗನಾಯಕಂ ಜಾತಿಗೆಱಗುವಂತಿರೆ ನೃಪಸಂ ||
ದನರೆನಿತೆಸೆದಿರ್ದೊಡಮಂ |
ಗನೆಯುಲರ್ಗಣ್ಣಭ್ಯಕೇತುಗೆಱಗಿದುವಳಪಿಂ ||೯೫||

ರಾಗದಳುರ್ಕೆಯಿಂ ನೆರೆದ ರಾಜಕುಮಾರರ ಕಣ್ಗಳೆಯ್ದೆ ಸಿ |
ಗ್ಗಾಗಿರೆ ಕಾಮಿನೀಜನದ ಕಣ್ಗಳೆಬಲ್ತರೆ ತನ್ನನುರ್ಚಿದಾ ||
ಪೂಗಣೆ ಪಲ್ಲವಂಬಿಡಿದು ಮಾಲೆಯುನೇಱಿಸಿ ಮೇಲೆ ಸೂಸುವಂ |
ತಾಗಿರೆ ವೈಶ್ಯಸೂನುಗೊಲವಿಂ ಕಮಳಪ್ರಭೆ ಮಾಲೆಸೂಡಿದಳ್ ||೯೬||

ಅಱಿದು ಜಿತಶತ್ರುಭೂಪನ |
ಕಿಱಿಯರಸಿ ವಸಂತಸೇನೆಯಾಕಾಮಿನಿಯು ||

ಟ್ಕಱ ತನುಜೆ ಮದನಸೌಂದರಿ |
ನೆಱೆದಳ್ ನೃತ್ಯದೊಳಮಸಮಸಾಹಿತ್ಯದೊಳಂ ॥೯೭॥
ವನಿತೆಯ ರೂಪಂ ಪೊಸಜ |
ವ್ವನಮಂ ಮೋಹನಮದಿನ್ನುದಂಚಿತರಸನ ॥
ರ್ತನಭಾವಭಾವಿತಂ ಗಡ |
ನನೆ ಕಾಮನಮೋಘಬಾಣಮಾದುದು ಪೆಱತೇ ॥೯೮॥

ವ॥ ಅಂತು ಭುವನಬುಂಭುಕಮಾದ ತನ್ನ ಮಗಳ ವಿಚಿತ್ರನೃತ್ಯವಿದ್ಯಾನಿಳಾಸಮಂ ಕಂಡು ಜಿತಶತ್ರುಮಹಾರಾಜನೀವಿದ್ಯೆಗಿಭ್ಯಕೇತುಕುಮಾರನೆ ಬಲ್ಲನಾತನಲ್ಲದೆ ಸರ್ವನುಮಱಿಯನೆಂದು ವಿವಿಧವಾದ್ಯವಾದನವಾಚಾಳಮುಂ ಗಾಯಿಕಾಜನಸಂಛನ್ನಮುಂ ವಾಂಶಿಕಸಂಕುಳಸಂಕೀರ್ಣಮುಂ ಶೈಲೂಷಸಮೂಹಸಂಮರ್ದಮುಂ ಭಾರತಿಕವೃಂದಭರಿತಮುಂ ವಾಗ್ಮಿಯಕಾರವಿಳಸಿತಮುಂ ಪ್ರಗೀತಪ್ರಕೀರ್ಣಮುಂ ತಾಳಧರಾಧಿಷ್ಟಿತಮುಮಪ್ಪ ಮಣಿಮಯನೃತ್ಯಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಇಭ್ಯಕೇತುಕುಮಾರನಂ ಬರಿಸಿ—

ಇಕ್ಕಿದ ಮುತ್ತಿನೆಕ್ಕಸರದೋಲೆ ತುಱುಂಬಿದ ಜಾದಿವೂವೆ ತೊ |
ಟ್ಟೆಕ್ಕಸರಂ ಕೆಲಕ್ಕೆ ನಸುಗೊಂಕಿದ ಕತ್ತುರಿಯಡ್ಡಬೊಟ್ಟು ತ ॥
ಱ್ತಿಕ್ಕಿದ ಚಂದನಂ ಮುರಿದು ಸುತ್ತಿದ ಚಂಪಕಮಾಲೆ ಕಣ್ಗಳಂ ಜ |
ಕ್ಕುಲಿಸಿತ್ತು ಪಜ್ಜಳಿಪ ವಜ್ರದ ಕಂಕಣಮಾಕುಮಾರನಾ ॥೯೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಂತುವಿನಂತೆ ಬಂದ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಕಿಂಚನನುಂ ಕಾಂಚನಪೀಠದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೇಳಿಕೆಯುಂ ಮಾಡಿ—

ವನಿತಾಪಾದಪಯೋಜಸಂಗಸುಖದಿಂದಂಗಕ್ಕೆ ರೋಮಾಂಚಮಾ |
ಯ್ತೆನೆ ನಟ್ಟಂತಿರೆ ಸೂಸೆ ಸೂಜಿಗಳನಾಪೊಂಜೂಜಿಯೊಂದೊಂದು ಚೂ ॥
ರ್ಮೆನೆಗೊಂಡೊಂದಲರಾಯ್ದು ತೋಯ್ದುತಱದಿಂದಿರ್ಪಂತು ಫುಲ್ಲಾಂಬುಜಾ |
ನನೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗೊಟ್ಟಳಂಗಜಸುಧಾಸಾರಂ ಪೊದಲ್ದಿಂದದಿಂ ॥೧೦೦॥

ಬಾಡಿದಲರಱಿಪೆ ನೆಱೆ ನಂ |
ಜೂಡಿದ ಸೂಜಿಗಳನುರಿಪಿ ಕುಂಭಿಯೊಳವನೇ ॥
ನಾಡಿದಳೊ ಸೂಜಿಗಳ ಕೂ |
ರ್ಪೊಡೆದ ಮೊನೆಯುಱದ ಮೇಲೆ ನಾನಾವಿಧದಿಂ ॥೧೦೧॥

ಪರೆದ ತಿಳಕಮನೆ ಕಂಡೆಸೆ |
ದಿರೆ ಕೊಟ್ಟುದ್ದಂಡಪಾದದುಗುರ್ಗ*ನ್ನಡಿಯೊಳ್ ||
ತರಳಾಕ್ಷಿ ತಿರ್ದಿದಳ್ ಚೆ |
ಚ್ಚರದಿಂ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾದದುಂಗುಟದಿಂದಂ ||೧೦೨||

ವ|| ಅಂತು ಸಮವಿಷಮಮೆಂಬೆರಡುಂ ತೆಱದ ನೃತ್ಯಮತ್ಯಂತಮನೋಹರಮುಂ ಕೌತುಕಕರಮುಮಾಗೆ ಮಗಧಸುಂದರಿ ಪಿರಿದುಬೇಗಮಾಡುತ್ತುಮಿರೆ ಮೆಯ್ಮಱೆದು ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ದ ನಯನಹಂಸಂಗಳ್ಗೆ ಪಯೋವರ್ಷಮಾದ ಪಯಂಗಳುಮಂ, ಬೆಡಗಿರ್ಪ ಪ್ರೊಳೆಯರ್ಕ[1]ಮಾಚಾಳಯಮಾದ[1] ಚಾಳೆಯಂಗಳುಮಂ, ಚತುಃಷಷ್ಟಿಕರ್ಮಂಗಳಾಲಂಬಹಸ್ತಮಾದ ಹಸ್ತಗಳುಮಂ, ಭಾವರಸಾಕೃಷ್ಟಿಗಳಾದ ದೃಷ್ಟಿಗಳುಮಂ, ಸರಸ್ವತಿ[2]ಗಳಂತಃ[2]ಕರಣಂಗಳಾದ ಕರಣಂಗಳುಮಂ, ಶೃಂಗಾರಶ್ರೀಗೆ ಹಾರಮಾದಂಗಹಾರಮುಮಂ, ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಚಾರುತ್ವಂಬಡೆದ ಚಾರಿಗಳುಮಂ, ನೃತ್ಯವಿದ್ಯಾದೇವತೆಗೆ ಮಂಡನಮಾದ ಮಂಡನಂಗಳುಮಂ, ಸುಲೀಲೆಗೆ ನೆಲೆಯಾದ ನಿಲವುಗಳುಮನವರವರ ಬಲದೆಡೆಗಳೊಳ್ ಪೊಸಯಿಸಿ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಕಾಳದೊಳ್ ತೂಗಿದಂತೆ ವಾದ್ಯದೊಳಳೆದಂತೆ ನಿರುತಮಾದ ನೃತ್ಯಂ ನೃತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಮನಭಿನಯಿಸುವಂತಾದುದೀ ಕಪೋತಖಗವಿಕೀರ್ಣಕನಕಸೂಚಿಸಂಚಯಸ್ಥಾಪನಕೌತುಕಕ್ರಿಯಾಕೌಶಲಮುಮಾಪುಷ್ಪಾಂಜಲೀಕ್ಷೇಪಣನೈಪುಣ್ಯಮುಮಾವಿಷಮವಿದ್ಯಾಸಾದನಮುಂ ಸರಸ್ವತಿಗಂ ಸಾರದೆಂದು ಕುಮಾರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿಂಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗುಡುವಂತೆ ಮಹೀನಾಥನಾಕುಮಾರಿಯುಮಂ ಕುಡೆ ಮಹಾವಿಭೂತಿಯಿಂ ಮದುವೆನಿಂದು,

ಅನುರಾಗಾಂತಂ ವಸಂತಪ್ರಿಯನ ವಿರಹದೊಳ್ ಗ್ರೀಷ್ಮತಾಪಜ್ವರಂ ಮೇ|
ದಿನಿಗಾದಂಪುಟ್ಟಿ ಮೇಲೇಂ ತಳೆದುದೊ ಮುಱಿಯಂ ಪ್ರಾವೃಷಂ ಚಂದ್ರಿಕಾಚಂ||
ದನಮುಂ ಸೂಸುತ್ತುಮೆತ್ತಂ ಶರದಮಿರದೆ ತಂದತ್ತು ತೆಂಗಾಳಿಯುಂ ಹೈ |
ಮನಮುಂ ಹೇಮಂತಮೆತ್ತಂ ಸುರಿದುದು ಶಿಶಿರಶ್ರೀತುಷಾರಂಗ[3]ಳರ್ಪಂ[3] ||

ವ|| ಅಂತು ಬಂದಾಱುಂ ಋತುಗಳೊಳಾದನುಭವೋಚಿತಕ್ರೀಡಾ

ಪಾ—1. ಕ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. 2. ಕ, ಗಳಂ. 3. ಗ, ದರ್ಷಂ.

ರಸಂಗಳನಾಱುಂ ರಸಂಗಳಂ ಸವಿನಂತೆ ಸವಿದು ಸಕಳಕಳಾಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಕ್ಕಮೇಕಪತಿಯಾಗಿ

ಅನುಪಮರಾಜ್ಯನಂದನೆಯರಾಕಮಳಪ್ರಭೆಗಂ ವಿಲಿಪ್ತಚಂ |
ದನಧವಳಾಂಗಿಗಾಮಗಧಸೌಂದರಿಗಂ ಪತಿಯಾದನಾವಣಿ ||
ಗ್ಜನದಧಿನಾಥನೊಂದೆ ಕೊರಳಲ್ಲಿಯೆ ಪುಟ್ಟೆ ಪೊಗೞ್ತೆವೆತ್ತ ಪ |
ದ್ಮಿನಿಗಮನಾರತಂ ಸಿತಸರೋಜನಿಗಂ ದಿನನಾಥನಾದವೊಲ್ ||೧೦೪||

ಅಸಿಯಳ ವಿದ್ಯೆ ಕೂರಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ನೃಪಾಗ್ರತನೂಜೆಯಿಂದೆ ಕೂ |
ರಿಸಿದುದಧೀಶನಂ ಸೊಬಗು ಕೂರಿಸುವಂತಿರೆ ಪೆಣ್ಣ ವಿದ್ಯೆ ಕೂ ||
ರಿಸುಗುಮೆ ತುಂಬಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಕೂರ್ಪವೊಲೊಪ್ಪೆ ವಿಚಿತ್ರಬಂಧದಿಂ |
ದೆಸೆದಿರೆ ಕಟ್ಟೆ ತಂದು ಸೊವಡಿಲ್ಲದ ಮಾಲೆಗೆ ಕೂಡಲಾರ್ಕುಮೇ ||೧೦೫||

ವ|| ಅಂತು ಮಗಧಸೌಂದರೀವಿವಾಹವಿಹಿತಮನಾದೀನಮಾನಸೆಯಾದ ಕಮಲಪ್ರಭೆಯು ಕನಲ್ದು ಮುದ್ದುಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ

ಹೃದಯಾಧೀಶಂ ಕುರುಳ್ಗವ್ವಳಸೆ ನುಡಿಸೆ ಮೇಲ್ವಾಯೆ ಲಲ್ಲೈಸೆ ಮೆಲ್ಪಿಂ|
ಮೊದಲೊಳ್ ಸರ್ವಾಕ್ಷಿಪಾತಂ ಬೞಿಕದು ನಯನಾರ್ಧಾವಲೋಕಂ ಬೞಿ
ಕ್ಕೊಂ || ದುದಯಂ ನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಂ ಬೞಿಕಿೞಿದುದಪಾಂಗೇಕ್ಷಣಂ ತಾಂ
ಬೞಿಕ್ಕಾ | ವುದುಮಿಲ್ಲಾಯ್ತುಗ್ಗಳಂ ಕಾಮದಮಿಸಿಯಳ ಸನ್ಮಾನದಿಂ ಮಾನ
ಮಲ್ತೇ ||೧೦೬||

ವ|| ಎಂಬಿನಂ ಕಮಳಪ್ರಭೆಗಂ ತನಗಂ ಹುರುಡಿಂದಮೇ ಪರಸ್ಪರಾನುರಾಗಮಳವಿಗೞಿಯೆ,

ಪುಳಕಂ ಪಕ್ಕೆಗೆ ಸಾರದಂತು ಬೆಮರೆಂದುಂ ಕುಂದದಂತರ್ಧಕು |
ಟ್ಮಳತಂಗಳ್ನಯನಂಗಳಾಳ್ಳಲರದಂತೊಂದೊಂದಱೊಳ್ ಪತ್ತಿ ಮೆ ||
ಯ್ಗಳಲಂಪಿಂ ಬಿಡದಂತು ಸೈಸಮಯದತ್ಯಾನಂದಮಾರಾತಿಯೊಳ್ |
ಮುೞುಗಿರ್ದಳ್ಳೆ*ರ್ದೆಮೂಡದಂತು ಕುವರಂ ಕೂಡಿರ್ದನಬ್ಜಾಕ್ಷಿಯೊಳ್ ||

ವ|| ಇಂತು ಮಗಧಸೌಂದರಿ ತನ್ನ ಪಾಳೆಯದೊಳಂ ವಾಸವಸಜ್ಜೆಕೆಯಾಗಿ,

ಪತಿಚಿತ್ತಾನರ್ದಸಿದ್ರಾವಿರಹಿತೆಯಿರುಳಂತಪ್ಪುದುಂ ಸುಪ್ತಪಾರಾ |
ವತಮುಂ ಬಂದೆತ್ತುವಳ್ ಹಂಸೆಗಳೆರಡೆಮೆಯೆಂಥಾಗಿಲೀಯ್ಯಳ್ನವಿಲ್ವಾ ||

ಣಿತಿಯಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಲೀಯಳ್ ಗಳಪುವ ಗಿಳಿಯಂ ತೂಂಕಡಂಗಾಣಲೀಯಳ್ |
ಕತೆಯಂ ಪೇೞೆಂದವಳ್ ಸಾರಿಕೆಯುಮನನಿವಂಗೆಯ್ದುಕಣ್ಗೆಯ್ಯಲೀಯಳ್ ||
ಅರಗಿಳಿಯಂ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ಪಿಡಿದೋದಿಸಲಮ್ಮಳ್ ಸುಯ್ಯ ಬೆಂಕಿಯಿಂ |
ಕರಿಮುರಿಯುಕ್ಕುಮೆಂದು ತೆಗೆದಪ್ಪಲುಮಮ್ಮಳ್ ಮೆಯ್ಯ ತಾಪದಿಂ ||
ಕುರವಕಮೆಯ್ದೆ ಸೀದಪುದೆಂದು ಕರಂ ತಿಳಕಾವನೀಜಮುಂ |
ಕೊರಗುಗುಮೆಂದು ನೋಡಲಣಮಮ್ಮಳ್ ತಪ್ತವಿಲೋಚನಾರ್ಚಿಯಿಂ||೧೦೯

ಪರಪಿ ನಱುಸುಯ್ಯ ಕಂಪಂ |
ಸುರತಸುಖಾಸ್ವಾದಸುಭಗಚಿಂತಾಭರದಿಂ ||
ಪಿರಿದು ವಿರಹಾರ್ತಿ ಬೇಟದ |
ಬಿರಿಮುಗುಳವೊಲಿರ್ಪಳಳಿಕುಳಾಳಕಿಯುದಱೊಳ್ ||೧೧೦||

ತಡೆದು ಬರೆ ಸಲ್ಲನೀಕ್ಷಿಪ |
ಮಡದಿಯ ಕಟ್ತಿಲಿಪ ಮೊಗಮುಮರುಣೇಕ್ಷಣಮುಂ ||
ತೊಡೆದಂಜನಮುಂ ಮುಱಿದಳ |
ವಡೆ ನೀರ್ಗುಂಕುವಮನೆಚ್ಚೆಕೊಂಡವೊಲೆಸೆಗುಂ ||೧೧೧||

ವ|| ಆಮಗಧಸೌಂದರಿಯು ಸೌಂದರವಿದ್ಯೆಯ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಮೆ ನಿರ್ವೇಗನಿಮಿತ್ತಮಾಗೆ

ಮನಮುಂ ವಿರಕ್ತಿಗಿತ್ತೊ |
ಳ್ಪನ ರಾಜ್ಯಮನಿಭ್ಯಕೇತುಕುವರಂಗಿತ್ತಂ ||
ತನುವಂ ತಪಕ್ಕೆ ಜಿತಶ |
ತ್ರುನೃಪಂ ನಿಯಮಸ್ಥಯತಿಯ ಪಾದಾಂತಿಕದೊಳ್ ||೧೧೨||

|| ದ್ರುತವಿಲಂಬಿತಂ ||

ಅವನಿ ಕೀರ್ತಿಸೆ ತಾಳ್ದದನಿಭ್ಯಕೇ |
ತುವಿನ ತಂದೆಯುಮೊಳ್ತಪಮಂ ಮನೋ ||
ಭವನನಂಡಲೆದಿಕ್ಕಿದ ಮಂದರ |
ಸ್ಥವಿರರೆಂಬ ಮುನೀಂದ್ರರ ಪಕ್ಕದೊಳ್ ||೧೧೩||

ಇನಬಿಂಬಂ ಕೋಂಟೆಯ ಕ |
ಟ್ಟನ ತೊತ್ತಳದಂಬುಗಂಡಿಯೊಳ್ನುಸುಳುತ್ತೊ ||

ಯ್ಯನೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿಲ್ವುದಾಪುರ |
ವನಿತೆಯುರಾಕರ್ಣಪೂರಕಮಳದ ತೆಱದಿಂ ||೧೧೪||

ಇಂದುವ ಬಿಂಬಂ ಪೆಱಯಿಗೆ |
ಯಿಂದಂ ಪಿಡಿವಡೆದು ಕಿಱಿದುಬೇಗಂ ನಗರೀ ||
ಸೌಂದರಿಯು ಕೆಯ್ಯ ಕೇಳಿಯು |
ಕಂದುಕದಂತಿರ್ಪ್ಪುದೊಪ್ಪೆ ಪತನೋತ್ಪತನಂ ||೧೧೫||

ಅವಿರಳಕೇತಕಪರಿಮಳ |
ನವಾಪ್ತಶೈತ್ಯಂ ಸಮುದ್ಯನಳನೀಳಗಳಂ ||
ಪವನಪವನಾಸನಿಂದುವು |
ದು ವಿಯೋಗಪ್ರಾಣಪವನನಂ ಪುರವರದೊಳ್ (?) ||೧೧೬||

ವ|| ಎಂಬ ಪೊಗೞ್ತೆಗೆ ಜನ್ಮಗೃಹಮುಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಕುಳಗೃಹಮುಂ ಕಳಾಧಿದೇವತೆಗೆ ಕೇಳೀಗೃಹಮುಮಪ್ಪ, ರಾಜಗೃಹಕ್ಕಧಿರಾಜನಾಗಿ,

ಕರಧಾರಾಸ್ವಾದನಂ ಚುಂಬನಮಧುಪಸುಹೃತ್ಸಂಗಮಾಲಿಂಗನಂ ವೀ |
ರರಸಸ್ವೇದಾಂಬುದ್ರಪ್ರಾಹತಹತಿಸಿತಕಾಮಾಂಕುಶಾಗ್ರಕ್ಷತಂ ಕುಂ ||
ಜರಕುಂಭಾಸ್ಫಾಲನಂ ಪೀವರಕುಚಕಲಶಾಸ್ಫಾಲನಂ ಲೀಲೆಗಾಗು |
ತ್ತಿರೆ ರಾಜ್ಯಶ್ರೀಯ ಸಂಭೋಗಮನೊದವಿಸಿದಂ ರಾಜವಿದ್ಯಾವಿಳಾಸಂ||೧೧೭||

|| ಗದ್ಯ ||

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗ್ಯಭಂಗಿನಿಧಾನ ದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿ ಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ,
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸಜ್ಜಿವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಪತಿಯುಂ ಸೈಪಿಂ ಪೃ |
ಥ್ವೀಪತಿಯುಂ ವೀರಪತಿಯುಮಿರ್ಪುದುಮಿರದ ||
ಲ್ತಾ ಪೊತ್ತುವಿತ್ತು ಕೀರ್ತಿ |
ಶ್ರೀಪತಿಯಾದಂ ಸರಸ್ವತೀಶೃಂಗಾರಂ ||೧||

ಪೊಂಪಟ್ಟಮಪ್ಪಪೊಲಲ್ಮೂ |
ರ್ಖಂ ಪಂಡಿತನಪ್ಪ ತೆಱದೆ ವಾಣಿಯ ದಯೆಯಿಂ ||
ಗಂ ಪರವನರಸನಾಗಿ |
ರ್ದಂ ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಸೈಪು ಸಮೆಯುಲಾಱದುದುಂಟೇ ||೨||

ವ|| ಒಂದು ದಿವಸಮಾಸ್ಥಾನಮಾರ್ತಾಂಡಂ ಮಾರ್ತಂಡೋದಯ ಸಮಯದೊಳೊಡ್ಡೋಲಗಂಗೊಟ್ಟಿರೆ—

ಕರಿಕುಂಭದ ಮುತ್ತಂ ಕ |
ತ್ತರಿಮಿಗಮುಂ ಸಿಂಹಶಾಬಮುಂ ದರ್ಶನಮಿ ||
ತ್ತರವಣಿಸಿ ಕಂಡನಾಧಿ |
ವರನಾಯಕನಿಭ್ಯಕೇತು ಭೂನಾಯಕನಂ ||೩||

ವ| [1]ಕುಡ[1]ಲೊಡನಾರ್ಗಂ ಮಾಡದ ಮೋಹಮನವಂಗೆ ಮಾಡಿ ಸೇನಾಪತಿಪದವಿಯುಂ ಕೊಟ್ಟು ತನಗಾತನೇ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸಭೂಮಿಯುಂ ಪರಮಪ್ರೇಮಭೂಮಿಯುಮಾಗೆ ಮಳಯಾನಿಳಂಬೆರಸು ವಸಂತನ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ವಂತೆ ದೂತಾಯಾತಧೀವರಂ ಬೆರಸು ವಿಳಾಸವಸಂತಂ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯುತ್ತುಮಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಅಮಂದರಧೀರಂ ಮಂದರಸ್ಥವೀರಭಟ್ಟಾರಕರ ಸಮೀಪದೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ದದೂರದೇಶದೊಳಿರ್ದ ಧೀವರಾಖ್ಯನಲ್ಲಿಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪತ್ತೆಸಾರ್ದು ಸಾರ್ದ್ರಹೃದಯನಾಗಿ ಮನಃಪ್ರಿಯವಚನಾಮೃತಮಂ ಕಿವಿಗುಡಿತೆಯಿಂ ಕುಡಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು—

ಎನಗೀಮೀಂ[2]ಗು[2]ಲಿಗನ ಮೋ |
ಗನಿಮಿತ್ತಂ ಪ್ರೇಮಮಣುಗಮಗನೊಳಮೊಲ್ವಂ ||

ಪಾ—1. ಕ, ಗ—ತೊಡ. 2. ಕ, ಗ—ಬು.

ಗನೆಯೊಳವೂಗದುದಾಯಿತ್ತದ ।
ನನುಪಮ ನಿರ್ವಾದಬೋಧಭೂಸುರ ಬೆಸಸಿಂ ॥೪॥
ಎನೆ ನಿನ್ನ ಪೊಂದ ಭವದಂ ।
ಗನೆ ವಾಗುರೆಯೆಂಬಳೀತನಾಭವದೊಳ್ ಸೀಂ ॥
ವನಚರನೆ ಎನಲೊಡಂ ತೆ ।
ಕ್ಕನೆಪ್ರೊದಂ ಜಸ್ಮನಾಟಕಕ್ಕವನೀಶಂ ॥೫॥
ಆರೇನಾದಪರೆಂಬುದ
ನಾರಱವರೊ ಜಗದೊಳುಳ್ಳ ರೂಪುಗಳಂ ಸಂ ॥
ಸಾರಿಯುಮಸೂತ್ರಧಾರ ।
ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ಪೊತ್ತುಸುತ್ತಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿರ್ಪಂ ॥೬॥

ವ॥ ಎಂದು ಬೇಗದಿಂ ನಿರ್ವೇಗಪರನಾಗಿ ಸುಕೇತುವೆಂಬ ತನ್ನ ತನಯಂಗಿಭ್ಯಕೇತು ರಾಜ್ಯಭಾರಮನಿತ್ತು ತಪೋರಾಜ್ಯಭಾರಮನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲೊಡನೆ—

ಯುವತಿ ಕಮಳಪ್ರಭೆಯುಮ ।
ತ್ಮವಲ್ಲಭಪ್ರೇಮದಿಂ ತಪಂಬಟ್ಟಳ್ ಕಾಂ ॥
ತವಸಂತಂ ಬೀತೊಡೆ ಮಾ
ಧವಿಲತೆಯುಂ ಪಿಂತೆ ಬೀಯದೇನಿರ್ಪುದೇ ॥೭॥
ಅಪ್ರತಪತಿಪದಕಮಳಮ
ಧುಪ್ರತನೇದಾಗಿ ಧೀವರಂ ಲೋಪಿತಪಾ ॥
ಪಪ್ರಣನಣುವ್ರತಾದಿಗು ।
ಣವ್ರತ ಶಿಕ್ಷಾವ್ರತಂಗಳಂ ಕೈಕೊಂಡಂ ॥೮॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಕರಕೇತುವಿಂಗೆ ಧೂಮಕೇತುವಾಗಿಭ್ಯಕೇತು ದಿವ್ಯಕುಂತಳ ಕಟಾಕ್ಷಧವಳ ದೀಧಿತಿಸುಧಾಸೌಧಮಪ್ಪ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪದ ಶ್ರೀನಿಳಯ ವಿಮಾನದೊಳ್ ಶ್ರೀದೇವನೆಂಬ ದೇವನಾದಂ. ತಪಸ್ತಪನವಿಕಸಿತ ವದನಕಮಳಪ್ರಭೆಯಪ್ಪ ಕಮಳಪ್ರಭೆಯುಂ ಸುಪ್ರಭವಿಮಾನದೊಳ್ ವಿಮಲಪ್ರಭನೆಂಬ ದೇವನಾದಳ್. ವ್ರತಸ್ವರೂಪನಿರೂಪಣಪ್ರವೀಣಪರಮಾಗಮ ಶ್ರವಣನಿರ್ಮಳಭೂತಧೀವರನಪ್ಪ ಧೀವರನುಂ ವಿದ್ಯುತ್ಪ್ರಭವಿಮಾನದೊಳ್

ಶ್ರುತಪ್ರಭಾಂಕನೆಂಬ ದೇವನಾದಂ. ಇಂತಾಮೂವರುಂ ಸುರಲೋಕ ಸೌಖ್ಯಮನನುಭವಿಸಿ ಬಂದು—

ಶ್ರೀದೇವಂ ಚಿಂತಾಗತಿ ।
ಯಾದಂ ವಿಮಳಪ್ರಭಂ ಮನೋಗತಿಯುಂ ತಾ ॥
ನಾದಂ ಶ್ರುತಪ್ರಭಾಂಕನು ।
ಮಾದುರಿತಾರಾತಿ ಚಪಳಗತಿ ತಾನಾದಂ ॥೯॥

ವ॥ ಇದು ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಮೂವರ ಭವಪಂಚಕಪ್ರಪಂಚಿತಪ್ರೀತಿ ನಿಮಿತ್ತಮೊಂದು ಹಿತೋಪದೇಶಮಂ ಕೇಳ್ವುದು—

ಇದಱೊಳಿರುವ ನವರಂ
ಧ್ರದೊಳಪಘನಘಟದೊಳಟನಶೀಲನದಿಂ ಪೋ ॥
ಪುದು ಚೋದ್ಯಮೆ ಇರ್ದಪುದೆಂ ।
ಬುದೆ ಚೋದ್ಯಂ ಪ್ರಾಣಪವನನನುಚಿತಭವನಂ ॥೧೦॥

ಎಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪ ವೆನಣುವೆ (?) ।
ಕೆಡೆವಂತಿರೆ ತಂತು ತೀವ್ರದುಂ ಹತಕಾಯುಂ ॥
ಕೆಡೆವುದು ಕಾಣಲ್ಕಲ್ಲದೆ
ನಡಪುಡನಱಿವನ್ನನಾವನಾಯುವ ತವಿಲಂ ॥೧೧॥

ವ॥ ತಿಂಗಳಂತೆ ನಿನಗೊಂದೇ ತಿಂಗಳಾಯುಷ್ಯಮವಶ್ಯಂ ಪರವಶನಾಗಿ ಪರಲೋಕಹಿತಮನೆ ಮಾಡೆಗೊಳ್ವುದು ಮಪರಾಜಿತನಿಂತೆಂದಂ :—

ಇಂದುಗಮಿನಂಗ[1] ಮಂಬುದ[1] ।
ಬೃಂದಕ್ಕಂ [2]ಪುಳಿನಶೋಭೆಗಂ[2] ಮೇದಿನಿಗಂ ॥
ಮಂದಾನಿಳಂಗಮಿನ್ನೆ ।
ವ್ಮಂದಿಗರ್ಗಂ ನಲೆ ಪರೋಪಕಾರಮೆ ಶೀಲಂ ॥೧೨॥

ಗುಣದಿಂದಂ ಸಹಜಾತಮಿಾಪದ ರಿಣಂ ಬಳ್ಳಿತ್ತು ಸಿಪ್ಪಿಾಮಹಾ ।
ಗುಣದಿಂದಲ್ಲಮತತ್ವಮಂ ಬಿಸುಟೊಡಂ ತಾಂ ಬಿಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಮ್ಮ ಮೇ ॥
ಗಣ ನಿಮ್ಮೊಂದು ಮಮತ್ವಮಿಂತುಟು ರಿಣಂ ಕ್ಷೇತ್ರವ್ಯಮೆಂದಂದು ಚಾ ।
ರಣಯುಗ್ಮಕ್ಕತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಱಗಿದಂ ವಿದ್ಯಾವಧೂವಲ್ಲಭಂ ॥೧೩॥

ಪಾ—1. ಕ, ಗ—ಪೆಂಬುಧ. 2. ಕ, ಪಳನಸಾಪೆಗಂ.

ವ || ಎಱಗುವುದುಮವರಭ್ಯುದಯಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತನಾಗೆಂದು ಪರಸಿ ಪೋದರಿತ್ತಲಪರಾಜಿತನುಂ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷಣಮುಮಹಂಕಾರಮಿಲ್ಲದೆ ಪರಮಪ್ರೀತಿ ಪೊೞಲಂ ಪುಗುವಂತೆ ಪೊೞಲಂ ಪೊಕ್ಕು ನೆರೆಮನೆಗೆ ವರ್ಷಾಂತರಮನೆಗೆವಂದು ಸಗ್ಗಕ್ಕೆ ಸಲ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಇವಲ್ಲದಿವು ಸಲ್ಲವೆಂದುದ್ಘೋಗಿಸುತ್ತುಂ ತ್ಯಾಗದಾನಂಗಳೊಳಂ ಸಾಂಯುಗೀನಜಗಂಗಳೊಳಂ ಕಾಲ್ಗುಡದ ಮೋಹಮುಂ ಧರ್ಮಧವಳದ್ವಿರದನಮನೇಱಿಸಿ ಪವನಜವಸತ್ವರತುರಂಗಮಂಗಳ ಮೇಗಣ ಮನಮನುಚ್ಚೈಶ್ರವಮಪ್ಪ ವೈರಾಗ್ಯವಾಜಿಯ ಬೆಂಗೆವರಿಸಿ ಮುಂದಲೆಯ ಕಸದಂತೆ ಮುಂತಿರ್ದ ಕಸವರಮಂ ಸತ್ಪಾತ್ರದ ಕೆಯ್ಗೆ ಮಂಣಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಿ,

ಪರಿತಾಪಾತಪಮುೞ್ಗಿದತ್ತೊಗೆದುದುದ್ಬೋಧಪ್ರದೀಪಂ ದಮ |
ದ್ವಿರದಾರೂಢನೆನಾದೆನೇವೆನಿದನೆಂದಂದಾನೃಪಂ ಛತ್ರಚಾ ||
ಮರಸಿಂಹಾಸನಮೆಂಬಿವಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ಪ್ರೀತಿಂಕರಂಗಿತ್ತ[1]ನಾ ||
ಳ್ವರೆ[1] ಮಿಕ್ಕಚ್ಯುತರಾಜ್ಯಮಂ ಪಡೆವವೊಲ್ ಸಾಮಾನ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಂಬೞಿಯುಂ ಬಂಡಾರದ ಪೊನ್ನೆಲ್ಲಮಂ ತೆಗೆಸಿ ತ್ರಿಭುವನಾಭರಣಮೆಂಬ ಜಿನಮಂದಿರದ ಮುಂದೆ ಮಂದರಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಪಂಚರತ್ನಸಂಚಯದಿನದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಕುಜಂಗಳಂ ಕಲ್ಪಿಸಿ ನಕ್ಷತ್ರಮಾಲೆಯೆಂಬ ಹಾರಮುಂ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರೆಂಬ ಮಣಿದರ್ಪಣಂಗಳುಮಂ ಬಲವರಿಸಿ

ಅನಘಂ ತಾನೆ ಮಹೇಂದ್ರನಾಗಿ ಮಹನೀಯಾನರ್ಘ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯಮಂ |
ಡನಮಾಳಾಂಶುಸಹಸ್ರನೇತ್ರತಸುರಾಜೇಂದ್ರಂ ಜಿನೇಂದ್ರಂಗೆ ಮ ||
ಜ್ಜನಮಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ನಿರ್ಮಳಾಧ್ವರಮನಂದಷ್ಟಾಹ್ನಿಕಂ ಮಾಡಿ ತ |
ತ್ಕನಕಾದ್ರೀಂದ್ರಮನಿತ್ತನರ್ಥಿನಿಕರಕ್ಕಾಧೈರ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ||೧೫||

ರಮಣೀರಾಗವಿಕಾಸಕೋಶಫಲನಾಂಭೋಜಾತಲಾವಣ್ಯಮಂ |
ದಮಧೂಚ್ಛಿಷ್ಟಮನುಂಡು ಬೆಂಡುನೆಗೆದಸ್ಪೃಶ್ಯಂಗಳಾಗಿರ್ದ ತ ||
ನ್ನ ಮನೋನೇತ್ರಮದಾಳಿಗಳ್ಗೆ ಸಮಗಂಗಾಸ್ನಾನದಿಂ ಶುದ್ಧಿಯಂ |
ಸಮೆದಾಸಂಯಮಭಾಜನಂ ಜಿನಪದಾಂಭೋಜಂಗಳೊಳ್ ಸಾರ್ಚಿದಂ ||೧೬||

ವ|| ಅನಂತರಂ ಬಾಂಧವಬಂಧನಮಂ ಪಱಿದು ಪಂಚಮುಷ್ಟಿಯಿಂ

ಪಾ—1. ಗ— ನೊಳ್ವರೆ.

ಕೇಶಪಾಶಂಗಳಂ ಪಱಿದುಱಿದೆಪ್ಪತೆರಡು ದಿವಸವಂ ಪ್ರಾಯೋಪಯೋಗ ಸನ್ಯಸನದಿನಿರ್ಪತ್ತೆರಡು ಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯಮಂ ಪಡೆದಂತಚ್ಯುತಸಾಂತಕರವಿಮಾನದೊಳಚ್ಯುತೇಂದ್ರನಾಗಿ,

ಭೋಗಾಮೃತಮಂ ಪುಣ್ಯನಿ |
ಯೋಗದಿನೀಂಟುತ್ತುಮಿರೆಯು [1]ಮಾಱಿದ[1]ತ್ರಿಷ್ಣಾ ||
ವೇಗಮಿದೇಂ ದ್ವಾವಿಂಶತಿ |
ಸಾಗರಜೀವನಮನೀಂಟಿದತ್ತನಿಮಿಷನಾ ||೧೭||

ಇತರರ ಸಂಪತ್ತೇನ |
ಚ್ಯುತಕಲ್ಪದಿನಾಯುರಬ್ಧಿಯುವಸಾನದೊಳ ||
ಚ್ಯುತನಚ್ಯುತನಾದಂ ಯುವ |
ಹತಕಂ ಸುಸ್ಥಿತರನಾರುಮಂ ಸ್ಥೈರಿಪನೇ ||೧೮||

ಎಂದುಂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಚಲಂ |
ಸಂದುದು ಮೂಜಗದೊಳಚಲಮೆಂದೊಡೆ ನಗುತುಂ ||
ಬಂದು ತಳರ್ಚುಗುಮಚ್ಯುತ |
ನೆಂದೊಡೆ ಕೆಡಪುಗುಮಧಮರನೆಂದೊಡೆ ಕೊಲ್ಲಂ ||೧೯||

ನಿರುಪಮಜಂಬೂದ್ವೀಪದ |
ಭರತಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಸ್ಯಸಂಪದಮೆನಿಕುಂ ||
ಕುರುಜಾಂಗಣಜನಪದಮ |
ಲ್ಲಿ ರಂಜಿಕುಂ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಂ ಪೊಸದೆನೆವೋಲ್ ||೨೦||

ಮೃಗಮೆತ್ತ ನೃಗಮುಗ್ಧವೀಕ್ಷಿತಮ[2]ದೆತ್ತಂ ಜ್ವಾಲ[2]ಮೆತ್ತೋಷ್ಠಲ|
ಕ್ಷ್ಮಗೆ ನೋಂತಾಲದ ಪಣ್ಣದೆತ್ತ ಬಱಿಯಾಪ್ರತ್ತೆತ್ತ ಕೇಶಾಸಿರೋ ||
ಮಗಮೆ[3]ತ್ತಂ ತಮವೆತ್ತ[3] ಪೀರ್ವಮೃತಮೆತ್ತಂತಾಪುರಸ್ತ್ರೀಮುಖೇಂ |
ದುಗಳಂ ಪೋಲಿಸಿ ಪೊಂಗುವರ್ಸಮ[4]ರತ[4]ಶಾತ್ರಂಗಳಂ ತಿಂಗಳಂ ||೨೧||

ನಡೆ ನೋಳ್ಪರ ಕಡೆಗಣ್ಣಂ |
ಕಡುನಲ್ಲರ ಮನವುಮೊಡನೆ ಪೊತ್ತುವು ಪುರದೊಳ್ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಮಾರ್ಪದ. 2. ಗ,—ಧೆತಚ್ಚಾ. 3. ಗ,—ತ್ತಂಕಮದೆ. 4. ಗ,—ತನು.

ಮಡದಿಯರ ಮೊಲೆಯನಲ್ಲದೊ |
ಡುಡಿಯವೆ ಬಳವಳಿಕೆವಡೆದ ಬಡನಡು ಭರದಿಂ ||೨೨||
ಆಪುರಮನಾಳ್ವನವ್ರ್ಯತಾ |
ಳಾಪಂ ಯಮಕೋಪನತ್ಯುದಾರಂ ಧೀರಂ ||
ರೂಪೇಕ್ಷುಚಾಪನನ್ವಯ |
ದೀಪಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರನವನತಾರಿನರೇಂದ್ರಂ ||೨೩||
ದಯಿತೇಕ್ಷಣಮುಗ್ಧಮೃಗಂ |
ವಿಯತ್ಪ್ರದೋದ್ಬಾಸಿ ರುಧಿರಕರ್ದಮವಲ್ಮೀ ||
ಕಯುತಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಮುಖ |
ಪ್ರಿಯಚಂದ್ರಂ ಕೀರ್ತಿಚಂದ್ರನೆಸೆವಸಿಚಂದ್ರಂ ||೨೪||
ಆಮಹಿಸತಿಯ ಮನಃಪ್ರಿಯೆ |
ಕಾಮಿನಿ ಮಿಕ್ಕಗ್ರಮಹಿಷಿ ತಾನೆನಿಸಿರ್ದಂ ||
ಶ್ರೀಮತಿಯೆಂಬಳ್ ದಾನ |
ಶ್ರೀಮತಿಯಿಂ ಕಾಮಧೇನುವೆನಿಸಿದಳೆಳೆಯಂ ||೨೫||

ಅವಳಂಗಚ್ಛವಿಗೋತು ಪಚ್ಚೆ ಕುರುಳಂದಕ್ಕೋತು ನೀಳಂ ನಖ |
ಚ್ಛವಿಗೋತುಜ್ಜ್ವಳವಜ್ರಮೆಲ್ಲ ಸುಲಿಪಲ್ಗೋತಚ್ಛ ಮುಕ್ತಾಫಳಂ ||
ಪವಳಂ ಬಾಯ್ದೆಱೆಗೋತು ಬಂದು ಸಲೆ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಗೆಯ್ವಂತೆ ರ |
ತ್ನವಿಭೂಷಾವಳಿಯೊರ್ಮೆಯುಂ ತೊಲಗವಂತಾಶ್ರೀಮತೀದೇವಿಯಂ ||೨೬||

ಆನೃಪತಿಗಮಾರಾಜ್ಞಿಗ |
ಮಾನಾಕಜನೊಸಗೆ ಪುಟ್ಟೆ ಪುಟ್ಟೆ ಮಹಾ[1]ಪು ||
ಣ್ಯಾನೀಕಂ[1] ಪಡೆದಂ ಶಿಶು |
ಭಾನುದ್ಯುತಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನೆಂಬೊಳ್ಪೆಸರಂ ||೨೭||

ಆರಾಜಪ್ರಿಯಸೂನು ತನ್ನೆಳವೆಯಂದುದ್ದಾಮವಾಗ್ದೇವಿಯಂ |
ಧೀರಂ ಯೌವನದಂದು ಸನ್ನುತಸುನಂದಾದೇವಿಯಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾ ||
ಚಾರಖ್ಯಾತಿವಿಧೇಯನೀತಿಯುಱೆಯಲ್ಕಲ್ತಂದು ಲೋಕಸ್ತುತಂ |
ವೀರಶ್ರೀಯನಲಂಪಿನಿಂ ಮದುವೆನಿಂದುತ್ಸಾಹವುಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ||೨೮||

ಪಾ—1. ಗ,—ಪುಣ್ಯಾನನ್ವಿತ.

ಬೇಡ ಕೊಲಲೆಂಬ ತೆಱದಿಂ |
ಕ್ರೀಡಾರಸದಿಂದೆ ರಾಜತನಯಂ ಕೊಂಬಂ ||
ದಾಡೆಯುಮಂ ಕಿಱ್ತೇನೊಡ |
ನಾಡಿಸುವನೊ ಕಾಡ ಕರಿಗಳಂ ಹರಿಗಳುಮಂ ||೭೯||

ವ|| ಅಂತಿರಿವನೊಱ್ದ ಪ್ರಾಯದ ಪುತ್ರನಂ ಕಂಡು ಸಂಸಾರದ ಕಡೆಗಂಡಂತೆ ಸಂತೋಷದಂತನೆಯ್ದಿ,

ಚಂದ್ರಂ ಬುಧಂಗೆ ಕುಡುವವೊ |
ಲಿಂದ್ರಪ್ರತಿಮಂಗೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಂಗಾಶ್ರೀ ||
ಚಂದ್ರಂ ರಾಜ್ಯಮನಪಗತ |
ತಂದ್ರಂ ಕೊಟ್ಟೊಳ್ಪಕ್ಕೆ ಕಚಮಂ ಕೊಟ್ಟಂ ||೩೦||

ಮಂದರಕುಧರಸಮಾನಸು |
ಮಂದಿರಗುರುಪಾದ ಸೇವೆಗೆಯ್ದಾಚರಿಸು ||
ತ್ತಂದಂದಿಂಗಕಳಂಕಂ |
ಕುಂದಿದನುತ್ತಮತಪಶ್ರೀತಂ ಶ್ರೀಚಂದ್ರಂ ||೩೧||

ವಿಗತವಸನಾಂಶು[1] ವಿರಸಂ[1] |
ಪ್ರಗಲ್ಭನಿಷ್ಕಪಟವೃತ್ತಿರಹಿತಂ ವಿಮಲ ||
ಪ್ರಗುಣನುಪಶಾಂತಕಾಮಂ |
ಪೊಗಸಿನ ಚಂದ್ರಂಬೊಲಿರ್ದನಾಶ್ರೀಚಂದ್ರಂ ||೩೨||

ಇತ್ತ ಪಿತೃವಿತ್ತರಾಜ್ಯಮ |
ನಿತ್ತು ಭುಜಕ್ಕಾಜ್ಞೆಯುಂ ವಿರೋಧಿಗಳ ನೊಸ ||
ಲ್ಗಿತ್ತರಸುಗೆಯ್ದನಾತ್ಮಾ |
ಯತ್ತಂ ಕಲಿ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನಯನಯನಿಷ್ಠಂ ||೩೩||

ಧೃತಿವೆತ್ತತವದಿಗ್ಜಯೋದ್ಯಮಭವದ್ಭೇರೀಪ್ರಣಾದಕ್ಕೆ ಕಂ |
ಪಿತಮುಪ್ಪಾದಿಯ ಕೂರ್ಮನಂ ಫಣಿಪನಂ ದಿಗ್ದಂತಿಯುಂ ಗೋತ್ರಪ ||
ರ್ವತಮುಂ ಭೂಮಿ ಬಿಸುಟ್ಟು ಬಂದು ಪಿರಿದುಂ ನಿಶ್ಚಿಂತದಿಂ ಸು |
ಪ್ರತಿಷ್ಠತಮಾಗಿರ್ಪುದು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠತಪಟಿಷ್ಠೋದ್ದಂಡದೋರ್ದಂಡದೊಳ್||

ಪಾ—1. ಗ,— ವಿಸರಂ.

ಮಾನಂ ಸದ್ಧರ್ಮಿಯರ್ದೀಕ್ಷಾಗುರು ಸುರಗಿರಿಗಂ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಸ್ತಂ|
ದಾನೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾತ್ಮಾಕೃತಿಯತನುಗೆ ಬಿಲ್ಲೋಜನೋಜಃಪ್ರಸಾದಾ |
ಧೀನಂ ತನ್ನುಕ್ತಿ ವಾಗ್ನರ್ತಕಿಗಖಿಳಕಳಾಲಾಸ್ಯಶೈಲೂಷನಾಗ |
ಲ್ತಾನಾಯ್ತೆಂಬನ್ನಮಾದಂ ಜಗಮನೆಱಗಿಸಲ್ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ಗರಿಷ್ಠಂ ||೩೫||

ಆದತ್ತು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಧ |
ರಾದಯಿತಂಗಧಿಕದೃಷ್ಟಿಯೆನೆ ಮೇದಿನಿ ಭಾ ||
ಗ್ಯೋದಯಮಂ ಪಡೆದ ಸುನಂ |
ದಾದೇವಿ ಸುದೃಷ್ಟನೆಂಬ ಮಗನಂ ಪಡೆದಳ್ ||೩೬||

ಉಕ್ಕೆವದೆಳೆ ಮಾಯದ ಕೊಳ |
ರ್*ಕ್ಕಿಯ ಗೆಳೆ ತಿಳಕವಿಡುವ ಪೊಳೆ ಪುಸಿಯುಪುಣಿಲ್ ||
ಟಕ್ಕಿನ ಬಿಸಲತೆ ಮುತ್ತಂ |
ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದ ಪವಳದಂತೆ ಮುರುಳಿಸುವಂಗಂ ||೩೭||

ಊಡುವ ಪೊಸದಳಿರಲರಂ |
ಸೂಡಿರ್ಪಳಿ ಕಂಪನಱಿವ ಸಂಪಗೆ ನಯದಿಂ ||
ನೋಡುವ ನಿಡುನ್ಯೆದಿಲ್ಗಾ |
ತಾಡುವ ತಾವರೆ ವಿರಾಜಿಕುಂ ನೃಪಸತಿಯಾ ||೩೮||

ಪ್ರಭೆಯುಂ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕ |
ಲ್ಪಭೂರುಹಂ ಪುಷ್ಪಮಂಜರಿಯಿನೆಸೆವವೊಲಾ ||
ತ್ರಿಭುವನಭೂಷಣನೆಸೆದಂ |
ಶುಭನಂದನೆಯಿಂ ಸುನಂದೆಯಿಂದನವರತಂ ||೩೯||

ಪಡೆದು ಯಶೋಧರಯತಿಪತಿ |
ಯಡಿದಳಿ*ರ್ಗಳನೆಱಗಿ ಕೆಯ್ಯೊಳರ್ಕಲ್ಪಡೆದಾ ||
ಗಡೆ ಪಂಚಾಶ್ಚರ್ಯಮುಮಂ |
ಪಡೆದಂ ಸತ್ಪಾತ್ರದಾನಿ ಪಡೆಯದುದುಂಟೆ ||೪೦||

ಪಡೆಯಲೆ ಬರ್ಪುದಾಪುರುಷವೇದಿಯನಿಂದ್ರನರೇಂದ್ರಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ |
ಪಡೆಯಲೆ ಬರ್ಪುದಾರಯೆ ಸುಪಾತ್ರಮನೊಂದನೆ ಯೋಗ್ಯಕಾಲದೊಳ್ ||

ಪಡೆಯಲೆ ಬಾರದಲ್ಲದೆಡೆಗೀವವನೇವಡೆದಂ ಸುಪಾತ್ರಮಂ ।
ಪಡೆದನೆ ವಸ್ತುವಂ ಪಡೆದನಾತನ ಪುಣ್ಯಮೆ ಪುಣ್ಯಕಾರಣಂ ॥೪೧॥

ಪಡೆದುಂ ಪಣಮಂ ಪಾತ್ರಂ ।
ಬಡೆಯದೊಡದು ನಿಷ್ಫಲಂ ಫಲಾರ್ಥಿಗೆ ಪಾತ್ರಂ ॥
ಬಡೆವುದೆ ಪುಣ್ಯಂ ಪಣಮಂ ।
ಪಡೆವುದು ಪುಣ್ಯಮೆ ಪಣಂ ಮಹಾಹಿಂಗಮಿಲ್ಲಾ ॥೪೨॥

ತಡೆಯದೆ ಮುಗಿಲ್ಗೆ ಕುಡುವುದು ।
ಕಡಲಿತರಜನಕ್ಕೆ ಕೈಪೆಯುಪ್ಪುದು ಕುಡಲು ॥
ಳ್ಳೊಡೆ ಪಾತ್ರಮುಱಿದು ಮಾಣದೆ ।
ಕುಡುವುದಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟೊಡೇಂ ಪುರುಳುಂಟೇ ॥೪೩॥

ಸ್ವಾತಿಯ ಮುಗಿಲ್ಗೆ ತಾನಿ ।
ತ್ತಾ ತೋಯಂ ರತ್ನಮಾಗೆ ರತ್ನಾಕರಮಾ ॥
ಯ್ತಾ ತೋಯದಿನೆಡೆಯಱಿಯದೆ ।
ಪಾತಾಳಕ್ಕಿತ್ತ ತೋಯಮೇನಾಯ್ತಱಿಯಾ ॥೪೪॥

ದೇವರ್ಗಲ್ಲದೆ ಕಳೆಯಂ ।
ಜೈವಾತೃಕನೀಯದಂತಿರುತ್ತಮಪಾತ್ರ ॥
ಕಿತ್ತೀವುದು ಧನಮಂ ಸೌಖ್ಯಮ ।
ನೀವುದದುಂ ತವೆಯದಾಯುಗಾಂತಂಬರೆಗಂ ॥೪೫॥

ತರಳಜಳಬಿಂದು ಮೌಕ್ತಿಕ ।
ಭರಮಪ್ಪವೊಲುದಧಿಶುಕ್ತಿಪತಿತಂ ನೀರುಂ ॥
ಪಿರಿದಪ್ಪ ಪುಣ್ಯಮಕ್ಕುಂ ।
ಪರಮತಪೋಧನರ ಪಾಣಿಸಂಪುಟಪತಿತಂ ॥೪೬॥

ಕುಡುವಾತನರ್ಥಿಯಪ್ಪಂ ।
ತೊಡರದೆ ಕೊಳ್ವಾತನುತ್ತಮಪ್ರಭುವಪ್ಪಂ ॥
ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಧರ್ಮಪಾತ್ರಂ ।
ಪಡೆದುನ್ನತಿಯುಂ ಸುರಾದ್ರಿಯುಂ ಪಡೆದಪುದೇ ॥೪೭॥

ಓವಿ ಫಳತರುಗೆ ನೀರ್ಗಳ |
ನೀವುದುಮಂ ಬೈತು ಬಿತ್ತನೊಲವಿಂ ಬೆಳೆಗೆ ||
ಯೀಗ್ಗುವುದುಮಂ ಸತ್ಪಾತ್ರ |
ಕ್ಕೀವುದುಮಂ ದಾನಮೆಂಬ ನಾಚಿಕೆಯುಂಟೇ ||೪೮||

ಬಿಡುಮುತ್ತಂ ಮಾಣಿಕಮಂ |
ಪಿಡಿದೊಡ್ಡಿದ ಯತಿಯ ಕೆಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕಿದಪರೆಯೊ ||
ರ್ಪಿಡಿಗೂಟಿನಿಕ್ಕಿ ಸಗ್ಗಂ |
ಬಡೆಯದ ನರನೆಗ್ಗನಲ್ತೆ ಭುವನಾಭರಣಾ ||೪೯||

ವ|| ಎಂದು ಪೇಳ್ವ ಧರ್ಮೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ವಚನಾಮೃತದಿಂ ಮೂಡಿ ಮಡಲ್ತ ದಾನಬುದ್ಧಿಕಲ್ಪಕುಜಂ ಸತ್ಪಾತ್ರಪೋಷಣಮಾಗೆ ಧರ್ಮವಿಜಯಿ ಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಮಿರೆ—

ಅತಿಸಂಗ್ರಾಹ್ಯಮೊ ಮಲ್ಲಿಕಾಪರಿಮಳಂ ಮಾಕಂದದಾಮೋದಮೊ |
ಳ್ಳಿತೊ ವಾಸಂತಿಯ ಕಂಪು ಲೇಸೊ ಸುರಭಿಶ್ರೀಸೌರಭಂ ಯೋಗ್ಯಮೋ ||
ಸ್ತುತಮೋ ಪಾಟಳಗಂಧಮೆಂದು ಪಿಡಿಯಲ್ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದತ್ತು ಪಂ |
ಡಿತಶೀಲಂ ಮಳಯಾನಿಳಂ ಮಲಯಜಾಮೋದೈಕಸಂಸಕ್ತನೋ ||೫೦||

ವ|| ಆಬಂದ ಮಂದಮಳಯಾನಿಳನನಿದಿರ್ಗೊಳಲೆಂದೊಂದಿರುಳಾ ಮಾನವೇಂದ್ರನಿಂದ್ರಂ ವಿಮಾನವನೇಱುವುದನನುಕರಿಸುವಂತೆ ಕರುಮಾಡಮ ನೇಱಿ, ಪಾಸಿನ ಪೊರೆಯೊಳ್ಪೆಟ್ಟಪೂರ್ದನಭಿನಯಿಸುವಂತೆ ಪರಾಂಗಣ ದೊಳ್ ಪಚ್ಚವಡಿಸಿರ್ದಮೃತಾರ್ಣವತರಂಗಸೂಧಲಹಂಸತೂಳತಲ್ಪದೊಳ್ ಮಗ್ನಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಬಲೆಯ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಗಿಂಗೆ ಬೆದಱಿ ಕಟ್ಟಲೆ ಯ ಮೊಗ್ಗರಂ ಮಗುಳ್ದು ಮೂದಲಿಸಿ ಕವಿವಂತೆ ಕನಕಕೇತಕೀದೀರ್ಘದಳ ದಾಮಾನುಲೇಪನಕರ್ಪೂರತಾಂಬೂಲಬಹಳಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಪರಿತಂದು ಮು ಸುಱಿ ಮುತ್ತುವ ಮತ್ತಮಧುಕರನಿಕರಮಂ ಲೀಲಾಕಮಲದಿಂ ಸೋಂದು ಸೇದೆವಡುವ ಸುನಂದಾದೇವಿಯ ಮುದ್ದುಮೊಗಮಂ ನಸುನಗೆವೆರಸು ನೋ ಡುತ್ತುಮಿರೆ,

ಬಿರಿವನ್ನಂ ತನುಮೆಂಬ ನೀಳಗಿರಿಯುಂ ತಾರಾಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನುಂ |
ಬರೆ ಗೋತ್ರಾಂತಕನಿಟ್ಟ ವಜ್ರಮೆನಸುಂ ಬೀಳ್ವಂತೆ ಕಣ್ಗಕ್ಕೆ ಕಣ್ಮರ ||

ಲಂ ಪೆಣ್ಬಡೆ ಮುಚ್ಚಿ ಭೂಪವರನೆಂಬೊಳ್ಪಲ್ಲ ಮೇಲೊಂದು ದ |
ಳ್ಳುರಿ ಬೀೞ್ವಂತೆವೊಲುಳ್ಕು ಬಿರ್ದುದು ನೃಪಂ ಬೆಂಬೀಱೆ ನಿರ್ವೇಗದಿಂ ||

ಅದಟಲೆವ ಕೊಳ್ಳಿಯುಂ ತು |
ಳ್ಕದ ಕೊಳ್ಳಿ ಕನಲ್ದು ಬಿೞ್ದುದಂ ಕಂಡು ಕರಂ ||
ಬೆದಱೆ ಮಿಗೆ ಕೊಳ್ಳಿಯುಂ ಕು |
ತ್ತಿದವೊಲ್ಮಱುಗಿತ್ತು ಚಿತ್ತಮವನೀಪತಿಯಾ ||೫೨||

ವ|| ಎಂದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :—

ಏಕುಳ್ಕಂ ಪೊಲ್ಲೆಂಬುದೊ |
ಲೋಕಂ ಪೋಯಿತೆನ್ನ ಮನದ ಮೋಹಧ್ವಾಂತಾ ||
ನೀಕಂ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥಾ |
ಲೋಕನಮುಳ್ಕಪ್ರದೀಪದಿಂದಾಯ್ತಾಗಳ್ ||೫೩||

ತೇಜಂ ಬಾಡಿಸುತಿರ್ಪ ರೇಖೆಯೊ ಚಿರಂ ಬಾೞ್ವಾಸೆಯಿಂದೀಮಹಾ |
ರಾಜನೋರ್ಡುವ ತೀವ್ರತೇಜದ ಮಹಾಸಪ್ತಾರ್ಚಿಗಂಡುಂ ಮಹಾ ||
ತೇಜಂ ಭಾಸ್ಕರನಸ್ತದೊಳ್ಕೆಡೆವುದಂ ಕಂಡುಂ ಮಹೋಳ್ಕಂ ಜ್ವಳ |
ತ್ತೇಜಂ ಬೀೞ್ವುದಗಂಡುಮುದ್ಗತಮಹಾಮೋಹಾಂಧಕಾರಾಂಧಕರ್ ||೫೪||

ಪುಟ್ಟುಂಗುರುಡಂ ಕಾಣ್ಬನೆ |
ಬಟ್ಟೆಯನಮಳಾಕ್ಷನಂತೆ ಸದ್ದೃಷ್ಟಿಯೆ ಬಾ ||
ಯ್ಕಟ್ಟದೆ ಕಾಣ್ಗುಂ ಧರ್ಮದ |
ಬಟ್ಟೆಯ ನೆಱೆ ಕಾಣಲಱವನಕ್ಕು ಮದಾಂಧಂ ||೫೫||

ವ|| ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್

ಕಂದಿಸೆ ಭಾಮಂಡಲರುಚಿ |
ಸಂದೋಹಂ ಮೂಡುತಿರ್ಪ ರವಿಮಂಡಲಮೆನೆ ||
ಬಂದುದು ತನ್ನಗರಕ್ಕೆಸು |
ಮಂದಿರಜಿನಪತಿಯ ಸಮವಸೃತಿ ಜಿತದುರಿತಂ ||೫೬||

ವ|| ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾದಗೆಯಭಿನ್ನಘನಧ್ವನಿಯಂ ಪ್ರಾವೃಡಾಗಮ
ನಮನಱವಂತೆ ದೇವದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಯಿನಱದಱಲ್ಕೊಂಡನ ಮೇಲೆ ತೊಱೆ

ಬಂದತ್ತೆಂದು ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ಪಾಸಪ್ರತಿವ್ಯೂಹಭೀತಿಯಿಂ ಸಮವಸರಣ ದುರ್ಗಮಂ ಶರಣ್ಬೊಕ್ಕಂ

ಎನಸುಂ ಭಿನ್ನಘಟಕ್ಕೆ ತೂಂತಿಡುವುವೇ ನದ್ಯಾದಿಗಳ್ ಭಿನ್ನಭಾ |
ಜನವೊಂದಂದಱಿಯಂ ನಿಜಾಮೃತಮಯಶ್ರೀಧರ್ಮತೀರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂ||
ದಿನಿಸಂ ಸದ್ಗುಣಭಾಜನಂ ಸುಲಭನುಂ ಪುಣ್ಯಾಂಬುವಂ ತನ್ನ ಕೊ |
ಳ್ವನಿತಂ ಕೊಳ್ಳದೆ ಪೋದ ಕಾಲಮೊಳ್ವೇ ನಿರ್ವಾದಬೋಧಾಂಬುಧೀ ||೫೭||

ವ|| ಎಂದು ದೇವಾದಿದೇವನಂ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿ,

ಆಜಿನನ ದಿವ್ಯಪಾದಪ |
ಯೋಜಾಂತಿಕದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷೆಗೊಂಡನಿಳೇಶಂ ||
ಬೀಜಂಗೊಳ್ವಂತಿರೆ ವಿ |
ಭ್ರಾಜಿಸುವಾರ್ಹಂತ್ಯವಿಪುಳಫಳಮಂ ಪಡೆಯಲ್ ||೫೮||

ವ್ಯಾಲೋಲರಾಜ್ಯವಿಭವವಿ |
ಶಾಲವಿಭೂಷಣಕಳಾಪಮಂ ಕಳೆದೊಲವಿಂ ||
ದೋಲಾಡುತಿರ್ದನುಪಶಮ |
ಲೀಲಾರಸದೊಳ್ ಸರಸ್ವತೀಶೃಂಗಾರಂ ||೫೯||

ವ|| ಆತಪೋಧನರ ತಪೋರಾಜ್ಯಯೋಗಕ್ಕೆ ಯೋನಿಯಾಗಿ

ನಲಿದು ನವಿಲ್ ಜಗರ್ತುದು ಪಿಕಧ್ವನಿ ಪಣ್ತುದು ಮಿಂಚು ಕಣ್ಗಳೊಳ್|
ಮೊಳೆತುದು ಶಕ್ರಚಾಪಲತೆ ಪೊಣ್ಮಿ ಪಸುರ್ತುದು ಮುಗ್ಧಚಾತಕಂ ||
ಗಳ ಸಿತಚಂಚುವುಳ್ಳ*ಲರ್ದುದಂಬರಮೆಂಬ ತಮಾಳಮಾಗಳೀ |
ಗಳ ಮುಗಿಲಂ ತಳರ್ತುದೆಲೆದ್ರೆ ತೀಡಿದುದಕ್ಕುಮೆ ಪಶ್ಚಿಮಾನಿಳಂ ||೬೦||

ವ|| ಆಘನಾಗಮದೊಳ್—

ಸಿಡಿಲ ಸರಿ ಮೊಱಗುಗಳ ಮೊಳೆ |
ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಸೋನೆಯಾಲಿಗಳ ಬೆಳ್ಸರಿಗಳ್ ||
ಬಿಡದ ಜನಿಗಳ ಮುಱಿಯೊಳೆ |
ಮಿಡುಕದೆ ಮರಮೊದಲೊಳರ್ದನಿರ್ಪವೊಲಚಳಂ ||೬೧||

ಶಾಳಿಯ ಕಂಪನೊಟ್ಟೆ ನಳನಂಗಳನಳ್ಕಸಿ ಬೆಳ್ಮುಗಿಲ್ಗಳಂ |
ತೂಳವನೆತ್ತುವಂತಳೆದು ಸೋಗೆಯ ಹೀಲಿಯ ಬೀಱನೆತ್ತಿ ಹಂ ||

ಸೌಳಯ ತುಪ್ಪುೞಿಂ ತುಱಿದು ಪಶ್ಚಿಮದಿಂ ಬಡವಾಗಿ ಬರ್ಪ ಮೇ |
ಘೌಳಯನೊತ್ತಿ ತೀಡಿದುದು ಮೂಡಣ ಗಾಳಿ ಹಿಮಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ||

ವ|| ಆಹಿಮಾಗಮದೊಳ್

ರಂಗತ್ತರಂಗಶೀಕರ |
ಮಂ ಗಾಳಿಗಳೊಟ್ಟೆ ಕರಗಿ ಸುರಿದಂತಿರೆ ಬೆ ||
ಳ್ದಂಗಳವೊಲೆಯುಳ್ಕಲು ಬೆ |
ಳ್ಳಂಗೆಡದಿರೆ ಯೋಗಿ ಬೆಳ್ಳವಾಸಮನಿರ್ದಂ ||೬೩||

ಪರಿಮರಿಯಾಡಿ ದಾವದುರಿಗಾಳಿಗಳೊಳ್ಬಿಸಿಲೊಳ್ಕನಲ್ದ ಕ |
ಲ್ಸರಿಯುಯ್ಯಲಾಡಿ ಪುಡಿಯಾಟಮನಾಡಿ ಚರಾಚಳಂಗಳಂ ||
ಕರಿಮುರಿಯುಪ್ಪಿನಂ ಹುರಿವ ಹಂಚುವಿವಿರ್ದೆಳೆಯೊಳ್ ಕೃತಾಂತನೆ |
ಚ್ಚುರಿಗಣೆಯಂತೆ ಬಂದುದು ಲಯಾನಿಳಕಲ್ಪನಿದಾಘಜಾನಿಳಂ ||೬೪||

ವ|| ಆಸಮಗ್ರೋಷ್ಮಗ್ರಿಷ್ಮಾಗಮದೊಳ್

ಕೆಳ*ರ್ದುರಿವ ಬಿಸಿಲ್ಗಂ ಕೇ |
ಸುರಿಗಳ್ಳಂ ಕಿಡಿಯುಮನುಗುಳ್ವ ಕಿಚ್ಚಿನ ಸರಿಯಂ ||
ತಳ*ರ್ದು ತಳತಳಪ ತಪನೋ |
ಪಳದೊಳ್ ಶಾಂತ್ಯಮೃತಜಳಧಿ ಕಲ್ನೆಲೆಸಿಂದಂ ||೬೫||

ವ|| ಅಂತು ತನ್ನ ತಪಂ ತ್ರಿಕಾಲಮಂ ಗೆಲೆ ಬೋಧಂ ತ್ರಿಭುವನಮನೊಳಗುಮಾಡೆ ತನ್ನ ದರ್ಶನಂ ತ್ರಿದರ್ಶನಮನಧಃಕರಿಸೆ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಪ್ರತಿಪನನುಕ್ರಮದಿನೇಕಾದಶಾಂಗಧರನಾಗಿ ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವಾದಿಷೋಡಶಭಾವನೆಗಳಂ ಭಾವಿಸಿ ಸದ್ಗುಣಂಗಳಂ ತೀರ್ಥಕರಪುಣ್ಯಮಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುಮೊಡನಹಮಿಂದ್ರತ್ವಮಂ ಕುಡೆಂದು ಜಿನೇಂದ್ರಂಗೆ ಪಾಳಂಬಡುವಂತೆ ತಿಂಗಳ್ ಸನ್ಯಸನಮಿರ್ದೊಡಲನೀಡಾಡಿ ಯುತ್ತರವಿಜಯಂತಿವಿಮಾನದೊಳಹಮಿಂದ್ರನಾಗಿ ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶತ್ಸಾಗರೋಪಮಾಯುಷ್ಯನುಮೇಕರತ್ನಿಪ್ರಮಾಣನುಂ ಶುಕ್ಲಲೇಶ್ಯಾಪರಿಣಾಮನುಂ [1]ಸಾರ್ಧ[1]ಷೋಡಶಮಾಷನಿಶ್ವಾಸನುಂ ತ್ರಯಸ್ತ್ರಿಂಶದ್ವರ್ಷಸಹಸ್ರಾಂತೋಪಭುಕ್ತಾಮೃತಾಹಾರನುಂ ನಿಷ್ಪ್ರವೀಚಾರಸುಖನುಂ ಸಪ್ರವೀಚಾರಾಂತಗುಣನುಂ ಲೋಕನಾಡಿಕಾಭ್ಯಂತರಗತಾವಧಿ

ಪಾ—1. ಕ, ಸಾರ್ದ್ರ.

ಜ್ಞಾನನುಂ ಸ್ವಾವಧಿಕ್ಷೇತ್ರಬಳ[1]ಪ್ರಕಾಶ[1]ಶರೀರವಿಕ್ರಿಯಾದಿಗುಣಾಲಂಕೃತನುಮಾಗಿ ದಿವ್ಯಸುಖಮನಾಸ್ವಾದಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದಂ.

ನಱುಸುಯ್ಗುಂಪಿನಲಂಪಿಂ |
ದಱುದಿಂಗಳೊಗ್ಗಮ್ಮೆ ಪೀರ್ದು ತಣಿದಿರ್ಪಳಿವೋಲ್ ||
ಮಿಱುಗೆ ನಿಜನೀಲಭೂಷಣ |
ಮಱುದಿಂಗಳೊಗ್ಗಮ್ಮೆ ಸುಯ್ವುನೆಸೆವಹಮಿಂದ್ರಂ ||೬೬||

ಅಹಮಹಮಿಕೆಯೆಂತತಿಶಯ |
ಸಹಜಾಳಂಕರಣಗಳನಹಂಪೂರ್ವಿಕೆಯಿಂ ||
ಬಹುಭೋಗಮಹಂಕೃತಿಯಿಂ |
ದಹಮಿಂದ್ರಂಗಪ್ಪುದಪ್ರವೀಚಾರಸುಖಂ ||೬೭||

ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ ವಿನೂತನದ ವರ್ಣನಮಾಗ್ಗೆ ವಸಂತವರ್ಣನಂ |
ಸ್ವಾದಮೆನಿಕ್ಕುಮಲ್ತೆ ನೆಗೞ್ದೀ* ಕೃತಿಯೊಳ್ ಕೃತಿನಾಥ ನೇಮಿನಾ ||
ಥೋದಯಮಪ್ಪು ವರ್ಣನಮೆ ಮುಖ್ಯತೆವೆತ್ತುದವಾದಿಯೊಳ್ ಪೊದ |
ೞ್ದಾದರಣೀಯಮಾದುದೆನಗಾತನ ವಿಶ್ರುತವಂಶವರ್ಣನಂ ||೬೮||

ವ|| ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ:—ಫುಲ್ಲಶರನ ಶಸ್ತ್ರಶಾಲೆಯಂತಿರ್ಪ ಪುಷ್ಪವಾಟಿಗಳಿಂ| ಮನೋಜರಾಜನ ರಾಣಿವಾಸದಂತಿರ್ಪೆಳಲತೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಾವಣಂಗಳಿಂ| ಅಂಗಜನರಾಜಗೃಹಂಗ[2]ಳಂತಿರ್ಪ[2]ನಾಗವಲ್ಲಿಗಳಿಂ | ಶೃಂಗಾರಸೂಕ್ತಿಯಶೃಂಗಾರಭವನದಂತಿರ್ಪ ಮಲ್ಲಿಕಾಭವನಂಗಳಿಂ| ಲಕ್ಷ್ಮೀಸುತನ[3]ಸೂತಿಕಾಗಾರದಂತಿರ್ಪ[3]ಕದಳಿಯ ಸುತ್ತಿನಿಂ| ನನೆಗಣೆಯನ ಗರುಡಿಯಂತಿರ್ಪ ಪೂವಿನ ಪುಡಿಯ ಪುೞಿಲ್ಗಳನಗ್ಗಲನೋಲಗಸಾಲೆಯಂತಿರ್ಪ ಜಾದಿಯ ಪಂದರಿಂ | ಕಂತುವಿನ ಖೇಡಾಕುಟೀಯಂತಿರ್ಪಕ್ರೀಡಾರಸಂಗಳಿಂ| ರತಿಯ ರತಿಗೃಹಂಗಳಂತಿರ್ಪ ಚಾಳೋಪಂಗಳಿಂ| ರತಿಯ ನೃತ್ಯಮಂಟಪದಂತಿರ್ಪನವಮಾಳಿಕಾಮಂಡಪಂಗಳಿಂ| ಕಂತುಕಾಂತೆಯ ಕಳಕೂಜನದ ಗುಣಾಣೆಯಂತಿರ್ಪ ಸಾರಸರಸಿಕಕಮಳಕುವಳಯಷಂಡಂಗಳಿಂ | ಅನಂಗನ ವನಿತೆಯ ವಿನೋದದಳಿಯ ಗಿಳಿಯ ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಾಪಿನಾಕೆಗಳಂತಿರ್ಪ ಚೂತಲತೆಗಳಿಂ| ರತಿಪತಿಯ ಪಡಿಯಱತಿಯರಂತೆ ಕೆರಳ ತರುಗಳೊಳ್ ಮೆಯ್ಗರೆದು ಕರೆವ ಕೋಗಿಲೆ

ಪಾ—1. ಕ, ಪ್ರಕಾರ 2. ಗ, ಳಿನಂತಿರ್ಪ. 3. ಕ, ಗ, ಸುತಕಾರ.

ಯು ದನಿಯಿಂ ಪುಗಿಲ್ಪುಗಿಲೆಂಬ ಸಹಕಾರವಲ್ಲರಿಗಳಿಂ| ಮನ್ಮಥನ ಮೆಯ್ಗಾಪಿನಾಕೆಗಳಂತೆ ಸುಕುಮಾರಶಾಖಾಭುಜಾಗ್ರಭೀಷಣಭುಜಂಗಮಾಜಂಗಮಾಸಿತಲತೆಗಳಿಂ ತಳೆದ ಚಂದನಲತೆಗಳಿಂ | ದರ್ಪಕನ ದೀಪೋತ್ಸವದೀಪಮಾಲೆಗಳಂತೆ ಪೂತು ಸೊಗಯಿಸುವ ಸಂಪಿಗೆಗಳಿಂ| ಮನಸಿಜಂಗೆ ಮೀನಕೇತುವನೆತ್ತುವಂತೆ ನೀರ ಮೇಗೆ ನೆಗೆದ ನಿಡಿಯ ನಾಳದ ನಳಿನದರಲೊಳ್ ಪೊಳೆದು ಪಾಱ್ ಬೀೞ್ವ ಬಾಳೆಮೀನಿಂ ತೊಳಪ ತಿಳಿಗೊಳಂಗಳಿಂ | ನೀರ ಮೇಲೆ ಪರಿವ ರತಿವಲ್ಲಭನ ವಾಜಿಕುಳದಂತೆ ತೊಡಗಿಸುವ ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಿಂ | ಚಿತ್ತಭವಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ನಡುಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಂತೆ ಮಗಮಗಿಸುವ ಮದಮದದ ಸೊನೆಸೊನೆಯಂ ಬಿಡುವ ಬಾಳರಸಾಳಂಗಳಿಂ | ಕಾಮದೇವನ ದೇವದ ಪಿಂಡಿನಂತಿರ್ಪ ಕಳಹಂಸೆಗಳಿಂ | ಸ್ಮರನರಸಿಗೆ ಸೀಗುರಿಯನಿಕ್ಕುವಂತಿರ್ಪ ಸೋಗೆನವಿಲ್ಗಳಿಂ| ಅವಳ್ಗೆ ಪೊನ್ನ ಬಟ್ಟಲೊಳ್ಕತ್ತುರಿಯುರುಳಿಯಂ ಪಿಡಿದಿರ್ಪಂತೆ ತುಂಬಿಪಾಯ್ವ ಕುಸುಮಂಗಳನೆಸೆವ ಕೊಸಗುಗಳನಾಕೆಗೆ ಕುಂಕುಮದುರುಳಿಯನವಟ್ಟೈಸುವ ಘಟ್ಟಿವೞ್ತಿಯಂತೆ ಪಣ್ತ ನಾರಂಗವಲ್ಲಿಗಳನುದ್ಯಾನದೇಶಮನಾೞಲೆಂದು ಕಾಮನ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ [1]ತೊಳಗಿದ[1] ಪತ್ತಳೆಯಂ ಕೊಂಡು ಚಾದಂಕುಡದಂತೆ ತಳಿರ್ತಶೋಕೆಗಳಿಂ| ಪಂಚಶರನ ಪಾಯ್ದಾಳನಂತೆ ಚಂಚರೀಕದ ಕುಂಚಮನೆತ್ತಿ ಕಿಂಜಲ್ಕದ ಕೆಂದೂಳಿಯೊಳ್ಪೊರೆದು ಮಕರಂದಬಿಂದುವೆಂಬ ಬೆಮರಂ ಪೇಱ್ ಪರಿತರ್ಪ ತಣ್ಣೆಲರಿಂ ಶಂಬರಹರನಗುಳಗಳತಕಂಟಕಂಗಳಿಂ ಬರೆವಕೇದಗೆಗಳಿಂ| ವಸಂತಸಖನ ನಿಸೃಷ್ಟಾರ್ಥದೂತಿಯಂತಿರ್ಪ ವಸಂತದೂತಿಯಿಂ ಮದನಮಹಾರಾಜನರಮನೆಯಂತಿರ್ಪ ರಮನೆಯಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಸಿ ಕಂದರ್ಪನಾದೇಶಂಗಳಂತಿರ್ಪ ದೇಶಂಗಳಿಂ—ಭರಿತಮಾದಭರತಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್

ಉಂಟು ಕೃತಾರ್ಥಮೆಂಬ ವಿಷಯಂ ವಿಷಯ......ರಪ್ಪಿನಂತೆ ನಿ |
ಷ್ಕಂಟಕಮಲ್ಲಿ ಶೌರ್ಯಪುರಮುಂಟು ಸುರೇಂದ್ರಪುರೋಪಮಂ ಪ್ರಭಾ ||
ಲುಂಟಿತಶೂರಸಾರಗುಣನಾಳ್ವನದಂ ಕಲಿ ಶೂರಸೇನನಾಂ |
ತೆಂಟುಮಿಭಂಗಳಾಂತ ಧರೆಯಂ ದೃಢದಕ್ಷಿಣಬಾಹುದಂಡದಿಂ ||೬೯||

ಸುರನಿಭಶೂರಸೇನನ ಸುತಂ ಸ್ಮರಸನ್ನಿಭಶೂರವೀರನಾ |
ನರಪತಿಯಂ ಪತಿಂವರೆಗೆ ಧಾರಿಣಿಗಂಧಕವೃಷ್ಟಿಯೆಂಬನುಂ ||

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ತೊಳಗಿಳದ.

ನರಪತಿವೃಷ್ಣಿಯೆಂಬನುಮುದಾತ್ತರಸೌಖ್ಯಪಲಪ್ರದತ್ತಮುಂ ।
ಭರಸಹಸತ್ವಮುಂ ನೆಗಳ್ದಿ ಧಾರಿಣಿಗಾದವೊಲಾಧರಾತ್ಮಜರ್ ॥೨೦॥

ಅವಿಜಿಗೀಷುವಿಂಗೆ ವಧುವಂಧಕವೃಷ್ಣಿಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ಲ ।
ಕ್ಷ್ಮೀವಧುವೊಲ್ ಸುಭದ್ರೆ ಶುಭಲಕ್ಷಣೆಯಾದಳುಮಾವರಂಗುಮಾ ॥
ದೇವಿವೊಲಾನರಾಧಿಪತಿ ವೃಷ್ಣಿಗೆ ಪದ್ಮದಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಪ ।
ದ್ಮಾವತಿಯಾದಳಂತು ನೆಗಳ್ದಂಧಕವೃಷ್ಣಿಗಮಾಸುಭದ್ರೆಗಂ ॥೨೧॥

ನಾಭಿನಿಭಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂ ಮೊದಲಾಗೆ ಪದಿಂಬರಾಧರಾ ॥
ಕ್ಷೋಭನುಮುತ್ಕನುಂ ಸ್ತಿಮಿತಸಾಗರನುಂ ಹಿಮವಂತನುಂ ಧೃತೋ ॥
ರ್ವೀಭರನಾಗಿ ಸಂದ ವಿಜಯಾಚಳದಾರಣಪೂರಣರ್ಕಳುಂ ।
ಶ್ರೀಭವನಾಭಿನಂದನನುಮಾವಸುದೇವನುಮೆಂಬ ನಂದನರ್ ॥೨೨॥

ಕ್ರಮಮುಂ ವಿಕ್ರಮಮರ್ಥಮುಂ ವಿತರಣಂ ವಾಗ್ಮಿತ್ವಮುಂ ನನ್ನಿ ತೇ।
ಜಮುಮೈಶ್ವರ್ಯಂ ಪ್ರತಿಭಾಸಮುಂ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಮಾದಾಭಿಜಾ ॥
ತ್ಯಮುಮಾಚಾರಮಪಾರಸೌಂದರತೆಯುಂ ಸೌಭಾಗ್ಯಮೊಲ್ದಿರದೆ ಮೆ ।
ಚ್ಚಿ ಮರುಳ್ಗೊಂಡವೊಲಪ್ಪಿವೊಪ್ಪಿ ಶಿವದೇವೀಕಾಂತನೊಳ್ಸಂತತಂ ॥೨೩॥

ಅದ್ರಿಗಳರ್ಕಚೇತನೆಯೊಳೆಂದು ಧರಾಧರ ಕೂರ್ಮ ಶೇಷ ದಿ ।
ಗ್ಭದ್ರಗಜಂಗಳೈದೆ ದಶಭೂಭುಜರಾದರೆನಿಪ್ಪತತ್ಪ್ರತಾ ॥
ಪದ್ರವಿಣರ್ಗೆ ನೇರ್ಗಿಱಿಯನಾಗಿ ನೆಗೞ್ತೆಗೆ ನೋಂತ ಕೊಂತಿಯುಂ ।
ಮಾದ್ರಿಯುಮದ್ರಿರಾಜಸುತೆಗಂ ಸತಿಗಂ ಸರಿವಂದರೇೞ್ಗೆಯೊಳ್ ॥೨೪॥

ದ್ಯುಮಣಿಪ್ರದ್ಯೋತದಿಂ ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ನಗೆಯುಮಾನಂದಮುಂ ಲೀಲೆಯುಂಶ್ರೀ।
ಯುಮನೂನಂ ಪುಟ್ಟುವಂತಾವರನರಪತಿವೃಷ್ಣೀಶಗಿಂದುಗ್ರಸೇನೋ ॥
ತ್ತಮನುಂ ಶ್ರೀದೇವಸೇನಾಖ್ಯನುಮೆಸೆವ ಮಹಾಸೇನಭೂಮೀಶನುಂ ಸ ।
ತ್ಕ್ರಮದಿಂ ಗಾಂಧಾರಿಯುಂ ಪುಟ್ಟಿದರೆಸೆದಿರೆ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿಗೊಳ್ಪಂ॥೨೫॥

ವಸುದೇವಂ ಪೊಱಗಾಗೆ ಮಿಕ್ಕನರಮಕ್ಕಳ್ಗೊಪ್ಪಿದರ್ಕಾಮಕೇ ।
ಳಿಸುಖಾಸಕ್ತಿಯರಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಳೆಯುಂ ಮಾರೋದ್ಧನುಲ್ಲೇಖೆಯುಂ ॥
ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಾವಳಿಯುಂ ಮನೋಜನ ವಸಂತಶ್ರೀಯುಮೋರಂದದಿಂ ।
ಮಿಸುಗಲ್ಮೀನಪತಾಕೆಯುಂ ಮದನತೀರೂಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾದವೊಲ್ ॥೨೬॥

॥ ಪೃಥ್ವೀ ॥

ಸುಯುಕ್ತೆ ಶಿವದೇವಿಯುಂ ನವಧೃತೀಶ್ವರಾದೇವಿಯುಂ ।
ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೆಯುಮುದ್ಭವಾನ್ವಿತೆ ಸುನೀತೆಯುಂ...... ॥
ಪ್ರಿಯಂವದೆಯುಮಾಪ್ರಭಾವತಿಯುಮಂತೆ ಕಾಳಿಂದಿಯುಂ ।
ಕ್ರಿಯಾನಿಧಿಗಳಂತೆ ಸುಪ್ರಭೆಯುಮೆಂಬರಬ್ಜಾಕ್ಷಿಯರ್ ॥೭೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಶೂರಸೇನನನೆಡೆಗೊಂಡು ತನ್ನಿಂದಮೇ ಮೊಳೆವೋಗಿ ವೃಷ್ಣಿಯುಗಳದಿನೀರೆಲೆವೋಗಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯೋಗ್ರಸೇನಾದಿಗಳಿಂ ಮಡಲ್ತು ಹರಿವಂಶವಲ್ಲರಿಗೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಾದ ತನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಮಹೀತಳಮಹನೀಯಮಾಗೆ ಶೂರವೀರಮಹಾರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಲತೆಗಡರ್ಪಾಗೆ ಮತ್ತಮತ್ತಲ್,

ಕುರುವಂಶಪ್ರಭುಶಕ್ತಿಸಂಸವಕೆ ತಾಂ ಪುಟ್ಟಿದಂ...ಹಸ್ತಿನಾ ।
ಪುರದೊಳ್ ಸಂದ ಪರಾಶರಂ ಸರಶಿರಂ ಶೂಲಪ್ರತಾಪಂ ಪರಾ ॥
ಶರನಿಂ ಸತ್ಯಪರಾಖ್ಯಸತ್ಯವತಿಗಾದಂ ಮತ್ಸ್ಯರಾಜಾನ್ವಯಾಂ ।
ಬುರುಹಶ್ರೀಗೆ ಸುತಂ ಜಿತವ್ಯಸನನಾವ್ಯಾಸಂ ಯಶೋವಲ್ಲಭಂ ॥೭೮॥

ಸುತರಾದರಾಪರಾಶರ ।
ಸುತಂಗವಾಸತಿ ಸುಭದ್ರೆಗಂ ಭದ್ರಮನಂ ॥
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂ ।
ವಿತತಯಶಃಪಾಂಡು ಪಾಂಡು ವಿದುರಂ ವಿದುರಂ ॥೭೯॥

ಅಂತು ಪೊಗೞ್ತೆವೆತ್ತವರೊಳಗ್ಗದ ಪಾಂಡುವಿನಂತರಂಗಮಂ ।
ಕೊಂತಿಯ ರೂಪವರ್ಣನದ ಮಾತು ಜಗದ್ಗದಿತಂ ಬೞ್ಕ್ಕಮಾ ॥
ಕಂತುವ ಪುಷ್ಪಬಾಣನಿಕರಂ ಸುಖಲಬ್ಧಪಥಂ ಬೞ್ಕ್ಕಮಾ ।
ಕಾಂತೆಯ ರೂಪಕಂ ಪೊಳೆದು ಪೊಕ್ಕುದು ಕೆಂಡದ ಬೊಂಬೆಯೆಂಬಿನಂ ॥

ಕೆಂಡದ ನೀಳ್ದ ಕೇಸುರಿಯ ಬಣ್ಣದಶೋಕೆಯ ಪುಷ್ಪಪಲ್ಲವಂ ।
ಪಾಡುವಿನಂಗಮಂ ಸುಡುಗೆ ಪಾಸಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ ಮೃಣಾಳಮುಂ ॥
ಕೊಂಡುವು ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದಣಕವಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದುದೆರ್ದೆ ಬೂದಿವೋಲ್ ।
ಪಾಂಡುಗೆ ಕಾಮಪಾಂಡುರತೆ ಸಾರ್ಥಕನಾಮಮನುಂಟುಮಾಳ್ಪವೋಲ್ ॥

ಸುಡದೆ ಕನಲ್ವ ಕಿಚ್ಚಿನೊಡನಾಡಿದ ತೆಂಬೆಲರಾತಪಂಗಳಿಂ ।
ಕುಡಿವ ಸರೋರುಹಂ ಸುಡದೆ ನುಂಗುವ ಪೂವಿನ ಪಲ್ಲ ನಂಜು ನಿ ॥

ಚ್ಚ ಡದಮೃತಾಂಶುಮಂಡಳಮದೇಂ ಸುಡದೇ ಹಿಮಮುಂಡು ಬಾಷ್ಪಿ ತ |
ಸ್ಮ ಡುವಿನ ಪೂವೆ ಸುಟ್ಟಪುದು ಮಾಯ್ದ ವಿಯೋಗಿಯೊಳಂತು ಬರ್ದಪರ್ ||

ಪರಿಕಿಸೆ ಪಾಂಚಭೌತಿಕಮಿದೆಂಬುದಸಂಗತಮೇಕಭೌತಿಕಂ |
ವಿರಹಿಜನಾಳಗೀಭುವನಮೆಂತೆನೆ ಸೂಸುವ ಶೀತಳಂ ಜಳಂ ||
ಸುರಭಿಸಮೀರಣಂ ಸ್ಮಿತವನೋಲ್ಲಸಿತಂ ವಸುಧಾತಳಂ ಸುಧಾ |
ಕರಕರಪಾತಪಾಂಡುನಭಮಾದುದು ಪಾಂಡುಗೆ ಪಾವಕೋಪಮಂ ||೮೩||

ಶರಶಲ್ಯಮಿನಿತು ಸಿಲ್ಕಿಯು |
ಮರಿದಸುವಂ ಪಿಡಿಯಲೆರ್ದೆಯುನಲ್ಲದೆ ನಡೆ ವಿ ||
ಸ್ಮರಶರತತಿ ಕಿಬಿಲರಿಯೆವು |
ವಿರಹಿಯ ನೋವಿಂಗೆ ಸಾಯಲಿಲ್ಲದಱಿಂದಂ ||೮೪||

ವ|| ಅಂತು ಕಂತುರಾಜಕ ಕೊಂತದಂತೆ ಕೊಂತಿಯ ರೂಪಮೆರ್ದೆಯಂ ನಾಡೆಯುಂ ನೊಂದು ಮದನದಾಹದಿಂ ದೇಹಂ ಕೊರಗೆ ಮಲ್ಕಲಂ ಮಱುಗಿ ಮನಮಂ ನಿಡಲ ಪಿಡಿಯಲಾಱದೆ ಪಾಂಡುರಾಜಂ ಪುಂಡರೀಕದಂತೆ ವನಮೆ ಭವನಮಾಗಿರ್ಪುದುಮೊಂದು ದಿನಸಮಾವಸಂತವಾಸಮೆಂಬ ಭವನದ ಮನೋಹರಕೆ ಮನಮೊಳದುವರಿಯೆ ಮನೋಹರಿಯೆಂಬ ಮನಃಪ್ರಿಯೆವೆರಸು ವಜ್ರಮಾಳಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧರಂ ಬಂದೊಂದು ಬಂಧುರಮಪ್ಪ ಮಾಧವೀಮಂಡಪದೊಳ್ ಮನೋಭವಸುಖಮನನುಭವಿಸಿ ತನ್ನ ಬೆರಲುಂಗರದ ಕೆಂಬರಲುಗೆ ಕಣ್ಬೊತ್ತು ದಾಡಿಂಬದ ಬಿತ್ತೆಗೆತ್ತು ಸೋವುವ ಸುಖಶಿಶುಗೆ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯುಂ ಕಳೆದು ನೀಡಿನೀಡಿಯೊಳವಾಡಿ ಮಱಿದೀಡಾಡಿ ಪೋಪುದುಮಾ ಪುರದೊಳ್ ಪಾಂಡುರಾಜಂ ಬಂದು ಮನೋಜಬಾಣಭಿನ್ನಮಪ್ಪ ಬಿರಯಿಯೆರ್ದೆಯಿನುದಿರ್ದ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಂತಿರ್ದುಂಗುರಮಂ ಕಂಡು ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ

ಆವಜ್ರಮಾಳಯುಂ ಮು |
ದ್ರಾವಿಚಯುಚಳತನಯನಾಕಾರಕಳಾ ||
ಕೋವಿದನಾತನ ಭಾಗದ |
ದೇವಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದನತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ||೮೫||

ವ|| ಬರೆ ಕಂಡರಸಂ ದರ್ಶನೇಂಗಿತದಿಂದೀತಸುಂಗುರಮೊಂದಱಿದು ಕುಡುವುದುಮಾವಿವೇಕಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ—ವಿಯುಚ್ಚರಮಿದು ಕಾಮರೂಪಸಾಧನಮೆಂಬುದು ನೀನುಂ ದುರ್ಲಭದಯಿತಾನುರಾಗರಾಶಿಯಾದ ತೆಱದಿಂ ತೋಱಿದಪ್ಪೆಯಾಮದೀಯಮುದ್ರಿಕೆ ನಿನ್ನ ಕೆಯ್ಯೊಳೊಂದೆರಡು ದಿವಸಮಿರ್ದು ಸುರತಸಾರಥಿಯಕ್ಕೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಪೋದನಿತ್ತ ಪಾಂಡುರಾಜನುಮಾಪೊೞ್ತು ಪೊೞ್ತಾಗಿ ಕೊಂತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಟಂಬಡೆವಾಣತಿಗೆಂದು ಮದನಮುದ್ರಿಕೆಯುಂ ಕೊಂಡು ಪೋಪಂತೆ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯನಿಟ್ಟದೃಶ್ಯರೂಪನಾಗಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕನ್ಯಾವ್ರತಭಂಗಭೀತಿಯುಂ ಕಂಡು ನೊಣಮುಡ್ಡ ಪಾಱದಂತಾಗಿ ಸುತ್ತಲುಂ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟಾನೆಗಳಂ ಪ್ರತ್ಯಂತಪರ್ವತಂಗಳಂ ಬಳಸಿನಿಂ ಬಗೆಗೊಳಿಸುವ ಕನಕನಗದಂತಿರಭ್ರಂಕಷಮಾದ ಕೆಂಬೊನ್ನ ಕನ್ನೆಮಾಡದೇೞನೆಯ ನೆಲೆಯೊಳ್ ಸಮಾನವಯೋವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮವಿಭವೆಯರಪ್ಪ ವಿಳಾಸಿನಿಯರ್ವೆರಸು ಕೆಂಮುಗಿಲ ಪೊರೆಯೊಳ್ ಪೊಳೆವೆಳಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲಂತೆ ತಳತ್ತಳಿಸಿ ಕೇಳೀಕಲಹದಿಂ ಮುಳಿದ ಕಾಮನ ಕಾಲ್ವಿಡಿವ ರತಿಯಂತೆ ಕಾಮದೇವನಂ ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಡುತ್ತುಮಿರ್ದ ಕೊಂತಿಯುಂ ಕಂಡು ಕೂಡಲ್ ಬಯಸಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ:—

ಗರಗರನಾಗಿ ಭೋಗಿಪೊಡೆ ಮೇಳಿಸಿ ಮುಗ್ಧೆಯನಾಗುಮಾೞ್ಪುದೋ |
ಗರದಧರಾಮೃತಂ ತುೞುಕಲಾಗದು ಬೇಸಱವಾಗದಪ್ಪುಕ ||
ಣ್ಬರಿಯುಣಮಾಗ ಪಣ್ಣಳಿಯದಿಂಪಗೆಯಾಗದಲಂಪುಮೀಸಲಂ |
ತಿರೆ ಮನಮಿರ್ಪುದೇಱಿಸದು ಲಜ್ಜೆಯು ಲಚ್ಚಣಮಂಗಜಾಜ್ಞೆಯಾ ||೮೬||

ಸ್ವೈರಣೆಗುಂದದತ್ತ ಮೊಗಮಾದೊಡೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಮನಕ್ಕೆ ಬೇಸಱಂ |
ತಾರದೆ ಮೀಱಿ ಮೆಯ್ದೆಗೆಯೆ ಮಾಣದೆ ಪೋದೊಡೆ ಪೋಗದಿಚ್ಚೆಯಿಂ ||
ಗೋರಿಗೆ ತಂದು ಮುಗ್ಧೆಯ ಮನೋಮೃಗಮಂ ನವಸಾಂಪ್ರಯೋಗಶೃಂ |
ಗಾರಮನಾಳ್ದವಂ ಮದನರಾಜನ ರಾಜ್ಯಮನಾಳ್ದನಲ್ಲನೇ ||೮೭||

ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ಪೆಣ್ಣೆಱಗದೆ ಕೂರ್ತೆಱಗಿದ |
ಕಣ್ಣಱಿದುರದಂತೆ ಬಿಡುಗೊಡಂಬಡುಗೆ ನೊಣಂ ||

ಪೃಣ್ಣಂ ಸಾರ್ವವೊಲೊಲ್ಲದ |
ಪೆಣ್ಣಂ ಸಾರ್ದಹಹ! ಸಾಸಿ ಕೊಳ್ವದ ಕೇಳಂ ‖೮೮‖

ವ‖ ಎಂದು ನಿಜಸ್ವರೂಪಮನಾತರುಣಿಗೆ ತೋಱಲೆಂದು ಬಗೆದು

ಉಂಗುರಮಂ ಕಳೆಯಲೊಡಂ |
ಪಿಂಗಿದುದು ಶರೀರಮಾಯೆ ಕೊಂತಿಯ ಪೂಜಾ ‖
ಸಂಗಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚದ |
ನಂಗಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಾದವೋಲ್ ನೃಪನೆಸೆದಂ ‖೮೯‖

ಆಗಳ್

ಗೊಂಚಲ್ಲಿರೆ ಚಲ್ಲುವ ನಯ |
ನಾಂಚಳಮಂ ನಾಣ್ಚಿ ತೆಗೆವ ಕರಿಯುಸಿಯಳ್ ಚೆ ‖
ಲ್ವಂ ಚಲ್ಲಿದಳನನಿದಿರೊಳ್ |
ಮಿಂಚುವ ನವಮೇಘಮಾಲೆವೊಲ್ಕರಿರುಳೊಳ್ ‖೯೦‖

ಚಕಿತಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತಪಕ್ಷ್ಮಾಂತರದೊಳಳವೆಯುಂ ವಿಸಾಱಿದಂತಿರ್ಪ ದೀರ್ಘಾಂ
ಬಕಶಸ್ತ್ರಲೇಖೆಯುಂ ತತ್ಶ್ರವಣಕುವಳಯಶ್ರೇಣಿಶಾಣಾಗ್ರದೊಳ್ ದ ‖
ರ್ಪಕದೇವಂ ದರ್ಪದಿಂ ಮಿಂಚಡರೆ ಮಸೆವವೋಲ್ ಚೆಲ್ವನಾಯಾತ್ತಕೆಯ್ತ್ಯು |
ತ್ಸುಕಯಾತಾಯಾತವಕ್ರೋತ್ತರಳತರುಣಿಮಾನೀತನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗಂ ‖

ಮದನಂ ಮಧುಮಯುವರುಣಾ |
ಸ್ತ್ರದಿನೆಚ್ಚನೊ ಮದನಮೋಹರಸಮಂಗಜತಾ ‖
ಪದಿನುಕ್ಕಿದತ್ರೊ ಪೇಟಿನೆ |
ಸುದತಿ ಬೆಮರ್ತಳ್ ಕುಮಾರನಂ ಕಾಣಲೊಡಂ ‖೯೧‖

ವ‖ ಅಂತು ಚಂದ್ರೋದಯದೊಳ್ ಬಿಂದುವಿಡುವ ಶಶಿಮಣಿಶಲಾಕೆಯುಂತಿರ್ದಾಕೆಯುಂ ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡು

ಅಲಿ ಮುಗುಳಂ ತುಱುಂಕಿ ನವಸೌರಭಮಂ ಸವಿವಂತೆ ಗಂಡುಗೋ |
ಗಿಲೆ ಪಡೆವಂತೆವೋಲ್ ಕಳಿಕೆಯೊಳ್ ರಸಮಂ ದಿವಸೇಂದ್ರನಬ್ಜಕು ‖
ಟ್ಮಲಮನಲರ್ಚುವಂತೆ ಮಧುಮುಗ್ಧವನಾಂಗನೆಯೊಳ್ ವಿಕಾಸಮ |
ಗ್ಗಲಿಸಿರೆ ಕೂಡುವಂತೆ ಗಡ ಕೂಡಿದನಂಗಳೆ ಪಾಂಡು ಕೊಂತಿಯೊಳ್ ‖

ವ|| ಕೂಡಿ ಸುಫಲಸ್ವಪ್ನದಂತದೃಶ್ಯಮಾಗಿ ಪೋಗಿ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸದಿಂ

ಎಳವಸಿಱಾಗೆ ಬಾಳಕಿಗೆ ಬೆಳ್ಪಡರ್ದಂಗದೊಳಣ್ಪನಿಕ್ಕಿದರ್ |
ಮಳಯಜಪಂಕದಿಂ ಕಮಳಕುಟ್ಮಳದೊಳ್ ಮಱಿದುಂಬಿ ಪಾಯ್ದವೊಲ್ ||
ತೊಳಪ ಕುಚಂಗಳೊಳ್ದದಿಯೆ ಪೀಱಿದ ಕತ್ತುರಿಯುಂ ತೊಡೆದರ್ವಿದಗ್ಧೆಯರ್ |
ಕೆಳದಿಯರೊಮ್ಮೆಯುಂ ಮಱೆಸಲೆಂದು ಕುಮಾರಿಯ ಗರ್ಭಚಿಹ್ನಮಂ ||೯೪||

ಪಡೆಯೆ ಮಗನಂ ನಿದಾನಮ |
ನಿಡುವಂತೆವೊಲಿಟ್ಟು ಪೊನ್ನ ಮಂದಸಿನೊಳಗಾ ||
ಗಡೆ ಗಡ ಬಿಟ್ಟರ್ಜಗುನೆಯ |
ಮಡುವಿನೊಳೇಕೆಳದಿಯರ್ಗೆ ಕೊಂತಿಯೆ ನೋಂತಳ್ ||೯೫||

ವ|| ಅದನಾದಿತ್ಯನೆಂಬರಸನಾದಿತ್ಯನುದಯನಗಮನೇಱಿ ನಳಿನವನಮನಲರಿಸುವಂತಿರುತ್ತುಂಗಪ್ರಾಸಾದಮನೇಱಿ ಸೌಂದರರಾಜಪುರದ ಸೌಂದರಿಯರ ನಳಿನವನಮನಲರಿಸುತ್ತುಂ ಯಮುನಾಮನೋಹರತೆಯುಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದು ಪರಿವ ಕರಿಯ ನಿಱಿಮುಗಿಲ ಮೇಗೆ ಪರಿವ ರವಿಮಂಡಲದಂತೆ ತೆರೆಮಸಗಿ ಪರಿವ ಜಗುನೆಯ ಪೊನಲೊಳ್ ಪೋದ ಪೊನ್ನಮಂದಸಂ ಕಂಡು ತರಿಸಿ ಕಮಳಕುಟ್ಮಳದಳಪುಟಮಂ ತೆಱೆವಂತೆ ತಾನೇ ತೆಱೆದು ನಲಿದು ನೋಡಿ ಕೆಲದೊಳ್ಕುಪ್ಪೆಗೊಂಡ ಮಾಣಿಕಂಗಳ ಬೆಳಗಿನೊಡನೆ ಬಾಳಕನ ಮೆಯ್ವೆಳಗು ದಳವೇಱಿ [ಮಿಳ್ಳಿಸಿದೊಡೊಳ್ಳಿಱಿದುನೋಡುತ್ತುಂ]

ಕನಕಸರಸೀರುಹದೊಳ್ ಸಿರಿ |
ಮನಸಿಜನಂ ಪೆತ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಪೋದಂತಿರೆ ಕಾಂ ||
ಚನಮಂಜೂಷೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ |
ಜನಪತಿ ಸುತನಂ ನೃಪಾಳಕೃಷ್ಣಂ ಕಂಡಂ ||೯೬||

ವ|| ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡು ಬಾಳಕಂ ನಿಮ್ಮೊಳಾರ ಕೆಯ್ಗೆ ನೆಗೆದು ನಗುತ್ತುಂ ಬಂದನವಳ್ಗೆ ಕುಡುವನೆಂಬುದುಮರಸಿಯರೆಲ್ಲಮೆಮಗೆ ತಮಗೆಂದು ಗೊಂದಳಿಸಿ ಕರಕಿಸಲಯಂಗಳನಡಸಿ ನೀಡುವುದುಂ ತಳರ ತುಱುಗಲಂ ತೊರೆದು ತಾಮರೆಗೆಱಗಲ್ಲೆಱಗುವ ಮಱಿದುಂಬಿಯಂತೆ ಮಂದಸಿನಿಂ

ರಾಧೆಯೆಂಬರಸಿಯು ಪಾಣಿಪದ್ಮಕೆ ಬಂದು ವಿಶಾಖೆಯಿಂದನೂರಾಧೆಗೆ ಬಂದ ಬಾಳೇಂದುವಿನಂತೆ ಬಾಳಕಂ ದರಹಸಿತಧವಳದೀಧಿತಿಗಳಂ ಪರಪೆ ಪುತ್ರವಿಶೇಷದಿಂದಾಕೆ ತೋಳ್ತ್ರಗಂಗೊಂಡು ಕೊಂಡಾಡಿ ನಡಪೆ

ಕಿವಿವಿಡಿದು ಪುಟ್ಟಕಂನೆಗೆ |
ದಿವಾಕರಂ ರಾಧೆಗೀಯೆ ಮಗನಾದುದಱಿಂ ||
ದವೆ ಕರ್ಣಂ ಕಾನೀನಂ |
ರವಿಜಂ ರಾಧೇಯನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಪಡೆದಂ ||೯೭||

ಅವಿಹಿತಕುಮತಕಥಾಂಬು |
ಪ್ರವೇಶದಿಂ ಕರ್ಣಶೂಲಮಾಗಾಗದೊ ಪೇ ||
ಱ್ಕವಿಯೊಳ್ ಕರ್ಣಂ ಗಡ ಸಂ |
ಭವಿಸಿದನಿಂತಪ್ಪ ಪುಸಿಯ ಪೊಟ್ಟಣಮೊಳವೆ ||೯೮||

ತನ್ನಂ ಪಾಂಡುಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನೆಯೊಳಗಾದೀಸಾಹಸಂ ಕೂಡಿತೆಂ |
ಬನ್ನಂ ಕೂಡಿದ ಕೊಂತಿ ಕಂತುಮನದೊಳ್ತಾರಚ್ಚೆಯೊಳಟ್ಟಿ ಪೆ ||
ತ್ತನ್ನಂ ತಾನೆನೆ ತಾಗಿದಾಗಿ ಸುಭಟಂ ಸೌಭಾಗಿನೇಯಂ ದಲೆಂ |
ದನ್ನಂ ಕೀರ್ತಿಸನಾಥರ್ ಕೂರ್ತರ್ ಕೃತಭೂಲೋಕರ್ಣನಂ ಕರ್ಣನಂ ||

ಧರೆಗಿತ್ತುದಸ್ಥನಾದನೆ |
ಸಿರಿವಂತಂ. ಕೀರ್ತಿಗಂಜುವನೆ ಕಲಿ. ಪಿರಿದುಂ ||
ಪೊರೆದಾಳ್ದನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೋ |
ಸರಿಸದೆ ಸತ್ತವನೆ ಬಿಟ್ಟನೆಂಬಂ ಕರ್ಣಂ ||೧೦೦||

ತೊಡರ್ದರಿಯಂ ಕೇಸರಿಯೊಳ್ |
ತೊಡರ್ದಿಭಮೆಂತಂತೆ ಮಾಡುವಂ ಭುಜಬಳದಿಂ ||
ಪಡೆದೊಡಮೆಯುವುಂ ಪೆಣ್ಣಂ |
ಪಡೆದಂತಿರೆ ಬೇಡಿದವರ್ಗೆ ಕುಡುವಂ ಕರ್ಣಂ ||೧೦೧||

ವ|| ಮತ್ತಂ ಕೊಂತಿಯು ಕನ್ನೆಸಾಸದಿನಾದ ಕನ್ನೆವೇಟದೊಳ್

ತರುಣಿಯು ಮೆಯ್ಯ ಬೆಂಕೆಯೊಳೆ ಬಿಟ್ಟಮೃತಾಂಶುಮರೀಚಿ ಸುಟ್ಟ ಕ |
ರ್ಪುರದವೊಲಾಗೆ ಸುಟ್ಟಪುದಿದಲ್ಲದೆ.ಾಡೆಲ್ಲಿಯುದೆಲ್ಲಿಯು ತಾಪಮೋ ||

ಸರಿಸದೆ ಪುಷ್ಪಬಾಣನಿಸೆ ನಾಂಟೆ ಮುರುಂಟಿದ ಪೂವೆ ಪುಳ್ಳಿಯಾ |
ಗಿರೆ ಮನಮೆಯ್ದೆ ಬೆಂದಪುದದಿಲ್ಲದೊಡೆಲ್ಲಿಯುದಂಗಜಾನಳಂ ||೧೦೨||

ಕಡುದಂಣೊಲರಲೆಯೆ ಬೆಮ |
ರೊತ್ತಡೆ ಬೀಸುವರಬ್ಜದಳದಿನಬಳೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಂ ||
ಗೆಡೆದೆಳವೆಳ್ದಿಂಗಳೊಳಂ |
ಕೊಡೆವಿಡಿವರ್ ಸಖಿಯರಂಗತಾಪಮದೆಂತೋ ||೧೦೩||

ವ|| ಆದನಱಿದಭಿಮುಖಪ್ರಜಾತಪ್ರಜಾಪತ್ಯಸಂಬಂಧಬಂಧುರಮಪ್ಪ ಬಂಧುಭಾವಮೆಸೆಯೆ

ಸಿಂಧು ಸಿರಿಯುಂ ವಿಭೂತಿಯು |
ಮಂ ಧರಣಿಧರಂಗೆ ಕೊಟ್ಟವೊಲ್ ಪಾಂಡುನೃಪಂ ||
ಗಂಧಕವೃಷ್ಣಿನೃಪಂ ಕೊ |
ಟ್ಟಂ ಧರೆ ಮಿಗೆ ಪೊಗೞೆ ಕೊಂತಿಯುಂ ಮಾದ್ರಿಯುಮಂ||೧೦೪||

ಅಳನೀಳಜ್ಯಾಲೀಢೆಯುಂ ಕಾಮದಕುಸುಮಧನುರ್ಲೀಢೆಯುಂ ಪುಷ್ಪಬಾ |
ಣಾವಳಿಯುಂ ಪೆತ್ತಂತೆ ಪಾಂಡುಕ್ಷಿತಿಪನ ಸತಿಯುಂ ಕೊಂತಿಯುಂ ಮಾದ್ರಿ
[ಯುಂ ಕೋ ||
ಮಳೆಯಕರ್ಣಮಾನುರಾಗಂಬಡೆದು ಪಡೆಯೆ ಧರ್ಮಾತ್ಮಜಂ ಭೀಮಸೇನಂ |
ಚಳದೊಳ್ತಟ್ತರ್ಜುನಂ ಸಂದ ನಕುಳಸಹದೇವರ್ಕಳೆಂದಾದರೈವರ್ [೧೦೫||

ಕಡುಗಲಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗಂ |
ಕುಡೆ ನರಪತಿ ವೃಷ್ಣಿನೃಪತಿ ನೇೞ್ ನೂಱಿಸಲಿಂ ||
ಪಡೆವಂತಿರೆ ಪದ್ಮಿನಿ ತಾಂ |
ಪಡೆದಳ್ ಗಾಂಧಾರಿ ನೂರ್ವರಂನಂದನರಂ ||೧೦೬||

ಸುತರೊಳ್ ದುರ್ಯೋಧನನಧಿ |
ಕತೆ ದುಶ್ಶಾಸನನ ದೃಢತೆ ದುರ್ಧರ್ಷಣನು ||
ದ್ಧತಧೃತಿ ದುರ್ಮರ್ಷಣನ |
ಪ್ರತಿಮತೆ ಗಾಂಧಾರಿಗಿತ್ತುದತಿಸಮ್ಮದಮಂ ||೧೦೭||

ವ|| ಅಂತು ಹರಿವಂಶಮುಂ ಕುರುವಂಶಮುಂ ಸಿಂಧುಯುಗಳಸಂಭೋದದಂತೆ ಪಿಡಿಸಲ್ಬಾರದಂತು ಕೂಡಿ ಕೊರ್ವುವಡೆದು ಸುಕೃತಫಲಮುಂ ಪಲ

ಕಾಲಮನನುಭವಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂ ಗಂಧಮಾದನಮೆಂಬು ದಯಗಿರಿಯೊಳುದಯಿಸಿದ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠರೆಂಬ ಸೂರಿಸುಧಾಕರರ ಸಮೀಪ ದೊಳ್ ಸುರವೀರಂ ಚಕೋರಂ ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿಗಳ್ವೆರಸು ನಿರ್ಮಳಧರ್ಮಾ ಮೃತಮನೀಂಟಿ ನಿಷ್ಠುರಸಂಸಾರಪರಿತಾಪತೃಷ್ಣೆಯಂ ತೂಱಿ ಸಂವೇಗ ಮಂ ಸಂವರಿಸಿಯಂಧಕವೃಷ್ಣಿಯೆಂಬರಸು

ಎತ್ತಿದನಧಿಕೋತ್ಸವದಿಂ |
ದುತ್ತಮಸತ್ವಂಗೆ ರಾಜ್ಯಭರಮಂ ಪೋಱಿಯಂ ||
ಪೊತ್ತಿರ್ಪಂತಿರೆ ಗಾಂಪಂ |
ಮತ್ತಾಂಪವರುಳ್ಳೊಡಮಳಹರಿಕುಳತಿಳಕಂ ||೧೦೮||

ವ|| ನರಪತಿವೃಷ್ಣಿಗಂ ಯುವರಾಜ್ಯಪದಮಂ ಕೊಟ್ಟು ತಪಂಬಟ್ಟ ನಲ್ಲಿಂಬೞಿಯಂ ಪನ್ನೆರಡುವರ್ಷಂ ಪೋಗೆ,

ಶತಪತ್ರಶ್ರೀಯನಿಂದುಪ್ರಭೆಯನಿೞಿಸಿವಕ್ತ್ರೇಂದುಮೆಯ್ಸೂರ್ಯಕಾಂತ ದ್ಯುತಿಯಿಂಚಂದ್ರೋಪಳಚ್ಛಾಯೆಯಿನೊಲಿಸೆಚಕೋರೌಘಮಂಚಕ್ರವಾಕೀ ತತಿಯಂ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳ್ ಸಗಲುಮಿರುಳುಮೋರಂದದಿಂಪೋಲೆಪೂತ| ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗೈಕನಿಷ್ಠಂನೆಲಸಿದನಗದೊಳ್ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಂವರಿಷ್ಠಂ ||೧೦೯

ಅವಮನಿಗೆ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜಿಸಿ |
ಜೀಮೂತಂ ಮೊೞಗಿ ಮುತ್ತುವಂತಿರೆ ಗಿರಿಯಂ ||
ಭೀಮೋಪಸರ್ಗಮಂ ಗಡ ! |
ತಾಮಸದಿಂ ಮಾಡಿದಂ ಸುದರ್ಶನದೇವಂ ||೧೧೦||

ಅರಿಪುವಿನುಪದ್ರವಮಂ |
ಸೈರಿಸದಾಯತಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದತ್ತು ತಮಸ್ಸಂ ||
ಹಾರಕಮನ್ಮೃತಂ ಮಥಿತಾಂ |
ಭೋರಾಶಿಗೆ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಕೇವಲಬೋಧಂ ||೧೧೧||

ವ|| ಆಗಳಾಗಂಧಮಾದನಮೇದಿನೀಧರಕ್ಕೆ ಕೇವಳಪ್ರಾಜ್ಯಪೂಜಾಪ ರಮೋತ್ಸವಮಂ ಮಾಡಲ್ಬರ್ಪ ದೇವನಿಕಾಯದ ದುಂದುಭಿಧ್ವಾನಾಹೂತ ನಾಗಿರೆ ಪುರುಹೂತನ ಪಿರಯುರಸಿವೆರಸಂಧಕವೃಷ್ಣಿಯುಂ ಬಂದು ಭುವನ ಬಂಧುವೆಂದು ದೇವದುಂದುಭಿ ದೇವಧ್ವನಿ ಪ್ರಭವವಿಭವವೈಭೂರ್ಯರತ್ನಾಕರ

ಪ್ರರೋಹಣ ರೋಹಣನಗೇಂದ್ರಖಗೇಂದ್ರದೇವೇಂದ್ರಗವೇಂದ್ರ ಸಮೂಹ ಸಮಸ್ತಕಪ್ರಕರ್ಷಘರ್ಷಣವಿಕೀರ್ಣ ಪಾದಪೀಠಪ್ರಕೀರ್ಣಮಣಿಗಣಾರುಣ ಕಿರಣರೇಣುಕ್ರೀಡಾನುರಂಜಿತರಾಜಕುಂಜರವೃಂದನಂ ಬಂದಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು

[1]ಕೇವಳ[1] ಬಿನ್ನಪಮಿಂತೀ |
ದೇವರ್ಕಳ್ ನಿನ್ನನೊಸೆದು ಪೂಜಿಸಿದಪರಾ ||
ದೇವಂ ಮಾಡಿದನೇಕೆಯೊ |
[2]ದೈವಗುರೂ ಪ್ರೇರಣಂ ಗು[2]ರೂಪದ್ರವಮುಂ ||೧೧೨||

ಎನೆ ಜಿನನೆಂದಂ ಕೇಳಾ |
ತನೆ ಕರಮುಪಕಾರಿಯೆನಗೆ ಪೀಡಿಸಿದೊಂ ಕಾಂ ||
ಚನಪಾಷಾಣಕಮಂ ಪೊ |
ನ್ನನೆ ಮಾೞ್ಪಂ ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ತನಪ್ಪನೆ ನೃಪತೀ ||೧೧೩||

ವ|| ಅದಂ ಪೇೞ್ವೆನಾಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಚಂಪಾಪುರದ ಪರದರ್ ಸೂರದತ್ತನುಂ ಸುದತ್ತನುಮೆಂಬರೀರ್ವರುಂ ಪರದುವೋಗಿ ಪಿರಿದಪ್ಪೊಡಮೆಯುಂ ಪಡೆದು ಪೊೞಲಂ ಪುಗುವಲ್ಲಿ ಸುಂಕಿಗರ್ಕಾಣ್ಗುಮೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದುಸಿರಂ ಬಿಸಲಾಱದಸುವಂ ಬಿಡುವಂತಾಪುರದ ಪೇರಡವಿಯೊಳೊಂದು ಪೊದಱ್ದು ಪರ್ವಿದ ಪೊದಱ ಮೊದಲೊಳ್

[3]ಎರೆದರ್ಗ[3]ಮನುಗ್ರಹಿಸುವ |
ಪರಮಕವೀಶ್ವರರ್ಗ[4]ಮೀವುದಾಗೀಗಳ್[4] ಬಂ ||
ದೆರೆಯದ ನೆಲಕಂ ಪೀಡಿಸು |
ವರಸಿಂಗಂ ಕುಡುವ ಕೃಪಣನಗ್ಗಳಮಲ್ತೇ ||೧೧೪||

ವ| ಎಂಬ ನೀತಿಯುಂ[5]ಪೂಣದೆ ಪೂಣ್ದು[5]ಪೋಪುದುಮೊರ್ವ ಕಳ್ಳಸಿಗಂ ಕಳ್ಳುಂ ಕೊರ್ವಿಸುವ ಬೇರುಂ ಬಿಕ್ಕೆಯುಮಂ ಬೆರಟುತ್ತುಂ ಬಂದಾ ಪೊದಱ ಮೊದಲನಗುೞ್ದು ನೆಗಪಿ ತನ್ನದೆನ್ನದೆಂದು ನಚ್ಚುವರಂ ನಗುವಂತು

ಪಾ—1. ಕ, ಕೇವಳಿ. 2. ಕ, ದೈವಗುರೂ ಪೇೞ ನಿನಗನು.
3. ಗ, ಎರೆದವರ್ಗ. 4. ಕ, ಗ, ಮಿವುದಾನಿಗಳುಂ.
5. ಗ, ಪೂಣ್ದೆಪೂಣು.

ಗಜಗಲಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದ ಕಾಂಚನಪಂಜರರತ್ನಸಂಚಯಮುಮಂ ಕಂಡು ಕೊಂಡು ಶೌಂಡಿಕಂ ಧನಶೌಂಡನಾಗಿ ಪೋದನಿತ್ತಲಾಪರದರಿರ್ವರುಮುಡಮಿಯೊಳ್ ಮುಡಗಿದೊಡಮೆಯುಂ ಕಾಣದೆ ಕಾಡುಕ್ರೋಣಂಗಳಂತೆ ಕೆಕ್ಕಳಗೆಳದರ್ ಕೆಚ್ಚನಾದ ಕಣ್ಣಂ ಬಿಚ್ಚನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿರಿವಿನಮೊದರಿಯೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ನಂಬದ ಬಗೆಯಿಂ ಕನಕಾಸ್ವಾದಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ ಮರುಳ್ಗಸಗಿ ಪಸುಗೆಗೆಟ್ಟು ಪಸಿಯು ಬಡಿಗೆಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು

ಮಿದುಳ್ಗೆ[1]ಳುಗೆ[1] ತಲೆಯು ಸಿರ್ಪುಗ |
ಳುದಿರೆ ದೃಢಕ್ರೋಧಲೋಭಭರದಿಂದಂ ಮೋ ||
ಹದ ಸೂರದತ್ತನುಂ ಕಲಿ |
ಸುದತ್ತನುಂ ಸತ್ತು ಮೊದಲ ನರಕಕ್ಕಿೞಿದರ್ ||೧೧೫||

ಆನರಕದಿಂದೆ ಬಿಂಜದ |
ಕಾನನದೊಳ್ ಬಂದು ತಗರ್*ಗಳಾದರ್ ಪರದರ್ ||
ಮಾನೇಯುಮುತ್ತಮಾರಣ |
ಪೀನಂಗಳ್ ಶೃಂಗಕುಲಿಶದಲಿತನಗಂಗಳ್ ||೧೧೬||

ಅಗಜಗಜಮುದಿರೆ ಜಳಮುಗೆ |
ಮಿಗೆ[2]ಮೇಗೆ ಸಿಡಿಲ್ದ[2]ಡುಕ್ಕಿ ಜಡೆಗೊಂಡುರಿನಾ ||
ಲಗೆವೊಲಿರೆ ದಹನನೇೞದ |
ತಗಱಂದದಿನಟ್ಟಿ ತಾಗಿ ತೆಗೆದುವು ತಗರ್*ಗಳ್ ||೧೧೭||

ಮುಳಿದಲೆದು ತಾಗೆ ಕೊಂಬಿನ |
ತಲೆಯೊಳ್ ಕೋಡೊಣಗಿ ಸಣಗಳಾಗದ ಮಿಗಗಳ್ ||
ಗಲಗಲಕೆ ನಲುಗೆ ನಲಿಸಲಿ |
ವಲಿವಂ ಕಟ್ಟಿದವೊಲೆಸೆದುದಾಮೇಷಯುಗಂ ||೧೧೮||

ಕಣ್ಣುರಿ ಮುಟ್ಟೆ ನಟ್ಟನೆ ಮುರುಂಟಿದವೊಲ್ಕುರಿಗೊಂಡ ಕೋಡು ಮೈ |
ಯುಣ್ಕೆ ಕಟಿಲ್ವಿನಂ ಕುಡಿದು ಕಿತ್ತುಮ ಕಂಡದ ಕೊರ್ವು ಸೋತೆಯೊಳ್ |
ಪಣ್ಣವೊಲಬ್ಬರಂ ಬಿರಿಯೆ ರತ್ನಶಿಳಾಳಿ ನೆಟಲ್ಗೆ ಪಾಯ್ವು ಪೆ |
ರ್ಪುಣ್ಣೊಡೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಪಣೆಯುದ್ಭುತಮಾದುದುರಭ್ರಯುಗ್ಮದಾ||೧೧೯

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಳಿಗೆ. 2. ಕ, ಮಿಗೆಸಿಡಿಲಲ್ದ.

ಅವು ತಾವುರ್ಗ್ಗಟ್ಟಿನೊಳೊರ್ವರ್ ಕಂಡು ಕಿಡಿಯಂ ಕೆಂಡಂಗಳಂ ಸೂಸೆ ನಂ
ಟುವವೊಲ್ ಬೆಟ್ಟಿನೊಳೊಂದು ಬೆಟ್ಟು ಭವಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂ ಕಾಯ್ದು ತಾ ||
ಗುವುದುಂ ಕಂಠದೊಳಾಱೆ ತೋರದಳೆಗಳ್ ಸತ್ತೊಂದು ಮೇಷಂಗಳಾ |
ದುವು ಗಂಗಾತಟಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಜಿತದಿಂ ಜ್ಞಾನಾಳಗಳ್ಗೂಱಿಗಳ್ ||೧೦೦||

ತಳೆದತ್ತುದ್ವ್ಯತ್ತಿಯಂ ತದ್ವೃಷಭಯುಗಳವೂಲಂಬಿಸಾಸ್ನಾಪಟಂ ಪಾ |
ಟಳನೇತ್ರಂ ವೃದ್ಧವಂಶಂ ಕುರುವಿಷಮವಿಷಾಣದ್ವಯಂ ಗೃಧ್ರಪಕ್ಷೋ ||
ಜ್ಜ್ವಳತಾದಭ್ರಶ್ರವಂ ದುಂದುಭಿನಿಭನಿನದತ್ಕಂಧರಂ ದೀರ್ಘನೀಲೋ |
ತ್ಪಳನಾಳಾಲೋಲವಾಳಂ ವಿಪುಳಪರಿಪರಿಸ್ಥೂಳವಾಭೀಳಶೀಳಂ ||೧೦೧||

ಪಣೆ ವರುಡಲ್ಕೆ ಪರ್ವಿದೆಡೆಯೊಳ್ ಪೊರೆದಳ್ಗಸಱಿಂ ವೃಷಂಗಳೊಳ್ |
ಪೊಣರ್ದಿರಿಯಲ್ಕೆ* ಪತ್ತಿದರುಣೌಘದಿನಾವೃಷಶೃಂಗಯುಗ್ಮವೊಂ ||
ದಣಿಯುರವಾಯ್ತು ಸಾರಬಿಸಿನೆತ್ತರೊಳೊಕ್ಕರದರ್ಚಿಸಿರ್ದ ಪೇ |
ರಣೆವುಣಿಯೆಂಬ ಭೈರವನ ಲಿಂಗದ ಸೀಯುದರಂಬೊಲದ್ಭುತಂ ||೧೦೨||

ಪ್ರತಿವೃಷಭಶೃಂಗ[1]ಶೀರಾ[1] |
ಕ್ಷಿತಿಲೇಖಾಲಕ್ಷಿತಂ ತದೀಯುಕ್ಷೇತ್ರಂ ||
ಕ್ಷಿತಿಯಾಯ್ತು ದರ್ಪಬೀಜಾ |
ಕೃತಮೆನೆ ಬಸವಂಗಳುಕ್ಕದೇನುಬ್ಬಸವೋ ||೧೦೩||

ವ || ಅವುದಕಳಕ್ರೂರಶೂರಸಾರ[2]ಭೇಯಂಗಳೊಂದು[2] ದಿವಸ
ವೊಂದೊಂದಱ ಕೆಲಪಂ ಕೇಳ್ದು ಕೆಳದುರ್ ಕೆಂಗಲ್ಮಸಗಿ ಮೂದಲಿಸದಂತೆ
ಮುಲಿತು ತಾಮಿರ್ದ ವೊದಲ ನರಕಂ ತೆಱೆದು ತೋಱುವಂತೆ ಭೂತಳವಂ
ಕೊಱಗಿಂ ಪರಡುತ್ತುಂ ಮುನಂ ವಾಯುಗೆ ಮಿದಿಲ್ದು ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕುವ ಸೊಕರ್
ಗಳಂತೆ ತಲೆಯಿಕ್ಕಿ ತೊಲಗದ ಮುನದ ಕನಲ್ಕೆಯಿಂ ಕಾದಿ ಕೊಂದು ಬಿದುರ್
ಕಂದಂಗಳೊಳ್ ನಡುಕೋಡುವರಂ ನಟ್ಟಕೋಡುಗಳಂ ಮಿಳಯಂ ಕಟ್ಟಿ
ಗೋಪಾಲಕರ್ ಕೀಱೆ ಸತ್ತು ಸಂಮೇದಗಿರಿಯ ಕಾಡೊಳ್ ಕೋಡಗಂಗ
ಳಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿದುವು. ಇಂತು

ಅವರವಿವೇಕದಿಂ ಕುಱಿಯ ಪೋಱಿಗಳಾದರವುಂ ಪರಸ್ಪರಾ |
ಹವರಸಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಕುಱಿಯ ಪೋಱಿಗಳೆತ್ತುಗಳಾದುವೆತ್ತುಗಳ್ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಖರ. 2. ಗ, ಭ್ಯಯಂಗದೊಳೊಂದು.

ತವದತಿಚಂಚಳಪ್ರಕೃತಿಪಾಕದಿನಕ್ಕಟ ಮರ್ಕಟಂಗಳಾ |
ದುವು ಪಿರಿದುಂ ಶರೀರಿಗಳ ಪಾಪವಿದೇಂ ಚರಿತಾನುರೂಪಮೋ ||೧೦೪||

ಪರಿಗತನಿರ್ಝರಿಣಿಯೊಳಾ |
ಗಿರಿಯೊಳ್ ಕಿಸಲ್ಯೈಕಶಿಖರಕಾನನಕಲದೊಳ್ ||
ಶರನಿಧಿ ಸುತ್ತಿದ ಲಂಕೆಯ |
ನುರುಪಿದ ಕಪಿಪತಿಯೊಳಿರ್ಪ್ಪುದಾಕಪಿಯುಗಳಂ ||೧೦೫||

ವ|| ಆವಿಪುಲಫಲಕಕುಸುಮಕಿಸಲಯ[1]ಕುಳಂ[1]ಗಳುಂ ಕಪಿಕೇಸಂಗಳುಮಪ್ಪ ಕೇಶಂಗಳುಂ ಶಿಲಾಸಲಿಲನಿಮಿತ್ತಮುನ್ಮತ್ತ[2]ಪರ[2]ಪುರಾಣಪುರುಷವ್ಯಾಳೀಕೃತಬಾಲಿಸುಗ್ರೀವಂಗಳಂತೆ ಸುಗಿಯದಗಿಯದೆ ಸಂಗರಮಂ ಮಾಡಿ

ಬಂದಾಗಳೆ ಸತ್ತುದು ಮ |
ತ್ತೊಂದಿರ್ದುದು ಸಾಯಲದಱ ತಪಮಂ ಕಳೆಯಲ್ ||
ಬಂದುದು ಗಗನದಿನಿೞಿದ ರ |
ವೀಂದುಗಳವೊಲಾಗಳಂತೆ ಚಾರಣಯುಗಳಂ ||೧೦೬||

ವ|| ಆಸುರಗುರುಗಳಂ ದೇವಗುರುಗಳೆಂಬ ಚಾರಣರಾಮರಣಾಭಿಮುಖನಪ್ಪ ಬಲೀಮುಖನಂ ಕಂಡು ಕರುಣಾಜಳಮುಮಂ ಕಮಂಡಲುಜಲಮುಮಂ ಮೊಗದೊಳ್ ತಳಿಯೆ ಕುಳಿಕೆೞ್ದು ಕೋಡಗಂ ಕಣ್ಣಂ ತೆಱೆದು ತಲೆಯನೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಡೆ [3]ಪರಸಿ ತಿಬ್ಬದಿಂ[3] ಮಾತಲ್ಲದಿದಿರ ಮಾತಿನೊಳ್ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿಪೆ ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಪೇೞೆ ಕೇಳ್ದು ಶುಭಸಂಸ್ಕಾರದಿಂ ಸತ್ತಾ ಸಂಮೇದಗಿರಿತರುಶಿಖರದಿನಾಚರಂ ಸೌಧರ್ಮಕಲ್ಪತರುಶಿಖರಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದು ಚಿತ್ರಾಂಗದನೆಂಬ ದೇವನಾಗಿ ದಿವ್ಯಸುಖಫಲರಸಮನಾಸ್ವಾದಿಸಿಬಂದೀ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುರಮ್ಯವಿಷಯದ ಪೌದನಪುರದರಸಂ ಸುಸ್ಥಿತಂಗಂ ಸುಲಕ್ಷಣಾದೇವಿಗಂ ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠನೆಂಬೊಂ ಸುತನಾಗಿ ಭೋಗೋಪಭೋಗಂಗಳನುಪಭೋಗಿಸುತ್ತುಮಿರೆ—

|| ಚಿತ್ರಲತಿಕೆ ||

ಕೇದಗೆವೂವಂ ಚಾದಗೆಬಾಯುಂ ಬಿಡೆಬಿಡುತಿರೆ ಬಿಡುವನಿ ಕಡುವಿಸಿಲಿಂ |
ಸೋದು ಬಿಸುಪರ್ಪಂ ಜಾದಿಯ ಕಂಪಂ ಕಡವಿನ ಕೊಡಸಿಗೆಯುಲರ್*ಗಳ [ಸೊವಡಿಂ ||

ಪಾ—1. ಗ. ಕೊಳಂ. 2. ಗ, ಪಠ. 3. ಕ, ಗ, ಪರಸಿಪ್ಪದಿಂ.

ತೋದಿದಿಗೋರ್ಳ್ವಾಹ್ಲಾದಕರಂ ಸೋಗೆಯ ದನಿ ಪೊಱಮಡೆ ಪಡುವಣ
[ದೆಸೆಯಿಂ |
ದೂದೆ ಸಮುತ್ಸಹಮೋದಮೊಲರ್ಬಂದುದು ಮೊಳೆ ಪಸರಿಸಿ ಪೊಸ
[ಮೞೆಗಾಲಂ ||೧೦೭||

ವ|| ಅಂದು ಸಿತಗಿರಿಯೊಳಾಪ್ರಾವೃಷೇಣ್ಯಜಳಧರಧ್ವನಿಗೆ ಮಸಗಿ ಮುಸುೞ್ ಮುತ್ತಿ ಮೊತ್ತಂಗೊಂಡು ಕಾಡುವ ಕೋಡಗಂಗಳಂ ಕಂಡು ಜಿತಸ್ಮಯನುಂ ಸಂಜಾತವಿಸ್ಮಯನುಂ ಜಾತಿಸ್ಮರನುಂ ವೈರಾಗ್ಯಪರನುಮಾಗಿ ಪೋಗಿ ಸುಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರ ಚರಣೋಪಾಂತದೊಳ್ ತಪಶ್ಚರಣಮುಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಾಸೂರದತ್ತಚರರೆಮಾದೆವು. [1]ಇತ್ತ[1] ಸುದತ್ತಚರಶಾಖಾಚರನುಮೀಚರಾಚರಸ್ವರೂಪಮಪ್ಪ ಸಂಸಾರಕಾಂತಾರದೊಳ್ ತಿರಿದು ಬಂದು ಸಿಂಧುತೀರದ ರುಸಿಪಳ್ಳಿಯೊಳ್ ಮೃಗಾಯಣನೆಂಬ ಮುನಿಗಂ ವಿಶಾಳೆಯೆಂಬ ಗೊರತಿಗಂ ಗೌತಮನೆಂಬ ಮಗನಾಗಿ ಪುಟ್ಟಿ ತಪಂಬಟ್ಟು ಬೇಸಗೆಯಾಗೆ

ಭಗ್ನಮನೋರಥಂ ರತಿಸುಖಾಸವಸೇವೆಗೆ ಪಂಚಬಾಣಪಂ |
ಚಾಗ್ನಿತಪಕ್ಕೆ ನಿಲ್ವ ವಿರಹಾತುರನಂತಿರೆ [2]ಪ[2]ಶ್ಚಿತಾಗಮ ||
ತ್ವಗ್ನಿಳೆಯಂ ನಿಳಿಂಪಸುಖಲಂಪಟನಾಗಿಯೆ ನಿಂದನಂದು ಪಂ |
ಚಾಗ್ನಿತಪಕ್ಕೆ ತಾಪಸಸಮೂಹಮಹೋತ್ತಮನಪ್ಪ ಗೌತಮಂ ||೧೦೮||

ಪೞುಗೞ್ದ ಪಾಪಮಂ ಕೈ |
ಗೞ್ದ ತಪೋನಳನೆ ಸುಡುಗುಮೊಟ್ಟಿದ ಕಿಚ್ಚಿಂ ||
ತೞಿಪೞಿನೆ ಪುಳ್ಳಿಯೊಳಗಣ |
ಪುೞು ಬೇಗಂ ಬೇಗುಮೆಗ್ಗ ಬೇಗುಮೆ ದುರಿತಂ ||೧೦೯||

ವ|| ಆತನಾತಪಃಫಲದಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣದೊಳಗೆ ಸುದರ್ಶನನೆಂಬ ದೇವನೀತನಾಗಿ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಜನಿತಪರುಷರೋಷಾವೇಶದಿನೆಮಗೀಯುಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಡಿದನೆಂಬುದುಮದೆಲ್ಲಮನಾಸುದರ್ಶನದೇವಂ ಕೇಳ್ದು ಸದ್ದರ್ಶನಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಂಧಕವೃಷ್ಣಿಯುಂ ವಿರಕ್ತನಾಗಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ತಪಂಬಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲ್

ಪಾ—1. ಗ, ಮತ್ತ. 2. ಗ, ಶು.

ಸೋದರರೆಣ್ಬರುಂ ಪಸುಗೆಯುಂ ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿ ಲೋಕಪಾಲರಂ ।
ತಾದರದಿಂದೆ ಬೆಚ್ಚು ಬೆಸಕೆಯ್ಯೆ ನಿಜಾಜ್ಞೆಗೆ ರತ್ನಗರ್ಭೆಯಂ ॥
ಕಾದು ಸುವರ್ಣಯುಕ್ತಿಯೆನೆ ತನ್ನ ಕರಕ್ಕೆ ಸಮುದ್ರಮೇಖಲಾ ।
ಮೇದಿನಿಯುಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂ ಮಣಿಮುದ್ರಿಕೆಯಾಗೆ ಮಾಡಿದಂ ॥೧೩೦॥

ಪೊಸದೇಶಿ ಪೊಂಗು ಪೊಂಗೆಸೆ ।
ವೆಸಕಂ ಕಡುಗಾಡಿ ಗರುಡಿಯೊಂಬಿವಱಿಂದಂ ॥
ವಸುಧೀಶನಣುಗದಮ್ಮಂ ।
ವಸುದೇವಂ ಧರೆಗೆ ಕಣ್ಣಮುಳ್ಳಾಗಿರ್ದಂ ॥೧೩೧॥

ಪದೆದಡಿಯಿಟ್ಟವೊಲ್ ಕುಸುಮದೊಳ್ಮದನಾಯುಧಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾಳಚೂ।
ತದೊಳೆ ವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯತಿವರ್ತಿಯೊಳುನ್ಮದಲಕ್ಷ್ಮಿ ಚಂದ್ರಬಿಂ ॥
ಬದೊಳತಿಪೂರ್ಣಲಕ್ಷ್ಮಿ ನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ವಿಳಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ।
ದದಿನಡಿಯಿಟ್ಟುದಂದು ವಸುದೇವನ ಚೆಲ್ವಡರ್ದಂಗಯಷ್ಟಿಯೊಳ್ ॥೧೩೨॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಯೌವನವಸಂತದೊಳ್ವಸುದೇವಕುಮಾರಂ ತನ್ನೋರಗೆಯ ಚೆನ್ನಿಗರುಂ ಚದುರರುಮಪ್ಪ ರಾಜಕುಮಾರರುಮಂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರರುಮಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನವಕ್ರೀಡೆಗೆ ವಿನೋದಜಳಕೇಳಿಗಳಂ ಮೊಗಸಲೊಡನೆ

ಅತನುವನತಿಶಯದಿಂ ಋತು ।
ತತಿಗಳ್ ಬಳಸುವವೊಲೆಳಸಿ ಬಳಸಿದರಂತಾ ॥
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಸುತನಂ ವಿಟಪಂ ।
ಡಿತನಟಪರಿಹಾಸಕಾದಿನರ್ಮಸಹಾಯರ್ ॥೧೩೩॥

ಪರಗುಣಗಣಮಂ ಸೈರಿಸು ।
ವರಮಗನಂ ಮನುಜರೊಲ್ವರಣಮೆಲ್ಲರ್ ಮ ॥
ಚ್ಚರಿಪನನುಡುನಿಕರಂ ಕರ ।
ಖರನಂ ಬಿಸುಟಮೃತಕರನನೋಲಗಿಸುವವೊಲ್ ॥೧೩೪॥

ವ॥ ಒಂದು ದಿವಸಂ ಬಂದ ನಂದನವನಮಂ ತಳರ್ದು ಬರ್ಪಂತೆ ತಳ್ತು ಪಿಡಿದ ಪೀಲಿಯ ತಳಿಯ ತುಱುಗಲೊಳಗೆ

ಬಳೆದಿರೆ ವೃತ್ತಪೋತಕಶುಕಧ್ವನಿ ತಳ್ತಿರೆ ಮತ್ತಕಾಮಿನೀ |
ಕಳಕಳಕೋಕಿಳಾವಿರುತಿ ಗರ್ಭಕಗಂಧಭರಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಗಳ್ ||
ಬಳಸಿರೆ ಪೂವಿನಂತೆ ಮುಗುಳಂತಿರೆ ಕೆಂದಳಿರಂತೆ ಮಾಣಿಕಂ |
ಗಳ ತೊಡವೊಪ್ಪೆ ಬರ್ಪನೊಸೆದಾವಸುದೇವವಸಂತವಲ್ಲಭಂ ||೧೩೫||

ವ|| ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂ

ಕುಂಕುಮದಣ್ಪನೆಯ್ದೆ ಕಳೆದಾಗಳೆ ಚಂದನದಣ್ಪನಿಕ್ಕುವಂ |
ಸೋಂಕುವ ಬಾಳಕೇಳಮೃಗಮುಂ ತೆಗೆದಪ್ಪುವನಂಗಕಾಂತಿಯಿಂ ||
ತಾಂ ಕುಡುಕಿಕ್ಕುತುಂ ಯುವತಿನೇತ್ರಚಕೋರಚಯಕ್ಕೆ ಭೋಂಕನೇ |
ಸಾಂಕಸ ಕೆಯ್ತದಿಂ ಕೃತಕಶೈಲಮನೇಱೆ ನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ||೧೩೬||

ವ|| ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸಂ

ಕತ್ತುರಿಯುಣ್ಕೆ ಕೆಂದಳಿರ ಕೆಯ್ಪೊಡೆ ಕೇದಗೆಯೊತ್ತೆ ಪೂವಿನಿಂ |
ದೆತ್ತಿದ ಮೀನಕೇತನಮಶೋಕೆಯ ಸೋರ್ಮುಡಿಕಟ್ಟು ಕೂಡೆ ಕೂ ||
ಗುತ್ತರಲಂಬಸಿಕ್ಕು ಧನುವಂ ಗೊಲೆಗೆತ್ತಿ ತೊಡರ್ದನಂಗನಾ |
ಚಿತ್ತದೊಳಂ ಪುರಾಂತರದೊಳಂ ವಸುದೇವಕುಮಾರಮನ್ಮಥಂ ||೧೩೭||

ಪುಗುವನದೊರ್ಮೆಯುಂ ನಗುವ ದೃಗ್ವನದಂತಿರೆ ತೊಟ್ಟಪೂವಿನಂ |
ಗಿಗೆ ಪೊಳೆದೊಪ್ಪಿ ಕೆಂದಳಿದೊಳಂಕುಶವಜ್ರವಿಭಾದ್ರಿಭೇದಿಮು ||
ತ್ತುಗಳಗುಳಂ ತಳತ್ತಳಿಸುವೇಱಿದ ದಂತಿ ಸುರೇಂದ್ರದಂತಿಯುಂ |
ನಗೆ ಸುರರಂತೆ ನೋಡೆ ಜನಮಾಪ್ರೊಬಲಂ ವಸುದೇವವಾಸವಂ ||೧೩೮||

ವಿದಳಿತಪದ್ಮಲೋಚನ ನಮೋ ಗರುಡಧ್ವಜ ಕಾವುದೆಂದು ಲೋ |
ಕದ ಜನಮೆಲ್ಲಮೊಲ್ದೆಱಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಚೌರಿಯೊಱಂಕೆ ಮಾಗರಂ ||
ನದ ಮೊಗಮುಟ್ಟನಾಂತ ಮೊಗಮಾಗಿರೆ ತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನನೇಱುವಂ ಕದ |
ಕ್ಕದಿಸೆ ನಿರರ್ಗಳಂ ಪೊಳೆದುರ್ಮಾಱುವಿನಂ ವಸುದೇವವಲ್ಲಭಂ ||೧೩೯||

ಕಾಜಿನ ಬೀಣೆಯುಂ ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ತಳಂಗಳನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನೋ |
ಱೆಪ್ರೇಜೆ ಬೆಡಂಗು ಬಣ್ಣಸರವೊಪ್ಪೆ ಕರಂ ಯತಿ ಧಾತು ಮೂರ್ಛನಾ ||
ವ್ರೋಜದೊಳಾಡೆ ಕೂಡೆ ಕುಡುಪುಂ ಬೆರಲುಂ ಕೃತಕಾದ್ರಿಕೂಟದೊಳ್ |
ಬಾಜಿಸುವಂ ಜಸಂಬಡೆಯೆ ಕಿನ್ನರನಂತೆ ನರೇಂದ್ರನಂದನಂ ||೧೪೦||

ವಾರಿಜಮನಿಟ್ಟು ಕಿವಿಯೊಳ್ |
ವಾರುವಮಂ ಪೀಲಿಯಿಂದೆ ಪಕ್ಕರಸಿ ಮನೋ ||
ಹಾರಿಯೆನೆ ಮೂಱುಮೊಗದ ಕು |
ಮಾರನವೊಲ್ ನೃಪಕುಮಾರನೇಱುವನೊಲವಿಂ ||೧೪೧||

ಇಂತು ಕಡುಚೆಲ್ವನಾಂತನ |
ನಿಂತಾಯಾತ್ರೆದೆಸೆವಸದನನಂ ವಸುಮತಿಯುಂ ||
ಕಂತುಗೆ ನನೆಗಣೆಯುಲರ್ವಿ |
ಲ್ಲಂತಿರೆ ಸೋಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂದೆಯುಮುಂಟೆ ||೧೪೨||

ಆವೊಳ್ಗವುದು ಕೆಯ್ತುಮೆಟ್ಟಿ ಮತಿಗೆಟ್ಟಾವಾಕ್ಕೆ ತೋಳಪ್ಪಳೊ |
ಲ್ದಾವೊಂದಾಕೃತಿಗಾವೊಳಾವೆಸೆವ ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ಸೋಲ್ವರಾ ||
ಭಾವಂ ಚೆಲ್ಮೆವೊಲಂದಮುಚ್ಚೆರಿದವೊಲ್ ಶೃಂಗಾರವೊಲ್ದಿರ್ದವೋಲ್ |
ತೀವಿರ್ದಾರತಿರತ್ನಮೇರುಗೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡಿರ್ದರಬ್ಜಾಕ್ಷಿಯರ್ ||೧೪೩||

ಆವಳನಿಸುವೆಂ ಕೆಡುಪುವೆ |
ನಾವಳಸಿನ್ನಾವಳಂ ಪೊರಳ್ಚುವೆನೆನುತುಂ ||
ತೀವಿ ತೆಗೆದಿಕ್ಷುಧನುವಂ |
ಕಾವಂ ಕಟಕಕ್ಕೆ ಸುರಗಿಗಿಟ್ಟುವೊಲಾದಂ ||೧೪೪||

ಅಲರ್ಗಣ್ಗಂ ಬಾಳವೆಂದಿಕ್ಷುವಧನುಲತೆಯುಂ ತುಂಬಿಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಂಕೇ |
ಜಲತಾಚ್ಛಾಲೇಖೆಯುಂ ಕೆಂದಳಿರ ತಳಮಿದೇಕೆಂದು ಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ ಪ ||
ಚ್ಚೆಲೆಯುಂ ಕೊಂಡಿಟ್ಟುಕಟ್ಟುತ್ತೊರೆದು ಸಿಡಿವಿನಂ ಕೆಯ್ಬರಲ್ಪೊಂಗಿಮುಂಗೈ
ಸುಲಿವನ್ನಂ ಕಾಮನೆಚ್ಚಂ ಪಡಲಿಡುವಿನೆಗಂ ಪೌರನಾರೀನಿಕಾಯಂ ||೧೪೫||

ಪುಸಿಯೆಂದಾದನದಿರ್ಪ ತಪ್ಪಿಸಿ ತರಲ್ಕೆತ್ತೊಂದು ತಾಂ ಪೋಗೆ ನು |
ಣ್ಬಸೆಯುಂ ಮುಟ್ಟದೆ ಮತ್ತಮೊಂದು ಕಣೆಕಲ್ಲಂ ತಾಗಿದಂತಾಗೆ ಕೊಂ ||
ಡಸಿಯುಂಬೊಂದನೆ ದಡ್ಡುವಿರ್ದ ಹೃದಯಂ ಜಾಳಾಂದರಂಬೋಪಿಸಂ |
ಬೆಸೆದೆಚ್ಚಂ ಕಡುದೇಸಿವೆಂಡಿರನಿದೇಂ ಕಾಮಂ ಛಲಗ್ರಾಹಿಯೋ ||೧೪೬||

ಕಡುಗೆಚ್ಚುವಿರ್ದ ಮನಮಂ |
ನಡದಡೆ ಬಿಸುಟರಲ ಸರಲ ನೀರದ ಸರಮಂ ||

ನಿಡುನನೆಯುಂಬಿಂ ಕೆಡೆಕೆಡೆ ।
ಕೆಡೆಯೆಂದೆಚ್ಚಾರ್ದು ಕೆಡಪಿದಂ ಡಾಳೆಯುರಂ ॥೧೪೭॥
ಕಂಟಣಿಪಿನಮುಲಗ್ಗಿಸಿದಂ । /೮
ಕುಂಟಣಿಯುರ ಕೊರಡುಗೊಂಡ ಮನಮುಂ ಮದನಂ ।
ಗೆಂಟಾಗಿ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಮು ।
ರುಂಟಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆನಯುಲರಿಪಂತೆ ಮಂಸತಂ ॥೧೪೮॥

ಕಿಸುರ ಕಸಗಳೆದು ಮೊತ್ತಿಸಿ ।
ಪಸೆಬಸೆಯುಂ ಪೂಸಿ ರಾಗರಸದಿಂ ಪೊಕ್ಕಂ ॥
ಪುಸಿದಟಿವೆಂಡಿರ ಬೇಟಂ ।
ಬಿಸುಟೆರ್ದೆ*ಯುಂ ಸ್ಮರನೆ ಪುಗುವವೊಲ್ ಪಾಟ್ಮನೆಯುಂ ॥೧೪೯॥

ನಟ್ಟುದು ನೊಂದೆನೆಂದೆರ್ದೆ*ಯನೊತ್ತಿ ಕೊಳುತ್ತಮೆ ಬಂದೊಡೇನುಮಂ ।
ಸಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆಲೆ ನೋಡದೆ ಮಾಣದೆ ಕೀಱುಮಾರನಂ ॥
ಪುಟ್ಟರೆ ಪೆಂಡಿರೆಂತೆನಗೆ ಹೂಹೆಯನೆಚ್ಚಗ ಪನೆನ್ನನೆಂದವಳ್ ।
ಕುಟ್ಟನಿ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಱಿದು ಬಯ್ದಳನಂಗನನಾಪ್ರಸಂಗದೊಳ್ ॥೧೫೦॥

ಅರಸಂಗೀತಂಗೆ ಕಣ್ಸೋಲ್ತಬಲೆಯರವರೇನಿರ್ವರೊ ಮೂವರೋ ನಾ।
ಲ್ವರೊ ಲೆಕ್ಕಂ ಲಕ್ಕೆಯುಂಕೋಟಿಯುಮೆನೆ ನಶವಾದಪ್ಪರೇಗೆಯ್ವನೊರ್ವಂ॥
ಸ್ಮರಕೋಟಾಕೋಟಿಯುಂಪೂಣ್ದಿಸಲೆ ಪಡೆವೆನೆಂದಂದು ಪದ್ಮಾಕರಾಬ್ಜಾಂ ।
ಕುರಸಚ್ಚಂದರ್ಬದರ್ಭಂ ಧೃತಸಕಲಕಲಾಗರ್ಭನಂಭೋಜಗರ್ಭಂ ॥೧೫೧॥

ವ॥ ಅಂತು ಪಡೆಯಲೊಡನೆ—

ಜಿನನಂಘ್ರಿದ್ವಂದ್ವದೊಳ್ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಜಡೆಗಳೊಳ್ ಬ್ರಹ್ಮನುತ್ತಂಸದೊಳ್ ಕೃ। ಷ್ಣನ ಕೇಶಾಕೇಶದೊಳ್ ಬಂದತ್ತೞಗಿ ತುಱುಗಿ ಪುಷ್ಪೇಷುಚಾರಂ ನಭಂ ಪೂ ॥ ವಿನ ಪಂದರ್ ಭೂತಲಂ ಪೂವಿನ ಪೊಸಪಸೆಗಳ್ ದೇಸೆವೆತ್ತಿರ್ಪಿನಂ ಪೂ। ವಿನ ತೇರಂತೆಚ್ಚುವಂತಾಪುರವರವನಿತಾಸ್ಯೈನ್ಯಮುಂ ಕಾಮಸ್ಯೈನ್ಯಂ ॥೧೫೨॥

ಅಂತಿಸುವ ಮದನನಂ ಕಂ ।
ಡೆಂತೆಯ್ದಿಪೆನಿವರ್ಗೆ ಸರಲನೆನಿತುಂ ನನೆವೂ ॥

ವಂ ತುಱುಗೆ ಪನಸಪಿಪ್ಪಲ |
ಸಂತತಿಗಳೊಳಂ ವಸಂತರಾಜಂ ಪಡೆದಂ ||೧೫೩||

ಸಿಕರಂ ತೆಂಕಣ ಗಾಳಿ ನಾಗರಿಕನಾಗಲ್ ದರ್ಪಕಂ ಪೀಠವ |
ರ್ದಕನಾಗಲ್ ಮಧುಮಾಸಮೊಲ್ದು ವಿಟನಾಗಲ್ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಂ ವಿದೂ |
ಷಕನಾಗಲ್ ಪರಿಹಾಸಕಂ ಕುಮುದಿನೀವೃಂದಕ್ಕೆ ಸೌಭಾಗ್ಯನಾ |
ಯಕನಾದಂ ಶರದೃಷ್ಟದಕ್ಷಿಣಗುಣಂ ಶೃಂಗಾರಕಾರಾಗೃಹಂ ||೧೫೪||

|| ಗದ್ಯ ||

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗ್ಯಭಂಗಿನಿದಾನದೀಪವರ್ತಿ ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ, ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸಜ್ಜೀವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ವಸುದೇವ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನಂ,

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಯುಂ ಸರಸತಿಯುಂ ಜಯ |
ಜಾಯೆಯುನಾವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಜಸವೆಣ್ಣುಂ |
ಜ್ಯಾಯನೆಱಗಿಸಿದ ನೀಱುಂ |
ಸ್ತ್ರೀಯುರನೆಱಗಿಸುವುದರಿದೆ ಮನುಜಮನೋಜಂ ||೧||

ಅರಸನಱಿದಾೞ್ವ ನಗರದ |
ತರುಣಿಯುರುಡೆಯುಬ್ಬೆ[1]ವ್ರೋಂ[1]ಗದೊರ್ವನೆ ಸುಮನ ||
ಶ್ವರನೇಂ ಶೂರನೆ ಚೇತಃ |
ಪುರಮಂ ನಿರ್ಧೂಮಧೂಮಮಾಗಿರೆ ಸುಟ್ಟಂ ||೨||

ವಚನ|| ಎಂಬಿನಮಾಕುಮಾರಂ ಕಣ್ಗಿಕ್ಕಿದ ಟಕ್ಕುಂ ಮನಕಿಕ್ಕಿದ ಮೂರ್ಛೆಯುಂ ಸುದತಿಯುರ್ಗಿಕ್ಕಿದ ಸೊರ್ಕುಮೆನೆ ಬರ್ಪುದಂ ಕಂಡು—ಸೌಭಾಗ್ಯಕಾರ್ತಿಯರ್ ಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ಸೇಸಿಕ್ಕಿಯುಂ | ಚಲ್ಲಕಾರ್ತಿಯು[2]ರ್[2] ಚೆಲ್ಲದಿಂ ನಿವಾಳಿಸಿ ನಾಣಂಬೞಿದೀಡಾಡಿಯುಂ | ಸೋಲಕಾರ್ತಿಯು[2]ರ್[2] ಕಣ್ಸೋಲಮಂ ಕಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ಮನಮಂ ಮೆಚ್ಚುಗುಡೆಯುಂ| ರಾಗರಸದೊಳ್ಮುೞುಗುತ್ತಂತೆಸೆಯುತೆರ್ಪ್ಪಂಬಿಡಿವಂತೆ ತಾಪದಿಂ ಮೃಣಾಳನಾಳದ ಪೊರಳಯುಂ ಪೊರೞ್ದು ತರ್ಕಯಿಸಿಯುಂ | ತೀಯಕಾರ್ತಿಯರ್ತಾಯಿಲ್ಲದ ಕೂಸಿನಂತೆ ಬಾಯುಂ ಬಿಡೆಯುಂ | ಕಟ್ಟೀಯಕಾರ್ತಿಯರ್ಕಟ್ಟಮನಮನಱಿಸುವಂತೆ ಕಾಮಪಿಶಾಚದಿಂ ಪುಗದೆಡೆಯುಂ ಪುಗೆಯುಂ| ಪೊಸವೇಟಕಾರ್ತಿಯರ್ತಮ್ಮ ಕನ್ನೆವೇಟಮವನೊಳಾಗದೆ ಕೆಟ್ಟವೆಂದು ಕಟ್ಟಗೆಡೆಯೆಯುಂ| ಚೇಟಗನಿತು ಬೇಟಮಾದೊಡಂ ಮನವಾವೆಡೆಗಮೆಯ್ದದೆಂದಲವರಿಸುವ ಕಡುವೇಟಗಾರ್ತಿಯ ಕಾತರಿಕೆಯುಂ ಕಳೆಯಲ್ಪಡೆದೆವೆಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳ್ಗವಗವಿಯಾಬೇಟಮೆ ಸಾಲ್ಗುಮೆಂದು ಪೞಿವೇಟಮಂ ಪೊಕ್ಕುಱಗೊಕ್ಕು ಪೆಡೆಗೆಹಾರಂ ಪೊಸವೇಟಮಂ ಪೊಯ್ದು ತೊೞಲುಂ| ಮುತ್ತಿನ ಗಂಡವೊರ್ಱಿಯಲ್ಲರೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ಬೞಿನೀರ್ಗುಡಿದ ಬದ್ದೆಯರೀಭವಮಿಂತೆ ಪೋದುದು ಮಱುಭವದೊಳಾದೊಡಮೀತನೊಳೆ ಬೇಟಮಕ್ಕೆಂದು ಪರಿಸಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಿಸಿ ಕಾಮಾಗ್ನಿ[3]ಯಿಂ[3] ಪೊಗೆಯುಂ | ಸತಿಯರ್ ಪತಿವ್ರತಿಕೆಯುಂ ನಂಬಿ

ಪಾ —1. ಗಾ, ದೊಂ. 2. ಕ, ಗ, ರ್ಕಳ. 3. ಕ, ಯುಂ; ಗ, ಯುಂ.

ಯುಗಲನಿಕ್ಕಿ ತೊಱೆಯೆಯುಂ | ಕುಂಟಣಿಯರ್ ಸೋಲ್ತು ಸವಿಗಂಡು ಬೇಟಕ್ಕೆ ಕಂಟಕರಾದೆವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿಯುಂ | ಪಱಿವೆಂಡಿರೆಮ್ಮ ದಿವಸದೊಳೇತಂ ಪುಟ್ಟದೆ ಪರಿಜುಂ ಪ್ರಾಯುವುಂ ಸುಪಿಲುಂ ಬಸನವುಂ ಬಱಿದೊಱೆಯೋದುದಿನೆಯುಂ ಸಿರಿಯೊಡೆಯರ ಪೆಂಡಿರೆಲ್ಲಂ ಪರಿಚಾರಕಿಯರಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡುಜ್ಜುಗಾಪಿನಜ್ಜರಂ ಪಿಡಿದುರುಳ್ವ ಚೆನ್ನಸಂಕಲೆಯಿಂ ಪೆಡಗೈಗಟ್ಟಿ ಪಲ್ಲಿವಾಯೊಳ್ ಕ್ರೀಡಾಕಂತುಕಮಂ ತೂಂತಿ ಕಾಲ್ದುಡಿಗೆಯುಂ ಕಳೆದೀಡಾಡಿ ಕಣ್ದೋಱೆ ವಾಸಿದ ಸೀರೆಯುಂ ಮುಸುಂಕಿ ತೊಱ್ತ್ರೊಳಗಣ ತೊಱ್ತ್ರಾಗಿ ಬೀದಿವರಿಯೆಯುಂ | ಜೈನೇಯರ್ಜನಪತಿಯೆ ದೈವಮೆಂಬ ನಂಬುಗಯೆ ಸಾಲ್ವುದು ಪರಪುರುಷಪರಿತ್ಯಾಗವ್ರತಮಂ ಗುರುಗಳಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಬಿಸುಡಿಕೊಂಡಪ್ಪೆವೆಂದು ಮನಂಧರಿಯೆಯುಂ | ಲೋಭಗುಂಟಣಿಯರ್ ಗಾಯಿಲೆಯಪ್ಪ ಮಕ್ಕಳನೋವರಿಯೊಳ್ನಂಕಿ ಪಡಿಗೆತ್ತು ಪೊಡಕಟ್ಟಂ ಕಟ್ಟಿ ಮುಸುಂಕಿಟ್ಟು ಕುಳ್ಳಿರೆಯುಂ | ಆಕೆಗಳ ಕೊಯ್ದಿಕ್ಕಿದ ಕುರುಳ್ಗಳಂ ತುಂಬಿಯ ಬಣ್ಬೆಯನೊಟ್ಟಿದಂತಾಗೆ, ಕಡಿದಿಕ್ಕಿದ ಬೆರಲ ಕಂಡಿಕೆಗಳಂ ಪಸಿಯರಸಿನದ ಕೊಂಬನುಡಿದು ಸುಣ್ಣಂ ತೊಡೆದೀಡಾಡಿದಂತಾಗೆ, ಕಿಱ್ತಿಕ್ಕಿದ ಕೆಂಬಲ್ಗಳಂ ದಾಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತಂ ರಾಸಿಗೆಯ್ದಂತಾಗೆ, ಕಿರುವೆರಲ್ಗಳಂ ಕಜ್ಜವ ಮುಖಮುಕರಂಗಳ್ಚಂದ್ರಮಂಡಲಂ ಪಾವಿನ ಪೆಡೆಯಂ ನುಂಗುವಂತಾಗೆ, ಬಯಲ್ದೊಱೆ[1]ಯುನೀಸು[1]ವ ಬಾಲೆಯರಿಂ ಸ್ತ್ರೀರಾಜ್ಯಮಂ ಸೂಱೆಗೊಂಡುಟ್ಟುದಂ ಸುಲಿವಂತಾಗೆ, ಸ್ಮರಪರಿತಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಪೊಕ್ಕು ಪೊರೞ್ವ ನರಳ್ವನಾರಿಯರ ನೆರವಿಗಳಂ ಬನಂಗಳೆಲ್ಲಂ ಮದನವ್ಯಾಧನಾಱಡಿಗೊಂಡಡವಿಯಂತಾಗೆ, ಕಮಳಕೇಸರದ ಕಿಸುವುಡಿಯುಂ ಕೆಚ್ಚನಿರ್ದ ನೀರೊಳ್ಬರ್ದ ನೀರರುಹನಾಳಂಗಳನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬೆಂಡುನೆಗೆದ ಬೆಡಂಗಿಯರಿಂ ತಮ್ಮಡುಗಳೆಲ್ಲಂ ನೆತ್ತರುಂ ಕರುಳುಂ ಸುರಿಯೆ ಕಾಮಕಿರಾತಂ ಕೊಂದಿಕ್ಕಿದ ಮಡುಗಳಂತಾಗಿರೆತ್ತಂ ಪಿಂಗೆ ಪಿಂಗಲಾಱದಂಗನೆಯು ಪೂಱ್ದು ಕೊಂಡ ಪುಱಲ್ಗಳೆಲ್ಲಂ ಚಿತ್ರಚಕೋರನರೆಯೆಱಗಿಱದುದಱೆಗೆಡಪಿದಂತಾಗೆ, ಕಾಪಱದು ಪೊಱಲೊಳುಳ್ಳ ಬೆಲೆವೆಂಡಿರುಂ ಕುಲವೆಂಡಿರುಂ ಮರುಳ್ಗೊಂಡುದಂ-ಕಂಡು ಪಾರ್ವರೆಲ್ಲರುಂ"ಗೃಹಿಣೀಗೃಹಮುಚ್ಯತೇ" ಎಂಬುದು ಗರತಿಯುಲ್ಲದೆ ಗೃಹ

ಪಾ—1. ಕ. ನೀಗುವ; ಗ, ಯೆನಿಸುವ.

ಮೆಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಕ್ಕೆಳ್ಳನೀರೆಱೆದು, ಪರದರೆಲ್ಲಂ ಪೆಂಡಿಜೋಡಾ[1]ಗೆ[1] ಪರದಾಡುವುದುಱದೆಂದಂಗಡಿಯು ಪಡಿಯುಂ ಕೆತ್ತು ತಳವರ್ಗಮೆಲ್ಲಂ ತಲೆಯುಂ ಪೆಂಡತಿಯುಮಂ ಕಂಡುವ್ರೋಲಗಮೆಂದು ಕೈದುವನಿಂಬಿಟ್ಟು ಪುರಜನಮುಮಂ ನೆರಪಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂಗೆ ಪುಯ್ಯಲ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯನಿಕ್ಕಿ ತಂತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಂ ಮುಂದಿಡುವುದುಂ-ಆನೃಪಂ ನೋಡಿ ವಸುದೇವನ ದೇಹಮನಗೆವ್ರೊಯ್ದಂತೆಯುಂ ಪಱಿದು ಪತ್ತಿಸಿದಂತೆಯುಂ ಮೊಕ್ಕಳಮಿಾಮಕ್ಕಳೇಕಾದುದೆಂದು ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟು ನೋಡೆ ನುಡಿಯಲವಸರಂಬಡೆದು ಬಳಸಿರ್ದ ಮಂದೀವೃಂದಮುಂ ಸೇವಕಸಮೂಹಮುಂ ಎಮ್ಮೆಮ್ಮ ಪುತ್ರಪೌತ್ರಾದಿಗಳುಮಿನ್ನರೆಂದಱಿವುದೀಪುರದ ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರುಂ ಮನಸಿಜನಂತೆ ಮನದೊಳಪ್ಪ ವಸುದೇವನ ರೂಪು ಗರ್ಭದೊಳ್ಬಂಬಿಸಿ ಬಿತ್ತಾದಂತೆಯುಮುಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತೆಯುಮಾತನಂತಪ್ಪ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆನರೊತ್ತೆಯುಗೂಂಟಂ ಸೊಡರಿಟ್ಟೇಱುವಂತೆರವಿನ ಸಿರಿಯುಸಱಿದು ಪ್ರೋಜಲೊಳಂ ಪ್ರೊಱವ್ರೋಜಲೊಳಂ ಬೀದಿಯೊಳಂ ಅಂಗಡಿಯೊಳಂ ಕೇರಿಯೊಳಂ ಸೂಳೆಗೇಱಿಯೊಳಮೆಲ್ಲಿನೋೞ್ಪೆಡಂ ಕಾಮದೇವನೆ ಬಣ್ಣಿಗೆಬಂದಂತೆ ಬರ್ಪ ವಸುದೇವನನೆ ಕಾಣಲಕ್ಕುಮಿಲ್ಲಿಂ ಮೇಲೆ ದೇವರಱಿವಿರೆಂದುಸಿರದಿರ್ಪುದುಮರಸನವರಂ ಸಂತೋಷಂಬಡೆ ನುಡಿದು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ವಸುದೇವಂಗಾಗಳೆ ಬೞಿಯಟ್ಟಿ ಬರಿಸಿ ಊರುಬಬ್ಬೆಯಾದ ತಮ್ಮನಗುರ್ವಿಸುರ್ವಿಂಗುಬ್ಬೆಗಂಬಟ್ಟುಬ್ಬರವರಿದ ಸೊಬಗಿಂಗೆ ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ತೆಗೆದು ತಕ್ಕಯಿಸಿ ತೂಪಿಱಿದು ಕೆಲದೊಳ್ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಬಾಯ್ಯಾಯೊಳ್ ತಂಬುಲಮನಿಕ್ಕಿ ಮೆಲ್ಲನಿಂತೆಂದಂ :—

॥ ಪೃಥ್ವೀವೃತ್ತಂ ॥

ಇದೇಕೆ ಮುಖಚಂದ್ರನೀಪಗಲ ಚಂದ್ರನೊಂದಂದಮಾ ।
ಯಿದೇಕಧರಪಲ್ಲವಂ ವಿಧುರಪಲ್ಲವಚ್ಛಾಯಮಾ ॥
ಯಿದೇಕನುಜ ನಿನ್ನ ಮೆಯ್ ಪೊಸೆದ ಪೂವಿನಂತಾ ॥
ದುದಾನಿದಂ ಬಗೆದೆನಾಡುವ್ರೋ ಬಿಸಿಲೊಳೇಗಳಜ್ಜೇಕ್ಷಣಾ ॥೭॥

ಇಂತು ತೊಱಲ್ದಲದೆ ನಿನ ।
ಗೆಂತಿರದೇನಮ್ಮ ನೀರೊಳಂ ನೆೞಲೊಳಮೊ ॥

ಪಾ—1. ಕ, ಡೆ.

ಲ್ದಂತೆವೊಲುಟ್ಟುಂ ತೊಟ್ಟುಂ |
ಸಂತಸದಿಂ ಪೂವಿನಂತೆ ಸುಖವಿರಲಾಗಾ ||೪||

ವ|| ದೇವಕುಮಾರರುಂ ರಾಜಕುಮಾರರುಮಾರ್ಕಂಡರಾರ್ಕೆಳ್ದರೆಂಬತಿರವೇಳ್ಕುಂ| ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರಿದು ಬಟ್ಟಸರಿವಂದೊಡೆ ಮೆಯ್ಯುಬಣ್ಣಮುಂ ಪೃಣ್ಯ[1]ರೊಲ್ವರಸಿನದ[1] ಪಿಂಜೆಯಂತೆ ಪಾಱಿಪೋಕುಂ | ಲೋಕದ ಕಿಸುಱುಂ ಕಣ್ಣಂಜಲುಂ ಪತ್ತುಗುಮಿನ್ನೆಂದುಂ ಮನೆಯು ಪೊಸಂತಿಲಂ ಪೊಱಮಡಲಾಗದು | ನೀನೆತ್ತಲಾನುಮುಲಿಸಿಕೆಯಾದೊಡೆ—

ಹರೆಯದೊಳಾರುಮಾಡರೆ ಗೃಹಾಂಗಣದೀರ್ಘಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಸನಂ |
ತಿರೆ ಗೃಹಮೋಣಿಕಾಕುಟಿಲನಿಷ್ಕುಟದಲ್ಲಿ ವಸಂತರಾಜನಂ ||
ತಿರೆ ತೊಳಪೀಸುವರ್ಣಕೃತಕಾಚಳದಲ್ಲಿ......ದೇವನಂ |
ತಿರೆ ವಸುದೇವ ನೀನೆಸಗು ನಿನ್ನ ವಿಹಾರವಿನೋದಮುಂ ಗಡಾ ! ||೫||

ವ|| ಎಂದು ಸೌಭ್ರಾತ್ರಸುಭಗಸಹಜಸ್ನೇಹದಿಂ ನಿಜಹೃದಯಮುಮಂ ಮಱಸಿ ತಮ್ಮನ ಮನಮನಱದೊಡೆ ನೋಗುಮೆಂದಾರುಮಱಯದಂತು ಸಖಸುಖಪರಿಕರಂಗಳಂ ಸಲಿಸಿ ಮನಮಂ ಸೆಱೆಗೆಯ್ವಂತೆ ಸುಖದೊಳ್ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದನಾತನುಮಣ್ಣನಿಕ್ಕಿದುಗುಬುಮಂ ದಾಂಟದೆ—

ಮನೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಪುರಸ್ತ್ರೀ |
ಜನಮುಮನಾತ್ಮಪ್ರಭಾವದಿಂದಲರಿಸಿದಂ ||
ಘನಪಟಲದ ಪೊರೆಯೊಳಗಿ |
ರ್ದಿನನಲರಿಸುವಂತೆ ಕಮಳಸೀಕಾನನಮಂ ||೬||

ವ|| ಅಂತಿರ್ಪು[2]ದೊಂ[2] ದಿವಸಕ್ಕಂ—

ಈಳೆಯ ಸಾದುಮಂ ಪಸಿಯಕತ್ತುರಿ ತೀವಿದ ಪೊನ್ನಸಿರ್ಪುಮಂ |
ಗಾಳಿಯುಮಣ್ಣದಂತಡರೆ ಕೆಂದಳದಿಂದಮೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಮಾ ||
ಚಾಳಿಕೆಯೆಂದು ನಕ್ಕು ನಡೆಗೊಳ್ವವೊಲಂತಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಪಮಾ |
ಚಾಳೆಯನೊರ್ವಳಂ ಚಟುಳಚೇಟಿಕೆಯಂ ವಸುದೇವವಲ್ಲಭಂ ||೭||

ವ|| ಹಿಡಿದು ಹಿಟಕವಾಡೆ ಚೇಟಿಕೆಯೆಂದಳ್ :—ಸೆಱೆಯೊಳಿರ್ದುಂ [3]ನಿನ್ನೀ[3]ವಿಕಾರಿತನಮನೊಂದಂ ಕೋಡಗಂಗಳೊಳ್ಕಂಡೆನೊಂದಂ ನಿನ್ನೊ

ಪಾ—1. ಗ, ರೊಲ್ಮರಿಸಿನದ. 2. ಕ. ಗ, ದುಂ. 3. ಕ, ಗ, ನಿಂ.

ಳ್ಕಂಡೆನೆನೆ, ಕುತ್ತುವಡೆದಂತೆ ನೊಂದು ಪೇೞ್ದೇನೆಂಬುದುಂ ನಂಬಿಸಿ ಬೆಸಗೊಳುತ್ತುಮಿರೆ | ಪೇೞದಿರೆ ಪೂರ್ಣವರ್ಣಕ್ಕಿ[1]ಯುಂ[1] ಪದ್ಮದಲರುಮನೞಲಿಸಲೆಂದು ಕಟ್ಟಲೆಯುಂ ತೋಡುವಂತೆ ಕೆಯ್ಯ ಕತ್ತುರಿಯುಂ [2]ಕೊಂಡವಳ ವೊಲೆಯುಂ[2] ಮೊಗಮುಮಂ ತೊಡೆದು ನಿಮ್ಮರಸಿಗಟ್ಟಿದ ಕತ್ತುರಿಯುನಿವ[3]ಳ್[3] ತೋಳ್ತೊಡೆಯೊಳ್ತೊಡೆದಳೆಂದರಸರ್ಗೆ ಪೇೞ್ವೆನೆನೆ| ಭಯಮುತ್ತು ತೊೞ್ತು ಮಲಹಾರಿಯಾದ ತೊೞ್ತನಂತೆ ನೀರಾಗಿ ಕಾಲ್ವಿಡಿದಾನೆಂದುದಂ ಪೇೞ್ವೆಂ ಈ ಪೊೞಲ ಪೆಂಡಿರೆಲ್ಲಂ ಮರೆವಳುಮರುಗಿಸಿ(?) ಮರುಳ್ಗೊಳಿಸಿ ನಿಚ್ಚಲ್ಮಚ್ಚ ಗಂಗೊಂಡು [4]ಪೊೞಲಿಚ[4] ರರೆಲ್ಲರುಮೊಲ್ಲನುಲಿದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ನಿನ್ನವೊರೆಗೆಟ್ಟ ನಡೆವೞಯುನಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನಿಮ್ಮಂಣಂ ಮುನಿದು ನಿನ್ನನೀನೆವದಿಂ ಸೆಱೆಯಿಕ್ಕಿದನೆಂದು ಮತ್ತಮಿಂತೆಂದಳ್ :—

ನಿಸ್ತ್ರಿಂಶ ನಿನ್ನ ಕತದಸ |
ಮಾಸ್ತ್ರಾಜ್ಞೆಯೊಳವರ್ಗೆ ವಿರಹಪಾಂಡುರಿತಪೌ‌ರ ||
ಧಸ್ತ್ರೀಯುರಗ್ನಿಶೋಭದ |
ವಸ್ತ್ರದವೊಲ್ ಜಲಕನಾದರೇನಿದನಱಯಾ [೮]

ವ|| ಎಂಬುದುಮೆರ್ದೆ* ಪವ್ವನೆ ಪಾಱೆ[3] ಬೆಱಗಾಗಿ ನೋೞ್ಪೆನೆಂದರಮನೆಯುಂ ಪೋಱಮಡಲಡಿಯುಡುವುದುಂ ಮಿಡುಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೊಗಮಂ ಕಟ್ಟಗೆಯುಮನಡ್ಡಲಿಟ್ಟು ದೌವಾರಿಕರ್ ನಿವಾರಿಸೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಸುಗ್ಗಿಯಂತೆ ನುಸುಳ್ದು ಬನಕೆ ಬಂದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ :—

ಇದು ಮಟ್ಟಮೆಂದು ತಾಂ ಚ |
ಪ್ಪರಿಸಿದೊಡಾನಿರನೆ ಮುಚ್ಚುಮೞಯೋಕೆಯೊ ಶ ||
ರ್ಕರೆ ನಾಲಗೆ ನೃಪರೆರ್ದೆ* ಕ |
ರ್ಕರಿಯೆಂಬುದು ಜಳಕನಾದುದೆಮ್ಮಗೃಜ[5]ನೊಳ್[4] [೯]

ತಾಂ ಗಡಮಿಕ್ಕುವಂ ಸೆಱೆಯೊಳಾಂ ಗಡಮಿರ್ಪೆನಿದಕ್ಕುಮೆನ್ನತ |
ನ್ನಂ ಗಡ ಕಂಡನೀನೆಗೆಟ್ಟ* ತಪ್ಪದನುಳ್ಳೊಡೆ ತಪ್ಪೆ ಕಲ್ಪಿಸ ||

ಪಾ—1. ಗ, ಯುಂ. 2. ಕ, ಗ, ಕಂಡವಳ್ ಮೊಲೆಯುಂ. 3. ಗ, ಳ. 4. ಕ, ಗ, ಪೊಳಲ್ತ. 5. ಕ, ಗ, ನಂ.

ಲ್ತಂ ಗುರುವಲ್ಲನೇ ಮುನಿದನೀಪುರುಳಿಲ್ಲದ ಪೌರರೂೞ್ದೊಡ ।
ಣ್ಣಂ ಗಡ ಮುಂತೆ ತಪ್ಪನಿತುಮೆಮ್ಮದು ಸೈರಣೆ ತಮ್ಮದಲ್ಲದೇ ॥೧೦॥

ಕೂರ್ಮೆಯನೊಕ್ಕು ನಿರ್ಮಳದೊಳಿಲ್ಲದ ದೋಷಮನಿಟ್ಟು ಕಟ್ಟಸೌ ।
ಧರ್ಮಿಕೆಗೆಟ್ಟು ದೂಱಿಪರಿರೆಂದುದುಗೇಳ್ವುದುಮುಗ್ರಜಂಗಿದೇಂ ॥
ಧರ್ಮವೆ ಗೆಮ್ಮಗೆಂದೆನಿದನಾತ್ಮಮಹೋದಯದೊಳ್ಸಹೋದರಂ ।
ಘರ್ಮಮರೀಚಿಯುಂ ಬಳಸಲಿತ್ತನೆ ಬಾಳಸುಧಾಮರೀಚಿಯುಂ ॥೧೧॥

ತಮ್ಮರಸೆಂಬುದಂಬುಧಿಪರೀತಮೆ ಮಾಣೆನು ತಮ್ಮಿದೊಂದು ದೇ ।
ಶಮ್ಮಹಿಗುಳ್ಳನಾದುದೆ ವಿದೇಶವಿಹಾರಮನೆಯ್ದೆ ಮಾಡುವೆಂ ॥
ಸಮ್ಮದದಿಂ ಸ್ವದೇಶಪರದೇಶವಿಶೇಷಣಮುಂಟೆ ಮನ್ಮಥಂ ।
ಗೇಮ್ಮಳಯಾನಿಳಂಗಮೆನಗಂ ಮಧುಗಂ ಧರಣೀತಳಾಗ್ರದೊಳ್ ॥೧೨॥

ದೂಸಕರ ದೂಱುಗೇಳ್ದಂ ।
[1]ನಾಸಿಗನೆ[1]ನ್ನಳವನಱಿದುಮಱಿಯದೆ ಪಿರಿದುಂ ॥
ದೋಸಿಗನಾದೊಡೆ ಕೊಲ್ಗುಂ ।
ಪೇಸುವನಲ್ಲಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಜೇಯಂ ॥೧೩॥

ವ॥ ಸಾವಂತಪ್ಪ ಕನಸುಗಂಡೊಡೆರ್ದೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂ ಕಂಪುಮ ನೆನ್ನುಮಂ ಸೆಱಿಗೆಯ್ವನಾವನೆಂದು ಬೇರ್ನೆಲಕ್ಕೆಪೋಪುದನೆ ಸಿಶ್ಚೈಸಿ ವಸುದೇವನಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ—

ಪೂಡುವ ಕುದುರೆ ಬೆಸಂಗೊಂ ।
ಡೋಡುವ ತೇರ್ಗೊಂದೆ ಗಾಲಿ ಪೊಡೆವಂ ಪೆಱವಂ ॥
ಕೇಡಿಂಗಲಸಿದೊಡಕ್ಕುಮೆ ।
ನೋಡಿರೆ ರವಿ ಕೆಡೆದನಸ್ತಗಿರಿಮಸ್ತಕದೊಳ್ ॥೧೪॥

ಪುಟ್ಟುವಿನಂದಗಿ ಬಸದಿಯು।
ಬೆಟ್ಟುಗಳೊಳ್ಮೊಳಗೆ ಸಂಜೆವೇಳೆಯು ಪಱಿಗಳ್ ॥
ತೊಟ್ಟನೆ ತೀವಿದ ಗಳಗೆಯು ।
ಬಟ್ಟಲವೊಲ್ ದಿನಪನಟ್ಟಿದನಪರಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ॥೧೫॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಿನಿಸಱಿಂ—

ಪಾ—1. ಗ, ಸಾಸಿರಗನೆ.

ಸಾವಿತ್ರದ್ಯುತಿ ದಾವಶಿ |
ಖಾವಳಿ ಪರಿದಳ್ಗೆ ಪೆಱಗೆ ಕರಿಕೆರ್ದವ್ರೊಲೇಂ ||
ತೀವಿದುದೊ ಭುವನತಳವುಂ |
ಗೋವಳಗಟ್ಟಲೆ ಸಮಸ್ತಭುವನಾತ್ಮಕವುಂ ||೧೬||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಪಸರಿಸಿದುದು ಕಟ್ಟಲೆ ದೆಸೆ |
ದೆಸೆಗಂ ವ್ಯೋಕಾರನಂತೆ ಕಾಲಂ ಕಡಲೊಳ್ ||
ಬಿಸುಪಡರ್ದ ತಪನತಪ್ತಾ |
ಯಸಪಿಂಡಮನರ್ಗೆ ನೆಗೆದ ಪೊಗೆಯೆಂಬಿನೆಗಂ ||೧೭||

ಚಳಚಕ್ರಾಂಕಮರಾಳಮೇಘಪಟಳ ಶ್ರೀವೃದ್ಧಮೇಶ್ಯಾಂಗನಾ |
ಪಳಿತಕ್ಕಿಕ್ಕಿದ ಕರ್ಪುರ ಸಾರಸರಸೀನೀಳಾಬ್ಜ ದೃಗ್ಜಾಳಕ ||
ಜಳಪ್ರಾಗ್ಯಂ ಪಟುಭೃಂಗಯಾಚಕಚಕಮೂಮೂರಾತ್ತಂಬುಜಾಮೋದದಾ |
ನಳಯೋತ್ಪಾದಕರಪ್ರದೋಷದಮಿಶಂ ಪೆಚ್ಚಿತ್ತು ಭೀಮಂ ತಮಂ ||೧೮||

ವ| ಅಂತು ಪ್ರಡಿಗತ್ತರಿಯೆಂದು ಪಿಡಿಕೈಸಿ ಪೂಸಲುಂ ಪಾಸಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಟ್ಟಲುಂ ಮಿಹಿರಂಗಮಿಂದುಗಂ ಗುದ್ದಲಿಗೊಂಡಳಿದ್ದು ಪೊಱಗಾಗಲುಮಪ್ಪ ಕಾಳದ ಕಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ ವಸುದೇವನರಮನೆಯ ಮುದಿಲಂ ವಿದ್ಯಾಧರಕರಣದಿಂ ಪೊಸಂತಿಲಂ ದಾಂಟುವಂತೆ ದಾಂಟಿ ಪೊಱಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೊಱವೊಱಲೊಳಗನೆ ಕಿಱದೆಡೆಯುಂ ಪೋಗೆಪೋಗೆ

|| ಶಿಖರಿಣಿ ||

ನಿಶಾಚರ್ಯಾದಾನಂ ಶಬರಶಿರಮಾಕೋಶಮುಖರಂ |
ಕೃಶಾನೂರ್ವೀದಾಹಶ್ರಮಶಬಮಯೋದ್ರೇಕಪಿಶುನಂ ||
ಪಿಶಾಚಪ್ರೌಢಸ್ತ್ರೀರಸವತಿಸುನಿಷ್ಪ್ರಾದ್ಯಸದನಂ |
ಶ್ಮಶಾನಂ ದ್ರಷ್ಟವ್ಯಂ ನೃಪಸುತನ ಕಣ್ಗಾದುದಿದಿರೊಳ್ ||೧೯||

ವಿಚಳದ್ಭೇತಾಳರಾಳಂ ಶಬರಭರವೃತಂ ಧೂಮವಲ್ಲೀವಿಕೀರ್ಣಂ |
ಶುಚಿರಕ್ತಾಶೋಕಸಕ್ತಂ ಶ್ವಗಣಮೃಗಮಯಂ ಮುಗ್ಧಪೈಶಾಚಕೇಶ ||
ಪ್ರಚಯಂ ದೀಪ್ರಾಗ್ನಿಭಾಗೋನ್ಮುಖಮಣಿಫಣಿಭೂತೋಗ್ರಮಾತಂಗ
[ಮುತ್ತಂ |
ಗಜಿತೋದ್ಯತ್ಕಷ್ಟಮಂತ್ರಾಪಿತೃವನವನಮಾಯುತ್ತಷ್ಮಮತ್ಯಂತಭೀಷ್ಮಂ ||

ತೆರೆತೆರೆಗೊಂಡು ಬಾನ್ಗಡರ್ವ ಕರ್ವೊಗೆ ಕರ್ಗಿದ ನೀರೆ ಕೊರ್ವುವಂ |
ತಿರೆ ವಿಚಳಚ್ಚಿತಾನಳಶಿಖಾವಳಿ ವಿದ್ರುಮವಲ್ಲಿ ಪರ್ವುವಂ ||
ತಿರೆ ತಲೆಯೋಡಿನೊಳ್ಪೊಳೆವ ಪಲ್ಗಳ್ ಸಿಪ್ಪಿನಮುತ್ತು ತೋಱುವಂ |
ತಿರೆ ಪರೆದಾಪರೇತವನಮಂಬುಧಿಯಂತಿರೆ ಭೀಕರಂ ಕರಂ ||೨೧||

ಅಲರ್ದರಲೊಕ್ಕ ಪಲ್ಪರೆಯುದಿರ್ದಳಯಿರ್ದಲ ರಾಸಿ, ಮೂಗುಗೋ |
ಗಿಲೆ ಕರಿಕೊಳ್ಳ, ಕೆಂದಳರೆ ಕೇಸುರಿ......ಕಾಮುಕರಾಗ್ನಿಯೊ ||
ಳ್ವ(?)ಲಸವಿಯೋಗಿಯುಂ ಪೊ*ಡರ್ದು ಬೇವ ಶಬಾವಳಿಯಾದುವಸ್ಥಿಯೊಳ್ |
ಕಲಸಿ ಸಿಡಿಲ್ದು ಬಲ್ಮಿಡಿಗಳರ್ದ ಪರೇತವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ ||೨೨||

ಪೊಗೆವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಪೊತ್ತುವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಪೊದಳ್ವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಬಾಂಬರಂ |
ನೆಗೆವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ನಂದುವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಕನಲ್ವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಗಾಳಿಯಿಂ ||
ಮುಗುಳ್ವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಮುಗ್ಗುವ ಚಿತಾಗ್ನಿ ಕಳಲ್ವ ಚಿತಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿಗ |
ಲ್ಲಿಗೆ ಪುದಿದಿರ್ದುವಾಮುಸಣದೊಳ್ ವಿಳಯಾಗ್ನಿಯು ಬಿಟ್ಟ ಬೀಡುವೊಲ್ ||

ತಾಪಸಭದ್ರವಾಂಬುಧಿಯನುಣ್ಬರಿ ಬಾಡವೆ ವಹ್ನಿ ಬೇಗವಿ |
ಲ್ಪಾಪೆಯು ಬೇಗೆ ಪತ್ತಿ ನೆಲನಂ ಸುಡುವಗ್ನಿ ದವಾಗ್ನಿ ಕೊಳ್ಳಗಳ್ ||
ಪೋಪ ಮುರುಳ್ಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಪಾಯ್ವ ಸಿಡಿಲ್ಪುಲವಾಗೆ ವಹ್ನಿಮೇ |
ಳಾಪಕವಾದವೊಲ್ ಪ್ರತಿಭಯಂ ಪ್ರತಿವಾಸರವಾಶಬಾಲಯಂ ||೨೪||

ಉರಿದುದು ಚಿತಾಗ್ನಿ ನೆಲದಡಿ |
ವರೆಗಂ ಬಾಂಬರೆಗಮವರ ಪೆಣನೆಯ್ದುವವೋಲ್ ||
ನರಕಂಬೊಕ್ಕರುಮಂ ಸುರ |
ಸರಣಂಬೊಕ್ಕರುಮನಳುರಲವ್ವಳಿಸುವವೋಲ್ ||೨೫||

ನೆಗೆದುರಿಬಿದೆಗೆಯ ತಲೆಯಂ |
ಮೊಗವಿಡೆ ಮುರುಳಲ್ಲಿ ಮೊಱೆಗೆ ಪೆಣವರೆ ಭೇತಾ ||
ಳಗಣಮುಗಿದಾಡೆ ರಕ್ಕಸ |
ವಗರಣಮಾಡಿದುದು ನೋಡೆ ಸೂಲದ ಪೆಣಗಳ್ ||೨೬||

ನಾಲಗೆ ಬಾಯಾಡಿಸಿತುಂ |
ಲಾಲಮನುಗುಬುತ್ತೆ ಶುಷ್ಕತನುಭೇತಾಳಂ ||

ಸ್ಥೂಲಶಿರನಾರ್ದು ಕುಣಿದಂ |
ಸೂಲದ ತಲೆ ಕುಣಿವ ತೆಱದೆ ಕುಣಪಾಲಯದೊಳ್ ‖೨೭‖

ಪಿಡಿದಡಸಿ ನುಂಗಿ ಪಸಿದಡ |
ವಡಿಸುವ ಬೇತಾಳನುರಿವ ಪೆರ್ವೆಣನಂ ತ ‖
ನ್ನೊಡಲಸ್ಥಿಕಾಷ್ಠದಿಂ ಪೆಣ |
ತೊಡವೆಂದುದು ಬಸಿಱನೊಱಸಿ ಹಾಹಾಯೆನುತುಂ ‖೨೮‖

ಅಡಗಿಡಿದು ಕೊರಲ್ವೆರೆಗ ಪೂ |
ಣ್ದೊಡಮುಸುವಂ ಕಳೆಯದಿರ್ಪ ಕಡುಗಳ್ಳರನೇಂ ‖
ಪಿಡಿದುರ್ಚಿಕೊಂಡರೋ ಕೂ |
ಗಿಡೆಯಿಡೆ ನರಕಕ್ಕೆ ನಾರಕರ್ ಪಿತೃವನದೊಳ್ ‖೨೯‖

ಅಸುವಿರ್ದಂತಿರೆ ಸೂಲಂ |
ಒಸಿರ್ದಸುವಂ ಪಿಡಿದು ತೆಗೆದ ಕಲಿಗಳುಮಂ ಪ ‖
ಲ್ಮಸೆದು ತಿನಲ್ಮಸಗುವ ರ |
ಕ್ಕಸರುಮನುಗ್ಗಡಿಸಿ ತಸ್ಕರರ್ ಪಿಡಿದುಯ್ವರ್ ‖೩೦‖

ಅರೆಮುಗಿದಿರ್ದ ಕಣ್ ಮುರಿದ ಮೀಸೆ ತುಱುಂಬಿದ ಜಾಜಿ ಪತ್ತ್ರಕ |
ತ್ತರಿಸಿದ ಗಡ್ಡಮಿಟ್ಟ ತಿಲಕಂ ಬಳಪಂದೊಡೆದೋಲೆ ದೇಸೆಯುಂ ‖
ತಿರೆ ಸುಲಿಪಲ್ ತಳತ್ತಳಿಸಿ ತಂಬುಲಮುಂ ಪೊಳಕುತ್ತ ರಾಗವಿ |
ಲ್ಪರಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪಂದಲೆಯುಗುಂದಲೆಯಾದುದು ಬೀರನಣ್ಮನಾ ‖೩೧‖

ತೊಡೆದು ಸುಗಂಧಮುಂ ನನೆಯ ಜಾದಿಯನೆತ್ತಿ ತುಱುಂಬಿ ಪಾಲ್ಗಳಂ |
ಕುಡಿಯಿಸಿ ಕೂಡೆ ಕಾಸಿ ಬಿಸುಸುಯ್ವಳೆ ತನ್ನನೆ ನೋಡಿ ಜೀವಮುಂ ‖
ಪಿಡಿದಿನಿಸಿರ್ಪ ಶೂಲದವನಂ ನಡೆನೋಡಿಯೆ ಮೀಸೆದಿರ್ವುತುಂ |
ಮುಡಿದೆಲೆಯುಂ ನಖಾಗ್ರದೊಳೆ ಕಣ್ಬಸಿಯುಂ ಸಿಡಿಯುತ್ತ ನೀಡಿದಳ್ ‖೩೨‖

ಕಿವಿಗಿಸಿದಾಗೆ ತಮ್ಮ ಕಳವಂ ಕತೆಮಾಡಿ ಮರುಳ್ಗೆ ಪೇಳ್ದು ಪೊಂ |
ಗುವ ರಸಮುಗ್ಗಳಂ ಬಸಿಯೆ ತಂಬುಲಮುಂ ಪಿಡಿದಿಕ್ಕಿ ಪಿಂಡಿ ತೋ ‖
ಱುವ ತಿನಲೆಂದು ಸಾರ್ದು ಸಿರನಾಲಿಸೆ ಸೋಲ್ವಿನಮಿಂಪು ಸೂಸೆ ಪಾ |
ಡುವ ಪಿಶಿತಾಶರಂ ಪಿಡಿದು ಕಾಡುವ ಸೂಲದ ಬೀರರೊಪ್ಪಿದರ್ ‖೩೩‖

ಅಂಗಡಿಯಾನೆಯು ಬೀದಿಯು ।
ಜಂಗಮಲಲನೆಯುರ ಕಣ್ಣ ಪುಣ್ಯಮೆ ನಿಲಸಂ ॥
ಜಂಗಮವಿಷಮಂ ಪಿಡಿದಾ ।
ವಂ ಗಡ ಪಿತೃವನಕೆ ತಂದು ತುಡಿಸಿದ ಬಂಟಂ ॥ ೩೪ ॥

ಊಡಿದೆನೋದಲಿಟ್ಟೆನುಡಕಲ್ವುದುಮಣ್ಣನ ಕೂಸುದಂದೆನಾಂ ।
ಬೇಡೆನೆ ಮಾಣ್ ಕಳ್ಳರೊಡನಾಡಿಯೆ ಪೆತ್ತ ಬಸಿಗೆ ಸಂತಸಂ ॥
ಮಾಡಿದೆಯಿಂದಿದೇಂ ಮಗನೆ ಪಣ್ಣನೆ ನುಣ್ಮೊಗದಲ್ಲಿ ಮಾಸೆಗಳ್ ।
ಮೂಡದ ಮುನ್ನ ನಿನ್ನ ಪೆಗಲೊಳ್ ಪೊಸಸೂಲಮಿದೆಂತು ಮಾಡಿತೋ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಬಾಯಂ ಬಡಿದು ಬಸಿಱಂ ಬಡಿದು ಕೊಳ್ವ ತಾಯ್ಗೆ ತರಳನಿಂತೆಂದಂ :—

ಪಣವುಂಡೆಂ ಬಂದಿಯೊಳ್ಬಾಲಕನೆ ಪಲಗೆಜೂಜಾಡಿದೆಂ ಸೂಳೆಗೆಯ್ದಂ ।
ಪಣಿದಂಬೊಯ್ದಂ ತೋಟಿಲ್ದಂ ಪಿರಿಯರುಕಳವುಮಂ ಕಳ್ದೆ ನಿಂದಣ್ಮೆ ಸಾಯ ॥
ಲ್ಕಣಿದೆಂ ಪೊತ್ತತ್ತು ಸೂಲಂ ಬಲದ ಪೆಗಲೊಳಾಂ ಬೀಪನಾದೆಂ ಪಾಲಳ್ವ ।
ಯ್ಗಣಿಸಾದೆಂ ಮುಜಿ ದಂತುಳ್ವರನೆ ಪಿಡಿದುಂಡಪ್ಪೆನೆಂದುರ್ವತಿರ್ದೆಂ ॥ ೩೬ ॥

ವ॥ ಇಂತಿರ್ದ ಮಗನ ನೆತ್ತರ್ಗೆ ಸಾರ್ವ ನಾಯುಂ ನರಿಯುಮುಮಂ ಸೋವುತುಂ ರಕ್ಕಸರ್ಗೆ ಕೆಯ್ಮುಗಿಯುತ್ತುಂ ರಕ್ಕಸಿ ತಾಯ್ ಕಾದುಕೊಂಡಿರ್ಪುದಂ ನೊಡುತ್ತುಂ ಪೋಗೆಪೋಗೆ

ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನೇಲ್ವುದು ಶಬಾವಳಿ ಬಲ್ವಲ ಪಿಂಡುಬಲ್ಗರುಳ್ ।
ನುಲಿಗಳಟಲ್ಕೆ ಬೀಟಲ ಬಟಲ್ಕೆ ಕರಂ ಕುಱತೊಕ್ಕುತಿರ್ಪ ಪಂ ॥
ದಲಗಳೆ ಜೇನ ಪುಟ್ಟಿಯೆನೆ ಕೊರ್ವಿದ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕಿವೋಲ್ ।
ಚಿಲಿಮಿಲಿಯೆಂದುವರ್ದ ಕೊಲೆಗಳ್ಕಣಪಾಲಯುದಾಲಮೋಳಿಯೊಳ್ ॥ ೩೭ ॥

ಸೂಲಮನೆತ್ತಿ ಹೂಂಕರಿಪ ಭೈರವಿ ಕತ್ತಿಗೆಗೊಂಡು ಬಪ್ಪ ಮಾ ।
ಕಾಳಿ ಕುಕಿಲ್ವ ಶಾಕಿನಿ ಶಬಾಳಿಗೆ ನಾಲಗೆಗಿಱ್ತುಕೊಳ್ವ ಬೇ ॥
ತಾಳರಡಿಲ್ದು ಪಲ್ಮೊಗೆವ ಪೂತಿನಿ ಘೂತ್ಕರಿಸುತ್ತೆ ಪೊತ್ತುಕಂ ।
ಕಾಳಮನತ್ತಲಿತ್ತ ಪರಿದಾಡುವ ಕಂಡ ಕಪಾಳಿ ಕಾಪಿನೊಳ್ ॥ ೩೮ ॥

ಬಾಯ್ದೆಱೆಯುತ್ತೆ ತೂಂಕಡಿಸ ಕಿಂಕಿಣಿ ಬೇಪಮರಂಕಜಾಳಮಂ ।
ಪೊಯ್ದು ತಳಂಗಳಂ ಪೊಸೆದು ಮುಕ್ಕುವ ರಕ್ಕಸರಿರ್ದ ತೋಱಿನ ॥

ತ್ತೆಯ್ದುವ ಕಾಳರಕ್ಕಸಿ ಶುಭಂಕರಿ ಕತ್ತಿಗೆಯಿಂದೆ ಗಂಟಲಂ |
ಕೊಯ್ದು ಕಪಾಳದಿಂ ರುಧಿರಮಂ ಪಿಡಿದೀಂಟುವ ಭೂತಮದ್ಭುತಂ ||೩೯||

ಮರುಳತಿತ್ತೊಂದು ಬಿಕ್ಕಂ ಮಾಱಿದು ಮರುಳ ಮುಂಗೆಯ್ಯುಮಂ [ಬಿಕ್ಕಮಂ ನಿ |
ಬ್ಬರಿಬಾಯೊಳಪ್ಪಿಕೊಂಡಂ ಕಂಡಿಸುವ ಸಿಡಿದ ಬೇತಾಳನಂ ನುಚ್ಚಿದಂ ಬೆ ||
ಚ್ಚರದಿಂದಂ ಕಿಟ್ಟು ಬೇತಾಳನ ತಲೆಯುಮನೆ ಸತ್ತುಂಚರಂ ತಿಂದ ಸತ್ತುಂ |
ಚರನಂ ನುಂಗಿತ್ತು ಭೂತಂ ಬಹುವಿಶಸನಮೇಕಾತ್ತಲೋ ಲಾತಿರೇಕಂ ||೪೦||

ಕಬಳತವಲ್ಲೂರಂಗಳ
ತಬುಕ್ಕಮಾಪೀತರಕ್ತಮೆಯ್ಗಂ ತಿಂದುದೊ ಪ ||
ಸ್ತ್ರುಬೃಹನ್ಮಸ್ತಿಷ್ಕಂ ತಾ |
ಯ ಬಾಯ ಮಾಂಸಮನೆ ತೋಱಿ ರಾಕ್ಷಸತೋಕಂ ||೪೧||

ವ|| ಅಲ್ಲಿಂ ಬಳಿಯಂ ಬಂದು ಕುಮುದಿನಿಯುಂ ಚಿತ್ರದಿಂತ ಸದಪಲ ನೆತ್ತರ ಕೊಳಂಗಳೊಳ್ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುತಿರ್ಪ ಶಾಕಿನಿಯರುಮಂ ಪ್ರಸೂತವಕ್ಕೆಯದು ಪೆಣಂ ಪಕ್ಕಗೆರಡು ಪೆಣನೆಂದು ಬಕ್ಕಬಿಸುಡಲು ಶುಭಂಕರಿ ಕತ್ತಿಯನೊತ್ತಗೊಳ್ವ ರಕ್ಕಸಿಸೊಳ್ಗುರುಮಂ ಬೇಱೆ ಪೆಣದ ಬಿಸುಡುಡಗಂ ತುತ್ತ ಬಾಯ ಬೇಯೆಯುಮುಂಗುಟಿದೆ ಪಿಸಾಸಂತೆ ಮುಡುಕಿ ಬೆರಳಿಂ ಮಿಡಿದು ಬಿರ್ದಲ್ವ ತಮ್ಮ ಕೂಸುಗಳ ಬಾಯ ಬಿಸುಡುಡಗಂ ತೋಡಿ ಕಳೆದು ತಮ್ಮ ತಿಂಬಡಗಂ ಬಾಯ್ವಾಯೊಳಕ್ಕೆ ನಂಬಿಸುವ ಸಿಶಾಚಿಯರುಮಂ | ಎಸತಡಗನೊಡೆಯುಂ ಬಾಯಾಡ ನಲಿಯದೆ ತಿಂಬಡಗಂ ತೋಡಿಕೊಂಡು ಕಾಡುವ ಕೂಸಂ ದಸಿಯೊಳಸೆಯಱಿದು ಬಿಸಿಯಡಗಂ ಬಾಯೊಳ್ಗಿಡಿದು ತಿಸ್ವತಿನ್ನೆಂದವೃಚಂ ತಿಂಬ ತಾಯುರಕ್ಕಸಿಯರುಮಂ ಸರಸುಯ್ಯಸೆ ಪಿಡಿದು ಸಿಡಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟರಿಸಿ ಪೊಸಪುದುಳಂ ಬೆಣ್ಣೆಯಿಕ್ಕಿ ತಲೆಯ ಸಿರ್ಪಿಸಿಂ ನೆತ್ತರನೆಱೆದು ಬಾಯುಂ ತೊಡೆದು ಕೆಯ್ಯಂ ಸೇಪ ಅಸಪಱಿಪೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ವ ಮರುಳ್ವೆಣತಿಯರುಮಂ | ಬೇನ ಪೆಣದುರಿವ ಬಾಯ್ಗೊಂಡದೊಳ್ ತಮ್ಮತನುವಂ ಪಿಡಿಖಂಡಂಗೊಯ್ದು ಬೀಟ್ಟ ಸಾಧಕರುಮಂ | ಬಲಿಗೆಯ್ಯ ಬಾಳ್ವೇಗವುಮೊಡದ ಕೆಯ್ಯಡಗುಂ ಬೆರಸು ಮಹಾಮಾಂಸಮುಮಂ ಭೂತಬಲಿಗೊಡಲೆಂದು ತೊಟಲ್ವ ಧೀರಸಾಧಕರುಮಂ ತಿಸಲಾಸೆಗೆಯ್ದು ತಮ್ಮ ಸೂಲದತ್ತಸಾರಲ

ಮ್ಮದೆ ಸುತ್ತಿಸುಟ್ಟ ಭೂತಕ್ಕಂ ಪ್ರೇತಕ್ಕಂ ಮೆಯ್ಯ ಮಾಂಸಮಂ ಕೊಯ್ದೀಡಾಡುವ ಕಲಿಗಳುಮಂ | ಘುಟೋತ್ಕಚನ ತಲೆಯಂತೆ ಮರುಳಂ ಕಾಳೆಗಕ್ಕಾರ್ವ ಸೂಲದ ತಲೆಗಳಂ ತಮ್ಮಟ್ಟೆಯಾಟಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ದೆರೆಗುಟ್ಟ ವ ಸಿಡಿದಲೆಗಳುಮಂ | ಪೊರೆಯೊಳ್ ಬೀವ ಪೆಣದ ಪೊಗೆ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಪುಗೆ ಸವು ವಾಯುಂ ಕಂಬನಿಗಳೊಳ್ ಪೋದೊಡೆ ಪಿಡಿಯೆಂಗುವೆಂಗು ಕಾಲಡಗಂ ಕಾ ಯ್ಗಾಲಿಗೊಟ್ಟು ರಕ್ಕಸರಂ ಕರೆದು ತನ್ನ ನೆತ್ತರಿಂ ನಂದೆವೊಯ್ಯುವತಿಪ್ರ ತ್ಯಗ್ರವಿಶಾಲಶೂಲಭಿನ್ನರಪ್ಪ ಸುಭಟರುಮನಡಿಗಡಿಗೆ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತುಂ ಬಂದು-ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ಸೂಲದ ಪೆಣದ ಸೆರಗಂ ಸೀಳ್ದುಕೊಂಡ ದಱ ಬಾಯಿಂ ಬಸಿವ ನೆತ್ತರೊಳ್ಮರುಳ್ಕರುಳಂ ಕಿತ್ತು ಪೊಸೆದು ತೂಳ್ಕೆ ಯೊಳರ್ದಿ ಕೊಂಡು ಮರುಳ ಕೆಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳಿಯ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬರೆದ ಬಟ್ಟಿಯ ಪಟಮಂ ಪೊರೆಯ ಮರದ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ಕಟ್ಟೆಯುರಿವ ಸಿದ್ದಿಗೆಯ ಕೆಲದೊಳ್ ತನ್ನ ತೊಟ್ಟ ತೊಡವಂ ಕಳೆದಿಕ್ಕಿ ಪಾಯ್ದು ಪೋದು ದಕ್ಕಂ ಮೆಟ್ಟ ಕಿಚ್ಚಿನೊಳ್ ಪಾಯ್ದ ಪಜ್ಜೆಯಂಗೂಡಿ ಕಿಂಕಿಣಿಯೆಂ ಬೇತಾಳನನಿತ್ತ ಬಾಯೆಂದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಯ್ಯಂ ನೀಡೆಂದು ನೀಡಿದ ಕೆಯ್ಯ ನಡುವಂ ಪಿಡಿದಡರ್ದು ಪೆಗಲನೇಱ ಪರೇತವನದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ತನ್ನ ಪಜ್ಜೆಯುಂ ಪಜ್ಜೆಕಾಱರಱಯದಂತು ವಸುದೇವಕುಮಾರಂ ಪಾಯ್ದು ಪೋದಂ.

ಇತ್ತಲ್ನೇಸಱು ಮೂಡಲೊಡನಾಡಿಗಳುಂ ಕಾಪಿನವರುಂ ಕಾಪಿನೋ ವರಿಯೊಳ್ ವಸುದೇವನಂ ಕಾಣದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಮಱಸಿ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್ ಬಂದ ಪಡಿಯಱಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪರೇತವನ ದೊಳಗೆ ಬೊಸದೂವೆಯ ಕೆಲದೊಳ್ ಕಳೆದೊಟ್ಟಿದ ತೊಡವುಗಳುಮಂ ಮರದ ಕೊಂಬಿನೊಳ್ ಬರೆದು ಕಟ್ಟಿದ ಕಪ್ಪಡಮುಮಿರ್ದಪ್ಪುದೆಂದು ಪಿತೃವನಪಾಳಕಂ ಕಪಾಳಕುಂಡಳಂ ದಾರವಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಮುಟ್ಟ ದನೆಂಬುದುಮರಸನಱದಂತಱಸಿದು ಪಾಱ ಪೋಗಿಮೆಂದು ಕಿಂಕರರಂ ಕಳ ಪುವುದುಮವರ್ಪರಿತಂದವಂ ಮುಂದಿಡಲೊಡನೆ ತನ್ನತಮ್ಮನ ಮಣಿಮುಂಡ ನಮೊಂದಱದು ಮಂದರಾಗನಾಗಿಯುಂ ಧೃತಿಯಿಂ ಮಂದರಾಗನಾಗಿ ಪಟದ ಬರೆಪಮಂ ಬಾಚಿಸೆಂದು ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಗೆ ಬೆಸಸಲೊಡನೆ—

ಸಾದರಿಗನೆಂದು ಪರಪರ |
ವಾದಭವಪ್ರಭುಗೆ ದೂಱಿದರ್ಗಡ ತಮಗಾಂ ||
ಸೋದರನಲ್ಲೆಂ ಬಸದಿಯೊ |
ಳೋದೆಂ ಪರವೆಣ್ಗೆ ಮುಱಿದುಮೆಱಗದ ದಿವಸಂ ||೪೨||

ಆಯುಸಮಿದು ತೊಡೆವೊಡಖಿಲೋ |
ರ್ವಿಯಿಂದಮಾಯಾಸ್ತ್ಯ ಕೆಲಬರಿಂ|ಬಳ್ಕರ್ಗಂ ಕೆರೆಯು (?) ||
ಬಾಯುಂ ಮುಚ್ಚಲ್ ಕೆರಸಿಯು |
ಬಾಯುಂ ತಾಂ ಮುಚ್ಚಲಾರ್ಗುಮೇಂ ಬಂದಪುದೇ ||೪೩||

ದೂಱಿದು ತಮ್ಮಯ ಚಿತ್ತ |
ಕ್ಕೇಱಿದ ದಿವಸದೊಳೆ ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ದಂ ಮೊಳೆಮೇ ||
ಲೇಱಾಗಿ ಬದುಕಲಕ್ಕುಂ |
ದೂಱಿಂ ದುರ್ಯ್ಯಶಮುಮಗಾಗೆ ಬಾಲ್ವಂ ಘಟನೇ ||೪೪||

ಪಿಡಿದಂ ತಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೇ |
ಸಡಿಯುಂ ಸೈರಿಸುವುದಪ್ಪಿದೆಂ ಪುಳಕಂಗಳ್ ||
ನಡುವಿನೆಗಂ ತಂಬುಲಮುಂ |
ಕುಡದೊಡಮೞ್ತೞಿದುಕೊಂಡೆನಾಂ ಬಾಯ್ವಾಗೊಳ್ ||೪೫||

ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಂ ಗಡ ತ |
ಪ್ತಾಯಸಪುತ್ರಿಕೆಯನಪ್ಪುವುದು ಪರ ||
ಸ್ತ್ರೀಯರ ನಲ್ಲರ್ಗೆಸಗಿದ |
ನೀಯತರ್ಕವೊಂದು ಮಸಣದುರಿಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕಂ ||೪೬||

ಇದು ತಮ್ಮಿಂದಾದುಗೆ ಮ |
ನ್ಮಥನ ಮದಾವೇಶದಿಂದಮಾಯ್ತೆನ್ನಯ ತು ||
ಪ್ಪದೊಳಾನೆ ಬೆಂದೆನೆನಗೆಟ |
ಲದಱಿಂ ಗಡಮಱಿಯದಟಿದನೇ ವಸುದೇವಂ ||೪೭||

ಎನೆ ಮುನ್ನಂ ನೃಪತಿ ಸಭಾ |
ಜನಮನಿತುಂ ಬಟಿಕ ಮೂರ್ಛೆವೋದುದು ಕಡುಸಂ ||

ಜಿನ ಗಾಳಿಯೊ ನೋಣ್ಪೆಂವೊಲ್ ।
ಹನಾಸ್ತ್ರವೋಲ್ ನೃಪಕುಮಾರಪಾಕಶ್ರವಣಂ ೩೯ ॥
ಬಂದರಸಿವಿತ್ತ ಮಲ್ಲನ ।
ಲೆಂದಮಗಂಗತಿವಿರುದ್ಧಮಹಿಪತಿಸಭೆಗಾ ॥
ರ್ತಂದರೊ ಮುಕುಳಿತಕಮಲಾ ।
ನಂದಾರ್ಥಂ ಸುಪ್ರಭಾತದೊಳ್ ಭಾಸ್ಕರನಂ ॥ ೪೯ ॥
ಅಸುಕಳರ್ಥಿಸಮೇತಂ ।
ವಾಸನೆಯುಂ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡ ಪಾರದ ಪವನಂ ॥
ಬೀಸೆ ಬಸನೞೆದು ನೋಂಕಿಸ ।
ಲಾಸಹಿತಂ ಲಬ್ಧಸಂಜ್ಞನಾಗಿ ನೃಪಾಳಂ ॥ ೫೦ ॥

ಹಾ ವಸುದೇವ ಹಾ ಹರಿಕುಲಾಸ್ಯಕ ಹಾ ಚಿರಜೀವ ನಿನ್ನನಿ ।
ನ್ನಾವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಬೆನಮಜಂ ನುಡಿದಂತುಟನಗ್ರಜಂಗೆ ಮು ।
ನ್ನೀವುದು ಪಂಥವೆಂತು ವಿನಯಂಗಿದಳುಕ್ಕುವೆ ವತ್ಸ ಪೊಕ್ಕುಮುಂ ।
ಪಾವಕನೊಳ್ ಬೞಿಕ್ಕೆ ಸಗೆ ತೋಱೆ ವೆಯೇಂಕೆಯೊ ಶೋಕವಹ್ನಿಯಂ ॥ ೫೧ ॥

ಮನಸಿಜನಂದು ಬೇದನೆ ಹರಾಗ್ನಿಯಿಂ ಪುಸಿಯಿಂದು ಬೆಂದನೇ ।
ವೆನೊ ವನವಿಂದುಶೂನ್ಯವೆಳವೆಂಡಿರ ಗಾತ್ರವಿಂದು ಶೂನ್ಯವಂ ।
ಗನೆಯರ ಕಾನ್ಯವೇರುಪತ್ರಗಲಕ್ಷ್ಮಮುವಿಂದುಶೂನ್ಯವಿಂ ।
ಪಿಪ ಪೆಸರಿಂದು ಶೂನ್ಯಮುರಿದೆನ್ನಯ ರಾಜ್ಯಮುಮಿಂದುಶೂನ್ಯಮೋ ॥ ೫೨ ॥

ಬೇವುದವಂ ಪುಸಿ ಕಾಣಿರೆ ।
ಪಾವಕನುಂ ಕಂಡೊಡನನನೊಳಕೊಳ್ಗಂ ಸ್ವಾ ॥
ಹಾವಧು ತನ್ನಿಸಿಯುಳ್ ವಸು ।
ದೇವನ ರೂಪಿಂಗೆ ಸೋಲ್ದು ಮೆಂಬೀಭಯದಿಂ ॥ ೫೩ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರ್ದುಂ ಪಿನೆಂದಂತೆ ವಸುದೇವನಂ ವಸುದೇವನೊಳಕೊಳ್ವನಲ್ಲಂ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮಂ ಬಂದಪನಱಲುಂ ಬಱಲುಂ ಬೇಡೆಂದಱಿದರರಸನಂ ಸಂತೈಸಿ ಪೋಗೆ

ಆನಿಯುಮೆ ನಿಜಾಗತವಾ ।
ಣೀನದಿ ತೀವಗೊಡೆ ತನ್ನೊಳೇನುಟೆವುದೆ ಯೋ ॥

ಗ್ಯಾನುಜವಿಯೋಗಶೋಕಂ ।
ವಾರ್ನಳನಿಂದಾಸಮುದ್ರವಿಜಯಸಮುದ್ರಂ ||೫೪||

ಅತ್ತ ನಿರಂಕುಶಂ ಮೊಡರಿದಾಳ್ಣಿಯುಂಮುಱಿದಂಜನಸನ್ಮನು (?) ।
ನ್ಮತ್ತಮತಂಗಜಂಬೋಲೆಸೆದಾವಸುದೇವನುತ್ತಮಾಂಗನಾ ||
ವೃತ್ತಕುಚಾದ್ರಿಕಂಟಕಮನೋತ್ಕಟರಾಗನದೀಪ್ರಚಾರಜಂ ।
ತ್ರೋತ್ತರನೆಯ್ದಿದಂ ವಿಜಯಭೇಟಮನಂಗಜಸೌಖ್ಯವಾಟಮಂ ||೫೫||

ವ|| ಎಯ್ದಿ ಪೊಱವೊೞಲೊಂದು ನಂದನವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದ್ಮಾಕರದೊಳೊಲೆದೋಲಾಡಿ ಕೊಳನ ತಡಿಯೊಳಕ್ಕಿರ್ದ ಮೃಗಮದಮುಮಂ ಸೆಳೆಗೊಂಬುಕೊಂಬನೊರಸೆ ಸುರಿದ ಸಿರಿಕಂಡದ ರಸಮುಮಂ ನಣ್ಪಿಕ್ಕಿ ಪೂವಂತುಱುಂಬಿ ತುಱುಂಬಿಗೆ ತುಱುಗಿ ಮಸುಱಿದ ಮುಱಿದುಂಬಿಯಿಂ ಕಣ್ಬೇಲಿಯ ತಳೆಸುತ್ತಂ ಸುತ್ತಿದಂತೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ಸುರಯಿಯ ಸುರಹೊನ್ನೆಯಲರಬಿರಿಮುಗುಳ ಬೆರಕೆವಾಸಿಗಮಂ ತಳೆಸುತ್ತಿ ಕೇದಗೆಯ ಕುತ್ತುಂಗಱಿಗಳಂಕುತ್ತಿ ಕೇಶದ ಕೊನೆಯೊಳ್ ಕೇಸರದ ಕಿಸುವುಡಿಯುಂ ಕೆದಱಿ ತಿಳಕದತಿಳಕಮಂ ತಳೆದು ಕೇದಗೆಯ ಬಿಳಿಯೆಸಳ ಬಳಪದೋಲೆಯನಿಟ್ಟು ಪೂಗೊಂಚಲಂ ತೂಗಿ ತೊನೆಯ ಕನ್ನವುರಂದೀವಿ ಮುಗುಳ ಮುದ್ರಿಕೆಯನಿಕ್ಕಿಕುಸುಮಕಂಕಣಮನೇಱಿ ನೂಂಕಿ ನಿಱಿದಳಿರ ತೊಂಗಲಂ ತೋಳೊಳ್ತೊಡರ್ಚಿ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯೊಳ್ಬರಸಿಕೊಳದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ತಿಸರಮಂತೊಟ್ಟು ತಾವರೆಯ ನೂಲ ತಿರುವಂ ತೀಡೆ ವಕುಳದ ಪೂತ ಸೆಳೆಯ ಸೆಳೆವಿಲ್ಲಂ ಗೊಲೆಗೊತ್ತಿ ಪೊಸನನೆಯ ಪುಳುಂಬಂ ಪೊಸೆದು ಸಲಿಸಿ ಕಿಱುದಳಿರಂ ಕೆಂಗಱಿಗಟ್ಟಿದ ಮಾವಿನಂಕುರದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂ ತಳಂತೀವೆ ಪಿಡಿದುಪೊಲಗೆಟ್ಟ ಕಾಮದೇವನಂತೆ ವಸುದೇವನಾವನದೊಳಗೆ ನರ್ಪಗಳೊಂದುತಿಳಗೊಳದ ತಡಿಯೊಳ್—

ಸುತ್ತುಂ ನವಪಲ್ಲವಮೊಱೆ ।
ಲುತ್ತಿರೆ ಮುತ್ತಿದ ಮದಾಳಕುಳದಿಂ ಮದನಂ ||
ಗೆತ್ತಿದ ನಣ್ಬೇಲಿಯ ಪೊಸ ।
[1]ಸತ್ತಿಗೆ[1]ಯೆನಿಸಿದುದು ಬಂದ ಚೂತಕುಜಾತಂ ||೫೬||

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಪತ್ತಿಗೆ.

ವ॥ ಆಮಾವಿನಡಿಯೊಳಡಿಮಾಸಿಪೂವಿನ ಪುಡಿಯ ಪುಳಿಯುಂ ಜಗಲಿಗಟ್ಟೆ ಪೊಸದಳಿರಂ ಪಾಸಂ ಕುಸುಮದೆಸಱಿಂ ಪಚ್ಚೆವಡಿಸಿ ಪೊಚ್ಚಪಚ್ಚಲೆಯುಂ ತಲೆಗಿಂಬುಮಾಡಿ ಬಾಳವಿಸವಿಸರದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಬಿತ್ತರಿಗೆಯುಂ ಕಾಲ ದೆಸೆಗೆ ಪೋಗೆ ನೂಂಕಿ ಪರಿಶ್ರಮಮುಮಂ ಕಳೆಯಲೆಂದು ಪವಡಿಸಿ ಕರ್ಪೂರದ ಪರಲಂ ಬಾಯೊಳ್ ಪೊಯ್ದು ತಂಬುಲಮಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು

ಅರಸಂ ಶೃಂಗಾರವೃತ್ತಂಗಳನೆ ಗಿಳಿಗಳೊಳ್ ರಾಗದಿಂದೋದುತುಂ ಗಾ।
ವರಿಸುತ್ತುಂ ತುಂಬಿಯೊಳ್ ನುಣ್ಪಡರ್ದ* ಶಿಖಿಪಿಕಾರಾವದೊಳ್ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ।
ಬೆರಸುತ್ತುಂ ಷಡ್ಜಮಂ ಪಂಚಮಮುಮನೆಲದೊಳೋರಂದದಿಂ ತತ್ಸ್ವರಸ್ತ್ರೀ।
ಕರಮಂ ಮೇಲೊಟ್ಟೆ ಮೆಲ್ಪಿಂದಲೆಯೆ ಮುಕುಳಿತಸ್ವಾಂತನೇತ್ರಾಬ್ಜನಾದಂ॥

ಪ್ರಚ್ಛಾಯ[1]ಸುಪ್ತಂ[1] ಮೃದು।
[2]ನಿ[2]ಚ್ಛದನಪ್ರಸರಶಯನಸೋಪಿತಮನಿಳ॥
ಸ್ವೇಚ್ಛಾ ಸುಖಿತಂ ನಿದ್ರೆಯ।
ತುಚ್ಛಶ್ರಮಭರಮನಾಳ್ದುದೊಂದರೆಜಾವಂ ॥೫೮॥

ವ॥ ಅಂತು ಸುಖನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾಗೆ,

ಕೊಡೆಮಾವಿಂ ಪಾರಿಜಾತಂ ಕುಸುಮಶಯನದಿಂ ಶೇಷಶಯ್ಯಾತಳಂ ಕೇ।
ಟ್ಟಿಡೆ ಪಂಕೇಜಾಕ್ಷನಂತಾಯುವತಿಯಮಳನೇತ್ರಪ್ರಭಾಪೂರಮಾಪಾ॥
ಳ್ಗಡಲಂ ಪೋಲ್ತೊಪ್ಪೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲನೆಯ ತೆಱದಿಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ತನ್ನ ಕಾಲಂ।
ಪಿಡಿಕೈಸುತ್ತಿರ್ದಳಂ ಕನ್ನೆಯನೆ ಕನಸಿನೊಳ್ ಕಂಡನಾರಾಜಪುತ್ರಂ ॥೫೯॥

ವ॥ ಕಂಡು ನಿದ್ರೆದಿಳಿಯೆ ತಳವೆಳಗಾಗದೆ,

ಆವನಿತೆಯ ನಯನಜ್ಯೋ।
ತ್ಸ್ನಾವಿಲಸಿತದಿಂದಂ ಮಲರ್ದು* ಮಿಗೆ ಮುಗಿದ ನವೇಂ॥
ದೀವರಮಲರ್ದಪುದೆನೆ ವಸು।
ದೇವಂ ಕಣ್ದೆಱೆದು ನೋಡಿ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದಂ ॥೬೦॥

ನಿಜನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತಾಸ್ಯಾಂಬುಜಮನಱ್ಕೆಯಿಂ ನೋಡಿ ನಿಶ್ಶಂಕನೇತ್ರಾಂಬುಜನಾಗಳ್ ಲಜ್ಜೆಯಿಂದಂ ತೆಗೆಯೆ ನಗೆಯೆ ರೋಮಾಂಕುರಂ ಪೊತ್ತ

[ವ್ರೋಲ್ ಘು ॥

ಪಾ—1. ಕ, ಗ, ಸೂತಂ. 2. ಕ, ಗ, ನ.

ವರ್ಱಳಿಳಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ತೋಳ್ಬತ್ತರಿಗೆಯ ಕೆಲದೊಳ್ಕಾಲನೊತ್ತುತ್ತು
[ಮಿರ್ದಳ್ ||
ವಿಜಯಶ್ರೀಯಂತಿರ್ದರೆ (?) ಬಿಸಜವದನೆ ಬೇಱೊಂದವಷ್ಟಂಭದಿಂದಂ ||೬೧||

ಅವಳಾಂ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೊಡೆಯಂ |
ತಿವಿದಪನೆಚ್ಚಱದೆ ತೆಱದ ಕಣ್ಗಳ ಪಸವ್ರೋ ||
ಡುವಿನಂ ನೋೞ್ಪಿನಮೋಕು |
ಪ್ಪವಡಿಸಿದನೊ ಕುವರನೆಂದು ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದಳ್ ||೬೨||

ಪೊಲೆಮೇಲಂ ಮೇಲುದಂ ತಂದೆಡದ ಮುಡುಪಿನೊಳ್ಮೇಡುತುಂ
[ವಾಮಹಸ್ತೋ ||
ತ್ಪಲಮಂ ನ್ಯೈತಂಬಬಿಂಬಸ್ಥಳದೊಳಿೞಿಪುತುಂ ಬಳ್ಕ ಮಧ್ಯಂ ಕಚಂ ಬಿ ||
ಟ್ಟಳಗಿಣ್ಪಂ ಸಾರೆ ಬೆನ್ನೊಳ್ನಸು ಮುರಿಯೆ ಮೊಗಂ ಕೊಂಕಿನಿಂದಿರ್ದು ಚೆಲ್ವಿಂ|
ಬಲಗೆಯ್ಯಿಂ ಬೀಸುತಿರ್ದಳ್ಬಸರುಹದಳದಿಂ ಕಾಂತೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳಾಗಳ್ ||

ವ|| ಅಂತು ತನ್ನಬೞಿಯುಲೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯಂತಿರ್ದಳಂ ಕಂಡು ಕನಸೆ ನೆನಸಾದುದೆಂದು ಪೆಂಡಿಕಾರ್ಣರಣಮೆನ್ನ ಬೀಡು ನಾಡುಮಂ ಬಿಟ್ಟೋಡಿಬಂದೊಡಮುವಳ್ದರೆನ್ನ ಬೆನ್ನನೇಕೆ ತಗುಳ್ದಪರಿನ್ನೇವೆನೆಂದೇವೈಸಿದಂ

ಮೊಗದೊಳ್ನಾಂಟಿದ ಕಣ್ಣಂ |
ತೆಗೆಯೆನೆ ಕಣ್ಣೊಡನೆ ಪರಿದು ನಾಂಟಿದ ಮನಮಂ ||
ತೆಗೆಯೆನೆ ಭೋಂಕನೆ ಕಾಲಂ |
ತೆಗೆದಂ ವಸುದೇವನಂಕದಿಂದಂಗನೆಯಾ ||೬೪||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡಾಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೆಂಬಾಕೆಯ ಕೆಳದಿ ಬೀಸುವ ಬಿಸರುಹದೆಲೆಯ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂ ಪೊಮಯಿಸೆ ಪೂವಿನ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯುಂ ಮಾಡಿ

ಬಿಡಿಸುವೆಯೇಂ ಕಾಲಂ ಕೈ |
ವಿಡಿದಪಳೇಗಳ್ಕುಮಾರಿ ನೀನೀಕೆಯ ಕಾ ||
ಲ್ವಿಡಿವಂತಾದಪುದಿನ್ನೇಂ |
ತೊಡರ್ದೈ* ಕಡುಗೆಲ್ಲಕಾರ್ತಿಯೀಕಾಂತೆ ಗಡಾ ||೬೫||

ವ|| ಅರಸನಂತೆಂಬುದೇನೆನೆ; ಮತ್ತಮಾಕೆ –

ಈವಮಾವೀಕೆಗೆ ಕಾಮನರ್ಚಿಸಿದವಾಯ್ತೆಂತೆಂದೊಡಂ ಭಾನುವೀ |
ಭೂವಿಜಾತದ ತಣ್ಣೆೞಲ್ಗೊಳಗದಾವಂ ಬಂದು ಸಾರ್ದಿರ್ದೊಡು ||
ದ್ದಾವಮಂ ಬಲ್ಲಿದರಾಣೆಯಿಟ್ಟ ತೆಱದಿಂದಿರ್ದಪ್ಪುದಾಶ್ರೀವಮಹಾ
ರಾವಂ ವಲ್ಲಭನೀಕುಮಾರಿಗಿದುಸಿದ್ಧಾದೇಶಮುರ್ವೀಶ್ವರಾ ||೬೬||

ವ|| ಈಪುಣ್ಯವತಿಯುಮೀಪೊೞಲನಾಳ್ವ ಮಗಧಾಧಿಪತಿಯ ಮಗಳ್ ಶ್ಯಾಮಳೆಯೆಂಬೊಳೀಕೋಮಳೆಯಿಂದು ನಿನಗಿದಿರ್ಪಂತೆ ಬಂದೀಬನದೊೞಗೆ ಬಿನದದಿನಾಡುತ್ತುಮಿರ್ದನೀಮಾಮರದಡಿಯೊಳ್ ಬಂದಿರ್ದುದುಮನೀತರುಣತರುಚ್ಛಾಯೆ ಪ್ರತಿಚ್ಛಾಯೆಯಂತೆಯುಂ ನೆಲದೊಳ್ನಂಟಿ ಬೇರೂಱಿದಂತೆಯುಮೆತ್ತಲುಂ ತೊಲಗದಿರ್ದುದುಮಂ ಕಂಡು ಆದೇಶಪುರುಷನೆಂದಱಿದು ಪರಿತಂದು ಪೇೞ್ದ ವನಪಾಲಕಂಗೆ ಪಸಾಯಮನಿತ್ತು ಮತ್ತಮಿದಂ ತನ್ನ ಬೊಪ್ಪಂಗಱಿಪಲ್ ಕಳುಪಿ ಕೆಳದಿಯರ ನೂಪುರಕ್ವಣಿತಮೆ ಬದ್ದವಣಮಾಗೆ ರಾಗದಿಂ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಬಸಂತಂ ತನ್ನ ಮನಗೆ ಬಿರ್ದ ಬಂದ ಕಾಮದೇವನಂತೆ ಬೞಲ್ದು ಬೆಂದು ಬೆಱಗಾಗಿ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ ಮಸುಗುತ್ತಿರ್ದ ನಿನ್ನ ಪದಪ್ರಚಾರಾತ್ಯರುಣಸರಸಿಜದ ಸಿರಿಯೆ ಸನ್ನಿದವಾದಂತೆ ಸಮ್ಮದಮನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಚಾಮರವಿಕ್ಕುವಂತೆ ತನು ಚಂಪಕಮಾಳಿಕೆಯುಂ ಮುಸುಂಕುತುಂ |
ಪ್ರೇಮವಿಳೋಕಮೆಂಬ ಪೊಸಪೂವಿನ ಪಚ್ಚಡದಿಂ ಕರಾಬ್ಜಘ ||
ರ್ಮಾಮೃತದಿಂದೆ ನಿನ್ನಡಿಗಳಂ ನಯದಿಂದಮೆ ಪೂಸುತಿರ್ಪಳ್ |
ಶ್ಯಾಮಳೆ ಪುಷ್ಪಕೋಮಳೆಯಿದೀಕೆಯವೃತ್ತಕಮೇಕೆ ಬೆರ್ಚುವೈ ||೬೭||

ಕೀರಕರಸ್ವರಂ ಮಧುರಮಂಗಳಪಾಠಕನಾದಮಾಗೆ ಝೇಂ |
ಕಾರಿಸುತಿರ್ಪ ತುಂಬಿಗಳ ಗಾವರವೊಪ್ಪುವ ಗೇಯಮಾಗೆ ಕೈ ||
ವಾರದಿನೀಕೆಯುಂ ನಿನಗೆ ಚಿತ್ತಭವಾಗ್ನಿಯೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗೆ ಕೈ |
ನೀರೆಱೆವಂದದಿಂ ಸೊನೆಯನೀಸುರಿದಪ್ಪುದು ನೋಡೆ ಕೋಕಿಳಂ ||೬೮||

ಅನ್ನೆಗಂ,

ಹರಿಸೈನ್ಯಂ ಹಸ್ತಿಸೈನ್ಯಂ ಪಱೆ ಪೞಿಯಿಗೆ ಪಿಂಛಾತಪತ್ರೋತ್ಕರಂಚಾ |
ಮರಮೊಯ್ತುಪ್ಪೋಜರಂ ಕನ್ನಡಿ ತಳಿ*ರ್ಗಳಸಂ ಬರ್ಪವರ್ಪರ್ಪ ಸತ್ವಂ ||

ಡಿರ ತಂಡಂ ಪೆಂಡವಾಸಂ ಪಡಿಯುಱರಣುಗಳ್ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ಮಂತ್ರಪೊಳರ್ ।
ಬೆರಸಿಂದ್ರಂ ಬರ್ಪವೋಲ್ಮಾಗಧನಧಿಕಬಳಂ ಬಂದನಾನಂದದಿಂದಂ ॥೬೯॥

ವ॥ ಬಂದು ಪೊಸವಾವೆ ಪಸುರ್ವಂದವಾಗೆ ಮದುವೆಮಾಡಿ ತನ್ನ ಮಗಳುಮನಳಿಯನುಮನೊಡಗೊಂಡುಪೋಗಿಯರ್ಧರಾಜ್ಯಮಂ ಬೞಿವೞಿ ಗೊಟ್ಟು ಸುಖದಿನಿರೆ—

ಅಲಸಿಕೆ ನೋಟದೊಳ್ ತಣಿವು ಕೂಟದೊಳುಕ್ಕೆವಮುಟ್ಟುಱೊಳ್ಚಲಂ
ನೆಲವಿನೊಳಪ್ಪಿನೊಳ್ ದರ...ಮಿಂಟಮತಂ ಬೆಸಕ್ಕೆವ ಭಂಗಿಯೊಳ್ ॥
ಪೊಲೆಗೆಳೆಸೋಲದೊಳ್ ಪದಿರೊಳ್ಗೊತ್ತಿದಿರೊಳ್ ಪಲವಾತು ಮಾನದೊಳ್
ಕಲಿತನವಾಗದಂತಬಲೆ ವರ್ತಿಸಿದಳ್ ಕವಿತಾವಸಂತನೊಳ್ ॥೨೦॥

ಚುಂಬನಮಪ್ಪ ಚಪ್ಪರಣೆ ಬೇಡುವ ಬಕ್ಕುಡಿ ಕಾಯ್ದು ಕೂಡುವ ।
ಟ್ಟುಂಬರಿಯೆಂಬಿವಾಗೆ ಸಲೆ ತನ್ನವು ನಲ್ಲನ ಬಾಯ ತಂಬುಲಂ ॥
ತಂಬುಲಮಿಕ್ಕಿದಣ್ಪು ತುಱುಂಬಿಗೆ ತುಱುಂಬಿದ ಪೂವೆ ಪೂವುಮು ।
ಟ್ಟಂಬರಮಂಬರಂ ನಿರುತವಾಗಿರೆ ಕೊಂಡಳನಂಗಸೌಖ್ಯಮಂ ॥೨೧॥

ವ॥ ಅಂತಪ್ಪುಕೆಯೊಂದುದಿವಸಂ ವಿಷಮನ್ಮತ್ಯಶ್ರಮಶ್ರಥೆಯಾಗಿ,

ಉಟ್ಟ ದುಕೂಲಮುಟ್ಟವೊಲತಿಸ್ಫುಟವಾಗಿರೆ ತೊಟ್ಟಕುಪ್ಪಸಂ ।
ತೊಟ್ಟವೊಲಿಟ್ಟುದಿಟ್ಟವೊಲಣಲ್ ನಱುದುಂಬಲದಿಂದೆ ಬೀಗೆಸುಯ್ ॥
ಸುಟ್ಟದಿರಲ್ಕೆ ಸೋರ್ತರೆ ಕಚಂ ಮೊಗದೊಳ್ಗ್ರರದಿಂದೆ ತನ್ನ ।
ಮೇಲಿಟ್ಟೆಡದೋಳನತ್ತ ಮೊಗವಾಗಿಯೆ ನಿದ್ರೆಯೊಳರ್ದ ನಲ್ಲಳಂ ॥೨೨॥

ಶ್ರವದಿಂ ಭಾಳಕ್ಕೆ ಬಾನಲ್ವರಿದ ಕುರುಳ ಕಸ್ತೂರಿಕಾರೇಣುಜಾಳ ।
ದ್ರವಮುಂಕಂಡರ್ದಿಕೊಂಡೊಳ್ನೆಯುಮೊನೆಯೊಳಾಂಬಂದಪೆಂಪೋಗಿತಾನ ॥
ನ್ನವರಂ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಿಕ್ಕೆನಲಸಳ ನೆಲಸಿರ್ಪಾಗಳೆಂದಾಸುಕೇಶಿ ।
ಶ್ರವಣಶ್ರೀಪತ್ರದೊಳ್ ತಾಂ ಬರೆದಱಿಯದವೋಲ್ ಪೋದನಲ್ಲಿಂ

[ಕುಮಾರಂ ॥೨೩॥

ವ॥ ಅಂತು ಶರೀರದಿಂ ಜೀವಂ ಪೋಮಟ್ಟು ಪೋಪಂತಾರುಮಱಿಯಲೀಯದೆ ಪೋಮಟ್ಟು ಪೋಗೆವೋಗೆ

ಶ್ರಮುದಂಭೋಧಾರಧಾರಾಗ್ರಹಮುಚಳಘನಾಸಾಲನಾಸೀರಜಂಝಾ ।
ಪವನವ್ಯಾಧೂತಭೂಜವ್ಯಜನಮತುಳತಾಪಿಂಛಪಿಂಛಾತಪತ್ರಂ ॥

ಪ್ಲವಗಪ್ಲುತ್ಯುತ್ಪತದ್ವಿಃಕಿರಕರಗರುತಚ್ಛನ್ನಶಾಖಾಂತರಾಳಂ ।
ರವಿರುಕ್ಸಂಧುಕ್ಷಿತಾಂಗಕ್ಷಿತಿಪತಿತನಯಂಗಾಯ್ತು ರಣ್ಯಂ ಶರಣ್ಯಂ ॥೨೪॥

ಮಳಯಜವುಂ ಬಳಸಿದ ಫಣಿ ।
ಕುಳವುಂ ಕೇಕಿಗಳ ಕಳರವಂ ಸೋದುದು ಭೂ ॥
ತಳನಾಥರನೋಲಗಿಸುವ ।
ಖಳರಂ ಸೋವಂತೆ ಸುಕವಿಸೂಕ್ತಿಕಳಾಪಂ ॥ ॥೨೫॥

ಸೋಗೆಯ ಸೊಗಯಿಪ ದನಿಗಂ ।
ತಾಗುವ ಕೀಚಕದ ರುತಿಗವೊಡಸೋಲ್ತು ಕರಂ ॥
ಬಾಗಿ ಕುಲವೊಲೆದು ತಲೆಯಂ ।
ತೂಗಿದುದರಿಮಿತ್ರವರ್ಜಿತಂ ಗುಣವುಲ್ತೇ ॥೨೬॥

ಬಯಸಿ ರಸೆಯಹಿಗಳಂ ಮನ ।
ಮೆಯೆ ನೆಲದೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಬರ್ಹಿಗಾವಳಿಯ ಶಿಖಾ ॥
ವಯವಮಿವೆ ತೋಱಿದಪುವೆನೆ ।
ಮಯೂರಶಿಖಿನಿಕರಮೆಸೆದುವಾಕಾನದದೊಳ್ ॥೨೭॥

ಆಹಿತಬಹುಬದರದಳ ।
ವ್ಯಾಹತಿಮಿರಹಿತಬುಭುಕ್ಷಿತೋತ್ತಾನಮುಖೋ ॥
ಗ್ರಾಹಿಶಿರೋರುಣಮಣಿಯಂ ।
ಹಾಹಾ ಪಕ್ಷಿತ್ತು ಪಾಯ್ದುದೊಂದು ವಿಹಂಗಂ ॥೨೮॥

ಆಡಗೆಂದೆಲವದ ಪೂವಿಂ ।
ಗಡಹಡಿಸಿಯೆ ಪಾಯ್ದು ಕಾಯ್ದು ಕಾದಿದವ್ರೊಡಲಂ ॥
ದಡಗಡವಪ್ಪನಮೆಱಕೆಗ ।
ಳುಡವಿನೆಗಂ ಕಣ್ಗೊಳೊಡೆವಿನಂ ಕಾಕಂಗಳ್ ॥೨೯॥

ಅಡವಿಯ ಖಗನಿಕರಂ ಬೞ ।
ವಿಡಿದುಱಿದಱಿಯಟ್ಟೆ ಪಿಡಿಯಲಾಱದೆ ಕಡುಪಿಂ ॥
ಗುಡುಗುಡುಗುಡೆಂದು ಗಿಡಗಂ ।
ಕೆಡೆದುದು ಗಱಿಯುಡಿಯೆ ಪೊದೆದು ತನ್ನಯ ನೆಟಲಂ ॥೩೦॥

ಅರ್ಕಾಂಶುಗೆ ಪುಗಲಿಲ್ಲದೆ ।
ಸಿರ್ಕಿರಡಿಯ ಕಡುಪಿನಂದದಱವಿಯ ತಮಮುಮಂ ॥
ಮಾರ್ಕೊಂಡು ಸುೞಿವ ಕಾಡೆಳ ।
ವೆರ್ಕಿನ ಕಣ್ಣುಡೆವ ಪೊಡರ್ಗಳೆನೆ ಜಲಜಲಿಕುಂ ॥೮೧॥

ಪೊಱೆವಿಡಿದು ಪೊಕ್ಕು ಪಾವಿನ ।
ಪೆಱೆಯುಂ ಪೆತ್ತೊಂತಿಯೆಂದು ಪರಿತರೆ ತಿರಿದೇಂ ॥
ಸರಟಶತಮೋಡಿ ಪೊಕ್ಕುವು ।
ಸುರನರುಹಿಗೆತ್ತಿದರ್ದ ಖದಿರಬದರೋದರಮಂ ॥೮೨॥

ಗಿಡು ಪಿಡಿಯೆ ತನ್ನ ಬಾಲಂ ।
ತೊಡರ್ದೊಡೆ* ಪರಿತರ್ಪ ಬೇಗೆಗಾಡುವ ಚಮರಂ ॥
ಬಿಡಿಸಿದಪೆನೆಂದು ನಿಂದುದು ।
ಕಡುಲೋಭಂ ಜವನ ಬಂದಿಯೋ ಬಂಧನಮೋ ॥೮೩॥

ಅಡಸಿ ಬರೆ ಶಬರನುಡುಗಿದು ।
ದುಡು ಕಣ್ಣಂ ಮುಚ್ಚಿ ಪರಿಯನಾಗಡೆ ಗಡ ಕ ॥
ರ್ದಡಿಗನ ಕಣ್ಣೊಳ್ ಪೂವಿನ ।
ಪುಡಿ ಪೊಕ್ಕುದು ಮಾಱುತೇಱುತಂ ಕಾನನದೊಳ್ ॥೮೪॥

ಅಱಿಯ ವಿಷವಹ್ನಿ ನೆಗೆದಱ ।
ಗ್ರಹಮುಂ ಪೀದುರ್ಚುರ್ವತ್ಸಭಲ್ಲನ ಬಾಯುಂ ॥
ದಱಯಿಸಿ ಪಾಪಿ ಪಾಪೇ ।
ನ ಹನ್ಯತೇಯೆಂಬ ನುಡಿಯನೇಂ ನಡೆಯಿಸಿತೋ ॥೮೫॥

ಮಾವಿನ ತಳಿರೊಳಗೆ ಮುಗು ।
ಳ್ಮಾವಿನ ಮೊಗಮುಳಿಯೆ ಮಿಸುಪ ತೊಡೆ ನಡು ಜಘನಂ ॥
ತೀವಿದವೊಲೆಯೆಂಬಿವು ಪಸು ।
ದೇವನ ಕಣ್ಗೆತ್ತುವತನುರಾಗೋದಯಮಂ ॥೮೬॥

ಮುಗಮುಗಿಸಿ ಕವಿವ ಮದಗಂ ।
ಪುಗಳೆನೆ ಪೊಗಬ್ಬಿಂತೆ ಮೊಱೆದು ಮುಸುಱುವ ಮಱಿಪುಂ ॥

ಬಿಗಳಂ ಕೊರ್ವಿದ ಕತ್ತುರಿ |
ಮಿಗಮಿರ್ಪವೊಲಿರ್ದುದೊಂದು ಗಂಧಗಜೇಂದ್ರಂ ||೮೭||

ತದುಕಿನ ಸರಳದ ಸಪ್ತ |
ಚ್ಛದದಾಮ್ರದ ತಳಿರನುಡಿದುಮೆಯ್ದದೆ ಕರಿ ಮೇ ||
ದುದು ವಿರಹಿಯುಱಿಸಿ ಪೊಸವೇ |
ಟದ ಪಿಡಿ ನಸುಮೇದು ಬಿಸುಟು ಪೋದೆಡೆಯಣದಳರಂ ||೮೮||

ಮಧುಪರಿಮಳಮಂ ಕಾದುದು |
ಸುಧೇನು ಪೇಚಕಮನೊಂದು ಮದಗಜಹಸಂ ||
ಮಧುಸಖನ ಬಯ್ತರತಿಧನ |
ನಿಧಾನಮಂ ಕಾವ ಕಾಳಸರ್ಪನ ತೆಱದಿಂ ||೮೯||

ತಾಳಸ್ಥೂಳಕರಂ ತಮಾಳವಿಸರಚ್ಛಾಯಂ ಸುರೂಪಂ ಸುವ |
ಕ್ತ್ರಾಳೀಕಂ ಶುಭಬಿಂದುಶುಭ್ರರದನಂ ದಾನಾರ್ದ್ರಗಂಡಸ್ಥಳಂ ||
ಲೀಳಾಯಾನನುದಗ್ರಪಲ್ಲವನದಿಂ ತಾನಾಯೆತ್ತ ನೂತಕ್ಷಮಾ |
ಶೀಳಂ ಕೇಸರಿಗಂ ನಿರೀಕ್ಷಣಸುಖಶ್ರೀಪಂಜರಂ ಕುಂಜರಂ ||೯೦||

ಗಜವೊಂದಿರ್ದುದು ರೋಹಣಾಚಲದವೊಲ್ ತತ್ಪದ್ಮರಾಗಪ್ರಭಾ |
ರಜಮಿರ್ಪಂತಿರೆ ತೋರ್ಪ ಪದ್ಮಪಟಲಂ ತಜ್ಜಿಹ್ವೆಯೊಳ್ ನೀಳೋತ್ಪಳ ||
ವ್ರಜಮಿರ್ಪಂತಿರೆ ಮತ್ತಭೃಂಗಮಿಳಿತಂ ದಾನದ್ರವಂ ಮಾಳವಾ |
ಯಜಮಿರ್ಪಂತಿರೆ ಕಣ್ಣ ಪೆರ್ಮೊಳೆಯೊಳಂ ಮೇಲ್ವೊಯ್ದಪಾಂಗಾಂಶುವಿಂ ||

ನೇಱಿಲ ಪಣ್ತು ಕೊಂಬುಡಿದು ಬಿರ್ದವೊಲೊಟ್ಟಿದ ಸಿಂದಱಕ್ಕೆ ಪಾ |
ಯ್ದಱಿವಿಂಡಿಸಿಂ ಮುಱಿದು ಪೂಸಿದ ಮಾವಿನ ಕೊಂಬು ಮೇಲ್ಮ್ರವಂ ||
ಗಾಱಿ ಕಟಂಗಳುಣ್ಮಿವಿಡೆ ಕಾಯು ಬಲಂ ಮಿಗೆ ಜೇಗೆಯಿಂದೆ ಬೆಂ |
ದಾಱಿದ ಬೆಟ್ಟನಂತೆ ವನವಾರಣಮಿರ್ದುದದೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ||೯೧||

ಚೂತಾಮೋದಕ್ಕೆ ಮೂಗಂ ಕದಿಕಿಪ ತಳಿರ್ಗಾಸ್ವಾದಮಂ ತತ್ಪ್ರಳಿಂದೀ
ಗೀತಕ್ಕುತ್ಕರ್ಣಮಂ ಕುಟ್ಮಳಿತನಯನಮಂ ಕೋಕಿಲಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಯ್ಯಂ ||
ಸ್ರೋತಶ್ಶೀತಾನಿಳಂಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಖಮಯನಾಗಿರ್ದುದಸ್ಪಂದಮಂದೀ |
ಭೂತಂ ಕರ್ವಟ್ಟಮಂ ಕಂಡರಸಿ ಸಮೆದವೊಲ್ ನೀರದಾಭಂ ಮದೇಭಂ ||

ನನೆವೆರಸು ಗುಜ್ಜವೂವಿನ |
ಕೊನರ್ಗಳನುಡಿದುಡಿದು ನೀಡೆ ಬೇಟದ ಪಿಡಿಯೊಂ ||
ಮನವೊಸೆದು ಮೇವುತಿರ್ದುದೊ |
ವನಕರಿ ಪರಿದಂತೆ ದಂತಹಸಿತಕಟಾಕ್ಷಂ ||೯೪||

ಕಡೆವಾಯಿಂ ಪ್ರತಿಹಸ್ತದೊ |
ಳಡಸಿದ ತಳಿರುದಿರೆ ತಟ್ತು ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಕೆಯ್ಯಂ ||
ಪಿಡಿದು ಪಿಡಿ ತುಱುಸುತಿರ್ದುದು |
ಕಡೆಗಣ್ಣಿಂ ಸಮದ ಕರಿಯು ಕೊಂಬಿನ ಕೊನೆಯೊಳ್ ||೯೫||

ಅನುಸಿಂಚತ್ಸಲ್ಲಕೀಶೀಕರಪರಿಚಯದಿಂ ಶೀತಶೀತಂ ಲತಾಳಿಂ |
ಗನದಿಂದಾಮಂದಮಂದಂ ಫಣಿವಿಶಸನದಿಂ ಭೀತಭೀತಂ ಚಳಚ್ಛಂ ||
ದನಶಾಖಾಂದೋಳದಿಂದಂ ಚಕಿತಚಕಿತಮಾಯ್ತುಚ್ಚರತ್ಕೀಚಕಪ್ರ |
ಸ್ವನಿಕಂ ಮಾನೇಯನಾಗಸ್ಫುಟಿತಕಟಮದಾಮೋದಭಾರಂ ಸಮೀರಂ ||೯೬||

ತಳರಂ ತೂಗಿ ಪರಾಗಮಂ ಪಿರಿದು ಪೂಸೀರಂ ತಡಂಗೂಡಿ ಗು |
ಗ್ಗುಳನಿರ್ಯಾಸಮನಾಂತು ಚಂದನರಸಕ್ಷೋದಂಗಳಂ ಪೊತ್ತು ಶೀ |
ತಳಕರ್ಪೂರಮೃಗೋದ್ಭವಾಗುರುಕುಮುಸ್ತಾಗ್ರಂಥಿಗಂಧಂಗಳಂ |
ತಳೆದಾಗಂದಿಗರಂತೆ ಬಂದೊಲೆದುದೋ ಮತ್ತೊಂದು ಮಂದಾನಿಳಂ ||೯೭||

ವನಜಮನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಮೞುಂದುಂಬಿಯನಾಳ್ದ ತರಂಗಮೆಂಬ ತ |
ಕ್ಕಿನ ಪರಿಕಾಱರಂ ತುಡಿದು ಸೀಕರಮಂ ತಳೆದೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪೂ ||
ವಿನ ಪುಡಿಯಂ ಮೃಗೇಂದ್ರಭಯದಿಂದೆ ತಿರೋಹಿತನಾಗಿ ಬರ್ಪ ಕಾ |
ನನಕರಿಯಂತೆ ಬಂದುದೆಲರೊಯ್ಯನೆ ರಯ್ಯನೆ ವಾರಿದೇಶದಿಂ ||೯೮||

ಆಗಾಳವೆಸಗಿನಿಂದಮೆ |
ಪೋಗಿ ಪರಿಶ್ರಮವಶಾತುರಂ ವಸುದೇವಂ ||
ನಾಗೇಂದ್ರನಂತೆ ಮದಲೀ |
ಲಾಗಮನಂ ಕಂಡನೊಂದು ಕಮಳಾಕರಮಂ ||೯೯||

ಗಂಗೆಯ ಗೋತ್ರಮೋ ಸುದೆಯ ಸಾರಮೊ ಬೆಳ್ನಗೆಯೊಂದು ಬಿತ್ತೊ ಮು |
ತ್ತಿಂಗಳಲಿರ್ದ ಬೇರೊ ಪೊಸಮುತ್ತಿನ ಪುಟ್ಟುವ ನೀರೊ ತೋರ್ಪ ಬೆ |

ಳ್ದಂಗಳ ಬೈಕೆಯೋ ಜಗದ ದೀವರೆಯರ್ಕಳ ಕಣ್ಣ ಬೆಳ್ಪು ಬೆ |
ಳ್ಳಂಗೆಡೆದತ್ತೊ ಪೇೞ್ಮೆನೆ ನಿರ್ಮಲಮಾದುದು ನೀರಜಾಕರಂ ||೧೦೦||

ತೆರೆಯಿಂ ಕಣ್ಣಿಱ್ದಾಡುವಂತಿರೆ ಚಳನ್ಮೀನಂಗಳಂ ನೋಡುವಂ |
ತಿರೆ ನಾನಾಮಧುಪಾನಮತ್ತಮಧುಲಿಟ್ಝುಂಕಾರದಿಂ ಪಾಱುವಂ |
ತಿರೆ ಮೇಲ್ವಾಱುವ ಕುಂಕುಮಾರುಣರಥಾಂಗದ್ವಂದ್ವದಿಂ ತತ್ಪಯೋ |
ಧರೆ ಸೆಂಡಂ ಪೊಡೆದಾಡುವಂತಿರೆ ಸರಶ್ರೀಕಾಂತೆ ಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಳ್ ||೧೦೧||

ನೆಱೆ ಜಳಕೇಳಿಯಾಡಿ ಪೊಱಮಟ್ಟ ವನೇಚರಿಯರ್ಕಳೆಂಬಿನಂ |
ತುಱುಗಿರೆ ತೀರದೊಳ್ ನವತಮಾಳಲತಾವಳಿಯಬ್ಜಷಂಡದೊಳ್ ||
ಪೊಱಮಡದಿರ್ದವಾಕೆಗಳ ಕಣ್ಮಲರುಂ ಮೊಲೆವಿಂಡುಮೆಂಬಿನಂ |
ಮಿಱುಗಿದುವೊರ್ಮೆಯುಂ ಪೊಳೆವ ಮೀಂಗುಲಮುಂ ಪೊಣ*ರ್ವಕ್ಕಿಯೊ
[ಕ್ಕಲುಂ ||೧೦೨||

ಹರಿಯ ನಳನಾಭಿನಳಿನಂ |
ವಿರಂಚಿಯುಂ ಪಡೆದುದರ್ಕೆ ಪುರುಡಿಸಿ ತಾನಾ ||
ಪರಿಯನೆ ಪಡೆದವೊಲೆಸೆದುದು |
ಸರೋವರಾವರ್ತನಳಿನಮೊಂದಳಿಗರ್ಭಂ ||೧೦೩||

ತರುಣಬಿಸಸದನಮಬ್ಜಾ |
ಕರಕರಿ ಮೇಗೊಟ್ಟಕೊಂಡುದದು ನೀರ್ವಾವಂ ||
ಸರಸೀರುಹಪತ್ರಕರ್ಣಂ |
ತರಂಗತರಮುಚ್ಯಮಾನಶೀಕರನಿಕರಂ ||೧೦೪||

ವನರುಹಸಹಸ್ರನೇತ್ರನ |
ನನಿಮಿಷಸೇವಿತದಿನಾಸರೋವರಸುರನಾ ||
ಘನನಾಂತ ಕರಿವೊಲೆಸೆದುದು |
ವನಕರಿಯುನ್ಮಗ್ನಪೂರ್ವಕಾಯಂ ಕ್ಷಣದಿಂ ||೧೦೫||

ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಕನಕಾಬ್ಜದ |
ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂ ಕರಿಯ ಬಿಳಿಯ ಕೆಂಪಿನ ನೀರ್ವೂ ||
ವುಗಳೆಂದೆ ಪಂಚರತ್ನದ |
ಪಗವಂ ತೆಗೆದಂತೆ ಸರಸಿ ಸರಸಿಜದೆಲೆಯಿಂ ||೧೦೬||

ನೀಲದ ಪೊಳೆವ ಪರಲ್ಗಳ |
ಕೀಲಣೆಯಿಂ ಜಲಕನಾದ ಜಲದೇವಿಯ ಪೊ ||
ನ್ನೋಲೆಯೆನಿಸಿದುದು ಪತ್ರಕ |
ಪೋಲಗತಂ ಕನಕನಳಿನವೊಂದಳಿನಳಿನಂ ||೧೦೭||

ಕೊಳದೊಳ್ ಮೃಗರೆದ...ವೋ |
ಕುಳಮಿರ್ದುವೊಲಿಂದು ಕೂಡಿದುದು ಕುಮುದಿನಿಯೊಳ್ ||
ಜಳರುಹಮಂ ಕಡಿದುದು ಸೈ |
ವಳತರುಪುಂಕು ಕುಟುಕುಗೊಂಡುದೊಂದು ಮರಾಳಂ ||೧೦೮||

ಗಲ್ಗಲನೆ ಕರಗುವಾಲಿಯ |
ಕಲ್ಗಳವಲ್ ಕರಗಿ ಪರೆವ ಜೊನ್ನದ ತಿಂಗ ||
ಳ್ಗಲ್ಗಳೊಸರದೆನೆ ಕಳದ್ಯೆ |
ಕಿಲ್ಗೊಳನೆನೆ ಕುಳರ್ದುದಾಜಳಂ ತಿಳಗೊಳದಾ ||೧೦೯||

ಊದೆ ಕರಿಗಳ್ ಸರಸ್ಸ್ವ |
ಚ್ಛೋದಕಮಂ ನೆತ್ತಿಗಡರ್ದ ಪನಿಗಳ್ ಪೊಸಮು ||
ತ್ತಾದುವದಲ್ಲದೊಡಡವಿಯ |
ವೇದಂಡದ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳೊಳವೆ ||೧೧೦||

ತರುಣತರಂಗೋತ್ಥಿತಸೀ |
ಕರಹಿಮದಿಂ ಸೇದೆಗೊಂಡವೋಲ್ಪೊಕ್ಕು ಸರೋ ||
ಜರಜಃಪರಗುಂದಿತಮೆನ |
ಲರಳದುದದು ಕುಮುದಮುಕುಳಕೋಟರಕುಟಿಯೊಳ್ ||೧೧೧||

ವ|| ಆಕುಸುಮಾರಣ್ಯಮೆಂಬ ಕಮಳಾಕರಮಂ ಕುಮಾರಂ ಪೊಕ್ಕು ಪ್ರಕ್ಷಾಳಿತಪಾದಮುಖಕಮಳಂ ಪೀತಶೀತಜಳನುಮಾಗಿ ನೀರಜರಜದ ನೀರ್ಗುಂಕುಮಮಂ ತೊಡೆದು ತಡಿಯೊಳಿಕ್ಕಿರ್ದ ಗಜಮದದಿಂ ತಿಳಕವಿಕ್ಕಿ ಸೆಂದುರದ ಬಿರಿಮುಗುಳಂ ತುಱುಂಬಿ ಕಮಳಪತ್ರಮಂ ರಾಗವಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿ ಕಾವುವೆರಸಿರ್ದ ಕರಿಯ ನೆಯ್ದಲನಂಕುಶಂಮಾಡಿ ಪಿಡಿದು ವಿನೋದದಿನಾನೆವಸದನಂಗೊಂಡು ಆಕೊಳನ ತಡಿಯೊಳ್ ಸಮವಸರಣದಶೋಕೆಯಂತಿರ್ದ

ಅಶೋಕೆಯ ನೆೞಲೊಳ್ ಬೆಸದ ಮೆಯ್ಯಂ ಮುಱಿದು ಕಾಯ್ತೊಱಗಿದ ಬೞಿ ಕಂಗಂ ಮಲಂಗಿ ಕುಮಾರಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ—

ಕೊನೆಗೊಂಬಲ್ತು ಬಿಸಾಂಕುರಂ ಸಿರಮದಲ್ತುತ್ಕಚ್ಛಪಂ ನೇತ್ರಮ |
ಲ್ತು ಸಿಮೇಷಂ ಮದಮಲ್ತು ವಾರಿ ಕಿವಿಯಲ್ತಬ್ಜಚ್ಛನಂ ಪದ್ಮಕಾ ||
ನನಮಲ್ತಂಬುಜಮಾನೆಯಲ್ತು ಸರದೊಳ್ ಲೀಲಾಲಸಂ ಪುಟ್ಟಿದ |
ತ್ತನೆ ಮಾಡಿತ್ತವಗಾಹಮಿರ್ದ ಕೊಳದಿಂ ಕಾಯ್ದೊಂದು ದಂತಾವಳಂ ||

ತೋರದೆರೆ ಮುಱಿಯೆ ಮಾಡುವ |
ವಾರಣಮಂ ಪೋಲ್ತುದಡಸಿ ನಿಡುಗೆಯ್ಯಿಂ ಭಂ ||
ಡಾರಿಸಿ ಮೊಡರಿದ ತಳಿಯುಂ |
ಬಾರೆಯುಮಂ ಮುರಿಯೆ ಪೊಯ್ದು ಪೊಱಮಡುವಿಭಮಂ||೧೧೩

ವ|| ಅಂತು ಮಕರಾಕರದಿಂ ಪೊಱಮಡುವ ಕರಿ ಮಕರದಂತೆ ಕಮಳಾಕರದಿಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ದಡಂಗೊಳ್ವಲ್ಲಿ ಕಿೞ್ತು ಕೆಡೆದು ಕಾಲೊಳ್ತೊಡರ್ದು ಬಂದ ಬಿಸವಲ್ಲಿಗಳ್ ನೆಲನನೊಡೆದು ನಾಗಲೋಕಮಂ ಪುಗವೇಡೆಂದು ಗರುಡನ ಕಾಲಂ ಪತ್ತಿ ಬಿಡದ ಪಾವುಗಳಂತಿರ್ದುವದಱ ಗಾಳಗೆ ವನಗಜಘಟೆಗಳೆಲ್ಲಂ ಘನಘಟೆಗಳಂತಿರೋಡಿದೋಡಿದುವು | ಮೇಲ್ವಾಯ್ದ ಸಿಂಗಂಗಳೆಲ್ಲಮಾದಿಯ ಪಂದಿಯ ಪೇಱಿದ ಗ್ರಾಮಸಿಂಹಂಗಳಂತಿರ್ದುವು | ಪೆಳ್ಱ್ ಬೆಂಗುಡುವ ಬಟ್ಟಾನೆಗಳಂ ಮಣಿಯೇಱಿಂದಿಱಿದೆತ್ತಿದಲ್ಲಿ ಮದದ ಮಸಿಯಿಂ ಮಳೀಮಸಮಾದ ಮುಸುಂಬು ಮುಸುವಿನ ಮುಸುಂಬಿನಂತೆತ್ತಿರೆ ಕಡಲಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದು ಬೆಟ್ಟಮಂ ಕಿೞ್ತೆತ್ತಿದ ಸುಗ್ರೀವನಂತಿರ್ದುವು | ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಮರಮುಸಕದಿಂ ಮರಮಾಯ್ದು ಮರದುಱುಗಲಂ ಕಿೞ್ತೀಡಾಡುವಲ್ಲಿ ದಶಗ್ರೀವನ ವನಮಂ ಕಿೞ್ತೀಡಾಡುವಣುವನಂತಿರ್ದುದು | ಪಲ್ಲವಮನುಡಿದು ಸೂಸುವಲ್ಲಿ ದೆಸೆಯಾನೆಗಾಳೆಗಕ್ಕೆ ಪುಲ್ಲಂ ಸೂಸುವಂತಿರ್ದುದು | ಅಂತು ಮಾಮಸಮಸಗಿ ಬಿಸಟಂಬರಿವ ಮದಕರಿಯಂ ಕುಮಾರಂ ಕಂಡೀಕಟ್ಟಾನೆಯನೇಱಿದೊಡಾನೆಯಾನೆವಿನ್ನಾಣೆಯೆಂದು ಸಿರಂದೋಱಿದ ಸರದ ಬೞಿಯನೆ ಗಳೆವೞಿಯ ಪಾವಿನಂತೆ ಮೊಗದ ಬಿಗಿಪುಂ ಕಣ್ಣ ಬೀಡುಂ ಬೆರಸು ಗಾಳಗೆ ಗಱಿಮಾಡಿದಂತೆ ಗಿಱ್ರನೆಯ ಪರ್ಣನೆಯುಂ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಪಿಡಿದಾಸೆ

ಗೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಕರಣದೊಳ್ ಕೆಂದಳಂ ಕೆಂದಳರಂತೆ ತೊಳಗೆ ದೀರ್ಘಾಂಗುಳಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಗರುಡನೊಪ್ಪಮುಂ ಗಾಳಿಯ ನುಸುಳುವುಂ ಕೈಕೊಂಡು ಕೋಡಾಡಿ ಮನವೆ ಮಾನಸನಾದಂತೆ ಪರಿದು ಪರಿಯೊಳ್ ಬಿಳಲ್ದಿ ಕುಡೆಂಬ ತಿಕ್ಕುವೊಳಗಿಂ ಬೆಂಗೆಯಿಂ(?) ಎಂಬಂತೆ ಬೂತಾಟನಂಗೆಯ್ದು ಗಜದ ಬೆಂಗೆ ಸಿಂಗದಂತೆ ಲಂಘಿಸಿಯಾನೆಯ ಪೊರಜೆಯಾಗೆ ಪೂರ್ವಾಸನದೊಳ್ ಪದುಳಮಿರ್ದು ಮುಬ್ಬ ಬಾಪ್ಪುಬಾಪ್ಪೆಂದು ಕುಂಭಸ್ಥಳಮಂ ನಾಸ್ಫಾಳಿಸಿ ಬೀರಸಿರಿಯ ಗುರುಕುಚಮುಮನುಗುರೊಳುಗಿದು ತೊಡಗಂಗಳ್ ರೊಡಗವಾಗೆ ಹರಿಣಂಗಳ್ ಹರಿಕಾಱಂಗೆ ಪರ್ವತಂಗಳ್ ಪ್ರತಿಗಜಂಗಳಾಗುರುಳ್ ನೂಂಕಿಯುಂ ಸುರುಳ್ ನೂಂಕಿಯುಂ ಅಡ್ಡವಿಕ್ಕಿಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪರಿಯಿಸಿಯುಂ ಅಂತಪ್ಪ ಕಟ್ಟಾನೆಯಂ ಕೆಪ್ಪವಳವಡಿಸುವಂತೆ ಮಡದೊಳಮುಂಗುಟದೊಳಳವಡಿಸಿದ ರಾಜಪುತ್ರನ ಬಲ್ಪಿಂಗಂ ಬಿನ್ನಣಕ್ಕಂ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟು—

ಆಪ್ರಸಾದವದೊಳರ್ಧರ ।
ತಿಪ್ರೌಢರ್ ಖಚರರಜಿರರುಚಿದಿವಿಜಧನು ॥
ರ್ಧಿಪ್ರಮಣಿಮುಕುಟವಿಕಟಪ
ಟುಪ್ರಭೆಯಿಂ ಭೂಪಭಾನುಗರ್ಘ್ಯಮನಿತ್ತರ್ ॥೧೧೪॥

ಮದಪುರುಷರಗಿದು ರದನಿಯ ।
ಮದವಿೞ್ದೞ್ದಪುದೆಂದೆನೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದವೊಲ್ ॥
ವಿದಳಿತವದನಪಯೋಜರ್ ।
ಪದೆದಚಿರಂ ಖಚರರೀರ್ವರವನತರಾದರ್ ॥೧೧೫॥

ವ॥ ಆಗಿ ಕೆಯ್ಗಳಂ ಮುಗಿದು ದೇವ ಬಿನ್ನಪಮಿಾಯಾನೆಯನೇಱುವೆನೆಂಬನ ನಸುನೆತ್ತಗೆಱಗು ಮುಸಿವನ ಮುನಿಗುಂ ಪರಿಯಿಸುವೆನೆಂಬನ ಪಸಿಪ್ಪರೆಗುಯಿಾಯು ತಿವರ್ತಿಯುಂ ವಶವರ್ತಿಮಾಡಲುಮಂಕುಶಮಿಲ್ಲದಂಕಿಸಲುಂ ನಿನಗೆ ತೀರ್ಪುದು ನಿನಗಲ್ಲದ ದೇವನುಮೇತಱ ದೇವನೆಂದು ಗಳಗರ್ಜರಂತೆ ಪೊಗೞ್ದು ಬೇಗಮಿಾಗಜದಿಮಿೞ್ದೆಮ್ಮಧಿವಾಸನಾದೇಶಭಾಗಮನಿೞ್ಪುವುದೆನೆ ವಸುದೇವನಿೞ್ದು ನೀಮಾರ್ಗದೇನೆಂಬುದೆನೆ ವಿದ್ಯಾಧರರಿಂತೆಂದರ್—

ಮಾಣಿಸಿ ನಿರ್ದಯಂ ಜಿನಪತಿಸ್ನಪನೋತ್ಸವಮಂಗಳಾನಕ |
ಕ್ವಾಣಮದೊಮ್ಮೆಯುಂ ಜಿನಮಹಾಮಹಮಂ ನಲವಿಂದೆ ನೋಳ್ಪ ಕ ||
ಣ್ಜಾಣೆಮೆಯಿಕ್ಕಲೀಯದಿರೆ ತಾನೆ ನಗೇಂದ್ರದ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರ |
ಶ್ರೇಣಿಗೆ ತಂದು ಮುಂದಿಡುವುದಾರುಹತಂ ಸುರಲೋಕಶೋಭೆಯಂ ||೧೧೬||

ವ|| ಆವಿಜಯಾರ್ಧಪರ್ವತದ ದಕ್ಷಿಣಶ್ರೇಣಿಯ ನಿಳಿಂಪಕಿನ್ನರಗೀತಮೆಂಬ ಪೊೞಲನಾಳ್ವಂ ಮಹಾಭಾಗನಶನಿವೇಗನೆಂಬನಂಬರಚರನಾತನ ಮಗಳ್ ಪರಪುರುಷಸುಖಶಾಲ್ಮಲಿ ಶಾಲ್ಮಲಿಯೆಂಬಳಾಕೆಗನುರೂಪನಪ್ಪ ಪುರುಷನಂ ಖಚರಕುಲದೊಳಂ ಭೂಚರಕುಲದೊಳಂ ಕಾಣದೆ ಖಿನ್ನನಾಗಿರ್ಪುದುಮಾದೇಶಪುರುಷನುಮೀಮದಗಜಮನೇಱದನೆ ನಿಜಾತ್ಮಜೆಗೆ ಮದವನಿಗನೆಂದೊಡಾನಂದದಿನೆಮ್ಮಾಳ್ದನೆಮ್ಮಿರ್ವರುಮನೀ ಕರಿಪತಿಗೆ ಕಾಪಂ ಪೇೞ್ದನಂದಿಂದಿತ್ತಲೀಯಡವಿಯುಲಡಿಮಿಡುಕದೆ ಮೃಗಂಗಳಾಗಿರ್ದೆವೆಂದೆಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಂ ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದು ಸಾಹಸಪುರುಷನುಮಾದೇಶಪುರುಷನುಮಾಗೆಯುಮ್ಮ ತಪಮುಂ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯ ಕಾಮತಾಪಮುಂ ಸಫಲಮಾದುದೆಂದು—

ಇದು ದಿವ್ಯಶ್ರೀವಿಮಾನಂ ಮನಮೊಸೆದಿದನೀನೇಱು ಬಾ ಪೋಪ [ಮಾ ತೋ |
ರ್ಪುಗೆ ಕಂಡ್ಯೆ ಖಂಡಿತಾರಿಕ್ಷ್ಮಯಜಯವಿಜಯಾರ್ಧಾಚಲಂ ನಿನ್ನನೆಯ್ತಂ ||
ಬಿದಿಗೊರ್ಳ್ವಂದಿತ್ತ ಬರ್ಪುಜ್ವಳಜಳಧರದಿಂ ನಿನ್ನ ಬರ್ಪುತ್ಸವಕ್ಕೆ |
ತ್ತಿದವೊಲ್ ಕೂಟಾಗ್ರದೊಳ್ ನಿರ್ಝರಪಟಳಪತಾಕಾಳಿಯಿಂ ಲೀಲೆಯಿಂದಂ ||

ಆನೆಯನೇಱದೆಯೋಱು ವಿ |
ಮಾನಮನೇಱದಪಯಚಳಪತಿಚೂಳಕೆಯಂ ||
ತಾನೆ ಕುಡುಗುಂ ಮಹೋನ್ನತ |
ಮಾನೋನ್ನತಿಯಂ ನತೋನ್ನತಾರೋಹಣಮಂ ||೧೧೭||

ವ || ಎಂದಾಖಚರಯುಗಳಮವಟ್ಟೈಸಿದ ಮಣಿಮಯ ವಿಮಾನಮನೇಱ—

ಪವನಪ್ರೇಂಖಾನಳಪ್ರೋಚ್ಛಳತಮರಕತಸ್ಥೂಲರತ್ನಾವಳೀಪ |
ಲ್ಲವಮಾಳಾತೋರಣಂಗಳ್ಪಸುರ್ಗುದುರೆಗಳಂ ಪೂಡಿದಂತೊಪ್ಪೆ ಕಯ್ಯೊಳ್ ||

ನವಲೀಲಾನೀರಜಂ ರಂಜಿಸೆ ನಿಜರಥಮಂ ಬಂದು ಮಾರ್ತಂಡನೊಲ್ದೀ |
ಉವವೊಲ್ತಾನೇಱಿದಂ ಕಾಂಚನಖಗರಥಮಂ ಮೂರ್ತಿಮಾರ್ತಂಡದೇವಂ ||

— ಗದ್ಯ —

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗಭಂಗಿನಿಧಾನದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರದಾನ ಸೆಜ್ಜಿವೆಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಪತಿಪಾದಂ ಗಗನಾ ।
ಕೂಪಾರದ ಮುತ್ತುಬೆಟ್ಟವಾದವೊಲೆಸೆದಿ ॥
ರ್ಪಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಕೃತಿಕುಳ ।
ದೀಪಂ ಕವಿತಾವಸಂತವಸಿತಾಕಾಂತಂ ॥೧॥

ತುಱುಗಿದ ಕಡಲಂ ಸೂಸುವ ।
ಸಿಱುಮುಗಿಲೊಳ್ ಪರಿವ ಗಗನಯಾನದೊಳರಸಂ ॥
ನೆಱೆ ಪೋಲ್ತಂ ಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮ ।
ನಱಸಲ್ ತಾಂ ಪಾಱಿ ಪೋಪ ಸಾಯಾಂತ್ರಿಕಮಂ ॥೨॥

ಕುಲಗಿರಿಸಂಕುಳಂ ಸುಕವಿಶೇಖರನುನ್ನತ ಗಂಡುಲಜ್ಜೆಯು ।
ಗ್ಗಲಿಸೆ ಕುನುಂಗುವಂತೆಸೆದು ತೋಱಿದುವಂದುಮಿಸುರ್ಪ ಸಂ ॥
ಕುಲಮನೆ ಕೂಡೆ ಕೊಂಕಿ ಪರಿಗೊಳ್ವ ನದೀನದಜಾಳದಿಂ ಮಹೀ ।
ವಲಯಮಲೇಖದಂತೆಸೆದುದಾಜಗತೀಪತಿಗೂರ್ಧ್ವಯಾನದೊಳ್ ॥೩॥

ವ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಸಾಗರಮೊಂದು ಕಂಕಣದಿನೂರ್ವರೆ ಕಾವಲಿಯಿಂ ಕುಳಾದ್ರಿಗಳ್ ।
ಪಾಗಲ ಕಾಯ್ಗಳಂ ಮದಗಜಾವಳಿ ಪಂದಿಗಳಂ ನದೀವ್ರಜಂ ॥
ಭೋಗಿಗಳಂ ತಡಾಗತತಿ ಕಣ್ಗಳಗುನ್ನತಪಾದಪೋತ್ಕರಂ ।
ಶ್ರೀಗಿರಿಯಿಂ ಕರಂ ಕಿಱಿಯವಾದುವು ಕಣ್ಗೆ ಗುಣಾವಲೋಕನಾ ॥೪॥

॥ ಮಾಲಿನೀವೃತ್ತಂ ॥

ಪರಿಗತಬಹುವರ್ಣಂ ತತ್ಸವಿಭಾಭೂತಪದ್ಮಾ ।
ಕರಸಲಿಲದಚಲಾರಣ್ಯನಿಮ್ನೋನ್ನತ ಶ್ರೀ ॥
ಕರಮೆಸೆದುದು ಜಂಬೂದ್ವೀಪಮಾದಂ ಬೆಡಂಗಂ ।
ಬೆರಸಿ ಬರೆದ ಜಂಬೂದ್ವೀಪದಂತೀಕ್ಷಣೀಯಂ ॥೫॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಿನ್ನರಗೀತಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಕಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯೊಳ್ಮದುವೆನಿಲೆ—

ತುದಿ ಮೊದಲಪ್ಪುದಿಂಪಡರೆ ಕೂಡುವ ಕೂಟದೊಳೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ರೂ ।
ಪದೆ ಪೊಸತಪ್ಪುದೊಲ್ದೆಳಸಿ ನೋಡುವ ನೋಟದೊಳೀನನಿತ್ತನಿ ॥
ತ್ತುದೆ ಬೆಲೆಯುಪ್ಪುದೆನ್ನಸುಗೆ ಬೇಡುವ ಬೇಟದೊಳೆನ್ನ ನಲ್ಲನಂ ।
ಮದನವಿಕಾರಸಾರಸುಖದಿಂದಮೆ ಮಾಡದೆ ಮಾಣನಜ್ಜಜಂ ॥೬॥

ಬಾಯ್ಪುಸವೋದತ್ತತಡರೆ ಸುಂಬಿಸೆಯುಂ ಬಗೆವೆಂತು ತಳ್ತೊಡಂ
ಮೆಯ್ಪುಸವೋಡವಪ್ಪ ಗಡ ಕಣ್ಪುಸವೋಡದಿದೆಂತು ನೋಡೆಯುಂ ॥
ಕೆಯ್ಪುಸದಂತವಂ ನೆರೆದೊಡಂ ಮನವಾಱದದರ್ಕೆ ಸಕ್ತಿಯಿಂ ।
ಸಯ್ಪೞಗಾದ ಮೆಯ್ಪುವಿರ್ಗಳೆಂಬವೊಲಂಗನೆ ಕೂರ್ತು ಕೂಡಿದಳ್ ॥೭॥

ಸುರಯಿಯ ಮುಗುಳ್ಗಳೊಳುರುವೞದಳಪತಿ ।
ಬಿರಯಿಸೆ ಬೆರಸುವ ಬಸದನ 'ಜೆಸಸಿರೆ' ॥
ಸುರತಸುರಭಿರಸಪರಿಮಳಮಿೞತರೆ
ಬೆರಸಿದನರಮಗಸ್ಮರಸಿಯೊಳಸದಿರೆ ॥೮॥

ವ॥ ಅಂತು ಬಂದ ಬಸಂತದೊಳ್ ವನಜಲಕೇಳಿಯುನಾಡಿ ಬಂದು ಬೞಲ್ದುದುಮಲ್ಲದೆ ಸುರತಶ್ರಾಂತರಾಗಿ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯುಂ ವಸುದೇವನುಂ ದೇವದಂಪತಿಯಂತೆ ಸೌಧಾಗ್ರತಲದೊಳ್ 'ತಳ್ತು' ಪವಡಿಸುತ್ತುಮಿರೆ:—

ಬಿಡಿಸಿ ಭುಜಂಗಿಯ ತಪ್ಪಂ ।
ಪಿಡಿದುಯ್ವಂತೆಳೆಯ ಮಾಣಿಯಜಾತಮನಳಿಪಿಂ ॥
ತೊಡರ್ದಾಖಚರಿಯ ತಪ್ಪಂ ।
ಬಿಡಿಸಿ ನೃಪಾತ್ಮಜನನೊರ್ವನುಯ್ದಂ ಖಚರಂ ॥೯॥

ವ॥ ಆಗಳಾಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯುಮೆೞ್ಚತ್ತು ಚಂದನಗಾತ್ರಿಯಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ ಭುಜಂಗಿಯಂತೆ

ಬಿಕ್ಕನೆ ಸೆಳ್ಳಂಗಿಸಿಂ ನೂಲೆಯ ಗೞಳಿಸಿ ಗಂಡುಡೆಯುಟ್ಟು ಸಜ್ಜುಗಂ ।
ಪಿಕ್ಕೆ ಬೞಲ್ದ ಬಿಲ್ಲಿಣಿಬಿನೊತ್ತಿದೆಱಂಕೆವೊಲೆತ್ತಿಕೊಂಡವೊಲ್ ॥
ಪಕ್ಕದ ಬಾಳುಮತ್ತಪರಮುಂ ಪೊಳೆಯುತ್ತಿರೆ ಪಾಱದಳ್ ನಭೋ ।
ಗ್ರಕ್ಕತಿವೇಗದಿಂ ಖಚರಕಾಮಿನಿ ಕಾಮನ ವೀರಲಕ್ಷ್ಮಿವೋಲ್ ॥೧೦॥

ಪಾ—1. ಜೆಸಸಿರೆ. 2. ಸೊ. 3. ಪಳ್ತು.

ಅತ್ತ ಪರಂ ಸಹಸ್ರಕಿರಣಂ ಪೊಣರ್ವಕ್ಕಿಯನಪ್ಪಿದಂತೆ ಪೊ ।
ನ್ನತ್ತ ಪರಂ ತಳತ್ತಳಿಸೆ ಪೆರ್ವೊಲೆಯೊಳ್ ಪೊಳೆಪಿಂ ತೊಡಂಕೆ ಕ ॥
ಣ್ಗತ್ತಿಗೆ ಗೊಂಬಿನೊಳ್ ನಲಿದು ನರ್ತಿಸುವೊಂದೆಳಮಿಂಚಿನಂತೆ ಮಿಂ ।
ಚುತ್ತಿರೆ ತೋಳ ಬಾಳನೊಲೆಯುತ್ತುಮೆ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆ ತೂಗಿದಳ್ ॥೧೧॥

ವ॥ ಅಂತು ಪಾಱಿಪೋಗಿ ಕೆಲದಂತರದೊಳ್ ಕುಮಾರನಂ ಕೌಂಕುಳೊಳವುಂಕಿಕೊಂಡು ಪೋಪ ಖಚರನಂ ಕಂಡು ಕಡುಮುಳಿದೆಲೆಲೆ ಸತ್ತೆಯಿನ್ನೆತ್ತ ಪೋದಪೆಯೆಂದು ಮಧುಮತ್ತಕೋಕಿಲಕುಮಾರಿಯಂತೆ ಖಚರಕುಮಾರಿ ಗಜಱಿ ಗರ್ಜನಂಗೆಯ್ದು—

ಬಿಡು ಬಿಡು ಮನ್ಮನಃಪ್ರಿಯನನಲ್ಲದೊಡಸ್ಮೆನುತಾಕೆ ಖಡ್ಗಮಂ
ಪಿಡಿದೊಡನಾಲಿಯುಂ ಜಲಮುಮೊರ್ಮೆವಿನಂ ಶತಖಂಡಮಪ್ಪಿನಂ ॥
ಸಿಡಿಲೆಳಮಿಂಚು ನುಚ್ಚುನುಱಿಯಪ್ಪಿನೆಗಂ ಕಡಿಖಂಡಮಪ್ಪಿನಂ ।
ಪೊಡೆವಳದೊಂದು ನೀಲಘನಮಂ ಪೊಡೆವಂತಿರೆ ಮತ್ತದಂತಿಯಂ ॥೧೨॥

ಸೋಗೆಯ ಕಲರುತಿಗಳ್ಕಿದ
ನಾಗರಪೊಲ್ ಗಜಱುವವಳ ದನಿಗಳ್ಕಿ ಖಗಂ ॥
ಪೋಗಲ್ ಪಡೆಯದೆ ಖಚರಿಯ ।
ಮೋಗವನೀಡಾಡಿ ಪೋದನರಸರಮುಗನಂ ॥೧೩॥

ವ॥ ಈಡಾಡೆ ಬೀಳ್ವ ಬಾಲಭೂಪಾಲಚಂದ್ರನಂ ಪೆರ್ವೊಲೆಯೊಳಾಂತು ಪಿಡಿದು 'ಪುಲಕಮಂ' ಕೀಲಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಸುಮಸ್ತಬಕಮಂ ಕುಂಭಸ್ಥಳದೊಳೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಾಮುಕರಿಣಿಯಂತೆ ಪೋಪ ಶಾಲ್ಮಲಿದತ್ತೆಯನೊಂದು ದಿವ್ಯಧ್ವನಿ—

ಎಲೆ ಖಚರಿ ಕುಮಾರಕನಂ ।
ನೆಲಕಿೞಿಪಳಿಪಿಂದಮುಯ್ದಿದಿರು ಬಂದೀಭೂ ।
ತಲಮಂ ತೊೞಲ್ದು ನಿಮ್ಮಯ
ಕುಲಪತಿಯ ಮನೋರಥಕ್ಕೆ ಸಾರಥಿಯಕ್ಕುಂ ॥೧೪॥

ವ॥ ಎನೆ ನಾಲ್ಕುಂ ದೆಸೆಯುಮಂ ನೋಡಿಯಿದು ದೇವತಾವಚನಮಲಂಘ್ಯಮೆಂದು ವಸುದೇವನಂ ವಿದ್ಯಾಧರಿ ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯ ಕೆಯ್ಯೊಳ್

ಪಾ—1. ಪುಲಕದಿಂ.

ಕೊಟ್ಟೊಡದು ಚಂಪಾಪುರದ ಪೊಱವೊೞಲ ಪದ್ಮಷಂಡದ ನಡುವಣ ಪುಳಿನ ತಲದೊಳಿರಿಸಿ ಪೋಗೆ, ಬೞಿಯುಮಿನಿಸಾನುಂ ಬೇಗಕ್ಕೆ ನಿಶಾವಸಾನಮಾಗೆ, ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಗಳ ಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಬೆರ್ಚಿದಂತೆಚ್ಚತ್ತು ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟದೇನೆಂದು ನಿರವಿಸಿ, ನೀರಜವನದ ರಮಣೀಯತೆಗೆ ಮನಮೊಳದುವರಿಯೆ, ಮಜ್ಜನಂ ಬೊಕ್ಕು ಜಿನಪತಿಯುಂ ಚಿತ್ತಚೈತ್ಯಾಲಯದೊಳಳಂಕಾರನಂ ಕಾಣಲುತ್ಸುಕ ನಾಗಿ, ಮೋಹಮೆಂಬ ಮುಱಿವಸ್ತ್ರಮಂ ಕಳೆದು, ಶುದ್ಧಧ್ಯಾನಮೆಂಬ ಸುಧಾ ಸಾರದಿಂ ಸ್ನಪನಂಗೆಯ್ದು, ಸತ್ಯಸಲಿಲದಿನಾರಾಧಿಸಿ, ಸಹಜಾನಂದಚಂದನದಿನ ಣ್ಪೃಕ್ಕಿ, ನಿರೀಕ್ಷತಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದರ್ಚಿಸಿ, ಗೀತಸಿತವಾಕ್ಪುಷ್ಪದಿಂ ಪೂಜಿಸಿ, ಪರ ಮಭಕ್ತಿಪರಾನ್ನಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು, ವಿಮಲಜ್ಞಾನಮಣಿದೀಪದಿಂ ನಿವಾಳಿಸಿ, ದಶಧರ್ಮದಶಾಂಗಧೂಪಮಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಪುಣ್ಯಫಲನಿಚಯದಿನರ್ಚನೆಗೆ ಯ್ದು, ಕೃತಕೃತ್ಯನಾಗಿ ಕನ್ದೊಱೆದು ಕೆಯ್ಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೊಳದ ತಡಿಯೊಳ್ ಕಾಲ್ಮೊಗದೊಳ್ವ ಮಾನಸರಂ ಸರೋವರಮುಂ ಪಾಯ್ದು ಪೊಱಿಯಾವು ದನೆ: ಕಳಕಳಿಸಿ ನಗುತ್ತುಮವರೀಯುಣ್ಣನಾಗಸದಿನೊಡೆದು ಬಿದ್ದಂತೆ ನುಡಿದ ಪನೆಂದೊಡರಸಂ ಸಿಮ್ಮ ಮಾತು ಮತ್ತಸಿಸದೆಂದು ಹನುಮನ ಮತದಿಂ ದಾಂಟಿ ಸಂಸಾರಮಂ ದಾಂಟಿದಂ ಸಿದ್ಧಾಲಯಮಂ ಕಾಣ್ಬಂತೆ ವಾಸುಪೂಜ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕರ ನಿರ್ವಾಣಭೂಮಿಯೊಳ್ ವಾಸವಾದೇಶದಿಂ ಧನಪತಿ ಸಮೆದ ಚಿತ್ರಚೈತ್ಯಾಲಯಮುಂ ಕಂಡು, ಬಲಗೊಂಡು ಸರ್ವಜ್ಞಬಿಂಬಕಭಿಮುಖ ನಾಗಿ, ಮುಗಿದ ಕೆಯ್ಯಂ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆಯ್ದು -

—ಸ್ತುತಿ—

ಸಂಸ್ಕೃತ ಜಯತ್ಯಮಲತಾವಾಸೋ ವಾಸುಪೂಜ್ಯೋ ಜಿನೇಶ್ವರಃ ।
ಯದ್ಬುದ್ಧಿಕಾಮಿನೀ ಮಧ್ಯೇ ತ್ರಿಲೋಕೀ ತ್ರಿವಲೀಯತೇ ॥

ವ॥ ಎಂದಭಿಷ್ಟುತಿಗೆಯ್ದಲ್ಲಿರ್ದ ಬೋಧಸಿಂಧುಭಟ್ಟಾರಕರಂ ವಂದಿಸಿ ಧರ್ಮಮಂ ಕೇಳ್ದು ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕೇಳ್ದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಸದಿಯಿಂ ಪೊಱಮಡಲೊಡನೆ—

ಇದು ವಾಣೀಮತ್ತಹಂಸೀಸ್ವನಮಿದು ಮದನಜ್ಯಾಲತಾಶಿಂಜಿತಂ ಮ।
ತ್ತಿದು ನೃತ್ಯದ್ಘಾರತೀನೂಪುರರುತಿಮಿದು ಪುಷ್ಪಾಯುಧಾಮೋದ'ಮುದ್ಯ'॥

ಪಾ—1. ವಿಕಸಿತ. 2. ದು. 3. ಪಾದ್ಯ.

ನ್ಮದಭೃಂಗೀರಂಜಿತಂ ತಾನೆನೆ ನನೆಗಣೆಯಂ ತೋಱಿ ಬಾದಿಂಪುನುಣ್ಪಿಂ |
ದುದಿರ್ಪಂತಾರಾಜಪುತ್ರಶ್ರುತಿಗತಿಥಿಯದೊಂದಾಯ್ತು ವೀಣಾಪ್ರಣಾದಂ ||

ವ|| ಆವೀಣಾರವಂ ಬಂದ ಬಟ್ಟೆವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಬಸದಿಯೆಂಬಸಿಯಳುಟ್ಟೆ ಪಸಿಯ ನೇತ್ರಮನಸಕಳವಂತಿರ್ದುಪವನದ ನಡುವ ಪೂವಿನ ಪುಡಿಯೊಳೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟದಂತಿರ್ದದೊಂದು ಪೊಂಬಸದಿಯ ಮತ್ತವಾರಣದ ಮೇಲೆ--

ಅಳಕಾಸಕ್ತೈಕಹಸ್ತಂ ಪ್ರಿಯಶುಕಪರಿಹಾಸಪ್ರಫುಲ್ಲೈಕಗಂಡ |
ಸ್ಥಳಮಾದಾಶಾರ್ಪಿತಂ ಲಕ್ಷ್ಣಮುಚಿತಸಖೀವಾಗ್ವಿತೀರ್ಣೈಕಕರ್ಣಂ ||
ಕಳವೀಣಾಲಿಂಗಿತೈಕಸ್ತನಮೆಸೆದುದು ಕಾಂತಾಜನಂ ರತ್ನಪೀಠಂ |
ಗಳೊಳೇಕೈಕಾಂಗಲೀಲಾಬಲಮನೆ ರತಿನಾಥಂಗೆ ತೋರ್ಪಂದದಿಂದಂ ||

ವ|| ಮತ್ತಮಾಬಸದಿಯೊಳಗೆ ಬಿದಿ ಬಯ್ತ ಭುವನಭಾಗ್ಯದೇವತೆಯಂತಿರ್ದ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮುಂದೆ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಮುಂ ತುಂಬಿ ಮಾಡಿ ಬಿಸತಂತುಶಿಂಜಿನಿಯುಂ ತಂತಿಮಾಡಿ ಇಕ್ಷುಚಾಪದಂಡಮುಂ ದಂಡಿಗೆಮಾಡಿ ಪಂಚಶರಂಗಳಂ ಸಪ್ತಸ್ವರಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಜಿನಪತಿಯುಮನೆನ್ನ ಗಂಡನೊಳ್ ಪಡೆದು ಕುಡುವುದೆಂದು ದೇವಿಯನಾರಾಧಿಸಿ ಬೀಣೆಯಂ ಬಾಜಿಸುವ ರತಿಯಂತಿರ್ದಳನೊರ್ವಳಂ ಸೌಂದರ್ಯಸುಕುಮಾರಿಯಂ ಕುಮಾರಿಯಂ ಕಂಡು ಆಕೆಯ ವೀಣಾವಾದನವೈದಗ್ಧ್ಯಕೆಗಂ ಸಕಲ ತ್ರಿಭುವನಾತಿಶಯ ರೂಪಾಕೃತಿಗಂ ಕುಮಾರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಯ್ಮಱೆದು ಕಂಬದ ಮಱೆಯಂ ಸಾರ್ದು ಕೇಳುತ್ತುಮಿರ್ಪುದನಾಕೆಯ ಗುರು ಮನೋಹರನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವಾಚಾರ್ಯಂ ಕಂಡು ವಸುದೇವನಂ ದೇವನೆಂದೇ ಬಗೆದು ಕೆಲಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಕುಡಿಸಿ ಕುಮಾರನಾಕಾರಮುಂ ನೆರೆಯುಂ ಮಿಳಯುಂ ನೀಡುಂ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ --

ಶ್ರೀಯುಂ ತಾಳ್ದಿರ್ದ ವಕ್ಷಂ ಕಿಸುಸೆರೆವರಿದಿರ್ದಕ್ಷಿಯುಗ್ಮಂ ಪಯೋಜ |
ಪ್ರಾಣಂ ತಾಮ್ರಾಧರೋಷ್ಠಂ ವದನಮಿಭಕರಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ್ ತೋಳ್ಗಳಂಗ ||
ಯ್ಯಾಯೂರೇಖಾಭಿರಾಮಂ ಕ್ರೊಱಮಡಿ ಮಕರಾಕಾರಮತ್ಯಾಯತಂಗಳ್ |
ದೇಯುಂ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲಂ ತ್ರಿಭುವನಜನತಾಮಾನ್ಯಸೀತಂ ವಿನೀತಂ||೧೩||

ವ|| ಎಂದು ಮನದೊಳ್ ಮಚ್ಚುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಪನ್ನಗಪೂಜಿತೆ ವೀಣಾವಾದನಪ್ರವೀಣತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮನಮೊಸೆದು ಪಸಾಯಮಿತ್ತ ಮಕುಟದ ಮುಕುಳಮನಾ ಕುಮಾರಿ ಮುಡಿಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಒಟ್ಟತ್ತಿಗೆ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಬಂದುಪಾಧ್ಯಾಯಂಗೆಱಗಿ ದೇವಿಯೆನಗೆಂದುಮೀಯದ ವರಪ್ರಸಾದಮನಿಂದು ಗುರುಚರಣಪ್ರಸಾದದಿನಿತ್ತಳೆಂದು ಪೋಪನ್ನಮುಪಾಧ್ಯಾಯನೀಮಹಾನುಭಾಗನ ಬರವುಮೀದೇವತೆಯ ಬರವುಮೀಯೊಂದುಮದನಗೆಂದು ಸಮನಿಸಿದ ಕಾರಣದಿನೀಕಾರಣಪುರುಷನೀಮರಾಗಂಗನೆಗೆ ವರನಾಗಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದು ಮಂದಸ್ಮಿತವದನನಾಗೆ ವಸುದೇವನಿದೀಕುಮಾರಿಯಾರ ಮಗಳಾರ್ಗೆ ಕುಡಲಿರ್ಪಳೀಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಪರಿಜನಮೇಕೆ ಬಾಳಕರನತ್ತಿದಂತೆ ವೀಣೆಯುಂ ಕೊಂಕುಳೊಳ್ ಕೆಕ್ಕೊಂಡಿರ್ಪಳೆಂಬುದುಮೋಜನೆಂದನೀಕೆಗೀಪುರಮನಾಳ್ವಂ ಚಾರುಚರಿತಂ ಚಾರುದತ್ತನೆಂಬ ಪರದನ ಮಗಳೀಮಾಣಿಗೀವೀಣೆಯೊಳ್ ಮಾಣಿಯುಂ ಒಲ್ಲಳ್ ವೀಣಾವಾದನದಿಂ ತನ್ನನಾವಂ ಗೆಲ್ವನಾತನನಲ್ಲದೆ ಮದುವೆಯಾಗೆನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯುಂ ಮಾಡಿದಳವಳಯ್ಯನುಂ ರಯ್ಯಮಾಗಿ ತಿಂಗಳ್ಗೊಮ್ಮೆ ವೀಣಾಸ್ವಯಂವರಮುಂ ಮಾಳ್ಪನನ್ನರಪ್ಪ ಕಿನ್ನರರುಮಾ ಕನ್ನೆಗೆ ಸೋಲ್ತು *ಕನ್ನೆಗೆ ವಂದರಪಿಯುಂತ ನಿಷ್ಪ್ರಭರಾಗಿ ಪೋಪರಿದು ವಿಪಂಚೀಪ್ರಪಂಚಮನೆ ಕುಮಾರನೊಸೆದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ:-

ಪರದರ ಸುತೆಗೆನಿತು ಕಳಾ |
ಪರಿಣತೆಯುಂ ರೂಪುಮಾಗದೆಳಗೊಸಗಿನ ಪೂ || [illegible]
ಮರನಡಿಯೊಳಿರ್ದ ಸಂಪಗೆ |
ಯುರಲಿರ್ಪವೊಲಿರ್ದಳೀಕೆಯಾವನ ಮಗಳೋ ||೧೮||

ವ|| ಎಂದು ಮನದೊಡನೆ ಮಾತಾಡುವ ಕುಮಾರಂಗೆ ನಿನ್ನನುಮಾನಮನಱಿದೆನೆಂದು ಮನೋಹರನೆಂದನೀಪರದನ ಪರಮಮಿತ್ರನಮಿತಗತಿಯೆಂಬಂಬರಚರನಾತನ ಮಗಳೀಕೆ ಗಂಧರ್ವದತ್ತೆಯೆಂಬಳೀಚಾರುದತ್ತನ ಚಾರಿತ್ರಕ್ಕಂ ಚತುರತೆಗಂ ಅಗಲಲಾಱದಮಿತಗತಿ ವಿದ್ಯಾಧರಲೋಕಕ್ಕೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಮುಂ ಕುಡೆ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಗಂಧರ್ವದತ್ತೆಯ ಗಾಂಧರ್ವಗಂಧಿಯುಪ್ಪ ಕಳಾಕೇಳಿಗಂ ವಲ್ಲಕೀವಲ್ಲಭತೆಗಂ ಜಡಂಗಿಂ ಗೆಡೆ

ಪಾ—1. ಪರದರು.

ಗೊಂಡ ಗಾಡಿಗಂ ಬಯಸಿ ಕೊಳ್ಮಗಳ್ ಕೊಂಡನಿದೀಕೆಯ ವೃತ್ತಕಮೆಂದು ವಸುದೇವನಂ ತನ್ನ ಮನೆಗೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮಜ್ಜನಭೋಜನಾದಿಗಳಿಂ ಮನ್ನಿಸಿ ಮನೋಹರಂಗೆ ಮನೋಹರಮಾಗೆ ಮರುದಿವಸಂ ವೀಣಾಸ್ವಯಂಬರಮಾಗೆ ವೀಣೋಪಾಧ್ಯಾಯನೊಡಗೂಡಿ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ ನೆರೆದ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷಗರುಡಗಂಧರ್ವ ಸಿದ್ಧವಿದ್ಯಾಧರರಂ ವೀಣೆಯೆಂಬ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲನೇಱಿಸುವಂತೆ ಕಳೆಯನೇಱಿಸಿ ಜೇವೊಡೆವಂತೆ ಮಿಡಿದು ನನೆಗಣೆಯಂ ಕೊಳ್ವಂತೆ ಕೋಣಮಂ ಕೊಂಡು ಮುಗಮುಗಿಸುವಂತೆ ಬಾಜಿಸಿ ಮನೋಜವಿಜಯಾಧಿದೇವತೆಯಂತೆ ಗಂಧರ್ವದತ್ತೆ ಸೋಲಿಸೆ ವಸುದೇವಂ ಕಂಡು ಮನೋಹರನನುಮತದಿಂ ಕಳನೇಱುವಂತೆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಮನೇಱಿ ಬೀಣೆಯಂ ಬೇಡುವುದುಮುಪಾಧ್ಯಾಯನೊಳ್ಳಿದುವೆಂದಾಯ್ದು ತಂದಿತ್ತ ಬೀಣೆಯಂ ಮಿಡಿದು ನೋಡಿ ತಂತಿಯೊಳ್ ತನುರೋಮಮಂ ಸೊರೆಯೊಳ್ ಶಲ್ಯಮಂ ಪ್ರವಾಳದೊಳ್ ಪಾಷಾಣಮಂ ತೋಱಿ ಕುಡುವೊಡೆ ನಿರ್ದೋಷಮಪ್ಪ ವೀಣೆಯಂ ಕುಡಿಮೆನೆ ಮನೋಹರನೆಂದನೀಲೋಕದೊಳವಲ್ಲದಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುವ ಬೀಣೆಯಾವ ಲೋಕದೊಳುಂಟೆನೆ ವಸುದೇವನೊಂದಾಖ್ಯಾನಮಂ ಪೇೞಲ್ ತಗುಳ್ದನದೆಂತೆನೆ:—

ನುತಹಸ್ತಿನಾಖ್ಯಪುರದಧಿ ।
ಪತಿ ಮೇಘರಥಂಗಮೆಸೆವ ಪದ್ಮಾವತಿಗಂ ॥
ಸುತರಾದರ್ ಜಗತೀವಿ ।
ಶ್ರುತವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಪದ್ಮರಥರತಿಸೇವ್ಯರ್ ॥೧೯॥

ವ॥ ಮೇಘರಥಂ ಮೇಘಕ್ಷಣಕ್ಷಣದರ್ಶನದಿಂ ವೈರಾಗ್ಯಪರನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರಂಬೆರಸು ತಪಂಬಟ್ಟಂ ; ಪೆಱಗೆ ರಾಜ್ಯದೊಳ್ ನಿಂದ ಪದ್ಮರಥನ ಮೇಲೆ ಮಲೆದೆತ್ತಿ ಬಂದ ಪ್ರತ್ಯಂತಭೂಪಾಲರ ಬಲಮಂ ಬಲಿಯೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಬಲದಿಂ ಬಾರದಂತು ಬಾರಿಸೆ ; ಪದ್ಮರಥಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತೆಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ; ಬಲಿ ಜೋಕಾಱನಂತೀರೇೞು ದಿವಸದರಸುತನಮಂ ಬೇಡಿ ಪಡೆದನನ್ನೆಗಮಾಪುರದ ಪೊಱವೊೞಲ ಸೌಮ್ಯಗಿರಿಯೊಳ್ —

ಧೃತಿಯಿಂ ಮತ್ಸರಿಸುವ ಪ |
ರ್ವತಮಂ ತಾನಿಕ್ಕಿ ಮೆಟ್ಟಿದಂತಿರೆ ಯತಿಸಂ ||
ತತಿವೆರಸಕಂಪನಪ್ರತಿ
ಪತಿಯಿರ್ದಂ ಯೋಗಧುರ್ಯನಚಲಿತಧೈರ್ಯಂ ||೨೦||

ವ|| ಅದು ಕಾರಣದಿಂದಕಂಪನಮುನೀಶ್ವರಂಗೆ ಒಲಿಯುಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಳ್ಪ ಮನಮನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೋಟಿಹೋಮಮುಮಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭೋಜನಮುಮಂ ನಾಮ್ಯಗಿರಿಗುಹಾಗೇಹಂಗಳೊಳ್ ಮಾಡಿದಪನಲ್ಲಿಯಲ್ಲದೊಡೆಯುಂ ಗರಗರಿಕೆಯುಮಿಲ್ಲೆಂದು ಡಂಗುರಮಂ ಪೊಯ್ಸಿ ಬಾಯ ಸಪಿಗೆ ಪಾವರೆಲ್ಲಂ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಮೂಸೆಯಿಡುವಂತೆ ಸುತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುಮ ನಡುಗೆಯುಮಂ ಎಡೆಯುಡುಗದೊಡರಿಸೆ—

ಮುಗಿಲ್ಗಳ್ ಶೃಂಗಮಂ ಮುಸುಱೆ ಮೇವವೊಲುರ್ವಿ ಪೊದಱ್ದುಪರ್ವೆ ಪೆ |
ರ್ಪೊರ್ಗೆ ಭಗಣಂಗಳಂ ಬಳಸಿದಿಂದುವಿನಂತೆ ಮಯೂಖಮಾಲೆಯೋ ||
ಲಗಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆಸೆಯೆ ಸುತ್ತಿರಿದಗ್ನಿ ಭಟಾರನಂತೆ ಯೋ |
ಗಿಗಣಪರೀತನಸ್ಖಲಿತನಿರ್ದನಕಂಪನಯೋಗಿ ಯೋಗದೊಳ್ ||೨೧||

ವ|| ಆಮುನಿಜನೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಱ್ಪುದುಗಂಡಿಂತೇಕೆಂದು ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನಱಿದು ಪದ್ಮರಥನಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದೊಡಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟೊಡಂ ಪರಸದೆ ಪೀತರಾಗಾಸನಮನಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರದೆ ಕನಲ್ದಿಂತೆಂದಂ:—

ಮಂತ್ರಿ ಮುನಿದೀಮಹಾಮುನಿ |
ಸಂತತಿಗೆ ಮಹೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಱ್ಪುದುಗಂ ||
ಡಿಂತೇಕೆಯುಣ್ಣ ಮಂತುವಿ |
ನಂತಿರ್ದಪೆಯರಸನಾದುವರ್ಕಿದು ಫಲಮೇ ||೨೨||

ವ|| ಎನೆ ಪದ್ಮರಥಂ ನಡುಗಿ ಮೂಱುಂ ಲೋಕಮನೆಱಗಿಸುವ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ತಪೋರಾಜ್ಯಮೆ ಎಡೆಯ ಕಡೆಯ ಬಡವರುಮನೇನಾಱದೆಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಮೇತಱ ರಾಜ್ಯಮಿಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿಗಳ್ಗಾಸನಕಂಪಂಮಾಳ್ಪ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ತಪಸ್ತೇಜದ ಪೊರೆಪೊಳ್ ಮನ್ನೆಯ ಮಂತ್ರಿಯುಮಂ ನಡುಗಿಸಲಾಱದೆಮ್ಮನ್ನರಪ್ಪ ನರಕೀಟಕಂಗಳ್ ತೇಜಮಾದಿತ್ಯನ ತೇಜದ ಪೊರೆಯ

ಮಿಂಬುೞುಪಿನ ತೇಜದಂತಕ್ಕ್ರಮದಲ್ಲದೆಯುಂ ಜೇಗೆ ಪರ್ವಿ ಪರ್ವತಂ
ಗಳ ತಾಪಮಂ ಕಳೆವೊಡಮಾಗದುನ್ನತಂಗಳಪ್ಪ ಜಲಧರಂಗಳ್ ಕಳೆಗಂ
ಕೇಳಿದುವಪ್ಪ ತೊರೆಯುಂ ಬಾವಿಯುಂ ಬಗೆಗೆಯುಂ ಕಳೆಯಲಾಱವೀ
ಮಹಾನುಭಾವರುಪಸರ್ಗಮಂ ಪಿಂಗಿಸುವೊಡೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಂತರಪ್ಪ
ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ್ ಪಿಂಗಿಸುವರ್ ಮಂದರಪ್ಪಿಮ್ಮವಂಗಿರಿಂದೇನಪ್ಪುದೆನೆ—ವಿಷ್ಣು
ಕುಮಾರನಂತಾದೊಡಾನು ನಿಱುಪಿಸಿದಪೆನೆಂದು ಪೋಗಿ—

ಬಗೆಯೆ ಕವಲ್ತ ಕಾಸೆ ಪೊಸಜನ್ನಿವರಂ ಶಿಖಿ ಕೋವಣಂ ಕರಂ |
ಡಗೆ ಕಿಸುವೊನ್ನ ಬಟ್ಟಗೊಡೆ ಭಾಸುರನಾಮದ ಬೊಟ್ಟು ಕೊಪ್ಪಿನೊಳ್ ||
ನೆಗೆದ ಕುಶಾಂಕುರಂ ಮಿಸುಪ ಮುಂಜಿ ಪಲಾಶದ ದಂಡು ಕುಂಡಳಂ |
ಬಗೆವುಗೆ ಬಂದನಂದು ಬಲಿಯಲ್ಲಿಗೆ ವಾಮನನಾಗಿ ಕಾಮದಂ ||೭೩||

ವ|| ಆಮಾಣಿಕವಂತಪ್ಪ ಮಾಣಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂದು
ಮಂತ್ರಮಂ ಪೇೞ್ದಕ್ಷತೆಯುಂ ಕೊಟ್ಟು:—

(ಸಂಸ್ಕೃತ) || ಬಲಿನಾ ವಿಷ್ಣುರಯಂ ಕುಯಾರ್ದವಿಲಂಬಂ ಧನಂ ತವ |
ಸಮಾಶ್ಲಿಷ್ಯತಿ ಯತ್ಪಾದಂ ಪದ್ಮಾ ಭಾತ್ಯಾತಪತ್ರಿಷಾ ||

ವ|| ಎಂದುಪಶ್ಲೋಕಿಸಿದ ವಟುವಿನ ವಾಕ್ಪಟುತ್ವಕ್ಕಂ ಬ್ರಹ್ಮವ
ರ್ಚಸ್ಸಕ್ಕಂ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟು ಬಲಿ ಬಲವಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಬೇಡಿಮೆನೆ
ವಾಮನನೆಮಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದನುಷ್ಠಾನಮಂ ಮಾಡಲ್ತಕ್ಕನಿತನೆಮ್ಮ ಕಾಲ್ತಡಿ
ಯೊಳ್ ಮೂಱಡಿ ನೆಲನನೀವುದೆನೆ ಬಲಿ ಬೆಚ್ಚನೆ ಸುಯ್ದುನಗದೃಪ್ಪಮೆಯ್ದು
ದಿಕ್ಕಂ ಕಿಱಿದಂ ಬೇಡಿದಿರ್ ಕೊಟ್ಟೆನಳೆದುಕೊಳ್ಳಿಮೆನೆ:—

ವಟು ಮರದುದ್ದನಾದನಸಿತಲ್ಲದೊಡತ್ತಲೆಯುದ್ದವಾದನ
ಕ್ಕಟ ಮುದಿಲುದ್ದವಾದನಿವನಾವನೊ ಪೆರ್ಮರದುದ್ದವಾದನಿಂ ||
ತುಟು ಗಿರಿಯುದ್ದವಾದನಿದು ವಿಸ್ಮಯಮಾಮುಗಿಲುದ್ದವಾದನೋ
ವಟವಟುಗಂ ದಿಟಕ್ಕೆನೆ ಕರಂ ಬಳೆದಂ ಮನದಂತೆ ವಾಮನಂ ||೭೪||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಮರನಂ ಮುಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲ ಮೇಘಘಟೆಯೊಳ್ ಕಾಲೂಱಿದನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ಭೂ |
ಧರಮಂ ದಾಂಟಿದನಿಲ್ಲ ಬಾಂದೊರೆಯೊಳಿಟ್ಟಂ ಕಾಲನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ ಭಾ ||

ಪಾ—1. ಭಾರಸ—ಭಾಳದ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು 2. ಬೆಟ್ಟಿನೊಳ್.
3. ಕಿಳ್ಪಡಿ.

ಸ್ಕರನಂ ಮೂಱಡಿಯ ಮಾಣಿ ಸೇದೊರ್ಡದನೇ ಇಲ್ಲೆಂಬಿನಂ ನೀಡಿದಂ |
ತರದಿಂ ಪಾದಮನುರ್ವಿ ಕೊರ್ವಿ ಬಲಿಯುಂ ಗೆಲ್ವಾಮನಂ ವಾಮನಂ||೨೪||

ಅದೆ ಪೊಸಪೊನ್ನಸತ್ತಿಗೆಯದಲ್ಲದು ರತ್ನಹಟಕ್ಕಿರೀಟಮ |
ಲ್ಲದು ವರವಜ್ರಕುಂಡಳಮದಲ್ಲದು ಕೌಸ್ತುಭರತ್ನಮಂತದ ||
ಲ್ಲದು ಕರಚಕ್ರಮಲ್ಲದದು ನಾಭಿಸರೋಜಮೆನಲ್ ದಿನೇಶಬಿಂ
ಬವ ನೆಲೆ ತಗ್ಗಿತಪ್ಪಿನಮನುಕ್ರಮದಿಂ ಬಳೆದಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಂ ||೨೬||

ಇದು ಲೀಲಾಧೃತಭೂಕರೇಣುಕರಮಲ್ತುಘ್ರೋತ್ಪಟೀಕೇತುವ |
ಲ್ತಿದು ಸೂರ್ಯಾಂಬುಜನಾಳಮಲ್ತು ಶಶಿಲೋಕಾದೀಪಿಕಾಸ್ತಂಭಮ ||
ಲ್ತಿದು ತಾರಾಕುಸುಮಾವಳೀವಿಟಪಮಲ್ತು ಭ್ರಾವಸೀಶೇಷಮ |
ಲ್ತಿದೆನಲ್ ತಾಂ ಬಳೆದತ್ತನುಕ್ರಮದಿನಾಪಾದಂ ಪಯೋಜಾಕ್ಷನಾ ||೨೭||

ತರುವಿಂದತ್ತತ್ತ ಸೀಳ್ದಂ ಘನಪಟಲದಿನತ್ತತ್ತ ಮಿಕ್ಕಂ ಹಿಮೋರ್ವೀ |
ಧರದಿಂದತ್ತತ್ತ ಪೋದಂ ರವಿಯ ರಥದಿನತ್ತತ್ತ ಮೆಯ್ವೆರ್ಚಿದಂ ಸು ||
ಟ್ಟುರೆಯಿಂದತ್ತತ್ತಮತ್ತಂ ನಿಮಿರದಿರನಿದೇನೆಂದು ಜಾತಾದ್ಭುತಂ ನೋ |
ಳ್ಪರ ಕಣ್ಣುಂ ಚೇತಮುಂ ಕಾಲ್ಗಿಡೆ ಕಡುಜವದಿಂ ವಿಷ್ಣುವರ್ಧಿಷ್ಣುವಾದಂ||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ

ಬಲಗೊಂಡತ್ತಮರಾದ್ರಿಗೆತ್ತಡೆಯೊಳಾಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣಂ ಬಂದಿರುಳ್ |
ತಲೆದೋಱುತ್ತೆಳವಿಂಗಳೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ಕೆಯ್ದಿರ್ಪಿನಂ ತಪ್ತಕಂ ||
ದಳತಂ ಸಂದಣಿಗೊಂಡದೊಂದು ದೆಸೆಯೊಳ್ ಸೂರ್ಯಾತಪಂ ವಿಕ್ರಿಯಾ |
ಬಳದಿಂ ತಾಂ ಬಳೆಯಲ್ಕೆ ಭಂಜಿತಮಹಾಮಂತ್ರಿಕ್ರಮಂ ತ್ರಿಕ್ರಮಂ ||

ರವಿಯುಶ್ವಂ ದೆಸೆವಾಯ್ದು ಪಾಯ್ದುಱುಕುವಿನಂ ತೇರಂ ನಯಂ ಪೆರ್ಚಿ ಪೆ |
ರ್ಚುವಿನಂ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳ್ಮುಗಂ ಬೆದಱುದಾತ್ಮಸ್ತ್ರೀಯರಂ ಪೋಱ್ ಪಾ ||
ಱುವಿನಂ ತಾಂ ಪೊಲಗೆಟ್ಟು ಖೇಚರಚಯಂ ದಿಕ್ಪಾಲಕರ್ ಭೋಂಕೆನಂ |
ಜುವಿನಂ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನೇಂ ಬಳೆದನೋ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ತಾಪಿನಂ ||

ಕಾವಟುವಿಂಗೆ ಮಿಂಚುವೆಳಮಿಂಚಿನ ಪಾರಿದಲೀಪೆ ಮೌಂಜಿಯುಂ |
ಕೋವಣಮಾಯ್ತು ಮುಟ್ಟೆ ರವಿಗರ್ಘ್ಯಮನೀವ ಪೊಡರ್ಪು
[ಮಾಯ್ದ ಮಾ ||

ಯಾವಿಗನೊಲ್ದು ಗುಂಡಿಗೆಯಿನಾಗಸಗಂಗೆಯ ದಿವ್ಯತೋಯಮಂ ।
ತೀವುವ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಬಗೆದನಕ್ಕಟ ವಾಮನವಪ್ರಮಾಣಮಂ ॥ ೩೧ ॥

ಇಂತಪ್ಪ ಸಿತಗಸೀವಟು ।
ವಿಂತಪ್ಪತಿವರ್ತಿ ಮಾಣಿಯುಂ ಕೋಡಗಮುಂ ॥
ಸಂತಮುಡಲಾರ್ಕುಮೇ ರವಿ ।
ಯಿಂತಪ್ಪನ ಪರಿವ ಘಂಟಿಯೊಳ್ ಕಾಲ್ಗೋದಂ ॥ ೩೨ ॥

ಅಂಬರತಳಕ್ಕೆ ಬಳೆದು ತ್ರಿ ।
ವಿಂಬೊಳೆವಚ್ಯುತನ ಚರಣದಂಡಂ ನಕ್ಷ ॥
ತ್ರಂಬಳಸಿ ದೀಪಮಾಲೆಯ ।
ಕಂಬದವೋಲ್ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗುತಿರ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೩೩ ॥

ಬಲಿಹರನ ಚರಣದಂಡದ
ತಲೆಯೊಳ್ ಕಿಱುಗೊಂಡೆಱಲ್ವ ಬಾಂದೊಱೆಯುಲರಿಂ ॥
ದೊಲೆದುದು ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನ ।
ಗೆಲಮಂ ಕಂಡಮರರೊಸೆದು ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿವೋಲ್ ॥ ೩೪ ॥

ವಾಮನಪದಹತಿವಿದಳಿತ
ಜೀಮೂತವಿಮುಕ್ತಬಹಳಜಲಧಾರೆಗಳಿಂ ॥
ದಾಮುನಿಜನಾಪಕಾರಕ ।
ಧೂಮಧ್ವಜನೆಯ್ದೆ ನಂದಿ ಪೋದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ೩೫ ॥

ವ॥ ಅಂತಾಮಹಾಮುನಿಜನೋಪಸರ್ಗಮಂ ಮಾಣಿಸಲೆಂದು ವೈಕುರ್ವಣಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮನೊದೆದು ಬಳೆದಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನುತ್ಕ್ರಮಾಂಗುಷ್ಠಘಾತದಿಂ ತ್ರಿದಿವಮುದಿರ್ಗುಮೆಂಬ ಭಯಮಾಗೆ ಬಲವಿರೋಧಿ ಬೆಸಸಿದ ಗಂಧರ್ವದೇವರ್ ಬಂದು ಗಾಂಧಾರಗ್ರಾಮಮನಾಳಾಪಿಸಲೆಂದು ಧಾರಾವಿಯುಂ ಸಾರಿರಿಯುಮೆಂಬೆರಡುಂ ಬೀಣೆಗಳುಮನಳವಡಿಸಿ

ಕಳೆಯಂ ಪತ್ತಿಸಿ ಜೇವೆಯಂ ಸೀಳ್ಸಿ ಮೆಲ್ಪಿಂ ತಂತಿಯಂ ತೀಡಿ ಕಾ ।
ಕಳಯೊಳ್ ಬೀಣೆಯನಾಗುಮಾಡಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಾಳರ್ದ ಸುಸ್ವರ ।

ಕ್ಕಳಿ ಪೂವಂ ಗಿಳಿ ಪಣ್ಣನಾಲಿಸಿ ಲಸಚ್ಚೂತಾಂಕುರಾಸ್ವಾದಮಂ ।
ಕಳಕಂಠಂ ಬಿಡೆ ದೇವರಾಲಪಿಸಿದರ್ ತ್ರಿಸ್ಥಾನಸಂಶುದ್ಧಿಯಿಂ ॥೩೬॥

ವ॥ ಆಗಂಧರ್ವವಾದನಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣುಕುಮಾರನತಿಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ನಿಜೋದ್ರೇಕಮುಮಂ ವೈಕುರ್ವಣಮುಮನುಪಸಂಹರಿಸಿ ಬಲಿಯಂ ಬಂಧನದೆ ಳರಿಸಿದನಾವೀಣೆಯ ವಂಶದ ವೀಣೆಯುಂಟಕ್ಕುಮದಂ ತಪ್ಪೊಡೆ ತನ್ನಿಮೆಂದ ವಸುದೇವನ ವಿಪಂಚೀಪ್ರಪಂಚವಾಚಾಕ್ವಣಿತಕಾರಕ್ಕಮತಿಮನೋಹರಾಕಾರಕ್ಕಮತ್ಯಂತಾಸಕ್ತೆಯಾ -

ಅತಿಮುಗ್ಧಾಪಾಂಗಭೃಂಗಂ ಮುಖಸರಸಿಜದೊಳ್ ತನ್ನ ಬಾಹಾ [ಭುಜಂಗಂ ।
ಸುತನುಶ್ರೀಖಂಡಶಾಖಾಗ್ರದೊಳಧರಲಸದ್ವಿದ್ರುಮಂ ದಂತಮುಕ್ತಾ ॥
ತತಿಯೊಳ್ ಪಾಣಿಪ್ರವಾಳಂ ಕುಚಕಲಶದೊಳಂದಾಗೆ ತದ್ದರ್ಪಸಿಂದ್ರ ।
ಪ್ರತಿಮಂ ಗಾಂಧರ್ವದತ್ತಾಮೃದುಹೃದಯದೊಳಾರೂಪಕಂದರ್ಪದೇವಂ ॥

ವ॥ ಇರ್ದೊಂದು ದೆವಸಂ ವಸುದೇವಕುಮಾರಂ ವಿದ್ಯಾಮಂಡನಮಂಡನೀಭೂತಜಗತ್ತ್ಯಾಗಸಿಂಹಾಸನದೊಳ್ ಸಿಂಹಕಟೀತಟಮನುಪಮೆಗೆ ತರ್ಪಂತುಪವೇಷದನಳಂಕರಿಸಿಪ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಕುಂಕುಮಮುಂ ಕುಚಕಳಸನುಮೆಂಬರಿರ್ವರಕ್ಕರಿಗರ್ ಬಂದು ಶುಭೋದಯಮೆಂದು—

॥ ಸಂಸ್ಕೃತ ॥

ಕೀರ್ತಾವಾಜತಿ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳಸಚಿವಶ್ರೀಪದ್ಮನಾಭಪ್ರಭಾ ।
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಶ್ವಪತೇ ವಿಜೇಯ ಸುಚಿರಂ ಪೃಷ್ಟ್ಯಾಸಪೀಭಿಸ್ಫುಟಂ ॥
ಕಸ್ತೂರೀತಿಲಕೇನ ಲಕ್ಷ್ಮಣಕೃತೀ ಚಂದ್ರಸ್ಸಲಕ್ಷ್ಮಾಭ್ರಭತೇ ।
ಕಂಠೇ ಕಾಳಯತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಗಮತ್ ಶೇಷೋಪಿ ಭೂಷೋಪಿ ಚ ॥

॥ ಪ್ರಾಕೃತ ॥

ಸಿರಿಯ ಸರಸಿಯ ಸಯಿಯ ಪರಲಂ । ತಿಯವಚ್ಛಾವ ಮುಕುಮಿಹ ಭಯದಂಡೋ ॥ ಸಂಜೀವಾಯ ಜೇಣಾಸಂಜಾಜ್ಜೈಪಟುಮಹಣಾವ್ವೋ । ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವಂ ಪುತಿಯ ಪುಮಪಿಣಾಹೋ ಸಂಜಳೋ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳೋ ॥ ? ॥೩೯॥

ವ|| ಎಂದೋದಿದ ಭಟ್ಟರ್ಗೆ ತುಡಲಾರ್ಪನಿತು ಮಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ನುಡಲಾರ್ಪನಿತು ಪಟ್ಟಾಂಬರಂಗಳಂ ಮೊಟ್ಟೆಗಟ್ಟಿ ಪೊತ್ತುಕೊಂಡು ಪೋಗಲಾರ್ಪನಿತು ಪೊನ್ನುಮನಿತ್ತು ನೀಮೆತ್ತಣಿಂ ಬಂದಿರೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪಿರೆಂಬುದುಂ ಕುಚಕಲಶನೆಂದಂ:—ವಂಶವಿಷಯದೊಳ್ ಮಾಗಧಿಯೆಂಬ ಪೊೞಲನಾಳ್ವ ರಕ್ತಾಕ್ಷನೆಂಬರಸಂಗಂ ಸುಮಿತ್ರೆಯೆಂಬರಸಿಗಂ ರೋಹಿಣಿಯೆಂಬ ಮಗಳಾದಳ್ | ಆ ತ್ರಿಭುವನಸೌಂದರ್ಯಸಂಕೇತಭೂಮಿಯಪ್ಪ ಭಾಮಿನಿಯ ಶೃಂಗಾರಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಜರಾಸಂಧ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯುಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂ ಮೊದಲಾದ ಮಂಡಳಿಕರುಂ ನೆರೆದರ್ | ಇವರಂ ಬೇಡುವೆವೆಂಬ ಬಗೆಯಿಂ ಬಂದೊಂ | ನಿನ್ನೀಭವನಕ್ಕೆ ನಾವಾರುಮಂ ಬೇಡದಂತುಂ ಬೇಡಿದನಿತನಾವೆ ಕುಡುವಂತುಂ ಕೊಟ್ಟೆ | ನೀನೆ ಮಾನಿಯೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪೋದರ್ | ಇತ್ತ ವಸುದೇವನಾಪೊೞ್ತು ಪೊೞ್ತಾಗಿ ಪರ್ಣಲಘುವಿದ್ಯೆಯಿಂ ಸುಪರ್ಣನಿಂ ಬೇಗವಾಗಿ ಮಾಗಧಿಗೆ ಪೋಗಿ ಪ್ರಾಕೃತಕಾವ್ಯದಂತೆ ಸಹಜಸೌಭಾಗ್ಯಭಂಗಿಭಾವಾಲಂಕಾರದಿನಲಂಕೃತನಾಗಿ ಸ್ವಯಂವರಮಂಟಪಮಂ ಪುಗುವುದುಂ | ಆಗಳಾಸ್ವಯಂವರಸಭೆಯಾಗ ವಾದಕಸಂಪ್ರದಾಯದೊಳ್ ಒರ್ವ ಪಾಣವಿಕನ ಪೆಗಲ ಪಣವಮಂ ತನ್ನ ಪೆಗಲೊಳ್ ತಗುಳ್ಚಿಕೊಂಡು ಮೂಱುಂ ತೆಱದ ಲಯದೊಳಮನಿತೆ ಜತಿಯೊಳಂ ವಿವಿಧವಾದ್ಯವಿಧಿಯೊಳಂ ಮಧುರಾತಿಮಧುರಮಂ ಚಿತ್ರಾತಿಚಿತ್ರಮುಮಾಗೆ ಬಾಜಿಸುವ ವಾದ್ಯವಿದ್ಯಾಧರನ ವಾದನವೈದಗ್ಧ್ಯಗಂ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ಗಂಡಗಾಡಿ ಗಂಡುವೆಟ್ಟುಂಗೊಂಡು ಸ್ವಯಂವರಸಂಭ್ರಮಮುಂ ರಾಜಪುತ್ರಿಯ ಕೈಗೆ ಮಾಲೆಯೊಂದು ಬಂದ ಭರಮಂ ಮೆಱೆದು ನೆರೆದ ರಾಜಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ರಾಜಸುತೆಯನೀಡಾಡಿ ಬಂದು ದೊಮ್ಮಳಿಸಿ ಮಮ್ಮಱಂಗೊಂಡು ನೋಡುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಮಲ್ಲಿಗೆ ಕಾತರಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ ಕಿವಿಯೆಳ್ದುವರಿಯೆ ಕೇಳ್ದು ಮನವೆಳದುವರಿಯೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣೆಳದುವರಿಯೆ ನೋಡಿ—

ಪಾಡುವ ಗೀತಮಂ ಜತಿಗಳಂ ಶ್ರುತಿ ಸೂಡೆ ವಿಲಾಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ |
ಸೂಡೆ ವಿಲೋಚನೋತ್ಪಲದಳಂ ಪುಳಕಾಂಕುರಸಂಕುಳಂಗಳಂ ||
ಸೂಡೆ ನಿಜಾಂಗವಲ್ಲಿ ಮನಮುತ್ಸವದಿಂ ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಮಾಲೆಯಂ |
ಸೂಡೆ ವಿರೋಧಿರಾಜಕುಳರಾಹುಗೆ ರೋಹಿಣಿ ಮಾಲೆ ಸೂಡಿದಳ್ ||೪೦||

ವ|| ಸೂಡಲೊಡನೆ ರಾಜಕುಮಾರರ ಮನದೊಳ್ ಸೂಡೆರ್ದಂತಾಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಂ ಮಂಡಳಿಕರ್ಗಂ ಕುಡಲಿರ್ದ ಕೂಸಂ ದೇಸಿಗಂ ಕೊಂಡನಿದೇನೆಂದು ಮಾಮಸಕಂ ಮಸಗಿ ಮುಳಿದು ಬಾಲಭಾಸ್ಕರನ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡಿತಪ್ಪ ತಮದೊಡ್ಡು ಕವಿವಂತೆ ಕಿಶೋರಕೇಸರಿಯ ಮೇಲೆ ದಂತಾವಳದೊಡ್ಡು ಕವಿದು ಮುಸುಱಿ ಮುತ್ತುವಂತೆ ವಸುದೇವನ ಮೇಲೆ ರಾಜಕುಮಾರರೊಡ್ಡು ಕವಿದು ಮುಸುಱಿ ಮುತ್ತಿದಾಗಳ್—

ಕಿವಿ ಕೋಲಂ ಕೋಟಿಯುಂ ಕಾಱಿದಪುವೊ ಬೆರಲಿಂ ಬಾಣಮಂಭೋರೆ
[ನಿಂದ |
ಪುವೊ ಚಂಚನ್ಮೌರ್ವಿ ಜುಮ್ಮೆಂದುಗುಳ್ದಪುದೊ ಶರಶ್ರೇಣಿಯಂ ಮಾಣ
[ದೆಂಬಂ ||
ತೆವೊಲಡ್ಡಂ ಕಾಯ್ಪಿನಿಂದಂ ಕವಿಯೆ ಜವಕೆ ಕೆಯ್ವೊಯ್ಯುದ್ವಾಯ್ದಂಬ
[ನಂಬ |
ಟ್ಟುವವೊಲ್ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖಂವೊಳ್ ಕಲಿಸಮನೋವೇಗದಿಂ ಬೇಗಮೊಟ್ಟಂ

ನೀಡಿದ ನಾಲಗೆಯಂತಿರೆ |
ಪೂಡಿದ ಕಣೆ ಕುಣಿದು ತೆಗೆದ ಕುಮಾರನ ಬಿಲ್ಲೊಳ್ ||
ಮೂಡಿದುದು ನುಂಗಲಹಿತರ
ಪಾಡಿಗಳಂ ಮಸಗಿ ಮಿಳ್ತು ಬಾಯ್ದೆಱೆದ ತೆಱಂ ||೪೨||

ಅಲಗುವೊಡೆ ಪರಿದ ಬಿಸಿಲವೊ |
ಲಲಗಲಗನೊಳೊಱಸಿ ಪುಟ್ಟಿದುರಿ ಸುರಿದುವು ಕ ||
ತ್ತಲಿಸಿದುದು ದೆಸೆ ದಿನೇಶಂ
ಪೊಲೆಗೆಲ್ಲಂ ಮಸಗಿ ಮಿಸುಕದೆಸೆ ವಸುದೇವಂ ||೪೩||

ಮಱುಮಂಬಿಯುಲರ್ದ ಸಂಪಗೆ |
ಗೆಱಗದವೊಲ್ ತಪ್ಪಿ ಪಾಱಿದುವು ಪಿರಿಯಣ್ಣಂ ||
ಪೊಱಮುಯ್ವುವರಂ ತೆಗೆದೆ
ಚ್ಚಱಿಕೆಯ ಪೊಸಗಱಿಯ ಕಣೆಗಳವಸವರಜನಂ ||೪೪||

ಅದಟರನೊಂದೆ ಶಾತಶರದಿಂ ತುರಗಂಗಳನೊಂದೆ ಬಾಣದಿಂ |
ಮದಗಜದೊಡ್ಡನೊಂದೆ ಕಣೆಯಿಂದೆ ನಿವಾರಿಸೆ ಪೊರ್ದೆ ಪಾದಪ ||

ದ್ಮದ ಮೊದಲೊಳ್ ನಿಜಾಗ್ರಜನನೆೞ್ಚ ಶಿಲೀಮುಖಮಾಗಳಂಬು ತ |
ಪ್ಪಿದೊಡಭಿವಾದೆಯೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟನಪಾರಪೌರುಷಂ ॥ ೪೫ ॥

ವ॥ ಪೊಡೆವಡುವುದುಂ ನಿರವಿಸಿ ವಸುದೇವನೆಂದಱಿದು—

ಕೆಯ್ತ್ತಪ್ಪುದುದು ಕಾದಲೊರ್ವನೆ ಸಮಗ್ರಾನೀಕದೊಳ್ ಕೋದುಕೋ |
ಲ್ವಾಯ್ದಂ ಬಾಳ್ಕನೊಕ್ಕ ತುಪ್ಪಮುಡುಗಲ್ಕೇಂ ಬರ್ಕುಮೋ ಗಂಟಲಂ ॥
ಕೊಯ್ದಂ ಕೈತವದಿಂದಮೆಂದೊಗೆದ ನೋವಂ ಸಂತಸಂ ನೂಂಕೆ ಮೋ |
ಲ್ವಾಯ್ದಿಂದ್ರೇಭಸಮಂ ಸಮುದ್ರವಿಜಯಂ ತಳ್ಕಯ್ಸಿದಂ ತಮ್ಮನಂ ॥ ೪೬ ॥

ಮಿಸಿಸೆ ಸುಖದಶ್ರು ಪುಳಕಂ
ಪಸರಿಸೆ ಬಿಲ್ಲೊಂದು ಜಾವಮಪ್ಪಿನಂ ಪಸವ್ರೋ ॥
ಡೆ ಸಮುದ್ರವಿಜಯನಪ್ಪಿರೆ |
ವಸುದೇವನುಮಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೋಱಿದನಳವಂ ॥ ೪೭ ॥

ವ॥ ಬೞಿಯಂ ಬಳಮುಖ್ಯರಪ್ಪ ಜರಾಸಂಧನಂಗಮಗ್ರಜನ ಬೆಸದಿ ನೆಱಗಿ ಮಱುದಿವಸಂ ಸೊಯಂಬರಕ್ಕೆ ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಂ ನಿಬ್ಬಣಿಗರಾಗೆ ರೋಹಿಣಿಯೊಳ್ ಮದುವೆನಿಂದು ಮಗುೞ್ದು ಸೂರ್ಯಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದದಿಂದಿರ್ದ ನಾಮಹಾನುಭಾಗನ ಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಭೋಗಮಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ—

ಬರೆ ಭರದಿಂದೆ ನಿಬ್ಬಣಕೆ ಚಿತ್ತಜನುಂ ರತಿಯುಂ ವಸಂತನುಂ |
ವರವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂ ಶಶಿಯುಮಾತನ ರೋಹಿಣಿಯುಂ ಶಿರೀಷಮುಂ
ಸುರಭಿಯುಮಾಮ್ರಮುಂ ಮಿಸುಪ ಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ ವಸುದೇವನಾಳ್ದನೀ |
ಧರೆ ಪೊಗೞ್ವ ಷೋಡಶಸಹಸ್ರವಿವಾಹಮಹೋತ್ಸವಂಗಳಂ ॥ ೪೮ ॥

ಗುಣನಿಧಿಯುದಯಿಸಿದಂ ರೋ |
ಹಿಣಿಗಂ ವಿಧುವಿಂಗಮುದಯಿಪಂತೆ ಬುಧಂ ರೋ ॥
ಹಿಣಿಗಂ ವಸುದೇವಂಗಂ |
ರಣರಸಿಕಂ ಪ್ರಬಲನತಿಬಲಂ ಬಲದೇವಂ ೪೯ ॥

ವ॥ ಅಂದಾಸ್ವಯಂವರದೊಳ್ ತನ್ನ ಬಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲ ಬಿನ್ನಣಂಗಂಡು ಬಂಟರಾಗಿ ಬೞಿಸಂದು ಬೆಸಕೆಯ್ವ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವ ರಾಜಕುಮಾರರ್ಗೆ

ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಯಂ ಕಲಿಸುತಿರ್ಪ ವಸುದೇವನಲ್ಲಿಗೆ—

ಸುಡುದಲೆ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ ಕಲಿಮೊಗಂ ಕಡಿಗೊಂಡುಡೆ ಬೆಟ್ಟಿತಪ್ಪ ಕೈ |
ಯೊಡಿದು ಪೊರಳ್ಚಿ ಮಾಡಿದವೊಲಿಪ್ಪೊಡಲೊಪ್ಪುವ ರೂಪು ತುಪ್ಪಮಂ ||
ತೊಡೆದವೊಲಪ್ಪ ಮೀಸೆ ಮಿಸುಗುತ್ತಿರೆ ಬಂದನದೊರ್ವನಂದು ಬಿ |
ಲ್ವಿಡಿದು ಯುವಾನನಲ್ಲಿಗೆ ನವೀನನವೀರನದೋತ್ಕಟಂ ಭಟಂ ||೫೦||

ವ|| ಬಂದು ವಸುದೇವಂಗೆ ತುೞಿಲ್ಗೆಯ್ವುದುಮರಸನೆತ್ತಣಿಂ ಬಂದೆ
ಯೆತ್ತಪೋದಪೆ ನಿನ್ನ ಪೆಸರೇನೆಂಬುದುಂ ಭಟನಿಂತೆಂದಂ:—

ಜನನಾಥಾ ನಿತ್ಯಚಂದ್ರೋದಯಧರಣಿಪತೀ ನಾಡುನಾಡಂ ತೊೞಲ್ದಂ |
ಧನುವಂ ಕಲ್ವರ್ಥಿಯಿಂ ಬಿಲ್ಲಜನನಱಸಿ ಬಿಲ್ವಲ್ಮೆಯೊಳ್ ದೇವ ನೀಂ ದೇ
ವನೆಯಾನುಂ ಚಟ್ಟನಾಗಲ್ ನಿನಗೆ ಬಗೆದೆಯುಕ್ಕಂ ದ್ವಿಷಧ್ವಂಸನೆಂ ಕಂ |
ಸನೆನೆಂಬೆಂ ನಿನ್ನ ವಿಖ್ಯಾತಿಯನಖಿಳದಿಶಾಚಕ್ರದೊಳ್ ಕೇಳ್ದು ಬಂದೆಂ ||

ವ|| ಎನೆ ಕೈಕೊಂಡು ಕೋದಂಡವಿದ್ಯೆಯಂ ಕಲಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಕಂ
ಸಂ ವಸುದೇವಂಗೆ ಚಟ್ಟನಾಗಿ ಮಿಕ್ಕ ಚಾಪಾಚಾರ್ಯರ್ಗೊರ್ವಜನಾಗಿ
ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಂ ಸಾಧಿಸುತ್ತಮಿರ್ದನನ್ನೆಗಂ:—

ಪೌದನಪುರವನಿತೆಗೆ ಸ |
ಮ್ಮೋದನಗಶ್ರೀನಿತಂಬ ಕಳಕಾಂಚಿಗೆ ತಾ ||
ನಾದನಭಿನವಪಯೋಧರ
ನಾದಂ ಪತಿ ತಾಳಹಸ್ತನೆಂಬನಳುಂಬಂ || ||೫೧||

ಅವನೊರ್ವಂ ಪಿಡಿದು ಕಂಠೀ |
ರವಪೋತಮನೊತ್ತು ಪೊರೆದು ಪಿಱಿದಪ್ಪುದುಮೇ ||
ಱುವನಾಗಿ ಪರಿಯುತಿರ್ದಂ |
ಭುವನದೊಳಾತಂಗೆ ಸಿಂಹರಥನೆಂಬ ಪೆಸರ್ || ||೫೨||

ಕುಱಿಯ ಕಡಿಯಣಕೆ ಬಾಯಂ |
ತೆಱೆಯದಿರಿಂ ಬಾಯ ಕರುಳ ಕಡಿಯಣವಾಯ್ತಂ ||
ದುಱದೆ ನೃಪಸಿಂಹನೇಱಲ್ |
ಮಱುಗುವನೇಱನೆ ಕಡಂಗಿ ಸಿಂಹಮನಾತಂ ||೫೩||

ಕರಿಯುಂ ಸಂಕ್ರಂದನಂ ಮೇಷಮನಸಿತಪದಂ ಕೋಣನಂ ಕಾಳನಾಳಂ ।
ಕರಸಾದಂ ಯಾದವ್ರೋದಂ ವರುಣನೆರಲೆಯುಂ ವಾಯು ಪೆಱಂ ಕುಬೇರಂ ॥
ಪಿರಿಯೆಱ್ತಂ ರುದ್ರನಾರ್ದೀಱಿಯುಮೊದವಿದಪರ್ ದೇವರೆಂದೆನ್ನವ್ರೊಲ್ ಕೇ
ಸರಿಯುಂ ಪಾಯ್ದೀಱಿಪಂತೆಂದೊಡರ್ವರೊ ಜಡರೆಂದೇಱಿಪಂ ತಾಳಹಸ್ತಂ ॥

ಹರನೆಱ್ತಂ ಯಕ್ಷನೇಱಂ ಪವನನೆರಲೆಯುಂ ಸಾಗರಾವಾಸನಂಭ ।
ಶ್ವರಮುಂ ನೈಋತ್ಯನಾಳಂ ಯಮುನೆ ಮಹಿಷಮುಂ ವಹ್ನಿಯಾಮೇಷಮುಂ ಕೊ
ಕ್ಕರಿಕುಂ ಸಂಗ್ರಾಮದೊಳ್ ಮನ್ಮೃಗಪತಿಯುಗುರಂತಾಗಲಿಂದ್ರೇಭಕುಂಭಂ
ಬಿರಿವನ್ನಂ ಪೊಯ್ಗುಮೆಂದೇ ಗಜಱುವನೊ ಸಿಜಾಸ್ಥಾನದೊಳ್ ತಾಳಹಸ್ತಂ ॥

ಉಕ್ಕಿಟ್ಟುದಕ್ಕೆನೆಂಬವ
ನುಕ್ಕಂ ತಾಂ ಬಿಟ್ಟನಾಗ ಸಿಂಹಮನೇಱಲ್

. . . .

. . . . ॥೫೭॥

. . . .

. . . .

ಕೊಟ್ಟನಾವಿರೆ ಗಜಾರಿಯ ।
ಮುಟ್ಟಂ ಬೆನ್ನೇಱುವರ್ಗೆಯೆಂಟೆರ್ದೆಯುಂಟೇ ॥ ॥೫೮॥
ನಾಡೊಳಗೆ ಮೀಸೆದೆಱೆಯುಂ ।
ಬೇಡಿಸುವಂ ಬೀರರರಸಿಯುರವೆಸರಿಂ ಕೂ ॥
ಸಾಡಿಸಲೀಯುಂ ಹುಲ್ಲಿ ।
ಯಾಡಿಸುವಂ ತೇಜದುರಿಯಿನರಮೀಸೆಗಳಂ ॥೫೯॥

ವ॥ ಎಂಬಗುರ್ವಿನ ಗರ್ವಸಿಂಹರಥನಾಂ ಜೀವಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಮತ್ತೊರ್ವನ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ ಸತ್ತಿಗೆಯುಂ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಕೈದುವುಂಟೆಂಬುದೆ ಮದೀಯರಾಜವೃತ್ತಿಗಂ ವೀರವೃತ್ತಿಗಂ ಭಂಗಮೆಂದು ಸಿಂಹದ ಸಹಾಯಬಲಮುಂ ಕೂರ್ಪುವಡೆದ ಕೈದುವಿನ ಬಲಮುಂ ಮುಪ್ಪುರಿಗೂಡಿದಂತಾಗೆ ಮೇಗೆ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ—

ಬಿಡುವೆಸರ ಚಕ್ರಿಯುಪ್ಪೊಡೆ
ಮಡಕೆಗಳಂ ಮಾಡಿ ಕಳಪುಗಲ್ಲದೊಡೀಗಳ್ ||
ಮಡಕೆಗೆಡೆಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಗಂ
ದಡದುರ್ಗ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರಿಗಾತಂ ದೂತಂ ||೬೦||

ವ|| ಅಟ್ಟುವುದುಂ ಪೋಗಿ ಮಟ್ಟಸುರಂಪುಸಗಿ ವಿಾಸೆಯಂ ಕಡಿದು ಕಿಡಿವೋಗಿ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕೋಪದುರಿ ಪೊತ್ತಿ ಪರಕಲಿಸಿ ಪರ್ವಿದಂತೆ ತಳತ್ತಳಿಸುವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಕೆಯ್ಯಂ ನೀಡುವುದುಮಾತನಿಂತೆಂದಂ:—

ಖಳನಂ ಗೆಲ್ವುದೆ ಭಂಗಂ |
ಕೆಳೆಗೊಳ್ವುದೆ ಕಷ್ಟಮವನೊಳಾಗದು ಪಗೆಯುಂ ||
ಕೆಳೆಯುಂ ಕರಮಱಿಯನೆ ನೀಂ |
ಮುಳಿವನ್ನಂ ನೃಪತಿಪ್ರಾಳಮಣಿರಂಜಿತಪದಾ ||೬೧||

ಕರಿಗೆ ಹರಿ ಹರಿಗೆ ಶರಭಂ |
ಶರಭಕ್ಕರೆ ನೃಪತಿ ಮುಳಿಗುಮಾಭೇರುಂಡಂ ||
ನರಿಗೆ ಹರಿ ಕರಿಗೆ ಶರಭಂ
ಹರಿಗೆಂದುಂ ಮುಳಿಯಲಱಿಯದಾಭೇರುಂಡಂ ||೬೨||

ವ|| ಎಂಬುದುಮನಂತಚಾತುರ್ಬಲಂಬೆರಸು ನೆಲಂ ಬೆಸಲೆಯಾದಂತೆ ಪೋಗಿ ಪೌದನಪುರದ ಪೊಱಗೊಡ್ಡುವುದುಂ, ಅಟ್ಟಿ ತಿಂಬ ದೈವಕ್ಕೆ ಪಾಳಂಬಟ್ಟಂತಾನುದೊದು ಸಿಂಹರಥಂ ಬಲದ ಕಳಕಳಕ್ಕೆ ಕೆಳರ್ದು—

ತುಱಿಯೆ ಪದಾತಿಯಂ ತವೆ ತುರಂಗದಳಂ ತುರಗಂಗಳಂ ರಥಂ
ತುಱಿಯೆ ರಥಂಗಳಂ ತುಱಿಯೆ ದಂತಿಗಳಂತವೆ ಸೇನೆ ಮಿಱ್ತ್ರ ತ್ರೊ ||
ತ್ತುಱಿದುಱದಂತೆ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮುಮ್ಮಱಿಯಾಗಿರೆ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತೆ ಸೊ |
ಕ್ಕುಱಿಸೆ ದಿಶಾಗಜಂ ರಣದೊಳೇಱಿದ ಕೇಸರಿ ತಾಳ್ದಸ್ಯನಾ ೬೩||

ವ|| ಅವನೊರ್ವನಂ ಮಾರಿಯುಱೆದಾಡಿಸಂತೆರೆಡೆ ಪೋಗಿ ಪೇೞ್ದ ಕೇಳ್ದು ಜರಾಸಂಧಂ ಜರಾಜರ್ಝರನಂತೆ ಜಕ್ಕನೆ ಜಱಿದು ಸ್ವಯಂಬರದನುವರದೊಳ್ ವಸುದೇವನ ಕೂರ್ಪಂ ಕಂಡನಪ್ಪುದಱಿನವನಲ್ಲದಿವನ ಮಿತ್ತುವಂ ಮಿಡಿಯಾರ್ಪರಿಲ್ಲೆಂದು ಶೌರಿಪುರಕ್ಕೆ ಪುರುಷರ್ಗಳಂ ಕಳಪಿ

ಸಿಂಹರಥನನಾವನೊಂ ಪಿಡಿದು ತಂದವಂಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳುಮಂ ಬೇಡಿದ ನಾಡುಮಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಪನೆಂದು ಗೋಷಣೆಯಿಡಿಸೆ ಕಂಸಂ ಪಿಡಿದು ವಸುದೇವನಲ್ಲಿಗೆ ತಪ್ಪುದುಮಾನಕದುಂದುಭಿಯಾನಕದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಯಿಂ ಚಟ್ಟರೊಳಗೆ ಪೆಸರಂ ನಿಲಿಸಿದೆಯೆಂದು ನಲಿದು ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ್ದಿಪೊಱಮಡುವುದುಮಂ ನೀಂ ಬರಮಿದಾವ ಭರಮೆಂದು ಕಂಸಂ ನಿವಾರಿಸಿ ಪೇೞ್ದು ಪಡೆವೆರಸು ಪೌದನಪುರಕ್ಕೆತ್ತಿವಪ್ಪುದುಂ ಸಿಂಹರಥಂ ಕೇಳ್ದು ಗಹಗಿಸಿ ಬಾಯ ತಂಬುಲಂ ಸೂಸೆ ಸೊರ್ಕಾನೆದಿಂಬಂಗಾಡೆ ಪೋಱಿಗೆಯೆಂಬಂತೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಬಲಮುಂ ಬಱಿಕೆಯ್ದುನ್ನ ಸಿಂಹಕ್ಕಡೆಯ ಬಡವರ ಬಲವೊಂದು ಪಲ್ಲಕೊನೆಗಂ ಬಾರದೆಂದು ಮುಳಿದು ಮುಂದುಗಾಣದೆ ಕದನಕ್ಕಿದಿರ್ಪಂದು ಕಂಸನ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹರಥಂ ಸೀಹಮಂ ಪಾಯಿಸೆ—

ಕಂಜನಱಿದೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆ
ಪಂಚಾಸ್ಯನನುರ್ಚಿ ಪಾಱಿ ಪೋದುದೆ ನೋಡಿ ಪಾ ||
ಯ್ದಂಚಿಕೆವೊಲಂಬಿನ ಬಱಿಯನೆ
ಪಿಂಚೆಸಿ[1] ಗಱಿವಱಿಯ ಪಾಪಿಸಂತಿರೆ ಸಿಂಹಂ ||೬೪||

ಮುರಿದಂಗಂ ನೀಳ್ದ ಗಾತ್ರಂ ಮೊಳಕಲಿಸಿ ಕರಂ ದಂಡೆಯಂ ನೀಡಿ | ದಂದಂ |
ಕರುವಿಟ್ಟಂತಿರ್ಪನಂ ಚಪ್ಪರಿಸಿ ಬೆರಸಿ ಕಂಠಾಗ್ರದೊಳ್ ನಾಲ್ಕು ಬಾಯಂ
ತೆರೆದೇೞ್ಪನ್ನೆಗಂ ಕಿಟ್ಟಲಗನೊದರಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪಂಚಾಸ್ಯನಂ ವೀ |
ರರಸಾಂಗಂ ಶೂದ್ರಕಂಬೋಲ್ ಕದನದೊಳಱಿದಂ ಕಂಸನತ್ಯುನ್ನತಾಂಸಂ

ಕೇಸರಿಯುಗುರ್ವರ್ಯ್ಯಿಂ ಪೊಸ
ಬಾಸುಳವೇಂ ಕಂಸನಂಗದೊಳ್ ನೆಗೆದುವೊ ಕೂ ||
ರ್ತಾಸತ್ತು ನೆರೆದ ವೀರ
ಶ್ರೀ ಸೆಳೆದೊಂದನಿಯ ಪಸಿಯ ಕೂರುಗುರಿನವೋಲ್ ||೬೬||

ವ| ಅಂತು ಸಿಂಹಮುಂ ಸಂಹರಿಸಿ ಸಿಂಹದಿಂ ಮುನ್ನಮೆ ನೆಲದೊಳ್ ಬಿರ್ದಿರ್ದ ಸಿಂಹರಥನಂ ಮೇಗಱವಕ್ಕುಮೇಕೆ ಬಿರ್ದಯುರ್ದು ಸಿನ್ನ ಸಿಂಹದ ಪಲ್ಲನೆಣಿಸಿ ನೋಡೆಂದದಱ ಪಲ್ಗಳಂ ಕಳೆದು ತಲದೊಳಕ್ಕಿ ಮಂದ

ಪಾ—1. ಪಂಚಸಿ.

ಮತಿಯು ಮುಂದೆ ತಲೆಯುಂ ಜುಂಜಂ ಪಿಡಿದು ಜರೆಯುಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಗೂಂಟ ನೇಱಿದು ತಪ್ಪಂತೆ ತಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಿತಗನಪ್ಪ ಸಿಂಹರಥನಿವನಪ್ಪನೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳ ಮೆಂದು ಬೆಸನನೊಪ್ಪಿಸಿದ ಕಂಸಂಗೆ ವಸುದೇವನಂಗಜೆತ್ರಮನಿತ್ತು ಸಿಂಹ ಮುಮಂ ಸಿಂಹರಥನುಮಂ ಬಂಡಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಡುಯ್ದು ಜರಾಸಂಧನ ಮುಂದಿಡುವುದುಂ ಮಂದಸ್ಮಿತಮುಖನಾಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟತ್ತ ಬಾರೆಂದು ವಸುದೇವಂಗೋರಾಸನಮನಿತ್ತು ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ದೇವಬಿನ್ನಪಮಿದೆನ್ನ ಬೆಸನಲ್ತೆನ್ನ ಚಟ್ಟನ ಬೆಸನೆಂದು ಕಣ್ಸನ್ನೆಯಿಂ ಕಂಸನಂ ಪೊಡೆಮಡಿಸೆ:—

ಪರಚಕ್ರಹರಿಗೆ ರಣಕೇ
ಸರಿಗೆನ್ನಂ ಕರ್ಜ ಪೊಱಲಾರ್ಪುದಟೆಂಬ
ಟ್ಟರದೆನಿಬರುಮೊಳರೆಂದೆನೆ
ದೊರೆಯಾನೇಗಣಿತಮವರೊಳಾನೇವಿಕೆಯುಂ　　॥ ೬೭ ॥

ವ॥ ಎನೆ ಕಂಸನಂ ನೀನೆತ್ತಣನಾರ ಮಗನೆನೆ ಕಂಸಂ ಕೈಯುಮ್ಮುಗಿದು ಕೌಶಾಂಬಿಯು ಕಳ್ಳವತಿ ಮಂದೋದರಿಯ ಮಗನೆಂಬುದುಮುಂ ಸವನ ನೆರ ಲಿಱಿಯುಮುಂ ನೋಡಿ ನೀಡು ಸಿರವಿಸಿ ಸಿಜಾಂತರ್ಗತದೊಳ್—

ಸಿಂಗಮು ಸಿಱಿಪೇಸಾಹಸ
ಮಿಂಗುಲಿಗರ ಮಗನೊಳಾಗರಾಪ್ರೌಢ ಪಿಡಿಗುಂ
ಮಿಂಗಗನಾಕೃತಿಯೊಳಮು
ತ್ತುಂಗನಿವಂ ರಾಜಪುತ್ರನಾಗಲ್ವೇಳ್ಕುಂ　　॥ ೬೮ ॥
ಕಾಗೆ ಪೊರೆದಸಿತಜಿಂದಂ
ಕೋಗಿಲೆ ತಾನಜ ಪಿಳ್ಳೆಯುಕ್ಕುಮ ಬೇಗಂ ॥
ನೀಗಿ ನವಜಾತವನದೊಳ್ |
ಪೋಗಿಕುಂ ಕರ್ಮಘಟಿತಮಘಟಿತಘಟಿತಂ　　॥ ೬೯ ॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಂದೋದರಿಯುಂ ತರಿಸಲಟ್ಟಿದರಸಾಳ್ಪೋಗಿ ಬೇಗಂ ಪೋಮಡು ನಿನ್ನಂ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಚೆಕ್ಕನೆ ಪಿಡಿದು ತರವೇೞ್ದನೆನೆ ಪಿಡಿವೆತ್ತ

ಪಾ.—1. ದಜೆಸ್ನಂಜರದೆ.　　2. ಪಿಳ್ಳೆ.

ಕಳ್ಳನಂತೆ ಕಳ್ಳವತ್ತಿಗೆ ತಳವೆಳಗಾಗಿ ಬಲಿದುದೆತ್ತಣಮಿಟ್ಟುವೇ ನಿಮಿತ್ತಮೆ ನೆ ಸತ್ತವೆನಂಜಸೆಡೆಯೊಳ್ ಬಳೆಗಾದುದಾವ ಕಟ್ಟುಯುಬಸಿಱಿಂ ಬಂದನೆಂ ಪರಿಯಸನ್ನ ಬಸಿಱೊಳ್ ಕಿಚ್ಚಂ ತಗುಳ್ಚಿದನಟ್ಟ ಕಳೆದೊಡಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟ ವಪಂ ಮುನ್ನಿನ ಭವದ ಪಗೆಯೆಂದು ಮಂದೋದರಿ ಮಂದಸಂ ಪೊತ್ತು ತಂದು ಜರಾಸಂಧನ ಮುಂದಿಡಾಡಿ ಬಿಟ್ಟ ತಲೆಯುಂ ಬೆಮರ್ತ ಮೆಯ್ಯುಂ ಬೆಳ್ಕ್ರಗನುಂ ಬೆರಸು ಕಾವುದು ದೇವ ಎಂದು ಪುಲ್ಗರ್ಚಿ ಮೆಯ್ಯು ನಿಕ್ಕೆ—

ಸೊಂದಿಯುವನೆನ್ನ ಮಗನ
ಲ್ಲಂ ದೇವರ ಪಾದದಾಣೆ ಬಿನ್ನಪಮಾಕಾ ||
ಳಂದಿಯೊಳಿರ್ದ ಕಂಜಿಸ
ಮಂದಸಿನೊಳ್ ಪುಟ್ಟ ಕಂಸವೆಸರಂ ಪಡೆದಂ || ೩೦ ||

ವ: ಈ ಮಂದಸಿನೊಳಗಣ ತಾಯ ಕಲ್ಗಳಿಕೊಲೆಯೊಡವುಟ್ಟಿದುವೆಂದು ತೀವಿ ತಂದ ಮಾಣಿಕಂಗಳಂ ಮುಂದೆ ಸುರಿದು ಕೊಲ್ವೊಡಂ ಕಾವೊಡಂ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲರೆಂಬುದುಮುದಸಂ ದರಹಸಿತಮುಖನಾಗಿ ನಾಗಸಂಪಗೆಯೆಸಜಂತಿರ್ದ ಕನಕಪತ್ರಮನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬೀಸುಂಬಟ್ಟಿಯುಮಿಲ್ಲದೆ ನಿಬಿಡಮಾಗಿ ಬರೆದಿರ್ದಕ್ಕರಂಗಳಂ ಅನುಮಾನಿಸಿ ತಾನೆ ನೋಡಿ:—

(ಸಂಸ್ಕೃತ) ಉಗ್ರಧೀರುಗ್ರಸೇನಸ್ಯಾಂಕಾನ್ಮಧುರಾನ್ಮಧುರೇಶಿತುಃ |
ಪದ್ಮಾವತ್ಯಾಮಭೂತ್ಸಂದ್ರಾದತ್ಯಾಯಃ ಕಾಮವಹ್ನಿವತ್ ||
ದುರ್ಮುಹೂರ್ತಪ್ರಭೂತತ್ವಾದ್ದೋಷದೋಷಗುಣೇಕ್ಷಣಾಃ |
ಮಂಜೂಷಾಯಾಂ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ಯ ಯಮುನಾಯಾಂ ವಿಸರ್ಜಿತಃ ||

ವ: ಎಂದು ವಾಚಿಸಿ ಭಾಗಿನೇಯನಪ್ಪುದನಱಿದು ಸಂತಸದಂತನೆಯ್ದಿ ಬೇಡಿದ ಕಾಡೊಳ ಮುತ್ತುಕೆಂಡುದೆಳಕಾಱಿಗೊಳ್ವಂಗೆಱಂಗೊಟ್ಟಂತಾಯ್ತು ಕವರುಕತ್ತಿಗೆ ಕಡಿತಂಬಂದಂತಾಯ್ತು ಪ್ರದ್ಯೋತನಂಗೆ ಪಸ್ತ್ರನಿಧಿಯುಂ ಪಣನಂಬೊಯ್ದಂತಾಯ್ತು ಮುಹೂರ್ತಮೆ ಶುಭಮುಹೂರ್ತ[illegible] ನಂದಗೋವರಿ [illegible] ನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತುಮಿರೆ:—

ನಿಸವಂ ನಿನ್ನೆನ್ನ ಕೂಸಿಂಗೊಡೆಮನೆಮನಗಿನ್ನುಂಟೆ ತೇಜಂ ಭವತ್ಸಾ
ಹಸಸಿಂಹಕ್ರೀಡೆಗಾಂ ಪಂಗಿನನನಱಿದಿರೆಂದುತ್ಸವಾತೋದ್ಯಗೀತಾ ||

ನುಸರಂ ಟಂಕಾರವಂ ಮುಂದಿಡೆ ಮದನಧನುರ್ಮಂಜರೀಜೀವೆ ಜೀವಂ ।
ಜಸೆಯುಂ ಕಂಸಂಗೆ ಕೊಟ್ಟಂ ಜಸಮೆಸೆಯೆ ಜರಾಸಂಧನಾನಂದದಿಂದಂ ॥

ವ॥ ಅದಂ ಕಂಡು ಗಲ್ಲದೊಳ್ ಕೆಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಮಱವಟ್ಟಿರ್ದ ವಂದೋದರಿಗುತ್ತಲುಂ ತುಡುಗುಂ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಪುವುದುಂ ಪಡೆದ ಮರೆ ಬೆಳಗೆಯ್ಯಂಡಂತೆ ಬಿದ್ದನೆಂದು ಬಳ್ಳಿತ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ತವಡೆದು ಪೇಳುತ್ತ ನಿನ್ನ ಮಚ್ಚಿದ ನಾಡಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳನೆ ಕಂಸಂ ತನಗೆ ಪಸಯುಪ್ರಿಯನಪ್ಪ ತಂದೆಯ ನಾಡನೆ ದಯೆಗೆಯ್ವುದೆನೆ ಕಂಸನ ಕೋಪನಕೋಪಗರ್ಭಗಭೋರದೀರಿತಮನಱಿದು ಧರಣಿಪತಿ ತನ್ನಂತ್ರಗರ್ತದೊಳ್:—

ಬಿಸವಮನುಗುಜ್ಜಿಪ್ಪ ಸೀಸಾ
ಹಸಿ ತಂದೆಗೆ ಕಾಣದೀ'ನನೀನಂ' ಸಂಸಾ ॥
ರಸವುದ ದೊಳಗಿದೀತಾ
ಮಸವೆಸಡಿಯ ಬಸಿಱನೊಡೆದು ಪುಟ್ಟುವೆ ಮಱಿಗಳ್ ॥೭೨॥

ಎಸಿತು ಮುನಿದಳುದರ್ಡಂ ನೀ
ರನಿಧಿಯೊಳೊಗೆದವಗ್ನಿ ವಾರ್ಧಯುಂ ತವೆ ಸುಡದಂ ॥
ತೆನಿತು ತನೂಜಂ ತಂದೆಗೆ
ಮುನಿದೊಡವಂತು ಪೊಲ್ಲಕೆಯ್ಯಮ ಪಿರಿದುಂ ॥೭೩॥

ವ॥ ಬಿಸುನೀರ್ ಮನೆಯುಂ ಸುಡುಗುಮೆ; ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಪೆ ಕಂಸಂ ಜರಾಸಂಧಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪೇಳ್ದ ಚತುರಕ್ಷೋಹಿಣಿಯ ಬಲಂಬೆರಸು ವಸುದೇವಸಹಿತಮೆತ್ತಿ ಪೋಗಿ ಮಧುರಾಪುರಮಂ ಮಹೀನೂಪುರನುಂ ಕೊಳ್ವಂತೆ ಲೀಲಾಮಾತ್ರದಿಂ ಕೊಂಡು—

ಅರಣಿಯನುರಿಪ್ಪವ ವೈಶ್ವಾ
ನರನಂತಿರೆ ಮನಮುಸಿಸುವ ಮನಸಿಜನಂತು ॥
ತಿರೆ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಕಂಸಾ
ಸುರನಿಕ್ಕಿದನಕಟ ಜನಕನಂ ಸಂಕಲೆಯೊಳ್ ॥೭೪॥

ವ॥ ಅಂತು ಪುಟ್ಟಿಯೆ ಪಾಲಂ ಕಿಡಿಸುವಂತುಗ್ರಸೇನನಂ ಕಿಡಿಸಿ ಮಧುರಾಪುರದ್ವಾರದೊಳ್ ಸಂಕಲೆಯೊಳ್ ಸೆಱೆಗೆಯ್ದುದೆ ಸಂಸಾರಶರೀರಭೋಗನಿರ್ವೇಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗೆ ಯುವರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿಯನುಱಿದು ಯತಿಮುಕ್ತಕಂ ತಪಸ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಸಂಭೋಗಶೃಂಗಾರಪಯೋನಿಧಿನಿಮಗ್ನಸರೋಜನಾಗೆ ಕಂಸಂ ವಸುದೇವನಂ ಬರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನಾಲಂ

ಪಾ.—1. ನೆನಗೆ.

ಕೃತನಂ ಮಾಡಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣತನಾಗಿ ನಿಟಿಲತಟವಿಘಟಿತ ಕರಕುಶೇಶಯಮುಕುಟ್ಮಲನಿಂತೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿ:-

ಹರಿವಂಶಂ ಹರಿವಂಶದಂತತುಲಭೋಗಖ್ಯಾತಮಾಯ್ತುರ್ವರಾ |
ಧರದಂದಂ ಸ್ಥಿರಮಾಯ್ತು ಶಾಸನಮುಮಾಯ್ತನರ್ಘಮೆಂಬಂತೆ ಪ್ರ ||
ಸ್ಫುರಿಯಂತಾಯಿತದಾನಮಾಯ್ತುದಧಿಯಂತ್ಯುದ್ವೃತ್ತ ಭಾಭಾಮುಮಾ |
ಯ್ತುರವಿಂದಾಕರದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆಲಾಯ್ತಿಸಿನ್ನ ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ||೨೫||

ಅನೆತ್ತರ್ಕಸುತಪ್ರವಾಹಧರಮೆತ್ತಲ್ಲಿರ್ದ ಮಂಜೂಷೆಯು |
ತ್ತಾನೀಚಾಶ್ರಯಮೆತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಬರವೆತ್ತೀಶಾಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಮಂ ||
ತಾನೆತ್ತಿಕ್ಕುವುದೆತ್ತ ಸಿಂಹರಥನಂ ಚಕ್ರಿಪ್ರಸಾದೋದಯಾ |
ಧೀನಂ ರಾಜ್ಯಮಿದೆತ್ತ ದೇವುದಿಸಿತುಂ ಯುಷ್ಮತ್ಪ್ರಸಾದೋದಯಂ ||೨೬||

ಅದರಿಂದೆನ್ನುಮನೆನ್ನ ರಾಜ್ಯಭರಮಂ ಸಪ್ತಾಂಗಮಂ ಸಸ್ಯಸಂ |
ಪದಮಂ ವಾರಿದನಂಬುಜಾತವನಮಂ ತಿಗ್ಮಾಂಶು ನೀಳೋತ್ಪಳಾ ||
ಸ್ಪದಮಂ ಶೀತಮರೀಚಿ ರಕ್ಷಿಸುವವೊಲ್ ನೀಂ ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆಂದು ಬೇ |
ಡಿದನಾತಂ ನತಮೌಳಿರತ್ನರುಚಿಗಳ್ ತೀವ್ರ್ಯಯ್ದೆ ದಿಗ್ಭಾಗಮಂ ||೨೭||

ವ|| ಅಂತು ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನಯ ಮನೆಯ ಬಲದ ಕೆಲದೊಳನೇಕನೂತ್ನರತ್ನರಾಜಿರಾಜಿತ ಚಂಚತ್ಕಾಂಚನಮಯಮಹಾರಾಜಭವನಮುಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಮುನ್ನಮೆ ವಸುದೇವನ ರೂಪವಿಲಾಸಸೌಭಾಗ್ಯಭಾಗ್ಯೋದಯಮಂ ಕೇಳ್ದು ಕಿವಿವೇಟಂಗೊಂಡು ಕಾಮುಕಕಾರ್ಮುಕನಿರ್ಮುಕ್ತ ಶಿಲೀಮುಖಸಹಸ್ರಸಮಾಕ್ರಾಂತಮಾನಸಸರೋಜಸಂಭಾವಕಿಯಾದ ದೇವಕಿಯ ಭಾವಮನಂತಃಪುರಪರಿಚಾರಕಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದು—

ಭೂವರವಸುದೇವಂಗೆ ಮ |
ಹೀಪಿಶ್ರುತಕಂಸರಾಜನಿತ್ತಂ ಬುಧನಂ ||
ಭಾವಕಿಯಂ ಮನ್ಮಥನಂ
ಜೀವಕಿಯಂ ವಿಚಿತ್ರವಿಭವದಿಂ ದೇವಕಿಯಂ ||೨೮||

ಸರಸಿಜಸಂಭವಂ ಕುಸುಮಸಾಯಕನಾಗಿ ಸುಧಾಂಶು ಚಂದನಂ |
ಸರಸಿಜಮುತ್ಪಲಂ ಸಂಪಿ ಚಂದ್ರಿಕೆ ಮಾಲತಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಬಂ
ಧುರಪರಮಾಣುವೆ ಬಿಮ್ಮನಾಕ್ರಮನಸ್ಕುಮಾರಹಸ್ತದಿಂ
ವಿರಚಿಸಿದಂ ನಿಜೇಶಮುಖಸೌರಭಭೃಂಗಿಯನಾಂತೆಂಗಿಯಂ ||೨೯||

ವ|| ಮತ್ತಮಾಮನೋಜರಾಜಯೌವನವನವಸಂತಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಚರಣಪಲ್ಲವಾರುಣಿತನಖಮಯೂಖಮಣಿಮಾಲಾಮಂಜರಿಯಾರಾಜಶೇಖರರತ್ನನ ಚೂಡಾಮಣಿಗೆ ಚೂಡಾಮಣಿಯಾಗೆಯುಂ, ಅರತಿಪತಿ ಕೃತಕಗಿ

ರಿಸಾನುಕಲ್ಪಲತೆಯಾಜಾನುಕಲ್ಪಲತೆಯಾಹರಿವಂಶಪಾರಿಜಾತಶಾಖಾನುಕಾರಿ
ಯಾಜಾನುಶಾಖಾದ್ವಯಮನಾವೇಷ್ಟಿಸಿಯುಂ, ಆಮನ್ಮಥಮಹಾರಾಜರಾಜ
ಭವನಮೂಲಸ್ತಂಭಪಾಂಚಾಳಿಕೆಯ ರಂಭಾಸ್ತಂಭಾನುಕಾರಿಯಾದೂರು
ಶೋಭೆಯಾಕುಮಾರಕುಂಜರನ ಮನಃಕುಂಜರಾಲಾನಸ್ತಂಭಮಾಗೆಯುಂ,
ಆಕಾಂತೆಕೇಳೀತರಂಗಿಣೀಪುಳಿನಸ್ಥಳಿಯ ನಿತಂಬಪುಳಿನಸ್ಥಳಮಾರಾಜರಾಜ
ಹಂಸನ ಲೀಲಾರಾಜಹಂಸೀವಿನೋದಕ್ಕೆ ಪುಳಿನಸ್ಥಳಮಾಗೆಯುಮಾಕಾಮ
ಕಾಮುರ್ಕಾಯಮಾನ ಭ್ರೂಲೇಖೆಯ ಮುಷ್ಟಿಗ್ರಾಹ್ಯಮಧ್ಯಮಾಧನುರ್ವಿ
ದ್ಯಾವಿಶಾರದಪ್ರತ್ಯಾದೇಶನ ಕೋದಂಡಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಮಾಗೆಯುಮಾಕು
ಸುಮಾಯುಧಕುಂಭಿಲೀಲಾಕುಂಭಿನಿಯ ಕುಚಕುಂಭಮಾರಾಜಮೂರ್ಧಾ
ಭಿಷಿಕ್ತನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಶಾತಕುಂಭಕುಂಭಮಾಗೆಯುಮಾಶೃಂಗಾರ
ಸಂಭವಶರಚ್ಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಮುಖಚಂದ್ರನಾಹರಿವಂಶಚಕೋರೀ
ಚಂದ್ರನ ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಹರಣಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಾಗೆಯುಮನೂನಕಾ
ಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಧಾಪಯೋಧಿಯೊಳೋಲಾಡುತ್ತುಮಿರೆಯಿರೆ:—

ತನು ಸೋಂಕಿಂ ಮಧುರಾಧರಾಮೃತದೆ ಸರ್ವಾಂಗೀಣಸೌಗಂಧ್ಯದಿಂ |
ಘನಲಾವಣ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂ ವಿಕಸಿನಾದಸ್ವಾತಿಯಿಂದೀಯೆ ಕಾ |
ಮಿನಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಸೌಖ್ಯಮಂ ತಳೆದನುರ್ವೀಪಾಲವಂಶಪ್ರಭಾ
ದ್ಯುನದೀದ್ಯೋತಪಯೋಂಬುಜಂ ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ೮೦ ||

—ಗದ್ಯ—

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯಭಂಗ್ಯಭಂಗಿವಿಧಾನದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ದೇವಕೀದೇವಿ ವಿವಾಹೋತ್ಸವವರ್ಣನಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಶ್ರೀವರಸು ಬಂದ ಚಂದ್ರಮ |
ನೀವಮೃತವನೀಯೆ ತನಗೆ ಮಧುರಾಧರದಿಂ ||
ದೇವಕಿಯ ನಗೆಮೊಗಂ ವಸು |
ದೇವಂ ದೇವಂಬೊಲಿದನಪ್ರತಿಮಲ್ಲಂ ||೧||

ವ|| ಒಂದು ದಿನಂ ಮಧ್ಯಂದಿನಸಮಯದೊಳ್ ಮಧುರಾಪುರಕ್ಕೆ— ಬರಿಯೆಲ್ ಬೇಯುತಿರ್ದ ಕಂಕಾಳಿಕೆ ಪೆಡತಲೆಯೊಳ್ ಪೊಕ್ಕು ಕಣ್ |ತೋರ್ಪ ಕೆಯ್ಯಾ| ಳ್ಸರೆ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕಿರ್ದೊಣವಸಿಱುಡುಗಿದೊಂದುರಂ 'ಪೊಳ್ದು' |ಬಾಯ್ ಬೇ|| ಕರಿಯೋದಂತಿರ್ದ ಬೆಸನಂಗುಳ್ ಗಟಿಗಟಿಜಂತ್ರಂಬೊಲಾಗಿರ್ದ ಮೆ| ಯ್ಸಿರಿ ಚಿದ್ರಾಪಕ್ಕ ಪಕ್ಕಾಗಿರೆ ಚರಿಗೆಗುಣ್ಬಂದನೊರ್ವಂ ಮುನೀಂದ್ರಂ ||

ಬಿಸಿಲಿಂದಳುರ್ದೊಡೆದೊಡಲಿಂ
ಪಸಿವೆಂಬಸದರ್ಥ ಶಾಂತರಸದಿಂ ಮುಸಿಯಾ |
ಯ್ತೆಸದಳಮೆನೆ ಮೆಯ್ಯುಮಲಂ |
ಮಿಸುಗಿದುದಾಮುದನಕರಟಿಕಂಟೀರವನಾ ||೨||

ಕೆಳರ್ದು ಮಿಂಚುರಿದು ಗಗನಮು
ನಳುರ್ದ ತಪೋಧನನ ತಪದ ಸೆಗಳ್ ಕನಲ್ದು |
ವ್ವಳಿಸೆ ತನಗೊಂಡಿ ಕಾಡುವ
ಜಳಧರಮಂಡಳದ ಮಱೆಯನರ್ಕಂ ಪೊಕ್ಕಂ ||೩||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಅಡವಿಯ ಕಿಚ್ಚು ಕರ್ಚಿದುದು ಪುಲ್ಗಳನುಕ್ಕುವ ನೀರ ಕಿಚ್ಚು ಪೆ |
ರ್ಗಡಲೊಳಡಂಗಿ ಪೋದುದು ಪುರಾಂತಕನಗ್ಗಳಗಣ್ಣ ಕಿಚ್ಚು ಕೆಂ ||

ಪಾ.—1. ಪೊಣ್ಣು.

ಜೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಗಂಗೆಯೊಳಗಡಿಂದುದು ತನ್ನುರಿಪಕ್ಕೆನಲ್ ಕರಂ
ಕಿಡಿಗಿಡಿ ತಾಗುತಿರ್ದುದು ಮಹೋಗ್ರತಪಂ ತಪದಂಕಕಾರನಾ ॥೫॥

ವ ॥ ಅಂತಪ್ಪ ತಪೋಧನನತಿಮುಕ್ತಕನೆಂಬೊನುಗ್ರಸೇನನಗ್ರಜನಪ್ಪ ದೇವಸೇನನ ಸೂನು ದೇವಕಿಯುಗ್ರಜಾತಂ ಕಂಸಂ ತನ್ನ ತಂದೆಯುಂ ಸೆಱೆಗೆ ತಂದುದೆ ತನಗೆ ನಿರ್ವೇಗನುಂ ತರೆ ತಂಪಗೆಯ್ಯುತಿರ್ದು ಮಾಸೋಪವಾಸದ ಪಾರಣೆಯೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಸಲೆಂದು ಕಂಸನರಮನೆಯ ಮುಂದಣಿಂ ಚರಿಗೆಗುಡುವುದುವಾಸ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಪೊಪತಳರಂ ಪಿಡಿದಾಡುವೆಳಲತೆಯಂತೆ ದೇವಕಿಯಾನಂದವಸ್ತ್ರಮುಂ ಪಡಲಗೆಯೊಳ್ ಪಿಡಿದೊಸಗೆಮುರುಳ್ಗೊಂಡು ದೆಸೆವರಿನರಿವಾಡುವ ಜೀವಂಜಸೆ ಬಿಸಿಲ್ ಪತ್ತಿದತಿಮುಕ್ತಕನಂತೆ ಬಂಬಳ ಬಾಡಿಸ ಯತಿಮುಕ್ತಕನಂ 'ಕಂಡು' ಪೋಗದುದಿರ್ದರೆ ತಮ್ಮಂ ನಿಲಿಸಲ್ಬಂದವಳೆಂದು ಮುನಿ ಮುಂದೆಗೊಂಡು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ

ಭಾವಾ ನಮೋಸ್ತು ನಿಮ್ಮಡಿ ।
ದೇವಕಿ ಮೆಯ್ಸೋರೆದಳೆಂದು ಬಂದಿರೆ ಲೇಸಾ ।
ಯ್ತಾವುದನುಡ ತಂದಿರೆನು
ತ್ತಾವಧು ಮೆಯ್ಯುಸಿಸಿ ನಗುತುಮುತ್ತುಂಬಂದಳ್ ॥೬॥

ಬತ್ತಲೆ ಬಂದಿರ್ ಪಿಡಿಯಿಂ
ಸುತ್ತಿಪುದಂ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯುಂಡಲಟ್ಟಿದಳೆಂ ॥
ದೆತ್ತಿದಳವಂಗೆ ಮೊಗಮುರಿ
ದತ್ತಾತ್ತಾನಂದವಸ್ತ್ರಮುಂ ದೇವಕಿಯಾ ॥೭॥

ವ ಅಂತು ತನ್ನ ಕುಲವಲ್ಲರಿಯುಂ ಜೀರ್ಣರಸು ಕಿತ್ತಿತ್ತುವಂತೆ ವಿರಕ್ತರ ಮೊಗಕ್ಕೆ ರಕ್ತವಸ್ತ್ರಮನೆತ್ತೆ ನಾಣ್ಚಿದರುಂ ನಾಣ್ಚಿನುಣ್ಚನೆಲನ ಡಿಮೊಗುತ್ತಿದುದೆ(?) ತನಗೆ ನಾಸೋಂಡಿ ಪೋಗುವಸಿತಃಗೆ ಕೇಳ್ ಕೊಂಚಾಡಿ ಕಾಡಿದ ಜೀವಂಜಸೆಯ ವಚನಮೆ ವಾಚಾಸಮಿತಿಗೆ ಪಿಱುತ್ತಾಗಿ ಭಿಕ್ಷುವಿನ ಬುಭುಕ್ಷಾನಳನೆ ರೋಷಾನಳನಾದಂತೆ ಮುನಿ ಮುನಿಯದೊಡಂ ಮುನಿಯದ ಮುನಿ ಮುನಿದಿಂತೆಂದಂ:—

ಪಾ. —1. ಸೋಂದು.

ಅತ್ತಿಗೆ ಕೇಳ್ವೆಱತಿನ್ನೈ |
ಮಿತ್ತಿಕಗೆನವೇಡ ಪೇೞ್ವೆಮೀಬದ್ಧವಣ ||
ಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಕೆಯ್ಯ್ಯನೆ ಬಸಿಱಿಂ |
ಗೆತ್ತುವೆಯಿದು ಕೂಡದಂದು ಕಾಡೆಲೆ ಕುಲಟೇ ||೮||

ತೋಱಸುಗುವೆಮಗೆ ತೋಪಿರ್
ಕೂಱಿಯು ದೇವಕಿಯು ತನಯನಿಂದಂ ನೆತ್ತ ||
ಗರ್ಱುವ ಕಂಸನ ನೆತ್ತರ |
ಕೂಱಿಯುಸಿದು 'ತಪ್ಪದಂದು'[1] ಸಿನಗುಂ ಮಗಳೇ ||೯||

ವ|| ಎಂದೊಡಾಕೆ ಕೆಕ್ಕಟಗೆ ಕಟ್ಟಗಿಳರ್ದಿಟ್ಟಂಗಾಱದೆ(?) ಪೆಂಟೆಯಂ ಕಚ್ಚುವಂತೆ ಪುಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಪೊಕ್ಕಮನೆಯೆರಡುಂ ಕೇಡನಾಡಿ ತೋರ್ಪಂತಾಕಪ್ಪಡಮನೆರಡು ಕಡಿಯಾಗೆ ಸೞ್ನೆ ಸೀೞ್ದಿಡಾಡುವುದು ಮವರ್ಮುತ್ತಮಿಂತೆಂದರ್:—

ಜೀವಂಜಸೆ ಯುದ್ಧಸಿಬ |
ದ್ಧಾವನಿಯೊಳ್ ನಿನ್ನ ಗಂಡನಂ ತಂದೆಯುಮಂ ||
ದೇವಕಿಗೆ ಪುಟ್ಟಿದಾತನೆ |
ದೇವಕಾ ದೊಡಮುಡುಕ್ತುರ್ ಕೊಲ್ಲದೆ ಮಾಣಂ ||೧೦||

ವ|| ಎನೆ ತನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಮಹಾಪ್ರಳಯಂ ಕವಿದಂತಾಗೆ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಱಿಯದೆ ಗೆಯ್ದುಂ ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವುದುಮೆಂದ ಜೀವಂಜಸೆಗವರಿಂತೆಂದರ್ :—ಮ್ಮ ಪರಕೆಗೆ ತೆಱವ ಬಾಯುಂ ಬಯ್ಯುಳ್ಗೆ ತಿಱಿಯಿಸಿದೆ, ಕ್ಷಮೆಗೆ ಬಂದ ಮನಮುಂ ಮುನಿಸಿಂಗೆ ಒರಿಯಿಸಿದೆ, ಎಂತು ಕ್ಷಮಿಯಿಸುವೆಂ, ಅದು ನಿನ್ನ ನಸುನಗೆನಗುವ ಮೊಗಮನೞಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣದು ;

ದೇವಕಿಗಪ್ಪ ತನೂಜಂ |
ಭೂವಳಯಮನೆಱಗಿಪಂ ನಿಜಾಂಘ್ರಿಸರೋಜ ||
ಕ್ಕೇವಿಧದಿಂದಮಿದಾತನ |
ಭಾವಿಸಲಾಲಿಖಿತಮೆಂದು ಮುನಿಪತಿ ಪೋದಂ ||೧೧||

ಪಾ.—1. ತಪ್ಪಿದಂದು.

ಎಂಬುದುಮಂಬು ಕೊಂಡ ಮಱಿವುಲ್ಲೆವೊಲಾಕೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿರ್ದು ಬಾ|
ಯಂ ಬಸಿಱಿಂಬಿವಂ ತರೆದುಕೊಂಡು ಪೊರಳ್ದಳ್ ನಂಬಿ ತೊಟ್ಟ ಹಾ ||
ರಂಬೆರಸಿಟ್ಟ ಕೆಯ್ದು ಕಡಗಂ ಬೆರಸಿಕ್ಕಿದ ಕರ್ಣತಾಳಪ
ತ್ರಂಬೆರಸಶ್ರುಗಳ್ಕೆದಱಿದಾಕೆಯ ಗಂಡನ ಸಾವುಗಂಡವೊಲ್ ||೧೨||

ವ॥ ಅಂತಾಬಾಲೆ ನೀರ್ಪೊಱಗಿಱಿದ ಬಾಳೆಯಂತೆ ಮಿಡುಮಿಡುಮಿಡುಕಿ ಪುಡಿಯೊಳ್ ಪೊರಳ್ದು ಮೂರ್ಛೆವೋಗಿ ಪರಿಚಾರಕಿಯರ್ ಪರಿತಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಾಸಿನೊಳ್ ಪವಡಿಸಿ ಬಿಜ್ಜಣಿಗೆಯೊಳ್ಬೀಸಿಯುಂ ಕಣ್ಬನಿಯುಂ ಸೂಸಿಯುಮಂತಾನುಮೆಚ್ಚಱಿಸಿ ಮೂರ್ಛೆದಿಳಿಯೆ ತಾನುಂ ತಿಳಿದು ಪೆಱುಗಱಿದಱಿಲ ಕಿಚ್ಚುಂ ಪೊಲ್ಮರದ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೊಳಗೊಳಗೞುತೆ ಕನ್ನದೊಳ್ಸತ್ತ ಕಳ್ಳನ ತಾಯಂತೊಳಗೊಳಗೞುತೆ 'ತನ್ನ ಗೆಯ್ದ' ಪಾತಕದಂತಾರ್ಗಮುಸಿರಲಣ್ಮದೆ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಳ್:—

ಕಂಜದಳಾಕ್ಷಿ ಮೆಯ್ನೆರೆವುದೇಕೆ ಮಹಾವ್ರತಿ ಬರ್ಪುದೇಕೆ ಬಂ|
ದಂಜದೆ ಮೂಱನಂ ಮಿಗೆ ಕಳಲ್ಚಿದನೇಕೆನಗಾತಪೋಧನಂ ||
ನಂಜಿಡಲೇಕೆ ಭಾವಿಪೊಡಿದೆನ್ನ ಪುರಾಕೃತಕರ್ಮಮೆಂದು ಜೀ
ವಂಜಸೆ ಜೀವಮಂ ಪದುಳಮಿಟ್ಟು ವಿಷಾದದೊಳಿರ್ದಳಿರ್ಪಿನಂ ||೧೩||

ವ॥ ಕಂಸನಾಕೆಯಿರ್ದವಸ್ಥಾಂತರಮಂ ಬಂದು ಕಂಡು ಬೆರ್ಚಿಬೆಗಡುಗೊಂಡು—

ಮೊಗಮಿಸಿತಾದುದೇಕೆ ನಗೆ ಪೋಗಲಿದೇಕೆ ಕಡಂಗಿ ಕಣ್ಣ ನೀರ್
ನೆಗೆದಪುವೇಕೆ ಸುಯ್ ಬಿಸಿಯವಾದುವಿದೇಕೆ ಕದಂಪು ಕೆಂಪನಾ ||
ಳ್ದುಗುಳ್ದಪುವೇಕೆ ಗಗ್ಗರಿಕೆಯುಗ್ಗಳವಾದುವಿದೇಕೆ ಸೀಂ ಕರಂ
ಪೊಗೆದಪಿಯೇಕೆ ಪೇೞನಗೆ ಪಂಕಜಪತ್ರವಿಶಾಲಲೋಚನೇ ||೧೪||

ವ॥ ಎಂಬುದುಂ

ಸಿಡುಸುಯ್ಗೆ ಮೊಗದ ಕಂಪಂ
ಕುಡಿವಳ ಪಾಱಿಮವು ಮೊಗದೊಳಿಳ್ಳಕ್ಕರಪಾ
ಗಡೆ ಪಾಱಿದಂತಿರಿವು ಪೋದೊಡೆ |
ನುಡಿಯುಳ್ಕಱುಮದಂತೆ ಮೋನದೊಳಿರ್ದಳ್ ||೧೫||

ಪಾ — 1. ತನಗೈದಿದ.

ವ|| ಅಂತಾಕೆ ಮೂಗರ್ ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತೆನುಮಾನನಱಿಯದೆ ಕಿಱಿದು ಬೇಗಮಿರ್ದು ನಿನಗೆ ನುಡಿಯಲ್ತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲೆಂದು ತಲೆವಿಡಿಸಿ ಯುಮುನನಸಿವಕ್ಕರಲಾಱದಿದೆಂದು ಬಾರದುದಂ ಬಂದನೆಂದು ಮೊಯ್ದುನಿಸಿ ದೇವಕಿದೇವಿಯಾನಂದವಸ್ತ್ರಮಂ ತೊಱೆ ತಟತಟಗಾಡಿದೊಡೆ ಎನಗೆನಗೆ ಯೊಂದಱಿಯದತಿಮುಕ್ತಕಮುನಿ ಮುನಿದಿಂತೆಂದನೆಂದರ್ಥೋರ್ಕಿಯೊಳ ಮೊನಂಗೊಂಡೆಡೆಗೆ ಗುಡುಗುಡನೆ ಕವಿವ ಕಣ್ಬನಿಗಳಂ ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂ ಸಿಡಿದುಸಿಡಿದು—

ತನ್ನನುಜೆಗೆ ನಂದನನ
ತ್ತ್ಯನ್ನತನಪ್ಪಂ ಗಡಾಗಿ ಸಿಂಟಿದುವೀವಾ ||
ತೆನ್ನದಿರೆನ್ನಯ ತಾಯುಮ |
ನೆನ್ನುಮನವನೋಲೆಗಳಸುವಂ ಗಡ ಕೇಳಾ ೧೬||

ವ|| ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಕಂಸಂ ಮೊಜಗಂ ಕೇಳ್ದು ಹಸನಾತೆ ಕುತ್ತು ವಡೆನಂತಾಗಿ:

ಕವಡೆ ಕಲಂಕದಿಕ್ಕುವೆಮ ಮರುನ್ನದಿಯುಂ ಶ್ರೋಕದಿಕ್ಕೆ ಕಂದು ನಾ
ದೆ ಪೊಸಪೂವುಮೇನರೆಯ ಚಂದನದೊಳ್ ಕಿಡಿ ಪುಟ್ಟದೇ ಸುರರ್ ||
ಸೊದೆಗಡಲಂ ಕರಂ ಕಡೆಯ ಪೇಜ಼್ ವಿಷಮೇದೆ ಶಾಂತರಪ್ಪರಂ
ಮದಮುದಿತಾತ್ಮರೇಱಿಸೆ ವಿಕಾರಮನೆಯ್ದದೆ ಕೆ ಸ್ವೈರಪರ್ ||೧೭||

ಮರುಳೆ ಕಡುಪ್ರೊಲ್ಲಕೆಯ್ದಲ್
ಪಿರಿಯಂಗಂ ಮರ್ಮವೇದಿಗಂ ಮೂರ್ಖಂಗಂ
ನರಪತಿಗಂ ಧನಪತಿಗಂ |
ಗುರುಗಂ ದೈವಕ್ಕಮಂಜವೇಱ್ಕುಮವೋಘಂ ೧೮||

ವ|| ಇದಕ್ಕೋರ್ವಜರೇಕೆ | ಜನಮೆಲ್ಲಮೆಗುವರ್ಗೆ ಗದವರು ರದರನುರದಿಪ್ರದಸೀವೊಲೆಯುಣ್ಬಮಕ್ಕಳೊಳಗಾಗಿ ಬಲ್ಲರ್ |"ಸಮುಣ್ಣೋ ಅವೋನಾವಮುಣ್ಣೋ" ಎಂಬುದು ನಗುತೆಂದೊಡಂ ಸವರ್ಣ ಮಾತು ನಿತ್ಯಂ ಅದೊಡಮೇನಾಯಿತ್ತಿ ವಕೆಂದುಪಾಯಮಂ ನೆನೆದೆಂ ಕಾರಣ

ಪಾ.—1. ನಂತೆನುಮ್ಮ.

ಮಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯಮೆಂತಾದಪ್ಪುದು | ಇದರ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತಮಪ್ಪ ದೇವಕಿಯನೆ ಕೊಲ್ವೆನೆಂದು ಮನದೊಳೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ವುದುಂ ಬಂದು ದಿವ್ಯಧ್ವನಿಯಾಗಸದೊಳಗೊಗೆದುದನೆ ಕೇಳ್ದವಧರಿಸಿ ದಿವ್ಯಕ್ಕೆ ಪಲ್ದಿನುತ್ತ್ರವಾಗಳೆ ವಸುದೇವಸ್ವಾಮಿಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ, "ವಿನೀತಿಧೂರ್ತಲಕ್ಷಣ"ಮೆಂಬಂತೆ ಭಯಸ್ಥನಾಗಿ ತುಱಿಲ್ಗೆಯ್ದು ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕೆಯ್ಮುಗಿದು ಕಂಸನಿಂತೆಂದಂ:—

ತವರುಂ ಪೊಕ್ಕಿಲುವಾಗಿ ಮದ್ಗೃಹಮಿವಳ್ಗೆಸಂತಸಕ್ಕಿಲ್ಲದು |
ಕ್ಕೆವಸೌಧರ್ಮಿಕೆಯಿಂದಮೇಂ ಭಗಿನಿಯುಪೇತ್ತ್ರುತ್ಸವಕ್ಕಾದ ಬ ||
ದ್ಧವಣಂ ಪೆರ್ಮನೆಗುದ್ಘವಂ ಪಡೆಗೆ ಸಾಸಿರ್ಮಕ್ಕಳಂ ಪೊತ್ತು ತೀ |
ವುವುಮಂ ಪೋ ಕಳಿಸಿಂ ಮದೀಯಭವನಕ್ಕೆ ದೇವಕೀದೇವಿಯುಂ ||೧೯||

ಎಂದು ಪಯೋಮುಚವಿಷಕಂ |
ಭಂ ದೈನ್ಯಂಬಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಂಡಂ ದಮಗೆ |
ಯ್ದೊಂದೊಡೆ ಮನಮಿಲ್ಲದ ಮನ
ದಿಂದಾವಸುದೇವಸಿತ್ತನಾತಂ ಪೊತ್ತಂ ||೨೦||

ಸಿರಿವಂತರಾ ತಂಗೆವಿರಂ |
ತರಿಸಿ ತವರ್ಮನೆಗೆ ಪಿಂಗಲುಂ ಪೇಱಲುಂ ಬಿ |
ತ್ತರಿಪ್ಪುದೆಸ ಬಲ್ಲದೆರ್ದೆ ಕ |
ತ್ತರಿ ನಾಲಗೆ ಬೆಲ್ಲಮೆಂದು ಬಲ್ಲವರೊಳರೇ ||೨೧||

ವಿನಯಮೆ ಸಾಧುಜೆಂತೆ ಕರಮರ್ಥಮೆ ತಾನಪಕೀರ್ತಿಹೇತು ಮ |
ಜ್ಜನನತಿವಾಕ್ಪಟುತ್ವಮೆ ಲಸದ್ಗುಣದೂಷಣಮಾಯಿ ರೂಪು ಯೌ |
ವನಮೆ ಪರಾಂಗನಾಪಹರದಿಂ ಬೇಗಾದಪೆನಾತನಿಂದಮಾ
ತನ ಗುಣಗೊಂದು ದುರ್ಜನಿಕೆ ಪುಕ್ಕುದು ಲೋಕದ ಪಾಪವಲ್ಲದೇ ||೨೨||

ಖಲನೇಂ ಕಾಣ್ಗುಮೆ ಗುಣಮುಂ |
ಕಲಂಕಮಂ ಕಾಣದಂತೆ ಸುಜನನುಲೂಕಾ
ವಲಿ ಬಿಸಿಲಂ ಸೂರ್ಯಂ ಕ |
ತ್ತಲೆಯುಂ ಮರ್ದಿಂಗಮಱಸಿ ಕಂಡಹೆಯುಂಟೇ ||೨೩||

ಜನಪದ ಕಿವಿಯೊಳ್ ಪಿಸುಣನೆ |
ಜೆನುಗುಗುವುದು ಕುಡುವ ಭೀತಿಯಿಂ ದಿಕ್ಕರಿಕ ||
ರ್ಣಸಿಕಾಯಾಸ್ಫುಟನಪಟುಂ |
ಘನಕಂಠೀರವ ರವಂಗಳುಂ ಕೊಟ್ಟಪುವೇ ||೭೪||

ಚೆಂತಿಸಿದಂ ಕಿಱುವಂಗೆಯು |
ಸಂತತಿಯಂ ಕೊಂದು ಕೂಗಲಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ||
ಚೆಂತಿಸನೆ ಕೊಳ್ಳಿತುಳ್ಳರ |
ಚೆಂತಾಗರಪಿ ಯೆಂಬ ನುಡಿಯುಂ ಕಂಸಂ ||೭೫||

ತಂಗಯ ಮಕ್ಕಳನ ಕೊಲ |
ಲ್ಕಂಗುರಮಿಕ್ಕನೆ ಕನಲ್ದು ತಂದೆಯುಮಂ ತಾಂ |
ನುಂಗಲ್ಬಗೆವಂ ಪಱುದಿಂ |
ಬಂಗಾಡಂ ತಿಂಬುದೆಂಬುದೇಂ ಪಾತಕಮೋ ||೭೬||

ವ|| ಅಂತಾತನತಿಕುಪಿತಕ್ರೂರಕರಾಳಕಾಳಾಹಿ ತನ್ನ ತತ್ತಿಯಂ ತಾನೆ ತಿನಲಪ್ಪಂತೆಯುಮತಿಪ್ರಕಟವಿಕಟಭೀಕರಭ್ರುಕುಟಿಯಾಗಿ ಮಸದ ಮುನಿಸೊರ್ಮೆಯುಮಡಂಗದೊಳಗೊಳಗೆ ಕಿನಿಸಿ ಕಿಂಕಿಸಿವ್ರೋಗಿ ಕೆಳರ್ದ ಮಹಾಕಾಳವೆನ್ನವರ್ತನ್ನವರೆಸ್ದುಗಿದು ಕೊಂದು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಂಗೊಳಲಿ ಪನ್ತೆಯುಂ ತನಗೆ ತೋರ್ಪರಿಷ್ಟ'ಚೆಷ್ಟ'ವಂತಪ್ಪ ದೇವಕಿದೇವಿಯ ಗರ್ಭ ಚೆಷ್ನತದತ್ತಾವಧಾನನಾಗಿ ಕಂಸಂ ಕಿಲುಂಬೇಱಿದ ಕಾಂಸ್ಯದಂತೆ ಕಲುಷ ವೇಱಿರ್ದನಿಂತು—

ಪೂವಂ ತೋಱಗೆ ಪನಸು ಸ |
ಲಾವಳಿಯುಂ ಪಡೆವ ತೆಱದೆ ಪಡೆಗಾತ್ಮಜರಂ ||
ತೀವಿದ ಬಸಿಱಂ ತೋಱದೆ
ದೇವಕಿಯುಂದೊಸೆದು ಪರಸೆ ಕುಲದೇವತೆಗಳ್ ||೭೭||

ಮೊಲೆಯುಂ ಮೊಗಮುಂ ಚಂದ್ರನ
ನಿಲವಂ ಕೊಂಡೆಯ್ದೆ ಪಚ್ಚಕೊಂಡಂತಿರೆ ಪೆ

ಪಾ. ಭೇ. - 1. ಚೆಷ್ಟ.

ಮೊಗಲೆ ಕರ್ಪಂ ನಗೆಯುಂ ಜಲ
ಜಲಿಸ ಮೊಗಂ ಬೆಳ್ಪನಾಳ್ದುದಾದೇವಕಿಯಾ ॥ ೨೮ ॥

ವ॥ ನವಮಾಸಂ ನೆರೆವುದಂ ಕಂಡು ಕಂಸನವಸ್ಥಾಭೂತನುಂ ಭೀತನುಮಪ್ಪುದರಿಂ ಜನರಂಜನಾರ್ಥಮಾಕೆಗನೇಕಮಾಣಿಕ್ಯಮಯಮಾಗೆ ಮಾಡಿಸಿದ ಸೂತಿಕಾಸದನದೊಳ್ ಸಿರಿಯುಸಿರಿಸುವಂತೆ ದೇವಕಿಯುಂ ತರಿಸಿ ಕಾಪುವೇೞ್ದಿರಿಸಿ ಹಿತರುಮಹಿತರುಮಪ್ಪ ಪರಿಚಾರಕಿಯರಂ ಪರುಠವಿಸಿ ಪುಲಿಯುಂತೆ ಪಾರ್ದಿರ್ಪಿನಮೊಂದರ್ಧರಾತ್ರದೊಳ್—

ದೇವಕಿಯುಮಳಂ ಪೆತ್ತಳ್
ದೇವಂ ಜಸೆ ಪೇಸೆ ಪರಿಯು ಜೆಸದಿಂದಂ ಮಾ
ಯಾಪಿ ಪರಿತಂದು ನೈಗಮ
ದೇವಂ ತಂದಿಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಮಾಯಾಪಿಶುವಂ ॥ ೨೯ ॥

ವ॥ ರಾಮುಮುಂದಿನಮಳ್ವೆಱಯುಂ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡುಯ್ವುಮಳರಂ ಮಳಯಾಚಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಯ್ದಂ, ಇತ್ತ ಕಂಸನಾಕಸುಗಳ ಕಾಳ್ಕಳೆಂಬ ದನಿಗೇಳ್ದಲಿಯುಲಿಪ್ರಗೇಳ್ಪ ಬೆಕ್ಕನಂತೆ ಬೊಕ್ಕನೆ ಪಾಱ ಪಾಯ್ದು,

ಪಸಿದುಗ್ರವ್ಯಾಘ್ರನೇಣೀಪಿಶುಗಳನೆ ಗಡಂ ಕೊಂಡು ಕೊಲ್ವಂತೆ ಪಲ್ಲಂ
ಮುಸೆವತ್ಯುದ್ರೇಕದಿಂ ತನ್ನಯ ಸಿರಿವನೆಯೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಪೆವರ್ಗರಿಯಂ ಪೂ
ಜಿಸಿ ಬಾಜೀರ್ವ್ವಂದವಮಂ ದಿಗ್ಬಲಿಗೆದರ್ದವೊಲ್ ಸೂಸೆ ಮಾಂಸಾಸ್ಥಿ |ಮಾಯಾ
ಶಿಶುವಂ ಕೊಂಡಿಕ್ಕಿದಂ ಪಾಸಱೆಯೊಳಸಗಸೋಲ್ ಪ್ರೋಯ್ದು ಕೋಪದಿಂ |ನೃಶಂಸಂ ॥ ೩೦ ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ—

ಅಸುರದೊಳಿಂದ್ರಜಾಲದ
ಕೂಸುಗಳಂ ಕಂಸನೊಗೆದನೞ್ಯೊಳ್ ನೆತ್ತರ್
ಸೂಸೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಕಂಪಿಸ
ಪಾಸಂ ಪಿಡಿದೊಗೆವ ಪಟ್ಟುಕಾರ್ಸ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೧ ॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ—

ದೆಸೆದೇವತೆಯ ಕುಸುಂಬೆಯ |
ಕುಸುಮಂಗಳನಿಂಡೆಯಾಡುವಂತಿರೆ ಕೆಂಗ ||
ಲ್ಮಸಗಿ ಪರಿತಂದು ಮಾಯದ |
ಸಿಸುಗಳನೇಱಿದಱಿಯೊಳೊಗೆದನಙ್ಗುಲಿ ಕಂಸಂ [1] ||೩೨||

ಮನೆಮಱೆಯೊಳ್ಮಾಡಿದ ಕಂ |
ಸನ ಪೊಲ್ಲಮೆ ಮುಟ್ಟಿದತ್ತು ಮುಗಿಲಂ ಪೊಗೆ ಧೂಮಂ ||
ಕನೆ ಪೊಱಮಡುವವೊಲಡುಗೆಯ |
ಮನೆಯಿಂ ಲೇಸಾಗಿ ಬೆಳಗಿನಂ ತೊಳಗಿರ್ಕುಂ ||೩೩||

ಪುರುಷರ್ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯಂ |
ಪರೆಯದು ನೀರೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಘೃತಬಿಂದುವಿನಂ ||
ತಿರೆ ತೋರ್ಕುಂ ನೀರ ಪೊಯ್ಲಲ್ |
ಪರೆಗುಂ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ತೈಲಬಿಂದುವನದಱೊಳ್ ||೩೪||

ವ|| ಅಂತು ಮೂಱುಗೆಯ್ದು ಋತುಗಳಂ ಪಡೆವ ಪೃಥ್ವಿಯಂತೆ ಋತುಮತಿಯಾಗಿ ದೇವಕಿ ಪೆತ್ತ ಮಕ್ಕಳನತ್ತ ನೈಗಮದೇವನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಯ್ದಂ ಇತ್ತ ನಿಷ್ಕರುಣನಾದೇವಸಿಕ್ಕಿದ ಮಾಯದ ಮಕ್ಕಳನೆ ಮೊಕ್ಕಳಂ ಮುಳಿದು ಶಿಲೆಯೊಳೊಗೆದಾಱ್ ಪರಪಿ ಕೆಯ್ಯ ತೊಡೆದುಕೊಂಡು ಮುನಿಯ ಮಾತಂ ತೊಡೆದೆನೆಂದು ಕೊಲೆ ಪುಸಿಯನ್ನದತಿಮುಕ್ತಕನಾದೇಶಮ ಪುಸಿಯಾದುವೆಂದವು ತನಗೆ ತಪ್ಪಿದಪಮೃತ್ಯುಗಳೆಂದಱಿಯದೆಯುಂ ಕಂಸನತ್ಯಧಿಕಾಂಸನಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಿರ್ದಂ ಇತ್ತ ಕೃತಕಾಕ್ರಂದಕಂದಳಿತಶುಷ್ಕಶೋಕಾಕ್ರಾಂತಜೀವದ್ಯಶೋವಿಶ್ರೀಷಾವಿಷಾದ ಸಚಿಪ ಸೂಚಿತ ಪ್ರಸೂತಿಸಮಯಸಮುದ್ಭೂತ ಪುತ್ರಾವಿದ್ಯಾವರೇಣ್ಯೆಯುಮಶರಣ್ಯೆಯುಮಂತರ್ನಿಗೂಢಗಾಢಶೋಕ[1]ಪಾವಕಿ[1]ಯಪ್ಪ ದೇವಕಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಅಲಕ್ಷನಱಿದು,

ಅಸಕಳಿದೞಲುಂ ಬಸಿಱೊಳ್
ಕುಸುಂಬೆವುರಿಯುರಿಯೆ ಸತ್ತಳ್ತ್ತೞ್ ಬಸಿಱಂ
ಪೊಸೆದಳ್ ಜಗಿದಳ್ ನೀಡುಂ |
ಬಿಸುಸುಯ್ದಳ್ [2]ನುಡಿದು[2] ಕೆಡೆದು ಬಿದಿಯಂ ಬಯ್ದಳ್ ||೩೫||

ಪಾ. ಭೇ—1. ಪಾಂಕಿ 2. ಮಡಿದು.

ವ॥ ಬಯಲ್ವಾರುಮಿಲ್ಲದ ಪೋಟ್ಟು ಪೋಯ್ದುಕೊಂಡ ಬಸಿಱ ಬಾಸುಳ್ಗಳ್ ತಗಟಂ ಪತ್ತಿಸಿದಂತಾಗೆ ಮಾಣದೊಳಗೊಳಗೆ ಮಾಗಟ್ಟಿಯಟ್ಟಟ್ಟು ಮುಸುಡು ಮಡಕೆಯನಿಟ್ಟಂತಾಗೆ ಬೆಂದ ಬಸಿರ್ವಾೞ್ತೆಯಾಗೆ ಪೆತ್ತುಂ ಮಕ್ಕಳ ಮೊಗಂ ನೋಡದೆಯುಂ ಸತ್ತ ಕೂಸನಾದೊಡಮೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳದೆಯುಂ ಬಳಗಂ ಬಳಸಿ ಸುತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳದೆಯುಂ ಮೇಲೆ ಪೊರಟ್ಟಿದೆಯುಂ ಕರೆಯದೆಯುಂ ಪೂೞ್ಕೊಂಡು ಪೋಗದೆಯುಂ ಎಮ್ಮಬಾೞ್ವೆಯುಂ ಮಕ್ಕಳ್ವೇಡದು ಮಟ್ಟುವಡೆಯದಿನ್ನುಂ ಮನೆಯೊಳಪುರ್ದಱಿಂ ಬಂಜೆಯಪ್ಪುದುಂ ಬಿಂಜದೊಳಪ್ಪುದುಮೊಳ್ಳಿತ್ತೆಂತಿರುಳ್ ನಿದ್ರೆಯುಂ ಪಗಲ್ ಪಸಿವುಮಿಲ್ಲದೆ ಮಮ್ಮಲಂ ಮಱುಗಿ ಮನ್ಯುಮಿಕ್ಕು ಗದ್ಗದಕಂಠೆಯಾಗಿರ್ದೊಂದು ದಿವಸಂ ಅತಿಮುಕ್ತಕಮುನಿಯಂ ನಿರಿಸಿ ಕಣ್ಣ ನೀರೊಳ್ಕಾಲಂ ತೊಳೆದು 'ನೀರೞ' ಕೆಯ್ಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಮುಸಿದಂತೆ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಬಿರ್ದು ಕಾಪರೆ ಕಣೆಗೊಳ್ವರೆ ತಾಯೆ ರಕ್ಕಸಿಯಾದಳ್ ಕರುಳೆ ಪಾವಾಗಿ ಕೊಱೆದು ತಿಂದದುಪ್ಪೆಣ್ಣ ಕೂಸ್ ಕೊಂದಪುದು ಕುಡಿವ ನೀರ್ನಂಜಾದುದು ಮುಂಜೂರೊಳ್ಕಿರ್ದುದು ಕಣ್ಣ ನೀರ್ಕತ್ತರಿವಾಣಿಯಾದುದು ಬಸಿರ್ಬಱಿದಾಗೆ ಪೆತ್ತು ಪುತ್ರಮುಖಂಗಾಣದೆ ಪೋದೆನೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳ್ ಬತ್ತಿ ಬಾಳುಕವಾಗಿ ಪೊತ್ತ ಬೇನೆಯುಂ ಸತ್ತ ಬೇನೆಯುಮಂ ನೀಗಲಾೞ್ತಂ ನೀವೆನ್ನ ದುಃಖಮಂ ಪರಿವಡೆ ತಲೆಯುಂ ಪಱಿಯಿಮೆಂದು ಪರೆದ ತಲೆಯುಮಾಱಿದ ಬಾಯುಂ ಬೆರಸಿಲ್ ಮರುಳ್ಗೊಂಡು ಬಾಯ್ಟಿದಳ್ವ ದೇವಕಿದೇವಿಗೆನಲದೇನುಮಿಲ್ಲ ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ ಪ್ರತಿಹತಮುಮಂಗಳಮದೆಂತೆನೆ:—ನೀಂ ಬೆಸಲೆಯಾಗಲೊಡನೆ ಮುಂದೆ ಮಾಯಾಶಿಶುವನಿಕ್ಕಿ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಪೆತ್ತ ಮೂಱುಮಕ್ಕಳುಮನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ನೈಗಮದೇವಂ ತಾನೆ ಯಾಱಮರ್ದನೂಡಿ ನಡಪೆ ಮುಂನವಾರುತಾಂದೋಳತಚಂದನಾಕಾಮರಸ ಸ್ರೂತಶಿಲಾತಳವೋದ ಮಗ್ನಮಪ್ಪ—

ಗಿರಿಕೂಟೋನ್ನತಮಪ್ಪ ಸೌಧತಳದೊಳ್ ವಿಶ್ವಂಭರಾಖಂಡದಂ
ತಿರೆ ನಿನ್ನಾತ್ಮಜರಿನ್ನು ಮೊರ್ವನದಟಂ ಚಾಣೂರದರ್ಪಾಪಹಂ ।
ಮುರಶೈಲಾಶನಿ ಕಂಸಕೇಳಿಮಥನಂ ಮಾದ್ಯಜ್ಜರಾಸಂಧಸಿಂ
ಧುರಸಿಂಹಂ ನಿನಗಾದಪಂ ಮಗನಿದಕ್ಕೇಕಕ್ಕ ನಿಮ್ಮುಬ್ಬೆಗಂ ॥ ೩೬ ॥

ವ|| ಅತನುಂ ತ್ರಿಖಂಡಮಂಡಳಾಧಿಪತಿಯಾದಪನೆಂದು ದೇವಕಿಯ ದುಃಖದಹನದ ಮೇಲೆ ದಯಾರಸಮುಮಂ ವಚನವಾರಿಯುಮನತಿಮುಕ್ತಕಂ ಪೊಯ್ದು ಪೋದನತ್ತಮಿತ್ತ ಕೆಲವಾನುಂ ವಾಸರಕ್ಕೆ—

ಒದವಿದ ಲತೆಗಂಕುರಗ
ರ್ಭದ ಜೆಸ್ಸಂ ಮೂಡುವಂದದಿಂ ದೇವಕಿಗು
ಬ್ಬಿದ ಗರ್ಭದ ಜೆಸ್ಸಂ ಮೂ
ಡಿದುದಾ ಕಂಸಂಗೆ ಮಿಳ್ತು ಮೂಡುವ ತೆಱದಿಂ ॥ ೩೭ ॥

ಅಸುರರ ಮೊಗದವೊಲಸಿಯಳ
ಮಿಸುಪ ಕುಚದ್ವಯಮುಖಂ ಕಱಂಗಿದುದವಳೊ
ಳ್ವೆಸಿಱ ವಳಿರೇಖೆಗೆಟ್ಟುವು
ನೊಸಲಕ್ಷರರೇಖೆಯೊಡನೆ ಮಧುರಾಧಿಪನಾ ॥ ೩೮ ॥

ದಿಕ್ಕರವೊಲ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಮುನ್
ದಿಕ್ಕೆನೆಲಕ್ಕಾದುರ್ ಬಿದುರ್ ಕಂಸಂ ಮಣ್ಣಂ
ಮುಕ್ಕಿದಪನೆಂದು ಪೇೞ್ದಪ
ಳಕ್ಕುಮೆ ವಸುದೇವನರಸಿ ಮಣ್ಣಂ ಮೆದ್ದಳ್ ॥ ೩೯ ॥

ತವಕದೆ ಕಂಸಂ ಕೆಯ್ನೀ
ಡುವನಾದೊಡೆ ನುಂಗಲೆಂದು ಗುರುಗರ್ಭನಿಧಾ
ನವನೇಳ್ ಕಾವ ಕಾಳಾ
ಹಿವೊಲಿರ್ದುದು ರೋಮರಾಜಿ ರಾಜಾತ್ಮಜೆಯಾ ॥ ೪೦ ॥

ಸಿಂಧುಪರೀತಭೂತಳಮನೀೞ್ದುಕೊಳಲ್ ಕರಚಕ್ರದಿಂ ಪರಾ
ಸುಂಧನ ಕಂಠಮುಂ ಕಡಿಯೆ ಕೇಶವನಿಟ್ಟಪನೆಂದು ತೋರ್ಪವೊಲ್ ॥
ಗಂಧಗಜೇಂದ್ರಯಾನೆ ಕಡುಮೇಳದ ಕುಬ್ಜಕಿರಾತರಾನವು
ತ್ಕಂಧರಮುಂ ಕರಂ ತಿರಿಪ ಕಂಕಣದಿಂದಿಡುವಳ್ ವಿನೋದದೊಳ್ ॥ ೪೧ ॥

ವ|| ಅಗರ್ಭಶಾಂತಿಕಕ್ಕೆ ಶಾಂತ್ಯುದಕಮಂ ತಳೆವಂತೆ—

ಅಲರ್ವಲಗೊಂಚಲಂತಲುಗೆ ಮಿಂಚು ಪಿಕಂ ನಲಿವಂತೆ ಚಾತಕಂ ।
ಜಲಕಣಯುಷ್ಟಿಯೊಳ್ ಕಳಕೆಗಜ್ಜೆ ಕರಂ ಸೊಸಸೋರ್ವ ಭಂಗಿಯಿಂ ॥

ಬಲವರೆ ಸೋಗೆ ಗೊಂಚಲಿಸಿ ಕೆಂದಳಿರೊಳ್ಗಳಪಿಂಡು ಪಾಯ್ದುದಂ |
ಸಲಿಸೆ ಸುರೇಂದ್ರಚಾಪಲತೆ ಬಂದುದು ಕಾರೆಳಮಾವಿನಂದದಿಂ ||೪೦||

ವ|| ಆಮಾೞ್ಗಾಲದೊಳಭಿಷೇಕದೊಳಭಿಮತಮಂ ದಾನದೊಳ್ ಧನಮಂ ಪೂಜೆಯೊಳ್ ಪೊತ್ತಂ ಕೞಿಯುತ್ತುಮಿರ್ದಾಪುಣ್ಯಸತಿಯ ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಪುಣ್ಯಯುತಿಗಳಂ ಕೇಳ ತಿಂಗಳ್ ತೀವೆ ಕಂಸಭಯದೆ ಗರ್ಭಂ ಕಲಂಕಿದಂತೆ ಬಸಿರ್ಮಸಗೆ ತನ್ನ ತನಯಂ ಭದ್ರಪದನಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಪೇೞ್ವಂತೆ ಭಾದ್ರಪದದೊಳ್ ಮುಳಿಯಿಸಿದರ್ಗೆ ವಿಳಯಕಾಳನಕ್ಕುಮೆಂಬುದನಱಿಪುವಂತೆ ಕಾಳದೊಳ್ ದುಷ್ಟಚತುಷ್ಟಯಕ್ಕಷ್ಟಮಚಂದ್ರಮನಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ನಿವೇದಿಸುವಂತಷ್ಟಮಿಯೊಳರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯಕ್ಕುಮೆಂಬುದಂ ಸೂಚಿಸುವಂತರ್ಧರಾತ್ರದೊಳ್

ಅಳಿಯುಂ ಪದ್ಮಿನಿ ವಾರ್ಧಿವೇಳೆ ವಿಷಮುಂ ಕಸ್ತೂರಿಯುಂ ಪುಲ್ಲೆ ಕ |
ಜ್ಜಳಮುಂ ದೀಪಿಕೆ ಕಾಳರಾತ್ರಿ ತಮಮುಂ ನೀಲಾಶ್ಮಮುಂ ರೋಹಣ ||
ಸ್ಥಳಿ ಭೂದೇವಿ ತಮಾಳಮುಂ ಪಡೆವವೋಲ್ ನಾನಾಹಿತಾಂಕೂರಕಂ
ದಳನಂ ದೇವಕಿ ಲೀಲೆಯಿಂದೆ ಪಡೆದಳ್ ಕಂಸೋಷ್ಣನಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ||೪೧||

ವ|| ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಕಂಸನಱಿಗುಮೆಂ ಬದ್ದೆವೆಂದು ಒದ್ದವಣಂ ಬಾಜಿಸುವ ದೇವದುಂದುಭಿಧ್ವನಿಗಳೊಳ್ ಘನಾಘನಧ್ವನಿಗಳ್ ತಡಂಗಲಿಸೆ ದೇವಕಾಂತೆಯರ್ ನಿವಳಿಸುವ ಮಂಗಳದೀಪಮಂಜರೀಮರೀಚಿಗಳೊಳ್ಮಿಂಚಿನ ಗೊಂಚಲ್ಗಳೊಡಗಲಿಸೆ ಸೂಸುವ ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಗಳೊಳಾಲಿಕಲ್ಗಳ್ಕರೆಗಲಿಸಿ ಕೊಳ್ವ ಮೞೆಯೊಳಾನಂದಬಾಷ್ಪವರ್ಷಮೊಡಂಗಿ ಪೋಗೆ ಸಮಸ್ತತ್ರೈಲೋಕ್ಯಕ್ಕಮಧಿಕೋತ್ಸವಂ ಪುಟ್ಟೆ —

ಸೊಡರ್ವೆಳಗಂ ಮಸುಕಿದನಾ
ಗಡೆ ತನ್ನಯ ತನು ತಮಾಳರುಚಿಯಿಂದಂ ಮೇ ||
ಲ್ಗಡೆದಿತ್ತಾನುಮಪೇೞ್ದಂ
ದೊಡೆ ಕಂಸಂ ಕಾಣ್ಗುಮೆಂಬ ತೆಱದಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ೪೨

ವ|| ಅತಂ ಕಾರಣಪುರುಷನಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ಸಹಜಘನಸಂಹನನಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯಶಿಶುವಿನಂತೆ ಕಲಲಚ್ಛಾಯನಾಗದೆ ಪರಿಣತಚ್ಛಾಯೆ ನಟ್ಟು

ನಿಲೆ ನೀಲಶಲಾಕೆಗೆ ಜೀವಂಬೊಯ್ದಂತಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಣ್ದೀವಿ ಕಾಣಲ್ಪಡೆದು ಕುರುಡಂ ಕಣ್ಬಡೆದಂತಾಗಿ ನಿಧಾನವನೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ವಪ್ಪೋಲಿರಳುಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಬೇಗಮೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಯ್ಯಿಂ ಪಿಡಿವಂತೆ ಪದುಳವಾಗಿ ಪಿಡಿದು ವಸುದೇವಂ ವಾಸುದೇವನಂ ಪೊಱಮಡಿಸಿ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳೋಲಾಡಲ್ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಕಾಳದ ಕತ್ತಲೆಯೊಳ್ ತಳಂಗಳೊಳ್ ತಳೆದಂ । ತಳರ್ವಾಗಳ್ ಮುಕುಂದನ ಮೇಲೆ ನಾಗಂ ಸಹಜಸ್ನೇಹಸಂಭ್ರಮದಿನೆೞ್ತಂದು ನೀಲವಸನಮಂ ಮುಸುಂಕಿಕೊಂಡೇಕಕುಂಡಲನೋಲೆಯ ಕೊಡೆವಿಡಿದು ತಾಳಧ್ವಜನಾಗಿ ತೋಱೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಪುಣ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಾಲೂಱದಂಜಿದಂತೆ ಜೀಮೂತವ್ರಾತವಾಸಾರವನುಡುಗಿ ಕಟ್ಟ ಕುಡುಮಿಂಚಿನ ಕೆಯ್ದೀವಿಗೆವಿಡಿದು ಮುಗಿಲ್ಗಳೆ ಮುಂದುರುವರಿಯೆ ಪರಿವ ಪೊನಲ್ಗಳೆ ಪಡಿಯಱರಾಗಿ ಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದು ನಡೆಯಿಸಿ, ತಮ್ಮೊಡವೆಗೆ ತಾವೇ ಕಳ್ಳರಾಗಿ ಗಳಗಳಿಸಿ ಪೋಗಿ ಪೆರ್ವಾಗಿಲಂ ತಾಗೆ ಬಂದು ಬಿಯ್ಗವಿಕ್ಕಿ ಚಿಕ್ಕಟಂ ನುಸುಳಲ್ಬಾರದಂತಾಗಿ ಬಿಗಿಯೆ ಕೆತ್ತಿದ ಕರ್ವುನದ ಪಡಿಗಳಂ ಕಂಡರ್ವರುಮಿನ್ನೇವೆವೆಂದುಮ್ಮಳಿಸಿ ಮಮ್ಮಱಿಗೊಳುತ್ತುಮಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಸ್ವರ್ಗಕಸರ ಸ್ಪೃಷಿಸಿಂ ಸಗ್ಗದ ಪಡಿಗಳ್ ತೆಱೆವ ತೆಱದಿನಾಶಕಟಘುರಟ್ಟನುಂಗುಷ್ಠಂ ಮುಟ್ಟಲೊಡನೆ ಕಿತ್ತು ಪಡಿಗಳ್ ತಮಗೆ ತಾವೆ ತೆಱೆಯೆ ಬೆಱಗಾಂತ ಬಾಗಿಲ್ಗಾಪಿನ ಜಾವದುಕ್ಕಡದ ಗರವಟ್ಟಿಗೆಯ ತಾಣಾಂತರದವರೆಲ್ಲಮೆರಡು ಕೆಯ್ಯನೆತ್ತಿ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಂಗೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮಾಟದ ಮಾನಸರಂತೆ ಮಿಳುಮಿಳನೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ಮಾರಿಯ ಬಾಯಿಂ ಪೊಱಮಡುವಂತೆ ಮಧುರೆಯ ಬಾಗಿಲಂ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಬಟ್ಟೆಗಾಣದೆ ದಿಗ್ಮೂಢರಾಗಿ ನಿಲಲುಂ ಸರಸರಿಸಿ ಪೋಗಲುಮಱಯದೆ ಕುಱುಕುಱುಮುಟ್ಟುತ್ತುಮಿರ್ಪಿನಂ—

ಪೆಡೆವಣಿಯ ಫಣಿಗಳಂತಿರೆ
ಸೊಡರಂ ಪೊತ್ತಿರಡು ಕೋಡು ಕೆಲದೇಂ ಮುಂದಂ ॥
ನಡೆದುದು ಧವಳವೃಷಂ ಮಾ
ರ್ಗಡೆಯುಂತಿರೆ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲಫಣಿಭೀಷಣಮಂ (?) ॥೪೫॥

ವ || ಆಜ್ವಲದುಜ್ಜ್ವಲದೀಪಕಳಿಕಾಂಕುರಿತಪಪಾಣಸಪ್ಪ ವೃಷಭನ ಬೆನ್ನನೆ ಪತ್ತಿ ಪೋಗೆ ಪೋಗೆ—

ಇದು ನೀಲಾಂಭೋದಜಾಳಂ ಪರಿದಪ್ಪುದೊ ಮಹೀಭಾಗದೊಳ್ ವಾಮ
[ನೋದ್ಯ |
ನ್ಮದಪೂರಂಧಾತ್ರಿಗೇಱುಂದುದೊ ಕವಿದು ವಿಹಾಯೋಮೃಗಂ ಭೂಮಿಗೇಂ||
ಕ್ಕಿದುದೋ ಕಸ್ತೂರಿಕಾಸ್ರೋತಮನೆನಗೆ ತೊಡಂಕಾಯ್ತು ಪೇೞಿಂಬಿ
|ನಂ ಬಂ |
ದುದು ಭೋರೆಂದಂದು ಕಾಳೋರಗತರಳತರಂಗಾಳಿ ಕಾಳಿಂದಿ ಮುಂದಂ ||

ಒಲೆಗಱಿವ್ರೋಯ್ತು ಜಲಕ |
ಲ್ಲೋಲಂಗಳನಬ್ಧಿಯೆಂಬ ಬಾಸಿಗದತ್ತಲ್ ||
ಕಾಲಿಂದ ಮೊರೆವ ತುಂಬಿಯ |
ಮಾಲೆಯುವ್ರೋಲ್ ಮೊರೆದು ಸರಿಯತಿರ್ದತ್ತಾಗಳ್ ||೪೭||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡಮೊ ಪ್ರೆಸ್ಸುಪರಂಪರಾ ಎನುತ್ತು ಪೂರ್ವರುಮು ಬ್ಬೆಗಂಬಡುತ್ತಿರ್ದ್ದವರೆ ಮುಂದಾಬಸವಂ ಪಸಲೆಯುಂ ಪುಗುವಂತೆ ಜಗು ನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ಪಾಯ್ದು ಪೋಗೆ—

ಬಾಲಕನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಂ
ಕಾಲಿಂದಿಯ ನೀರ ಮೇಲೆ ನಡೆಪ್ರವು ಮುದದಿಂ
ನೀಲದ ಪೊಸನೆಲೆಗಟ್ಟಿನ
ಮೇಲೊಯ್ಯನೆ ನಡೆವ ತೆಱದೆ ಪರಿಕುಲತಿಲಕಂ ||೪೮||

ತರಳತರಂಗ ಮುಂಪೆ ತೆಱದಂತೆವ್ರಲಿಬ್ಬಿಗಿಯಾಗ ಬೇಗದಿಂ
ಪರಿಯುಡುಗಿದ ಪೂರ್ಣಯಮುನಾನದಿಯುಂ ಪವನಾಭಿಗಾತದಿಂ |
ಪರಿವ ಪಯೋದಮಾಲೆ ಪರಿದೊಂದೆಡೆಯಿಂದಡಿಪಿಟ್ಟು ಪೋಪ ಖೇ
ಚರರೆನೆ ಪಾಯ್ದು ಪೋದರೊ ಹಲಾಯುಧನುಂ ವಸುದೇವಭೂಪನುಂ ||

ವ ಎಂಬಿನಮೊಂತಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ದುದುಮಾತೊಱಿಯು ತಡಿಯು ತುಱು ಪಟ್ಟಿಯುಂ ತೋಱಿ ಗೋಪತಿ ಗೋಕುಲಮುಂ ತೋಱುವುದುಚಿತಮೆನಿಸಿ ಬಸವನಪ್ಪೃಶ್ಯಮಪ್ಪುದುಮುವರ ಪ್ರಣ್ಯದೇವತಾಯತನದಂತೆ ಮುಂದೊಂದು ದೇವಾಯತನಮಿರ್ದುದದನವರ್ಪೊಕ್ಕು ಪೋಗಂ ನೋೞ್ಪಾಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಮ

ತ್ತೊರ್ವಂ ದೀವಿಗೆವೆರಸು ತೇರ್ರೈಸಿ ಬರ್ಪುದಂ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಪಜ್ಜೆವಿಡಿದು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದ ಕಂಸನೆಂದೇ ಬಗೆದು ಭಯಂಗೊಂಡು ಮೆಯ್ಗರೆದಿರ್ಪಿನ ಮಾತನಾತುೞುವಟ್ಟಿಗೆಱೆಯನಪ್ಪ ನಂದನಾದಂ। ಅವನುಂ ತಮ್ಮ ತೆಱದಿ ನಾಗಳೆ ಪುಟ್ಟಿದೊಂದು ಪೆಣ್ಗೂಸಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದು ದೇವತೆಗಿಂತೆಂದಂ:—

ಕಿತಕಂ ದೇವತೆಗೇಕೆ ಪೇೞ್ ಪರಸಿ ಗಂಡಂ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಪೆಂ ।
ಡತಿಗಿತ್ತ್ರೈ ಪುಟ್ಟಿತೊಂದು ಪೆಣ್ಣಿದನೊಲ್ಲಳ್ನೀನೆ ಕೊಳ್ಳಾದ ದಾ ॥
ವತಿಯಕ್ಕುಂ ತುೞುಗಾೞರೇಂ ಪಡಸಿ ಕೊಂಡುಂಡಪ್ಪರೇ ಬಳ್ಳತೊ ।
ಳ್ಳತು ಪೆಣ್ಗೂಸಿದು ಕಾಯಲೋ ಕರೆಯಲೋ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲೋ ಕಟ್ಟಲೋ॥

ವ॥ ನಚ್ಚೆನೆರ್ಪು ಕೋಣಂಗೀದಂತಾದುದು। ನೀನುಂ ಪೆಣ್ಣಪ್ಪುದಱಿಂ ಪೆಣ್ಣನೀವೆಯಲ್ಲದೆ ಗಂಡಂ ಕರ್ದು ತಪ್ಪಾ। ನಿನ್ನ ಪೆಣ್ಣಂ ಕಳ್ಳೆ ನೀನೆ ಕೊಳ್ಳೆನ್ನ ಪೆಂಡತಿ ನೋಂತು ಪಸಿದುಂ ಪಾಱುಂಬಟ್ಟುಂ ಕೊಟ್ಟ ಪರಕೆಯುಂ ಮಗುಳೆ ಕುಡುಕುಡದೆಂದು ನಿನ್ನನೀಮನೆಯೊಳಗೆ ದಿಟದ ದೇವತೆಯುಂತೆ ಮಲಗಿ ಮಲ್ಲಂತಿಗಿೞಿದು ಕುಳ್ಳಿರಲೀಯೆಂ। ವಿಷ್ಣುಗುಪ್ತಂ ಲಿಂಗದ ನೆತ್ತಿಯೊಳಕ್ಕಿದಂತೆ ಪಿರಿಯ ಕರಿಯ ಕಲ್ಲನೆತ್ತಿ ತಂದು ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿಯೊಳಕ್ಕಿ ತುೞುಕಾರ್ತಿಯುರನಾಳಿಗೊಂಡು ನುಣ್ಣನೆ ನುಂಗಿದುದೆಲ್ಲಮಂ ಮೂಗಿಂ ಬಾಯಿಂ ಕಾಱಿಸುವೆನೆಂದು ಮೀಸೆಯಂ ಕಡಿದು ಕೂಸನೀಡಾಡಿ ನಂದಂ ಮಗಳ್ದು ಪೋಪಲ್ಲಿಯುವರ್ಕಂಡಱಸುವ ಬಳ್ಳಿ ಕಾಲ್ತೊಡರ್ದುದೆಂದು ದೇವತೆಯ ಮುಂಟೆ ಮಗನಸಿರಿಸಿ ಮಗಳಂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ವಸುದೇವಂ ಕಾರ್ಯವಶಕ್ಕೆ ಕತ್ತೆಯ ಕಾಲ್ವಿಡಿದನೆಂಬಂತೆ ಕಾಲ್ವಿಡಿದೇಂ । ಕನಲ್ದು ಪೋಗದೆ ಬಾ ಗಂಡುಗೂಸಂ ಕೊಟ್ಟಪೆನೆಂದು ಕರೆಯೆ। ತನಗಂಜಿ ದೇವತೆ ಕರೆದಳೆಗೆತ್ತು ಮತ್ತೆ ಎಂದು ನಂದನಾನಂದದಿಂ ಕಂಡಳಗೆ ಮಾಣಿಕಮಂ ಕೊಳ್ವಂತೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು,

ಕಣ್ಬಡೆದ ಕುರುಡನಂತಿರೆ ।
ಪಣ್ಬಡೆದಳವಕ್ಕಿಯಂತೆ ಪುಣ್ಯದ ಫಲದಿಂ ॥
ಪೆಣ್ಬಡೆದ ಸೂಳೆಯಂತಿರೆ ।
ಜಾಣ್ಬಡೆದೊಕ್ಕಲಿಗನಂತೆ ನಲಿದಂ ನಂದಂ ॥೫[illegible]॥

ವ॥ ಇಂತಾದೊಡೆ ನೀನೆ ದೇವತೆಯೆಂದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗಿ ಯ

ಶೋಧೆಗೆ ಕೊಟ್ಟನಿತ್ತಲಾಬಾಲಕಿಯುಂ ದೇವಕಿಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿಕ್ಕೆ ತಂದಿರ್ವರುಂ ತಾಮುೞಿಯದಂತಿರೆ ಕಂಸಂ ತನ್ನ ತಂಗೆ ಬೆಸಲೆಯಾದುದನಱಿದಾಬ್ಬೈಗಿರುಳ್ ಬಂದನುಜೆಯ ಮುಂದಣ ತನುಜೆಯುಂ ಕಂಡು ಕೊಲಲೊಲ್ಲದೆ ಇವಳೊರ್ವಳಣ್ಮಳಾಣ್ಮನೆತ್ತಾನುಮಪ್ಪೊನಾದೊಡೆಯಾತನೆನಗೆ ಮಾರಿಯಪ್ಪನೆಂದಾಕೆಯ ಮೂಗನಡಂಗೊತ್ತಿ ಪೋದನಾಕೆಯುಂ ತನ್ನಂ ತಾನಱಿದಿಂಬೞಿಕ್ಕೆ ಮೊಗಮಂ ನೋೞ್ಪರ ಮೊಗಕ್ಕೆ ನಾಣ್ಚಿ ವಿಂಧ್ಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವಿಂಧ್ಯವಾನಸೆಯೆಂಬ ದೇವತೆಯಾದಳಿತ್ತಲಂದಾನಂದನಮಂದಿರದೊಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಂ ಮಾಡಿ,

ಕುೞಿಯೊಳ್ ನಾಟಿಸಿ ನೀರಂ |
ಗೞಿಗೞಿನೆಱೆವಂತೆ ಫಲಿತಲತೆಗಚ್ಯುತನಂ ||
ಕುೞಿವೊಕ್ಕು ಕೊಂಡ ಜಸದೆಗೆ |
ನೆೞಲೊಳ್ಗೋಪಿಯರೆ ಮೀಯಲೊಲವಿಂದೆಱೆದರ್ ||೫೨||

ಅರಿಸಿನದಂಚೆಯುನಿಸಿಸೋ |
ಸರಿಸಲುಮೀಯದೆ ಯಶೋದೆಯಿತ್ತಲ್ ಪೀತಾಂ ||
ಬರನೆಂದು ಧರೆಗೆ ಪೇೞ್ವಂ |
ತಿರೆ ಪೊಕ್ಕುೞೊಳಿಕ್ಕಿದಳ್ ಪಯೋಜೋದರನಂ ||೫೩||

ನಲಿದೊಡವುಟ್ಟಿದ ಮುಂಗೈ |
ವಲಮೆಂಬೆಳಗೂಸು ಕೂಡೆ ಕಣ್ದೆಱೆದವೊಲಾ ||
ಜಲಜಾಕ್ಷನ ಮುಂಗೆಯ್ಯೊಳ್ |
ಜಲಜಲಿಸೆ ಯಶೋದೆ ಕಟ್ಟಿದಳ್ಕವಡಿಕೆಯುಂ ||೫೪||

ನಲಿನಿಯ ಬಿರಿಮುಗುಳೊಳ್ಪಾ |
ಯ್ದಲಿಕಲಭಂ ಬೆಂಡುನೆಗೆದು ಬಂಡುಣ್ಬವೊಲಂ ||
ದಲೆದಲವಲಿಸಿ ಯಶೋದೆಯ |
ಮೊಲೆಯುಂಡಂ ನವತಮಾಲಕೃಷ್ಣಂ ಕೃಷ್ಣಂ ||೫೫||

ಮೃಗಗಂತಿರೆ ಮಗಮಗಿಸುವ |
ಸುಗಂಧವರತೈಲತೃಣದ ಮೇಪಿನ ಸೊಡರ್ವೆ* ||

ಕ್ಕುಗಳಿಂದೆ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟಳ್
ಮೊಗದೊಳ್ಕಸ್ತುರಿಯ ತಿಲಕದಂತಿರೆ ಹರಿಯಾ ||೪೬||

ಪಿಡಿದಡಸಿ ಕಂಸನಿದಿರೊಡ |
ಮೊಡೆವಿನಮೊದೆದೊದೆದು ಗುದ್ದಿಗುದ್ದಿಯೆ ಕೊಲಲೆಂ ||
ದಡಿಹಡಿಸುವಂತಿರಿರ್ದುವು |
ಪಿಡಿಕಯಿಸಿದ ಕೆಯ್ಯುಮೊದೆವ ಕಾಲುಂ ಹರಿಯಾ ||೪೭||

ಅರಗಿಳಿಯುಂ ಮಾಣಿಕಮಂ |
ಉರದೊಳಗಿರಿಸುವವೊಲಿರಿಸಿ ಮಣಿದೊಟ್ಟಿಲೊಳಾ ||
ಮರಕತವರ್ಣನನುತ್ಸವ |
ಭರದಿಂದೆ ಯಶೋದೆ ಪಾಡಿದಳ್ ಜೋಗುಳಮಂ ||೪೮||

ಜೋ! ನಳಿನಾಕ್ಷ ಜೋ! ಭುವನವಲ್ಲಭ ಜೋ! ನಯನಾಭಿರಾಮಜೋ |
ಜಾನಕಿಯಾಣ್ಮ ಜೋ! ಜನಮನೋಹರ ಜೋ! ಜಗದೀಶಕೃಷ್ಣ ಜೋ! ||
ಜೋ! ನರಸಿಂಹ ಜೋ ಡಜುದಿರಾ ಮೊಲೆಯುಂ ಪಿಡಿ ಹೋಯಿಯೆಂದು ಚಂ |
ದ್ರಾನನೆ ತೊಟ್ಟಿಲಂ ತೊನೆದು ತೂಗುತುಮಾಡಿ ಯಶೋದೆ ಪಾಡಿದಳ್ ||

ಎಳವೆಯ ಮುದ್ದುಂ ರೂಪುಂ |
ಬಳೆಯಿಸೆ ಮೋಹನಮನವಗಮನದೊಳ್ ಮದನಂ ||
ಬಳೆದಂತೆ ಬಳೆದು ಕೃಷ್ಣಂ |
ಬಳೆದಂ ಗೋಪಿಯರ ತೋಳ್ಗಳೊಳಂ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಂ ||೫೦||

ಜೆಣ್ಣಂ ಪೊಸಮೆಂಡಿರ ಕಡೆ |
ಗಣ್ಣಲಸದೆ ತೊಡರ್ದ ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಳ ಕಪಿಲಂ ||
ನುಣ್ಣನಿರೆ ಕರಿಯಸೆಯ್ದಿಲ |
ಬಣ್ಣಂಬೊಯ್ದಂತೆ ಕರಿಯ ರೂಪಿನೊಳೆಸೆದಂ ||೫೧||

ಯುವತಿಯುರನೊಲಿಸಿದಂ ಶೈ |
ಶವದೊಳ್ ಕೇಶವನದೊಂದೆ ಪೂಗಣೆಯಪ್ಪ ||
ನ್ನೆವರಂ ನಿಂದುದು ಬಗೆ ಬೆದ |
ಱುವಿನಂ ನನೆಗಣೆಯೆ ತಾಗಿ ತನ್ನಲಿಸದೇ ||೫೧||

ವ|| ಮತ್ತಿತ್ತ ಮಧುರಾಪುರದೊಳ್;

ಪಗಲುಳ್ಕುಂ ಬಿರ್ದುದುರ್ವೀರುಹವೊಳಱಿದುವಳ್ಕಿಡಿದತ್ತು ದ್ವಿಜಾಲಂ |
ಪೊಗೆದತ್ತಾಕಾಶಮುಂ ಮೇದಿನಿ ಮೊೞಗಿದುದಾಕಸ್ಮಿಕಂ ಭಸ್ಮಮಾಯ್ತಾ ||
ವಗ ವಹ್ನಿವ್ರಾತಮೊರ್ದಾರ್ದುದು ಮರುಳ್ದುಳೋರಂತಿರಿಕ್ಕಿತ್ತು ಬಾಷ್ಪಾಂ |
ಬುಗಳಂ ಘೋರೆಂದು ದೇವಪ್ರತಿಮೆಗಳ್ ಪರಿಶ್ರಾಂತನೇತ್ರಪ್ರತಾನಂ ||

ಉಡಿದತ್ತುಗ್ರಾಸಿ ಬೆಂದತ್ತರಮನೆಯುರಿದತ್ತಾತಪತ್ರಂ ತದಶ್ವಂ |
ಮಡಿದತ್ತಾವ್ರೊಲಿರ್ದತ್ತವನ ಕರಿಯುರುಳ್ದತ್ತು ಸಿಂಹಾಸನಂ ಗೋ ||
ಳ್ಗೆಡೆದತ್ತಾಳಾನಮುಕ್ಕಿತ್ತೆಸೆವ ಕಸವರಂ ಕಂಸನಿಟ್ಟುಂಬ ತಟ್ಟೋ |
ರ್ಗುಡಿಸಿತ್ತೆಱ್ಗಿತ್ತು ಮಂಚಂ ನಡನಡನಡುಗಿತ್ತಾತನೇಱಿರ್ದ ಮಾಡಂ || ೬೪ ||

ಅೞ್ತುವು ಗೃಹದೇವತೆಗಳ್ |
ಮುೞ್ತುವು ಕಿವಿಯೋಲೆ ಬೞಿದೆ ಬಾಷ್ಪಾಂಜಲಿಗಳ್ ||
ಬೀೞ್ತಂದುವು ಕಣ್ಗೞ್ವುದುವೇ |
ೞ್ತಂದುವು ಪೊಲ್ಲಗನಸು ಜೀವಂಜಸೆಯಾ || ೬೫ ||

ಪೇೞಲ್ಬಾರದು ಮನದೊಳ್ |
ಪೋೞಲ್ಬಾರದು ಒರುಂಟೆ ಕೇಳ್ದವರಾರುಂ ||
ಬಾೞಲ್ಬಾರದ ಕನಸಂ |
ಬೀೞಲ್ಬಳೆವಂತೆ ಬಳೆಯೆ ಕಂಸಂ ಕಂಡಂ || ೬೬ ||

ವ|| ಕಂಡೇವಯಿಸಿ ವರುಣನೆಂಬ ನೈಮಿತ್ತಿಕನಂ ಕರೆದು ಬೆಸಗೊಳ್ವುದುಮಾತಂ ಕಿವಿಗೆ ಮಾತಿಕ್ಕದ ಮುನ್ನಮೆ ಕಣ್ಬನಿಯನಿಕ್ಕಿ ದೇವಕಿಯ ಮಗನೊರ್ವಂ ಪೆರ್ವುೞಿದು ಬಳೆದಪನೆಂದು ಬಗೆಯೊಳ್ ಪಗೆಯನಿಕ್ಕಿ ಪೋಗೆ ಪೊಯ್ವಲ್ಪಡೆವ ತಾಗಿ ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ:--

ನರನೆಚ್ಚಂಬುಂ ಕವಿಶೇ |
ಖರದೇವಂ ಪೇೞ್ದ ಕಬ್ಬಮುಂ ಬಿದಿ ನೊಸಲೊಳ್ ||
ಬರೆದಕ್ಕರಮುಂ ಪರಿಕಿಸೆ |
ಪರಮತಪೋಧನರ ವಾಕ್ಯಮುಂ ತಪ್ಪುವುದೇ || ೬೭ ||

ಅಪ್ಪೊಂಗವಾದೊಡಂ ಮ |
ತ್ತಪ್ಪುವುದಮಂ ಕೞಿವುಪಾಯಮುಂಟೇ ಜಗದೊಳ್ ||

ದೇವಂಗಂ ದೈತ್ಯಂಗಂ ।
ಸಾವಂ ತಪ್ಪಿಸುವುಪಾಯಮಾವುದುಮುಂಟೇ ॥೭೮॥

ವ॥ ಅಶೌಚಮುಂ ಗೋವಧೆಯುಮುೞಿದುದೆಂಬಂತೆಮಗೆ ಪಾಪಮುಂ ಪೈಶೂನ್ಯಮುಮುೞಿದುದಿಲ್ಲೆಂದುಮ್ಮಳಿಸಿ ಪಟ್ಟರೆ ಪೂರ್ವಭವದಣ್ಬರ್ ದೇವತೆಯರ್ ಬೇಱೆವೇಱೆ ಬಂದು

ಆರಂ ಬಾರಿಪ್ಪೆನಾರಂ ನಿಸಗೆಱಗಿಪೆನಾರಂ ಕೊಲಲ್ಕಾಯ್ವೆನಾರಂ ।
ಬೇರಿಂದಂ ಕೀೞ್ವೆನಾರಂ ತಿರಿದು ನೊಣೆವೆನಾರಂ ತಿನಲ್ವೋಪೆನಾಟಂ ।
ದಾರಂ ಪೊಯ್ವೊಯ್ವೆನಾರಂ ಪಿಡಿದು ಪೊಸೆವೆನಾರಂ ಕರಂ ಪೋೞ್ವೆನಾರಂ ।
ನಾರಂ ಸೀೞ್ವಂತೆ ಸೀೞ್ವೆಂ ಬೆಸಸು ಬೆಸಸಲೇ ಕಂಸ ರಾಜಾವತಂಸಾ ॥

ವ॥ ಸೀನುಮ್ಮಳಿಸುವಲ್ಲಿವರಮೇನೆನೆ ಕಂಸಂ ದೇವಕಿಯ ಮಗನೊರ್ವನೆಲ್ಲಿರ್ದಪನೆಂಬುದಂ ಭೇದಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿಮೆಂಬುದುಮವರವನಿರ್ದ ಭಂಗಿಯುಂ ವಿಭಂಗಬೋಧದಿನಱಿದು ರಾಕ್ಷಸಪ್ರಕೃತಿಯಪ್ಪ ದೇವತೆ ನಂದಗೋಪಿ ನಂದನನಂ ತೊಟ್ಟಿಲೊಳಿರಿಸಿ ನೀರಂ ತರಲ್ಪೋದ ಪೆಱಗೆ

ಪೆಱನೊಸಲಾಗೆ ನೆಕ್ಕ ನೊಸಲೊಳ್ಕಲೆಯಪ್ಪೊಡಲಾಗೆ ನಿಟ್ಟೊಡ ।
ಲ್ಕಿೞ್ದಲೆಯಾಗೆಯೊಪ್ಪುದಲೆ ತೋಳ್ ತನಗಾಗೆ ಪೊಲ್ಲದೋಳ್ ॥
ತುಱುಗೆನೆಗಣ್ಗಳಾಗೆ ಬಿಡುಗಣ್ಗಳೆ ತೆಳ್ವಸಿಱಾಗೆ ಪೊಱ್ವಸಿಱ್
ಸಱಿವೊಲೆಯಾಗೆ ಬಿರ್ದವೊಲೆ ಪೂತನಿಗೊಪ್ಪುವೊಲಾಗೆ ಬೇಗದಿಂ ॥೮೦॥

ವ॥ ಬಂದು ನೀರನಿೞಿಪಿ ಎತ್ತುವರಿಲ್ಲದೆ ಮಾಯದ ಮಗಳೇಂ ತಳ್ವದ[1]ಳ್ನ ಹೋರಿ ಹಸಿದನೆ ಬಾಬಾಯೆಂದು ಪಾಪಿಯ ಕೂಸನೆತ್ತಿ ಕೊಳ್ವಂತೞುವ ಕೂಸನೆತ್ತಿಕೊಂಡು

ಮುನಿಸಿಂ ನಂಜೂಡಿ ತಾಯೂಡಿದ ಮೊಲೆಗಳನಾನಂಜೆನಂತಪ್ಪ ಸೀಳಾಂ ।
ಜನವರ್ಣಂ ಮುನ್ನೆ ಕೆನ್ನೆತ್ತರನೆ ಜಿಗುೞಿ ಪೀರ್ವಂದದಿಂ ಪೀರ್ದು ಹಾಹಾ॥
ಯೆನುತುಂ ಪುಯಲ್ವ ಬಾಯುಂ ಬಿಡದೆ [2]ಬಲ್ಕ ಬಾಲಂಬೊಗಲ್ ಪೂ ।
ತಿನಿಯುಂ ಕಾಳಾಹಿಪೀರ್ವಂತಸುವನಸದಳಂ ಪೀರ್ದು ಕೊಂದಂ ಮುಕುಂದಂ

ವ॥ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ತಿಪ್ರಚಂಡೆ ಚಾಂಡಾಳಪ್ರಕೃತಿಯಪ್ಪ ದೇವತೆ ಕಾಕಾಕೃತಿಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದು

ಪಾ. ಭೇ— 1. ನೆ. 2. ಬಿಲ್ಕಾಕ.

ಕಾಕಂ ಪಂಜರದೊಳಗಣ |
ಕೋಕಿಳಮಂ ನೋಡಲೆಂದು ಬರ್ಪಂತಿರೆ ಬಂ ||
ದಾಕೃಷ್ಣನ ಮಣಿದೊಟ್ಟಿಲ |
ನೇಕಾಕಿಯ ಕಣ್ಣನಿರಿವೆನೆಂದೆಱಗಲೊಡಂ ||೭೦||

ಅಡರ್ದು* ಕಮಂಡಲುಜಳಮಂ |
ತುಡುಂಕೆ ಕಂಡೊಳಗನೆಸಡಿ ಕಾಗೆಯ ಮೂಗಂ ||
ಪಿಡಿದುಱದಿಱಿಂಕಿ ಮುಱಿದವೊ |
ಲೆಡೆಗೆಯ್ವಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮುಱಿಯೆ ಮೂಗಂ ಬೇಗಂ ||೭೭||

ಪೂಡೆದಗ್ರಾಂಗುಳಿ ಪಕ್ಷದಿಂದುಡಿವಿನಂ ಪಕ್ಷದ್ವಯಂ ಕಾತ್ರಿಕ | ೧೫
ಸ್ಥೊಡೆವನ್ನಂ ನಖಚಂಚುವಿಂದೆಱಗಿ ಮತ್ತಂ ಪೊಯ್ದುಪೆರ್ಗಾಗೆವೊಂ ||
ದೊಡಲಂದೊಂದಡಗಾಗೆ ಮೇಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಾಕಾಗೆ ಬೀೞ್ತಿರ್ಪಿನಂ |
ಗಿಡುಗಂ ಕೊಳ್ವವೊಲಬ್ಜಿ ಕೊಂದುದು ಕರಂ ವಾಮೇತರಂ ಕೃಷ್ಣನಾ ||

ವ|| ಅಂತಾ ಕಾಗೆಯುಂತಕನ ಬೋನಕ್ಕೆ [ಯಾಗೆ]ಮತ್ತೆ ಕೆಲವಾನುಂ ದಿವಸದೊಳ್

ಇಱಿದುದು ನೆಲನಂ ಹಸ್ತದ |
ತೆಱದಿಂ ಮುಂದಲೆಯ ನಿಡಿಯ ಜಡೆ ನುಂಗರ್ಪಿಂ ||
ಮಿಱುಗಿದುದು ಬಣ್ಣವಾನೆಯ |
ಮಱಿಯಂತೆವೊಲಂಬೆಗಲಸಿ ನಡೆದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ||೭೫||

ಮೊಳೆದಂತೆವೊಲೆಳೆಯ ಮುಗಿ |
ಲೆಳಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಬಳೆವ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ತಳ ||
ತ್ತಳಸಿ ಬೆಳಗಿದುವು ಪವಿಗಳ |
ಮೊಳೆಗಳವೆನೆ ಮಂದಹಾಸಬಿಸವಲ್ಲರಿಯಾ ||೭೬||

ವ|| ಅವಸ್ರಯದೊಳ್ ಮತ್ತೊರ್ವ ದೇವತೆ ಲೋಯಿಸರದ ಮೇಲೆ ಬಂಡಿ ಪರಿದಂತು ಮಾಱಿಪ್ಪೆನೆಂದಂಗಣದೊಳ್ ತೆವಳ್ದಾಡುವ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಶಕಟವಾಗಿ ಪರಿತರೆ ಪರಿವ ಬಂಡಿಯೊಳ್ಕಾಲುಗೋವ ಗೋವನೆನಿಸಿ

ಕುಣಿಕಿಲ್ಗಾಲಿ ¹ನೊಗಂ ¹ಪ |
ಲ್ಗಣಿಯುಚ್ಚೆ ನಿಸೊಂದನೊಂದು ತೆಱೆಯದ ತೇಜದಿಂ ||
ಗಣಕೆಯ ಬಂಡಿಯನೊದೆವವೊ |
ಲಣಿಯುರವೊದೆದಂ ಪ್ರತಾಪಿ ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಂ ||೨೭||

ವ|| ಆರಥಮುಂ ಕಂಸನ ಮನೋರಥಮುಂ ಭಗ್ನಮಾಗೆ ಮತ್ತೊರ್ವ ದೇವತೆ ಕಿಶೋರವಾಗಿ ಕೇಶವಂಗೆ ಕೇಗಿರಿ ಕಿವಿಯುಂ ಬಾಯುಮಂ ತೆಱೆದು ಕೊಂಡು

ಬೆದಱದೆ ಬಂದು ಬಾಳಕನ ಕೈಯ್ಯನೆ ಕಾಯ್ದು ಕಡಂಗಿ ಕರ್ಚೆ ಕೊ |
ರ್ವಿದ ಕುಱುಕೊಯ್ಯೆಯೊಲ್ ಮುಸಗಿ ಪೋವವೊಲಾತನುಮೋಱೆ ನೂಂಕಿ ಕು
ತ್ತಿದೊಡದು ನೆತ್ತಿಯಿಂದೊಡೆದು ಮೂಡುವುದುಂ ತೊಳಗಿತ್ತು ಕೆಂದಳಂ |
ಕುದುರೆಗಮತ್ತಮೊಂದು ಕಿವಿ ಮೂಡಿದುದೆಂಬಿನಮಂಬುಜಾಕ್ಷನಾ ||೨೮||

ವ|| ಅಂತಾಗೂಂಟನ ಬಾಯೊಳ್ಗಂಟಮುಂ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರ್ದ ಕೈಯ್ಯನುರ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡದ ಕಿಚ್ಚಿನಂತಿರ್ದ ಕೋಪದೊಳಾದುಷ್ಟಾಶ್ವಮನಿಕ್ಕಿಯಶ್ವಮೇಧಮಂ ಮಾಡಿ ತುಱುಪಟ್ಟಿಯ ಪಾಲುಂ ಮೊಸಱುಂ ಬೆಣ್ಣೆಯುಮಂ ಸೂಱೆಗೊಂಡು ಸಹಪಾಂಸುಕ್ರೀಡಿತರಪ್ಪ ಗೋಪಕುಮಾರರ್ಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಗುಡುವಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಪೊರೆಯುತ್ತುಮಿರೆ

ಆಡುವ ಮಕ್ಕಳನೆಱಕೊಂ |
ಡೂಡಿಯುಮೊಳಗಿರ್ದ ಬೆಣ್ಣೆಯಂ ಮತ್ತಮದಂ ||
ಬೇಡಿದಪಂ ಕಾಡಿದಪಂ |
ಬೇಡೆಂದು ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಂ ಕರೆಯಾ ||೨೯||

ಸಲೆ ಕಾಯ್ದ ಪಾಲ್ ಬರ್ದುಂಕದು |
ನೆಲಹಿನ ಪಾಲುಂ ಬರ್ದುಂಕದೆಲೆ ಕಱವೀಕಂ ||
ದಲ ಪಾಲುಂ ಮುಂ ಬರ್ದುಕವು |
ಮೊಲೆಯೂಡ ಯಶೋದೆ ಕರೆದು ನಿನ್ನಯ ಮಗನಂ ||೩೦||

ಪಾ. ಭೇ — 1. ಮೊಗ.

ಕಱೆಯುಲಱಮುಣ್ಮಿದಿರ್ದೊಡೆ ।
ಮಿಱುಂಕಿ ತೊಡೆಯಿಂದೆ ಕಾಲನಾಕಳನಾತಂ ॥
ಕಱೆವವೊಲೆಲ್ಲರ ಬಾಯೊಳ್ ।
ಕಱೆದಪನೆಲೆ ಕರೆ ಯಶೋದೆ ನಿನ್ನಾತ್ಮಜನಂ ॥೮೧॥

ವ॥ ಆರ್ಗೆ ಪುಟ್ಟಿಯಾರ್ಗೆ ಮುದ್ದಾದನೆಂದು ಗೋಪಿಯರಿಕ್ಕುವ ರಕ್ಕ, ರಕ್ಕಸಕಾರಣಕ್ಕಿರಲಾಱದೆ ಯಶೋದೆ ಕರೆದು ಕಡೆವ ಕಂಭದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿದೊಡಾಕೆಜ್ಜನ ಕಂಭಮನಂಗಜಗಜಮಾಳಣಿಯುಂ ಮುಱಿವಂತೆ ಮುಱಿದು ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪೋಪ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಂಡು ಕಡುನುಡಿದು ಜಡಿದು:—

ದಾವಿಯೊಳಡಸಿ ಯಶೋದಾ ।
ದೇವಿಯು ಕಟ್ಟಿರ್ದುದುದರದೊರಲುಡೆಗಱಿತಂ ॥
ದೇವೇೞ್ವನೊ ದಾಮೋದರ ।
ದೇವಂಗುಡೆವಣಿವೊಲಾಯ್ತು ಬಿಣ್ಪಿಂತಾಯ್ತೇ ॥೮೨॥

ವ॥ ಆನೆಯನೆತ್ತುವಂಗಾಡು ಜಿಕ್ಕಾಡೆಂಬಂತೆ ಗೋವರ್ಧನಾಚಲಮನೆತ್ತಿರ್ದಂಗುಲೂಖಲಮೆಂಬುದಾವಲೆಕ್ಕಮೆಂದಱಿವರೆಲ್ಲರುಮೊಂದೆಕೊರಲಿಂ ಪೊಗೞೆ ಪೇರೊರಳನೆೞೆದು ಪರಿವಾಡಿದಂ ಮತ್ತಮೊರ್ಮೆ ಮತ್ತಿಯ ಮರಂಗಳಾಗಿ ಮರುಳ್ದೇವತೆಗಳಾಡುತುಮಿರ್ದ ಕೃಷ್ಣನ ಕರಿಯ ಕುರುಳೆಂದು ನೀಲನುಂ ಕತ್ತುರಿಮಿಱುಂಕುವಂತಿಱುಂಕಲೊಡನೆ:—

ಅಮಿತಬಳಂ ಕಿೞ್ತಿಕ್ಕಿದ ।
ನಮುಕಿಂ ಮಾಂಕರಿಸಿ ಕಂಭಯುಗಮಂ ಪುರುಷೋ ॥
ತ್ತಮನಾಕಂಸನ ಭುಜಯುಗ ।
ಳಮನವಯುವದಿಂದೆ ಕೀೞ್ವುದಂ ಗುಣಿಯಿಪವೋಲ್ ॥೮೩॥

ವ॥ ಮತ್ತಮಾತನದಟುಂ ಪೇೞ್ವೊಡೆ—

ಅಡೆವಂ ಗೋಣ್ಮುಱಿಗೊಂಡು ಬೋಳದಲೆಯುಂ ಮುಂಗೆಯ್ಗಳಂ [ಮೂರಗೊಂ ।
ಡಿಡುವಂ ಕೊಂಕಿಕೊಡಂಕೆಯುಂ ಮುಱಿವನುಳ್ಗುತ್ತಳ್ಳೆಯುಂ ಗಲ್ಲಮುಂ ॥

ಮಿಡಿವಂ ಮಿಂಡರ ಮೀಸೆಯುಂ ಸೆೞೆದು ಮೂಗಿಟ್ಟೇಱುವಂ ಮಕ್ಕಳ ।
ೞತ್ತೊಡೆ ಬಾಯ್ವಾಯನೆ ಪೊಯ್ವನೇಂ ಸಿತಗನೋ ಕಾಳಾಹಿಕೋಳಾಹಳಂ ॥
ಇಡುವಂ ಗುರ್ದುವನುರ್ದುವಂ ಕೆಡಪುವಂ ಮೇಲಿಕ್ಕುವಂ ಕುಕ್ಕುವಂ ।
ಬಡಿವಂ ಬಯ್ದು ಚಿವುಂಟುವಂ ಕಿಸಿಸುವಂ ಪಾಯ್ದೊತ್ತುವಂ ಕುತ್ತುವಂ ॥
ಜಡಿವಂ ಜತ್ತುಕುೞಾಡುವಂ ಬಳಸುವಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಂ ಮುಟ್ಟುವಂ ।
ಪಿಡಿವಂ ಮಕ್ಕಳನೇಂ ಕರಂ ವಿಕರಿಯೋ ಕೂಸಾಟದೊಳ್ ಕೇಶವಂ ॥ ೮೫ ॥

ವ॥ ಅಂತಾತುಱುಪಟ್ಟಿಯ ಕಿಱುಮಕ್ಕಳಂ ಮಿಂಡಮಕ್ಕಳುಮನೊಂದೆ ಕೋಲೊಳ್ ತಂದು ಪುಯ್ಯಲಿಡಿಸುವ ಕೃಷ್ಣನಂ ತುಱುಕಾರ್ತಿಯರೆಲ್ಲರೞುತ್ತುಂ ಕರೆಯುತ್ತುಂ ಬಂದು ತಂತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ತರೆದ ಮೆಯ್ಯುಮುಂ ಮುರಿದ ಕೆಯ್ಯುಮುಂ ಪರಿದ ಕಿವಿಯುಮುಂ ಒಡೆದ ಮೂಗುಮುಂ ಅಡೆದ ನೆತ್ತಿಯ ಬುಗುಟುಮುಂಡೆಯುಮುಂ ಯಶೋದೆಗೆ ತೋಱಿ ದೂಱೆ ಗೋಪಿಯಿಂತೆಂದಳ್ :—

ಪಗೆಯ್ವಂ ಕೊಂದೊಡಮೇನ
ಗಾಗಂ ಬಸಮಲ್ಲನೆನಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ತಾ ॥
ನೇಗಂಡುರಿದಪನೞಿಯೆಂ ।
ಪೋಗಿಂ ನೀಂ ಮೆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು ಕೆಯ್ಯಂ ಮುಗಿದಳ್ ॥ ೮೬ ॥

ವ॥ ಎನೆ ಗೋಪಿಯದೂರ್ಱಲೇವೇೞ್ಕುಂದು ದೂಱಿದೆವಲ್ಲಲೆ ತುಱುವತಿಗೆ ನೆರೆಯ ಪೋರದೆ ಬಂದೆವಲ್ಲೆವು, ನೋಡಿನ್ನುನಿನ್ನಮಗನ ಕೇಡನೆಂದು ಪೋಗಿ ಮಕ್ಕಳೋಪಾದಿಯ ಮಗುವೆಂದೇ ಒಗೆದು ಸೆಳೆಯಂ ಕೊಂಡು ಕಿಱುಮುಗಿಲ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವ ಕುಡುಮಿಂಚುಗಳಂತೆ ಗೋಪಿಯರೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನುಲಿದು ಮಲೆದು ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ ಕೃಷ್ಣನುಂ ಕಿಱುನಗೆನಗುತ್ತುಂ ಕಿಱಿದೆಡೆಯನೋಡಿಯೋಡಲಾಱದಂತೆ ಮಗುಳ್ದು—

ಒೞಿಯಿಂ ಮಕ್ಕಳನಿನ್ನೊಡ
ನುಡಿದೊಡವೆಂದಂತೆಯಾಗ ಕಂಜಾಕ್ಷಂ ಕಾ ॥
ಲ್ವಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕೆಡಪಿ ಕಾಲಂ
ಪಿಡಿದೆೞೆದೆೞೆದಳ್ಕಿಸಿ ಬಿಟ್ಟನಾಗೋಪಿಯರಂ ॥ ೮೭ ॥

ವ|| ಮತ್ತಮೊರ್ವೞ್ ದೇವತಾವತಾರಮಪ್ಪ

ತಾಳತರು ಪಣ್ಗಳಂ ಬೇ |
ತಾಳಂ ಚಲ್ಗೊಂಡು ಕಪಿವಪ್ರೊಲ್ಕಡೆದುದು ಗೋ ||
ಪಾಳರ ತಲೆಯೊಡೆವಿನಮಾ |
ತಾಳಂ ಬಳೆಗಳೆದನೊಂದೆ ಪೊಯ್ಲಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ||೮೮||

ವ|| ಇವಂ ಮನೆಯೊಳಿರ್ದೊಡೆಲ್ಲಿಲ್ಲದ ದೋಷಂ ದುರ್ಯಶಮುಮಂ ತಂದಪನೆಂದು ನಂದಗೋಪಂ ಗೋವಳರಂ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸಿ ಗೋವಿಂದನಂ ಗೋಕುಳಮಂ ಕಾಯವೇೞ್ದು ಕಾಡನೂಡಿ ಕಾಡೊಡೆಯಂಗೆಱಗಿ ಗೋಪಾಳವೃಂದದೊಡನೆ ವೃಂದಾವನಕ್ಕೆ ಕಳಿಪೆ ;

ಉರಗಾನೀಕಮನೆತ್ತಿ ತರ್ಪನಿದು ಬಲ್ಪೇಸೆಂದು ತನ್ನಂದಸುಂ
ದರಿಯೋವೋವೆನುತೋಡೆ ಕಾಡ ಪುಲಿಯುಂ ಜೆಕ್ಕೆಂದು ತರ್ಪಂ ಮಹಾ ||
ಕರಿಯುಂ ಕೊರ್ವಿದ ದಂಷ್ಟ್ರಿಯೆಂದು ಪಿಡಿತರ್ಪಂ ನೋಡ ನಾಯೆಂದು ಕೇ |
ಸರಿಯುಂ ಪೊಸದೊಳಕ್ಕಿ ತರ್ಪನಿದು ಬಾಲಕ್ರೀಡೆ ಗೋಪಾಳನಾ ||೮೯||

ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದು ದಿವಸಂ

ಬಸನಕ್ಕೆತ್ತಿದ ಬಾಲಮೆತ್ತಿದ ರವಂ ಬಳ್ಕಿರ್ದ ಬೆನ್ ಬಿಟ್ಟರ |
ಕ್ಕಸಗಣ್ಬಾಯ್ದೆಱೆದಂತೆ ತೋರ್ಪ ಕಿವಿಗಳ್ಗೋವೃಂದಮಂ ಕೂಡಿ ಬೆ ||
ರ್ಚಿಸೆ ಪದ್ಧಾಳವಿಶಾಳದೀರ್ಘದಶನಂ ವ್ಯಾದಾನವಕ್ತ್ರಂ ಮಳೀ |
ಮಸವರ್ಣಂ ಪರಿತಂದುದೊಂದು ನವದೂರ್ವಾಕರ್ದಭಂ ಗರ್ದಭಂ ||೯೦||

ಪೇಱಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಬೆನ್ನೊ |
ಳ್ತ್ರಾಸೆಯ ಪಣ್ ಕಱುತ್ತು ಕರ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಪೆಱಗ ||
ಣ್ಗೋಪೆ ಪಿತೃಪತಿಗೆ ಪೆಣನಂ |
ಪೇಱುವ ಪೆರ್ಗತ್ತೆಯಂತೆ ಖರಸಂಕುಳಮಂ ||೯೧||

ವ|| ಅಂತು ಪಟ್ಟಗಳಂ ವಾಂಟಿ ಕೆಡಪುತ್ತುಂ ಕಡವಂಗಳಂ ಕರ್ಚಿ ಕೆಡಪುತ್ತುಂ ಬೆಗಡುಗೊಂಡೋಡುವ ಗುಂಡನುರುಳವಾಯ್ದು ಕೆಡಪುತ್ತುಂ ತಾನೆ ತನ್ನ ಬೀರಕ್ಕೆೞ್ಚಱಿದ ಕಱುತ್ತೆಯಂತೆ ಬೆಬ್ಬಸಬೆಸೆದು ಬ್ರಹ್ಮನಂ ಕೂರಿಸಿದ ಕತ್ತೆಯುಂತಾರುಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದಿರ್ ಬಾಯ್ಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮೆಯ್ದ

ದೆಂಬಂತೆ ಬಾಯುಂ ತೆಱೆದು ಕೇಳ್ದರೆರ್ದೆ ತೆಱಪಿನವೊಳೞ್ ಪೆಟ್ಟಯು ಪೊಟ್ಟೆಯಂ ಕರ್ಜ ಸೆೞೆಯೆ ಬಾಯೊಳೞ್ಲ್ವ ಕರುಳಂ ಕಪ್ಪೆಯ ನೇಣಂ ಕರ್ಜ ಪರಿವ ಕುದುರೆಯಂತೆ ಬೀದಿವರಿದು ಮಾಮಸಕಂ ಮಸಗಿ ತುೞುಪಳ್ಳಿಯೆಲ್ಲಮನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ವ ಕೞ್ತೆಯ ಕೋಳಾಹಳ[1]ಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿವಂಗೆಱಿಯುಪ್ಪನಾದಂತೆ ಗೋವಳಗಾರ್ವಳಿಗೊಂಡು ಗೋವಳಗೋಲನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊದಱೆ ಧೀರನದಿರದೆ ಬರ್ಪುದಜ್ಜೆಯ ಬೇೞ್ಪುದವರೆಯಲಿಟ್ಟೆಂಬಂತೆನ್ನ ಬೇೞ್ಪತೞುವಿನಾತನೆಂದು ಕೞ್ತೆ ಮೇಲ್ವಾಯಲೊಡನೆ:—

ಹರಿ ಹರ್ಯಕ್ಷನ ಬಾಯುಂ ।
ತಿರೆ ಕೞ್ತೆಯ ತೆಱೆದ ಬಾಯನೊರಹಾಯ್ತನಗೆಂ ॥
ದೆರಡುಂ ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದಾ ।
ಸುರವಾಗಿರೆ ಸೀೞ್ದು ಬಿಸುಟನೆರಡುಂ ದೆಸೆಗಂ ॥೯೭॥

ವ॥ ಆಗಳ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಯ್ಯ ಕೋಲಿಂದುದಿರ್ದ ಪಲ್ಗಳಾ ಕೞ್ತೆಯ ನೆಗೞ್ತೆಯಂ ಕೞ್ತೆಯೊಳೞ್ತ ಕವಡಿಕೆಯಂ ಬಿತ್ತಿದಂತೆಸೆಯೆ ಮುರಾರಿಯು ವೀರವೃತ್ತಿ ದೆಸೆಗೆ ಬೆಸೆಯೆ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಯ್ಯನಿಟ್ಟು ಜನಮೆಲ್ಲಂ ಚೋದ್ಯಂಬಡೆ ತಾಯುಂ ತಂದೆಯುಂ ಸಂತೋಷಂಬಡೆ;—

ನಿಯತಾಹಂಕೃತಿಪೂತನಾಪ್ರತಿಭಯಂ ಲೋಲೋತ್ಕಕಾಕಾಂತಕಂ ।
ಲಯಶಂಕಾಶಕಟಾಪಕಾರಿ ಖರತಾಚಕ್ರೀವಜೀವಾಪಹಂ ॥
ಭಯಲೋಭಾರ್ಜುನಭಂಜನಂ ನುತಯಶೋದಾಸಪ್ರಿಯಾತ್ಮೋದ್ಭವಂ ॥
ಜಯಮಂ ತಾಳ್ದಿದುದಾತ್ತಸನ್ನಿಭಗುಣಂ ಶ್ರೀಗಂಧಗೋಪಾಳಕಂ ॥೯೮॥

— ಗದ್ಯ —

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರ ಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗ್ಯಭಂಗಿನಿದಾನದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾ
ಸಾದಿತ ಮಹಾಪ್ರಧಾನಪದವೀವಿರಾಜಿತ ಸಜ್ಜೆವಳ್ಳ
ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ
ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್
ಹರಿಬಾಲಕ್ರೀಡಾವರ್ಣನಂ
ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ

ಪಾ. ಭೇ.—1. ಕ್ಕಂಪೆಕುಣಿವಂಗೆ.

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಶ್ರೀಯಂ ಪಡೆದಂ ವಿಬುಧ |
ಗೀರ್ಯಲ್ಪಡೆದಂ ಪ್ರತಾಪಮಂ ಧಾರಿಣಿಯಿಂ ||
ಕಾಯಲ್ಪಡೆದಂ ಪ್ರತಿಭೆಯ |
ನಾಯಮನಱಿಯಲ್ ಯಶೋರ್ಥಿಮೂರ್ತಿ ಮುಕುಂದಂ ||೧||

ವ|| ಆಗಂಡಗೋಪಾಳನ ಗೋಕುಳಕ್ಕೆ ಪುಲ್ಲಂ ನೀರುಮಂ ಸಲಿಸೆ ಬೆರ್ಚೆ ಬೆಸಕೆಯ್ಯಲೆಂದು

ನೀರಂ ನೀರಂಧ್ರಮೇಘಂ ಸುರಿಯೆ ಮೊರೆಯೆ ಭೀಮಾರುತಂ [ಮಾರುತಂ[1]ಕೊ |
ಳ್ಗಾರಂ[1]ಗಾರಂಬೊಲಾಯ್ತೆಂದಗಿಯೆ ಪಥಿಕರುಚ್ಚಾತಕಂ ಚಾತಕಂ ಕಾ ||
ಸಾರಾಸಾರಾರ್ಥಿ ಗೋಳಂಗುಡಿಯೆ ನಲಿವೆನೋ ಜಂಬುವಂ ಜಂಬುವಂ ಸೋ
ಕೀರಂ ಕೀರಂ ಕದುರ್ಗಂಕುತ್ತಿರೆ ಕೆರಳಿಸಿದತ್ತೋವಿ ಕಾರುಂ ವಿಕಾರಂ ||೨||

ಎಳಮಿಂಚಂ ತಳೆಯಿಕ್ಕಿ ಚಾದಗೆಗಳಂ ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ಬಳ್ಗಚ್ಚಲಿ |
ಟ್ಟೆಳಸೀಳಾಂಬುದದಿಂ ಬೞಲ್ದ ಗಗನಶ್ರೀ [2]ಧೇನುವಂ[2] ಕೋಮಳಾ ||
ಮಳದೀರ್ಘಾಮೃತಧಾರೆಗಳ್ಸುರಿಯೆ ಭೋರ್ಭೋರೆಂಬಿನಂ ಶಕ್ರಚಾ |
ಪಳತಾದಾಮುಕದಿಂದೆ ಕಟ್ಟೆ ಕಱೆದಂ ಕಾರೆಂಬ ಗೋಪಾಳಕಂ ||೩||

ವ|| ಅಂತುಮಲ್ಲದೆ—

ಕಳಕೇಕಾರುತಿ ಪ್ರೋಲೆ ವೇಣುರುತಿಯಂ ಬೀಸುತ್ತೆ ಮಿಂಚೆಂಬ ಗೋ |
ವಳಗೋಲಂ ಪೊಡೆಸೆಂಡುವೊಯ್ದು ಸಿಡಿಲಂ ಗೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನ ||
ಚ್ಛಳದಿಂ ಕತ್ತರಿವೀಲಿಯೊಂದು ಪಣೆಕಟ್ಟಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಭ್ರಕಂ |
ಬಳಸಂ ಗೋವನವುಂಕಿ ಬಂದೊದಱಿದಂ ಕಾರೆಂಬ ಗೋಪಾಳಕಂ ||೪||

ಪಾ. ಭೇ—1. ತೊಲ್ಗಾರಂ, ಕೊಲ್ಗಾರಂ. ೨. ಧೇನುವಿಂ.

ವ|| ಅಂತು ಬಂದ ಕಾರ್ಗಾಲಮಂ ಕಂಡು ಮನಂಗೊಂಡು ಮತ್ತ ಮಾದೇವತೆಯರ್ ಭೇತಾಳನ ಪೆಣದಂತೆ ಬೆನ್ನ ಕೆಯ್ಯಿಂ ಬಿಡದೆ ಕೊಂದ ಕೊಲೆಯುಂ ತಲೆಪಮನುೞಿಯದುದಕಮೂರ್ವಿರ್ದರದಿಂ ಕಟ್ಟಿಂ ಕೆಡದಂತೆ ತನ್ಮಗುರ್ವಿನಗುರ್ವಣೆಯ ಕಾಕಾಪಿಕಾರದಿಂ ಸತ್ತುಂ ಸಾಯದೊಂದೆಡರೆ ಮಂದು ಪರಿವ ನೀರಂ ¹ಪರಿಯೆ¹ ಪೊಯ್ಯಲುಮುರಿಯನಿೞಿದೇರ್ಪಡಿಸಲುಂ ರಸಮುಂ ಸೋಯಿಸಲುಂ ನಮ್ಮಂ ನೋಯಿಸಲುಂ ಇನ್ನುಮೊರ್ವಂ ಪುಟ್ಟವನುಂಟಕ್ಕುಮೆಯ್ಯದೋರ್ವರೊರ್ವರಂ ಕೆಯ್ಯಂ ಪೊಯ್ದು ಕಹಕಹಾಟ್ಟಹಾಸದಿಂ ಕರುಳ್ ಪರಿಯೆ ನಕ್ಕು—

²ಆದಟಂ² ಮಂಡೆಯಮಾನಾ |
ಱದ ತರುವಲಿ ನಮಗಮರಿಯನಾದನವಂ ಪೆ ||
ರ್ಚಿದೊಡಾಭವನುಂ ಜವನುಂ |
ಕದನದೊಳಾನಲ್ಕೆ ನೆರೆಯರೆಂಬನಿತಕ್ಕುಂ ||೫||

ವ|| ಆದೊಡಮಿನ್ನುಮೊರ್ಮೆ ನಮ್ಮೊಳಪ್ಪುದು ಮಲ್ಲನಂತೆ ಮೆಯ್ವತ್ತಿರೆ ಧನುರ್ಧರನಂತೆ ದೂರದಿನೆಚ್ಚು ನೋೞ್ಪಮೆಂದು ಕೃಷ್ಣಂ ತುಱುಗಾಯಲೆಂದು ಪೊಲಕ್ಕೆ ಪೋದಲ್ಲಿ—

ಪಡೆದದೇವತೆಯರ್ಗೆ |
ಕಡುಮುಳಿಸಿಂದುರಿದು ದಹನಶಿಖಿಗಳ ಪೊಗೆಯುಂ ||
ಪಡೆವಂತೆ ಪತ್ತು ದೆಸೆಗಂ |
ಗುಡಿಗಿೞಿದಂತಾಗೆ ನೀಳಮೇಘಾವಳಿಯುಂ ||೬||

ಕಡಲೊಳ್ ಪಟ್ಟರ್ಣವಂ ಪುಟ್ಟರದಿರೆ ಬನದೊಳ್ ಬಂದ ಸಪ್ತಾರ್ಣವಂ ಮೇ |
ಗೊಡೆವಿರ್ದಂತಾಗೆ ಮಿಂಚೆಂಬುರಿ ಮಿಗೆ ನಭಮಾಶಾಮುಖಶ್ರೇಣಿಯುಂ ಗೋ ||
ೞಿಡುವಂತೋರಂದದಿಂದಂ ಮೊೞಗೆಮುಸುಱಿ ಮೇಘೌಘಮುಬ್ಬಿಕ್ಕಿನಂ ಬ
ಲ್ಪಿಡಿಲಿಂದಿಟ್ಟಾಲಿಕಲ್ಲಿಂದೆೞಗಿ ಕಱೆದುದಾಗೋಕುಲಂ ತೇಂಕುವನ್ನಂ ||೭||

ಪಾ. ಭೇ—1. ಪಳಿಯೆ. 2. ಆದಟಂ.

॥ ತ್ರಿವದಿ(?) ॥

ಮೊೞಗಿ ಮಿಂಚೆ ಮುಂಚೆ ಕೊಳ್ವ । ಮೞೆಗಳಂಬುರಾಶಿಯೊಳ್ ।
ಕಱೆಯೆ ನೀರನುಂಡು ಮೇಘ । ಮೊೞಱಿ ಕಾಱುವಂತುಟಾಯ್ತು ॥
ಪೊಡೆವ ಸಿಡಿಲ್ಗಳನೆಳೆಯೊಳ್ ।
ಕೆಡೆದೇೞ್ತಂಟಣುಕು ನೆಗೆದು ನುರ್ಗಪ್ಪಿನೆಗಂ ॥
ಪೊಡೆದಂ ಗೋವೞಗೋಲಿಂ ।
ಪೊಡೆಸೆಂಡಾಡುವವೊಲೇಂ ಬಲಸ್ಥನೊ ಕೃಷ್ಣಂ ॥೯॥
ಕರಗದ ಮುಗಿಲಂ ಪರೆಯುದ ।
ಸುರಧನುವಂ ಮಿಂಚೆ ಕಿಡದ ಮಿಂಚಂ ಪೊಡೆದೋ ॥
ಸರಿಸದ ಸಿಡಿಲಂ ಸಮೆಯುದ ।
ಸರಿವೞೆಯುಂ ಕಂಡು ಬೆಗಡುಗೊಂಡರ್ ಗೋವರ್ ॥೧೦॥

ವ॥ 'ಅಗಳಂಜೆಯುಂ'ಜಲಿಯೆಂದು ಬೆಗಡುಗೊಂಡ ಗೋವಳಿಗರ ನೊಡಗೊಂಡು ದೊಮ್ಮಳಿಸಿ ಮಮ್ಮೞಗೊಳ್ವ ಗೋವುಗಳನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕಿಱಿದಂತರದೊಳಿರ್ದ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯ ಮಱೆಗೆ ಪೋಗಿ ಅದೊಂದೆ ಸೞಿಯಪ್ಪುದಱಿಂ ಪಶುಶಿಶುಪ್ರವೇಶಕ್ಕಂ ತಕ್ಕ ಮಱೆಯುಂ ಕಾಣದೆ—

ಪರಲಂ ಬಾರ್ತೆಗೆ ಮಿಂಟುವಂತೆ ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಿಂ ಮೀಂ
[ಟಿ ಝು ।
ಲ್ಲರಿವೊಲ್ ಝುಲ್ಲನೆ ಸೂಸಿ ನಿರ್ಝರಜಲಂ ಬಿಟ್ತರ್ಪಿನಂ ಕಾಪಿನಂ ॥
ತಿರೆ ಕೊಂಡೆತ್ತಿದ ಕೆಯ್ ಮುರಾರಿ ಕೊಡೆಯುಂ ಕ್ರೀಡಾರಸಕ್ಕೆತ್ತುವಂ ।
ತಿರೆ ಕಿೞ್ತೆತ್ತಿದನೊಂದೆ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಮಹಾಗೋವರ್ಧನಾದ್ರೀಂದ್ರಮಂ ॥

ಪೋಲೆ ಬಲಗೆಯ್ಯ ಗೋವಳ ।
ಗೋಲೊಡ್ಡಿಸುವವರ್ದ್ದಮಾಗನವಯುವದಿಂ ಗೋ ।
ಪಾಲನೆಡಗೆಯ್ಯೊಳೆತ್ತಿದ ।
ಶೈಲಂ ಸೆಂಡಿನವೊಲಿರ್ದುದೇನಚ್ಚರಿಯೋ ॥೧೨॥

ಪಾ. ಭೇ.—1. ಅಗಳಂಬಿಜಯುಂ. 2. ವರ್ದ

ಹರಿ ಗಿರಿಯು ಪರಲ್ಮಿನುಗು ।
ತ್ತಿರೆ ತಲೆಯಿಂ ತೆಗೆದು ಕಮಠನಂ ಕಮಠಂ ಪೊ ॥
ತ್ತುರಗನನಾತನ ನಳಿತೋಳ್ ।
ಳುರಗಂ ಪೋಲ್ತೞೆಯುನದ್ರಿ ಪೋಲ್ತಿರೆ ಪೋಲ್ತಂ ॥೧೩॥
ಕರಿಕಳಭಪತಿ ಬಯಲ್ದು ।
ವರೆಯುಂ ಕಿೞ್ತೆತ್ತುವಂತೆ ಕಿೞ್ತೆತ್ತಿದನಾ ॥
ಹರಿತರುಣಂ ಗೋವರ್ಧನ ।
ಗಿರಿಯುಂ ಗೈರಿಕರಜೋವಿರಾಜಿತಧೈರ್ಯಂ ॥೧೪॥
ಶೈಳಮನೆತ್ತುವುದುಂ ಗೋ ।
ಪಾಳಂ ಫಣಮಣಿಗಳಸೆಯೆ ಮಣ್ಮಣಿಸುವ ಪಾ ॥
ತಾಳಾಹಿಪತತಿ ಪಾವಿನ ।
ಪೇಳಿಗೆಯುಂ ತೆಱೆದ ತೆಱದಿನೇಂ ತೋಱಿದುವೋ ॥೧೫॥
ಕೆಂಡದ ಮೞೆಗಳ್ತಂಡದೆ ।
ಕೊಂಡಪುವೆನೆ ಪುಟ್ಟೆ ಪಾಱೆ ಕಿಡಿಗಳ್ ಕೃಷ್ಣಂ ॥
ಕೊಂಡೆತ್ತಿದಗದ ಮೇಗಾ ।
ಚಂಡಿಕೆಯುಮುರ್ಗಳಿದು ಕಲ್ಲ ಮೞೆಯುಂ ಕಱೆದರ್ ॥೧೬॥

ವ॥ ಅಂತೆಣ್ಬರ್ ದೇವತೆಯರೇೞು ದಿವಸಮಾವರ್ತನಪರಿವರ್ತನಂ ಬಂದು ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿದ ಸಂವರ್ತನಸಮಯಪರಿವರ್ತಿತಪುಷ್ಕಳಾವರ್ತಂಗಳಂತೆ ಕಗ್ಗನೆ ಕಸಿತು ನೆಗೆದ ನಿಜಜಳಧರಂಗಳ್ ನೀಳಮಹೀಧರಂಗಳ ಏಪ್ರಳ ಪಾಷಾಣಜಾಲಜರ್ಝರಂ ಕಱೆವಂತೆ ಕಱೆವ ಕಲ್ಲ ಮೞೆಗಳಂ ಪೆರ್ಮೞೆಗಳಂ ಗೋವರ್ಧನಂ ಗೋವರ್ಧನಗಿರಿಯನೆತ್ತುವಂತೆತ್ತಿ ಗೋಕುಳಮಂ ಕಾದುದಂ ಕಂಡು ಗೋವರುಂ ಸೀವರುಂ ಜಕ್ಕರುಂ ಚಕ್ಕುಳುಂ ಮಕ್ಕಳುಂ ಮೞೆಗಳುಂ ಬೆಕ್ಕಸಂಬಟ್ಟವಂ ದೇವಂ ದಾನವನುಮಲ್ಲೆಂದು ಪೊಗೞ್ದು ಪುರುಷೋತ್ತಮನನೆವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೋಡಿ ಪರಮಾನಂದಾಮೃತಮನೊಂದೆ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ ಪೀರ್ದ ನಂದನುಮಂ ಯಶೋದೆಯುಮಂ ದೇವನುಂ

ಪಾ. ಭೇ—1. ಪೊತ್ತಂ.

ದೇವಿಯುಮೆಂದು ಪೂಜಿಸಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಪೋಗೆ ನಾಡುಂ ಬೀಡುಂ ಜಾತ್ರೆ ವೋಗೆ ಕೇಳ್ದು ಕಂಸನಾಶಂಕೆಗೊಂಡು ಎನಗೆ ಬಂದ ಮಾರಿಯಾಗದೆ ಮಾಣದೆಂದು ಮನದೊಳ್ ನೆಮಿಸುತ್ತುಮಿರ್ದನ್ನೆಗಮಾ ದೇವತೆಗಳ್ ಪೋಱಿದ್ದೀಗುಲದ ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಬಿನ್ನನಾಗಿರೆ ಬನ್ನಂಬೆತ್ತು ಬಂದು ನಿಂದಾತಗೆ ಎಮ್ಮ ಪವಣಲ್ಲೆಂದು ಪೋಪುದುಂ ಪಲ್ಲ ಪ್ರೋದ ಪಾವಿನಂತಾಗಿ ತಲೆಯುಂ ತೂಗಿ:-

[1]ಮೊಲೆಯೊಳ್ ಪಗೊಡಲಿಗಳುಂ |
ಕೊಳಲಾರದೆ ಮುಕ್ಕುವೋದುವೆಂದೊಡೆ ಮುಂದಿಂ ||
ಬಳೆದು ಮರನಾದ ಕಾಲಂ |
ಕೊಳಲುಂ ಕಡಿಯಲ್ಕಮಾಪ್ಪುದಾವುದುಮುಂಟೇ ||೧೩||

ವ|| ತನಗಿಷ್ಟನಪ್ಪರಿಷ್ಟನೆಂಬ ದಾನವನ ನಡುವಣಕ್ಕರಮಿಲ್ಲದ ದಾನವನಂ ಪ್ರತ್ಯನೀಕದವನಕ್ಕೆಂದು ಒರಿಸಿ, " ಯಾವದಸ್ತಿ ಪ್ರತೀಕಾರಸ್ತಾವತ್ಕುರ್ಯಾತ್ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಾಂ " ಎಂದೋದಿ ಪಿರಿಯಾಪಿಯುಮಂ ವ್ಯಾಧಿಯುಮಂ ಬಳೆಯದ ಮುನ್ನಮೆ [2]ಕೀಳೆಂದು[3] ಕಡೆಗಣಿಸದೆ ಕಡಿಸುವುದು ಕಜ್ಜಮೆಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಪೇಱಲೆಂದದರ್ನನ್ನೆಗಂ ಗೋಕುಲದೊಳ್

ಅಡೆಯುಂ ಕೋದೆತ್ತುತುಂ ಮಾರ್ದನಿಗೆ ಪೊಸಗುತುಂ ದರ್ಪದಿಂ ಛಾಯೆ
[ಯೊಳ್ [3]ಕೊಂ
ಡಾಡುತುಂ ಪೋರ್ದಲ್ಲಿ ಪುಗಿಲ್ದೊತ್ತಿಗೆ ನೋಣಂ ಶೀರ್ಣಶೃಂಗಾಗ್ರದಿಂ
[[4]ಮಾ ||
ರ್ದೊತ್ತಿಯುತ್ತುಂ ಪಾಯ್ದು ಪಿಂಡಂ ಕಲಕಿ ಕೆಲೆಯುತುಂ ಬೆರ್ಚು ಬಲ್ಲಾ
[ಳ್ಗಳ್ ಬಂ |
ಗುಡೆ ಗಂಟಂ ಸೂಸುತುಂ ಬಂದುದು ಮದವಿದಳತ್ತಿಂಗಳಾಕ್ಷಂ
[ಮಹೋಕ್ಷಂ ||೧೪||

ಅರಣಿಗೊಂಡು ಮುರಾರಿಯು
ನೀರದಸನ್ನಿಭನ ವಿಷಮತರಪೀವರಸಾ

ಪಾ. ಭೇ— 1. ಪೋಳ್. 2. ಕೀಳೆಂದು. 3. ಕೊಂಡಾಡುತುಂ.
4. ಪೂಡೊಡ.

ಸಾರಕ್ಕೆದರಂ ನಡೆದತಿ
ವಾರಣವೃಷಮಿೞಿವ ಕೋಡನೇಂ ತೋಱಿದುದೋ ॥೧೯॥

ವ॥ ತೋಱಲೊಡನೆ,

ದಿಟ್ಟಿ ಪೊಱಪಾಯೆ ಗುಱುಗುಱು ।
ಗುಟ್ಟಿ ವೃಷಂ ಮಡಿದು ಕೆಡೆಯೆ ಗೋೞ್ಮುರಿಗೊಂಡಂ ॥
ತೊಟ್ಟಜೆಯಿಂದವೆ ಸುಟ್ಟಿಪ
ಬೊಟ್ಟಿಂದವೆ ಮೂಗನೂಱಿ ಬಿಟ್ಟಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥೨೦॥

ವ॥ ಅಂತು ಶಾಕ್ವರವರನಾಗಿ ಕೆಕ್ಕಳಿಸಿ ಕಳದಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಂದ ಕಂಸನಟ್ಟಿದರಿಷ್ಟನಂ ಅಧೀಸರಿಷ್ಟನಂ ಕೊಂದಂತೆ ಕೊಲ್ಲದೆ ಪಶುವೆಂದು ಬೇಸಿ ಪಶುಪಾಲನಪ್ಪ ಕಾರಣದಿಂ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾದು ಸೋರ್ದುದ ಕಳೆದನದೆಲ್ಲಮಂ ಕೇಳ್ದು ಮೂಱುಂ ಲೋಕಮನಾಳ್ದಸಿತು ಸಂತೋಷಂಬಟ್ಟು ನೋಡಲೆಂದಟ್ಟಿವಟ್ಟು ಗೋಮುಖಿಯೆಂಬ ನೋಂಪಿಯ ನೆವದಿಂ ದೇವಕಿಯುಂ ವಸುದೇವನುಂ ಬಲದೇವನುಂ ವಾಸುದೇವನುಮಿರ್ದ ತುಱುಪಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿದಪ್ಪ ವಿಭವಂಬೆರಸು ಬಂದು ಸೌಖ್ಯದ ಸೀಮೆಗಾಣ್ಬಂತೆ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಂಡು ತೆಗೆದು ತಕ್ಕೈಸಿಕೊಂಡು:

ಕಡುದೊರೆದ ಮೊಲೆಯನಂಬಿರ ।
ಪಡಿತಂದುವು ಪಾಲ ಧಾರೆ ಪಲಕಾಲಮಗ ॥
ಲ್ಕೊಡವೆಯನಮೃತಕಳಶಿಗ
ಳೊಡರಿಸಿ ಶಶಿಕಾಂತಮೊಸರ್ವುದೊಂದಚ್ಚರಿಯೇ ॥೨೧॥

ವ॥ ದೇವಕಿ ¹ಕಡುಗಂದಿ¹ಯಪ್ಪುದಱಿಂ ತೊರೆದೆಚ್ಚು ಪಾಯ್ವ ಮೊಲೆವಾಲಿಂ ಮಗನಂ ಮಜ್ಜನಂಬುಗಿಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯುಂ ಮುತ್ತುಮಂ ಬೆರಸೆ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಯಕ್ಷಕರ್ದಮದೊಳ್ಪೂಸಿಕ್ಕಿ ಕಣ್ಣೆಂಜಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಸೊಡರಕ್ಕೆ ನೀಡುವಂತೆ ಗಾಳಿಸೋಂಕ²ದೆ² ಸೊಡರಂತಿರ್ದ ಪೊನ್ನ ಸಿಪ್ಪಿನ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಕೊಂಡು ಬೊಟ್ಟಸಿಟ್ಟು ಬೆಳಗೆ ಬಿಣ್ಪಿದುವುಂ ಮೆಯ್ಗೆ ನೊಣ್ಪದುವುಮಪ್ಪ ದೇವಾಂಗಮನುಡಿಸಿ ಮಾಣಿಕದೊಡಿಗೆಯುಂ ತೊಡಿಸಿಯುಮ್ಮ

ಪಾ. ಶೋ. - 1. ಕಡುಗಂದಿ 2. [illegible] 3. ದೆ.

ತಾನ್ನುಮನಾಡಿ ತನಯನ ಪಂತಿಯೊಳ್ ಗೋಪಕುಮಾರರ್ಗೆಯುಡಲುಂ ತುಡಲುಮುಣಲುಮಿತ್ತು ಯಶೋದೆ ಮೊದಲಾದ ಗೋಪಿಯರ್ಗೆಲ್ಲಂ ಪೊನ್ನ ರನ್ನದ ಬಾಯಿನಂಗಳಂ ಕೊಟ್ಟು ನೋಂಪಿಯ ನೋಂಪ ವಿಧಾನಮಿಂತುಟೆಂದು ತನ್ನ ಮಗನಿಗಾರ ಮಗನಿತಂ ಪ್ರೋಂಗವಾದಿತ್ಯಂಗಂ ದೇವಂಗಂ ದೇವಿಗಂ ಪ್ರುಷ್ಟಿಯಂತಿರ್ದಪನೆಂದು ತೊಡೆಯನೇಱಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡುವಾಗಳ್ :—

ಉಡುಗಣದ ನಡುವೆ ಮೃಗಧರ
ನೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ಪಂತೆ ಕಮಳನಯನಂ ನಲೆ ತ ॥
ನ್ನೊಡನಾಡುವ ಗೋವರ್ಕಳ ।
ನಡುವೆ ಕರಂ ತನ್ನ ಬೆಳಗೆ ಬೆಳಗಾಗಿರ್ದಂ ೨೩ ॥

ವ ॥ ಅನ್ನೆಗಮತ್ತ ನಂದಗೋಪಂ ಗೋಪವೃದ್ಧಿಯರ್ವೆರಸು ವಸುದೇವಬಲದೇವರನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ಪಂಕಜಾಕ್ಷನುಮನೌಂಕಿಂಗೊಂಕೆಯುಂ ನುಲಿವ ಕಾಗೆಯುಂ ಕನ್ನೆತ್ತರನುಂಡ ನೆಲನೆಲ್ಲಂ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣ ನೆಲನಾಗಿ ಪಾಸಿಸಿದೊಡೆ ನೆತ್ತರ್ನಾಱುವಾಗಿ ಪೇಸಂ ಪಡೆವುರ್ವಿಯುಮಂ, ದೇವಕೀಪುತ್ರಂ ಬಿರ್ದ ಪೂಸಿಯ ಸತ್ತ ನೆತ್ತರ ಪಲ್ಗಳಳಂ ಜಾದುಕಲ್ಲ ಕಣಿಯುಂದಮಂ ಕಱಿದು ಮುಟ್ಟ ಬಾಣತಿಯ ಮೊಲೆವಾಲ್ ನಂಜಪ್ಪ ವಿಷಮೃತ್ತಿಕೆಯೆಂಬಿವಂ ತಗುಳ್ದಗುಳ್ದೊಡೆ ಕಾಗೆಗಳ್ ಪೊಱಮಟ್ಟು ಪಾಱುವ ಕಾಕಗರ್ಭಯೆಂಬ ನಾಮಮನಾಳ್ದ ಭೂಮಿಭಾಗಮುಮಂ, ಶಕಟಕಠಾರನ ಕಾಲ ಕೊೞ್ಗಿಂ ನುಚ್ಚುನೂಱಾಗಿ ಪಾಱ್ ಕೆಡೆದ ಕಠಿನಶಕಟದಿಶಾದಂಡಹತಿಯಿಂ ಪೃಥ್ವೀತಳಂ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತೂತುವೋಗೆ ಬಾಗಿ ನೋಡಿದರ್ಗೆ ಫಾಯಾಭಗಪತಿಯಂತೆ ಶಕಟಬಟ್ಟೆಯೆ ತೋಯೆ ತೋಱುವ ಶಕಟದ್ವಾರಮೆಂಬ ಬಿಲದ್ವಾರಮುಮಂ, ಯಮಳಾರ್ಜುನಭಂಜನಂ ಕಾಕೇಭಕುಂಜಂಗಳಂ ಕಿೞ್ತೀಡಾಡೆ ಕೂಪದನಿತು ಕುೞಿಯಾಗೆ ನೆಲದನಿತು ಮಣ್ಣ ನಡಕಿ ಪೊಯ್ದೊಡನಾಶಾಗರ್ತದಂತೆ ಪೂಱದರ್ಜುನಗರ್ತವೆಂಬ ನೆಗೞ್ತೆವಡೆದ ಗರ್ತಮುಮಂ ಮುಂಜಕೇಶಿ ಕೇಶಿಕಿಶೋರನ ಬಾಯುಂ ಸೀೞ್ಕೆ ಸುರಿದ ರುಧಿರ

ಪಾ. ಭೇ.—1. ಪೆ.

ದಿಂ ಧರಣೀರೇಣು ಸೆಂದುರಂಬಿರ್ದುದು ಪುಸಿಯೆಂದು ಪುಟ್ಟಿದ ಮೊಗಂಗಳ್ಮಲಿನಮೊಗದಂತೆ ಕುದುರೆಮೊಗಮಾಗೆ ತುರಗಮುಖಿಯೆಂಬಾಖ್ಯಾನಮನಾಂತ ಭೂತಳಮುಮಂ, ಮುರಾರಿ ಮುಂ ಖರನಂ ಸನ್ನನೆ ಸೀಳ್ದಾಜದ ಮುನಿಸಿಂದೊಗೆದಾಜಿ ಪರಪಿ ಧಾತುಸಿಂದೂರದಂತೆಸ್ರ ಕಜ್ಜಳಮೊಳಕಿತು ಜುಳಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಧಾತ್ರಿಯಪ್ಪುದುಂ ಕಟ್ಟಿಗರೆವ ಕಟ್ಟಿಗಲ್ಲೆಂಬಂಕದ ಕಲ್ಲುಮಂ, ನಗಧರಂ ಕಿಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಮುಸ್ಕಿರ್ದವಲ್ಲದೊರ್ಗುಡಿಸಿ ಕಡೆದು ಗೋವರ್ಧನಮೆಂಬಭಿಧಾನಮುಂ ತಳೆದ ಗಿರಿಯುಮಂ ತೋರ್ಪುತ್ತುಂ ಬಪ್ಪುದುಮವರ ಪೇಳ್ಪೇಳ್ಗೆ ಗೋಪಿಜನಪರಿವೃತೆಯಾಗಿ.—

ಕಡುಪಿಂದಾಕಾನನಂ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದಡೆಯಿದಾಪೂತಿನೀರಕ್ತಮಂ ಪೀ |
ರ್ದೊಡೆಯಾತೇರಯ್ತೆ ತೇರಂ ಪಂಪಿದೆಡೆಯಿದಾಮತ್ತಿಯಂ ಲೀಲೆಯಿಂ ಕೀ ||
ಳ್ತೊಡೆಯಾತಾಳಂ ಕುಮಾರಂ ಕೆಡಪಿದೆಡೆಯಿದಾಗರ್ದಭಾಶ್ವಂಗಳಂ ಸೀ |
ಳ್ದೊಡೆಯೆಂದಾದೇವಕೀದೇವಿಗಮುಸಿತೆಡೆಯಂ ತೋರ್ಪುದಳ್ಗೋಪಿಯಾಗಳ್ ||

ನೀಂ ಬೆಸಗೊಳ್ವುದದೇನಾ
ಣಂಬಿಯುನವಯುವಡ ಕೇಳ್ವುತೆಡಿಂ ಕೇಳ್ದೊಡೆ
ಯುಂಬುಜಲೋಚನನೇಱುದಿ
ನಂಬರಮೆತ್ತಿರ್ದ ಗಿರಿಯಿದಂಬುಜವದನೇ ||೨೪||

ವ|| ತೋಱಿ ತನ್ನ ಸುತನ ಶಕ್ತಿಗಂ ಸಾಹಸಕ್ಕಂ ವಿಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟು ಮನದೊಳ್ಕಂಸಂ ಮುನಿದಪನೆಂದೊಡೆ ಮುನಿಯುಬೇಡಾ ಎಂದುಪ್ಪಂಸಿವಳಿಸಿ ತೂಪಿಱಿದು ಮಗನಂ ಬಿಟ್ಟು ಬರಲಾಱದ ದೇವಕಿಯುನಂತಾನು ಮೋಱಿದುಕೊಂಡು—

ನಂದನವಿಕಸಿತಮುಖಮುಕು |
ರಂದಮನುಗುಱಿಸೆಯುಮಗಿವ ದೃಗ್ವೃಂದಮನಾ ||
ನಂದದೊಳಾನಕದುಂದುಭಿ |
ಮಂದುಭಿಯಂ ಪೋಯಿಸುತಂದು ಪೋೞಲಂ ಪೊಕ್ಕಂ ||೨೫||

ವ|| ಅಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳಾಪೋೞಲ್ಗೆ ಕಾರಣಭೂತಮಪ್ಪ ಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಮುಂದಣ ದೇವತಾಯತನಮಪ್ಪ ಬಿಲದ್ವಾರದೊಳ್—.

ಸುಚರರುಚಿಗಳ್ ಜಯಶ್ರೀ |
ಸಚಿವಂಗಳ್ ಹರಿಯುದೊಂದು ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂ ||
ಶುಚಿನಾಗಶಯ್ಯೆಯುಂ ಶಾ |
ರ್ಙ್ಗಚಾಪಮುಂ ಪಾಂಚಜನ್ಯಮುಂ ಪುಟ್ಟುವುದುಂ || ೨೬ ||

ಸುರದುಂದುಭಿರವಮೆಸೆದುದು |
ಸುರತರುವಿಂ ಸುರಿದುದಲರ ಸರಿ ಸೂಸಿದುದಾ ||
ಸುರಮುಖಸರಸಿಜದಿನಹೋ
ಪುರುಷೋತ್ತಮಪುಣ್ಯಮೆಂಬ ನಾದಾವೇದಂ || ೨೭ ||

ಭೂಪಿವರದಸ್ಸೊಗೆತಂದಾ |
ಪಾವಸೆದುದು ಸಪ್ತಫಣಮಣಿಪ್ರಭೆಯಿಂ ಭೂ ||
ದೇವಿ ಫಣಿರಾಜಸಂಭೋ |
ಗಾವಸ್ಥಿತೆ ಬೆಸಲೆಯಾದ ಪಾವಂಜನೆಗಂ || ೨೮ ||

ಪಸರಿಸಿದಮೂರ್ಪಿದ್ಯು
ದ್ರಸಿತಮಸದು ತನಗೆ ತಾನೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಂ ಸಿಂಗಂ |
ಮಸಕದಿನಯ್ವಾಯೆಂ ಗ
ರ್ಜಿಸುವವೊಲಯ್ವಾಯು ಶಂಖಮೆಂ ಗರ್ಜಿಸಿತೋ || ೨೯ ||

|| ಭುಜಂಗಪ್ರಯಾತವೃತ್ತಂ ||

ಅವಂ ಕಂಡು ಕಂಸಂ ಭಯಂಗೊಂಡು ಪ್ರೋತಂ |
ದವಂ ಮೂಲಚೈತ್ಯಾಲಯಕ್ಕಲ್ಲ ಪಾದಾ ||
ರವಿಂದಂಗಳೊಳ್ಮೌಳ್ಗಿ ಯೋಗಿಶ್ವರನ್ನಿರ್ಗಂ |
ದವಾದೊಂದು ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳ್ವಿಮೆಂದಂ || ೩೦ ||

ವ|| ಅವರಿಂತೆಂದರ್-ಇವು ಮೂರುಂ ಮಹಾರತ್ನಂಗಳ್ ಪರಮ ಪುರುಷಪುಣ್ಯಪ್ರೇರಣೆಯಿಂ ಪುಟ್ಟಿದುವಲ್ಲದುತ್ಪಾತಂಗಳಲ್ಲಂ. ಆವನಾನುಮೊರ್ವ ಮಹಾಭಾಗನೀನಾಗಶಯ್ಯೆಯನೇರುವನೀಶಾರ್ಙ್ಗಧರ್ಮವನೇರಿಸುವನೀಪಾಂಚಜನ್ಯಮಂ ಪೂರೈಸುವನಾತನರ್ಧಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿ ಪೃಥ್ವೀರಾಜ್ಯಂಗೆಯ್ಗುಮೆನೆ ಕಂಸನಿದನೀಗಳೆ ನೋಡಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದಾನಾಗಶಯ್ಯೆ

ಯಾನೀಱಿದಂಗೆ ಪಾವಿನ ಪಾಸೆ ಪಸೆಯಾಗಲರಸಂ ತನ್ನ ಮಗಳನಿತ್ತಪ ನೆಂದು ಸಾಱಿಮೆಸೆ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದು ಪೆರ್ಗಡೆಗಳ್ ಪೋಗಿ ಗೋಸ ಣೆಯುಂ ಮಾಡೆ:

ಪಾವೆಂದೊಡೆ ಬಡೆ ನಡುಗುವ್ರ।
ದೇವಿಯೊ ಪಸೆಯಲ್ಲಿ ಪಾವು ಕೊಳಲ್ಕ್ಯಗೆಯನೋ ॥
ವೋಸ್ರೊ ಪುಸಿಮುಮವೆ ನೊಡಲೊಳ್
ಸಾವುದಿವಂ ಸತ್ತು ಮದುವೆಯಪ್ಪರುವೊಳರೆ ॥ ೩೧ ॥

ವ॥ ನಿಮ್ಮರಸನ ಕನ್ಯೆ ವಿಷಕನ್ನಿಕೆಯಾವಾಕೆಗಂಜುವೆವಿಲ್ಲಿ ಸೂಲ ಮನೇಱಿ ಪಾಲ್ಗುಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು ಬೀರರುಂ ಶೂರರುಮಪ್ಪ ರಾಜಪುತ್ರರ್ ಕಿವಿಯುಂ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪೋದರಾಗೋಸಣೆಯಂ ಪೋಪದೊಳರ್ದ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೇಳ್ದು—

ಪಸಿಂ ಪಾಸುರಗನೆ ಬಿ।
ಲ್ಲಾನದು ಶೃಂಗಾಹಮೆ ಶಂಬಮೆಯ್ವಾಯದೆ ಪೋ ॥
ಗಾನೇಱುವೆನಾನೆತ್ತುವೆ।
ನಾನೊತ್ತುವೆನೆಂದು ಪಿಡಿಸಿದಂ ಡಂಗುರಮಂ ॥ ೩೨ ॥

ವ॥ ಪಿಡಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ಗದೆ ಗಱಿವಱಿಯ ಪಾವಿನಂತೆ ಗೋಸಣೆ ಯ ಬಱಿಯನರಮನೆಗೆ ಪೋಪುದುಂ ಕಂಸಂ ಕಂಡಿದೆನ್ನ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆ ಯುಂ ಸಾಧ್ಯಮಾದುದು ನೋಂತರ ಪಗೆಯನೆಱಿದಂತೆ ಮಾಱಿಪ್ಪೆನೆಂದು ಚೈತ್ಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಮಹಾಸ್ಥಾನಮಂ ಮಾಡಿ ವಸುದೇವಬಲದೇವ ಮಂಡಳಿಕಮಕುಟಬದ್ಧಸಾಮಂತಮಂತ್ರಿಸಮೇತನಾಗಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮಂ ತ್ರವಾದಿಗಳನವನಾಹ್ವಾನಂಮಾಡಲೊಡನೆ:—

ಮೊದಲೊಳ್ಕಾಳಾಹಿಯುಂ ಕಾಱುವಪೊಲೊಗೆಯೆ ಧೂಮಾಳಿ ಪೂತ್ಕಾ [ರದಿಂದಂ।
ತಿವಿಯುಂ ಕೊಂಡೊತ್ತಿದಂತುಚ್ಚಳಿಸೆ ಬಱಿ ವಿಷಜ್ವಾಲೆ ವಕ್ತ್ರಂಗಳಿಂ ಪಾ

ಪಾ. ಭೇ — 1. ಪುದು ಥೀರಂ. 2. ಡೆತ್ತಿ.

ಜಿಗಿದ ಕೆಂಡಂ ನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಬರ್ದವೊಲಿರೆ ಫಣಿ ಮಾಣಿಕ್ಯಸಂದೋಹದಿಂ ತಂ |
ದುದೊ ಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ವಾಸುಗಿಗೆ ವಿಷಯುತಶ್ವಾಸವುಂ ಲೇಲಿ
[ಹಾನಂ ||೩೩||

ವ|| ಅಕುಂಭೀನಸವಿಜೃಂಭಣಕ್ಕೆ ನೆರೆದ ನೆರವಿಯೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲಮೊಲ್ಲ ನುಲಿದಾಗಳ್ ಕಂಸನೊಳಂಗೊಂಡು ನೋಡಿ ಗದಗಂಪಂ ಕೊಂಡು ಮಹಾಮಂತ್ರವಾದಿಗಳಪ್ಪ ಮುನಿಮುಖ್ಯರ ಮರೆಗೊಂಡು ಪಂಚನಮಸ್ಕಾರಮಂ ಜಪಿಯಿಸುತ್ತುಮಿದನೇನುಮೆಂದು ಬಂದ ಕಲಿಯಂ ಕರೆಯಿಮೆಂಬುದು ಮಹಾಮಾತಿಂ ಮುನ್ನಮೆ:

ಗರುಡಧ್ವಜನೇಟ್ಟಿಪ್ಪಂದು |
ಮುರಿವುರಿನಂಜುರಿಯ ಮೇಲೆ ಸೀವೊಯ್ದವೊಲಾ ||
ಯ್ತುರಗಂಗಂ ನವಿಲಂ ಕಂ |
ಡುರಗನ ತೇಜನಾಯ್ತು ನೆರವಿಗಾಯ್ತಿಚ್ಚೋದ್ಯಂ ||೩೪||

ಸೂಸ ಮುಗಮುಗಪ ಕಂಪಿನ
ವಾಸನೆ ಪಾಯ್ದೀಗಳೆದಂತದುರಗೇಂದ್ರನ ತ |
ನ್ವಾಸನರೆಪಿರಿದ ಜಾಡಿಯ |
ವಾಸಿಗಗೊಳೆ ಪಾಯ್ದು ತುಂಬಿಯಂತಿರೆ ಕೃಷ್ಣಂ ||೩೫||

ಮಂಡಳಿಸಿದ ಮುಕ್ತಾಫಲ |
ಪಾಂಡುರಫಣಿಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಶರದದಹಿಮುಕ್ತ |
ನ್ಮಂಡಲದ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ವಂ
ಕೊಂಡೆಸೆವ ಕಳಂಕದಂತಿರೆಸೆದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ||೩೬||

ಅಜಳಜಲೋಚನಂಗೆ ವಿ |
ರಾಜಿಸ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ತನ್ನದೊಂದೊಲಪಂ ಸೀ ||
ರಾಜಿಸುವಂತೆಸೆದುವು ಫಣಿ
ರಾಜನ ಬಿಡದೊಳೆವ ಪೆಡೆಯ ಮಣಿದೀಪಿಕೆಗಳ್ ||೩೭||

ಒಡೆವಂತಾಗಿರೆ ಭೂತಧಾತ್ರಿಯೆರ್ದೆ ಕಾಲ್ಮೇಲಾಗಿ ದಿಗ್ದಂತಿಗಳ್ |
ಕೆಡೆವಂತಾಗಿರೆ ಲೋಕಪಾಲಿವರಳ್ಕೆಂದಾರಯ್ವಾಕಾಶದಿಂ ||

ಬಿತುವಂತಾಗಿರೆ ತಾರಕಾನಿಕರಮೀಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಂ ಸಿಡಿ |
ಲ್ದೊಡೆವಂತಾಗಿರೆ ಪಾಂಚಜನ್ಯನಿನದಂ ಪರ್ವಿತ್ತು 'ದಿಕ್ಪೂರವಂ' ||೩೮||

ವ|| ಈಶಂಖಮನಿನ್ನುಂ ಪಿಡಿದೊಡೆ ಜಗಂ ಪಿಡಿಗಿ ಕಿಡುಗುಮೆಂದು ಕರುಣಿಸಿದಂತೆ ಮುನಿವರ್ ಮನವಿಟ್ಟಿಪೆ ಶಾರ್ಙ್ಗಶಂಖಮನಿಟ್ಟಿಪಿ ನಾಗಶಯ್ಯೆಯಿಂದಿಟ್ದು ಪೋಪುದಂ ಕಂಡು ಕರೆದು ಕಂಸನಿಂತೆಂದಂ:—

ತೊದಳೇನೊ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ನಿ
ನ್ನದಟಂಗೆಲೆ ಗೋಪ ತಪ್ಪದೀಬಸದಿಗೆ ನೀಂ ||
ನುದಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾಗ
ಹ್ರದದೊಳಗಣ ಸಾಸಿರೆಸಳ ತಾವರೆಯಲರಂ ||೩೯||

ವ|| ತಂದು ದೇವರ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮದೊಳ್ ಸಿದೊಡೆ ನಿನ್ನನಾನೆಯೋಲಿಸುವೆನೆಂಬುದುಮದಕ್ಕೊಂದು ಕೆಯ್ಯಾನೆ ತಂದಪೆನೆಂದಾ ಕೆಯ್ಕೊಳ್ ಕೃಷ್ಣನಾಯಮುನಾನದಿಯ ನಾಗಹ್ರದಕ್ಕೆ ಪೋದನದೆಂತಿರ್ದುದೆಂದೊಡೆ:—

ಶಾ॥ ಬಳೆದು ವಿಷಾಗ್ನಿಯಗ್ಗಳೆದೆಣೆಯೊಳರ್ದರಿವಗ್ನಿಯಂತೆ ನೀ-
ರೊಳಗುರಿದೇಳ್ವ ಪರ್ವ ಬಡಬಾಗ್ನಿವೊಲಾಮಘನಾದ್ರಿ ಪೀಡೆಗು |
ಮ್ಮಳಿಸಿ ಲಯಾಗ್ನಿ ಘೋರಗರಳಾಗ್ನಿಯನೀಭುವನತ್ರಯಂ ಭಯಂ |
ಗೊಳೆ ಕೆಳದಾರ್ಸುರಕ್ಕುಗುಳ್ವ ವಾರ್ಧಿವೊಲಿರ್ದುದು ಕಾಳಿಯಹ್ರದಂ ||

ಮಿಗೆ ನಂಜು ತಾಗೆ ನೀರ್ಗಳ್
ಪುಗಲೊಗೆದವೊಲೊಗೆಯೆ ಬುದ್ಬುದಾವಳಿ ಕಾಳೋ ||
ರಗನಿಶ್ವಾಸಾನಿಳನಿಂ
ಜಗುನೆಯ ಮಡು ತೆಕ್ಕತೆಕ್ಕನುಕ್ಕುತ್ತಿರ್ಕುಂ ||೪೧||

ಕಾಳಿಯನ ವಿಷದ ಪೊಗೆ ಮಿಗೆ
ಕಾಳಿಂದಿ ಕಱಂಗಿ ಕೂಡಿ ಕಾಡಿಗೆಗೊಂಡೀ ||
ಭೂಲಲನೆಯ ಬಾಸೆವೊಲಾ
ಯ್ತಾಲೋಕಿಗೆ ಕಱತೆಯದೊಱತೆಯ ಪರಿದೆಡೆಯುಂಟೇ ||೪೨||

ಪಾ. ಭೇ.--1 ದಿಗ್ವ್ಯಾಪ್ತರವಂ.

ಅನಿಲಂ ಮೋಗಜ಼ ಪೋಗಲಣ್ಮನಿವನಿಂತಂದಾದೆೞಡಂ ಶಂಖಚಕ್ರಾ |
ೞನನೇಂ ಕಾವನೆ ಸರ್ಪವೈರಿ ಸರವುಂ ಕೊಂಡೊಂದು ಗುಳ್ಕೆಂದು ನುಂ ||
ಗನೆ ದಲ್ ಪೋೞಿಯನೆತ್ತಿ ಕಾತ್ತನೆ ಉಯೋಗ್ರಜ್ವಾಳೆಯುಂ ತಿಂದು ತೇ |
ಗನೆ ಮಹಾಕಾಳಿಯುಮನುಜ್ಜಿ ಮುಕ್ಕನೆ ವಿಯನ್ನಾಕಾಳಿಯುಂ ಕಾಳಿಯುಂ ||೪೩||

ವ|| ಎನಿಪ ದಂದಶೂಕನ ದಾಡೆಗಳನೊಸರ್ತ್ತ ವಿಷದ ಮಡುವಿನಂತಿರ್ದ ಜಗುನೆಯ ಮಡುವಂ ಕ್ರೀಡಾಸರೋವರಮಂ ಪುಗುವಂತೆ ಪೊಕ್ಕು ;

ಅಱಲೆ ಫಣಿ ಕಳಲೆ ಕೇಸರ ||
ವೆಱಲೆ ರುವನ್ಮಧುಪಮಾಳೆ ಪರಿ ತನ್ನಯ ಪೊ ||
ರ್ಕುಱಿ ಕಮಳದಂತೆ ಜಗುನೆಯ |
ಸುೞಿಯೊಳ್ ಸೊಗಯಿಸುವ ಕಮಳದರಲಂ ಕೊಯ್ದಂ ||೪೪||

ವ|| ಕೊಯ್ದು ಗೋಪರ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮಗುಳೆ ಕಾಳಿಯಾನ್ವೇಷಣದಿಂ ಪೊಕ್ಕು:

ಕಾಳಿಂದಿಯ ಮಡುವಂ ಪರಿ |
ತೋಳಿಂ ತುಳ್ಕಾಡಿ ಮೊರೆದು ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಮಹಾ ||
ಸ್ಥೂಳತರಂಗಾವಳಿಯುಂ |
ಕಾಳಿಯನೆಂದಡಸಿ ಪಿಡಿದು ಪೊಡೆದಂ ತಳದಿಂ ||೪೫||

ಅಡಗಿದ ಪಾವಂ ಜಗುನೆಯ
ಮಡುವಿನೊಳಱಸುವನ ಕರನಖಾರುಣರುಚಿಗಳ್ ||
'ಗಡ' ಕಟ್ಟಿಲೆಯೊಳ್ ಪಲವುಂ
ಸೊಡರಂ ಕೊಂಡಱಸುವಂತಿರೇಂ ತೊಳಗಿದುವೋ ||೪೬||

ಫಣರತ್ನಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಕಾಳಿಯನನಱಿಸಿ ಕಂಡೆಯ್ದಿ ಗೋಪಾಳಚೂಡಾ |
ಮಣಿ ಜೇವಂಬೆತ್ತ ಗಾರುತ್ಮತಮಣಿಯವೊಲಂಗಪ್ರಭಾಮಾಲೆ ದುರ್ವಾ ||
ಪಣಮುಂ ಕಾಳಿಂದಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪಿಡಿಯಲೊಡಂ ಕೃಷ್ಣನಂ ಕಾಳಿ
[ಯಾಂಗಂ |

ಪಾ. ಭೇ—1. ಕಡು.

ಪೆಣದತ್ತ ಪಾದಮಸ್ತಂ ಲತೆಯೊಳ್ ಬೆದಿರಂ ಪರ್ವುವಂತೆ ತೊಂದಗುವರ್ಗಂ ||

ಬಿಸುಸುಯ್ಲೀಕ್ಷಿಸೆ ನುಂಗುವಂತೆ ಮೊಗಮಂ ಪ್ರೋದ್ವೃತ್ತಫಣಾಹಸ್ತದಿಂ |
ಮುಸುಕಂಗುಂದದೆ ಪೊಯ್ದು ಮುಂದಳಿಯುಸಂಗೋಪಾಂಗಮಂ ಕೂಡೆ ಬಂ ||
ಧಿಸಿ ಮೆಯ್ ಬೇಱಿರಿಲ್ಲಿಸಲ್ಲಮುರತತ್ತ್ವಾಟೋಪದಿಂ ತಬ್ಬು ಪು
ಟ್ಟಿಸಿದಂ ಪಂಕಜಲೋಚನಂಗೆ ವಿಜಯಶ್ರೀಕೇಳಿಯಂ ಕಾಳಿಯಂ || ೪೮ ||

ಮತ್ತಮಯೂರಗರ್ಜನೆಗೆ ಚಂದನಮಂ ಬಳಸಿರ್ದ ಪನ್ನಗಂ
ಸುತ್ತುವಂತೆ ತನ್ನ ಗಳಗರ್ಜನೆಗಂಜಿ ನಿಜಾಂಗಯಷ್ಟಿಯಿಂ ||
ಸುತ್ತಿದಿರ್ದ ಪನ್ನಗನ ಗಂಟಲನೊತ್ತಿದನೊತ್ತಿದೊಂದು ಕೈ
ಯ್ಮೃತ್ತಮಗೊಂದು ಕಾಲಭುಜಗಂ ಪಿಡಿದಂತಿರೆ ಕಾಳಿಯಾಹಿಯಂ || ೪೯ ||

ವ|| ಅಂತು ಕಾಳಿಯಂ ಗಾಳಿಯಂ ಗರಳಮುಮನೊಳಗಾಗಿ ಕಾಡಿ ಕಾಳಿಂದಿಯ ಸೋರ್ಮುಡಿಯಂ ಪಿಡಿದು ತರ್ಪಂತೆ ಪಿಡಿದು ತಂದು ಗೋಪಾಲಬಾಲಕರ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಂಸನಲ್ಲಿಗೆ ಕಮಳದೊಡನೆ ಕಳಿಪಿ ಕೃಷ್ಣಂ ಗೋಕುಳಕ್ಕೆ ಮಗುಳ್ದಾಗಳ್:

ಅಯನಯನಿಧಾನತೇಜೋ |
ಮಯ ಕೇಂದ್ರಮನೊಲಿದು ಪತ್ತಲಾರ್ಕುಮೆ ಜಗತೀ |
ಜಯಿಯೆನಿಪ ಕಂಸ ನುಂಗುವ
ಕುಯಕಂ ಕೊಳ್ಗುಮೆ ಪರಾಕ್ರಮೋನ್ನತ ನಿನ್ನಂ || ೫೦ ||

ವ|| ಎಂದಶರೀರವಾಕ್ಯಮಂ ಕೇಳ್ದು ಪೂತನೆ ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಳಿಯಂಬರಂ ಮಾಡಿದಪಚಾರಮೆಲ್ಲಮವನ ಮಾಟಮೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಪಲವು ಮುನಿಸುಮನೊಂದೆಮುನಿಸುಮಾಡಿ ಮುನಿದು ಕಂಸಂ ಮಾಡುವುಪಾಂಸವೆಲ್ಲಮನಱಿದುಮಿರ್ದನತ್ತ ಸಹಸ್ರಪತ್ರದೊಡನೆ ಕಾವ್ರುವೆರಸಿದ ಕಱಿಯನೆಯ್ದಿಲನಟ್ಟುವಂತೆ ನಾರಾಯಣನಟ್ಟಿನ ಪಾವುಮಂ ಪೂವುಮಂ ಕಂಸಂ ಕಂಡು ಪಾವಡರ್ದ ಪಂಗೆಮಂತೆ ಕಿಱಿದುಬೇಗಮಿರ್ದು ತನ್ನೊಳಿಂತೆಂದಂ;

ಬಲಯುತನಾದಂ ಬಗೆವಂ
ಕೊಲಲಾಱಂ ಕಾಳಿಯಂ ಗಡಿನ್ನಾರ್ಪವರಾರ್ |

ಸಲೆ ಕೊಲಬಾರದ ಪಗೆಯಾಂ
ಗೆಲವಾರದದೆಂದುಮೆಂತುಮೆಂಬುದು ಪದನೇ ॥೫೧॥

ವ॥ ಎಂದು ಮಂತ್ರಶಾಲೆಗೆ ಪೋಗಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಒರಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡವರಿಂತೆಂದರ್:—

ಪಗೆವಂ ಬಲ್ಲಿದನಾದನಾದನಿಸಪಪ್ರಚ್ಛನ್ನತಿಕಾಲದಿಬಾ ।
ಧೆಗಳಂ ಗೆಲ್ವನವೇಕೆ ಮುಟ್ಟು ಮುೞಿಯಿನ್ನುಪೇಕ್ಷಿಸಿರ್ದಪ್ಪೆ ॥
ರಿಗಳಲ್ತಾರುಮನಿಕ್ಕಿ ಬಾರಿಸುವರಾರ್ ಕೇಳ್ಮಂತ್ರಮಂ ಮಲ್ಲಗಾ ।
ಳಗಮಂ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಲ್ವುದುಳ್ಳುಡರಿಯಂ ಕಂಸಾವನೀವಲ್ಲಭಾ ॥೫೨॥

ಜಗಮೆಲ್ಲಮುೞಿಯೆ ತಂಗೆಯು ।
ಮಗನನದೆಂತಿಱಿವೆನೆಂಬೊಡನುಜರ್ತನುಜಾ
ದಿಗಳಲ್ಲದೆ ಭೂಪಾಳರ ।
ಪಗೆವರ್ಮತ್ತೊಂದು ದೇವದಿಂ ಬಂದಪರೇ ॥೫೩॥

ಮೊದಲೊಳ್ಕಲ್ಲನೆ ಮಲ್ಲರಿಂ ಮುಱಿಸು ಮಲ್ಲರ್ ಸೋಲ್ತೊಡಾ । ಬೇಗದೊಳ್ ।
ಮದವದ್ದಂತಿಯಿನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಸು ಮದೇಭವ್ರಾತಮಾಸೋಲ್ತೊಡೊ ॥
ಟ್ಟಿದ ಕಿರ್ಕಿರ್ಪರ್ವೊಲಿರ್ದ ಖಳ್ಗಬಲಮಂ ಪೇಱ್ ಖಳ್ಗಗಳ್ ಸೋಲ್ತೊಡೋ
ವದೆ ನೀನಾತನ ಕಾದಿ ಕೊಲ್ ಪಗೆವನಂ ಕಾಲಾಂತಕಂ ಕೊಲ್ವವೊಲ್ ॥

ವ॥ ಎಂಬುದುಮಿದೇ ಮಂತ್ರಮೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿರ್ದಂ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ಪಡಿಯುಳಂ ಪೊಡೆವಟ್ಟು ಮಹಾಪ್ರಮಾತ್ಯಂ ಬಾಗಿಲೊಳ್ ಒಂದಿರ್ದಪನೆನೆ ಕಂಸಂ ಬರವೇೞ್ಪೆಂಬುದುಮರೋಹಕಂ ಬಂದು ಕಂಡು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆಱಗಿ ಮುಂದೆ ನಿಂದು:—

ಕರಿ ಕೊಲೆಯೊಳ್ಜನಂಗೆ ಪಿರಿದು ಕಾಯ್ಪಿನೊಳಗ್ನಿಗೆ ದಾಯಿಗಂ ಸಹೋ ।
ದರವಱಲಿಂ ಸಿಡಿಲ್ಗೆ ಮದದೊಳ್ಕಳಿ ಕಾಳಗೆ ಕಾಲತಕ್ಕನೊಳ್ ॥
ಗುರು ಗರುಡಂಗೆ ಮಾರಿಗೊವಜಂ ಮುಳಿಸಿಂದನೆ ನಿನ್ನ ಗಂಧಸಿಂ ।
ಧುರಪತಿಯುಗ್ರದಗ್ರಳಿಕೆಯುಗ್ರಳಮಾದುದಿಳಾಧನಾಯಕಾ ॥೫೫॥

ಗಿರಿ ಪರಮಾಣುವಾಗೆ ಕಡಲೆಯ್ದೆ ಲಯಾನಳನೆಯ್ದೆ ಲೋಕಮಂ ।
ಧರಿಯಿಸಿ ನಿಂದ ವಾಯುಚಯಮೆಯ್ದೆ ವಿಹಾಯಸಮೆಯ್ದೆ ಕಾರಣಂ॥
ಕರಿಗುಱಿದಂತು ದಂತಿಗಳೊಳೀಬಲಮೀಮದಮೀಪ್ರತಾಪಮೀ ।
ಭರಸಹಸತ್ವಮೀಸ್ಥಿರಮುಹೋದಯಮುಕ್ಕುಮೆ ಕಂಸಭೂಪತೀ ॥೫೬॥

ವ॥ ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ ತನ್ನ ಮನದ ವಿಷಾದಮಂ ಕಳೆದ ನಿಷಾದಿಗೆ ಚಿತ್ರಮುಮನಂಗಚಿತ್ರಮುಮನಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಪಗೆಯುಂ ಬಗೆಯುಮಿಂದು ಸಾಧ್ಯಮಾದುದು; ಮಧುಸೂದನನಂ ಮುನ್ನಂ ಕೊಲ್ಲಿನಿನ್ನುಕೊಂದಪೆನೆಂದು ತೊಡೆಯುಂ ಪೊಯ್ದು ತಡೆಯದೆ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನಂ ಕರೆಯಲ್ಕಳಿಪಿ ವೀರಾವೇಶದಿಂ ಮೆಯ್ಯಱಿಯದೆ ಕಂಸನಿಂತೆಂದನೆಂದಾನುಮೊರ್ಮೆ ಗಂಡಗರ್ವದೆಸೆಯಿಂ ಕೈಟಭನೆಂಬ ದಾನವಂಗಾಂ ಪ್ರಾಣದಾನಂಗೆಯ್ದೊಡಾತಂ ವಿನೀತನಾಗಿ ನಿನಗೆ ಪರೋಪಕಾರಿಯ್ಯೆ ನಿನಗೀಭವದೊಳ್ಬಸಕೆಯ್ದಪ್ಪೆನಲ್ಲದೆ ಬೆಸದಿರ್ಪೆನಲ್ಲೆನೆನಗೆ ಬೆಸನೇನೆಂದೊಡಾನಾದಾನವನಳವಂ ಕಡುಪುಮಂ ಕಾಯ್ಪುಮಂ ಕಂಡೀರಕ್ಕಸನಾನೆಯಾಗಲ್ಕಕ್ಕನೆಂದು ಬಗೆದು ನೋಡಿ ನೀನೆನಗೈಸಾಲ ಗ್ರಾಮಿಕಮಪ್ಪ ನಾಗನಾಗಿರೆಂದೊಡಾಗೆ ನಿಜಗಲಿಯಪ್ಪಜಿತನೆಂಬ ಗಜಮಾಂ ಪರಾಜಿತಂಮಾಡಿಯಜಿತಂಜಯನೆಂಬ ಪೆಸರುಮಂ ವಿಕಾಸಿಸಿ ತಾನೇಕಕುಸುಮಕಾಸಾರಸರಿತ್ಸರೋವರಂಗಳೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಕುವಳಯಮನೆ ಕಿೞ್ತು ಮಸ್ತಕಪಿಂಡದೊಳೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುವಳಯಾಪೀಡನುಮೆಂಬ ಪೆಸರುಮಂ ಪಡೆದುದೆಂದದಱ ಪೂರ್ವಾಂತರಮಂ ತಿಳಿಪಿ ಮಾಮಂತನಂ ಕರೆದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ನಾಳೆ ನೀನುಂ ನಿನ್ನಾನೆಯುಂ ಗೋಪುರದೊಳ್ ಕಟ್ಟಿಗೊಂಡಿರ್ದು ಪುರಮಂ ಪುಗುವ ನಂದನ ಮಗನಂ ಯಮಪುರಮಂ ಪುಗಿಸಿ ನೋಂತರ ಪಗೆಯನೆತ್ತಿಱಿದಂತೆ ಮಾಡೆಂದು ಕಳಿಪಿದನನ್ನೆಗಂ ಚಾಣೂರಂ ಬಂದು ಭುಜಾಸ್ಫಾಲನಪುರಸ್ಸರಂ ಬೆಸಸುಬೆಸಸೆನೆ ಕಂಸನಿಂತೆಂದಂ:—

ಮೆಚ್ಚುಂಟು ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮೊಳ್
ಮುಟ್ಟರಿಸುವ ನಂದಸುತನ ಮೂಗಿಂ ಬಾಯಿಂ ।
ದುಚ್ಚಳಿಸೆ ರುಧಿರಮೆನಗಾ
ದಚ್ಚಗಮಂ ಮುಱಿವೊಡೊತ್ತಿ ಮುಱಿ ಚಾಣೂರಾ ॥೫೭॥

ವ|| ಎಂದ ಕಂಸಂಗೆ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಂ ಮುಳಿದು;

ಕ್ರೋಶಿಪ ನೀವೀವಾತಂ |
ಮಾಣಿಕ್ಕಟ ಕೇಡೆಯುಂ ಕಿಮುಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ||
ಚಾಣೂರನೇಕೆ ಮುಳಿದಾಂ |
ಪೂಣಿಸಿದೊಡೆ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಮಾನಸನೊಳನೇ ||೫೮||

ದೆಸೆಯುಂ ನುಂಗೆಂಬುದೇ ಸಾಗಸಮನುಡುಗಿ ಕಟ್ಟೆಂಬುದೇ ಕರ್ಕನಂ ಸಿಂಹಂ |
ಪೊಸದೀಡಾಡೆಂಬುದೇ ಕಾದಿಗಭದೊಡನೆ ಪೋರೆಂಬುದೇ ಕನ್ನನಯ್ಯೋ ||
ಪಸುವಂ ಕಾದುಂಬ ಪಾಲ್ವಲ್ಗಳ ಹಸುಳೆಯನಿಕ್ಕೆಂದು ಬಾಳ್ಗರ್ಗೆ ಪೇೞ್ವೇ
ಬೆಸವಂ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಂಗೆನಗೆ ಬೆಸಸಲೇಂ ತಕ್ಕುದೇ ಕಂಸರಾಜಾ ||

ಭಾವಿಪೊಡಾಂ ಜಟ್ಟಿಯುಮಂ |
ಗೋವಳನೊದಂಮ ದೇವ ಪೋರ್ದೊಡವನೆ ||
ನ್ನಾನೆಡೆಗೆ ವರ್ಪೆನೆನಗಂ
ದೇವಕಿಯ ಸುತಂಗಮಜಗಜಾಂತರಮಲ್ತೇ ||೬೦||

ವ|| ಆದೊಡಂ ದೇವರಭಿಪ್ರಾಯಮನಱಿದೆಂ; ಗೋಪ್ರಹರನಾನೆಗಿಕ್ಕುವುದು ತಕ್ಕುದಲ್ಲದೆ ತಗದೆನಲಾಗ; ನಾಳೆ ದೇವಕಿಯಕ್ಕೆಯನಸ್ಥಲದೊಳ್ ದೇವರ ಕಿವಿಗೆಯ್ದಿಸುವೆನೆಂತುಮಲ್ಲದೆ,

ತನು ತನಗೀಜಗತ್ರಯಮುಮಿಪ್ಪರ್ದು ತಾಂ ಗಡ ಪೇೞದಿಲ್ಲದ
ಮುರ್ಸಿನವರುಮೆಲ್ಲಮಿಲ್ಲರದೆ ಪೂತಸಿಯುಂ ಖರಕೇಶಿಯುಂ ಯಮಾ ||
ರ್ಜುನರನರಿಷ್ಟನಂ ಶಕಟನಂ ಪಟುಕಾಳಿಯನಂ ಕಡಂಗಿ ಕೃ |
ಷ್ಣನ ಪಸಿಱಿಂದನಾಂ ತೆಗೆಯದಿರ್ದೊಡೆ ನೀಂ ತೆಗೆಯೆನ್ನ ಜೋಳವಂ ||

ವ|| ಎಂದು ಚಾಣೂರಂ ಪೋಗೆ ಕಂಸಂ ಗೃಹಮಹತ್ತರನಂ ಕರೆದು ನಾಳೆ ಮಲ್ಲಗಾಳೆಗಮೆಂಬುದುಮಮಂ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಮೆಂದ'ಪ್ಪಡಮಂ' ಸಮೆಯೆ;

ಪಿಕಿರನ್ನಾನಾಪತಾಕಾಪಟಳಪಟುಪಟೀಪಕ್ಷಪಿಕ್ಷೇಶದಿಂ ಮೆ-
ಚಕಿತಂ ರತ್ನಾವಳೀತೋರಣಕಿರಣಮರುಚ್ಚಾಪ ಚಾರಂಗಳಿಂ ಚಂ ||

ಪಾ. ಭೇ——1. ಬಂಡಮ.

ದ್ರಕಿತಂ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರೋಜ್ಜ್ವಲಮುಕುಳಮಿಲತ್ಕೀರ್ಣಕರ್ಪೂರದಿಂ ತಾ ।
ರಕಿತಂ ತಾನಾಗಿ ಪೋಲ್ತಿರ್ದುದು ವಿಮಳನಭೋರಂಗಮಂ ಮಲ್ಲರಂಗಂ ॥
ಪಿರಿದುಂ ಪೊತ್ತಿರ್ಪಿನಿಂ ಕಟ್ಟಿದ ಪಟ್ಟಯಿಗೆಗಳ ನಕ್ಷ್ಣನಕ್ಷತ್ರಮಾಳಾ ।
ಭರಮುಂ ಮುಂದಿರ್ದ ಕಂಭಂ ಕರಮೆಸೆ ಕಳಶಂ ಕುಂಭವಂತಾಗೆ ಬೇಗಂ ॥
ಕರೆದತ್ತುತ್ಪಾತಮಂ ನಿರ್ಗತವಿಪುಳತಳಾಸ್ಫೂಳವಂತಂ ಗವಾಕ್ಷ
ಸ್ಫುರಿತಾಕ್ಷಂ ಪಕ್ಷಕೇತುಶ್ರುತಧವಳಕರೇಣೋತ್ತಮಾಂಗಂ ತವಂಗಂ ॥

ವ ಅತವಂಗಮಂ ತೋರತುಱುಂಬುಂ ಪಿಡೆಯುಂ ಪೋಲೆ ಕೊಂಡ ಪ್ರೇಟಕಮುಂ, ಪೆತ್ತ ಕರವಾಳುಂ ಭಯಂಕರಾಕಾರಮಾಗೆ ಪೂಸಿದ ಸಿರಿಗಂಡದ ಕಂಪು ಸೂಡಿದ ಕೇದಗೆಯ ಸೊವಡುಂ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಸುಟ್ಟುರೆಗೆ ಗರುಡಧ್ವಜನೆಂಬ ಗಾರುಡನ ಬಾರಿಗೆ ವಧ್ಯಶಿಲೆಯನೇಱುವ ನಾಗಕುಮಾರನಂತೆ ವಿಷಮುಖನಪ್ಪ ಕಂಸಂ ಬಂದೇಱಲೊಡನೆ.

ಕೊನರಿಸೆ ಕೇಶಪಾಶರುಚಿ ಕಜ್ಜಲಿಯಂ ಮಣಿಭೂಷಣಾಂಶುಗಳ್
ಘನಕುಚಕೋಕಮಂ ಬಿಸಿಲನಾಗಿಸೆ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ತುಳುಂಕೆ ಲೋ ॥
ಚನಮೊಡನೇಱೆ ನೂಪುರಝಣತ್ಕೃತಿ ನೆತ್ತರಪಾನಗೋಷ್ಠಿಗಾ ।
ತನ ಬಟ್ಟಿಸಲ್ವ ಯೋಗಿನಿಯರಂತೆವೊಲೇಱಿದುದಂಗನಾಜನಂ ॥೭೪॥

ಪೊಳೆಯೆ ಪಟ್ಟಂಜೆ ಮಿಂಚೆ ಮಣಿಮಂಗಳದೀಧಿತಿಯಲ್ತು ತಾರೆ ಬಾ ।
ಳ್ವೆಳಗಿನ ಬಂಬಲೊಳ್ಸಕಳನಾಯಕದಾಯಕವಂಡನಾಥಮಂ ॥
ತಿಳಕಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಮುಖಿಮಾಳ ಕುಮಾರಕರೊಳಗೊಂಡು ಬಾ
ಪಳಿಗೆಯನೇಱಿದಮರ್ಗಿಲನೇಱುವ ರಾಜರಾಜಚಂದ್ರದಿಂ ॥೭೫॥

ಅಸಿಪುಷ.............................

...ಗೇಡಮಿಲ್ಲದಂತು ಗಗನಂ ಬಂದಿರ್ದಸಿಂದ್ರಂ ಮಹಾ ॥
ಧ್ವನಿಯಿಂ ನಾರದನಾಟಕ ತನ್ನ ತನುವಂ ತೀವಿರ್ದ ಕಂಣಾಂಕ ಕೃ ।
ಷ್ಣನ ಚಾಣೂರನ ಮಲ್ಲಗಾಳಗವನಾಗಳ್ ನೋಡುವಾನಂದದಿಂ ॥೭೬॥

ವ॥ ಅನ್ನೆಗಂ ನಲಿಕ್ಕಮಾಗಸಕ್ಕಂ ಕೇಲ್ಗೊಂಡಂತಪ್ಪ ದೀರ್ಘಾಕಾರಮುಮೊಟ್ಟಿಂಟಾನೆಯನೊಂದು ಮಾಡಿದಂತಪ್ಪ ತೋರಮುಂ ಎರಡು ತೊಡೆಯುಂ ತೋಳ್ತೆಮಳ್ಪು ಬಿಗಿದುಟ್ಟ ನೇತ್ರಾವಳಿಯ ಚಲ್ಲಣಮುಂ ತಲೆ

ಗೆ ಮೂದಲೆಯಾದ ಭೂರಿಭುಜಶಿಖರಂಗಳ್ಗೆ ದಿಟ್ಟಿಯಾಗದಂತಿಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ ಬೊಟ್ಟುಂ ನೆಲನಂ ತಾಕಿರ್ದ ಸಲ್ಗೆ ಕಣ್ಣಂತಪ್ಪ ತೋಳ್ಗಳುಂ ಮಿಡಿದ ಜೇಲೊಡೆ ವಂತಪ್ಪ ಮುಷ್ಟಿಯುಮುಂ ಕೆರಂಗೆ ಪೊಣ್ಮಿಸವಂತಪ್ಪ ಮುಷ್ಟಿಯುಮುಂ ಸ ಯುನುಜರ್ಗೆ ಸಾಲ್ವಂತಪ್ಪ ಶಿರ ಪಿಂಜಿಂ ಮಾಡಿದಂತಪ್ಪ ಸುಣ್ಣವಾಸ ನೇ ರಿತಾಗಿ ಭೂರಿಸಿದ ಸಿರಿಖಂಡದ ತಿಪುರುಪಿಕ್ಕಿದ ಪಿಜಯದಂಡೆಯುಮುಂ ಸೂ ಕಾರ್ನೆಯ ಕೆಯ್ಯ ಕರಿಯ ಪಿರಿಯ ಪಿಲ್ಲಣಿಗೆಯ ಮುಗುವರ್ಗಮಾದು ತವಾಗೆ-

ಕಟಿನಂತಪ್ಪಂಗಮುಂ ಕಂಟದಿ ಜೆದಸಿನಂತಪ್ಪ ಮಾಂಗಗಳುಂ ಮುಂ ವಿಡೆ ಬಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಬಿಗಳ್ ಕಿಟ್ಟಿದ ಮುಳ ಯುಜನೊಳ್ ಸೀಳ್ಕಳ ಕಂಜೋಳ್ ಕುಡೆ ಚೆಲ್ವಂ ಚಲ್ಲಣಂ ಚಂಡಿಕೆ ಮಿಳಿರೆ ಭುಜಾಸ್ಫಾಳನಂಗೆಯ್ಯುತ್ತುಂ ಜೊ ಬ್ಬಿಡುತ್ತುಂ ಗಂಡರ್ ಬಂದಂ ಮದಗಜಗತಿಯಿಂ ನುರ್ಗ ಜಾಣೂರಮಲ್ಲಂ

ಮಲ್ಲರ ಗಂಡಸ ಳಗಳ್ |
ವಲ್ಲದೆ ಕಪಿದತ್ತು ಕಿಪಿಯ ಕತ್ತುರಿ ಮದವೊದ
ಲಲ್ಲುಗುವಂತಿರೆ ತಸ್ಕ್ |
ಪಲ್ಲಟಿಸೆ ಕರೀಂದ್ರಕಾಯುಮುಂ ಜಲಕದಮುಂ || ೬೮ ||

ನಗವೆಂದೆ ಮೊಗಸಿ ಪುತ್ತುವ
ಮುಗಿಲಂತಿರೆ ಮಲ್ಲಸಿಕ್ಕಿದಣ್ಣಿಸ ಕಂಪಿಂ ||
ಪಗಿದಗಿದು ಮುಸುಕಿ ಮುತ್ತಿದು
ವಗಣಿತಮತಿಬಹಳಮದಮಧುವ್ರತಪಟಳಂ || ೬೯ ||

ಐರಾವಣದಯೆ ಪೆಗನೆ
ವಾರಣಗಣವಾಸೆಯಿಂದೆ ಬರ್ಪಂತಿರೆ ಚಾ ||
ಣೂರನ ಪೆಗನೆ ಮುಷ್ಟಿಕ |
ಘೀರೋದ್ಧತಮುತ್ಕರಪ್ಪ ಮಲ್ಲವರ್ಗಂಬರೆ || ೭೦ ||

ವ|| ಬಂದು ಕಡಿತಮಂ ಬಳಸಿ ಕೆಂಡರ್ಪ ಜಾದುಗಾಳದ ತೆ ಯುತ್ತಳವಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಕುಳ್ಳಿರಲೊಡನೆ:

ಪಾ. ಭೇ—1. ಅನ್ತಳಮಂ.

ಎಡೆವಿಡದೆ ಮಲ್ಲಗಳನಂ ।
ಕುಡಿಮಿಂಚಿನ ತಟ್ಟ ಸುತ್ತಿದಂತಿರೆ ಬಾಳುಂ ॥
ಕಣಿತಲೆಯುಂ ಹಲಗೆಯುಮವು
ಕಿಡಿಗುಟ್ಟೆ ಪೞಂಚೆ ಸುತ್ತಿದರ್ಕರ್ರಾಳ್ಗಳ್ ॥೩೧॥

ಜಲನಿಧಿಯ ತೆರೆಗಳುಂ ವಿ ।
ಸ್ಫುರಿಕುಳಮುಂ ಬಳಸಿದಂತೆ ನೆಲನಂ ನೆಲೆಯೊಳ್ ॥
ತುರಗದಳಮುಂ ಮದೇಭೋ ।
ತ್ಕರಮುಂ ಬಳಸಿದುವು ಮಲ್ಲರಂಗಮನಾಗಳ್ ॥೩೨॥

ವ॥ ಅಂತು ಕಂಸಂ ಕೃಷ್ಣಂಗೆ ಕಡಿವಂದುದಂ ಕಂಡು ವಸುದೇವಂ ಬಲದೇವಂಬೆರಸು ಚಾತುರ್ದಂತಬಲಮುಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಿಯುದ್ಧರಂಗದ ಕೆಲದೊಳ್ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿರ್ದಾಗಳುದ್ಧತನಾಗಿರ್ದ ಕಂಸಂ ಪಡಿಯಱನಂ ಕರೆದು ಕಿವಿಯೊಳ್ ಪೞರ್ದುವುದುಮಾತನಂತೆಗೆಯ್ವೆನೆಂದು ಪೋಗಿ ಯಶೋದೆಗೆಂದಂ—ನಿನ್ನ ಮಗನೆಲ್ಲಿಗಾದೊಡಂ ಕಾಳಿಗವೆಂದೊಡೆ ಪೂಣಿಗನಾಗಿ ಪರಿವರಿಯಪ್ಪನ ವ್ಯಸನಮುಂ ವ್ಯಸನಮುಳ್ಳೊಡೆ ಬಂದು ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನೊಳ್ ಮಲ್ಲವೋರ್ದು ಪರ್ವಕ್ಕೆ ನೆರೆದರಸುಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಗೆ ಪರ್ವಮಂ ಮಾೞ್ಕೆಂದು ಕಂಸಮಹಾರಾಜಂ ಬೆಸಸಿಯಟ್ಟಿದಂ; ನೀವೆ ತಿವುರುಂ ತಿಳಕಮುಂ ಬೆರಸುತ್ತೊರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳಿವಮಾತನೆಲ್ಲಿದನೆಂಬುದುಂ ಯಶೋದೆ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತಿಂತೆಂದಳ್ :—

ಎನ್ನ ಮಗನಾವ ತಿವುರಿಂ ।
ಮುನ್ನಿಕ್ಕಿದನಣ್ಣ ಶಕಟನಂ ಪೂತನಿಯುಂ ॥
ಪನ್ನಗನಂ ಯಮಳಾರ್ಜುನ ।
ರನ್ನರಕನನವನಿಸ್ಫಕನೇ ಚಾಣೂರಂ ॥೩೩॥

ವ॥ ನಿಜದಿಂ ಕೂರ್ಪುಳ್ಳನುಮಂ ಕತ್ತರಿವಾಣಿಯುಮಂ ಮಸೆಯಲೇಕೆ ನಿಂಗವಾನೆಯುಂ ಮುಗ್ಧವಲ್ಲಿಗಾವಭ್ಯಾಸಮಂ ಮಾಡಿದುದು; ಮುರಾಂತಕನುಂ ಅಂತಕನುಂ ಕೊಲ್ವುದನಿನ್ನು ಕಲ್ತಪರೆ ಕೇಳಿಮೆನ್ನ ಮಗಂ ನೀರೊಳ್ಳನಂ ಬಿಸಿಲೊಳಪ್ಪಡಂ ಬೆಂಕಿಯೊಳ್ಪೇಯುಂ ಜವನ ಕಯ್ಯೊಳ್ ಸಾಯಂ

ಏನುಂ ಬೇಡೆಂದಗೊಂಡು ಪೋಗಿಮೆಂಬಿನಿತರ್ಕೆ ಯಂಬುಜೋದರಂ ಬಂದ ಬ್ಬೆ ಪಸಿದೆನೆಂಬುದುಂ ಯಶೋದೆಯಿಂತೆಂದಳ್:—

ಸಮೆದಂ ಮೊಸರುಂ ಬಾಳ್ಕ್ಮೆಸ
ಉಮನಾಂ ಘನವಾಗಿ ತಂದೆನಿಕ್ಕಿದಪೆಂ ಲಂ।
ಬಮನೆನ್ನ ಮಲ್ಲ ಬಾಣೂ
ರಮಲ್ಲನಂ ಮುಱಿದು ಬಂದು ಪಸಿವಂ ಮುಱಿಯಾ ॥೭೪॥

ವ॥ ಅನಿತರ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಪೊಡಪ್ಪುಂ ಪಸಿವುಂ ಕೂರಿತಕ್ಕುಮೆಂಬುದು ಮಕ್ಕಟಾ! ನಗ್ಗಮೆ ಕಾಳಗಮುಳ್ಳೆಡೆ ಕೂಱೀವುದೆಂದು ಪಡಿಯುಗ್ರ ನೀಬಂದೆನೆ ನಡೆಯಿಮೆಂದು ಮುಂದೆ ಕಳಿಪಿ ತಾನುಱಿಯೆ ತನ್ನೋಗೆಯ ಗೋಪರೆಲ್ಲರಂ ಮಲ್ಲವಸದನಂಗೊಳಿಸಿ ತಾಯ್ಗೆಱಗಿ ಪೊಡೆವಟ್ಟನಂ ಯಶೋದೆ ಪೇರಶ್ರೀಗಾಣ್ಮನಾಗೆಂದು ಪರಸೆ ಪರಕೆಯನಾಂತು ಗೋವ ರೊತ್ತುವ ತಿತ್ತಿರಿಗಾಳೆಯ ತೂತ್ಕಾರಮುಮೂದುವ ಕೊಳಲ ಸರಮುಂ ಪಿಡಿವ ಕೊಂಬಿನ ನಿನದಮುಂ ಪೊಯ್ವಕ್ಕವದ್ದಳೆಯ ದನಿಯುಂ ಉದ್ದುವ ಜುಂಚಯ ರವಮುಂ ಬಾರಿಪ ಜೆಂಕರಮುಂ ರವಳಿಯುಂ ನೆರಪೆ ನರಪ ತಿಯ ಪುರಕ್ಕಾಗಿ ನರಕಮಥನಂ ಮಸಗಿ ಬರ್ಪನನ್ನೆಗಂ-ಕಂಸನಿಂ ಮುಂ ದೊಂದು ಕಾಲಮುಪಕೃತನಾದ ಮಧುಮೆಂಬ ದಾಸವನವನ ಬೆಸದಿನಸಗನಾಗಿ ಬಿಸರುಹೋದರನನಸಗವೊಯ್ಲ್ಲಿನುಯ್ವೆನೆಂದು ಬಂದೊಗೆಯುತ್ತುಮಿರ್ಪ ಮಡಿವಳನ ಮುಂದಣ ಮಡಿಯುಮಂ ತನ್ನೊಡನೆಯ ಗೋವಳಗರುಟ್ಟು ಮೈಲಗೆಯುಮಂ ಮಧುಸೂದನಂ ಕಂಡು ಸಮಿಾಪಕ್ಕೆ ವಂದು

ಒಗೆದೊಗೆದು ಮುರಿದು ಜಗುನೆಯೊ
ಳಗಲೊಗೆದುಂ ಪಂಡುತಿರ್ಪ ರಜಕನನ್ನೇಸೀ ।
ಱಿಗಳನು ಡಲೀವುದೆಮಗೆನೆ ।
ಜಗಳಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದಂತೆ ನಕ್ಕಂ ರಜಕಂ ॥೭೫॥

ವ॥ ನಕ್ಕು ರಜಕಂ ನೀಱಿಗಳಂ ಕಂಸದೇವನುಡುಗುಮೆಂದಾತನ ಬೀಱುಡೆಯುವರುಮುಡುಗುಮಲ್ಲದೆಡೆಯ ಕಡೆಯ ಬಡವರ್ತುಡಬಾರದೆನೆ ಮುಕುಂದನಿನನಂದಮಕ್ಕುಮೆಂದು ಮತ್ತಂ ಕೇಳ್ ಬೇಡ:—

ಅಣ್ಣ ಱಿಯುದರಸರುಡುಪೀ
ಬಣ್ಣಂಗಳನುಡಲೆ ಬಯಸಿದಣ್ಣನ ನೊಸಲೊಳ್ ||
ಕಣ್ಣಂಟಿಪೆ ತೋಱಿ ನೊಸಲೊಳ್
ಕಣ್ಣುಳ್ಳನುಮಾಱನಾರ್ಪೊಡುಡುಪನೆ ತೊವಲಂ || ೩೬ ||

ವ|| ಎನೆ ವನಮಾಳ ಮಾಳಾಪ್ರಪಂಚಂ ಬೇಡ ಬಿಡುಬಿಡೆಂದು ರಣರಂಗಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ರಂಗಕಾಱನ ಕೆಯ್ಯ ಸೀಱೆಯು ಸೆಱಿಯುಲನುಗೆಯ್ಯೆ ಬೊಡನೆ

ಕಟ್ಟಣ್ಮ ಕಾಱಸಿವಸಿ
ನ್ನುಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಮಾಣನುಡಿಸುವೆಂ ಗಡಮಿವನಾ ||
ನುಟ್ಟಪೆನೆಂಬನ ಮುನ್ನು
ಳ್ಳುಟ್ಟುದುಮಂ ಸುಲಿದು ದೇಸೆಯುಂ ಕಾಸೆಯುಮಂ || ೩೭ ||

ವ|| ಇವಂ ಮುಟ್ಟದೊಡೆ ಕಂಸದೇವನಾಣೆಯೆನೆ ನೀ ಕುಡದೊಡೆ ಕಂಸದೇವನಾಣೆಯೆಂದಸಿತಾಂಬರಂಗಂ ಬರನೆ ರಜಕನಂಬರಂಬರಂ ತುಂಬುರಕೊಳ್ಳಯಂತೆ ಸಿಡಿದಿಂತಪ್ಪ ಸಿತಗನನೆಲ್ಲಿಯುಂ ಕಾಣೆನಾಣೆಗೆ ಮಾಱಾಣೆಯಿಟ್ಟಪಂ ನಾಯ ಬಾಯ ಸೀಱೆಯುಪ್ಪೊಡೆ ಸೀಱೆಯುತ್ತ ಸಾರೆಂದು ಮುಂದೀಡಾಡಿ

ಉಡುವ್ರೊಡುಡು ಪೇೞ್ವನರಸರ |
ಮಡಿವರ್ಗಮಿವ್ರುಟ್ಟು ಕೊಳ್ವ ಕಲಿಗಳ ಕಾಲಂ ||
ಪಿಡಿದಡಸಿ ಕಂಸದೇವನ
ಮಡಿವಳನೊಗೆದಾಱೆ ಪರಪಲಿಂ ಕಲ್ಪನೇ || ೩೮ ||

ವ|| ಎನೆ ಕೃಷ್ಣಂ ಕಿಱಿಮುಸಿಸುಮುಸಿದು

ಇದು ಸತ್ಯವೆಂಗೆವ ಕೆಯ್ಯಾ
ವುದು ತೋಱಿವಸಗನೆರತು ಕೆಯ್ಯಂ ಮುಱಿದಿ
ಕ್ಕಿದನೂರ ಸೀಱೆಗಸಗಂ
ತದೆವಡೆದನೆಸಿಪ್ಪ ನಾಡ ನುಡಿ ಪರಿಪಿಸೆಗಂ || ೩೯ ||

ವ|| ಮುಱಿದಿಕ್ಕಿ ಸುಬ್ಬರಸೂಱಿಯೊಳಗೆ ಮಡಿವರ್ಗಮಂ ಗೋ

ವರ್ಕಳ್ಗೆ ಸೂೞಿಗೊಟ್ಟು ಸಗವ್ರೊೞಿಯುಂ ಪ್ರಯ್ಯುಲಿಡಿಸೆ ಪ್ರೊೞಲಂ ಪ್ರುಯ್ಯು ಲಿಡಿಸಲೆಂದು ಪ್ರುರುಷೋತ್ತಮನಾಪುರದ ಗೋಪುರವಂ ತಾಗೆವರೆ ತೊಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟಿದಿರೊಳ್ —

ಮುಗಿಲಂ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಾಳಕಾಯ ಬಲದಿಂದರ್ಕಂಗೆ ಕೋಡಿಟ್ಟ ಕೋ
ಡುಗಳಂ ಬೆಟ್ಟಿದ ಬೀೞಲಂತಲೆವ ಕೆಯ್ಯುಂ ಪೃಥ್ವಿಪಾತಾಳಮಂ ।
ಪುಗೆ ಗಾತ್ರಪ್ರಸರಮಿಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟುವಳವಿಂ ಸಪ್ತಾರ್ಣವಂ ಸೂಸುವ
ಜರ್ಗಗಳಿಂದೇಂ ಕೆದಱುತ್ತೆ ಬಂದುದೊ ಮದಸ್ತಂಬೇರಮಂ ಬೀರಮಂ ॥

ಕಕುಭಂ ಮುಂಗಾಲ್ ಕಕುದ್ಮತ್ವತಿವಿಷಮವಿಷಾಣಂ ರದಂ ಪ್ರೂತ [ನಾತುಂ ।
ಗಕುಚಂ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂ ಕಿೞ್ತವನಿಧರವೊಡಲ್ಗಾಳಿಯುಂ ಸ್ಥೂಳಹಸ್ತಂ ।
ಶಕಟಂ ಪೃಷ್ಟಪ್ರದಂ ಸಂಹರಿಪರಪರಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಕಣ್ಣುಗ್ರವಿದ್ವೇ
ಷಿಕವ್ರೊರ್ಮುಯ್ಯಾಗೆ ಮತ್ತಂ ಹರಿಗೆ ಮುನಿದು ಒರ್ವಂತೆ ಬಂದತ್ತಿ [ಭೇಂದ್ರಂ ॥ ೮೧ ॥

ಜಗಳದಿಭವಾಡುವಂತೆವ್ರೊ
ಲುಗೆ ನೆತ್ತರ್ಕುತ್ತಿ ಕೆಡಪೆ ಮದದಾನೆಗಳಂ ॥
ಮೊಗಮಿಕ್ಕಿಯಾನೆಯಿಱುಪೆಗೆ ।
ಮೊಗಮಿಕ್ಕದ ತೇದಿಸಿರ್ದುದೇಂ ಕರಿ ಪಿರಿದೋ ॥ ೮೨ ॥

ಅಂಗಕ್ಕೆಯ್ದದು ಗಗನಂ ।
ತುಂಗರವಕ್ಕೆಯ್ದದಿೞಯುಲಗನಿಕರಂ ಧೀಂ ॥
ಕಿಂಗೆಯ್ದದು ಧಾರಿಣಿ ಮುಳ್
ಸಿಂಗೆಯ್ದದು ಮೂಱು ಲೋಕಮಾಮದಗಜದಾ ॥ ೮೩ ॥

ವ॥ ಅಕ್ಕೈಟಭನೆಂಬ ಕಟ್ಟಾನೆ ಮುನ್ನಮೆ ತಾಂ ರಕ್ಕಸನಪ್ಪುದಱಿಂ ಮಾನಿಸರನೆ ಕಡಿಗೊಂಬುಗೊಂಡುಮೆಂತಾಂ ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೋಲೆಗಡಿಯನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಕಣ್ಣುಂ ಬಿಗಿದ ಮೊಗಮುಂ ಮಸದ ಮುಸಿಸುಂ ಮೆಯ್ಯ ಮುಳುಕಮುಂ ಪ್ರತಿಮಾನದ ಪೊಣುಮೞಲೊಳಡಸಿದಾಸೆಯುಡುಂಗುಂ ಕೋಡ ಕಯ್ಯ ಪ್ರೋಂತಿವಣೆಯ ನೆತ್ತರನೊಂದು ಸಿಮಿಷಮುಂ ಕುಂ

ದಿಸದ ಕ್ರೋಧನಿಯೆಂಬಯ್ಯಾನೆಯ ಮದದೊಳ್ ಮದಕ್ಕೆ ವಂದ ಕೀನಾಶನಂತೆ ಮಾಮಸಕಂ ಮಸಗಿ ಬರೆ ಮುಂದೆ ಪರಿತಪ್ಪ ಪರಿಕಾರರ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣರಂ ತೊಲಗು ತೊಲಗೆನೆ ಗೋವರೇಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ತಲೆಯೊಳ್ತೊಲಗುವಂತಾಗಿ ಕಟ್ಟಾನೆಗೆ ಕಿಟ್ಟಳವಾದುದೇವಾನೆಯುಮದುರ್ವಪ್ಪ ದಸಾರ್ಪಡೆರೆನೆ ಪರಿಕಾರರೊಳೊರ್ಗೊರ್ವಂ ಕೊರ್ವಿದ ಗೋವಳಗರ ಗರವಂ ಕಳೆದಾನೆತಾನೆ ತೊಲಗಿಸಿದಪ್ಪುದು ನಮ್ಮಜ್ಜಗಮೇಕೆಂಬನಿತು ಬೇಗೆಯುಂ ಅಂಬುಂದೃಷ್ಟಿವಿಷಮುಂ ಪಿಷ್ಟಿಯ ಮುಖಮುಂ ಮುಷ್ಟಿಯುಮಪ್ಪ ಮದದಾನೆಯೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಂ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕೆ ಕರಿಯ ಕೆಯ್ಯುಂ ತನ್ನ ಕೆಯ್ಯ ಪವಣುಂ ತ್ರಾಣಮುಮಂ ಪಡಿಯಿಟ್ಟು ನೋಟ್ಪಂತೆ ಪಿಡಿದು ಪೊಣರ್ದು ಬಣಿವಾವಿನಂತೆ ಪೆಣೆಗ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಲ ಕೊಂಬಿನ ಕುಂಭಸ್ಥಳದೆಡೆಗಳೊಳ್ ಬೆಣ್ಣೆದೊಡೆದ ಬಟ್ಟನಂತೆ ನುಣ್ಣ ನುಸುಳ್ದು ನೆರೆದು ನೋಟ್ಪರ ಕಣ್ಣಾಲಿ ತನ್ನ ಮನವಾಲಿ ವಿನೋದಕ್ಕಾನೆಯೊಳೊಡಕೊಂಡಲಿಕ್ಕಿ ಲಕ್ಕಿ ತೇಜದಿಂ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನೊಳ್ ಮಲ್ಲಿಕ್ಕುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಮಂ ಮಾಡುವಂತೆ ಗಜಮಲ್ಲನೊಳ್ ಪ್ರತಿಮಲ್ಲಂ ಮಲ್ಲಪೋರ್ದು ಸಿಂಹನಾದದಿನಾರ್ದು--

ಬತ್ತಿದೊಡೊತ್ತಿ ಪತ್ತಿದೊಡೆ ಪತ್ತಿ ಪೊರಳ್ಚಿದೊಡಂ ಪೊರಳ್ಚಿ ಕಾ
ಯ್ದೆತ್ತಿದೊಡೆತ್ತಿ ಕುತ್ತಿದೊಡೆ ಕುತ್ತಿದ ಕೊಂಬನೆ ಕೂಂಕಿ ಕುತ್ತಿ ಕೂ ||
ಗರ್ತ್ತಿಗೆಯುಂ ಕನಲ್ಕೆಯಿನುಬ್ಬರ್ವವೊಲ್ ಮೊದದಿಂದಮುಜ್ಜಿ ಮು|
ನ್ನೆತ್ತಿ ಪಿಸುಳ್ದು ಯಾಶ್ರನುಗೆ ಮತ್ತಿಭಮಂ ಪರಿ ಪೊಯ್ದುರುಳ್ಚಿದಂ ||

ವ|| ಕಮ್ಮಾರನಂಬು ಕಮ್ಮಾರಂಗೆಂಬಂತೆ ಬಟ್ಟ ಉತ್ತರಬಾಳ್ಂತೆ ತನ್ನ ಕೊಂಬೆ ತನಗೆ ಘಾತುಕಮಾಗೆ ಸೊವಡಿಂಗಮಗ್ಗಿಸಿ ತುಂಬಿವೆರಸು ಕುಂಕಿ ಬಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಕುವಳಯಾಪೀಡನಂ ಕುವಳಯಾಪೀಡನಂ ಮಾಡಿ

ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರದೊಳ್ ಪೊಣರ್ದು ಪೋಗೆ ಮದಂಬೊರೆದಂಗ|ಯಷ್ಟಿಯೊಳ್|
ಕತ್ತುರಿಯುಣ್ಪಿನಂತೆಸೆಯೆ ನೆತ್ತಿಯ ಸೆಂದುರಮುಂ ಲಲಾಟದೊಳ್ ||
ಪತ್ತಿ ಲಲಾಮದಂತಮರೆ ಕುಂಭಿಯ ಕೊಂಬರುಣಾಂಕವಾಂಕುಳೊಳ್
ಕುತ್ತಿದ ಪೊನ್ನ ಪಿಲ್ಲಣಿಗೆಯಂತಿರೆ ಕೈಟಭಮಲ್ಲನೊಪ್ಪಿದಂ ||೯೩||

ವ|| ಅಗಜಮಲ್ಲನೊಳ್ಪೋರ್ತಂಗೊಂಡುದೆ ಮಲ್ಲಸಿಂಗರಂಗೆಯ್ದಂ ತಾಗೆಗೆಲ್ಲಂ ಜೀವವಿರ್ದಂದದೊಳಾದ್ವಿಪದ ಪಿಂಗಾಲಂ ಪಿಡಿದು ಪಂದಿಯನೆತ್ತಿ ವಂತೆತ್ತಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೂಱುಂ ಲೋಕಮುಂ ವೊಂದೆಡೆಗೆ ವಂದಂ ತಿರ್ದ ಮಲ್ಲಗಜದ ನಡುವಿಕ್ಕುತ್ತಿರ್ದುದಿಡೆ ತವಗದ ಮೇಲಿರ್ದ ಕಂಸಂಗೆ ಪಾಸ್ಸ ಗರ್ಭವುಪ್ಪ ಗಂಡಗರ್ವದಿಂ ಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದಂ:—

ಅವಧರಿಸು ದೇವ ನಿನ್ನಂ
ತೆವ್ರೊಲಿಮರ್ಯಾದೆಯುವರಸರಾರಿರ್ದರಿದಂ ||
ನವನವದಾವಸಿತಮಿ
ನ್ನವು ಮದಗಜವೊಳವೆ ಕಾಡೊಳಂ ಕಂಜದೊಳಂ ||೮೬||

ಬಳವದ್ವಂತಿಯುನಿಂತುಪೇಕ್ಷಿಸುವರೇ ಬಿದ್ದಿರ್ಪದೀರ್ದಂತಿ ಭೂ |
ತಳದೊಳ್ ತೋರ್ಪುವನೆಂದು ತಂದೆಸಿದನಾಂ ದೇವರ್ಗಿದೆನ್ನೋಲಗಂ ||
ಗಳಮೋ ಗಾಳಿಯೊ ಸರ್ಪಮೊಗ್ರಮದಮೊ ಕಾಪಾಗ್ನಿಯೋ ಕೂಟಪಾ |
ಕಳಮೋ ತೋರ್ಪುಸು ವೈದ್ಯರಂ ಕರೆದೆಲೆ ಕಂಸಾವನೀಪಾಳಕಾ ||೮೭||

ವ|| ಎಂದಂತವೆತ್ತಿತರ್ಪಲ್ಲಿ ಕೆಯ್ಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದುದಿದಂ ದೇವರವಧಾರಿಸಿ ಭಂಡಾರದೊಳರಿಸುವುದೆಂದೆಳವೆತ್ತಿಯುಸೀಡಾಡುವ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಕೇಯುನಂತೆ ಮುಂದಿಡಾಟುವನಿತಕ್ಕೆ ಕರಿಯ ಕೆಯ್ಯಂ ಕಾಲುಮಂ ಬಿಡಿವಸುವಂ ಕಳೆಯೆ ಕಾಳಿಯುಮಥನನಕ್ಕಟಾ ಸತ್ತುದೀಯಾನೆಯಾನೆಯುನಡ್ಡದೆಗೆದಂತಿದೀರ್ಘಚಾಣೂರಮುಷ್ಟಿಕಾದಿಗಳಪ್ಪ ಮಲ್ಲರಿಂದಮೆತ್ತಿದೀಡಾಡಿಂ ಪೊರ್ತಕ್ಕೆಪ್ರೊತ್ತುವಳೆವಪರೆನೆ ಮಲ್ಲರೆಲ್ಲರ ಮೊಗಮೊಯ್ಯನಾದುದಿನಿಸಱಿಂ ಕಂಸಂ ಗಂಡಗರ್ವದೊಡನೆ ವಿಗುರ್ವಣೆಯೆನೆ ತನಗೆ ತಾನೆ ಕಾಮುರ್ಗಿಬಂತೆ ಕರಗಿ ಪೋಗೆ -

ಗಜಮದಪಿಲುಪ್ತನಿಜಗುರು
ಭುಜಯುಗದೊಳ್ 'ಪಾಯ್ದು' ಮಧುಪಮಾಳಾಯುಗದಿಂ

ಪಾ. 1 ಪಾಸ್ಸು.

ವಿಜಯೋತ್ಸುಕನಾಗಿ ಚತು
ರ್ಭುಜನಾದವೊಲಿರ್ದನುಪನಿಯುದ್ಧಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥೮೮॥

ವ॥ ಇರ್ಪುದುಮೇವಯಿಸಿ ಕಂಸಂ ಕುಂಜಮುಂ ಬೀಸುವುದುಂ ।

ಎಲೆಯುತ್ತಿತ್ತಲಿದಿರ್ಚಿದಿರ್ಚು ಕಡಿಕೆಯ್ ನೀಂ ಬೇಗವಣ್ಮುಣ್ಮು ಮೆ ।
ಯ್ಗಲಿಯಾಗಾಗು ಕೊಲಲ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಪವನಂ ಸುತ್ತಿತ್ತು ಮುತ್ತಿತ್ತು ಪೆ ।
ಣ್ಗೊಲೆಯೆಸೀಗುವೆ ಪೋಗಲುಣ್ಣದುರಿದ್ಯೆ ಮಣ್ಣಾಗಲೆಂದೆನ್ನ ತೋ ।
ಳ್ವಲೆಯೊಳ್ ಸಿಲ್ಕಿದೆಯೆಂದೆ ಸತ್ತಯೆನುತುಂ ಚಾಣೂರನೊಟ್ಟೈಸಿದಂ ॥

ವ॥ ಉರಲಿಸಿ ಮುಕುಂದಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆನಗುತ್ತುಮಟ್ಟಿತೆಂಬ ದೈವಕ್ಕೆ ಪಾಳಂಬಟ್ಟೆಯೆಂದೇೞ್ತಂಟುಗೊಂಡು ಸಪೆರದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಲೊಡನೆ

ಮುೞಿವನ್ನಂ ವೆರ್ದಿ ಮಾರ್ಮಲ್ಲರ ಗುರುಭುಜಮಂ ಶೇಷನಂ ಧಾತ್ರಿ [ಮುಂದ
ಣ್ಗೆಳಪನ್ನಂ ಪೊಯ್ಯು ಪಾಯ್ದಪ್ಪಳಿಸಿ ಶಿಖರಿಶೃಂಗಂಗಳಂ ಮುಚ್ಚರಂ ಬೇ ।
ಡೆಗಿಂ ಸೀವೆಂಬವೊಲ್ ಡೊಕ್ಕರಿಸಿ ದಿಗಿಭಹಸ್ತಂಗಳಂ ಮೂಜಗಂ ಬ ।
ಳ್ಕೆ ಪರ್ವಿತ್ತುರ್ವಿ ವೈಕುಂಠನ ವಿಜಯಭುಜಾಸ್ಫಾಳನಾಭೀಳನಾದಂ ॥

ಉಭಯವ್ಯೂಹಭವನ್ಮಹಾಕಳಕಳಂ ದೌವಾರಿಕೋದ್ಘುಷ್ಟ ಮ ।
ಲ್ಲಭುಜಾಸ್ಫಾಳನನಿಸ್ವನಂ ನೃಪಸಭಾಕೋಳಾಹಳಂ ದೇವದುಂ ।
ದುಭಿನಾದಂ ಮೊಳಗೆಲ್ಲ ಮಲ್ಲವಸೆಯೊಂದಿಂದೊಳ್ಮೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿಂ ।
ನಭನಂ ದಿಕ್ಕುಮನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿ ಪೊಣರ್ದರ್ ಚಾಣೂರಚಕ್ರಾಯುಧರ್ ॥

ತಳಗಳಕೊಳ್ ಛಟಚ್ಛಟನೆ ಮಲ್ಲರ ತೋಳ್ಗಳ ಕೋಳ್ಕರಂ ಘಳಿಲ್ ।
ಘಳಿಲನೆ ಥಟ್ಟುಥೊಟ್ಟನೆ ಘನೋರುಯುಗಂಗಳ ಕೋಳ್ಕರಂಗಳಂ ॥
ಬಳಸುವ ಬೇಡಿಕೊಳ್ವ ಪಿಡಿಪೀವ ಮರುಳ್ಚುವ ನುಣ್ಚುವಾಸೆಯೊಳ್ ।
ಸೆಳೆವೆಡೆ ಸಂವರ್ ಪೊರ್ವಳವಿಯೊಪ್ಪಿದುದಿರ್ವರ ಹಸ್ತಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥

ಉತ್ತಮಸತ್ವದಿಂ ಪಿಡಿದು ಚಾಣೂರನಂ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ ಕೃಷ್ಣನಾ ।
ಳ್ದುತ್ತಿದೊಡೊತ್ತಿ ಧಾತ್ರಿ ರಸೆಗರ್ದುದು ರಕ್ಕಸನೊಯ್ದ ಧಾತ್ರಿಯಂ ।
ಕೆತ್ತಿದನಾತನುಂ ಹರಿಯ ಗೋವನಿಸುಂಕಿ ತದಂಘ್ರಿಘಾತದಿಂ ।
ದತ್ತ ಪತಂಗವೊಂಗು ಶಕಟಂ ಮುೞಿದಾಶಕಟಂಬೊಲಿರ್ದನಂ ॥೯೩॥

ಓರೊರ್ವರನಕ್ಷಡದಿಂ ।
ದೂರಂ ಪೊಱಗಿಕ್ಕಿ ಪೋರ್ದರ್ ಪಾದಾಹತಿಯಿಂ ।
ಭೂರೇಣುವಾಗೆ ಹರಿಚಾ ।
ಣೂರರ್ವರ್ತ್ತೊಂದು ಮಲ್ಲಗಳನಂ ಸವೆದರ್ ॥೯೪॥

ಬೆದಱಿದ ಬೆಱಗಿಂ ಬೆಸ್ಕೆ
ಕ್ಕಿದ ಕೃಷ್ಣಂ ಮೊಗದೆಗೊಂಡು ಮೊಗದೊಳ್ಸುಯ್ಸಿ ।
ಕ್ಕಿದ ಚಾಣೂರನನಾರ್ದೆ
ತ್ತಿದನವಸಿಯನೆತ್ತುವಂತಿರಾದಿವರಾಹಂ ॥೯೫॥

ಕೆಡೆದಪೊರ್ದರ್ ಪೊರಳ್ದಪರ್ಗೆ ಪಿಡಿದಾದೊರ್ತ್ತಿದಪರ್ತ್ತಮೆ [ದರ್ ।
ನಿಡುಕಯ್ಯಂ ಪೊಡಿದಸೀರ್ಡಿದರೆಱಿದು ನೆಲಕ್ಕಿಕ್ಕಿದಕರ್ಙಂಕಿದಪರ್ ॥
ಗಡಿಯಾದಪರ್ತ್ತಿ ಗಾಯಂಗೊಳಲೆ ಪಿಡುಕದಾರಯ್ದಾರಯ್ದು ಗಾಯ ।
ಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಕಿರ್ಟ್ಟುಕೊಂಡಪೊರ್ಳದುಬಿಡಿಸಿದರ್ ಕೃಷ್ಣ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲರ್

ಪಿಡಿವಡೆ ಕೃಷ್ಣನ ತೋಳ್ಗಳುಂ
ತೊಡೆಯುಂ ದೊಡ್ಡಿದು ಪಿದೆನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಗೆ ಪವಣೆಂ ॥
ದಡಪಡಿಸಿ ನಳಿನನಾಭನ
ನಡುವಂ ಮುಱಿಯಲ್ಕೆ ನೋಡಿದಂ ಚಾಣೂರಂ ॥೯೬॥

ಮರನಂ ಕೆತ್ತು ಮುರಾರಿಯಾನನ ಕಿಱುಲ್ಮಂಗೆಮ್ಮು ರೋಮಂಗಳಂ ।
ಕರಮಂ ಕೊಟ್ಟ್ಕವಮಾರ್ತಸಿಲ್ಲ ಪಿಡಿಯಲ್ತ್ತ ತ್ತಾಳಿಯುಗ್ರಾಹಕಂ ॥
ಧರೆಯುಂ ಬೆಂಬಲಿದೊತ್ತಿ ಪತ್ತೆ ಗರಿಯಂ ಮುನ್ನೆತ್ತಿ ಪೊತ್ತಾಮಹೀ
ಧರನಂತಿಂತು ತಳರ್ಚಲಾನನೆ ಕರಂ ಚಾಣೂರನೇಂ ಶಕ್ತನೋ ॥೯೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸಂಗಳಂ ಮಾಣ್ಪಂತೆ ಮುಂಗೆಯ್ವಲದೊಳ್ 'ಕೆದಕಿ' ನೋಡಿಯುವನರಿಯನುಂ ಪರಿಯನುಮಪ್ಪುದನಱಿದು ನರರುಂ ದೇವರ್ಕಳುಂ ನೋಡಿದಪರಿಳೆಯೊಳಂ ಬಾನೊಳಂ ನೋಂಕೆ [ನುಗ್ಗಾ

ಗಿರಿ ನೋೞ್ಪರ್ ನಾಳೆಯುಂ ನೋಡಿದಪರೆ ನೆರೆ ನೋೞ್ಪುಕ್ಕೆಂದು ಚಾಣೂರ
[ನಂ ನೋ
ೞ್ಪರ ನೇತ್ರಾನಂದಮಂ ನಂದಿಸುವುದುಚಿತಮಲ್ತೆಂ ಪ್ರೌಢರ್ದೆಂ ವಿನೋದ
ಕ್ಕರಿಗಾತ್ಮಪ್ರಾಣಮಂ ತೋಱದ ಹರಿ ಹರಿಗೊಟ್ಟಂತು ಬಲ್ಲೊಂದು ಜಾವಂ|

ವ|| ಇವನನೆನಿತೆನಿತಂ ಕೊಂಡಾಡುವೆನೆಂದು ವಿಶ್ವಂಭರಂ ಭರಂಗೆಯ್ಯಲೊಡನೆ—

ದಾರುಣದೊಳ್ ನಿಷ್ಠುರಚಾ
ಣೂರಭುಜಾದಂಡಪೃಷ್ಠದೊಳ್ ಪುಟ್ಟಿದುದಾ |
ನಾರಾಯಣನುಜಭುಜಾ
ವಾರಣೆಯೊಳ್ ಶಕ್ತಿರೂಪತೇಜೋಜ್ವಲನಂ ೧೨೦||

ವ|| ಅಂತು ಜಳಧದೊಳಶನಿ ಪುಟ್ಟುವಂತೆ ಜಳಧರಶ್ಯಾಮನೊಳ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿ ಪುಟ್ಟೆ

ಎಳವಿ ಮುಳಿಸಿಕ್ಕ ಕಳಲುಂ
ಕೆಳಗುಂ ತರಹರಿಸಿಕೊಳಲುಮಿಕ್ಕದ ಕಯ್ಯುಂ |
ಕೆಱಲುಮಣಿವಾಱದಸುರ
ನೆಱಲೊಳ್ಪೊಣರ್ವಂತೆ ಪೋರ್ದರ್ ಕಱಿಯ ಬೞಲ್ದಂ ೧೨೧|

ಪೊರ್ಕುೞಿಯೋಡೆ ಹರಿಯುಂ
ಮಾಕೊಳ್ವದೆ ತೆಗೆದ ಕಯ್ಯ ಬೞಿಯನೆ ಬಂದಂ ||
ಸೊಕ್ಕಿದಿಭಪತ್ನಿಯ ಕಯ್ಯೊಳ್
ಸಿಕ್ಕ ತೊಗಲ್ಪಾಪೆಯಂದದಿಂ ಚಾಣೂರಂ ||೧೨೨

ಹೊಣೆಸಿದದ ಕತ್ತುರಿಯುಂ
ಕಾಣಿಸೆ ಕತ್ತುರಿಯನಡುವಣಳಿರೋಮದವ್ರೋಲ್ ||
ಚಾಣೂರನಿರ್ದನೆನೆ ಸ
ಪ್ರಾಣದೊಳೇನವನಿಗಾಸನೋ ಪುರಮಥನಂ ||೧೨೩||

ಪೊರೆದು ಪೊರಲ್ವನವ್ವಳಿಸ ತೇಂಕುವ ತೇಂಕರ ಸುಯ್ವ ಸುಯ್ವದೆ |
ರ್ದರೆ ಜಡಿವ ಜವಂಗಿತುವನೂರ್ಮಡಿಯಪ್ಪ ಬೆಮತರ್ ಮಲ್ಲರಂ |

ಪಾ—1. ಜೆದಕೆ.

ಗುರುಗುಣರೇಣುವಂ ತೊಡೆವ ಮೆಯ್ಬ್ಬಮರೇಱದ ಭಂಗಿ ಕೆಸ್ಗ ಚಾ
ಣೂರನು(ಬು)ಸೋಲವುಂ ಹರಿಯು ಗೆಲ್ಲಮುನೇಂ ಪಿಸುಣಾಡುತಿರ್ದುದೋ ||

ಡೊಕ್ಕರಮಿಕ್ಕಿ ತಾಯೆನಿಸಿ ಕರ್ಱ ಬೆರಲೊಗ್ಗನೆಯುಂ ಧರಾತಲ |
ಕ್ಕಿಕ್ಕಿ ಮುರುಳ್ಚ್ಚ ನ್ಯೈಕಟಿ ಕಟ್ಟಲೆಗಳ್ಕ ಸಡಿಲ್ಚಿ ಕಂದರ ||
ಕ್ಕಿಕ್ಕಿದ ಬಾಹು ಕತ್ತರಿಗೆ ಬಾಯ್ವಿಡೆ ಕಾಯ್ದು ಪೊರಳ್ದು ಪೋಗೆ ಗಾ |
ಯಕ್ಕೊಳಗಾದೊಡಂ ಮುೞಯಲೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟಗಂಡಿವಿಟ್ಟವೋಲ್ ||

ವ|| ಅದಂ ಕಂಡು ಕಂಸಂ ಪಂದಿಗೆಱಗಿದ ನಾಯುಂ ಪೆಕ್ಕಳಸುವಂತೆ ತೊಡೆಯುನಪ್ಪಳಿಸಿ ದುಲ್ಲಹಮಲ್ಲದೊಳ್ ಘುಟಿಶೂರಚಾಣೂರವಿಕ್ರಮದಿಂ ಸಮಕರ್ತರಿಯನೆನ್ನಯ್ಯಂ ಕೊಂಡನೆಂದು ಪಡಿಗಯಿಸಲೊಡನೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಬೇಗವಾಗಿ ಮನಂಗೆಯ್ದು ಮುನಿದು

ಹರಿ ಹೊಂಗಿ...ಪಿಟಮಿಡುಕದೆ |
ದುರದೊಳ್ ತಾಂ ಕೂಡೆ ಶಕ್ತಿಯುಂ ಪೂರಿಸೆ ಸ್ಯೆ ||
ತೆರೆಯುಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಲಗಿನ |
ಗರುಡಸನಪ್ಪಿದವೋಲಪ್ಪಲಾಚಾಣೂರಂ ||೧೦೬||

ಚಳಕಿ ಚಳವಾಗೆ ಪಾರಂ |
ಸೆಳವೆಳವಂ ಪಟ್ಟ ಸಂಡಿ ಪುಟಪಟ್ಟರೆ ಕೆ ||
ಚ್ಚಳುರ್ವರಿಲೋಹದವೋಲ್ ಕಂ |
ತಳಲೋಹಂ ಕರಗಿ ಕೊರಗಿದಂ ಚಾಣೂರಂ ||೧೦೭||

ಬಡೆದುದು ಮುಷ್ಟಿಯುಂ ಪಿಡಿದ ಕೆಯ್ಯ್ ತಳಂ ಕಡುಸೋಂಕು [ಸೋಂಕಿ ಮೆ |
ಯ್ಯಡಗಡಗಾಯ್ತು ಡೊಕ್ಕರಿಸೆ ಕಂಸನ ಮಲ್ಲನ ಕಕ್ಷವಕ್ಷದೆ ||
ಲ್ವಡಿದುವು ಪೊಯ್ಯುತುಂ ತುಡಿಕಿ ತುಟ್ಟಿಸಿ ಕತ್ತರಿವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆ |
ಯ್ದುಡುಕಿವವೋಲ್ ಬೆಲ್ಬಿಱಿದುವಾಹರಿ ಪೂರಿಸೆ ಮೆಯ್ಯ ಶಕ್ತಿಯುಂ

ಮಸಗದೊಡೆ ತನ್ನ ನೆಲೆಯುಂ |
ಮಿಸುಕದೆ ಮುನ್ನಿರ್ದ ತೆಱದಿನಿರ್ದುದೆ ಕಡೆಯೊಳ್ ||

ಮುಸುಗಿದೊಡೋವೋವೇಕ ।
ಗ್ರಸನಂಗೊಳ್ಳದೆ ಮಹಾಬ್ಧಿ ಮಾೞ್ಕುಂ ಜಗಮಂ ॥೧೦೯॥

ನೆಲನುಂ ಜಲನಿಧಿಯುಂ ಸಲೆ ।
ತಲೆವತ್ತುವ ತೆಱದಿನಿರ್ದು ಕಡೆಯೊಳ್ ನೆಲನಂ ॥
ಜಲಧಿ ಕಿಡಿಪಂತೆ ಕಿಡಿಸಿದ ।
ನಲಸದೆ ಚಾಣೂರಮಲ್ಲನಂ ಮುರಮಥನಂ ॥೧೧೦॥

ಬಿನ್ನಾಣಂ ಬಿನ್ನನಾಯ್ತೆನ್ನಳವಳವಱಿದತ್ತೆನ್ನ ಬಲ್ಪೆಯ್ದೆ ಮೆಲ್ಪಾ ।
ಯ್ತೆನ್ನಣ್ಮಂತಣ್ಮುತಾಯ್ತಂ ನಿಮಗೆಮಗಿದುದೆನ್ನೋಜೆ ಕಟ್ಟೋಜೆಯಾಯ್ತಾ
ನಿನ್ನೇವೆಂ ಸಾವೆನೆಂಬಂತಿರೆ ಬಱಲಿಸಿ ಚಾಣೂರನಂ ಭೂತಳಕ್ಕಂ ।
ಬನ್ನಕ್ಕಂ ತಂದು ತಂದಂ ರಿಪುನೃಪನ ಮನಕ್ಕಂದು ಕುಂದಂ ಮುಕುಂದಂ॥

ವ ॥ ಆಗಳ್ಮುಷ್ಟಿಕಂ ಮುಷ್ಟಿಗೊಂಡು ಮುನಿದು ಮೇಲ್ವಾಯಲೊಡನೆ;

ಎರಡುಂ ಕೆಯ್ಯಂ ಕೊಂಡಿ ।
ರ್ದಿರುಮಂ ಜೊಂಬೆಗಳನಾಡಿಪವನವೊಲವನೀ ॥
ರ್ದರ ತಲೆಯುಂ ತಾಟಿಸಿದಂ ।
ಬಿರಿವಿನೆಗಂ ತಾಳ ಕಾಯ್ಗಳಂ ತಾಟಿಪವೋಲ್ ॥೧೧೨॥

ವ॥ ಅಂತು ತಾಟಿಸಿ ಮಲ್ಲರಂಗದೊಳ್ ಪೂವಲಿಗೆದಱಿದಂತೆ ಮಸ್ತಿಷ್ಕಮೆತ್ತಲುಂ ಸೂಸೆ ಕುಂಕುಮರಸದಿಂ ಜೇಕೊರ್ಱವಿಯುನೊತ್ತಿದಂತೆ ಮೂಗಿಂ ಬಾಯಿಂ ಬಿಸಿನೆತ್ತರುಚ್ಚಳಿಸಿ ಸೂಸೆ ಬಿಸುಬಿಸುವೋಯ್ದು ಚಾಣೂರನ ಮುಷ್ಟಿಕನ ಪೆಣದ ಪೋಣರ ನಿಪ್ಪುರಿಗೂಡೆ ಕಂಡು ಕೆಳರ್ದು ಧೀರೋದ್ಧತದುಂದುಭಿಧ್ವಾನಮಹೀಧರದುರ್ಧರಮಹಾಕಾಳಪ್ರಳಯಕಾಳ ಕೋಳಾಹಳತಾಳಜಂಘಾತಳಪ್ರಹಾರಿ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾಗೆ ಪೂಸಿದ ಸಿಂಧುರಮುಂ ಬೀಸುವ ಬಾಲಗಚ್ಚೆಯುಂ ಬೆರಸು;

ತೆಕ್ಕೆಯೊಳುಲಿದೆಯ್ತಂದು ಪೊ
ಣರ್ಕೆಗೆ ಮೇಲ್ವಾಯೆ ಮುಸುಱೆ ಮಲ್ಲಸಹಸ್ರಂ ॥

*

ಮರ್ಕಡೆ ಕಟಕಂ ಮುತ್ತಿದ ।
ಳುರ್ಕೆಯು ನೀಳಾಚಲಂಬೊಲಿರ್ದಂ ಕೃಷ್ಣಂ ॥೧೧೩॥

ವ॥ ಅಂತು ಮುಂತಣ ಶೂಲಮನೇಱುವಂತೇಱಿದ ಮಲ್ಲರ ಮೆಯ್ಗಳೆಲ್ಲಂ ಮುಱಿದು ನುರ್ಗುನುರ್ಗಾಗೆ ಮಲ್ಲಲಂಘನಂಗೆಯ್ದು ;

ಭ್ರಮರಿಗುಡೆ ಕೃಷ್ಣನಾಸಂ ।
ಭ್ರಮದಿಂ ಮತ್ತಿರ್ದ ಮಲ್ಲರೆಂಟುಂ ದೆಸೆಗುಂ ಗಂ ॥
ಡಮರಿಸಿದ ಮದಸ್ತಂಬೇ ।
ರಮದಿಡುದಿರ್ವಂತಿರುದಿರ್ದು ಪಱಿವಱಿಯಾದರ್ ॥೧೧೪॥

ಗುರುಭಂಡದ್ವಯದೊಳ್ ತಿರಿ ।
ತರೆಯಲ್ ಪತ್ತಿರ್ದ ಮಲ್ಲರುಲ್ಲಸಿತಾಕ್ಷಂ ॥
ಹರಿಚಕ್ರಂದೊಳಲಿಯುನನು
ಕರಿಸಿರ್ದಂ ಬಹಳಬಾಹುಜಾಳನ ಗತಿಯೊಳ್ ॥೧೧೫॥

ಮಲ್ಲರ ಮಸ್ತಕಂ ಕಮಳ.................... ।
....॥
.... ।
.... ॥೧೧೬॥

ವ॥ ಮತ್ತಬಿಡಿದ ಮಲ್ಲರನಾನೆ ಮೆಟ್ಟಿದುದೆ ಸಂಡೆಂಬಂದಾವೆಡೆಯಂ ಪಿಡಿದೊಡಂ ಪಿಡಿದೆಡೆಯೆ ಗಾಯಮಾಗೆ ಬಳೆಯ ಪೆ..ನಾನೆ ಮೆಟ್ಟಿದಂತೆಲುವೆಲ್ಲಂ ನುರ್ಗುನುರ್ಗಾಗೆ ಮೆಯ್ಯು ತೊವಲಾಗೆ ಸಡಿಯಾಡುಗಳಂ ತಿವದವಲ ಬೇರಂಗಳನೀಡಾಡುವಂತೀಡಾಡಿದ ಚಾಣೂರಮಥನನ ಮೇಲೆ ಯುಗಸ್ತ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕವಿದ ಕಡಲಂತೆ ಕವಿವ ಕಂಸನ ಚಾತುರ್ವಲಮುಂ ಬಲದೇವನುಂ ವಸುದೇವನುಂ ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಬಲಮುಂ ಕೈವೀಸೆ ಪೆಣಮುಯಂ ಮಾಡೆ ನೆತ್ತರುಗಡಲಂ ಪರಿಯಿಸಿ ಕಟ್ಟೇವಮುಂ ಕಡುಮುಳಿಸು ಅಳವಿಗಱಿಯೆ ಸಿಗ್ಗಾಗಿ ಸ್ಫುರಿಸಲಾಱದೆ ಅಭಿನವನಾರಸಿಂಹಾಡಂಬರಮಗುರ್ವುಮದ್ಭುತಮುಮಾಗೆ—

ಮಾಡದ ಕಂಭಮಂ ಮಲಗಿನೊಳ್ಪುರಿಪಾಯ್ದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಳನ ।
ಲ್ಲಾಡೆ ನೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೊಡೆಗಾನರಸಿಂಹನವೊಂಕಿ ಕಂಭದಿಂ ॥
ಮಾಡಿದ ಕಾಳರಕ್ಕಸನನಿಕ್ಕುವವೊಲ್ ನಖದಿಂ ಕರುಳ್ಗಳಂ ।
ತೋಡಿ ಪಿಸುಳ್ದು ಸೀೞ್ದು ಬಿಸುಟಂ ಕಲಿಕಂಸನನಬ್ಜಲೋಚನಂ ॥೧೧೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಸೀೞ್ದೀಡಾಡೆಗೆಯ್ದುಮುದಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಕೋಟಿನಾರ್ದು ಮುರಿದೆರ್ದು ಖೇಟಕದಿಂ ಕರುಳಂ ತಕ್ಕೈರ್ಸಿ ಕತ್ತಿಗೆಯನೆತ್ತಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪೊಯ್ದು ಕಂಸನ ಕಲಿತನಕ್ಕೆ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಕಡಿತಲೆಯನೆಡದ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಪಿಡಿದು ತಱಗೆಲೆಯನೊರಸುವಂತೊರಸಿ ಬಿಸುಟು,

ಕೆಡೆಕೆಡೆಯೆಂದರಮಗನೊದೆ ।
ದೆಡಗಾಲೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ಕರುಳೊಳೇಸಿರ್ದಂ ಕ ॥
ರ್ದಡಿಗಂ ಗೋವಳಸಿಕ್ಕಿದ ।
ತೊಡರೊಳ್ ಮಿಗೆ ಕೋದೆಱ್ವ ಪಾಪೆಯ ತೆಱದಿಂ ॥೧೧೮॥

ಕ್ಷಿತಿಗೊರ್ವನೆ ದುರ್ಜನನೊಂ ।
ದತಿವೇಗದೆ ಸತ್ತು ಮಾಡುವುಪಕಾರಮನ ॥
ಪ್ರತಿಮರ್ ಸಜ್ಜನರಾಚಂ ।
ದ್ರತಾರಕಂ ಬರ್ದು ಮಾಡಲೇನಾರ್ತಪರೇ ॥೧೧೯॥

ವ॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲಾಮಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಪೊಣರ್ದ ಮಲ್ಲರಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಕಂಸನುಮಂ ಕೃಷ್ಣನೊಂದೆ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಕೆಯ್ಯ ಕೂಸನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಲೊಡನೆ,

ಅನಿಮೇಷಾಂಬೋಧಮುಕ್ತಂ ಸುರಿದುದಲರನಟ್ಟೇಱು ಬಾನ್ವಟ್ಟೆಯುಂ ಕೃ।
ಷ್ಣನ ಮೇಗೋರಂತೆ ಭೃಂಗವ್ಯತಿಕೃತ ಸುಮನೋರೇಣುಗಿರ್ವಾಣ
[ಬಾಣಾ ॥
ಸನರವ್ಯಂ ಚೈತ್ರತೂರ್ಯಸ್ತನಿತಮುಖರಿತಂ ಮಾಕರಂದಾರ್ದ್ರಧಾರಾ ।
ತನುಬಂಧೂಕೇಂದ್ರಗೋಪಂ ವಿಚಕಿಳಕುಳಮೇಘೋಪಳಾಸಾರಸಾರಂ

ಮಧುಮಾಯಾಮಥನಂ ಸಮುದ್ಧೃತಮಹಾಗೋತ್ರಂ ಗುಣೋದ್ಧಾಮಧ।
ರ್ಮಧರಾಕಂಟಕಕೈಟಭಾಪಹರಣಂ ಮಾಚಾಳಚಾಣೂರಮಾ ॥
ರಿಧಿಸಂಶೋಷಣಬಾಡಬಾಗ್ನಿ ಕಲಿಕಂಸಧ್ವಂಸಕಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ।
ಕದನಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ನಿತ್ಯಜಯಮಂ ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣಂ ॥ ೧೨೧॥

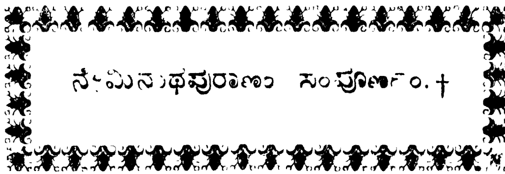
॥ಗದ್ಯಂ॥

ಇದು ಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯವ್ಯಂಗಭಂಗಿಸಿದಾನದಿನದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

† ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುವುದು.

ಮಾಡದ ಕಂಭಮುಂ ಮುಲಗಿನೊಳ್ಪರಿಪಾಯ್ದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಳನ ।
ಲ್ಲಾಡೆ ನೆಗಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತೊಡೆಗಾನರಸಿಂಹನವುಂಕಿ ಕಂಭದಿಂ ॥
ಮಾಡಿದ ಕಾಳರಕ್ಕಸನನಿಕ್ಕುವವೊಲ್ ನಖದಿಂ ಕರುಳ್ಗಳಂ ।
ತೋಡಿ ಪಿಸುಳ್ದು ಸೀೞ್ದು ಬಿಸುಟಂ ಕಲಿಕಂಸನನಬ್ಜಲೋಚನಂ ॥೧೧೭॥

ವ॥ ಅಂತು ಸೀೞ್ದಿಡಾಡೆಗೆಯ್ದುಮದಂ ಕೈಕೊಳ್ಳದೆ ಕೋಟಿನಾದುರ್ ಮುರಿದೆದುರ್ ಖೇಟಕದಿಂ ಕರುಳಂ ತಕ್ಕೈರ್ಸಿ ಕತ್ತ್ರಿಗೆಯನೆತ್ತಿ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪೊಯ್ದು ಕಂಸನ ಕಲಿತನಕ್ಕೆ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ಕಡಿತಲೆಯನೆಡದ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ಪಿಡಿದು ತಱಗೆಲೆಯನೊರಸುವಂತೊರಸಿ ಬಿಸುಟು,

ಕಡೆಕಡೆಯೆಂದರಮಗನೊದೆ ।
ದೆಡಗಾಲೊಳ್ ತೊಡರ್ದು ಕರುಳೊಳೇಸಿರ್ದಂ ಕ ॥
ರ್ದಡಿಗಂ ಗೋವಳಸಿಕ್ಕಿದ ।
ತೊಡರೊಳ್ ಮಿಗೆ ಕೋದೆಱ್ವೆ ಪಾಪೆಯ ತೆಱದಿಂ ॥೧೧೮॥

ಕ್ಷಿತಿಗೊರ್ವನೆ ದುರ್ಜನನೊಂ ।
ದತಿವೇಗದೆ ಸತ್ತು ಮಾಡುವುಪಕಾರಮನ ।
ಪ್ರತಿಮಂ ಸಜ್ಜನರಾಜಂ ।
ದ್ರುತಾರಕಂ ಬರ್ದು ಮಾಡಲೇನಾರ್ತಪರೇ ॥೧೧೯॥

ವ॥ ಅಂತು ವ ಲ್ಲಮಲ್ಲಿಯಾಗ ಪೊಣರ್ದಮಲ್ಲರಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಕಂಸನನುಮಂ ಕೃಷ್ಣನೊಂದೆ ಕೆಯ್ಯೊಳ್ ಕಯ್ದು ಕಾಸನಿಕ್ಕುವಂತಿಕ್ಕಲೊಡನೆ,

ಅನಿಮೇಷಾಂಬೋಧಮುಕ್ತಂ ಸುರಿದುದಲರನಟ್ಟೆಱು ಬಾನ್ವಟ್ಟೆಯುಂ ಕೃ।
ಷ್ಣನ ಮೇಗೋರಂತೆ ಭೃಂಗವ್ಯತಿಕೃತ ಸುಮನೋರೇಣುಗಿರ್ವಾಣ [ಬಾಣಾ ॥
ಸನರಮ್ಯಂ ಚೈತ್ರತೂರ್ಯಸ್ತನಿತಮುಖರಿತಂ ಮಾಕರಂದಾರ್ದ್ರಧಾರಾ ।
ತನುಬಂಧೂಕೇಂದ್ರಗೋಪಂ ವಿಚಕಿಳಕಾಳಮೇಘೋಪಳಾಸಾರಸಾರಂ

ಮಧುಮಾಯಾಮಥನಂ ಸಮುದ್ಧೃತಮಹಾಗೋತ್ರಂ ಗುಣೋದ್ಧಾಮಧ ।
ರ್ಮಧರಾಕಂಟಕಕೈಟಭಾಪಹರಣಂ ವಾಚಾಳಚಾಣೂರವಾ ॥
ರಿಧಸಂಶೋಷಣಬಾಡಬಾಗ್ನಿ ಕಲಿಕಂಸಧ್ವಂಸಕಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ।
ಕದನಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿ ನಿತ್ಯಜಯಮಂ ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣಂ ॥ ೧೨೧॥

॥ಗದ್ಯಂ॥

ಇದುಮೃದುಪದಬಂಧಬಂಧುರಸರಸ್ವತೀಸೌಭಾಗ್ಯಭ್ರೂಭಂಗಭಂಗಿಸಿದಾನದಿನದೀಪವರ್ತಿ
ಚತುರ್ಭಾಷಾಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕೃತಮುಂ
ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರತಾಪಚಕ್ರವರ್ತಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳದೇವ ಪ್ರಸಾದಾಸಾದಿತ
ಮಹಾಪ್ರಧಾನ ಸೆಜ್ಜೆವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭದೇವ ಕಾರಿತಮುಮಪ್ಪ

ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣದೊಳ್

ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ಪ್ರತಾಪವರ್ಣನಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ ಸಮಾಪ್ತಂ.

ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.†

† ಮೂರು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇರುವುದು.